

آستانه

منتوی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

دیپرگه لیك له نه قیل و عه قیل و هزرده

نووسینی: عه بدولعه زیز ته ریفی

وهرگیرانسی: هه لمهت موحه ممه د

عبدولعه زيز تورپه يشى

عبدولعه زيز مهرزوق طهريفى له سالى ١٣٩٦
كوچى بهرانهر ١٩٧٦ زايينى له ولاتى كوئيت له
دايك بووه، دواتر چووه ته ولاتى سعوديه و،
هر له وئش قوناغه كانى خوئندن و، زانكوئى
ته واو كر دووه.

شئخ له سه ره تاكانى ته مه نيدا هموو قورئانى
پيرؤزى له بهر كر دووه و چه ندين ولات كه پاوه بو
به ده سته ئينانى زانسته شه رعييه كان، له وانه:
مه غريب، توونس، ميسر، هيندستان و عئراق و،
له لاي زورئك له موفتى و زانايانى جيهاى
ئيسلامى زانسته شه رعييه كانى خوئندوووه و
ئيجازهى عيلمى و مؤله تى زانستى پئدراوه، شئخ
يه كئيك بووه لهو زانايانه ي به هه لوئستى مهردانه
و چاونه ترس و چه قبيزى ناسراوه، له سه ر
هه لوئستى مهردانه ي له سالى ٢٠١٦ له لايه ن
ده سه لاتدارانى سعوديه وه زيندانى كراوه و
تاوه كوو ئستا له زينداندايه به بن هيچ تاوانئيك!

ديارترين نووسراو و به ره مه كانى:

- التحجيل في تخريج مالم يخرج من الأحاديث والآثار في إرواء الغليل .
- زوائد سنن أبي داود على الصحيحين .
- الحجاب في الشرع والفتوة بين الدليل والقول الدخيل.
- الاختلاط: تحرير وتقرير وتعقيب.
- التفسير والبيان لأحكام القرآن.
- العقلية الليبرالية في رصف العقل ووصف النقل.
- الحرية بين الفكر والكفر.
- المغربية في شرح العقيدة القبروانية.
- الخرسانية في شرح عقيدة الرازيين.
- فصول في العقيدة: الرسالة الشامية.
- توحيد الكلمة على كلمة التوحيد.
- الفصل بين النفس والعقل.
- المعتزلة في القديم والحديث.
- الغناء في الميزان.
- العلماء والميثاق.

دیرگه لیئک

له نهقل و عقل و هزرده

ناوی نووسەر : عەبدولعەزیز ئیبن مەرزوق الطریفی

ناوی وەرگیـر : هەلمەت موحەممەد

دیزاینی ناوهوه و بەرگ : ریکخراوی ئاستانه

نۆبەتی چاپ : یەکم ۲۰۲۳

تیراژ : ۱۰۰۰ دانە

له بەرئۆه بەرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان - هەریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۱۳۶۳) ی سالی ۲۰۲۳ پیدراوه

ديپرگه ليك

له نهقل و عقل و هزرده

نووسيني:

عبدولعهزیز ئیبن مهرزوق الطريفي

وهرگيراني:

ههلمهت موحه ممه د

کورتیهک له ژيانی شیخی طهریفی

ناوی: عهبدولعهزیز کوری مهرزوق طهریفیه

وهک سیوطی له کتیبی (الأنساب) دا ده لیت: "طهریفی به فهتھی طاء و به کهسرهش ده خویندریتهوه و به شیکه له هۆزی «طهی».

له دایکبوونی:

له بهرواری ۱۳۹۶/۱۲/۷ کۆچی له دهرهوهی زیدی خۆی له دایکبووه. خۆی و براکانی له کویت له دایک بوون به هۆی کاری باوکیانهوه که به دواي رۆزیدا گهراوه. باوکی له گهنجیدا، له سهرهتای شهستهکاندا رۆیشتووه بۆ کویت و مووسل و میسر بۆ کارکردن.

خویندنی ئه کادیمی:

له کۆلیژی شهریعه له «زانکۆی میر موحه ممه دی کوری سعوک د» له شاری ریازی پایتهختی سعودیه زانکۆی تهواو کردووه.

وهک تویره ریکی زانستی، له وهزارهتی کاروباری ئیسلامی کاری کردووه، پاشان به ریه بهری تویره نهوه و لیکۆلینه وه کان بووه له ناوهندی تویره نهوه کان، پاشان وهک تویره ریکی زانستی کاری تیدا کردووه.

پرسیار له شیخ کراوه دهربارهی دهستکردنی به زانست و چۆنیهتی خویندنی زانست؟

له وهلامدا گوتوو یهتی: یه کهم مهتن که له تهمهنی ۱۳ سالیدا له بهرم کرد،

بریتی بوو له مه نظومه‌ی (البیقونیه) له زانستی فهرمووده‌ناسیدا.

له سهره‌تادا شیوازیکی دیاریکراوم نه‌بوو، به‌لام ده‌ستم کرد به خویندنه‌وه و له‌به‌رکردن. خویندنه‌وه‌یه‌کی چروپرم هه‌بوو، له ۱۵ سالی‌دا چه‌ندان به‌رگ کتیم خویندنه‌وه‌وه، وه‌ک ته‌فسیری (ابن کثیر و زاد المعاد و سیره‌ی ابن هاشم و فه‌تاوای ابن تیمیه) و جگه له‌مانه‌ش.

مرؤف له فیربوونی زانست دوا‌یی نایه‌ت، زانست وه‌رگرتن ده‌بی‌ت له مندالییه‌وه تا‌کوو ناوگور بی‌ت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ته‌نیا ده‌توانیت که‌می‌ک زانست کو بکه‌یته‌وه، چونکه زانست ده‌ریایه، ده‌ریا!

هه‌فتانه چه‌ند وانه‌یه‌کی که‌م ئاماده ده‌بووم، به‌نزیکه‌یی هه‌فته‌ی سی وانه، به‌لام زورینه‌ی کاته‌کانم سه‌رقالی خویندنه‌وه و کور‌تکردنه‌وه بووم، به‌بی‌ په‌یوه‌ستبوونم به زانستی‌کی دیاری کراوه‌وه. خویندنه‌وه‌م له هه‌ریه‌ک له بواره‌کانی: عقیده، فقه، سیره، میژوو، زمانه‌وانی، شعر، ئه‌ده‌ب و... هه‌بووه. هه‌روه‌ها زور سوودم له پوخت‌کردنه‌وه‌ی کتیبه‌ در‌یژه‌کان بینوه.

له ته‌مه‌نی ۱۷ و ۱۸ سالی‌مدا، کتیبه‌ ته‌فسیری (ابن کثیر) و (زاد المعاد) م کورت کردوه‌ته‌وه له‌گه‌ل هه‌ندی‌ک له (المغنی) و هه‌ندی‌ک له به‌شه‌کانی (فه‌تاوای ابن تیمیه)، به‌رده‌وام ئه‌م کتیبه‌انهم له کتیبخانه‌که‌مدا پاراستوونه و چه‌ندجار پیدا‌چوونه‌وه‌م بو‌یان کردوه.

هه‌روه‌ها پیرستی ته‌واوم بو (فه‌تاوای ئیبن تیمیه) داناوه.

به‌لام له‌گه‌ل تیپه‌ربوونی کات، مرؤف ده‌بینیت که چه‌ند هه‌له‌ی کردوه له وه‌رگرتنی زانستدا و که‌م که‌مه ده‌ست ده‌کات به راست‌کردنه‌وه‌یان.

خویندنه‌وه و گه‌ران، گرینگترین شتن که فیرخواز زورینه‌ی کات پیوه‌ی سه‌رقال بی‌ت.

ئەو كەسانەى لای خویندووېه تى و ئەو مەتانهى لەلای زانايان لەبەرى
کردوون و خویندوونیه تیه وه:

پیشتر باسم کرد، یه كه مەتن كه لەبەرم كرد (البیقونیه) بوو له تەمەنى ۱۳
سالیمد، پاشان پیش و دواى بائخ بووون زۆریك له مەتنه كانم لەبەر كرد له:
(الإصول الثلاثة)، (كشفي الشبهات)، (كتاب التوحيد)، (فضل الإسلام)، (منطومة
الرحیبة) و (بلوغ المرام) و سەده ها دیره شعر تاكوو ۱۸ سالی، پاشان لهو سألوه
دهستم كرد به لەبەر كردنى (سه حیح البخاری)، پاشان (سه حیح مسلم)، پاشان
(سنن أبی داود) پاشان ئەوانی دیکه.

ئەو كتیبانهى كه خویندووېه تیه وه به سەر زاناياندا:

زۆرینهى كتیبه كانم له دەرسه كاندا گۆئ لیوووه و خویندوهى من به سەر
زاناياندا كه م بووه، هەندیک له (سنن أبی داود) و (البخاری) و هەندیک له
(علوم الآلة) بووه.

شیوازی لەبەر كردنى فەرمووده كان به تاییهت سه نه ده كانی:

فەرمووده كان به شیوازی دووباره كردنه وه له بەرم کردوون. كیشەى فیرخواز
له بەردهوام نه بووندايه، چونكه پچران ده بیته هۆكاری سهختی له لەبەر كردندا.
رێژهى ئەو فەرموودانه شى لەبەرم ده كردن له رۆژیکدا ۳۰ تا ۵۰ فەرمووده ده بوو،
هەندیک جار زیاتر و هەندیک جاریش كه متر.

ئەگەر فەرمووده كه سه حیح بووبیت، سه نه ده كانیشم له گەل فەرمووده كه دا
لەبەر کردوون. خو ئەگەر كیشەى تیدا هه بووا، ئەوه هه موو رێگه كانیم لەبەر
ده کرد.

خویندنه وهى رۆژانه و ئەو كتیبانهى خویندووېه تیه وه:

ئەو كتیبانهى خویندوو مه ته وه زۆرن و باسكردنیاں كاتى ده ویت، به لام

زوریک له کتیبه کانی سوننه ته مانه ن:

- سوننه بیهمقی
- سوننه سه عیدی کوری مهنسوور
- سه حیجی (ابن خریمة و ابن حبان)
- موسنه فی (ابن ابی شیبیه و عبدالرزاق) (زیاد له جاریک)
- (المحلی ابن حزم) (چهند جاریک)
- (الأوسطی نیین مونذیر
- (معرفة السنن)
- (الأثار) ی پنشموا بیهمقی
- سوننه دارمقوطني

له کتیبه ففیه هییه کانیش

- له فیه هی مالیک:
- (التمهید)
- (الاستذکار) ی نیین عبدولبر
- (المدونه)
- (المقدمات)
- زوریک له شرحی (الرساله) ... هند.

له فیهقی ئه بی حنیفه شدا:

- (الحجة على أهل المدينة)

- (الأثار) ی نهبی یوسف

- (حاشیة) ی نبین عابدين

له فیهقی ئه حمه دی کوری حه نه لدا، هه موو مسائله کانی ئه حمه دی که زانیبیتم، وهک:

- مسائل ینشموا نه محمد به گنیرانه می (• عبدالله • مسائل صالح • مسائل ابن هانی • مسائل خلال • مسائل ابی داود • مسائل الکوسج)

- شرحی زمرکشی له سهر (مختصر الخرقی)

- (شرح الكبير)

- (کشاف القناع)

- (منار السبیل) چهند جاریک... هتد

له فیهقی شافعی کتیبی:

- (الأم)

- (المجموع)

- (الشرح الكبير)... هتد

کتیبی ته فسیر زۆرینه می ته فسیره موسنه ده کانم خویندووه ته وه وهک:

- ته فسیری (الطبري)

- (ابن ابی حاتم)

- (البغوي)

- تفسیری (ابن المنذر) بدهستنوس پښ چاپکردنی

- تفسیری (ابن کثیر)

خویندنه وهی پچر پچریشم بو ته فسیره کانی (القرطبي)، (ابن عطية)،
(الزمخشري) و (الثعلبي) و جگه له مانه ش هه بووه.

له کتیبی میژوودا:

- کتیبی (الطبقات)

- (تاریخ الاسلام) ذهبی

- (تاریخ دمشق) ابن عساکر

- (البدایة و النهایة) ابن کثیر

کاتی خویندنه وهشم دیاری کراو نییه، له تیوان ۱۰ بو ۱۳ سه عاتدایه به پیتی
کات و کورتی و دریزی وهرزه کان.

ئه و زانایانه ش که لئیانه وه فیربووه:

- زانای پایبهرز (عبدالعزيز ابن باز) که چوار سال له دهرسه کانی ناماده بووم، له ماومیه دا
همندیک وانه ی زور کم ناماده یی نه بووم.

- محمد عبدالله صومالی المکی

- (الأثوبی) له (نحو) و له (صرف) دا

- دکتور (ادیب محمد أجمل الأصلحی)
- (صفی الرحمن المبارکفوری)
- (محمد البرنی هیندی) که کتیبی (فتح الباری) لا خویندووه.
- (عبدالله بن عقیل)
- (عبدالرحمان البراک)
- (شیخ عبدالکریم الخضیر) که (الباحث الحدیث)ی لا خویندووه بهسریدا به تعنیا له سالی ۸۱۴۱ک.
- (شیخ صالح آل الشیخ) که کتیبی (مفردات غرائب القرآن) و (سنن أبی داود)ی خویندووه بهسریدا له سالی ۸۱۴۱ک.

ئهو کتیبانه‌ی راقه‌ی کردوون:

- (شرح العلل)ی (ابن رجب)
- (علل)ی (ابن المدینی)
- (المنتخب له علل)ی (خلال)
- سونه‌ی (الترمذی)
- (المحرر) (ابن عبدالهادی)
- (کتاب التوحید) (محمد کوری عبدالوهاب) چهندجاریک
- (التمیز المسلم)
- (نخبة الفکر) چهند جاریک
- (الموقظة)ی (ذهبی) چهند جاریک
- (الأربعون النووية) چهند جاریک

- (سهیح البخاری) تا (کتاب الصلاة)

- (زاد المستقنع) و جگه لمانهش

کتیبه چاپکراوه کانی:

- (التحجیل فی تخریج مالم یخرج من الأحادیث و الآثار فی إرواء الخلیل)

- (الغناء فی المیزان)

- (المعتزلة فی القديم والحديث)

- (المسانید التفسیر)

- (صفة صلاة النبي)

- (الحجاب فی الشرع و الفطرة)

- (العقلیة اللبرالیة فی رصف العقل و وصف النقل)

- (التفسیر و البیان لأحكام القرآن)

- (زوائد سنن أبی داود علی سهیحین و

- الکلام علی علل بوضی حدیثه)

- (شرح حدیث جابر الطویل فی صیفة حجة النبی)

- (الإعلام بتوضیح نواقض الإسلام)

- (توحید الكلمة علی كلمة التوحید)

بيروباوه، چهند حوکم و حیکمه تیک

* بۆلینکردنی خه لکی بۆ بیباوه و باوهردار حوکمیکی خوداییه: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ﴾ [التغابن: ۲] «خو ئه و زاته یه که ئیوهی دروست کردوه، ئه و جا هه ندیکتان بیباوه و هه ندیکیشان باوهردارن.»

گه ران به شوین دهسته و اهزی سییه م له شه ریه تدا، ده ستوه ردانیکی بیهوده یه و هاوشیوهی گه رانه به شوین ره گهزی سییه م له ناو سروشتدا.

* مروّقایه تیی مروّف کامل نابیّت، ته نها به باوه ربوون به خودای تاک و ته نها نه بیّت، خودا ده فه رموویت: ﴿آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ﴾ [البقرة: ۱۳] باوه ربه یین وه ک چۆن خه لک باوه ریان هیناوه.

* لاوازترین عقل ده توانیّت به ره و باوه ره یان به خودا بتبات.

عه لی کورپی ئه بوو تالیب به و که سه ی فه رموو که گومانی له بوونی خودا هه بوو: "ئه گه ر ئه وه ی تۆ ده یلیت پراست بیّت، ئه و هه ردوو کمان ده ربازمان بووه، وه گه رنا من ده ربازم بووه و تۆ تیاچوویت."

* باوه ربوون به خودا عقل کامل ده کات و هه له ی که م ده کاته وه، ئه و که سه ی به هیزترین باوه رپی هه یه، که مترین هه له ی هه یه، له فه رموده یه کدا په یامبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: «لا یلدغ المؤمن من جحر مرتین»، «بروادار له یه ک کونه وه دوو جار ناگه زریت.»

* ئه گه ر باوه ر به میرات بگیریه، ئه و کوره که ی نووح باوه ره که ی باوکی به میرات ده گرت، خو ئه گه ر بیباوه ریش به و جوّره بووبا، ئه وا ده بوو ئیبراهیم

بېباوه پى باوكى به ميرات بگرتبووبا: ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا﴾ [الأنعام: ۱۶۴]، «هيچ نه فسئك هيچئك كردهوه پئش ناخات مه گهر ئوبالى به نه ستوى خوئيه تى.»

* خودا رېگرى كرد له ئىبراهيم داواى لئخوشبوون بؤ باوكى بكات، رېگرىشى كرد له پيامبهر داواى لئخوشبوون بؤ داىكى بكات «استأذنت ربي أن أستغفر لأمي فلم يأذن لي» مؤله تم له پهروه دگار خواست داواى لئخوشبوون بؤ داىكم بكه م، به لام مؤله تى نه دام.

هيچ هاوبه شدانه رېك به نه دازهى داىك و باوكى په پيامبهر رېك له دهرووندا گه وره نيه.

* ره چه له ك و نه ژاد بؤ په كترناسينه، ئايينيش بؤ نزيكبوونه وه يه، كه واته موسلمانئكى دوور له پئشتره به دؤستايه تى و پشتيوانى له كافرئكى نزيك: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ [الحجرات: ۱۳] «كردوومان به چندان گهل و هؤز، تاكوو په كترى بناسن. به رېزترينتان لاي خودا، پاريزكار و ته قوادار ترينتان.»

* دؤستايه تى و پشتيوانئكردى كافران له دژى باوه داران هئز و شكؤيه كى وه همى و خه يالى و رسوايى و دؤرانئكى په كلا و حه تمويه: ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُلْبِتُّعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِرَّةَ فَإِنَّ الْعِرَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [النساء: ۱۳۹]

«ئه وانهى ده بنه دؤستى بېباوه ران و له كؤمه لى باوه داران ده ته كنه وه، ئاخؤ به ته مان كه لاي وان قه در و حورمه تيان ده سته كوئت؟ با بزنان كه قه در و ريز هه مووى ته نيا له لاي خوايه.»

* سوپاسكردى كه سى چا كه كار به شئكه له ره و شته بزى، هه چه نده

کهسه که بياوهر پيش بيت، به لام ئه و بياوهر په به سر موسلمانتيکی تاقانه په رستدا
سه رناخریت هر چه نده موسلمانه که خراپه کار و تاوانباريش بيت، چونکه
دادگه ری له گه ل خوادا له پيشتره له دادگه ری له گه ل دروستکراوه کانيدا.

* تووره بوون پيوهر و تهرارووی باوهر و خو شه ویستییه، ئه و کهسه ی خوشت
دهویت بیگومان له پیناویدا تووره ده بیت، عائیشه ده فهرموویت: "سویند به خوا
هرگیز پیغه مبهری خوا له پینا و خویدا تووره نه بووه، تا ئه و کاته ی سنووریکي
خودا ده به زیندرا ئه وکات له پینا و خودادا تووره ده بوو."

* هرکات تووره بوون له پینا و خود و بنه ماله و هو زیا تر بوو، له تووره بوون
له پینا و خوادا، ئه وه نیشانه ی دهرخه ری لاوازی باوهره. ئه مه پیوانه یه کی ته وا و
دادگه رانه یه تا کوو هه موو تاکیک خو ی پین پیوویت و خو ی پین بناسیت و
به هو یه وه دهروونی چاک بکات.

* مروقی هاوه لدانه ر سته می له مافه کانی خوادا کردووه، هر چه نده
مامه له ی به رانبهر به تو دادگه رانه و چاک بیت، ئه و کهسه ی له بابه تیکدا له
به رانبهر تو دادگه ر بووه، به لام هه موو مافه کانی باوکتی داگیر کردووه، ئه و کهسه
به سته مکار له قه له م ده دهیت. نموونه ی هه ره بهرز بو په روه ردگار، بیاوهرانی
به دیه پیناوه و به لام ئه وان مافه کانی پیشیل ده کهن.

* سزای گشتی و له ناو بهر دانا به زیته سر ه یچ ئوممه تیک مه گه ر کاتیک
بیاوهر پینان لی به دهر بکه ویت له پاش ئه وه ی که باوهر دار بوون: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
﴿يَا كَافِرُوا هَلْ يُجَازِي إِلَّا الْكُفُورَ﴾ [السبأ: ۱۷] «ئا به و جو ره تو له مان لی سه ندن
به هو ی ناسوپاسی و کوفریانه وه و ئایا جگه له وانه ی زور سپله ن تو له له کهس
ئه سه نینه وه.»

* باوهر و دابینبوونی ئاسایش وابه سته ی یه کترین، باوهر هوکاری بوونه،
ئارامی و ئاسایشیش پاریزه ری هته ی بو به رده و امبوونی.

* خدا ده وله تی موسلمانان ههرهس پیناهینیت نه گهر له سره ریبازی په یامبه ران بن، به لکوو جیگیریان ده کات تا نه و کاته ی له رپگه لاده دن، نه و کات ههرهس ده هینن. سه رجه م شانشینه کانی ئیسلام له وه ختی لادانیاندا شکستیان هیناوه و له ناوچوون، نه ک له وه ختی ده ستگرتیان به ئایینه وه.

* هه ندیک جار خدا ده سه لاتی ده وله تانیک به رده وام ده کات هه رچه ند له سه ره تاشه وه له سره کوفر بووبن و ئیسلام نه بووبن، به لام خدا ده وله تیک ناهیلته وه نه گهر پینشینان له سره ئیسلام بووبن که چی نه وان لابه دن و جگه له ئیسلام هه لېژیرن، له به ره وه ی دابی خدا به و جوړه یه که شته کان به رووخانی بنچینه کانیان ده رووخین.

* ئیسلام له زه ویدا هاوشپوه ی خوړه و هه رگیز ئاوا نابیت، نه گهر له شارپک ئاوا بیت، نه و له شارپکی دیکه ده دره وشپته وه.

* ئیسلام ژبانه و کوفر مردنه، هه رچه نده باوه ری ئوممه ت که م بکات، نه و نه خوښی و دواکه وتیان زیاد ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ [الأنفال: ۲۴] «نه ی نه و که سانه ی پرواتان هیناوه وه لامی خوا و پیغهمبه ر بده نه وه کاتیک که بانگتان ده که ن بو لای نه وه ی (ئایینه ی) که زیندووتان ده کاته وه.»

* ئیسلام وه ک شاخپکی په گداکوئیو وایه، له ترسی له ناو چوونی به رگری لی ناکه ی، به لکوو له ترسی پچران و بزربوونی رپی نه وانه ی نه و ریبازه یان گرتووه ته به ر به رگری ده که ی.

* ئیسلام بو چاککردن و رپکخستنې دین و دنیا هاتووه، کور تکرده وه ی له دیندا تیکدانی دونیایه؛ کور تکرده وه ی له دونیاشدا، تیکدانی دینه.

* ئیسلام یاسا و رپسای ئوممه ته و لادان لیی نه سته مه، چونکه هاوپرای

سروشتی مروّف دابه زیوه، به لام راگه یاندنه کان ئیسلام وها نیشان دده دن که تهنه ئاکار و رهوشته و بهس، بانگخوازانی لهو جوړه پیش دهخن، تاکوو لایه نه گه وره که ی ئاین بشارنه وه.

* ئیسلام ته واو ناییت، تهنه به فرمانکردن به چاکه و ریگری کردن له خراپه نه بیت. به ریگری له خراپه، هه موو خراپه کان له ناوځوی ئیسلام لاده چیت و ئیتر شیواوی پرووی تیناکات. هه روه ها فرمانکردن به چاکه ش ده بیت هوی هینانی هه موو خیر و بیره دهره کییه کان و ئیتر که م ناییته وه.

* قیامت هه ناستیت تاکوو ئیسلام به سر هه موو ئاین و ده ستوره کانی سر زه ویدا سر نه که ویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ [التوبة: ۳۳]

«خوا زاتیکه که پیغه مبه ره که ی ناردوه به ریمنوونی و ئاینی راست، بوئه وهی زالی بکات به سر هه موو ئاینه کاندایا موشریکانیش پینان ناوځوش بیت.»

* ئیسلام وهک چهرخ و تابه یه دهرات و ده سوورپته وه و شه خهل و پیسی پیوه دنووسیت، به لام به رویشتنی فرپی دهادت و زیان به ئیسلام ناگه یه نیت، به لام فیتنه و ئاشووب له وه دایه که شوڤیری ئه و چهرخه دکات و به ره شوینیک ده بیات که خودا نایه ویت.

* ئیسلام پوښاکیکه ئه وانه ی که ده یانه ویت، ده توان بیوښن. فیتنه و به لا له وانه دایه که نه یان پوښیوه، چونکه پروتی و بیهرگیان ئاشکرا و دیاره، به لکوو ئاشووب و به لا له وانه دایه که ئه و پوښاکه یان به هه لگه پاره یی پوښیوه، ئه م کاره یان ئه گه ر بیته هوی پوښینیان له دونیادا، ئه وا له دواروژدا نایان پوښیت.

سروشتی مروّف دابه‌زیوه، به‌لام راگه‌یاندنه‌کان ئیسلام ووها نیشان دده‌دن که تهنه‌ئاکار و ره‌وشته و به‌س، بانگ‌خوازانى له‌و جوړه پيش ده‌خن، تاكوو لایه‌نه گه‌وره‌که‌ی ئایین بشارنه‌وه.

* ئیسلام ته‌واو ناییت، تهنه‌ئا به‌فرمان‌کردن به‌چاکه و ریگری کردن له خراپه نه‌بیت. به‌ریگری له خراپه، هه‌موو خراپه‌کان له ناوځوی ئیسلام لاده‌چیت و ئیتر شیواوی پرووی تیناکات. هه‌روه‌ئا فرمان‌کردن به‌چاکه‌ش ده‌بیته هوی هینانی هه‌موو خیر و بیره ده‌ره‌کیه‌کان و ئیتر که‌م ناییته‌وه.

* قیامه‌ت هه‌لناسیتیت تاكوو ئیسلام به‌سه‌ر هه‌موو ئایین و ده‌ستوره‌کانی سه‌ر زه‌ویدا سه‌رنه‌که‌ویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ [التوبة: ۳۳]

«خوا زانتیکه که پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ناردوو به‌رینموونی و ئایینی راست، بوئه‌وه‌ی زالی بکات به‌سه‌ر هه‌موو ئایینه‌کاندا با موشریکانیش پینان ناوځوش بیت.»

* ئیسلام وه‌ک چه‌رخ و تايه‌یه ده‌روات و ده‌سوورپته‌وه و شه‌خه‌ل و پیسی پتوه ده‌نووسیت، به‌لام به‌رویشتنی فرپی ده‌دات و زیان به‌ئیسلام ناگه‌یه‌نیت، به‌لام فیتنه و ئاشووب له‌وه‌دایه که شو‌فیری ئه‌و چه‌رخه ده‌کات و به‌ره‌و شوینیک ده‌بیات که خودا نایه‌ویت.

* ئیسلام پو‌شاکیکه ئه‌وانه‌ی که ده‌یانه‌ویت، ده‌توانن بیو‌شن. فیتنه و به‌لا له‌وانه‌دا نییه که نه‌یان پو‌شیوه، چونکه پروتی و ببه‌رگیان ئاشکرا و دیاره، به‌لکوو ئاشووب و به‌لا له‌وانه‌دایه که ئه‌و پو‌شاکه‌یان به‌هه‌لگه‌راوه‌یی پو‌شیوه، ئه‌م کاره‌یان ئه‌گه‌ر ببیته هوی پو‌شینیان له‌دونیا‌دا، ئه‌وا له‌دواروژدا نایان پو‌شیت.

مه زړاگرتنی خودا و نایینه کهی و حوکهای به ره لستکاریکردنی

* جویندان به خودا له هاوه لدانان و هه موو تاوانه له ناوبه ره کان گه وره تره، چونکه کوفریکه پلهی له سه رجه م کوفره کان به رزتره: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ [الأنعام: ۱۰۸]

«جنیو مه دهن به و بت و په رستراوانه ی که ئه وان ده یان په رستن له غه یری (الله) جا ئه وانیش نه زانانه و دوژمنکارانه جنیو به خودا بدن.»

چونکه ئه مه کوفریکه له سه روو کوفره که ی خو یانه وه.

* ئه و که سه ی جوین به خودا ده دات له که سی مولحیدیش خراپتره، چونکه مولحید ده لیت وانا زانم که به دپه ینه ری ک بوونی هه بیت، به لام جوینده ر بوونی خودا ده چه سپینیت و جنیویشی پی ده دات.

* هاوه لدانه ران ئاستی خودایان دانه به زاندووه بو لای بت و به رده کان، به لکوو ئاستی بت و به رده کان یان به رزکردووه ته وه و هاوتای په روه ردگاریان کردووه: ﴿إِذْ نَسَوَیْكُمْ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾ [الشعراء: ۹۸] «کاتیک ئیوه مان ده برده ئاستی په روه ردگاری جیهانیانه وه.»

که سی هاوه لدانه ر جوین به به رد و بته کانی نادات له پیناو مه زړاگری خودا، ئه و که سه ی جوین به خودا ده دات، ئه وا پیگه ی خودای دابه زاندووه ته خوار بت و به رده کانه وه.

* جنیودان به خودا له شامدا بلا بووه ته وه، بلا بوونه وه ی ئه و تاوانه گه وره تره

لای خودا له بَلّابوونه وهی هاوبه شدانان، هه ربویه له سهر کاربه دهستان و زانایان پیویسته خه لکی لهو مه ترسییه هوشیار بکه نه وه، چونکه هۆکاره بۆ نه مانی په حمی خودا و دابه زینی سزای بۆیان.

* هه رکهس ئایینی خودا سه رنه خات، با چاوه روانی سه رکه وتنی خودایی نه کات: ﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾ [محمد: ۷] «ئه گهر ئیوه پشتیوانی له ئایینی خوا بکه ن و هه ولّی سه رکه وتنی بدن، ئه وا خودایش پشتیوانی لیوه ده کات و سه رتان ده خات.

* جویندان به خودا گه وره ترین تاوانه که له ناو خه لکی شامدا بَلّابوونه ته وه، ربویه واجبه له سه ریان پیسی ئه و تاوانه له سهر زمان و ناو دلایان ده رکه ن وهه لمانن، وه ک چون نوصه یریه کانیا ن له زه وییه کانیا ن ده رکرد، با باش بزانی خه لکی به هیچ جوړیک به سهر دوژمنیا ندا سه رناکه ون ته نها به هۆی گه وره راگرتنی په روه ردگاریا نه وه نه بیت.

* ته نها و ته نها ئه و که سانه گالته به ئایهت و به لگه کانی خودا ده کهن که به خششه کانی په روه ردگاری به سهر خۆیه وه له یاد کردوه، چونکه یادکردنه وهی نیعمهت هۆکاری گه وره راگرتنی خاوه ن نیعمه ته: ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ [البقرة: ۲۳۱]

«ئایه ته کانی خوا مه کهن به مایه ی گالته جارپی خۆتان و یادی چاکه و به خششی خوا بکه ن به سه رتانه وه.»

* ئه و ئه کته رانه ی گالته به دین ده کهن، ئه گهر به و جوړه گاللاتانه وه روو بکه نه سیاسه تمه داران، ئه و ده بنه داواکراو و راوه دوونراو. ئه ی سیاسه تمه داران! ئایین بپاریزن، خودا سیاسه تتان بۆ ده پاریزیت.

* ریگری کردن له ره خنه گرتنی ئاشکرا له ئایین له پیشته ره له ره خنه گرتن

له سهرکرده کان. به پاراستنی یه که میان، دووه میان پاریزراو ده بیت، نه که به پیچه وانه وه، له گه لّ ئه وهی پاراستنی ههردووکیان له ئاییندا کاریکی خوازراوه.

* ته نیا ئه وانه گالته به ئایین ده کهن که ژایانی دونیا گالتهی پین کردوون و فریوی داون: ﴿لَّذِينَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ [البقرة: ۲۱۲]

«ژایانی دونیا رازینراوه ته وه بو بیباوه ران و گالتهش ده کهن به باوه رداران، ئه وانه شی که له خواترسن، پیگه و جیگه یان له سهروو ئه وانه وه یه له روژی دوا بییدا.

* خه لک کاتییک ههستیان به ئارامی و ئاسایش کرد، بیباوه رپیان ده رده خهن و ئاشکرای ده کهن، کاتییکیش ترسیان هه بوو و شکستیان هینا، نکۆلی لیده کهن: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ يَمَانًا لَمْ يَنَالُوا﴾ [التوبة: ۷۴] «سویند ده خۆن به خودا که ئه وه یان نه گوتوه؛ که به راستی وتهی کوفریان گوت. ههروه ها له پاش باوه ره وه، بیباوه ر بوونه وه؛ خه م و ته مای شتیکیکیان بوو که پینی نه گه شتن.»

* ئه وهی له راگه یاننده کانه وه ده بییستیان کاتییک له بهرگی ره خه ندها گالته به ئایین ده کهن و ئه و بیده نگیه فهرمیهی له بهرانبه ریدا هه یه، ئه گه ر هاوشیوهی ئه وه له دژی سیاسی و سیاسه ته داران کرابووا، ئه وا هه موو ئه و نووسه ر و ئه کته ره کانه یان به خه واربیج و ئاژاوه گپیر ناوزه د ده کرد که به و کاره هه ستاوان

* ده که و نه ناو کوفره وه و پاشانیش نکۆلی لیده کهن، خو ئه گه ر نه شتوانن نکۆلی بکه ن، راقه ی جیاوازی بو ده کهن: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ [التوبة: ۷۴] «سویند ده خۆن به خودا که ئه وه یان نه گوتوه؛ که به راستی وتهی کوفریان گوت و له پاش باوه ره وه بیباوه ر بوونه وه.»

* سه رها تا به ده مدريژي و سنوورشکاندن به رانبر به شهربهت ده ستیان
پي کرد و به خودای خاوهن شهربهتیش کو تايان پي هينا.

* بويري به رانبر ثاين به هو ي دوو برياره وه هاته کايه وه:

۱- برياري ده رکردني بابه تي راگه يه نديکاران له دادگان، ئه مه جوړيک له
پاريزبه ندي ويستراو و به مه به ستي تيدا ده رده که ويټ.

۲- لابر دن و به تالکردنه وه ي تواناداري ليپرسينه وه ي دادگا بو که يسه کاني
پيگري له خراپه.

مه زراگرتنى خودا و ليترسانى و زانستبوون پيى

* چ پهروه دگار يکى به خشنده يه مروځى به ديهيئاوه و مال و سامانى پي داوه، به ديهيئندراوه کهى و به خششه کانى ده کړپته وه و به زور زياتر پاداشتيان ده داته وه، له کاتيکدا هه موو دروستکراوه کان هه ر ئه و خاوه نيانه و بولاى ئه و پيش ده گه پړينه وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ﴾ [التوبة: ۱۱۱] «خودا گيان و سامانى باوه پردارانى کړيوه و له بهرانبه ر ئه وهى به هه شت بو وان بيت.»

* به ئه ندازهى نه زانينى پيگهى خودا، خه لکى خوځى بچووک ده کاته وه بو جگه له خودا، په يامبه رى خوا (ﷺ) به و پياوهى گوت که خواى کرده تکاکار به سه ريه وه «ويحك أتدري ما الله؟ إن شأن الله أعظم من ذلك.» «مالويران ده زانيت خودا کييه؟ پيگهى خودا زور له وه بهر زتره.»

* ئه ندازه و پيگهى به ديهيئندراوه کان جيگيره، گه وره لاي تو ئه وه يه خوت به گه وره ي رابگريت، بي ئه رزشيش هه ر به و جوړه يه، هه له کردن له گه وره دانانى پيگهى که سپدا ده بيته هوى شيواندنى پيگهى که سانى دیکه، به لام گه وره راگرتنى به ديهيئنه ر ئه ندازه و پيگهى خه لکيت بوړيکده خه ن، خودا ده فه رموويت: ﴿مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الحج: ۷۴]

«ئه وانه (به هه قى خوځى) قه درى خوايان رانه گرت، به راستى که خودا به هيژ و شکويه.»

* خودا کات و زه مانه ي دروستکرد که له وه و پيش زه مانه بوونى نه بوو، مروځ گومان ده کات: پيش خودا چى هه بووه؟ چونکه مروځ له کاتيکدا ده زييت که

سهرتا و کۆتای ههیه، وهک ژيانی خووی و چواردهوری، وا گومان دهبات هه موو
ئهوانه ی له گهردووندا وهک خووی به رهو تیاچوون دهچن.

* خودا هه موو شتیکت له گهردووندا بو درده خات پاشان و نی دهکات و
لیتی دهشاریته وه، تاکوو بو ت دهر بکهو پت توش به هه مان شیوهی درده کهو پت
و پاشان نامینیت، سهره تاکه شت کۆتایی و شارانه وهیه کی ههیه.

* ﴿ثَوَّالَ فِرْعَوْنَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ [القصص: ۳۸]
«فیرعه ون گوتی: ئه ی پیاوماقوولان! وا نازانم جگه له من خواجه کتان هه پیت.»

ته نانهت نهیتوانی خواجه تیش به جوانی بوخووی بچه سپینیت، خودا ده پیت
به زانسته وه شتیک رهت بکاته وه، نهک بلیت: (ما علمت) "نازانم و نه مزانیوه."

* وتهی به کیک له زانایانی ماددهم خوینده وه دهیگوت ئه گه ر بتوانین
ئامیریک له هاوشیوهی میشکی مروف دروست بکهین که توانای وه رگرتن و
وه لام دانه وه دا بهر که وته کانی هه پیت، ئه وا پیویستمان به دروستکردنی ئامیریک
ده پیت به قه باره ی زهوی: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ [الذاریات: ۲۱] ههروه ها
له خودی خوشتاندا! ئه ری نابین ئیوه؟

* ته نه ئاسمانیه کان له گهردووندا چهنده ها سه دهیه به وردی و ته واوی
دهرۆن و به هه مان ریره ویشدا ده گه رینه وه بی ئه وهی خاوه نی بیستن و بینین
بن، له کاتیکدا مروف ناتوانیت تا مزگه وته که ی بچیت و به هه مان شوینین
وهه نگاودا بگه ریته وه. ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ [النمل: ۸۸]

ئهمه ش کاری خوداییکه که هه موو دروستکراویکی به وپه ری تۆکمهی و
جوانکاریه وه هیناوه ته بوون.

* له به لگه و نیشانه کانی خودا، ریکخستنی سوورانه وهی گهردوونه، به شوین
ئه ویشدا ریخستنی کات هاتووه، له سهره تای دروستبوونیه وه هه تا ئه مرو، له

فهرموده دا هاتووہ ﴿إِنَّ الزَّمَانَ قَدِ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾
 «زہمانہ و ہک ئہو پوژہ دەسووریتہوہ کہ خودا ئاسمان و زہوی دروست کردووہ.»

* خودا خہ لکی کردووہ بہ چہند نہوہ و جیلپک لہ دایک دەبن و پاشان دەمرن تا دەسہ لاتی خوئی نیشانی بہندہ کانی بدات لہ سہر دووبارہ زیندوو کردنہوہ یان، لہ گہ ل ئہوہ شدہ خہ لکانپک نکۆلی دە کەن، جا دەبوو چۆن بووبا ئہ گہر ہہموویان بہک نہوہ بووان و بہ یہک جار بمردنایہ و زیندوو بوونایہ تہوہ؟ بیگومان زور خراپتر نکۆلییان دە کرد.

* کاتپک بہ تہمہ نپک فرمان بہ گہنجپک دە کات کہ ہیشتا حکمہ تہ کہی ئہو کارہ بو گہنجہ گہ دہرنہ کہوتووہ، دەبینیت پپی پندہ کہ نیت و گالٹہی پپی دیت، بہ لام کاتپک ئہو گہنجہ گہورہ دە بیت و بہ کرداری خوئی ئہ زموونی دە کات، پہشیمان دە بیتہوہ لہ پشتگوپخستنی ئہو ئامۆزگاریانہ. ئہمہ لہ کاتپکدا ئہ زموونی نیوان ئہو دووانہ تہنیا چہند سالیکہ، ئہی دە بیت نیوان خودا و بہندہ کانی چۆن بیت لہ فراوانی زانستدا؟

* نہ زانین و بیتوانایی مندالپک بہ کہم دادہ نیت چونکہ لہ نیوان تو و ئہودا چہند سالیپک ہہیہ تو تیایدا ئہو بابہ تانہ فیروبوویت کہ پیشتر نہت زانیوہ، ئہی دە بیت پیگہی تو چۆن بیت بہ بہراورد بہو پەرورہ دگارہی بہدی ہیناویت و چہرخی زہمانہی دروست کردووہ تا کوو تو بسوورپیتہوہ و فیروبیت؟!

* خودا گہردوون ہہ لہ دەسوورپیت بہ جوړپک کہ حکمہ تی زورپک لہ کارہ کانی پہنہان کردووہ، خو ئہ گہر مروّف ئہو حکمہ تانہی زانیا، ئہوا جیاوازی نہدما لہ نیوان بہ دیہینہر و بہ دیہیندراوہ کاندہا. ہہ لسوورانندی گہردوون شایستہی فراوانیی زانست و وردیی حکمہ تہ کانی پەرورہ دگارہوہ.

* زانست دە بیتہوہی چاندنی لہ خواترسان لہ دلی مروّفدا، لہ خواترسانیش بیرکردنہوہ و پہندوہرگرتن دە چینیٹ. ئہو کہسہی لہ خودا نہ ترسیت، پہند

وهرناگریت. ههروهها ئه و كهسهی زانستی نه بیټ، لهخودا ترسانیشی نابیت:
 ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [الفاطر: ۲۸] «لهناو عهبدانی خوادا هه
 زانایان لئی ده ترسن.»

﴿سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى﴾ [الأعلى: ۱۰]

«كهسیك لهخو ترسی هه بیټ، هه زوو پهندی لئ وهرده گریت.»

* هه زانستیکی عهقلی ئه گهر ترسی خودای له دلدا نه چاندی، ئه وه
 نه زانییه له بهرگی زانستدا: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [الفاطر: ۲۸]
 ئه وانهی تهنه به عهقلیان رۆده چن له شه ریه تدا دیندارییه کی نه رم و
 دلر هقییه کی زوریان تیدا دروست ده بیټ.

* ترسی خودا به ئه ندازهی ناسینییه تی، هه ركهس خودا بناسیت به و جوړه
 شایسته یه تی ئه وا به ئه ندازه یه کی شایسته له خودا ده ترسیت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
 مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [الفاطر: ۲۸]

* هه ركهس به راستی خودا بناسیت، پیستی گرژ ده بیټ کاتیک باسی خودا
 بکریټ له ترس و خو شو یستنیدا. هه ركهس ییش خودا ناسینی كه میټ، ترسی
 خودا له دلیدا نامینیت و ئه ندامه کانی جهسته ی بهر للا ده بن. ﴿لَمَّا قَدَرُوا اللَّهَ
 حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الحج: ۷۴] «ئه وانه (وه کوو پیویست) قه دری خویان
 به چاکی نه زانی، ریزی پهروه ردگاریان به ته واوی نه گرت، له کاتیکدا به راستی خوا
 زور به هیز و به توانا و بالادهسته.»

* ئه وانهی زورترین لهخواترسانیان هه یه، زورترین به شی لیخو شبوون و
 به زهیی خودایی ده یانگریته وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
 كَبِيرٌ﴾ [الملک: ۱۲] «ئه وکه سانه ی -له نه ینیدا- له پهروه رتینان ده ترسن،
 لیخو شبوون و پاداشی گه وره یان هه یه.»

* سه رسامبوون و فريوخواردنی مروّف به زانسته ماديبه که ی ده بېته هوّی چاندنی خوږه گه وره زانين له به رانبر وه چی و سروشی خوادا، بو مه گهر زانسته که ی هه مووی به خششی خودا نيبه: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ [الغافر: ۸۳]

«جا کاتيک که پيغه مبه ره کانين به به لگه و نيشانه ی ته واوه وه بويان په وانه کران، له باتی ئه وه ی باوه ريان پي بهينن، خويان دلخوش کرد به و راده که مه ی زانست که هه يانبوو.»

* له و کاته ی مروّفايه تی دهستی پي کردوه، مروّف هه موو روژيک زانياری نوې دهست ده خات و به ئه ندازه و فراوانی زانستی سه رسام ده بېته، چونکه ته نيا ئه وه ده بېنيت که فيری بووه، که چی خوږه که مزانيني تيدا ناچينيت، له کاتيکدا ده بېنيت ئه و رېژه فراوانه ی له نه زانين هه یه ﴿وَمَا أُوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [الإسراء: ۸۵] «ئيوه که ميک نه بېته، هيجتان له زانست پي نه دراوه.»

* هر زانستېک عه قلی مروّف پي گه يشتبېته، پيستر ئاژه له کان پي گه يشتوون له کاتيکدا ئه وان عه قلیان نيبه، تا به مه لاوازی مروّفه کان ده ربکه ويته و بزنان که ريزيان وابه سته یه به ئايينه وه، ئه گه رنا دال زور پيش فرۆکه فريوه.

* مروّف زورېک له پيشکه وتن و شارستانيبه ته کانی له ئاژه له کانه وه هرگرتوه وه ک فرين و جگه له ویش. ئه گه ر جياکاری نه کرېت له نيوان زانستی ئيمان و زانستی مادديدا، وا پيويست ده کات قه له ره ش به گه وره دابندرېت، چونکه خودا کردويه تيه ماموستا بو مروّفايه تی له ناشتی مردوه کاند له گه ل ئه وه شدا به (فويسق) له ريده رچوو هه ژمار کراوه، ته نانه ت فرمان کراوه به کوشتنی. ده کرېت مروّف بينا بېته به مادييات و کوپر بېته له ئاست مافی په روه دگارداد.

* خودا زانستیک ناداته مروّف که له ههموو لایه نه کانه وه به ره و خراپه ی
ببات، به لکوو زانستی ده دات، به لام که سه که له شوینی شایسته ی خویدا
به کاری ناهینیت، به وهش ده بیته هوکاری خراپوونی دین و دونیا یان.

مه زړاگرتنی پیگه سی په یامبه ریبه تاسی، حوکم سی به ره لستکار یکردنی

* گه وره راگرتنی په یامبه ر هوکاره بو لیخو شبوون و سرینه وهی تاوان، ههروه ها نیشانه ی له خواترسانه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ [الحجرات: ۳]

«به راستی نهوانه ی دهنگیان نزم ده که نه وه له خزمهت پیغه مبهری خوادا، نهوانه نهو که سانه ن که خوی گه وره دله کانیانی زاخو داوه بو له خواترسان، نهوانه لیخو شبوون و پاداشتی گه وره ناماده یه بویان.»

* به شیک له گه وره راگرتنی په یامبه ر (ﷺ) شوینکه وتن و بلاو کړدنه وهی ثابینه که ی و سوننه ته کانیه تی، هاوکات له گه ل ریزداری و گه وره باسکردنی کاتیک به که م باسکرا. ههروه ها جیبه جیکردنی حه دده له سهر نهو که سه ی که بیړیزی به رانبه ر سهر وهرمان ده کات نه گه ر موسلمان بوو، خو نه گه ر خاوه ن په یمان بوون له گه ل موسلمانان، په یمانه که یان هه لپوه شیندریته وه.

* ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ [الشرح: ۴] «ناوبانگیشتمان به رزه وه کرد.»

نهو که سه ی به رد ده گریته نه ستیره به رزه کانی ناسمان بیگومان به رده که ده گه ریته وه سهر خوی: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ [الکوثر: ۳] «نهوی لیت به ناتوره یه، بوخوی وه جخی کوره یه.»

* هاوه لدانه ران راگه یاننده کانیان چر کرد بووه وه له سهر په یامبه ر (ﷺ)، نه بوو له هه ب له بازاری عوکاظ ده وه ستا و هاواری ده کرد: خه لکینه موحه ممه د گومرا

بووه، ټاگه داربن گومراتان نه کات، سهرنجام ټه بوو له ههب و ټاگه یاندنه کانی تیاچوون موحه ممه د و ټایینه که ی مانه وه.

* نه فامه کان هه زاره ها دیر شیعریان به جوین و درؤ له سهر په یامبه ر (ﷺ) گوت، له کاتی کدا شاعر گه وره ترین ټاگه یاندنی عه ره به کان بوو، به لام میژوو هیچ شعری کیانی نه پاراستوو، له کاتی کدا هه موو و ته کانی سهر وه ری پاراستوو. بیگومان هه رکه س شوینی بکه ویت، هه ر به و جوړه ده بیت، له قور ټاندا هاتوو (أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعَنِي) [یوسف: ۱۰۸] «هه م خوّم هه م ټه و که سانه ش شوینم که و توون.»

* هه رکه س گالته بکات به په یامبه ری خودا (ﷺ)، پاریزراو نابیت له سزا، ټه گه ر له دونیادا ته و به نه کات، ټه و سزایه ده چیژیت، جا زووبیت یان دره نگ. خودا دربارهی ټه و جوړه که سانه ده فهرموویت: (لَوْ أَنَّ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) [التوبة: ۷۴] ټه گه ر هه ر روویان وه رگیرا، خودا له م دنیا و له و دونیاشدا، سزای به ژانیان ده دا.

* هه رکه س بینیت له کوړیک یان له شوینی کدا شکوی ټایین به که م ده گیریت و ټه ویش بیده نگ بوو و وازی له سهرخستنی ټایینه که ی هینا له ترسی له ده ستدانی ټه و پیگه یه ی که به ده ستی هیناوه، ټه و خودا پیگه ی له ناو خه لکی داده به زینیت به ټه ندازه ی ټه و پیگه یه ی که له ټایین دابه زیوه، چونکه پاداشته کان له جوړی کرداره کان.

* هه رکه س دژایه تی دوستیکی خودا بکات، ټه و جهنگی له گه ل خودا ټاگه یاندوه، چ جای دژایه تی سهرداری دوستانی خودا موحه ممه د (ﷺ)، هه روه ها ټه وانه ی له ریزی که سانیک ده وه ستن که جهنگ ده که ن له گه ل خودا، خودا ده فهرموویت «من عادی لی ولیا فقد بارزنی بالحرب» «هه رکه س دژیه تی دوستیکم بکات، ټه و هاتوو ته مه میدان بو جهنگ کردن له گه ل من.»

* کاتيک جوين درا به عائشه ی دايکی باوه داران، (أسيد) (رضي الله عنه) بهو کهسه ی گوت که پشتگیری له جوینده ره که ده کرد: "تۆ دوور وويت و پشتگیری له دوور وويه ک ده که يت." ئەمه ده رباره ی که سیک گوتراوه که بهرگری کردوو له و کهسه ی جوینی به خیزانیکی په یامبه ر داوه، جا ده بیت چۆن بیت ئەگه ر بهرگری له که سیک بکه ن که جوینی به په یامبه ر (ﷺ) دابیت؟

* خودا رېگری کردوو له جویندان به بت و خودا به ردینه کان، له کاتيکدا ئەوان جوین دده نه سهردار ی مرو فایه تی، ئیسلام ئاینیکه بانگیان ده کات بۆ مملانیی به لگه، ئەوانیش ئەقلیان سهرقاله به داخ و تۆله سه ندنه وه.

* دروست نییه ئەو وتانه بۆ خه لکی بگوازینه وه که کهمدانانی په یامبه ر له خو ده گریت، هه رچه نده بۆ راگه یاندنیش بیت، چونکه بۆلای بوونه وه ی ئەو وتانه لای خودا زۆر گه وره تره له بۆلای بوونه وه ی داوینپییسی، به لکوو ده بیت به کورتی و به بی دريژه پیدان هه وال بدریت بهو که سانه ی توانای سهرخستن و سزادانی ئەو جوړه که سانه یان هه یه.

* رۆلگېران له فلیمی سینه مايدا بۆ وه سفکردنی په یامبه ر (ﷺ) به هیچ جوړیک دروست نییه، هاوه لان خو یان پاراستوو له گواستنه وه ی وته کانی له ترسی ئەوه ی نه بادا له کاتی گواستنه وه ی وته یه کیدا پیش و دوایه ک پرووبات، چ جای کۆمه له کرداریک که هه ستان و دانیشتنی سهروه ر نیشان بدات له کاتيکدا ئەو کردارانه هه مووی وه حی و سرووشی خودا له خو ده گرن.

* زۆریک له کرداره کانی په یامبه ر (ﷺ) سرووش و وه حییه، بچوو کترین کرداری په یامبه ر به شداره له پاریزراو بوونی له هه له، رۆل بینینی ئەو له ناو درامادا گېرانه وه ی زورشته له خو ده گریت به بی بوونی به لگه له سه ریان، ئەمه ش ئەو هه ره شه تونده ده یگریته خو که له (سه حیحن) دا هاتوو: «من کذب علی متعمداً فلیتبوا مقعده من النار» «هه رکه س درۆیه ک به دهم منه وه

هه لبه ستیت، با شوینی خوئی له دۆزه خدا دیاری بکات.»

درۆی کرداری بیگومان ده چیته ژیر ئەم فەرمووده یه وه، هه رچه نده له په رستشه په تیه کانیس نه بیت، ئەوه له پارێزراوه کانه.

* هه رکهس جووله یه ک یان کاریک بداته پال په یامبه ری خودا (ﷺ) بی به لگه و بی ئەوه ی بیداته پال که سانیکی دیکه، ئەوا هه ره شه و سزای توند ده یگریته وه و ده بیته ئەنجامده ری تاوانیک له تاوانه گه وره کان، به لگه کان ئەمه له خو ده گرن، جا ئەو که سه ی فه توای دروستی بو ئە کته ر و پۆلگتیریک ده دات که پۆلی په یامبه ر (ﷺ) بگتیریت بو چه ند سه عاتیک به وه سفکردنی وه ستان و جووله و پۆشاک و روانین وهه ستان و دانیشتیه وه له کاتیکدا ته نیا به شیکی کهم له وه سفی ئەو حاله تانه ی زاندراره و پیمان گه یشتوه، ئەوه بیگومان سته می له خودی خوئی کردوه.

* ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ [التوبة: ٤٠] «ئه گه ر ئیوه یارمه تی ئەو پیغه مبه ره (ﷺ) نه دن ئەوه بیگومان خوا یارمه تی داوه.»

خودا به لینی سه رخستنی په یامبه ره که ی داوه، به لام خه لکی ئاگه دار کردوه ته وه له وه ی واز نه هینن له سه رخستنی په یامبه ره نه وه ک سزای ئەو ئوممه ته سه رشۆره بدات و خه لکانیک بینیته جیان که په یامبه ره که ی سه رخه ن.

* هه ر ئوممه تیک پیگه ی په یامبه ری تیدا پیشیل بکریت، بیگومان خودا ئەو ئوممه ته سه رشۆر و ریسوا ده کات.

* په یامبه ری خودا (ﷺ) پیویستی به کهس نییه پالپشت و سه رخه ری بیت، به لام هه موو تاکیک پیویستی به وه یه پالپشتی ئەو بکات، تاکوو باوه ری خوئی پین چه سپاو بکات.

* فەرمووده کان به لگهن له سهر ئه وهی «من نصر مسلما نصره الله»
واته: «ههرکس موسلمانیک سهربخات، خودا سهریده خات. جا ده بیټ ئه م
مژدهیه بۆ ئه و کهسه چۆن بیټ که پیغه مبه ریک سهرده خات کاتیک پیگه ی
ده شکیندریټ، چونکه سهرخستنی په یامبه ر هۆکاری به عیزه تبوونی سهرشۆران
و به هیزی لاوازان و سهرخستنی سته ملیکراوانه.

* فەرمووده کان به لگهن له سهر ئه وهی «من خذل مسلماً خذله الله» واته:
«ههرکس موسلمانیک سهرشۆربکات، خودا سهرشۆری ده کات.»

جا ده بیټ ئه م هه ره شهیه بۆ ئه و کهسه چۆن بیټ که ریژی په یامبه ر (ﷺ)
شکیندرایټ، ئه ویش توانای سهرخستنی هه بیټ و بئ هه لویست بو بیټ؟!

* زانایان نا کوکیان نییه له سهر ئه وهی گالته کردن به په یامبه ر یان به که م
دانانی پیگه ی په یامبه ر (ﷺ) کوفر و له دین ده رچوونه: ﴿... قُلْ اِنَّ اللّٰهَ وَاٰتِیَهِ
وَرَسُوْلِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُوْنَ -- لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اٰمَانِكُمْ﴾ [التوبة: ۶۵-۶۶]

«... بیټه: ناخۆ گالته تان به خوا و پیغه مبه ری خودا ده کرد؟ داوای لی بووردنی
مه که ن؛ ئیوه له پاش بره واینان کافر بوونه وه.»

* زانایانی هه موو مه زه به کان کو ده نگن له سهر بیباوه ربوونی ئه و کهسه ی
گالته به په یامبه ر (ﷺ) ده کات یان پیگه ی داده به زینټ، زۆرینه یان پینان وایه
حه دی ئه و کهسه کو شته، (ابن المنذر) ده لیټ: "زۆرینه ی زانایان له سهر ئه م
حوکه مه کوړان."

* ئه بوو داود به سه نه دیکي سه حیح ریوایه تی کردووه «که نیه کیک جوینیدا
به په یامبه ری خودا و خاوه نه که ی کو شتی، ئه م هه واله گه ی شته وه به په یامبه ری
خودا (ﷺ) به ده نگي به رز فەرمووی به شایه دبن خوینی به فیرو رویشته وه.»

* زۆرینه ی زانایان ده لّین: بابه تی تهوبه کردن له جویندان به په یامبه ر ده گه ریندریته وه بو لای خودا، به لام سزای دونیایی له سه ر لاناچیت، په شیمانی و تهوبه له جویندان له مافی مروّفه ئاساییه کان لا نابات، چجای سه رداری مروّفه کان (ﷺ)؟!

فهل و مهزنيى هاوه لان (رهزايى خويان له بيت) و حوكمى بهرهلستكارى كردنيان و ههنديك له باس و حالى باطنيىه كان

* له فهرمووده دا هاتووه: «أنا أمانة لأصحابي فإذا ذهب أتي أصحابي ما يوعدون» من جىي ئه ميني و ئاسايشى هاوه له كانم كاتيک من رويشتم ئه و هره شانهى دهر باره يان هاتووه هه مووى ديته جىي..

ئهم فهرمووده يه به لگه يه به وهى پيناسه ي صه حابه بو ئه و كه سانه به كارديت كه په يامبه ر له ناوياندا وه فاتى كردووه و ئه وانيش له سه رباوه ر مردوون، هاوه لان كه سانتيكن له هه موو خه لكانى پاش خويان باشترن.

* له فهرمووده دا هاتووه «أصحابي أمانة لأمتي فإذا ذهب أصحابي أتي أمتي ما يوعدون» هاوه لانم جىي ئاسايشى ئوممه ته كه من كاتيک ئه وان نه مان، ئه و هره شانهى دهر باره ي ئوممه ته كه م هاتوون ديته ريان..»

ئه گه ر خويان برؤن ئه و تىگه يشتن و زانستيان نه رويشتووه و ماوه، ئه وان هو كاري ئه مان له فيتنه و ناكوكييه كاندا.

* هاوه لان ريزدارترين مروفن له پاش په يامبه ران، په نزمترين كه سى ناو هاوه لان ريزدارتر و په به رزتره له كه سانى ديكه ي جگه له خويان، يه ك هه نگاوى ئه وان كه له گه ل په يامبه ر له تىكوشاندا ناويانه باشته ر له خه رمانتيك كرده وهى كه سانى پاش خويان.

* شلگيرى خه لكى له كه م دانانى پيشه و و خاوه ن ريزه كانيان و گه ران به شوپن هه له كانياندا، نيشانه ي لاوازيى ئوممه ت و ده سه لاتدار و زانا كانيان

دهرده خات، ریزدارترین کەسی ئەم ئوممەتە پەيامبەرە، پاشان هاوہلان پاشان شوینکەوتوووان و کەسانی دیکە.

* مافی دایک و باوک تاییبەتە لەسەر مندالەکانیان، بەلام مافی هاوہلان تاییبەت و گشتییە، چونکە دایک و باوک ھۆکاری ھاتنە دونیای مندالەکانیان، بەلام هاوہلان ھۆکاری گەیشتیان بە بەھەشت، چون ئەوان قورئان و سوننەتیان گواستووہتەوہ بو ئەم ئوممەتە.

* رێگری کردن لە خەلکی لە بەرھەلستیکردنی رێبازی هاوہلان ئەوہ ناگەییەتیت کە هاوہلان پارێزاون لە ھەلە، بەلکوو فەزل و گەورەییان بەسەر کەسانی دیکەدا پیشی خستوون، خودا رێگری کردووہ لە مندالەکان وتەي ئۆف بە کاربەینن بەرانبەر دایک و باوکیان ئەگەر ھەلەییەکیان ئەنجامدا، بەلام هاوہلان پیگەیان زۆر بەرزترە لە دایک و باوک.

* عومەری کوری خەتاب سزای ریددە و ھەلگەرانەوہی جیبەجی دەکرد و دەستی دزی دەبری و پەجمی زیناکاری دەکرد، ھەروہا رێگری دەکرد لە نزیکخستەوہی گاوەکان وەک راویژکار و دەسەلاتدار، سزای پیاوان و ئافرەتانی دەدا لەسەر تیکەلاوییان، بەلام ھیچ کەس نابینیت ئەو رۆلە بگێریت.

* ئیبن عومەر دەلێت: "جوین مەدەنە هاوہلانی محمد، ھەلوئستی دەمیکی ئەوان باشترە لە پەرسشکردنی ھەموو تەمەنتان." ئەمە جیاوازی فەزل و پیگەیی نیوان هاوہلان و تابعینە، جا دەبیت فەزل و پیگەیی هاوہلان لەسەر کەسانی دیکە پاش ئەوان چۆن بێت.

* زانایان کۆدەنگن لەسەر ئەوہی ھەرکەس جوین بداتە ھەموو هاوہلان یان زۆرینەیان ئەوا بیباوہر بووہ بە خودا. ئەگەر لەوہ و پیشیش موسلمان بووبیت، بەو کارە دەبیتە ھەلگەراوہ لە ئایین، تەوہی پی دەکریت، ئەگەر نا دەکوژریت.

* هر کۆمه له يهک باوه ړی به توقیه و درو کردن هه بیت وهک رافیزه و عه له ویه کان، ئهوا زوړترین قیل له پیچه وانه کانیاں ده کهن، چونکه هیزی بیروباوه ړ ته گهر خاوه نه که ی به تالی نه کاته وه به کرده وه کردن، ئهوا به په نگخواردوویی ده مینیتته وه و شله ژان و شیواوی دروست ده کات.

* رافیزه کان هه ركات به سهر دوژمنه کانیاںدا زالبوون و توانادار بوون تو له ی توند ده سه ننه وه به سووتانی جهسته و پارچه پارچه کردنیان، چونکه واده بینن ئهوان هوکاری ئه و شاردنه وه یه ی ئایین و په نگخواردنه وه بوون.

* هه رکهس سه یری میژووی جه ننگه کان بکات، بو ی دهرده که ویت که باطنیه کان، ئهوانه ی شه ریه تی نه ینیاں لایه، وهک قرامطه و چند جوړی کی رافیزه، بو ی دهرده که ویت ئهوان زوړترین سته میان کردووه کاتیک ده سه لاتیاں به ده ست هیناوه پاش بیده سه لاتیاں.

* ئیسلام جوړ و ېری کرده وه جه سته ییبه کانی زوړ کردووه و لایه نی نه ینی و زوړ لی کردنی ته سک کردووه ته وه، چونکه دادگه ری ته نیا له دهر وونیکه وه دهرده چیت که به بیروباوه ړ و کرده وه تیدا به رجه سته بوو بیت، جا ئه مه ده بیته هو ی هاوسه ننگ بوون و ئو قره گرتن، چونکه بیروباوه ړ پال به مروقه وه ده نیت بو کار کردن. خو ئه گهر کردووه نه کات، ئهوا رق له ری گره کان هه لده گریت. هه بو یه نه هی کراوه له وه ی نه خو شیک به دوزه خ بترسیندریت که له سه ره مه رگدایه، به لکوو ده بیت ئومیدی به زه یی خودای پښ بدریت، چونکه ترس پالیده نیت بو کردار ئه ویش نه خو شیه که ی ری گه ی نادات، ئیدی بیئومید و دارو وخوا ده بیت، له وانه شه به ره و ئه وه هه نگا و بنیت که ته واو بیئومید بیت له دهر باز بوون؛ چونکه لایه نی بیروباوه ړ قورستره له لایه نی کرده وه، له وانه شه وای لی بکات بیته بیباوه ړ و مولحید، تا کوو دهر وونی ئارام بیته وه.

* بيروباوهر بربار به سهر ههست و سوژدا ده دات، نهک ههست و سوژ بربار به سهر بيروباوهر دات. يه کيک له و تا قمانه ي که ههست و سوژيکي زور به سهر بيروباوهر ياندا زال له رافيزه کانن، نه گهر نه و ههست و سوژه له بيروباوهر يان دابري ندرت، نه و هيجيان نامينيته وه.

* باطنييه کان زور توند توله له دوژمنه کانيان ده سه ننه وه له و کاته ي ده سه لاتيان به هيز ده بيت، له هه موويان توند تر رافيزه کانن و له ناو نه و انيشدا نصيرييه کانن، چونکه نه وان زور باسي نازاره کانيان ده کهن و به نواته وه چاوه رواني توله سه نندنه وه ده کهن.

* جووله که و رافيزه کان تر سنو کترينن نوممه تن له جهنگدا، کاتيک دييت هيز و ده سه لاتيان هه يه نه وه به هو ي بو يري و نازايبانه وه نييه، به لکوو به هو ي سه رشوري نه واني ديکه وه يه.

* رافيزه کان پييان وايه جهنگ له گهل جووله که دا ناکريت، تا کوو مه هدي ده رنه چيت، به لام ده لين جهنگ له گهل نه هلي سوننه دا ده کريت، چونکه بوچوونيان وايه سوننه کان ريگرن له ده رچووني مه هدي!

* راست نييه که گوپري زه ينه بي کچي علي له ديمشق بيت، ميژوونووساني شيعه و سوننه جياوازيان هه يه له سهر کات و شوپني وه فاتي، ده رباره ي نه و بابه تهش سن بوچوونيان هه يه، هيج به لگه به کيش نييه وته ي لايه نيکيان پارسه نگ بکات به سهر نه واني ديکه دا.

* چه ندين شار و ولات له سهر ده ستي معاوييه نازاد کرا که به مليونه ها خه لک تيايدا موسلمان بوون، وهک: نه فغانستان و بوخارا و سه مه رقه ند و تونس و سنوره کاني ليبيا، فزل و چاکه کاني ده پيچنه وه که وهک له وحی ناسن قورسن، هه له کانيشي باس لي ده کهن که وهک کاغه ز سووک و بييه هان.

* وه حى فريادپرسي ئوممهته، ئوممهت به بى ئه و كونا بىته وه. گومراكان ده قه كان ده شيوينن و ده يگورن، به لام رافيزه كان ريگه يه كى كورتر ده گر نه بهر بو بهر په رچدانه وهى وه حى، ئه وپش ئه وه يه هاوه لان په ك ده خه ن تاكوو به هويه وه هه موو ئايين په ك بخه ن.

* ئه گهر بته وىت لادانى گرووپ و مه زه به گومراكان ده ربه خه يت، ئه وا زياتر پيوستت به به لگه ي نه قلى هه يه وه ك له به لگه ي عه قلى، ته نها رافيزه نه بىت ته نها به لگه ي عه قلى به سه بو يان.

* گه وره ترين كوژراو له سه رده مى په يامبه ردا حه مزه ي كورى عه بدولموته لىب بو وه، كوژراو جه سته ي شيويندرا، په يامبه رى خودا (ﷺ) بىنى و گريا و فه رموو ي «لن أصاب بمثلك أبداً» «هه رگيز موسيبه تى وه ك ئه مه ي تو نايه ته وه ريم.» له گه ل ئه وه شدا روژى كوژرانه كه شى نه كرده ماته مىنى.

* ئه گهر ئه و كاره ي شيعه له روژى كوژرانى حوسيندا ئه نجامى ده دهن له گريان و له خودان له رووى لوژىك و عه قله وه دروست بووايه، ئه وا ده بوو ئوممهت هه موو روژىك ئه و كاره يان بكردايه، چونكه هيج روژىكى سال نيه بيشه وايه كى چاكسازى تيدا نه كوژرابىت.

* علي كورى ئه بوو تاليب به سته م كوژرا، حه سه نى كورى ۲۱ سال پاش ئه و رووداوه ژيا، به لام هيج روژىك شيوه نى بو باوكى نه كرد، شيعه ش ئه وه ي بو حوسىنى ده كهن به و جوړه بو عه لى ناكهن، له گه ل ئه وه ي پيشه وا عه لى له حوسىنى كورى زور گه وره تر و ريزدارتره.

خاوهن په رتووک، نه هلی کیتاب

* گاور و جووله که کان به رهه لستیان به رانبر په یامبه رانیش کردوه، جا یان ده بیت ویستی نه وان سهر بکه ویت، یان جهنگ به رپا ده کهن: ﴿لَا كَلِمًا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيحًا كَذَّبُوا وَقَرِيبًا يَقْتُلُونَ﴾ [المائدة: ۷۰]

«هر کهس له و پیغه مبه رانه پیچه وان هی دلخوازی وان شتیکی بو هینابان، هیندیکیان به دروویان ده خستنه وه؛ هیندیکیشیان هر به کوشتن له به نیان ده بردن.»

جا که نه وان له گه ل په یامبه ران پاک نه بوون، له گه ل ئیوه دا چوڼ پاک ده بن.

* گا وره کان تومت ده خه نه پال عائشه له رووداوی بوه تانه که دا (فک) چونکه رقیکی زوریان له ناخدا یه به رانبر به موحه ممد، به لام مریم به پاک داده نین له کاتیکدا مندالی بووه به بی میرد، ئه مهش به هوئی ئه وه وه یه که خوشه ویستیان بو عیسا هیه. خدا هه ردووکیان به پاک داناوه، به لام ئیره یی بردن ریگری تیگه شتن له عه قل ده کات.

* ﴿هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۱۹] «ئاگادار بن! ئیوه نه و انتان خوش ده ویت و نه وان خوشیان له ئیوه نایه ت.»

دوستایه تی لای نه وان بو سوود و قازانجه، دوستایه تی هندیکی موسلمان بو نه وان، به جوړیکه مال و سامان که سایه تی و شکویان له پیناوه و خوشه ویستیه درویننه دا داناوه.

* ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا

نَصِيرٍ ﴿البقرة: ۱۲۰﴾ «ئەگەر تۆپاش ئەو زانستەى بۆت هاتوو، شوین ئارەزووی ئەوان بکهویت، ئیتر خودا دۆستایەتیت ناکات و تازە نایەتە یاریدەتەو.»

رێسایەکی بەردەوامە هەر موسلمانیک شوین گاور و جوولەکە بکهویت، سەرشۆری دەکەن، چونکە خودا وازی لە سەرخستن و پشتیوانی ئەو کەسەى هیناوه.

* ئەگەر رۆژئاوا وتیان "ئیمە دوژمنی ئیسلام نین" ئەوا یان ئەوان درۆ دەکەن، یان ئیمە لەسەر ئیسلامیکى دروست نین: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ [البقرة: ۱۲۰]

«ئەم جوولەکە و فەلانە، تا نەچیە سەر ئایینی ئەوان، هەرگیز خوشیان لە تۆ نایەت و لیت رازی نابن.»

* تەواکردنی ئایین لەلایەن خوداوه بە رازیکردنی کافر و نزیک بوونەوه و چاوپۆشی نایەتەجی، بەلکوو هەر دەبیت بە پیناخۆشبوونیان بیت ﴿وَيَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ [التوبة: ۳۲] «خوداش خۆی بریاری داوه کە ئەم تیشکەى هەر سەرکەویت و بگاتە جی، جا با بیباوه رانیش حەز نەکەن.»

* زۆریک لە موسلمانان جیاوازی ناکەن لەنیوان چاوپۆشی و زەلیلی لە ئیسلامدا، وەک چۆن کەسانیک جیاوازی ناکەن لەنیوان هیز بەرانبەر دوژمن و سنووربەزاندن و دەستدریژیکردنە سەریان.

* ناکۆکی رێسای ژیانە، بیگومان ناکۆکی ناوخۆیی لەناو ئوممەتدا سەرھەڵدەدات ئەگەر سەرقال نەبن بە دوژمنە دەرەکییەکانیانەوه، رۆژئاوا ئەم رێسایەى چاک پیکاوە فیریان کردوین چۆن چاوپۆشی دەکەین لێیان و چۆن ناکۆک دەبین لەنیوان خۆماندا.

دوورويکي و دوورويان و سيفه تەکانيان

* ئيسلام له شيوه ي خانويه کدايه، دوورويه کان بنچينه که ي ده شکين چونکه له ناو خانوه که دان، کافره کانيش هيرش ده که نه سهر ديواره کاني چونکه له دهره وهن، بويه خودا هو شداري زياتر داوه دهر باره ي دوورويه کان به راورد به کافره کان.

* تر سناکترين دوژمني ئوممهت دوورويه کانن؛ چونکه دوژمنيکي ناديارن، تهنانهت به جوړيکن لاي زاناکانيش شاراهن چ جاي نه زانه کان، خودا به په يامبه ره که ي ده فهرموويت: ﴿هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُوهُمْ فَاَتَلَهُمُ اللَّهُ اَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ [المنافقون: ٤] «ئەوان دوژمنن؛ تۆ خويان لى بياريزه. خوا بيانکوژييت؛ ئەمانه روو ده کوئ ده کهن؟»

* سه رنجي هوکاري تیکشکاني سي دانه ده ولته تي گه وره و بچووکم داوه، بوم دهر کهوت له ناوچووني هه موويان به هوئى لاواز کردني ده ولته تەکانيانه وه بووه له لايه ن دوورويان ناو خو بييه وه، له پاشان دوژمن ئه واني لا لاواز بووه و هيرشي بو هيناوه و ههره سي پيه يان.

* هيچ ده ولته تيکي موسلمانان نه شکاوه تهنه به ده ستي دوورويه کان نه بيت، ئەوان هاوپايي و پشتيواني خويانيان بو دوژمن دهر خستووه.

* ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ [التوبة: ٦٨] «پرياري خودا ههر وهک بو خودانه ناسه کان هه يه، دوورويان زن و پياویش ده گر يته وه؛ به تيکپايي ده يانخاته جهه ندهم و تا هه تا ههر تيا ده بن.»

خودا لهم نایه تدها پیاوان و نافرته تانی دوو پرووی به تایبته باسکرد، به لام له میانه ی باسکردنی کافراندا تهنها باسی پیاوانی کافر ده کات و نافرته تانیان باس نه کردوو، ئه مهش به هوئی ترسناکی هه بوونی نافرته تانی دوو پرووه له ناوجه رگه ی کومه لگادا.

* له فهرمووده دا هاتوو «وفي أصحابي اثنا عشر منافقا» له ناو هاوه لاندنم دوازده دوو پرووه هه یه.

ده رباره ی ئه و ژماره که مه دوو سوورته و زیاتر له چل نایته دابه زیوه، له کاتی کدا وه حی داده بهزی و په یامبه ری خوداش زیندوو بوو، ده بیته ئیستا ژماره یان چهند بیته و چهنده پروونکردنه وه مان پیویست بیته.

* دوو پرووه کان به هیز دهن به به هیز بوونی دوژمنه دهره کییه کانیا، بویه خودا فرمان ده کات دوژمنه دهره کییه کان لاواز بکن، تا کوو دوو پرووه کان لاواز ببین: ﴿تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ﴾ [الأنفال: ۶۰] «هه رچی له تواناندا هه یه بو به هیزکردنی سوپای ئیسلام بیخه نه گه ر و ناماده ی بکن و له ناماده کردنی ئه سپ و سواری و که مته رخمی مه کهن، تا دوژمنانی خوا و دوژمنانی خو تانی پی چاوترسین بکن، هه روا که ساتیکی تریش جگه له م دوژمنانه ی ئیستا.

* دوو پرووه کان به تهنها خو یان ناتوانن خراپه کاری به رپا بکن، بیگومان پیویستیان به دوژمنیکی ناوه کی هه یه پالپشتییان بکات: ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنْهُمْ خُشِبٌ مُسْتَدَّةٌ﴾ [المنافقون: ۴]

«کاتیکیش دینه قسه، ئه وه ی گوئی ده گریته بو قسه یان، ده لپی داری وشکی به دیواردا هه لسیپردراون.»

* دوو پرووان هه یج شارستانییه تیکیان بونیات نه ناوه، هه رگیز ئوممهت

لهسهر دهستی ئهوان نهوهستاوه، ئهگهر ديبت ئهوان خوگر و راوهستاو بوون،
 ئهوا بزانه پالپشتيكيان ههيه و ئهوان پاليان پيوه داوه، خودا دهربارهى دوورووان
 دهفهرموويت: ﴿كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسَنَّدَةٌ﴾ [المنافقون: ۴] «دهلتي داري وشكى
 بهديواردا ههلسپيڤردراون.»

* ههر دهبيت ئهم ئوممهته به ههنديك له تاكهكاني تاقي بكرپتهوه
 كه هاوبيري دوژماني ئوممهتبني: ﴿وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ﴾ [التوبة: ۴۷]
 «هينديكيستان لهناودا بوون قسهكاني ئهوانيان گوڤي ليدهگرت.»

گوڤيستي وتهكانتان دهبن بوئهوهي بيگوازنهوه، گوڤيهكانيان لاي پهيامبهر
 بوو و دلهكانيشيان لاي دوژماني بوو.

* دوورووهكان زور كه م فيل و پيلانهكانيان سهردهگرپت، ههروهها زور
 بهكهمي ئامانجهكانيان دپتهجي، خودا دهربارهيان دهفهرموويت: ﴿وَأَرْهَمُوا بِمَا لَمْ
 يَنَالُوا﴾ [التوبة: ۷۴] خهپاليان دابووه سه شتيك، بوڤان نهلوا پيكي بينن.

* خودا ههنديك تهنگهزه له ژياندا دههينيته پيش، تا ئهوهي له ناخ و
 دهرووني دوورووهكاندايه ئاشكراي بكات و دهري بخات كه چهند رقيان له
 ههقه و دلخوشن به ناههقان: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ
 أَضْغَانَهُمْ﴾ [محمد: ۲۹] «ئاخو ئهوانهه غهزهزيان له دلدايه، لايان وايه خودا رك
 و كينهيان ئاشكرا ناك؟»

* تهنگهزهكان دهرخهري پيسي دوورووهكان و پاكييتي برواداران: ﴿وَمَا كَانَ
 اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ [آل عمران: ۱۷۹]
 «خوا هيج كاتيک باوهرداراني له بارودوخیکا نههيشتووهتهوه؛ مهگهر
 لهبهرئهوهي ناپاکان له پاکان ههلاویري و جياپاکاتهوه.»

* گهران به شوين دووروواندا و جيبهجيپکردني سزا لهسهریان کاری

کاربه دهستانه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ [التوبة: ۷۳]
 «ئهی پیغمبره! ده گهل خودانه ناسان و ئهوانهی دوورووی ده کهن، به شهر
 وهره و به توندوتیژی رهفتاریان ده گهل بکه.»

حه سهن ده لیت: تیکوشان دژ به دوورووه کان بکهن به جیبه جیکردنی سزا
 له سهریان.

* دیارترین نیشانهی دوورووه کان پراکردنیانه له جیبه جیکردنی حوکمی
 خودا له سهریان ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتِ الْمُنَافِقِينَ
 يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ [النساء: ۶۱] «ئه گهر پییان بوتریت: وهرن بو لای ئه وهی
 خوا ناردوو بیه تیه خواره وه، ههروه ها بو لای پیغمبر (ﷺ) ده بینی دوورووه کان
 رووت لی وهرده گیرن به روو وهرگیرانیکی ته او.

* له هه موو کاتیکدا نیشانهی دوورووه کان بریتی بووه له پراکردن له
 جیبه جیکردنی حوکمی خودا و ترسان له حوکمی خودا، ههروه ها به گهر خستنی
 ته اووی هه ولیان بووه بو شیواندنی حوکمی خودا: ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ [النور: ۴۸] «ههروه ها کاتیک بانگ بکرین
 بو لای (شهریعتی) خوا و پیغمبر (ﷺ) بوئه وهی حوکم بکات له نیوانیاندا،
 به کسه ر کومه لیک له وانه روو وهرده گیرن.»

* نیشانهی هه ره گه وهی دوورووی بریتییه له رقلیبوونه وه له به لگه
 هینانه وه به قورئان: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ [الحج: ۷۲] «وه کاتیک
 بخوینردیته وه نیشانه روونه کانی ئیمه له ده موچاوی ئه وه که سانهی بیباوهرن،
 ده بینی رووگرژیو توورپیی نزیکه په لامار بدن بو ئه وه که سانهی که ئایه ته کانی
 ئیمه یان به سهردا ده خوینریته وه.»

* به لگه دههیننه بهو نه قلّه ناتواو و که مهی که هه یانه، جا کاتیک سرووش داده به زیت، راده کهن لئی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَأَفِّقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ [النساء: ۶۱] «نه گهر بییان بوتریت: وهرن بو لای نه وهی خوا نار دوویه تیهه خواره وه بو لای پیغهمبر (ﷺ) ده بینی دوپرووه کان پروت لن وهرده گپرن به پرو وهر گپرانیکي ته واو.»

* قورسترین شت له سهر دوپرووان، بانگ کردنیانه بو جیهه جیکردنی حوکمی خودا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَأَفِّقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ [النساء: ۶۱] «نه گهر بییان بوتریت: وهرن بو لای نه وهی خوا نار دوویه تیهه خواره وه بو لای پیغهمبر (ﷺ) ده بینی دوپرووه کان پروت لن وهرده گپرن به پرو وهر گپرانیکي ته واو.»

* نیشانهی دوپرووان نه وهیه شکو و ریز بو بیباوه پان داده نین و به کهم ته ماشای باوهر داران ده کهن ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾ [المائدة: ۵۴] «به زوویی خوا له باتیی نه وان گهل و کومه لیکي تر دههینیت که خوا نه وانی خووش ده ویت و نه وانیس خویان خووش ده ویت. به سوژ و به به زه بیینه برانبر باوهر داران و به هیز و توندن به رانبر به بیباوه پان.»

* زماندریژی به رانبر موسلمانان: ﴿سَلَفُكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ﴾ [الأحزاب: ۱۹] «دهست به زمانشری ده کهن به رانبرتان.»

زمانشیرنی و گوفتنه رمی به رانبر کافران له نیشانهی دوپرووانه: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ الَّذِينَ تَأَفَّفُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِن أُخْرِجْتُمْ لَتَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾ [الحشر: ۱۱] «تایا سه رنجیکت نه داوه به لای نه وانهی کا دوپروو بوون ده لپن بهو براده رانه یان که بیباوه پروون له (جووله که) خاوهن کتیهه کان: نه گهر ده ربکرین، نیمهش له گه لتان ده رده چین هه رگیز فه رمانبهرداری کهس ناکهین له دژی نیوه.»

* دووړووه کان ترسنوکتیرین که سانیکن ده باره ی ره خنه گرتن، چونکه نه وهی شار دوویانه ته وه زور گه وره تره له وهی ده ریان خستووه بویه ترسی ئاشکرابوونیان هه به: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا مَا أَنْزَلْنَا نَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا﴾ [التوبة: ۱۲۷] «هه رگا سووره تیک دیته خوار، هیندیک ده روانه هیندیکان: ئاخو کهس ئیوه ده بینیت؟ له پاشان ده گه رینه وه و نه وهی به جیدیلن.»

* نیشانه ی دووړووان پشتگیریکردنی جگه له موسلمانانه له کاتی هاتنی هه رپووداو و پیشهاتیکدا، هه روه ها گوئ نه دانیانه به که یس و کیشه و کاروباری موسلمانان: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ﴾ [المجادلة: ۱۴] «ئاخو تو ئه وانته نه دیت که بوونه دوستی ئه وانته ی خودا غه زه بی لی گرتوون؟ ئه وان نه له ئیوهن؛ نه له وانیش.»

* نیشانه ی دووړووه ئه وه به زیاتر پشتگیری جووله که ده کهن وه ک له موسلمانان ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ...﴾ [الحشر: ۱۱] «ئایا سه رنجیکت نه داوه به لای ئه وانته ی کا دووړووه بوون ده لاین به و براده رانه یان که بیباوه ر بوون له (جووله که) خاوه ن کتیه کان: ئه گه ر ده ربکرین، ئیمه ش له گه لئان ده رده چین ...»

* نیشانه ی دووړووه کان یه ک ئامانجی و هاو ئامانجیوونیا نه له گه ل جووله که و گاوردان ﴿الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ﴾ [الحشر: ۱۱] «ئایا سه رنجیکت نه داوه به لای ئه وانته ی کا دووړووه بوون ده لاین به و براده رانه یان که بیباوه ر بوون له (جووله که) خاوه ن کتیه کان: ئه گه ر ده ربکرین، ئیمه ش له گه لئان ده رده چین ...»

* خیرترین که سانیک له م ئوممه ته دا که له کاتی پیشهاته کاندان ئامانجی له گه ل گاور و جووله که دا یه ک بگریته وه بریتین له دووړووه کان: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾ [المائدة: ۵۲]

«ئهو كه سانه ی نه خوښی له دلیاندایه، ده بینی كه به په لهن بۆ چوونه لایان؛ ده لاین: ئیمه ده ترسین تووشی به لا بین بویه دوستانه تیتان ده كهین.»

* كاتیک قسه زۆر بوو، دوو پرووی زۆر ده بیت، چونكه دوو پرووی گوفتاری بی کرداره، زوبان تواناداره و نه دنامه كان بیتوانان. ﴿لَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ [الصف: ٢]

«ئهی ئهوانه ی پرواتان هیناوه، بۆچی ئهوه ی ده یلین ئه نجامی نادهن.»

* په یامبه ر و هاوه لان کرداریان ده کرد، به لام دوو پرووان بیانوو و پوزشیان ده هینایه وه و دواده كه وتن و خه لكیشیان سارد ده کرده وه: ﴿لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾ [آل عمران: ١٦٨] «ئه گه ر به قسه یان کردباین، نه ده كوژران.»

﴿يُيَوِّنَا عِزَّةً﴾ [الأحزاب: ١٣] «كه سمان له سه ر ماله كانمان دانه ناوه ئاگای لی بیت.»

﴿سَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا﴾ [الفتح: ١١] «دارایی و مال و خیزانمان نه یان نه یشت بگهینه ئیوه بۆ جههاد.»

﴿لِمَ كَتَبْتُ عَلَيْكَ الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا﴾ [النساء: ٧٧] «ئهی په روه رینمان! بۆچی غه زات له سه ر نووسیوین، چی ده بوو تا ماوه یه کی تر دوات خسته با؟»

* دوو پرووان زمان و گوفتاریان هه یه، سه رقال مه به به قسه و زمانیه نه وه، به لكوو سه رقالی دله كانیان به كه هه لسوورپنه ری زمانیه نه.

* گرنگیدان به پروكهش و پشتگو یخستنی ناخ نیشانه ی دوو پرووانه: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنْتُمْ حُسْبٌ مُسْتَدَّةٌ﴾ [المنافقون: ٤] «كاتیک ده یان نبینیت، جهسته و شیوه یان سه رسامت ده کات، گه ر قسه ش بکهن، گو ییان بۆ ده گریت هه ر ئه لئی داری وشکی به دیواردا هه لسپیر دراون.»

* خراپترینی خه لکی ئه وانهن به کرده وه خراپن، به لام وته یان راست و دروسته، پیشه وا عومهر ده فهرموویت: «ترسناکترین شت لئی بترسم تیتاندا: دووروویه کی شاره زایه که دانایانه بدویت به لام به سته م کاربکات.»

* دوورووه کان وته ی هه ق به زمان دهرده برن ﴿يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ﴾ [البقرة: ٢٠٤] «به قسه سه رسامت ده کات له م ژيانی دنیادا و خوا ده تکات به شاهید له سه ر (راستی) ئه وه ی له دلایه تی.»

به لام کاتیک به دووادا چوون ده که یت بو کرداره کانیان، ده بینیت مه به سستی خراپه و شهریان له پشت هه شارداوه: ﴿وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا﴾ [البقرة: ٢٠٥]

«کاتیک پشتی هه لکرد، هه ولّ ده دات بو خراپه نانه وه له زه ویدا.»

* وته کان جیی بایه خ نیین ئه گهر کرداره کان پیچه وانه یان بن: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ﴾ [البقرة: ٢٠٤] «له م خه لکه دانی وا هه یه قسه و گفتی سه به رت به ژيانی دنیا بو تو سه یر و سه رسووهرینه و له سه ر ئه وه ی له دلایه خوا به شایه ت دینیتته وه؛ که چی هه ر ئه وه که له دوژمناتی کردندا زور سه سه خته.»

* دوورووه کان جوړه ها شیواز به کارده هینن بو چه سپاندنی پالپشتی و راستگووییان بو ئیسلام، زور بویرانه سویند ده خون بو په یامبه ر له کاتیکدا ئه و په یامبه ره له ئاسمانه وه سه رووشی بو داده به زیت: ﴿وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ﴾ [التوبة: ٥٦] «به سوینده وه ره ش ده بنه وه، ده لاین: ئیمه ش له خوتانین؛ دروش ده که ن له ئیوه نین؛ به لام ئه وان گرویه کی ترسه نوکن.»

* دوورووه کان بانگه شهی پالپشتی و دۆستایه تی موسلمانان ده کهن، به لام له کاتی ترس و تهنگانه دا له ریزی ئوممه تدا ناوهستن و پالپشتیان ناکهن: ﴿وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ﴾ [التوبة: ٥٦] «سویندتان بۆ ده خۆن به خودا که ئه وانیش له ئیوهن ...»

﴿لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَعَارِثَ أَوْ مَدَّخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ [التوبة: ٥٧] «گهر ئه نوايه ک، یان ره هۆلێک، یان ئه شکه وتێکیان شک بربا، به هه له داوان بۆی ده چوون له ترسه نوکیدا.»

* دواکه وتنی ئه ندنامه کانی مروّف له کرده وه کردن به لگه یه له سه ر دواکه وتنی دلی له دلنیا یی و به قین.

* ئه و که سه ی ئایینداریه که ی نه بیته هۆی جیهیشتنی شوینه وار به سه ر رووکه شهیه وه، ئه وا شوینه واری ناو ناخیشی کو تایییدی ت، هه رچه نده پاش ماوه یه کیش بی ت.

* دوورووه کان ئه و په ر ئامانجیان رازی کردنی خه لکییه، برواداری راستگۆ ته نها ئامانجی رازی بوونی خودایه: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ [التوبة: ٦٢] «سویند به خودا بۆ ده خۆن که ئیوه یان لی رازی بن. با ئه گهر خاوه ن باوه رن، کاریک بکه ن خوا و پیغه مبه ری خودایان لی رازی بن.»

* نیشانه ی دووروو ئه وه یه له گه ل زۆرینه و ره شایی خه لکیدان و ته نها ئامانجیان رازی کردنی خه لکییه هه رچه نده بۆ ده ستخستنی ئه و ئامانجه شیان پیچه وانیه ی هه قیش کار بکه ن: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ [التوبة: ٦٢] «سویند به خودا بۆ ده خۆن که ئیوه یان لی رازی بن. با ئه گهر خاوه ن باوه رن، کاریک بکه ن خوا و پیغه مبه ری خودایان لی رازی بن.»

* نه گهر د بېت د هروونت زياتر سووره له سهر رازيکردنی خه لکی وهک له رازيکردنی خودا، نهوا بزانه به شيکی دووړوویي له ناخندا شاراوه ته وه: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ [التوبة: ۶۲] «سویند به خودا بو ده خوڼ که ئیوه یان لی رازی بن. با نه گهر خاوه ن باوه پرن، کاریک بکه ن خوا و پیغه مبهری خودایان لی رازی بن.»

* دووړووه کان زوړترین دلہ راوکي و ترسیان هه یه له ناو هه موو خه لکیدا، چونکه هه ندیک شتیان شاردووه ته وه ده ترسن ئاشکرا بېت و پیش کاتی خوئی دهر بکه ویت: ﴿يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ [التوبة: ۶۴] «نهوانه ی دووړوون ده ترسن سه باره ت به وان سووره تیک بېته خواری، هه چي له دلایندا هه یه ئاشکرای کات.»

* دووړووه کان ترسنوکتترین که سانیکن ده باره ی ره خنه گرتن، چونکه نه وه ی شاردوویانه ته وه زوړ گه وره تره له وه ی دهریان خستووه، بویه ترسی ئاشکرا بوونیان هه یه: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا﴾ [التوبة: ۱۲۷] «هه رگا سووره تیک دېته خواری، هیندیک دهروانه هیندیکان: ئاخو که س ئیوه ده بېتیت؟ له پاشان ده گه رینه وه و نه وئی به جیدیلن.»

* دووړووه کان دلہ راوکيیه کی زوریان هه یه به هوئی نه و راستیه یه ی شاردوویانه ته وه و نه و دروئیه ی دهریان خستووه، جا رِق و کینه ی ناخیان له شیوه ی گالته جاریدا به دهرده خن: ﴿يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزُوا﴾ [التوبة: ۶۴] «نهوانه ی دووړوون ده ترسن سه باره ت به وان سووره تیک بېته خواری، هه چي له دلایندا هه یه ئاشکرای کات. بېزه: ئیوه گالته بکه ن.»

* نه گهر دووړووی له دهرووندا زیاد ی کرد، نهوا زياتر چاودیری ره خنه ده کات و دوودلی زياتر ده بېت دهر باره ی ره خنه گرتن لی، به لام نهوانه ی خاوه ن

دلنیايي و باوه پړيكي ته اوان، برياړه كانيان دوودلې تيدا نيه، چون شتيكيان نيه تا بيشارنه وه ﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعُدُو فَاخَذَرُهُمْ﴾ [المنافقون: ۴] «هر هاور و بانگيک بکړيت، هر باسيک بيته پيشه وه، ده زاننيس دژي نه اونه، تا نه اونه که دوژمنن، که اوبوو خوځتيان لي بپاريژه، وريايان به.»

* بيلايه ني له وهختي جيا بونه وهی هق له ناهق نيشانه ی دووروييه: ﴿مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هُوَ لَا إِلَى هُوَ لَا إِلَى هُوَ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ نَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ [النساء: ۱۴۳] «وازاو زين له م نيوانه دا؛ دوودلن بچنه لای نه مان، يان خوځېدنه لای نه اوان. که سيک خوا پړي لي بگورپيت، تو ناتوانيت هيچ پړگه يه کی نيشان دهی.»

* نارووني له مهنه هج و ريبازدا له کاتي هه بووني ناکوکيه به هيزه کان نيشانه ی دووروييه: ﴿مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هُوَ لَا إِلَى هُوَ وَلَا إِلَى هُوَ﴾ [النساء: ۱۴۳] «وازاو زين له م نيوانه دا؛ دوودلن بچنه لای نه مان، يان خوځېدنه لای نه اوان. که سيک خوا پړي لي بگورپيت، تو ناتوانيت هيچ پړگه يه کی نيشان دهی.»

* نارووني وته و گوftar و ئاشکرا دهرنه بريني بوچوونه کان، کاریکه نه شايسته ی موسلمانان و نه کافر، به لکوو سيفه تيکی چه سپاوی دووروه کانه: ﴿مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هُوَ لَا إِلَى هُوَ وَلَا إِلَى هُوَ﴾

* نه اونه ی وازيان له چاکه هيناوه و چاکه يان لا بيزراو بووه ته نها نه اونه که فرمانکردن به چاکه يان پيناخوشه، ههروه ها که سانتيک پړگريکردنيان له خراپه پيناخوشه که خوځيان نه جاميان داوه و خوازاوه لايان، خدا کو بوونه وهی نه م دوو وه سفه ی بو دوورواوان چه سپاندوه.

* نه وکه سه ی خودای له ياد کردبيت، نه وا دروشمه کانی خودای بهرز رانه گرتوه ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [التوبة: ۶۷] «فرمان به خراپه ددهن و پړگه له

چاکه ده گرن؛ دهستی خویشیان له خیرکردن ده قووچینن؛ خودایان له بیر برده وه و خوداش ئهوانی له بیر کرد و دهست لځ بهردا. ئهوانه ی دووړوویی ده کهن، هه موویان له ری لادهرن.»

* دووړووان جیاوازن ده رباره ی دنیا، به لام هه موویان کوکن له سه ر رقبوونیان له وه که سانه ی که هه لدهستن به ریگریکردن له خرابه؛ چونکه هه موویان یه ک جوړ ئاره زوو چه زیان هه یه: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ [التوبة: ۶۷] «نیر و می له م دووړووانه وه کوو یه کن؛ فرمان به خرابه ده دن و ریگه له بهر چاکه ده گرن.»

* دووړووان کاری لیپرسینه وه ده کهن، به لام به پیچه وانه ی باوه ردارانه وه: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ [التوبة: ۶۷] «نیر و می له م دووړووانه وه کوو یه کن؛ فرمان به خرابه ده دن و ریگه له چاکه ده گرن.»

* ناکوکی و ململانییه کی کوته: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ [التوبة: ۶۷] «نیر و می له م دووړووانه وه کوو یه کن؛ فرمان به خرابه ده دن و ریگه له چاکه ده گرن.»

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [التوبة: ۷۱] «ژن و پیاوی باوه ردار دوستی یه کترین؛ فرمان به چاکه ده دن و بهر له کاری خرابه ده گرن.»

* ئافره تانی دووړوو هاوبه شن له گهل پیاوانی دووړوو له رقلیبوون و جهنگردنیان دژ به وه که سانه ی لیپرسینه وایان له گهل ده کهن، چونکه ئاره زوو چه زه کان هاوشیوه ی یه کترییه: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ [التوبة: ۶۷]

* نیشانه‌ی دووروو به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی به‌لگه به‌هیز و کرداره هه‌فه‌کانه به‌گالته و گه‌مه: ﴿وَأَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ لِيَقُولَنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ [التوبة: ۶۵]. خو ئه‌گه‌ر لیشیان بپرسی: خه‌ریکی چن؟ ده‌لین: ئیمه ته‌نیا خه‌ریکی گه‌پ و گالته بووین.

* گالته‌پیکردن شایسته‌ی راستگو‌یان نییه، به‌لام نیعمه‌تیکه خودا به‌هویه‌وه بیروباوه‌ری چه‌وتی دوورووه‌کان ئاشکرا ده‌کات ﴿قُلِ اسْتَهِزُّوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ﴾ [التوبة: ۶۴] «بیژه: ئیوه گالته بکه‌ن، ئه‌وه‌ی خو‌ی لی ده‌پاریزن، خودا هه‌ر ئاشکرای ده‌کا.»

* کاتیک په‌یامبه‌ری خودا (ﷺ) سه‌رقال بووایه به‌ دوژمنیکی ده‌ره‌کییه‌وه، ئه‌وا دوورووان سه‌رقالی دوو کار ده‌بوون:

۱. هه‌لگیرساندن ئاشووب له‌ بابته‌ لاهه‌کیه‌کاندا، تا به‌م کاره له‌ بابته‌ گه‌وره‌کان سه‌رقالی بکه‌ن.

۲. ئاوه‌ردانه‌وه‌یان به‌لای ئافره‌تاندا بو ده‌ستخستنی چه‌ز و ئاره‌زوویان.

* که‌سی دووروو تاوان ده‌کات و خو‌ی به‌ری ده‌که‌ن له‌ تاوانه‌که، به‌لام باوه‌ردار تاوان ده‌کات و دانی پیداده‌نیت و ته‌وبه‌ ده‌کات: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا﴾ [النساء: ۱۱۲] «هه‌رکی به‌ هه‌له‌ یان به‌قه‌ست، تاوانیکی لی رووبدا و بیخاته‌ سه‌ر بیگونا‌ه‌تیک، ئاشکرایه‌ باری تاوانه‌که‌شی و بوختانیشی له‌ سه‌ر شانه.»

* نیشانه‌ی دوورووه‌کان ده‌ستخستنی خو‌شی دونیا‌یانه له‌سه‌ر حسابی خو‌شی دواروژیان، ئیبن عومه‌ر ده‌لیت:

"ئیمه ئه‌گه‌ر که‌سیکمان له‌ نوژی عیша و به‌یاناندا نه‌دیبا، گومانی خراپمان پین ده‌برد."

* تاوانی پنهانی نیشانه‌ی دوورووییه: ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ﴾ [النساء: ۱۰۸] «تاوانه‌کانی خوځیان ده‌شارنه‌وه له خه‌لکی (له‌ترساندا) و نایشارمه‌وه له خوا (شهرم ناکهن له خوا) له کاتیکدا خوا له‌گه‌لیندایه، کاتیک (که به‌نه‌پنی) له‌شه‌ودا ته‌گبیر ده‌کهن و قسه‌یه‌ک ده‌کهن خوا پتی رازی نییه.»

* نیشانه‌ی دووروو ئه‌وه‌یه له پینش چاوی خه‌لکی جوړه کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجام بده‌یت، به‌لام هه‌رکات ته‌نھا بوویت له پنهانیدا ئه‌نجامی نه‌ده‌یت، که‌وا‌بوو وازله کرداره ئاشکرکان مه‌هینه له‌پیناو خه‌لکید، به‌لام له پنهانیدا زیاتر ئه‌نجامی بده تا‌کوو با‌وه‌رت زیاتر پتی بچه‌سپیت.

* دوورووه‌کان سه‌رده‌می په‌یام‌به‌ر به‌وه ده‌ناسرانه‌وه مال و سامانیان ده‌گرته‌وه و نه‌یان ده‌به‌خشی له‌و کاتانه‌ی که ئوممه‌ت پټو‌یسی به‌پاره و سامانی ئه‌وان ب‌بوا‌یه: ﴿لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ [التوبة: ۴۴] «(به‌لام) ئه‌وانه‌ی با‌وه‌ریان به‌رؤزی دوا‌یی هه‌یه مؤله‌تت لی ناخوا‌زن (خو له جیهاد و غه‌زا نادزنه‌وه) چونکه ئاماده‌ن مال و سامان و گیانیان له‌پیناو خوا‌دا به‌خت ب‌کهن.»

* نزیکترین که‌س له دوورووییه‌وه ئه‌وانه‌ن که ترسیان له دوورووی نییه، ئه‌وانه‌ی زوړ ترسی دووروویان هه‌یه زوړ دوورن لټیه‌وه، له ئه‌سه‌رپکدا هاتووه «ما خاف النفاق إلا مؤمن، ولا آمنه إلا منافق.» «له دوورووی ناترسیت، ته‌نھا با‌وه‌ردار نه‌بیت. هه‌روه‌ها لټی بیخه‌م و ترس نابیت ئه‌گه‌ر دووروو نه‌بیت.»

* دلخو‌شی که‌سانیک که پاریزرا‌بوون له‌و به‌لایه‌ی خوا دایبه‌زاندووه‌ته سه‌ر که‌سانیک دیکه، ئه‌م جوړه له دلخو‌شی به نیشانه‌ی دوورووی هه‌ژمار ده‌کریت ﴿وَإِنْ تُصِيبُكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ قَرِحُونَ﴾ [التوبة: ۵۰] «ئه‌گه‌ر تووشی به‌لایه‌کیش بیت، ئیژن: ئیمه هه‌ر له پینشا

مشووری خوْمان خواردووه و به دلی خوْشه وه خوْت لی دووره په ریژ ده گرن.»

* دلخوْشی له وه ختی گوپرایه لیکردنی فرمانه کانی خودا دپته چی، گوپرایه لی خودا ده بیته هوْکاری بچووکبوونه وهی نه هامه تیهه کانی دونیا، پاریزراو بوون له موسیبه ته کان به لگه نییه له سهر درووستی ریپازی که سه که، به لکوو زوْرجار نیشانه ی پیچه وانه بوونی نه و بابه ته یه.

* باوه ردار خوْش حال ده بیت به پاریزراو بوونی ثابینه که ی هرچه نده دونیاش له ده ست بدات، به لام دووروو خوْش حال ده بیت به پاریزراو بوونی دونیای هرچه نده ثابینه که شی له ده ست بدات: ﴿وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾ [التوبة: ۵۰] «نه گهر تووشی به لایه ش بی، ئیژن: ئیمه ههر له پیشدا مشووری خوْمان خواردووه و به دلی خوْشه وه خوْت لی دووره په ریژ ده گرن.»

* دوورووه کان دروستیهه تیبی حوکی خودا ده به ستنه وه به پاریزراو بوونی دونیایان ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْزِدْ عَلَيْكُمْ﴾ [النساء: ۱۴۱]. «نه گهر سه رکه وتنیکتان له لایه ن خوداوه ده ست بکه ویت، ده لپن: نه ی ئیمه له گه لتان نه بووین؟! خوْ نه گهر کافره کان به شیکیان بیت له سه رکه وتن، دوورووه کان ده لپن: ئایا ئیمه له سهر ئیوه مان نه ده کرده وه و نه مانه پشست ئیمانداران زیانتان پی بگه یه نن.»

* دوورووه کان راستی و ته وایی حوکی خودا ده پپون به پاریزراوی دونیایان ﴿وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾ [التوبة: ۵۰] «نه گهر تووشی به لایه ش بی، ئیژن: ئیمه ههر له پیشدا مشووری خوْمان خواردووه و به دلی خوْشه وه خوْت لی دووره په ریژ ده گرن.»

* نیشانه یه کی دوورووان که له قورئاندا باسکراوه به وه ی جهنگی هزری ده که ن له ریگای ناشرینکردن و شیواندنی هه لگرانی نه و هزره وه، چونکه هه موو

هزريک هه لگري هه يه، کاتيک هه لگري هزره که ناشرين بکريت، هزره که ش ناشرين ده بيت.

* دووړووه کاني سهرده می په يامبه ر خويان به دوور ده گرت له پرخنه گرتی ناشکرا له ئيسلام به لام که سه سه رمه شقه کانين به ئامانج ده گرت: وه که په يامبه ر و هاوه لانی (ﷺ)، چونکه ده يانزانی شيواندنی خاوه ن په يامه که ده بيته هو ی شيواندنی په يامه که يه.

* دووړووه کان ستايشی ئه وانه ده که ن که سامانين ده ده نی، هه رچه نده ئه و که سانه له سه ر ناهه قيش بن، زه می ئه وانه ش ده که ن که ريگري سامان پيدانين ده که ن، هه رچه نده له سه ر هه قيش بن ﴿وَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ [التوبة: ۵۸] «ئه گه ر به شی خويان بدریتی، رازی ده بن؛ ئه گه ر به شيان به ر نه که ويیت، تووره ده بن و بوله ده که ن.»

* دووړووه کان ده ترسن کوفره که يان ده ربخه ن له ترسی سزادنيان، خو ئه گه ر دلنيا بوون که سزا نادرین، ئه و کوفره که يان ناشکرا ده که ن: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا﴾ [النساء: ۱۳۷]. «به راستی ئه وانه ی باوه رپان هيناهه، دوايی پاشگه زبوونه ته وه، دووباره ئيمانين هينايه وه دوايی پاشگه ز بوونه وه، ئه و جا له وه ودوا زياتر له بيدنی و کافریدا رۆچوون.»

* دووړووه کان کوفره که يان ده رده خه ن به گویره ی ئاسايشيان، حوده يفه ده ليیت: دووړووه کاني ئه مرؤ خراپترن له دووړووه کاني سهرده می په يامبه ر (ﷺ) ئه وکات ئه وان دووړوويان ده شارده وه، به لام ئه مرؤ ناشکرای ده که ن.

* دووړووه کان ده ترسن ئه وه ی شار دوويانه ته وه له کاتيکی نه گونجاو و ناوه ختدا ده ربکه ويیت، به لام بيگومان ئه و خو پاريز به يان ناپاکيان له گه لدا ده کات ئه وه ی شار دوويانه ته وه بويان ده رده خات ﴿قُلِ اسْتَهِزُّوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ﴾ [التوبة: ۶۴] «بيژه: ئيوه گالته بکه ن، ئه وه ی خو ی لئ ده پاريزن، خودا هه ر ناشکرای ده کات.»

* هندیك جار دوورووه كان به سهرسامبوونیان به بوچوونه كانی خوځیان تاقی ده كړینه وه، به جوړیك به چاوی به زه بییه وه سهیری باوه پرداران ده كهن و ده لاین قیلیان لیکراوه و هاندراون: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ﴾ [الأنفال: ۴۹] «بیر بکه روه ههركاتیک دوورووه كان و نهوانه ی نه خوځشی له دلیاندا بوو، ده یانوت: نهوانه (موسلمانه كان) ثابینه که یان فریوی داوون.»

* دوورووه كان متمانه به خو بوونیکی فراوانیان هه یه، نه وهش وایان لی ده کات به درو سویند بخون لای خودا: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ [المجادلة: ۱۸] «روژیک که خودا گشتیان زیندوو ده کاته وه، نه و جار سویندی بو نه و ده خون، وه کوو بو نیوه سویند نه خون؛ لاشیان وایه شتیکیان ده باراندا یه. باش بزانت که نه مانه دروژن.»

* دوورووه كان له خه یالاتی سهرکه وتندا ده ژین ته نانه ت به سهر خوداشدا: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ [النساء: ۱۴۲] «به دل دهغه لانی دووروو ده یانه ویت خوا فریو ده ن، که چی خوا نه وان ده خه له تنیت. خوداش له لایه نیکه وه بو یان دیت که نه وان زور به نه مین و پاریزراویان داناوه.»

* دوورووه كان به تیگه یشتنی ته سکی خوځیان له تووشوونی فیتنه و ناشووب ده ترسن، به لام گوئی ناده ن به و شتانه ی له وه گوره تره: ﴿وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ ائذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ [التوبة: ۴۹] «ههندیك کهس لهوانه ده لاین: رووخسه تم بده (با نه یه م بو جیهاد) و تووشی گونا و خراپه م مه که، ناگادار بن (که هه له نیسته وه) که وتوونه ته ناو گونا و خراپه وه.»

* دوورووه كان زور کم په ند وهرده گرن، چونکه له هه موو خه لکی خو به گوره زانترن به رانه بر به هه ق ﴿أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ﴾ [التوبة: ۱۲۶] «نایا نهوانه نازان و نابین که

بیگومان تاقی ده کرښه وه له هه موو سالی کدا جار یان دوو جار، پاشان ئه وانه ناگه رښه وه، توبه ناکه و په ند وه رناگرن.»

* زور جار دوو پوهه کان ئایین به کارده هینن، نهک له بهر خو شویستیان بو ئیسلام، به لکوو به مرامی تیکدانی ناو خو یی ئه و کاره ده که ن: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ [التوبة: ۱۰۷]. «ئه وانه ی مزگه وته کانیان دروست کرد بو زیان گه یاندن (به موسلمانان) و خوانه ناسی و جیاوازی خستنه نیوان ئیمانداران و بو بوسه گرتن و خومه لاسدانی که ساتیک که دژایه تی خوا و پیغه مبه ره که یان کردوه.»

* دوو پوهه کان به شوین که نيزه که کانی مه دینه ده که وتن، که نيزه کیان ده کپی تاکوو به خراپه پاره یان بو په یدا بکه ن، بو یه په یامبه ری خدا (ﷺ) کارکردنی که نيزه که کانی قه ده غه کرد به هو ی ئه وانه وه، که چی کاتیک عائیشه یان (په زای خوا لی بیت) به ته نها له گه ل صفوان (په زای خوی لی بیت). دیت، ده ستیان کرد به قسه کردن ده رباره ی شه ره ف!

* دلخو شبوون به لیکدانه وه و وته ی ماده گه ریبه کان و را کردن له وته ی خدا دوو پوهیبه: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ [الزمر: ۴۵]. «کاتیک یادی خوا بکریت به تاک و ته نیا تیکده چی و بیزار ده بیت دل ی ئه وانه ی که باوه ریان نیبه به روژی دوا یی، که چی کاتیک ناوی په رستراوانی بیجگه له خوا ببریت، یه کسه ر شاد و روخوش ده بن.»

* دوو پوهان بیرو باوه ریان له سه ر مال و سامان دامه زراندوه، راستگو یانیش بیرو باوه ریان له سه ر راستی دامه زراوه: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ [التوبة: ۵۸]. «هه ندیک که س له وانه ی په خنه و توانجت لی ده گرن، له دابه شکردنی خیره کاند. خو ئه گه ر

نمو خیر و سهده قهیه یان پیدریت رازی دهن و نه گهر پینان نه دریت، تووره و نارازی دهن.»

* دوورووه کان زوره له ده کهن له دیاریکردنی پیگه و قه باره یان له کومه لگای نیسلامییدا: ﴿يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [المنافقون: ۸]. «ئیزن: نه گهر گه راینه وه بو مه دینه، بیگومان به ده سه لاتان رووت و لاتی لی دهرده کهن. ده سه لاتیش هر بو خوا و بو پیغه مبهری و ئاپوره ی باوه دارانه.»

متمانیه ک که به خه یالاتیکی تاییه ته وه له گه لی ده ژین.

* هاوه لان وها بریاریان داوه که به رگریکردن له دوورووان و مناقه شه کردن له پیناویاندا نیشانه ی دوورووییه، هه ندیک جار له که سه باشه کانیشه وه نه وه رووده ات، ئوسه ید فهرمووی: تو دووروویت و به رگری له دوورووان ده که یت.

هه لگه رانه وه (الردة)

* ئيسلام پوښاکيکه ناکه وپته سهر زه وي، ئه گهر کومهلانتيک له بهرياني دابنين، خودا ده يکات به بهر کومهلانتيکی دیکه دا: ﴿إِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ [الأنعام: ٨٩] «جا ئه گهر ئه وانه بروايان پين نه بيت، ئه وه به راستی به که سانيکی ترمان (له ژير و هوښمهنده کان) سپارد و بروايان پييه تي و پشتيواني لئ ده که ن و پيئي بيباوه رنين.»

* ئيسلام به رده وام له گه شه سندن دايه و که م ناکات، سونه تي خودا وايه، ئه گهر يه ک که س هه لگه رپته وه، ئه وا کومهلتيک له شوپني ئه و موسلمان ده بن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ [المائدة: ٥٤]. «ئهی گه لی خاوه ن باوه ران! ههر که س له دینی خوئی پاشگه ز بپيته وه، خوا له مه ولا کومهلئ وا ده خاته پروو، خوښی بوين؛ ئه وانیش خويان خوښ بویت.»

* چه ن تا کيک له سه رده می په يامبه ر (ﷺ) هه لگه رانه وه و کومهلانتيک له سه رده می خه ليفه کان هه لگه رانه وه، به لام هيچ زيانتیک نه گه يشت به ئيسلام، باه تي هه لگه رانه وه له ئايين هيچ جپي زيان نييه ئه گهر تا کيک هه لگه رپته وه ئوممه تيک له شوپني موسلمان ده بيت ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ﴾ [المائدة: ٥٤]. «ئهی گه لی خاوه ن باوه ران! ههر که س له دینی خوئی پاشگه ز بپيته وه، خوا له مه ولا کومهلئ وا ده خاته پروو، خوښی بوين؛ ئه وانیش خويان خوښ بویت.»

* کاتیک کوفر بوونی هه بوو، ئهوا هه موو ناوه پینان و به کاره پینانی فیتنه و ناشووب مه به ست لئی کوفره، چونکه فیتنه ی کوفر له هه موو فیتنه کانی دیکه گوره تره ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ [البقرة: ۲۱۷] «فیتنه گوره تره له کوشتن.» وشه ی (فتنة) لیره دا واته کوفر.

* کوفر به هه موو لایه نه کانییه وه به ئه نجامدانی تاقه کرده وه دیته جی، به لام باوه ر نایاته جی ته نها به هینانه جیی هه موو به شه کانی باوه ر نه بیته، ههروه ها به ئه ندازه ی که مبوونی به شه کانی باوه ریش که م ده کات، ئه م بابه ته هاوشیوه ی مردنه که ته نها به یه ک هوکار دیته جی، به لام ژیان پئویستی به هه بوونی چه ندین لایه نه.

* کاربه دهستان ریگری ده رچوونی ژیرده سه ته کانیان ده که ن کاتیک بیان هویته له سیاسه تی ئه وان ده رچن و ئه و که سه ش که ده رده چیت له سیاسه تیان به ندی ده که ن، ئه گه ر ئه و که سه رابکات و هه لیبیت له ده ستیان، هه موو ولاتانی به شویندا ده گه رین له ریی ده زگا هه والگیریه کانیانه وه، پاشان هه ر خو یان ریگه نه دان به ده رچوون له ئایین، و هه لگه رانه وه به دیکتاتوریه ته وه سف ده که ن له ئیسلامدا.

* ده وله تانیک ده لپن سه رچاوه ی سه ره کی یاسا و ده ستورمان ئیسلامه، پاشان ریگه ده دن هاو لاتیه کانیان به ئازادی بتوانن هه لگه رینه وه و بیباوه ر بن به یاسا و ده ستوره که یان، جا ئایا ئه مه به پیی عه قل یا خود نه قل ته واو و گونجاوه؟!

* سهیره سه رکرده کان بانگه شه ی ئه وه ده که ن مرؤف سه ره پشکانه ده توانیت خودای خو ی هه لپزیریت، به لام ریگه نادن ئازادانه سه روکتیکی دیکه هه لپزیردریت جگه له خو یان، ده رچوون له سنووری خودا به ئاسایی داده نیت، به لام ده رچوون له خو یان قه دهغه ده که ن.

* له سه حیچی بوخاریدا هاتوو «من بدل دینه فاقتلوه» «ههرکس ئایینی خوئی گوژی، بیکوژن.»

موسلمانان زور له گاور و جووله که کان ناکهن تا بینه ناو ئایینی ئیسلامه وه، بهلام ههرکس هاته ناو ئایین به کوډهنگی زانایان ریگهی پین نادریت لپی دهر بچیت و هه لگه ریته وه.

* خودا سزای هه لگه پانه وهی داناوه تا کوو سه رکردهی موسلمانان هه لپستیت بهو کاره «من بدل دینه فاقتلوه» فهرموو ده که له سه حیچی بوخاریدایه، ئەم هه دده پی شه و عومهر و ئیبن عومهر و موعاز و أبو مووسا و جگه له ئەوانیش جیبه جیان کردوو.

* سنووری هه لگه پانه وه خه لیفه راشدینه کان و ئەمه و ییه کان و عه باسییه کان به جیان هیناوه، چونکه هه لگه پانه وه تیکدانی ناو خوئی ده ولته و شکاندنی ده ستوره، بهلام ئایا ئەو که سانهی واده بینن ئایین و ده ولته لیکجودان، درک بهم راستییه ده کهن؟

* دهر بارهی کوشتنی کهسانی هه لگه پاره ده فهرموو ده جیگیر بووه، ئەو ریژه یهش به موته و اتر هه ژمار ده کریت، ههروه ها خه لیفه راشدیه کان و ئەمه و ییه کان و عه باسییه کان هه موویان کهسانی هه لگه پاره یان کوشتوو.

* که سیکي پله دار و گه وره ی شاری قور توبه سوو کایه تی به خودا کرد -پاکی و گه وره یی بو پهره ردگار-، ئیبن چه بیبی زانا گوتی: ئەوه جوین بهو پهره ردگار هه مان ده دات که ده یپه رستین، ئەگه ره له سه ره ئەمه بیده نگ بین، ئەوا بهنده گه لیکی خراپین، دهستی کرده گریان و بابه ته که ی گه یانده سه رکرده که یان، تا کوو فه رمان دهر کرا به کوشتن و له سیداره دانی ئەو که سه.

* نه گهر حوکمی هه لگه رانه وه ته نها له سهر یه ک کهس جیبه جی بکرا با له وانهی که سنووریان به زاندووه له مافی خودا و په یامبه ره کهیدا، نهوا نهو کارانه چهند جار دووباره نه ده بوونه وه و قه له می نووسره کانیش نهو کارهیان به سووک سهیر نه ده کرد.

* نه گهر هه لگه رانه وه له ثایین له ده وله تی کدا ده رکه وت و وازه یندرا له سزادانی هه لگه راوه کان، نهوه نیشانه یه له سهر جیا کردنه وه ی ثایین له ده وله ت له ناو نهو ده وله ته دا، هه روه ها گوړانی ده وله ته که یانه له ده وله تی دیین و دنیواوه بو ده وله تی دنیا به بی دیین.

* ده بینن ثایینی خودا جوینی پی ده دریت و ده لین: خودا له کوپیه بو ثایینه که ی سه رناخت؟! ده سته پشخه ری ده که ن بو وه رگرتنی سزای پر ئیش، نازانن چاکه ی چاکه کاران و خراپه ی خراپه کاران سوود و زیان به خودا ناگه یه نیت، پتوهری خودا جیاوازه له پتوهره کانی خه لکی.

* خودا سزای خو ی به خیرایی ناهینیته پیش بو نه وانهی دژایه تی ده که ن، چونکه نه وانهی به خیرایی تو له ده سه ننه وه نه وانن که دژایه تی کاریگه ری له سهر داناون، چونکه مرو ف به هینده ی نازاردانی تو له ده سه نیته وه، هیچ ده وله تیک هیژ و له شکره سه ربازیه که ی ناماده ناکات بو دژایه تی میرو له یه ک! خودا زور له وهش بلندتره.

شهریعت گونجاوه بو هه موو سهرده ميک، هه تا رؤژنی دوايي

* وهی تيشکيکی به هيژ و دره وشاوه يه، هه رکهس له پشتييه وه بروت، ده بيته رينمووی و هيدايت بوی؛ هه رکه سيش پروبه پرووی بيته وه، ئەوا کوپری ده کات و دهيسووتينييت.

* ده رازبوون گوريستیکه له ئاسمانه وه دابه زيندراوه، به هچ جوړيک له زهوی هه لناگيريت، ئەو کهسه رزگاری ناييت که گوريسه که فری بدات به ره و ئاسمان ئەگه ر ئەو زاتهی له ئاسمانه گوريسه کهی تيبگریت به مه بهستی له ناوبردنی.

* بو گه يشتن به هه ر شتيک ريگه يه کی ديار يکراو و تايهت به خووی هه يه، هه نديک له ريگه کان دريژ و ماندوو کهرن و هه نديکیان گومرا کهر و لاری به ره، کورترین و باشتري ريگه ی به ره و خودا چوون قورئان و سونه تی په يامبه ره به تيگه يشتنی هاوه لان.

* ئەگه ر خه لکی به گویره ی فه رمانی خودا به ريوه برۆن، ئەوا ژيانيان هاوشيوه ی هه ساره کانی ناو گهردوون به ريکی به ريوه ده روات، به لام وازله فه رمانانه کانی خودا ده هينن و ژيانيان شپرز و شيواو ده بيت ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ [النور: ٦٣] «با ئەوانه ی که خويان له فه رمانی ئەو ده دزنه وه، ترسيان هه بيت که فيتنه و به لايه کيان به سه ر بيت.»

* ئەگه ر خه لکی ده ستیان وه ردا با له جووله و رپره وی خوړ، ئەوا ناکوک ده بوون له سه ر کات و ئەندازه ی گه رميه که ی، هه نديکیان په ی گه رمی خوړيان

زیاد ده کرد و هه نیکیشیان که میان ده کرده، ئه وکات هه کومه له که سانیک خاوهن کات و پلهی گهرمییه کی تایبته به خویان ده بوون و هه کومه لیکیان گالته یان به ئه وانتهی دیکه ده کرد له سه رئه وهی هه لیانیزاردوه. به لام کاتیک بویان ده رکهوت ئه وان هیچ ده سه لاتیکیان نییه له حوکمه گهردوونیه کانی خودادا، دهروونی خویان له سه ر راهینا و رازی بوون پیی، ئه و که سهی ههزی له گه رما یان ساره ما نه بوو بیت، ملکه چانه رازی ده بیت پیی کاتیک پرووی تئ ده کات، له کاتیدا بیروباوه ریان ده گوپن به گویره ی ئاره زوویان. خو ئه گه ر دهروونیان جینگیر و وابه سته بگردایه له سه ر حوکمی شه رعی خودا، ئه و ئارام و دلخوش ده بوون، له گه لئه وهی ملکه چبوون بو حوکمی شه رعی خودا له حوکمی گهردوونی خودا جه خت لیکراوه تره.

* یاسایه کی گهردوونی چه سپاوه که ته مه نی هزر و بیروباوه ره کان دریزتره له ته مه نی مروقه کان، ئه گه ر حوکمیک بو رۆزگاری خۆت دابنیت، ئه و بو که سانی پاش خۆشت داناوه، بویه ته شریعی خودایی پیوه ری حوکمه که ی بو دریزایی سه ده کانه نه ک بو رۆزگاری تو.

* بوچوون و بیروباوه ره کان ته مه نیان له ته مه نی مروقه کان دریزتره، هه له یه ئه گه ر بوچوونیک به باش بزانیته به وهی ته نها گونجاوه بو رۆزگار و سه رده می خۆت، پاشان ئه و بوچوونه له پاش مردنت خه لکی به خراپه دا ببات، بویه خودا کاروبار و حوکمی خه لکی گرتووه ته ده ست خوی.

* حوکمه کان و یاساکان تایبته نیین به دامه زینه ره کانیا نه وه به جوړیک به مردنی خاوه نه کانیا ن له ناو بچن، حوکمه کان له گه ل خاوه نه که یان نانیژرین وه ک کفنه کانیا ن، به لکوو ده مینیتته وه و وابه سته نه وهی پاش خویان ده بن، بویه خودا ده ستووردانا نی به خوی تایبه تکر دووه ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ [الأُنعام: ٥٧] «فه رمان هه ر فه رمانی خوایه.»

* کور تکر دنه وهی شهر یعت ته نها له جیبه جی کړدنی سزاکاندا کار یکی هه له یه، به لکوو جیبه جی کړدنی شهر یعت زور گشتگیر تره، قه دهغه کړدنی قه دهغه کراوه کان و حه لال کړدنی حه لاله کان و پاراستنی سامانی خه لکی و مافه کان یانه: ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ [الحديد: ٢٥] «کتیب و هو ی هه لسه نگان د نمان نارده خوار؛ هه تا خه لک به داد گه ری له ناو یه کدا ره فتار بکه ن.»

* نه وان هی وه سفی ئیسلام به داخراو ده که ن نه وان ه ن که ته نها به چاوی سر ده روانه ئیسلام نه ک به بهر چا وروونی: ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ [الأعراف: ١٩٨] «نه گه ر بانگیان بکه ن بو ری گای راست، نه وان نابیستن، واده زانی بو تو دروانن، له کاتیکدا نه وان هیچ نابینن.»

* له ئیسلامدا کراوه یی و فراوانییه ک هه یه پیویسته له لایه ن که سانیکه وه ده بر خړیت نه گه رچی بو خودی خو شیان پیویستیان نه بیټ، نه وا بو بنه بر کړدنی ده نگوی نه وان ه به کار دیت که ئیسلام به داخراوی و ته سکی ده بینن، په یامبه ری خدا (ﷺ) سهیری حه به شیه کانی ده کرد کاتیک یارییان ده کرد فه رمووی «لتعلم يهود أن في ديننا فسحة» «تا کوو جووله که کان بزنان له ئایینی ئیمه دا کراوه یی هه یه.»

* هه موو نه و به لگانه ی عه قَل ده یانه ئیټ بو رووبه روو بو ونه وه و په خنه گرتن له شهر یعت، بی شک نه و به لگانه ده بینیت ه وه که له ری گایه کی دیکه وه رووبه رووی خو شی ده بنه وه. جا یان ده بیټ بیان شکینیت، تا کوو به رده وام بیټ، نه و کاتیش تووشی د ژیه کی بووه؛ یا خود ده بیټ بگه رپته وه و له سه ره تای سه ره تاوه لایان بدات!

* دژایه تی هه ق و راستی ده کهن به هه مان به لگه ی پیشینه کانیا، به لام به شیوازیکی تازه و سه رده میانه ده ری ده برن، واگومان ده بن و ته ی تازه یان هیناوه و ته واو سه رسامن به وته که یان، خودا ده فه رموویت ﴿قُلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالُوا﴾ [المؤمنون: ٨١] «نه خیر، ژیر نابن و تیناگه ن، به لکوو ئه مانیش هه ر ئه وه ده لئین که پیشینان وتیان.»

* له ئایینی ئیسلامدا بابه تیکی شاراوه بوونی نییه که دینداری سه رجه م تاکه کانی له سه ر وه ستابیت، هه موو ئه و بابه ته گشتیانه ی خه لکی پیوستیانه بلاوه گه ران به شویناندا له ناو بابه ته ورده کاندایا کات به فیروډانه، ئه و کاره گومان دروست کردنه له ته واوی و کاملی قورئان و سونه ت.

* وه سفکردنی حوکمی خودا به دواکه وتوو ی و نه گونجان له گه ل سه رده مدا به لگه ی نه فامه کان بووه به رانه ر پیغه مبه ران به کاریانه ی ناوه ﴿وَ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ وَكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ [الأنعام: ٢٥] «کاتیک بین بو لات ده مده می و به ربه کانیت له گه ل ده کهن، ئه وانیه بیباوه رن ده لئین: ئه م قورئانه هیه نییه بیجگه له ئه فسانه ی پیشینان.»

* ده عوه ی په یامبه ری خودایان (ﷺ) به دواکه وتوو ی وه سف ده کرد و ده یانگوت: ﴿أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ [القلم: ١٥] «ئه فسانه ی پیشینانه.»

ده یانگوت بانگه وازه که ی و ده بوو کیتته وه به مردنی و وه سفیان ده کرد به «الأبتر» دوا براو، که چی ئه وان مردن و دینه که یان پوو کایه وه و ناوی موحه ممه د و ئایینه که ی مایه وه و به رده وام بوو.

* کاتیک جگه له خو ت ده سته گریت به راستیه کی کۆنه وه، بزانه ئه وه له یه ی تو له سه ری ده رۆیت زۆر کۆنتره، چونکه هه موو لادانه کان له بیروباوه ر و ره وشت و پۆشاک و کرین و فرۆشتندا له پیش ئیسلامدا بوونیا هه بووه. ئیستا دووباره ده بیته وه.

* واز له و حوکمه ده هینن که خودا دایبه زاندوو، بانگه شهی ئه وه ده که نه له گه ل ئه م سهرده مه ناگونجائ، به لام عیسای کوری مریه م له پاش ئه وان دیت و تهنه ا حوکم به و شهرعه ده کات که ئه وان به نه گونجا و وه سفی ده که نه، نه نگی له کاته که دا نییه، به لکوو نه نگی له کار به ده سته کاندایه.

* خودا به ته وای داها تووی ئه م ئوممه تهی نشان پیخه مبه ره که ی داوه، تا کوو به جوړیک حوکم بدات که گونجا و بیته بو هه موو کاتیک ﴿لَمَّا مِنْ شَيْءٍ كُنْتُ لَمْ أَرَهُ إِلَّا وَقَدْ رَأَيْتُهُ فِي مَقَامِي هَذَا حَتَّى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ﴾ «هه ر شتیک که نه مده بینی پیستر، واهم جیگه یه مه وه دیتم ته نانه ت به هه شت و دوزه خیش.»

* خه لکانیک گومانیا وایه ئه گه ر ده وله تیک شهرع جیبه جی بکات، تووشی لاوازی و دارمانی ئابووری ده بیت، له کاتیکدا په یامبه ر هوود به لینی به گه له که یدا ئه گه ر شهرعی خودا جیبه جی بکه نه، خودا هیز و خوشگوزه رانیان پی ده دات: ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ [هود: ۵۲] «له ئاسمانه وه بارانی پر به ره که تتان بو ده باریت. هیز و ده سه لاتان بو زیاد ده کات، زیاد له هیز و ده سه لاتی ئیستای خوشتان.»

* ده وله تانیک وازیان له شهرعه تی خودا هیناوه له ترسی ناسه قامگیر بوونی ده وله ته که یان و هه ولی رازیکردنی دووره کان، ئه مه هه مان به لگه ی کافرانی قوره یش بوو ﴿وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِظُكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾ [القصص: ۵۷] «بت په رسته کانی مه که و تیان: ئه گه ر په پره وی له دینه که ی تو بکه نه، ئه واه سه ر ئه م زه وی و ناوچه ی خو ماندا ده رفینرین.»

* بوچوونه کان نابنه هه ق و راستی، ته نیا به وه خاوه نه کانیان سه رسام و قابل بووه پتیا ن ﴿الَّذِينَ صَلَّى سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ [الكهف: ۱۰۴]

«ئهو که سانه ی ته قه للیان له ژیا نی سه ر دنیا یه دا به فیر وچوو و لاشیان وایه

کاریکی چاکیان کردوو.»

خودا چه ندان حوکمی هه یه که پیچه وانهی عه قلی لاوازی ئیمه یه.

* عه قلاتیک وه ستاون له به باش و جوان دانانی هه ندیک له حوکمه کانی خودا، هوکاری ئه مهش لاوازی باوه ریانه به خودا ﴿لَا أَفْحُكُمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ٥٠] «ئایا ئه وانهی حوکمی نه فامی ده کهن، کئ حوکم و بریاری له هی خوا باشته لای که سیک که یه قینیان هه یه؟»

ئه و که سه ی یه قینی نه ماوه به رانه بر خودا، ئه وای ریگری به باش دانانی لئ کراوه.

* ئه و که سه ی حوکمه کانی خودا به باش دانه نیت، ئه وه نیشان ده دات که یه قینی ته وای نییه به خودا ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ٥٠]

* ئه گهر که سیک حوکمیک له حوکمه کانی خودا به باش دانه نیت، ئه و کاره ی به لگه یه له سه ر لاوازی یه قینی به خودا: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ٥٠]

* مه رج نییه حوکمه کانی خودا یه کبگریته وه له گه ل قه ناعه ت و ویستی که سه کاندای ﴿لَا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ [البقرة: ٢١٦]

«جه ننگتان له سه ر پیویست کرا که لاتان ناخوشه، ده کری شتیکتان پئ ناخوش بیت و باش بیت بو تان.»

* پیویسته له سه رمان حوکمی خودا پیاده بکه ین هه رچه نده نه فسمان شتانیکی دیکهش بخوازیت، په یامبه ری خودا (ﷺ) به ئاراسته ی ئه قسا نوژی ئه نجام ده دا، هه رچه نده له دل وه زیاتر چه زی به که عبه ده کرد ﴿فَلَنُؤَيِّنَنَّكَ قَبْلَهُ تَرْصَاهَا﴾ [البقرة: ١٤٤]

«دهسا دُنیا به، ئیمه له نویره کاندایا رووت به ره و رووگه یه ک و هره ده گتیرین که خوت پیت خۆشه.»

* خۆته گهر خه لکی به ئەندازه ی کاروباری دنیایان شاره زاییان له بابته کانی ئاییندا ببوایه، ئەوا هه رگیز نکۆلی حوکمه کانی ئیسلامیان نه ده کرد: ﴿ثَوَاعِلُمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾ [الروم: ۷] «ته نیا پوآله تی ئەم ژیا نی دنیایه ده زانن به لام بیئاگان له پوژی دوایی.»

* په یامبه ری خودا (ﷺ) فه رمووی: «لعن الله من غير منار الأرض» «له عنه تی خودا له وانه ی سنووری زهوی ده گۆرن.»

په یامبه ر ئەم وته یه یی فه رمووه تا کوو مافی خه لکی نه فه وتیت، جا ده بیت چی چاوه روانی ئەوانه بکات که شه رع ی خودا ده گۆرن تا کوو سنووره کانی خودا بگۆرن له و ریگایه وه؟!

له خواترسان و شوپنه وارکانی تاوان

* ته قوا و له خواترسان له دلدايه، به لام خو ناکریت دل زیندوو و به ناگا بیت و ئەندامه کانی جهسته بی جوو له و مردوو بن.

* خودا ته قوای ناو دل وه رناگریت تا کوو کرداری چاکه به شوپنیدا نه یات:
﴿فَمَنْ أَتَقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [الأعراف: ۳۵]
«ئهواتان که خو پاریزن و ناکاری چاک ره چاو ده کهن، نه ترسیکیان له سه رهیه و نه خه فته ده خون.»

* له گه لبوون و پاریزگاری خودایی بو مروقه کان وابسته به ته قوا و خو پاریزییه وه، هه رکهس بیه ویت و لئی نزیک بیته وه، به دهستی ده هیئت. ئەوهی لئی دوور بکه ویتنه وه، له دهستی ده دات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ [البقرة: ۱۹۴] «له خواترسانتان هه بیت و پاریزگاری بکه و چاکیش بزنان که به راستی خوا له گه ل پاریزگاران.»

* ئەو که سهی له په نهانیدا له خودا بترسیت، له ئاشکرادا سه ریچی ناکات.
* پیگهی تو لای خودا به وه دیاری ده کریت که پیگهی خودا لای تو چه نده له کاتی په نهانیدا. ئەگه پاراستت، خودا به رزت ده کاته وه؛ ئەگه نه تپاراست، ئەو دات ده به زینت.

* پاراستنی ئەندامه کان له تاوان له کاتی لاویدا، یارمه تیده ره که خودا ئەو ئەندامانه بپاریزیت له دوو شت له کاتی پیریدا:

ده پپاریزیت له عاقیبهت شه ری.

ده پپاریزیت له خه له فان و شیتی.

یه کتیک له و پاریزگارینهی خودا دهی به خشیتته بندهیه کی که ئەندامه کانی له لاییدا له تاوان پاراستبیت، ئەوهیه خودا له تهمه نی پیریدا له هه موو جوړه ئافه تیکی عه قلیدا ده یپاریزیت. ئیین عه باس ده فه رموویت: "هه رکه س قور ئان بخوینیت، خودا ده یپاریزیت له وهی ببریته وه بو لاوازترین تهمه ن و خه له فاو بیته."»

* ئارامگری و له خواترسان پایه کانی چنگیربوون ﴿وإن تصبروا وتقوا لا یضرم کیدهم شیئا﴾ [آل عمران: ۱۲۰] «جا ئەگه ر خوگر بن و پاریزکار بن، پیلان و ته له که ی ئەوانه هیچ زیانیکتان پین ناگه یه نیت.»

* ئەو که سانه ی زۆرتین لیبوورده یی و چاوپۆشیان هه یه خاوه نی زۆرتین ته قوا و پاریزکارین، ئەوانه ش که که مترین چاوپۆشی و لیبورده بیان هه یه ئەوا دلره ق ترین و لاوازترین باوه ریان هه یه، ﴿وإن تعفوا أقرب للتقوى﴾ [البقرة: ۲۳۷] «به خشینیش له ئاکاری ته قوا نزیکتره.»

* گوپرایه لی و تاوان له یه کتر راده که ن، ئەو که سه ی ده یه ویت له تاوان ده ربازی بیته، با به چاکه و گوپرایه لی به رانه بری بوه سیتته وه تاکوو له ناوده چیت.

* مروف له په رستش و گوپرایه لی خودا بیبه ش نابیت ته نها به تاوان نه بیته، چه ندیک تاوانه که گه وه بیته، بیبه شبوون له په رستش گه وه تر ده بیته.

* هه رکه س زۆر په رستش ئەنجام بدات، له تاوان راده کات. ئەو که سه شی تاوان زۆر ئەنجام ده دات، له په رستش و گوپرایه لی خودا راده کات.

* خودا ئەگه ر بنده یه کی خو شویست، ئەوا په رستش و گوپرایه لی لا خو شه ویست ده کات.

﴿حَبِّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزِينَةَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ [الحجرات: ۷] «به لام خودا ئیمان

و بروای لا خۆشه ویست کردن، له نیو دلتاندا شیرینی کرد و رازاندیییه وه.»

خۆ ئه گهر رقی له بهنده یهک بوو، تاوانی لا خۆشه ویست ده کات ﴿تَوَلَّوْا لٰكِن كَرِهَ اللّٰهُ اٰنْبَعَاثَهُمْ﴾ [التوبة: ۴۶] «به لام چونکه خوا هاتنیانی پێ خۆش نه بوو، گریی خسته بهرده میان و وره یان نه ما و پالیان لێ دایه وه.»

* هه رچه نده مرؤف په رستش و گوپرایه لی بۆ خودا زۆربیت، زیاتر شکۆمه ند و ریزدار ده بیت. هه رچه نده تاوانی زۆربیت، سه رشۆری زیاتر ده بیت: ﴿لَمَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ [فاطر: ۱۰] «هه رکه سه گه وره یی و سه ره به رزی ده ویت (له خوای بویت) چونکه به راستی هه موو گه وره یی و ده سه لات، هه ر بۆ خودایه و وته ی پاک و چاک ته نیا بۆ لای ئه و سه رده که ویت و کرده وه ی چاک به رزی ده کاته وه.»

* گه وره ترین بێبه ش ئه و که سه یه تاوان ئه نجام ده دات پاشان هه یچ په شیمانیه ک نایه ت به دلیدا، چونکه په شیمانی ته وبه به شوپن خۆیدا ده هینیت و ریگری ده کات له دووباره ئه نجامدانه وه ی ئه و تاوانه.

* ئه گهر که سه یک تووشی تاوان بوو پاشان هه یچ ناره حته ی و ئازاری نه چه شت له سه ری، ئه وه نیشانه ی ئه وه یه خودا گه وره ترین شتی لێ وه رگرتوه ته وه که ئه ویش ناسینی خودایه، چونکه ئه ندازه ی تاوان به ئه ندازه ی نه ناسینی ئه و زاته یه که سه ریچییه که ی به رانه بر ده کریت.

* تاوان شوپنه وار و ئازاری هه یه، چاکه ش خۆشی و هوگری هه یه، ئه و جوړه چیژه ته نها باوه ردار هه سته ی پێ ده کات، له فه رمووده یه کدا په یامبه ر ده فه رموویت: ﴿اِذَا سَأَلَكَ سَيِّئُكَ وَسَرَئُكَ حَسَنُكَ قَأَنْتَ مُؤْمِنٌ﴾ «ئه گهر تاوانه کانت ئازاریان دایه ت و چاکه کانت دلخۆشیان کردیت، ئه وا تۆ برواداریت.»

* هرچه نده مروّف زانتر بیت به ههق و راستی، نه گهر تاوانی نه نجامدا، نهوا نهو تاوانه ی گه وره تر له سهر هه ژمار ده کریت و دهنووسریت: ﴿ثُمَّ لَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۸۹] «کاتیک نهو پیغه مبه ریهان بو هات که ده یانناسی، بروایان پی نه کرد، که واته با نه فرین و له عنه تی خوا له سهر کافران بیت.»

* هرچه نده مروّف زانتر بیت به ههق و راستی، نه نجامدانی تاوان له هه قیدا گه وره تر ده بیت، خودا له سهر تاوانه که ی سزای نادات، به لکوو له سهر زانست و نه نجامدانه که ی سزای دهدات، تاوانیکی بچووک که زانایه ک نه نجامی بدات، گه وره تره له تاوانیکی گه وره که که سیکی نه زان نه نجامی دهدات.

* که سی تاوانکار نه گهر رووبکاته وه خودا هرچه نده له سهره تای ریگه ی گه رانه ویدای بیت بولای خودا، زور باشتره لای خودا له که سیکی گوپرایه ل که پشت بکاته خودا هرچه نده نه و گوپرایه له له سهره تای ریگه ی پشتکردنه خوداشیدا بیت.

* خودا نه نجامدانی تاوانی نهینی بو مروّفه کان ئاسان کردووه تاکوو ئیمانیاں تاقی بکاته وه ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾ [المائدة: ۹۴] «تا دهرکه ویت چ که سیکی به په نامه کی و به نهینیش له خوا دهرسیت و له حهرامکراوه کانی دوور ده که ویته وه.»

* یه ک تاوان له مافی خه لکیدا گه وره تره له حه فتا تاوان له مافی خودادا، چونکه خودا له روژی دوایدا له مافی خو ی خوش ده بیت، به لام خه لکی بیگومان داوای مافه کانبان ده که ن.

* بیئومیدبوون له ره حمی خودا له پاش نه نجامدانی تاوان، گه وره تره له خودی تاوانه که، چونکه به خشنده یی خودا زور فراوانتره له بیئومیدبوون: ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ [الحجر: ۵۶] «گوتی: کی له به زه یی خودا بیئومیده، مه گین له ری لادهره کان؟»

* تاوانی گه وره له گهل داننان به حهرامییتیدا، سانانتره له تاوانیکی بچووک که بدریته پال شهریهت و به ناوی شهرعهوه بگریت، چونکه پالدانی تاوانه بچووکه کان بو لای شهریهت به تاوانی گه وره ههژمار ده گریت!

* سه ریچی خودا بکهیت و ئومیدی لیخوشبوونت هه بیته، باشتره له وهی سه ریچی بکهیت به دواي که سیکدا بگه ریته بوته حه لال بکات، ﴿رَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ [الأنعام: ۲۱] «جا کی ههیه له وه سته مکارتر بیت که شتی نادرووست و درو بو خودا هه لده به ستهیت؟ یان نایته و فره مانه کانی خودا به درو ده زانیت؟! چونکه به راستی ئه و سته مکارانه سه رفراز نابن.»

* وازهینان له تاوان له پیناوی جگه له خودادا تاوانباری له سه مرؤقه که لاده دات، به لام پاداشت و به ره که تی وازهینانه که ی پین ندریت، چونکه پاداشت وه رگرتن له سه ئه نجام دان و ئه نجام نه دانی کرده وه کان کاتیک دیته چی که بهنده نییه تیکی پاکی هه بیته له پینا و خودادا.

* زوریک له خه لکی چاکه له خراپه جیا ده که نه وه، به لام ته نها ئه و زانایانه ی خودا رینموونی کردوون پله بهندی نیوان چاکه کان جیا ده که نه وه و دهیزانن: ﴿وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّیِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِی هِیَ اَحْسَنُ﴾ [فصلت: ۳۴] «چاکه و خراپه چوونیه ک نین به چاکترین شیوه وه لامی (خراپه) بده ره وه.»

* خه لکی ده که ونه نیو حهرامه کانه وه کاتیک ده رگای حه لالیان به پروودا دابخریته، یه که م چاره سه ری حهرام کردنه وهی ده رگای حه لاله کانه.

* ئه گه ره خودا تووشی به لایه کی کردیت که پیی رازی نه بوو، ئه و بزانه له دلندا پشت به ستن به جگه له خودا هه بووه، هه رچه نده بو چرکه یه کیش بو بیته، خودا راده سته ئه وهی کردوویت که پشت پیی به ستووه، یه کیک له نزاکانی په یامبه ره ئه وه بووه که فره موویه تی: «ولا تکلني الا نفسي طرفة عين» راده سته خووم مه که بو چاو ترو کاتیکیش بیت.

* نه گهر باوه ردار تاوانتیکې نه جامدا پېش نه وهی شوینی نه جامدانی تاوانه که جن بهیلېت، با تهوبه بکات تاکوو شوینه واری شوومی و رهشی نه و تاوانه نهیه ته وه ری و نزیکتین کاری لی خراب نه کات، داوای لیخوشبوون بهر به سستیکه له نیوان تو و شوینه واری تاوانه کانتدا.

* مروّف به هوّی تاوانه کانیه وه بیبهش ده بیّت له روّزی: ﴿فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ [النساء: ۱۶۰] «له بهرته و سته م و ناهه قبییهی جووله که کردیان، چه ندین شتی حه لال و ره و امان لی قه دهغه کردن.»

* سته م و تاوان هوّکاری بیبه شبوون له به خششه کان، ههروه ها هوّکاری دابه زینی سزا و تیاچوونی نوممه تانن: ﴿فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ﴾ [النساء: ۱۶۰]

* تاوان سه رکه وتن دواده خات، و داوای لیخوش بوون پېشی ده خات ﴿قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [آل عمران: ۱۴۷]

«دهیانگوت: نهی پهروه ریلمان! تو له گوناهان و له نه دازه لادانمان ببوره و جن ههنگامان پته وتر که و به سه ر بیروایاندا زالمان بکه.»

* ناکوکی و تاوان هوّکاری تیاچوون و شکستی نوممه تن: ﴿وَإِذْ قَسَمْنَا لَكَ الْكَلِمَةَ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمُ﴾ [آل عمران: ۱۵۲] «ههتا نه و کاتهی که ساردیی رووی تی کردن و بوو به ناکوکیتان له کاردا و سه ریچیتان کرد.»

* خرابه کاران به سه ر چاکه کاراندا سه رناکه ون، ته نیا به هوّی تاوانی چاکه کارانه وه نه بیّت، خودا ده فه رموویت: ﴿أَوَلَمْآ أَصَبْتَكُمْ مَّصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُم مِّثْلَهَا قُلْتُمْ أَلَيْسَ هَذَا قُلٌّ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۶۵] «کاتیک به لا

و ناخوښییه کتان تووش هات، بۆ ده لئین: ئه مه چی بوو؟ بۆ وامان به سه رهات؟
(ئهی بۆ له یادیان چوو، خو له جهنگی به دردا) به راستی ئیوه دوو ئه وه نده تان
به وان کرد.»

* جیاوازی ئوممهت به هۆی تاوانه کانیانه وه سه ری هه لداوه، مشتومر
ده کهن و ده یانه ویت له یه کتری تی بگهن که چی ناکوکیان زیاد ده کات، چونکه به
ئه ندازه ی تاوانه کان دلّه کان لیک دوور ده که ونه وه، له فه رمووده دا: «ریزه کانتان
ته واو ریکه ده خهن، یاخود خودا ناکوکی ده خاته نیو دلّه کانتانه وه.»

* دلّه کان ناکوکی و دوور که وتنه وه یان تیدا روو ده دات، هه رچه ند به هۆکاری
تاوانیکی بچوو کیشه وه بی، په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فه رموویت: «ریزه کانتان
ته واو ریکه ده خهن، یاخود خودا ناکوکی ده خاته نیوانتانه وه، ئه گه ر دلّه کان ناکوکی
بوون، ئه وا بزانه به هۆی تاوانه وه روویداوه.»

* تاوان قفلّ که ری دلّه له تیگه یشتن و رامان له قورئان: ﴿لَا أَقْلًا يَدَّبُرُونَ
الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ۲۴] «ئاخو ئه وان له و قورئانه رانامین، یان
دلّیان گاله دراوه؟»

* تاوان دلّ به ند و زیندانی ده کات: ﴿لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنُظْبِعُ عَلَى
قُلُوبِهِمْ فَمَا لَهُمْ لَّا يَسْمَعُونَ﴾ [الأعراف: ۱۰۰] «ئه گه ر بمانه ویت به هۆی گونا هه کانیانه وه
دوو چاری به لایان ده که یان و مور ده نیین به سه ر دلّیاند، بوئه وه ی ئه وان
نه بیستن.»

* تاوانیکی بچوو که هه ندیک جار ده بیته هۆی هه لوه شانده وه ی چاکه یه کی
گه ره، له فه رمووده دا هاتوه په یامبه ری خودا (ﷺ) له غه زایه کدا له شوینیک
دانیشته تهنگ و ته سک بوو به ده نگی به رز فه رمووی: «هه رکه س جیگه ی
خه لکی ته سک بکاته وه، یان ریگه یان بگریت، ئه وا پادا شتی جیهادی بۆ نییه.»

* تهوبه کردن هیدایهت و رینمونیه که له لایه ن خوداوه، پیویسته مروّف له پوره ردگاری داوا بکات، نه وهک چاوه پروانی دهروونی خوئی بیّت: ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُفٌ رَّحِيمٌ﴾ [التوبة: ۱۱۷] «له پاشان خوا رینمایه تهوبه ی کردن، ئیتر ئه وانیش تهوبه یان کرد و خوا به خشینی. به راستی ته نیا ئه و خوا به قبولکاری تهوبه و لیوورده و زوریش دلّوفان و میهره بانه.»

* یه که م ده رگای وه رگرتنی تهوبه ئه وه یه به نده دان به تاوانه کانیدا بنیت له بهر قاپی پوره ردگادا، په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فهرموویت «بیگومان ئه گهر به نده دانی نا به تاوانه که یدا و پاشان تهوبه یی کرد، ئه وا خودا لئی خوّش ده بیّت.»

* هه رکه س دان نه نیت به تاوانه کانیدا، تهوبه یی لی حه رام ده بیّت، چونکه ئه وه یی نه زانیت قه باره ی تاوانه که ی چه نده، داوا ی لیخوّش بوونی بو ناکات: ﴿وَأَخْرُونَ أَخْرَوْا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [التوبة: ۱۰۲]

«هی تریش هه ن دانیان ناوه به گونا هه کانی خویندا، کاری باش و یه کئی خراپیان تیکه ل کرد؛ شایه د خودا توبه یان لی قبول بکا خودا له گونا هه بووریت و دلّوفانه.»

* خودا تهوبه له تاوانیک وه رناگریت که مروّفه که سووربیت له سه ر ئه نجامدانی ئه و تاوانه، چونکه سه ره کیتترین مه رجی تهوبه برپاردانی وازه یانانه له تاوان: ﴿وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۳۵]

«جگه له خودا کئی له گونا هان ده بووریت؟ جا ئه وانه یی که له سه ر کاریک زانیوانه هه له یه، پی داگر نین.»

* خودا ده‌رگای ته‌وبه‌ی والا کردووه، به‌لام ناره‌زووبازه‌کان خه‌لکی لی
 وهرده‌گیرن ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا
 مَيْلًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ۲۷]

«خودا ده‌یه‌وویت تۆبه‌تان لی قبول کات. ئەوانه‌ش وا ئەکه‌ونه شوین هه‌وا
 و هه‌وه‌س، ده‌یانه‌وویت - به‌ته‌واوی- ئیوه له‌رینگه لا‌بدهن.»

* هه‌رکەس گومانی باش به‌خودا بیات، ئەوا خودا پینموونی ده‌کات. هه‌ر
 کەس گومانی خراپ به‌خودا بیات به‌ره‌و تیاچوونی ده‌بات. له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا
 خودا ده‌فه‌رموویت: «من له‌گه‌ل گومانی به‌نده‌که‌مم که‌ پیم ده‌بات.»

* جیاوازی نیوان گومانی باش بردن به‌خودا و نه‌ترسان له‌پیلانی خودا
 بریتییه له‌کرده‌وه. ئەو که‌سه‌ی گومانی باش ده‌بات به‌خودا کرده‌وه ده‌کات،
 ئەوه‌شی له‌پیلانی خودا بیترس و بن‌باکه‌رۆده‌چیت له‌تاواندا.

* ئەو که‌سانه‌ی کرده‌وه‌کانیان زیاتر له‌پیناو خۆیاندایه، نه‌ک له‌پیناو هه‌قدا،
 هه‌ر ئەوانه‌ن که‌ زۆرتین گومانی خراپ به‌خودا ده‌بن: ﴿وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهْمَتْهُمْ
 أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ [آل عمران: ۱۵۴] «ده‌سته‌یه‌کی تریش
 به‌راستی هه‌ر خه‌می خۆیان بوو، گومانی ناره‌وايان ده‌برد به‌خوای گه‌وره به
 گومانی نه‌فامانه‌وه.»

* ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنِيٍّ﴾ [طه: ۱۸]

«گوتی: ئەمه‌ عاساکه‌مه، وه‌به‌ر پشتی خو ده‌ده‌م و گه‌لای پین داده‌وه‌رینم
 بۆ رانه‌که‌م.»

گۆچانه‌که‌ی له‌رینموویی مالاته‌وه‌ بوو به‌رینموویی مروقه‌کان، پشتبه‌ستن
 به‌خودا ئامانجه‌گه‌وره‌کان بۆ به‌نده‌ئاسان ده‌که‌ن، هه‌رچه‌نده‌هۆکاره‌کانی
 گه‌یشتن به‌و ئامانجه‌ش لاواز بن.

* که سائیک خه می قورسیان دیته ری بۆ شتگه لیکی بیبه ها، خه مه قورسه کانیش له سه ر که سائیکی دیکه سووک ده کریت، هه مووان ده درینه پال ئه وهی پشتیان پین به ستووه ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ [الطلاق: ۳] «هه ر که سیک پشت به خودا ببه ستیت، ئه وه خوی به سه.»

* ئه و که سه ی زانترینه به خودا، سنگ فراوانترینه له دونیادا، خودای ناسیوه و ئازار و خه فه تی خه لکی له یاد کردووه.

* زۆرجار هۆکاره کانی هیز و ده سه لات کۆده بنه وه، به لام سه رکه وتن ده سه به رناییت، چونکه مرۆفه کان پشتیان به و هۆکارانه به ستووه و وازیان له پشت به ستن به خودا هیناوه، هه رکه س پشت به خودا ببه ستیت، به سیه تی: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ [الطلاق: ۳]

* هه ندیک جار خودا به نده که ی هیدایه ت ده دات بۆ هه ق و راستی، به لام سه ری ناخات، چونکه به تنه نا پشتی به وه به ستووه که رینمووی کراوه له لایه ن خوداوه: ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا﴾ [الفرقان: ۳۱] «ئه وه به سه پهروه ردگارت رینوین و یاریده ده رت بیت.»

پشت به خودا ببه سه ته له داواکردنی رینمووی و کرده وه پیکردنیشیدا، ئه وکات سه رده خریت.

* کاره کانی مرۆف ده رباز نابن له هه بوونی خراپه تیایاندا، پشتبه ستن به خودا پاکیان ده کاته وه، بۆیه په یامبه ری خودا ﴿بِذَلِكَ﴾ زۆرجار نزای ده کرد و ده یغه رموو: اللهم إني أعوذ بك من شر ما عملت ومن شر ما لم أعمل «خودایه په نات پین ده گرم له خراپه ی ئه و کارانه ی ئه نجامم داوه و خراپه ی ئه وانه شی ئه نجامم نه داوه.»

* ههرشتیک پشتت پین بهستووه و کردووته پالپشت بو خوت ئهوا ههرکات پشتی تن کردی، پالپشته کهت لهدهست دهدهیت، کهواته تنها پشت بهو خودایه ببهسته که زیندووی تهواوه و مردنی بهسهردا نایات، خودا دهفهرموویت: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ [الفرقان: ۵۸] «له کاره کانتدا تنیا پشت بهو خوایه ببهسته که ههمیشه زیندووه و ههیه و ههرگیز نامریت.»

* ههرکهس پشت به جگه له خودا ببهستیت، خودا ئه و شته دهکاته هوکاری سزا و تیاچوونی.

نييه تې پاڪ و راست و شوپته واره گانې

* نييه تې پاكي ته گهر له عاده ته كاندا بووني هه بوو تهوا ده بيته هوې لاداني رووپامايي له پهرستشه كاندا، تهو كه سهي خه وتني وهك پهرستش هه ژمار بكات تهوا رووپامايي ناهي نيته ناو شه نوپژه گاني.

* كرده وه كان لاواز ده ميننه وه له جا ههر پله و پايه يه كدابين، نييه تې پاكي بهرزيان ده كاته وه و نييه خراپيش بهر وه ژيريان ده بات.

* نييه تې چاك مروف بهرزه ده كاته وه هه رچه نده كرده وه يه كي كه ميشي هه بيته، نييه تې خراپ مروف داده به زينيته هه رچه نده كرده وه زوري شي هه بيته.

* وه رگيراني كرده وه له لايهن خودا وه به قه باره ي كرده وه كان نييه له رووكه شدا، به لكوو به هيزي راستگويي ناو دل، هه ر نييه ته كه مروف بهرزه ده كاته وه يان داي ده به زينيته.

* به نه اندازه ي ناسيني به نده بو پهروه رداگاري، ئي خلاص و نييه تې پاكي بو خودا له كرده وه كانيدا كاريگه ري ده بيته، بو يه خودا كرده وه ي خه لكاني كه مزانست ريكده خات هه رچه نده كه موكورپيش له نييه تياندا هه بيته، به لام زانا ته نيا به وه ي نييه تې ته واو نه بيته ده ستي لي به رده دري ته.

* تهو كه سانه ي رينماي كراون و هيدا يه تيان زياتره، تهوا نه راستگوترين كه سانتيكن له نييه تياندا ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ [الفتح: ۱۸]

«جا خوا ئاگادار بوو به وهی له دلئاندايه بویه دلنیایی و ئارامی بو ناردن وه پاداشتی دانه وه به سهرکه وتنیکی نزیک.»

* بوونی نییه تپاکی زیاتر به ره وه ههقت ده بات وهک له کرده وه کانت: ﴿وَلَوْ
عَنِ اللَّهِ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ﴾ [الأنفال: ۲۳] «خو ئه گهر خوا زانیایی خیریک
به ناوچاویانه وه یه، کاریکی ده کرد که وشه ی ههق و ئاموژگارییه کانی قورئان
بیستن.»

نیه تی خیر له دلئتا هه بیت، خودا خیر و چاکه ده خاته کرده وه کانت وه.

* راستگوویی له گه ل خودا به هیترترین پرده بو گه یشتن به ههق و راستی،
ههرکه س راست بکات له گه ل خودا ئه وا خودا ده یگه یه نیته ئامانجه کانی.

* خودا به وهی نییه تپاکییه وه خیر و چاکه ی زیاتر به مروّف ده دات وهک
له کرده وه کانی: ﴿إِنْ يَعْزِمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ﴾
[الأنفال: ۷۰] «ئه گهر خوا بزانیته چاکه یهک له دلئاندايه، باشترتان ده داتی
له وهی لیتان وه رگیراوه.»

* خودا زیاتر پاداشت له سهر نییه ت ده داته وه وهک له کرده وه کان ﴿فَعَلِمَ
مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ [الفتح: ۱۸] «جا خوا ئاگادار
بوو به وهی له دلئاندايه بویه دلنیایی و ئارامی بو ناردن و پاداشتی دانه وه به
سهرکه وتنیکی نزیک.»

* خودا زیاتر به وهی نییه تپاکییه وه روژی به مروّف ده به خشیت وهک له
ئه زموونی کارکردنی، له فهرمووده یه کدا په یامبه ری خودا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
و فروشیار ده فهرموویت: «ئه گهر راست بکه ن و عه یبه کان ده ربخن، خودا
به ره که ت ده خاته کرین و فروشتنه که یانه وه.»

* خودا ته نها پرېنموونی ئه وانه ده کات بو کرده وهی چاکه که راستگویی له دلیاندا به دی ده کات: ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ [محمد: ۲۱] «ئه گهر به رانبهر به خودا راست بن، ههر به قازانجی خوږانه.»

* نیه تت چاک بکه، خودا کرده وه کانت بو چاک ده کات: ﴿تَارِبُكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا﴾ [الإسراء: ۲۵] «پهروه ردگارتان چاک ده زانیت به ههرچی له دل و دهر و نوتاندا به، ئه گهر ئیوه چاک بن و نیازی چاکتان بیت، ئه وای بیگومان خوا لیورده به بو توبه کاران.»

* ههرکس ئومید و ونیه تی ئه نجامدانی چاکه ی هه بیت راستگوږانه له پیناو خودادا، ئه وای خودا پاداشتی کرده وه که ی بو دهنووسیت، له فهرمووده به کدا په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فهرموویت: «نییه ت راسته کان ده لئین: ئه گهر مال و سامانم ببوایه وه ک فلان کس چاکم پی ده کرد، ئه وای به نیه تی خوئی له گهل ده کریت و له پاداشتدا هاوتان.»

* ههرکس نیه تی چاکه ی هه بیت، خودا هوکاره کانی بو ده هینیتته پیش و دهرگا کانی به رودا ده کاته وه: ﴿إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ [النساء: ۳۵] «ئه گهر ههر دووک رازی بوون پیکبینه وه و نیه تیان پاک بوو، ئه وای خواش به کیان ده خات و پیکیان دینیتته وه و پیرۆزی ده خاته کاره کانیانه وه.»

* نیه تپاکی خراپه له مروف لاده دات ههرچهنده ئه و خراپه به لیوه ی نزیک بیت: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ [یوسف: ۲۴] «بو ئه مه بوو که خراپه و شووره یی لی وه پرینگینین؛ ئه م به کئی بوو له عه بده دلپا که کانمان.»

* نیه ت پاکی نابیتته پالپشتی ئه وه ی هه موو کرده وه به کی ئه نجامدراو هه ق و راست بیت، له ئه سه ری کدا ها تووه «وکم من مرید للخیر لن یصیبه» چهند کس ویستی چاکه ی هه بوو، به لام نه پیکایا.

فهزل و گوره ييبې پهرستش و پله و ئاسته گانې

* خودا ده رگای خیر ته نها له و که سانه ده کاته وه که له ده رگاکه ی ده دن، هه رکه س پرووی تی بکات خودا به ره و پرووی دینیت، هه رکه س پشتی تی بکات، خودا لئی لاده دات: ﴿إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ﴾ [الأنفال: ۱۹] «ئه گه ر سه رکه وتنتان ده ویت، به لئی وا یارمه تیی خواتان بو هات.»

* ئه گه ر خودا ویستی چاکه ی به که سیک هه بیټ، چاکه ی لا خو شه ویست ده کات و هو کاره گانې بو ده ره خسینیت، ئه گه ر ویستی شه ری پښ بیټ، ئه وا له خراپه دا به کاری ده هینیت، په یامبه ری خودا ﴿بِئْسَ﴾ ده فه رموویت: «ئه گه ر خودا ویستی چاکې به به نده یه ک بیټ، به کاری ده هینیت.»

* په رسته شه گان ده بنه هو ی لادانی هه رامکراوه گان له ری به نده دا، هه رچه نده هو کاره گانې ساز و ئاماده بن: ﴿كَذَلِكَ لِيَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ [یوسف: ۲۴] «ئا به و شیوه یه مان کرد (بوئه وه ی هه رچی گونا و تاوان و خراپه یه لئی دوور ده خه ینه وه) به راستی ئه و له به نده هه لیژارده و پاکه گانې ئیمه یه.»

* ئه نجامدانی په رستش زور ده بیته هو ی پاریزراووون له گومان: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ [الزمر: ۳۶] «مه گه ر هه ر خودا به س نییه که ئاگای له به نده ی خو ی بیټ؟»

* ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ [الزمر: ۳۶]

په یوه نده کی پته و هه یه له نیوان په رستش خودا و پاراستنی خودا بو

بهنده که ی، هه رچه نده مروّف پهرستشی زوړ بېیت، خودا پاراستنی بوّ ئه و
بهنده یه ی زوړ ده بېیت، پهرستش پاراستن ده هیئیته جی به بی داواکردنی.

* شوپنه واری کرده وه کان له سهر روخسار درده که ون: ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الْمُنْكَرَ﴾ [الحج: ۷۲] «له ده موچاو و دیمه نی بیبرواکاندا گرژی و تالی و
نکولی ده بی نی.»

﴿سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ [الفتح: ۲۹] «نیشانیان له شوپنه واری
سوجه بردنه کانیا نه وه بوّ خوا له روخساریاندا دیاره.»

* کرده و ی چاک بهر ه که ت و فه ری ک ده داته خاونه که ی، جا ئه گهر مروّف
بهره که ت و فه ری کرده وه باشه کانی له خودی خو ی و سامان و خانه واده اید
به دی نه کرد، ئه و با به خویدا بجیته وه.

* وته ی هه ق یارمه تیده ره له سهر کرده و ی چاکه، هه روه ها هوّ کاری
لیخو شبوونه له تاوان ﴿... وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷۰﴾ يُضْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ﴾ [الأحزاب: ۷۰-۷۱] «... قسه یه کی هه ق و چاک و له جی خو ی بکه ن
ئه وسا خودا کرده وه تان بوّ چاک ده کات و له گونا هه کانتان خو ش ده بېیت.»

* کوچکردن بوّ لای په یامبه ری خودا زوړ قورس بوو، تنه ها هیمه ت بهرزه کان
ئهنجامیان دا. هه ندی ک له هاوه لان دوا که وتن، به لام پاش نازادکردنی مه که
زوړ په شیمان بوونه وه، ئه وه ی هاوه لان په شیمان بوون له سهر له ده ستدانی، و
ئیس تا له بهر ده ست تودا بوونی هه یه «العبادة في الهرج كهجرة إلي» «پهرستش
له کاتی فیتنه وه ک کوچکردنه بوّ لای من.»

* هه موو ئه و پهرستشانه ی مروّف ئهنجانی ده دات کاتی ک ده گاته وه به
خودا زوړ به که می ده زانیت، نه ک له بهر که مته رخمی مروّف تیایدا، به لکوو
له بهر گه وره یی خودا، له ئه سهر ی کدا هاتووه: «ئه گهر که سی ک به پروودا کړنووش

بیات، له و روژهی له دایک بووه تا نه و روژهی ده مریت، پیر بییت له په زامه ندى خودادا، هیشتا له روژی دوایدا زور لای بن ئه رزشه.»

* خوشبهختی راسته قینه له په رستشدايه، خوشییه کانی دیکه کاتین و تیده پهن.

* مروّف له ژاندا ته نها به په رستش خوشبهختی به ده ست ده هییت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ [النحل: ۹۷] «ئوهوی کارو کردهوی چاهه ی کرد بیت، پیاو بیت یان ئافرهت، له کاتیکدا پروادار بیت، سویند بیت به ژیانیکى کامهران و ئاسووده له دوونیا دا ده یژینین.»

* بهرترین پله ی ئیخلاص و نییهت پاکى، سووربوونه له سهر شار دنه وهی په رستشه کان وهک سووربوون له سهر شار دنه وهی تاوانه کان.

* کردهوه چاکه کانت بشاره وه، خودا دهری ده خات، خو ئه گهر دهری نه خست ئه وا له به خشنده ییه تی بوّت، نه وه کا پشت به کردهوه کهت بیه ستیت و فهر و بهر که ته که ی له ده ست بدهیت.

* گه وره ترین هوکارى نزیکبوونه وه له خودا، ملکه چى و کزولیبى دهر خسته بو خودا له خه لوهت و په نهانییه کاند.

* نیشانه ی که سی راستگو له گه ل خودادا ئه وه یه دلخوش ده بیت به کاتی په نهانی بو ئه نجامدانی په رستش، وهک چوّن گونا هکار دلخوش ده بیت به کاتی په نهانی بو ئه نجامدانی تاوان.

* خودا مروّف زور زیاتر بهرز ده کاته وه به په رستشه په نهانه کانی ههر چه نده ریژه یان که میس بیت، به به راورد به و په رستشانه ی که به ئاشکرا ئه نجامی داون ههر چه نده زوریش بن.

* رشتنی دلۆپه فرمیسیکی له پیناو خودادا له کاتی په نهانیدا زۆر گه وره تره له ریژنه فرمیسیکی ئاشکرا. لهو حهوت تاقمه ی خودا ده یانخاته ژیر سیبه ری عهرشی خۆیه وه «بیاویکه له په نهانی یادی خودا ده کات و چاوی پرفرمیسک ده بیټ.»

* پاکترین کرده وه کان ئه و کرده واننه که شاراهون، جا ههر که س گومانی له کرده وه یه کی ئاشکرای هه یه، با له په نهانیدا زۆر له و کرده وه یه ئه نجام بدات، چونکه په رستشی په نهانی کرده وه کان پاک ده که نه وه له رووپامایی.

* ههر چه ندیک مروّف له په نهانیدا بیټ له گه لّ خۆیدا، هینده له خودا وه نزیکتره ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵] «به نهینی و به سه رکزی ههر په روه رنده تان له بیر بیټ و له به ری بیارینه وه.»

خودا پیی خۆشه به نهینی داوای لّ بکه یت، به هۆی ته واو بیه تی ده وله مه ندی و بپیویستییه وه، به لّام مروّف پیی خۆشه به ئاشکرا داوای لّ بکه یت به هۆی پیویستیوونی به منه ت بارکردنته وه.

* په رستشی نهینی گه وره تره له په رستشی ئاشکرا، بۆیه نوژی ویتر که تنها یه ک ره کاته گه وره تره له هه موو سونه ته کان، چونکه کوّتا ره کاتی شه وه و ته واو شاراوه یه، جا ههر چه ند کاتی ئه نجامدانی دوا بکه ویت له شه ودا باشتره.

* ههر چه ند په رستشه کانت نهینیتر بیټ چه سپاویت زیاتر ده بیټ، وه ک میخیک وایه ئه ندازه ی چه سپاوی رووکه شه که ی وابه سته یه به ئه ندازه ی ره گ داکوتانی له ناخی زه ویدا، میخیکی گه وره که به شیکی زوری ئاشکرا بیټ، ئاسان هه لده که ندریت به لّام میخیکی بچووک که زورینه ی شاراوه بیټ و به زه ویدا چه قی بیټ قورس و ئه سته مه هه لکه ندنی، ئه مه ش تنها به هۆی شاراوه بوونیه تی.

* پرستشی نهینی هوکاری جیگیربونه له کاتی فیتنه و ئاشووبهکاندا، ههروهها گوریسیکی بههیزی نیوان خودا و بهندهیه، په یامبهری خودا (ﷺ) ده فهرموویت: «من استطاع منکم أن یکون له خبیء من عمل صالح فلیفعل» «هه رکهس له ئیوه ده توانیت کردهوهیهکی نهینی هه بیټ، با هه بیټ.»

* پرستشی نهینی و په نهانی بریتییه لهو په رژینهی مروّف دای ده نیټ به دهوری دلیدا بو پاراستنی له نسکو و لادان له رپی راست، ئه و که سانهی سکاالی هه رلاوازییه کیان ده کهن، ده بینیت ئه وانهن به ده گمهن په نهانانه له گه ل خودا خه لوهت و په رستشیان هه بووه، هه ربویه تویشوی په یامبهرخه لوهتی شه وگار بوو.

* پرستشی په نهانی و نهینی گه وره ترین هوکاری چه سپاوییه له سه ر ئاین، زوریک له وانهی تووشی لادان بوون له ریگهی راست، ته نیا په رستشی روو که شیان هه بووه، پیاویک پرساری له حوزه یفه کرد: ئایا من له دوو رووه کانم، گوتی: کاتیک ته نه نهایت نوپژ ده کهیت، ئه گه ر تاوانت کرد، له په نهانیدا داوای لیخوشبوون ده کهیت؟ گوتی: به لئ، گوتی: برۆ خودا تو له دوو رووان ناگپرت، ئه و که سانهی سکاالی رووپامایان هه یه زورینه یان په رستشی په نهانیان که مه یاخود هه ر نیانه.

* هه رچه ندیک مروّف پلهی بهرز ببته وه، ئه وا زیاتر پیویستی به په رستشی په نهانی هه یه تا کوو زیاتر دامه زراوی بکات، زوریک لهو ستوون و عموودانهی ده کهون ئه ندازهی به شه شاراوه که یان نه گونجاوه له گه ل بهرزیان، لاوازترین ئاره زوو ده یانخات به زه ویدا.

* دروستبوونی جیاوازیی له ئه نجامدانی په رستشه کان له لایهن مروّفه وه له حاله تی ئاشکرا و نهینیدا ههروهها له زوری و کهمی و به ئاگا بوون و دریزکردنه وهی زورجار به لگه یه له سه ر ئه ندازهی دوو روویی له دلدا.

* نه گهر کاریکي ئاشکرات سه رسامی کردیت، نهوا پاکي بکهروهه به زور نه جامدانی نهو کاره له پهنانیدا، چونکه کردهوه پهنانهکان هوکاری پاکهروهه نهو کردهوه ئاشکراکان.

* پهنانییهکان پیوهه و تهرازوی ئاشکراکان، ههرکس له پهنانیدا باش بیټ، کردهوهکانی باشه، نهو کهسهش پهنانی خراب بیټ، کردهوه چاکهکانی تهنهها بو دووړووی دهردهخات.

* تهنهها نهوانه به دهست روپاماییهوه ده نالینن که په رستشی پهنانیان کهمه.

یادی خودا، پیگه و مهزنی و حوکمه‌کانی

* یادی خودا ژبانی پړوچه‌کان و پړوچی ژبانه، نارامی دل و دهررون و هیوری ناخه ﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: ۲۸] «باش بزنانن که یادی خوا ئوقره و نارامی دلانه.»

* دلنارامی له کاتی یادی خودادا نیشانه‌ی به‌هیزی باوه‌په، دوورکه‌وتنه‌وه و تمبه‌لی له یادی خودا نیشانه‌ی لاوازی ئیمانہ ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمِئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ﴾ [الرعد: ۲۸]

«ئهو که‌سانه‌ی که باوه‌پیان به خوا هه‌یه و به یادی خوا دلپان نارام ده‌بیته‌وه.»

* باشتترین هوکار بو پاک‌کردنه‌وه‌ی دهررون، زور یادی خودا‌کردن و زور ئه‌نجامدانی نویژه ﴿فَإِذْ أفلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴿۱۵﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿۱۶﴾﴾ [الأعلى: ۱۴ - ۱۵]

«دیاریشه هه‌ر کئی پاک ژیا، رزگار بووه. یادی نیوی په‌روه‌رنده‌ی کرد و نویژی به‌جن هینا.»

* یادی خودا دل نهرم ده‌کات بو وه‌رگرتنی هه‌ق، هه‌روه‌ها ده‌پیاریزیت له گومرایی ئاره‌زوو: ﴿فَوَيْلٌ لِلنَّفْسِیةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِکْرِ اللَّهِ أُولَئِکَ فِی ضَلَالٍ مُّبِینٍ﴾ [الزمر: ۲۲]

«هاواره بو ئهو که‌سانه دل‌په‌قن له یادی خودا؛ که ئه‌مانه به ئاشکرا ریگه‌ی خو‌یان گوم کردووه.»

* یادى خودا له گه ل ههوا و ئاره زوو دژیه کن، هه رچهنده زمان تهر و پاراو بیت به یادى خودا، ههوا و ئاره زوو دوورده که ویتته وه له دل ﴿وَلَا تَطْعَمَنْ أَعْمَلْنَا قَلْبُهُ عَنِ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطَا﴾ [الکھف: ۲۸] «گوئى له مستى که سى مه به که نه مانه پشست دلى یادى ئیمه بکا و هه ر له شوین ئاره زوو خویه وه یه.»

* یادى خودا هوکارى پاریزراوییه له فیتنه و ئاشووب کاتیک دینه پیش، ههروه ها پاریزراوییه له و کاره ساتانه شی که مرؤف تى تى که وتوو: ﴿لَا تَفْتَنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنِ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ [الجن: ۱۷] «تا تا قییان که یه وه تیددا هه ر که سیک روو وه رگپړئى له یادى پهروه رداگارى خوئى، ده یخاته ناو سزای دژواره وه.»

* یادى خودا هوکارى جیگیربوونه له کاتى فیتنه و ئاشووبدا، ههروه ها له کاته ناهه موار و ئاسته نگه کاندا، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [الأنفال: ۴۵] «ئهى ئه وانهى باوه رتان هیناوه، کاتیک (له جهنگدا) له گه ل کوومه لیکدا رووبه روو بوونه وه، خوگر بن (هه لنه یه) یادى خوا زور بکه ن بوئه وه ی سهر که وتوو بن.»

* یادى خودا دل له دوورویى پاک ده کاته وه، خودا ده رباره ی دووروه کان ده فهرموویت: ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [النساء: ۱۴۲] «زور که میس یادى خوا ده که ن.» ده رباره ی باوه رداران ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ [الأحزاب: ۴۱]

«ئهى گه لى خاوه ن باوه ران! فره یادى خوا بکه ن و له یادى ئه و رامه وه ستن.»

* یادى خودا یارمه تى مرؤف ده دات له سهر جیگیربوونى زانست و یادها تنه وه ی: ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ [الکھف: ۲۴] «ئه گه ر له بیریشته نه ما، یادى پهروه رنده ت بکه.»

چونکه له بیرچوونهوهی راستیهکان له شهیتانهوهیه و یادی خوداش شهیتان دوور دهخاتوهه ﴿وَمَا أَسْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ [الكهف: ۶۳] «دیاره شهیتان نهیهیشت وهبیرم بیتهوه.»

* زۆر یادکردنی خودا یارمهتیدهری مرۆفه لهسهه تهواو پیکانی بۆچوونهکان، ئەو کهسهی یادی خودا کهم دهکات، زۆر کهم بۆچوونهکانی دهپیکیت، ئەگەر یش بی پیکیت بهرهکهت و فهری کهم دهبیت: ﴿وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْمَلْنَا قَلْبَهُ عَنِ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ﴾ [الكهف: ۲۸]

«گوئ له مستی کهسیک مهبه که نهمانهیشت دلی یادی ئیمه بکات و ههر له شوین ئارهزووی خۆیهتی.»

* نزیکترین کهس له خوداوه ئەو کهسهیه زۆرتترین یادی خودا دهکات، خودا دهفهرمووویت: «من لهگهڵ بهندهکهمم کاتیک یادم دهکات، ئەگەر تهنها خۆی یادم بکات، ئەوا لای خۆم باسی دهکهم، ئەگەر لای کهسانی دیکه یادم بکات، ئەوا لای کهسانیکی باشتر لهو باسی دهکهم.»

* ئەو کهسانهی زۆرتترین سپاسگوزارییان بۆ خودا ههیه، ئەوانهین که زۆرتترین یادی خودا دهکهن، یادی خودا دهروازهی ههموو سپاسگوزارییهکه. ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُون﴾ [البقرة: ۱۵۲] «کهواته یادم بکهن، تا منیش یادتان بکهم، سوپاسم بکهن و پینهزانی ناسوپاسیم مهکهن.»

* دلّهکان رهق دهبن و تهنها به یادی خودا نهرم دهبنهوه، دل تهنگ دهبیت و تهنها یادی خودا ئاسوودهی دهکات، له فهرموودهیهکی سهحیحا هاتووه: «من بیئاگایی بهسهه دلّمدا دیت و داوای لیخۆشبوون له خودا دهکهم سهه جار له رۆژیکدا.»

* سه رلیش یواوی له پیکانی هه قدا نیشانه ی ته واو ده سه لاتپه یدا کردنی شهیتانه به سهر که سانی سه رگه رداندا: ﴿كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ﴾ [الأنعام: ۷۱] «به وینه ی نه و که سه ی که شهیتانه کان سه ریان لی شیواند بیت، له زه ویدا سه رگه ردانن.»

یادی خودا شهیتان و سه رگه ردانکاری شهیتان دوورده خاته وه.

* ویرده کانی به یانیان و ئیواران مروّف له و وه سفه لاده دات که به بیئاگا و غافل بنووسریت: ﴿وَأَذْكُر رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ۲۰۵] «له دل و ده روونتدا یادی پهروه ردگارت بکه، به پاراناوه و ترس و بیمه وه، به بی نه وه ی دهنگ به رزبکه یته وه له به ره به یانی و ده ما و ده می ئیواراندا و له بیئاگایان مه به.»

* هه ندیکجار مروّف به رده وام زیکره کانی ده خوینیت و پاریزگاری لی ده کات، به لام تووشی ئازار و نارچه تی دیت، چونکه ته نها به زوبان ده ری بریوه، به یه قینه وه له دله وه ده ری نه بریوه، ههروه ها شاره زای واتاکانی نه بووه، له فه رمووده یه کدا په یامبه ر (ﷺ) ده فه رموویت "قالها موقنا بها «به یه قین و دلنیا یه وه گو تبتی.»

* یادی خودا و تیرامان: دووپه رستش به رده وام له گه ل مروّف دان له هه موو کات و شوینیکدا ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [آل عمران: ۱۹۱] «نه وانه ی یادی خوا ده که ن، به پیوه و به دانیش تووی و به راکیشانه وه بیر له درووستکردنی ئاسمانه کان و زه وی ده که نه وه.»

* باشتین زیکر و یادی خودا نه وه یه تیرامانی له گه لدا بیت له دروستکراوه کان و به لگه و نیشانه کانی خودا، ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [آل عمران: ۱۹۱]

* هه ناسه کان هیچ بیت و وشه یه کیان له "لا إله إلا الله" باشتر نه گوتوو، چونکه ئه و ته یه قورستره له شاخه بهرزه کان و ده ریا فراوانه کان.

* گه وره ترین شت یارمه تی بروادار بدات له سه ر خۆراگری به رانه ر و ته ی هه سووده کان بریتیه له پشتبهستن به یادی خودا و نوێژکردن: ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ [طه: ۱۳۰] «کهواته (ئه ی موحه ممه د (ﷺ)) ئارام بگره له سه ر ئه وه ی ئه وان ده یلین و پهروه ردگارت به پاک رابگره و سوپاسی بکه له پیش هه له اتنی خۆر و له پیش ئاوابوونیدا.»

* زیکرکردن به ته سبیح و به موور و هیچ کیشه ی تیدا نییه له سه ر بۆچوونی دروست، نازانم کهس له سه له ف به بیدعه ی هه ژمار کردبیت، به لام به په نجه کانی ده ست بکریت باشتره.

* نزیکتترین کهس له بهزه یی و په حمی خوداوه ئه وکه سه یه که زۆرتترین (استغفر الله) ده کات و ده گه رپته وه لای خودا: ﴿أَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [النمل: ۴۶]

«بۆ له خودا داوا ناکهن عافووتان بکات؟ به لکوو بهزه یی پیتاندا بیت.»

* فریشته کان خودا پاکرا ده گرن و (سبحان الله) ده کهن و داوای لیخۆشبوون بۆ خۆیان ناکهن، چونکه تاوان ناکهن، ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ﴾ [الشوری: ۵] «فریشته کان به پاکی یاد و سوپاسی پهروه ردگاریان ده کهن و داوای لیبووردن ده کهن بۆ ئه وانیه له زه ویدان.»

ئه و که سه ی تاوانی زۆره، پبویسته داوای لی خۆشبوونه که ی زیاتر بیت له پاکراگرتن و (سبحان الله) وتنی.

* باشترین کاتی (سبحان الله) له به یانیدایه وه ک داوای یارمه تی له خودا له سه ر کرده وه کردن له و روژه دا، ههروه ها له ئیواره شدا وه ک ملکه چی بۆ خودا:

﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ [الروم: ۱۷] «که واته پاکى و بیگه ردی و ستایش بۆ خودا، کاتیک که ئیواره و به یانی ده که نه وه.»

* داواى لیخۆشبوون کردن له به ره به یاندا باشترین زیکر و یادى خودایه
﴿وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَعْفِرُونَ﴾ [الذاریات: ۱۸] «به ری به یان، داواى لیبوردنیان ده کرد.»

به لام ته سیبحات هه مووی فهزل و پله و پاییه یان یه کسانه له شه و و رژدا
﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ [الروم: ۱۷]

* باشترین کاتی داواى لیخۆشبوون کاتی به ره به یانه، باشترین شیوازی له
کرنووش بردندایه له شه و نوپژدا، خودا ده فه رموویت: ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾
[آل عمران: ۱۷]

ته به ری ده لیت: ئه وانه ن که داواى داپۆشینى که موکوپیه کانیان ده که ن له
به ره به یاندا.

* ئه و که سه ی بیتوانایه له شه و نوپژ له به ره به یاندا، ئه واپیویسته بیتوانا
نه بیت له داواى لیخۆشبوون کردن و (استغفر الله) وتن تیایدا: ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ
بِالْأَسْحَارِ﴾ [آل عمران: ۱۷] «سه ره به یان له خودا ده پارینه وه لییان خۆش
بیت.»

* داواى لیخۆشبوون له گه وره ترین هۆکاره کانی دامه زراوییه، ههروه ها
هۆکاری پاریزراو بوونه له هه لگه رانه وه: ﴿وَيَقَوْمٌ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثَوَّبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ [هود: ۵۲] «ئهی گه له که م داواى
لیبوردن له پهروه دگارتان بکه ن، دواتر بگه رینه وه لای ئه و (ئه گه ر وا بکه ن) خوا
له ئاسمانه وه (باران) به لیزمه ده بارینیت به سه رتاندا و هیزی تر زیاد ده کات بۆ
هیزه که تان.

* ﴿اَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا. - يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ [نوح:

۱۰-۱۱]

«داواى لیخوشبوون بکهن له پروهردگارتان بهراستی پروهردگارتان زور
لیخوشبووه. ئینجا گهر وا بکهن، بارانى خوړه م و لیزمه تان بو ده بارینیت.»

هیچ کیشه نییه نه گهر که سیک داواى لیخوشبوون بکات به بی دیاریکردنی
رېژه که ی به مهبهستی تهوبه و گهرانه وهی بو لای خودا، ههروه ها له گهل
مه بهستی ئاسانکاری له هاوسه رگیری و مال و ساماندا.

هزل و مهزنيې قورئان و حوکمه کاني

* قورئان وهک روښناييې و عه قلېش وهک چاو، ههنديک جار نابيناکان ههست دهکهن و دهتوانن که ميک ري بکهن، ههنديک جارېش که سي مولحيد لهوانيه راستي بپيکييت به بيرکردنه وه، به لام به بيگوماني ههر دووکيان ههر به زهويدا دهکهنون.

* قورئان زانست و هزره، تاکوو چاوه کان و دلّه کان داخراوبن ليي، گهنجينه ي ورد و بهروبوومي قورئان نابينن ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ۲۴]

«ئاخو ئهوان لهو قورئانه رانامينن، يان دليان گاله دراوه؟»

* قورئان گهنجينه يه که تنها ئهوانه نهپنيه کاني درک پي دهکهن که بهردهوام په ره کاني هه لده دهنه وه و ليي دهروانن، ئيبن مهسعوود ده لپت: «ههرکه س زانستي ده وپت، با له قورئاندا بگه رپت، چونکه زانستي سه ره تا و کو تايي تيا دايه.»

* قورئان کراويه به بو ئه و که سانه ي لي راده مي نن، به لام خودا دلّه کان قفل دهکات دهر باره ي وهک سزايهک به هو ي تاوانه کان يانه وه، يان بپه شي دهکات به هو ي خو به گه وره زانينه وه: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ۲۴]

* تي رمان له قورئان دل چه سپاو دهکات، بو چوونه کان راست دهکاته وه و ده پياريزي ت له ثاره زوو.

* قورئان نور و رۆشناییه، ئهو كه سه ی رښگه ی هیدایه تی پښ نه دۆزښته وه،
ئهو عه قلی په رده ی به سه ردا دراو، وهك رۆشنایی خۆر وایه، ئه وانه ی چاویان
داپۆشیوه سوودی لښ نابینن: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ [النساء: ۱۷۴]
«رۆشناییه کی ئاشكرامان بۆ ئیوه ناردوو هته خوارئ.»

* قورئان گه وره ترین رۆشناییه بۆ عه قله كان، چونكه وته ی به دیه ینه ری
عه قله كانه، به دیه ینه ر زاناره به وانه ی به دیه یناون، ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾
[النساء: ۱۷۴]

﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ﴾ [المائدة: ۱۵] «له لای خواوه پرووناکی و کتیبیکی
دیاری ده رتان بۆ هاتوو.»

﴿وَاتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] «شوینی ئهو نووره كه وتوون
(كه قورئانه) و هاوړئ له گه لیدا ره وانه كراوه.»

* قورئان ده رمانه بۆ نه خو شیهه كانی هه واو ئاره زوو: ﴿وَشَفَاءٌ لَنَا فِي الصُّورِ﴾
[یونس: ۵۷]

چاره ی ده ردی دلانی شه.

هه ركه س ده رمانی نه خو شیهه كان له ناو سنجیدا هه بیته، ئه وا هه واو ئاره زوو
ناچیتته ناویه وه: ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُورٍ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ [العنكبوت: ۴۹]
به لكو قورئان نیشانه كانی ئاشكران و له دل و ده روونی كه سانی كدان
كه زانستیان پښ دراو.

* قورئان پښه ره بۆ ده رخستن و هه لمالینی بیره بوچه كان ته نها ئه وانه ی
تیرامانی تیدا ده كه ن بۆیان ده رده كه ویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَ لَوْ كَانَ مِنْ
عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ۸۲] «ئیوه بۆ بیرنا كه نه وه له
قورئان؟ خو ئه گه ر له لایه ن یه كی تره وه بووایه جگه له خوا بیگومان دژیه کی
و جیاوازی زۆریان تیدا ده دیه وه.»

* قورئان زور قورسه له سهر خاوهن ئاره زوه کان هه رگيز ناتوانن بهر په رچي بده نه وه، ناچار به ستم و توممت هه لبه ستن توله ده سه ننه وه: ﴿وَإِذَا نُتِيَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ﴾ [الحج: ۷۲] «كاتيك ئايه ته كاني ئيمه بهرووني و ئاشكرابي به سه رياندا ده خوښرېته وه، له روخساري ئه واندا كه بيا وه پرن بيزاري و تالي و گرزي به دي ده كه يت، خه ريكه په لاماري خوښه ره وه ي ئه و قورئانه بده ن.»

* قورئان گه و ره ترين بهر به ست و سزايه له پيش باتله كان، پاريزراوه و هيچ بونه يه ك هه لينا وه شينې ته وه و ئاره زوو و گومانه كانيش ناي گورن، گير دراوه ته وه له فه رمووده دا: «ئهم قورئانه جيا كه ره وه يه و هيچ گالته و گه پ نيه. هه ر له ده سه لات داريك وازي لن به يني ت، خدا پشتي ده شكيني ت.»

* هه نديك له واتا و مه به سته كاني قورئان به كو بوونه وه ي كو مه لانتيك له خاوهن هزر و ئه قل نه بيت ده رنا كه وي ت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ [الروم: ۲۴] «به راستي له وه دا به لگه و نيشانه زورن بو خه لكانتيك عه قلى خويان ده خه نه كار.»

به هو ي كو بوونه وه ي چه ند عه قلي كه وه، گه نجينه ي واتا و مه به سته كاني پي ده دوزرېته وه، وه ك چو ن كو بوونه وه ي هي زي كو مه ليك گه نجينه كاني زه وي پي ده رده هي نرې ت.

* هه موو ياسا گستيه كاني زيانى مرو ف، ياساي ئوممه تان و ده وله تاني پيشوو سه ره تا و كو تاييان، هه روه ها خو ش گوزه راني و سزايان هه مووي له قورئاندا باس كراوه: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ [الزمر: ۲۷] «سو يند بيت به راستي له م قورئانه دا هي نا ومانه ته وه بو خه لكي هه موو جو ره نوونه يه ك تا په ند و ئاموزگاري وه رگرن.»

* هه ركات خو به گه و ره زانين له مرو فدا هه بوو، ئه و تيرامان و تيگه يشتنى

لە قورئان كەم دە كات، چۈنكە ھەرگىز خۇبە گەورە زانىن و زىرە كى كۆنابنەوہ:
﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ - أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾ [المؤمنون: ۶۷-۶۸] «خوتان
زور بەزل دە زانى و لە شەونشینی خوتاندا، ھاتەران پاتەران تان بوو.»
ئاخۇ ئەوان لەم وتەيە رانە ماون.

* تاوانە كان رېڭرى لە عە قىل دە كەن لە تېڭە يىشتن و تېرامانى قورئان و
بەر بەست لە بەردەم دلدا دادە نین لە ھیزی تېڭە يىشتن بېبەشى دە كەن: ﴿لَوْ
نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ [الأعراف: ۱۰۰] «ئە گەر
بمانە ویت بە ھۆی گوناھە كانیانەوہ دوو چارى بە لایان دە كەین و مۇر دە نین
بە سەر دلایندا بوئەوہی نە بیستین.»

* ئەو دلەى ھۆگرى خویندنەوہی وتەى ئەدیبە كان و فەیلە سووفە كان بووہ
و بېزار و دل تەنگ دە بېت لە كاتى خویندنەوہی وتەى خودادا، ئەوا ئەو دلە
بە ھۆی تاوانە كانیانەوہ قەلكر اوہ و سزا دراوہ بە بېبە شبوون، ﴿أَفَلَا يَتَدَّبَّرُونَ
الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهِمْ﴾ [محمد: ۲۴]

«ئاخۇ ئەوان لەو قورئانە رانامینن، یان دلایان گالە دراوہ؟»

* ئە گەر دل سەرقال بوو بە جگە لەو شتانەوہ كە چاو لییان دە پروانیت،
ئەوا سوود لە چاوی وەر ناگریت، خو ئە گەر دل سەرقال بوو بە خۆشە و یستیی
فەیلە سووفە كانەوہ، وتە كانیان دە بینیت، بە لام کوپر دە بېت لە ئاست بینینی ئەو
وتانەى كە بو ھەموو چاویك دەر كە وتوون لە وە حیدا.

* ئە گەر كە سېك تەنھا قورئانى بەس نە بوو بو ئەوہى بېتە بە لگە بو
نیشاندانى ھەق و راستى، ئەوا عە قىلە كانیش تەنیا سەرگەردانى بو زیاد دە كەن:
﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ﴾ [العنكبوت: ۵۱] «ئایا بو ئەوان
بەس نییە، كە ئیمە قورئانمان ناردووہ تە خواروہ بو سەر تو دە خوینریتەوہ
بە سە ریاندا.»

* ههر شتیک یه کبگریته وه له گه ل قورئاندا ئه وه زانست و هه قه، ههر شتیکیش پیچه وانهی بیت ئه وا نه زانی و هه واو ئاره زووه: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا عَلَىٰ شَرِيعةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الجاثية: ۱۸] «له پاشان تو مان خسته سهر شه ریه تیک له بارهی ئایینه وه تو ش شوینی بکه وه و شوین هه واو ئاره زووی ئه وان هه مه که وه که نازان.»

* گه وره ترین رو شنایی بو ئه قل و بهر چا وروونی بو چا وه کان بریتیه له وته ی به دیهینه ر بو دروستکرا وه کانی، ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ [النساء: ۱۷۴] «رو شناییه کی ئاشکر امان بو ئیوه نار دو وه ته خوارئ.»

له لای خوا وه روونا کیتان بو هاتو وه. ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ﴾ [المائدة: ۱۵] ﴿وَاتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ﴾ [الأعراف: ۱۵۷]

له دووی ئه و روونا کییه ده چن که له گه ل ئه و نیردرا وه.

* هه موو خه لکی ناتوانن یاسایه کی باشتر و ته واوتر و گونجاوتر له قورئان بو ژیا نیان پیکینن: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ [یونس: ۵۸] «ئهی موحه ممه د (دروودی خوی له سهر بیت) به ئیمانداران بلن: با دلشاد و شادومان بن به فزل و به خشش و په حمه تی خوی (که قورئان و بهرنامه ی خودایه)، که وا بوو با ههر به وه دلخوش بن ههر ئه وه ش چاکتره بو یان له هه موو ئه و شتانه ی که خه لکی خه ریکن کو ی ده که نه وه و که له که ی ده که ن.»

ئین عه باس ده لیت: فضل الله بریتیه له قورئان.

* ئه و که سه ی زورترین شوینکه وتنی بو قورئان هه یه نزیکتترین که سه له سو ز و بهزه یی خودا وه: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [الأنعام: ۱۵۵]

«نم کتیه پیروژ و پر له پیته شمان ناردووه ته خوار. هه مووتان په پیره وی له و بکه و ترسیستان له خدا هه بیت، به شکوو به زه یی پیتاندا بیت.»

* زانایان کوډه ننگن له سهر نه وهی که سوننه ت و چاکه یه له کاتی یادی خودادا ده ستنوژ هه بیت، نم بابه ته بو قورئان زیاتر جه ختکراوه تره با له سهر موسحه فیش نه بیت، به لام راجیان ده رباره ی ده ستدان له قورئان به بی ده ستنوژ بوچوونی راستیش دروستبوونیه تی.

* قورئان خویندن بو که سی له شگران و ئافره تان له کاتی سووری مانگانه دا به بی ده ست لیدان له موسحه ف جی ناکوکی زانایانه، بوچوونی په سهند دروستی تییه تی، به سه حیچی له ئین عه باسه وه هاتووه که له کاتی له شگرانیدا قورئانی خویندندووه ته وه، پرسیاریان لی کردووه و ده رباره ی نه و کاره ی گوتویه تی: "خو هر نه وه له هه نامدا هه یه."

* به سه حیچی له نه بوو میجله زه وه هاتووه ده لیت: "چوومه لای ئین عه باس، گوتم: له شگران قورئان ده خوینیت؟ گوتی: کاتیک هاتییه لام، من حه وت یه کی قورئانم خویندبوو و له شگرانیش بووم." به دروستی له پیشه وا عومهر و علییه وه هاتووه ریگرییان له له شگران کردووه له و کاره.

* بوچوونی به هیز پیویست نه بوونی ده ستنوژه بو خویندنی قورئان له موبایل و کوپیته ردا، هه رچه نده ده ستیش له شاشه کانیاں بدریت، چونکه نه و ئامیرانه حوکی موصحه ف وه رناگرن له گه وره دانان و سووکایه تی پیکردن و کرین و فروشتنیاندا.

دوعا، پله و پیگه و حوکمه کانی

* نزا کردن له کړنووشدا نزیکتره له وهلام دانهوه وهک له قنووودا، باشتیرین شوینی نزاکردن له نویژی ته نهادا بریتیه له:

کړنووش

پاشان نیوان دوو کړنووشه کان

پاشان له ته حیاتی کوودا

پاشان له قنووودا

* خودا نزاکردنی په نهانی پیخووشه، چونکه ته نهان وهو که سانه به په نهانی نزا ده کهن که دلیان له خوداوه نزیکه: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف:

[۵۵

به نهینی و به سه رکزی هر په روه رنده و له بیر بیت و له بهری بپارینه وه.

* پارانه وهی په نهانی گوره تره له پارانه وهی ئاشکرا، چونکه ته نهابوون و خه لوه تی داواکار له گه ل داوالیکراودا راستیرین وته له خووده گریت، بویه خودا فرمان ده کات به په نهانی لئی بپارینه وه ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵] «به نهینی و به سه رکزی هر په روه رنده تان له بیر بیت و له بهری بپارینه وه.»

* باشتیرین پارانه وهی په نهانی و نهوپه په نهانی و نهوپه ترسانی تیدا کووبیته وه:

﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵]

* هرچنده مروّف پنهان بیت له گهل خویدا، هیندهش له خوداوه نزیکتره: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵] «خودا پیی خوشه به پنهانی داوای لی بکریت، چونکه تهواو دهوله مهند و بیپویسته، بهلام مروّف پیی خوشه به ناشکرا داوای لی بکریت چونکه پیویستی به منه تبارکردنت هیه.»

* یه کیک له سوننه ته له یادکراوه کان: روانینه بو ئاسمان له کاتی پارانه وهدا وهک به گوره دانان ﴿ثُمَّ نَزَى ثَقَلَبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ﴾ [البقرة: ۱۴۴] «به راستی ئیمه گه پانی روخسارت روو به ئاسمان ده بینین.»
میقداد ده لیت: "پیغه مبهری خودا (ﷺ) سه ری بهرز کرده وه به رهو ئاسمان و گوتم: ئیستا ده پاریتته وه."

* ناماده بوونی دل له کاتی پارانه وهدا مه رجیکی وه رگیرانی پارانه وهیه، خه لکی زورترین پارانه وهیان بریتیه له ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ [الفاتحة: ۶] له گهل ئه وهدا گومرا ده بن، چونکه پارانه وهی زوبان به ته نها بی ناگابوونی دل پارانه وهیه کی بیئه رزشه.

* ناکریت باوه ردار پارانه وه کانی ته نها بو قازانج و داوای دونیا بیت و دواپوژ له یاد بکات له پارانه وه کانیدا ﴿إِنَّمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي آخِرَةٍ مِنْ خَلْقٍ﴾ [البقرة: ۲۰۰] «هه ندیک له خه لکی هیه ده لیت: پهروه ردگارا له دونیادا خیروخوشیمان پی به خشه. بیگومان ئه و جوړه کهسه له قیامه تدا بیبه هر و بیبهش و بیپریزه.»

* سوننه ته مروّف داوا له دایک و باوکی بکات بوی بیارینه وه به تایبته له کاتی که مته رخه می کهسه که و باشییتی دایک و باوکیدا: ﴿قَالُوا يَا بَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا دُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾ [یوسف: ۹۷]

«وتیان: باب! ئیمه له ری لامان داوه، له پهروه رینت داوا که لیمان خوش

* سوننه ته نزا و پارانه وه بۆ نه وه کانیشت بکهیت له گهل منداله کانتدا هه رچه نده پيش له دایکبوونیشیان بیت، خیزانی عمران دایکی مه ریم ده یگوت: ﴿وَإِنِّي سَمِعْتُهَا مَرِيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ [آل عمران: ۳۶]

«من ناوم لی ناوه مریهم، ئەوا ئەویش و وه چهیشیم به تۆ سپارد؛ که له شهیتانی نه حله تی بیانپاریزی.»

* ئەگەر کاریکی چاکهت به رانه بر که سیک ئەنجام دا، داوای نزا و پارانه وه ی لی مه که، به لکوو خۆت روو بکه پهروه ردار و ئەو کرده وه یهت بکه هۆکاری پارانه وه کهت: ﴿فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ [القصص: ۲۴]

«ئەوسا ئاوی بۆ هه لئینجان؛ پاشان خۆی گه یانده سیبه ر. گوتی: ئەهی پهروه رنده ی من! من ئاتاجی ئەو خیره م که بۆم ده نیری.»

* هیچ کیشه نییه به که سیک رابگه یه نیت که نزا ی بۆ ده کهیت، به مه به ستی هۆگر بوونی زیاتر و خۆشه ویستی نیتوانتان: ﴿قَالَ سَلَّمَ عَلَيْكَ سَأَسْتَعْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ [مریم: ۴۷] «فه رمووی سه لامت لی بیت، له مه ودوا داوای لیبوردنت بۆ ده که م له پهروه ردارم (چونکه) به راستی ئەو (پهروه ردار) له گه لمدا میه ره بانه و دوام گیرا ده کات.»

* ﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾ [غافر: ۶۰]

«پهروه رنده تان گوتوویه: له به رم بیارینه وه، ئەوسا به ده نگتانه وه دیم. ئەو که سانه ی -هه ر له بهر خۆبه زلزانین- نایانه ویت بمپه رستن، بهزه بوونی ده چنه دو رچه هه نده مه وه.»

له نيشانه کانی خۆبه گه وره زانين که می پاران هوهیه له خزمهت خودادا، پاران هوه له خزمهت خودادا دeroon دهشکینیت و واده کات مروّف خۆبه که مزان بیت به رانه بر مروّفه کانی دیکه.

* ده بینیت که سیک به یانی دوعا له منداله که ی ده کات و له ئیواره شدا سپاسگوزاری خودایه له سهر ئه وه ی راسته وخۆ خودا وه لّامی دوعا که ی نه داوه ته وه، نيعمه تی دوا که وتنی وه لّام نه دان هوه ی دوعا که ی بۆ چه د کات زميریک بۆ دهر که وت، هه نديک جار خودا وه لّامی به نده که ی ناداته وه له و رۆژه ی که تيايدا پارا وه ته وه، چونکه خودا ده زانیت پاش چه ند سالیکی دیکه ده بیته هوی تياچوونی.

* هيچ شتيک باشتر نييه بۆ دeroon به وينه ی نزا و داوا کردنی هيدايت بۆ رکابه رکانت، هه رکات ئه وان به دeroon و دلّتا هاتن تۆ داوا ی رينموونيان بۆ بکه، بۆ ئه وه ی دeroon پاريزراو بیت له کينه و ههروه ها به و هۆيه وه شه يتان واز به يّيت له ئه وان به يّيت به دلّ و دeroon تدا له ترسی داوا کردنی هيدايت بۆيان.

* «اللهم اغفر لي خطاياي و ذنوبي كلها، اللهم وانعشني و اجرني و اهدني لصالح الأعمال و الأخلاق، إنه لا يهدي لصالحها ولا يصرف عني سيئها إلا أنت»
ئهمه زيکریکه پاش نوپژ ده گوتريت، کالبووه ته وه و واز ليه يندراوه له ناو خه لکدا.
* خودا له به ره به ياندا له به نده کانی نزيک ده بیته وه، جا پيوسته دلّه کان و چه سته کان رووی تۆ بکه ن به مکه چی دهر برين و داوا ليکردنی.

* سوننه ته نزا و پاران هوه له به ره به ياندا به تايهت له کاتی گه شتا: «سمع سامع بحمد لله وحسن بلائه علينا، ربنا صاحبنا و أفضل علينا، عائذا بالله من النار»
«که سیک گوپيستی سپاسگوزاريمان بوو بۆ خودا و چاکه ی ئه و له سهر ئيمه و خودایه له گه لمان به و بمان پاريزه و فه ر و به خششی خۆتمان به سهردا

دابه زینه، په نا به خوداش ده گرین له ناگری دوزه خ فهرمووده یه کی جیگیره و کهم کهس کاری پښ ده کات.

* «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ فَتَحَهُ، وَنَصْرَهُ وَتَوْزِرَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»

واته: «به یانیم به سهردا هات و مولک و سامانیش به یانیاں به سهردا هات هه ر بؤ خودای جیهانیاں، خودایه من داوای چاکه ی ئه م رپوژت لښ ده کهم، وه کوو: گه یشتن به نامانج و سهرکه وتن به سهر دوزمندا و رپوژی پاک و هه لېزاردنی رپگه ی راست، په ناشت پښ ده گرم له شه ر و خراپه ی ئه م رپوژه و ئه وه یس، که به دوایدا دیت.»

* «اللَّهُمَّ فَالِقَ الْإِضْبَاحِ، وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا، أَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ، وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ، وَأَمِخْنِي بِسَمْعِي وَبَصْرِي وَقُوَّتِي فِي سَبِيلِكَ»
«ئهی په روه رنده ی هینه ری به ره به یان، گپه ری شه و به نارامی، روښنا ییده ری خوړ و مانگ، قه رزداریم له سهر لابه، ده وله مه ندم بکه له هه ژاری، له رپی خوډا گوږ و چاو و هیزم به کار بهینه.»

* «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ، الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ، مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَشَرِّ مَا يَخْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا دَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَشَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ طَوَارِقِ اللَّيْلِ، إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ» «په نا به وشه ته واوه کانی خودا ده گرم که نه پیاوچاک و نه پیاوخرایک چاریناکه ن، له خراپه ی هه رچی له ئاسمانه وه دابه زیوه و هه رچی پیایدا چوته سهره وه، و خراپه ی هه رچی له زه ویدا بلاو بووه ته وه و خراپه ی هه رچی لښ دیته دهره وه، و له ئاشووبه کانی شه وورپوژ، و له ده رگاده رانی شه، مه گه ر له ده رگاده رپکی خیر هه لگر.»

* خودایه نهمان دهیته دهست نهفسی خوْمان چونکه بیټواناین، نهشمان دهیته دهست خه لکی که سرگهردانمان بکهن.

* ئه ی بهخشه ری عه قَل و گوْیاکه ری زوبان، خودایه هیچ که لینیک بوْ هه وا و ئاره زووومان مه هیله وه له عه قَلماندا، ناهه قی له سهر زوبانی ئیمه مه که به لگه، خودایه هیچ شه فاعه تکاریکم نییه گه وره تر بیټ له وه ی دان به وه دا ده نیم ته نها توْ شایسته ی په رسته ی.

فيقهه يياتيک، چند باهت و حوکميک

* فيقهه وهک ئاو وایه و هه لگرانی وهک په رداخن، په یامبهری خودا (ﷺ) ئه و ئاوهی کردووه ته ناو په رداخی هاوه لانه وه، هاوه لانیش بو شوینکه و تووانیان و به و جوړه بهره وام بووه، ئه و ئاوه لیل ده بیت و پږه ی لیلیه که ی زیاد ده کات، هه رچهنده پږه ی کردنه ناو په رداخه کانی زوړتر بیت، جا تو به پاک و پروونی له په رداخه کانی سه ره تایی و هه ر بگره.

* فيقهی هاوه لان زوړ به رزه به لام زوړینه ی له شیوه ی کردار دایه نه ک و ته، ئه و کردارانه شوینکه و تووان و هریان گرتووه و کردوویانه به و ته، بو یه فيقهی شوینکه و تووان گشتگیر تره، هه ر که س فی رگه کانیان به باشی بزانی ت ئه و ا فيقهی باش و پاکي و هه ر گرتووه.

* ناکوکی ئوممهت له سه ر وانا بنه ر ه تییه کانی قورئان، له نیوه ی سه ده ی دووه مه وه سه ری هه لدا، ئه مه ش به هو ی موسلمان بوونی خه لکانی کی زوړه وه که عه رب نه بوون و دل سو زییه کی زوړیان بو ئیسلام هه بوو، به لام شاره زا نه بوون به زمانه وانی قورئان.

* ئه و هاوه لانه ی له ئیسلامدا فيقهیان گواستووه ته وه ۱۹۵ هاوه ل بوون و ۳۲۱ تابعین بوون، هیچ موسلمانیک نییه منه ت و چاکه ی ئه وانی به سه ره وه نه بیت، ئه وان له پیشه وه ی ئه و کو مه لهن که له فه رموده ی «خیر الناس قرنی» ئامازه ی پی داوه.

* ئه و تابعی و شوینکه و تووانه م ژمارد که فيقهیان لئوه گواستراوه ته وه ژماره یان ۳۲۱ تابعی بووه، ۸۰ که سیان له مه دینه بوون، ۱۶ له مککه، ۶ له

یه مهن، ۶۰ له بهسره، ۱۱۲ له کوفه، ۳۰ له شام و ۷ له میسر.

* هه ندیک له تابعین فیهیان ده دریته پال، به لام له شاریکی دیاریکراودا جیگیر نه بوون، هاتووچویان کردوو، ئه وانیش به نزیکه ی ده کهس بوون و فیهیکی که میان هه بووه و بهروبومی فیهه کهشیان زور که متر بووه.

* پاکترین فیهه پاش هاوه لان، فیهی مه دینه بیه کانه که ۸۰ تابعین بوون، شوینکه وتوو انیشیان که ۲۱ کهس بوون، به تایبهت له فیهی نوژ و زه کات و رۆژوو و به کردانی بهروبوم و سنوره کان و به لاین نامه کان و میراتدا.

* فیهه کانی مه که ژماره یان ۱۶ تابعین بووه، شوینکه وتوووه سه ره کییه کانیشیان ۱۲ کهس بوون، ئه وانیش وردترین فیهیان هه بووه له بابه ته کانی حه ج و خوین و به خشینه کان و به کرداندا.

* فیهه کانی بهسره ژماره یان ۶۰ تابعین بووه، شوینکه وتوو انیان ۳۲ کهس بوون، کوفه ش ۱۱۲ تابعین بوون، شوینکه وتوو انیشیان ۴۷ کهس بوون، فیههیش له به غدا ته نها له شوینکه وتوو اندا ده رکه وتوووه ئه وانیش ۱۱ کهس بوون. ئه وانیش شاره زاترن به سزا و - ته عزیرات - سه رکۆنه کردنه کان و خوین و حوکمی بیباوه رانی ژێرده سته ی موسلمانان (أهل الذمة).

* هه ندیک له خه لکی سه ده کۆتاییه کان کۆمه له و ته یه ک ده ده نه پال پیشه وا ئه حمه د، به هووی ئه وه ی له په رتوو که که ی به یهه قیدا نووسراوه «قال الإمام أحمد - پیشه وا ئه حمه د» فه رموو به تی: ئه مه ئه حمه دی کوری حه نه بل نییه، به لکوو ئه وه به یهه قییه، و ته ی «الإمام - پیشه وا» له لایه ن پراوییه کانی سونه نه که یه وه یه بووی داندراره.

نویژ و حوکمه کانى

* ټه و کهسه ی باشتړین په یوه ندى له گه ل به دپهینه ریدا هه یه، باشتړین په یوه ندى له گه ل خه لکیدا هه یه: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنکبوت: ۴۵]

«نویژى بکه؛ نویژ خویندن مروّف له کارى ناشیرین و نارہوا ده پاریزیت.»

* نویژ بنچینه ی په رسته کانه و مه ی و نارہ قیش بنچینه ی خراپه کانه، خودا دہ باره ی نویژ د فہر مویت ﴿تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنکبوت: ۴۵]

«مروّف له کارى ناشیرین و نارہوا ده پاریزیت.»

دہ باره ی نارہ قیش د فہر مویت ﴿وَيُضَدِّكُمُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾ [المائدة: ۹۱]

«له نویژ و یادى خودا لاتان دہ دات.»

* ټه و کهسه ی خاوه نى زورترین نویژ له هه مووان باشتړ جلہوى نارہ زووه کانى دہ کات، نارہ زووه کان زالّ دہ بیت کاتیک نویژ پشتگوږ دہ خریت: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ﴾ [مریم: ۵۹]

«له دواى ټه وان که سانیک بوونه جیگریان، به لای نویژدا نه دہ چوون و شوین نارہ زووى خوږان دہ که وتن.»

* نویژ و یادى خودا فراوانى و ناسوودہ بییه بو دل، هه روه ها نارامییه له کاتى دلته نگى و قسه ی خه لکى و فیله کانیا ندا: ﴿وَلَقَدْ نَعَلْمُ أَنْتَ كَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا

يَقُولُونَ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ [الحجر: ٩٧-٩٨] «ئيمه ئاگامان
ئى ههيه كه تو له گفتى ئه مانه دلتهنگ دهبيت. سا هه ر شوكرى پهروه رندهى
خوت لهبىر بيت و له ريزى سوژده بهران به.»

* باشترين كار مروّف ئارام و خوړاگر بكات لهو كاتانهى كه لهلايهن
خهلكيهوه بيزاركراوه، ئه نجامدانى نوپزه له كاتى خویدا ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ [ق: ٣٩]

«سا خوښگه له بهران بهر ئه و شتانهى ئه وان ئيژن. هه ر په سنى پاكي
پهروه رندهى خوت بده؛ له پيش گزينگى هه تاودا و بهر له ده مى روژاوا بوون (لهو
كاتانه دا نوپزه بكه.)»

* نوپزه پهروه ردهت ده كات له سه ر ئارامگري، بهو دووانه ش (نوپزه و ئارامگري)
سه ركه وتن ده سته بهر ده بيت،

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ [البقرة: ٤٥] «داواى يارمه تى بكه ن له رپى
ئارامگرتن و نوپزه وه.»

﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ [طه: ١٣٢]

«به كه سوكارى خوت بيژه نوپزان بكه ن؛ خوشت وازى لى مه هينه و ئارامى
له سه ر بگه.»

* پاريزگارى كردن له نوپزه و فه رمان كردن به خانه واده بو ئه نجامدانى نوپزه
هوكارى روژيهه: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ
وَالْعَقِيبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ [طه: ١٣٢] «ئهى موحه ممه د ﴿﴾ فه رمان بده به ئه ندامانى
خيزانه كه ت به نوپزه كردن، خوشت راگر و به رده وام به له سه ر به جه پينانى. ئيمه
داواى روژيت لى ناكه ين، بهلكوو ئيمه رزق و روژى تو ده ده ين، سه ره نجامى
چاك بو ته قوايه.»

* کرنوش بردن بۆ خودا سهربرزی و هیزه، بهلام تهنانهت بهپئوه وهستانیش بۆ جگه له خودا سهرشوپیه.

* کرنوش گهورهترین پایهی نوپزه، چونکه کاتیک دهپارپیتهوه تیايدا، کزۆلی جهسته و ملکهچی دل و کزۆلی دهنگی تیدا کۆدهبیتهوه. له فهرمودهدا هاتوره: «نزیکتترین کاتی بهنده له پهروهردگارپیهوه کاتی کرنوش بردنه، جا زۆر تیايدا بیارینهوه.»

* کرنوش بردن بۆ خودا، پاریزراو بوونه له ههموو پهزاره و فیل و ترسیک: ﴿فَأَقْصَىٰ تَدْبِيرُهُ - سَنَدُغُ الرَّبَّانِيَّةَ - كَلَّا لَا تُطِعُهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ [العلق ۱۷-۱۸-۱۹]

«دهبا ئهوسا هاوار بۆ یانهکهی بهریت، ئیمهش بهرپرسی دۆزهخی لی دهنگ دهدهین، ههرگیز پهپهوهی لهو مهکه و سوژده بهره و نزیک بهوه.»

* کهسی گهشتیار دهتوانیت روخسهتهکانی گهشت وهبرگریت، ههر ئهو کاتهی چووهر سهر ئامیری گواستنهوهکهی ئهگهر مهبهستی بوو گهشتیک بکات که شاری خوی بهجی بهیلیت، ئهوا به گهشتیار ههژمار دهکریت ههرچهنده دهستی به گهشتهکهی نهکردبیت، وهک حاجیبیان تهنیا به رویشتیان له عورف و لای خهلکی به حاجی وهسف دهکریت، ههرچهنده ئیجرامیشیان نهپوشیبیت.

* دهرچوون له شار و ئاوهدانی لهسهر بۆچوونی پهسهند پهیوهست نییه به روخسهتهکانی گهشتهوه؛ گهر بوواپه، دروست دهبوو بۆ ئهو کهسهی له قهراغی باکوری شاری قاهیرهیه نوپژ کورت بکاتهوه لهپاش تپهپراندنی چهند مهتریک، بهلام ئهوانهی له باشورن دهبییت ۲۰۰کم بپرن ئهگهر ههردوولا یهک ئامانجی گهشتیان ههبییت.

* شارهکان له رۆژگاری ئهمرۆدا بهرفراوان بوون، بهجۆریک ههردوو جهمسهری شارهکان سهدان کیلومهتر لیکدوورن وهک ههندیک له پایتهخته

گه وره کان، ناکریت به که سیک بگوتری که له رۆژه لاته وه ده رچوه دروست نییه روخسه ته کانی گه شت وهر بگری تا له رۆژئاوای دهرنه چیت.

* ئه و که سه ی به دلنیا بیه وه ده یه ویت گه شت بکات و بارگه و بنه ی پیچاوه ته وه و هیچ شتیکی نه ماوه ته نیا رۆیشتن نه بیت، بۆی دروسته نویت کورت بکاته وه و رۆزوو بشکینیت هه رچه نده هیشتا له شاره که ی خوی دهرنه چوو بیت ئه مه ش له سه ر بچوروی په سه ند، به مه رجانانی تیپه ربوون له شار قورسه به تایبته له ئیستادا که شاره کان زور فراوان بوون.

* دروسته بۆ گه شتیار نویتزه کانی کورت بکاته وه هه رچه نده ماوه ی مانه وه که شی دریت بیت، تا ئه وکاته ده توانیت که حالی وه ک حالی نیشته جیتی لئ نه هاتبیت و به رده وام له چاوه روانی گه رانه ودا بیت بۆ شاری سه ره تای.

* کۆکردنه وه ی نویت دروسته به هوی هه بوونی با یان خۆلبارینی تونده وه، هه ندیک با تنگ و چه له مه ی زیاتره له باران، فه رموده کان ته نها تایبته نیین به بارانه وه، بملکوو بۆ لابرندی قورسییتی و ئاسته نگه کانن.

* هه لکردنی با به بی باران نزیکتره له سزاوه له فه رموده دا هاتوه: «په یامبه ری خودا (ﷺ) کاتیک هه ور یکی ره شی له ئاسمان بدیا، ده هات و ده چوو، ده چوو ژوور و ده هاته دهره وه، په نگی دم و چاوی ده گورا، کاتیک باران بیاریبا ئه وکات هیور ده بووبه وه.»

* خه لکی وازیان له سونه تیک هیناوه، ئه ویش ئه نجامدانی نویتزه له ماله کانیا ن له کاتی باران باریندا، بانگ بیژیش له بری چه یه عه له کان بلیت: «الصلاة في الرحال» نویت کردن له ماله وه له کاتی باراندا با شتره له وه ی نویت کۆبکه یته وه و به کۆمه ل نویت بکریت.

* روخسه تیک ههیه پڼویسته زیندوو بکریته وه هه رچهنده خه لکی به رهه لستی بکه ن، نین عباس فرمانی به بانگیژه که ی ده کرد له کاتی باراندا بلیت نویژه کانتان له ماله وه بکه ن، خه لکی به رهه لستی یان کرد، گوتی: پیتان سهیره؟ بیگومان که سیک نه و کاره ی نه نجام داوه که له من زور باشتره.

* له هه موو ژیاندا نهم بیس توه بانگیژیک له کاتی باراندا بلیت: «الصلاة في الرحال» له کاتیکدا نه مه سونه ته، نویژ کۆکردنه وه روخسه ت و ریگه پیدراوه، نویژ کۆکردنه وه به هو ی بارانه وه جیگیر نه بووه له په یامبهری خوداوه (ﷺ)، ته نها کرداری هاوه لان له و باره په وه ههیه، کرداری نه وانیش به سه بو دروستییتی نه و کاره.

* زورینه ی پرسیماری خه لک ده رباره ی باران و حوکی نویژ کۆکردنه وه یه یان کۆکردنه وه له کاتی بارانیکی که مدا، ههروه ها جیاوازی یان ده رباره ی دووباره کردنه وه نه و نویژه، نه گهر کاریان به سونه تی بانگ بکر دایه و بگوترا به «نویژه کانتان له ماله وه نه نجام بدن» نه و نه و قورسییتی و ئاسته نگانه نه ده مان.

* له کاتی باران بارینی به رده وام یان په یدابوونی قور و لیته یه کی زور به هو ی بارانیکی پچرپچره وه، دروسته نویژ کۆبکریته وه، نه م حوکه بو نه وانیه که گه یشتوونه ته مزگه وت، به لام نه و که سانه ی هیشتا دهنه چوون له ماله کانیا ن سونه ت وایه نویژه کانیا ن له ماله وه نه نجام بدن.

* له په یامبهری خوداوه (ﷺ) به دروستی ها توره قنووت خویندن له کاتی ته نگانه و دابه زینی به لادا له کۆتا ره کات له پاش رکووع نه نجامی ده دریت له هه ر پینج نویژه که دا، ده ست به رز ده کریته وه و داوا له خودا ده کریت و راسته وخو ناوی بابه ته که ده بردریت به بی پیشه کی.

* له شهرعدا نه هاتووه پيشه کی و پاشه کی له قنوتی دابه زینی به لادا هه بیت، بملکوو راسته و خو به پیوستیه که ده ست پین ده کریت و پاش باسکردنی پیوستیه که کۆتایی به قنوته که ده هیندریت، هاوشیوهی ئه مه: «خودایه موسلمانه لاوازه کانی ئه وئ و ئه وئ سهربخهیت، خودایه سزای خو ت دابه زینه سهر فلان که س.»

* سونه ته له کاتی قنوت دا دهنگ زیاد له پیوست بهرز نه کریته وه، (ابن المسیب) ده لیت: "ئمه لهو شتانه یه خه لکی دایان هیناوه و بیدعه یه." عائشه دهنر مویت: ﴿وَلَا تُجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُ بِهَا﴾ [الإسراء: ۱۱۰] سه باره ت به دوعا و پارانه وه دابه زیوه.

* دروسته له کاتی قنوتی تهنگانه دا ناوی سته مکاران بهیت و نزایان لئ بکهیت وهک پیامبهری خودا ناوی کۆمه له هۆزیکه له قنوت دا بردووه «رعل و ذکوان و عصیه و مضر» ههروه ها ناوی ئه و که سه ش ده بردریت که دوعای بو ده کریت.

* پیوسته له قنوت دا دوعا له دوژمنان بکریت، تاکوو بیروباوهری خو شه ویستی و ره قلیبوون له دلی موسلماناندا بچه سپیت، تاکوو له شهریان پاریزراو بین و شوین کرداری سه له ف بکهوین، ئه عره ج ده لیت: هه رچه ند که یشتوو به زانایان له ره مه زاندا له عنه تیان له کافران کردوو.

* ئه وهی جیگیر بووه ده باره ی ماوهی دریزی ئه ندازه ی قنوت له نوژی وه تر دا ئه وه یه که هاوشیوهی ئه ندازه ی سووره تی ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ ئه مه رای نه خه عیبیه و پيشه وا ئه حمه د که میک زیاتری پین باش بووه، دریزکردنه وهی زور پیچه وانیه کرداری سه له فه.

* قنوتی کاتی دابه زینی به لا په رسته شیکه پیوست به وه گرته ئی مؤله ت ناکات بو ئه نجامدانی له لای زورینه ی زانایان، به لام پیوسته وردکاری بکریت

له هاتنه جىتى وه سفداربوونى به لا، ئه مەش به فه توای زانايه كى شارەزا ده بىت، ناكړىت ديارىكردنى ئه و بابته خه لكى عه وام برىارى له سەر بدات.

* قنوتى دابه زىنى به لا وابه سته يه به كاته وه وه ك ته كىراتى ناو جه ژن و بانگ، هه ركات هوكاره كى هاته دى، ئه وا دروسته ئه نجام بدرىت. هىچ كه س بوى نىبه رىگرى له و كاره بكات، به لكوو تهنه رىگرى له كه سه نه شازه كان ده كړىت وه ك چوڼ رىگرى له بانگبىژى نه زان ده كړىت.

* سه ركده ده توانىت رىگرى بكات له قنوتى دابه زىنى به لا به هوى پىشها تىكه وه وه ك جياكارىبه ك له حوكمه بنه رته يه كى خوى، كه واته بنه رته تى كاره كه دروسته و رىگرىكردن لى جياكارىبه، به لام دانانى رىگرى به حوكمى بنه رته تى و دروستبوون به جياكارى ئه وه يان كارىكى نامويه.

* قنوتى دابه زىنى به لا سونه ته له كاتى خويدا، ده تواندىت مؤله ت له سه ركده بخوازرىت ئه گه ر ئه و سه ركده يه چاودىرى قازانجى دىين و دونياىى ژىرده سته كانى ده كرد، نه ك تهنه پروانته لايه نى دونياىىيان.

* هه ينى گه وره ترين روژى هه فته يه، سووره تىكى تايبه ت ده ربه رى ئه و روژه دابه زىوه، له ئىسلامدا به (الجمعة) ناوبراوه به لام عه ربه به (عروبة) ناويان بردووه، خو شوردن و يادى خودا و پارانه وه و زوو روپشتن بو ئه و نوپژه شهرع به پىويستى داناوه.

* خو شوردن بو روژى هه ينى به باشتريڼ خو شوردن هه ژمار ده كړىت، به به ربه يانى ئه و روژه ده ست پى ده كات، ئه م خو شوردنه له مافى ئه و كه سانه ي كه به ژدارى نوپژى هه ينى ده بن زياترجه خت كراويه، به لام بو ئافره ت و گه شتیار به و جوړه نىبه، له فه رمووده دا هاتووه إذا جاء أحدكم إلى الجمعة فليغتسل «ئه گه ر كه سىكتان هاته نوپژى هه ينى، با خوى بشوات.»

* باشتړین کردووه کانی رۆژی ههینی: سه لآواتدانه له سهر په یامبه‌ری خدا (ﷺ) چونکه رۆژی ههینی گه‌وره‌ترین رۆژه و په یامبه‌ری خوداش (ﷺ) گه‌وره‌ترین مرؤفه.

* مینه‌ره‌کانی مزگه‌وت ته‌نھا بۆ ئامۆزگاری نین، به لکوو ده‌بیت بۆ به‌رچا‌روونی رووداو و پيشه‌اته‌کانی ئوممه‌تیش به‌کاربه‌یندریت، له بوخاریدا هاتوو: په یامبه‌ری خدا (ﷺ) له سهر مینه‌ره‌که‌ی باسی ئه‌و هۆزانه‌ی ده‌کرد که پالپشتی بوون و ئه‌وانه‌شی که دوزمنی بوون: له هۆزه‌کانی أسلم و غفار و عسیه.

* ئه‌و فه‌رمووده و ئه‌سه‌رانه‌ی ده‌رباره‌ی پیروزی‌بایکردنی جه‌ژن هاتوون باس له پیروزی‌بایکردنی ناو رۆژی جه‌ژن ده‌کهن، به‌لام هیچ رڼگره‌یه‌ک به‌دی ناکریت ئه‌گه‌ر له وه‌وپیش پیروزی‌بایی بکریت، ئه‌گه‌ر که‌سیک ویستی پیروزی‌بایی کردن که‌میک پیش بخت ئه‌وا با شه‌وی جه‌ژن بیکات، به‌لام ئه‌نجامدانی له به‌یانی جه‌ژندا باشته‌ره.

* پیروزی‌بایکردنی جه‌ژن به‌هه‌موو وته‌یه‌کی واتادار و جوان دیته‌جی، هیچ فه‌رمووده‌یه‌کی دیاریکراو ده‌رباره‌ی وشه‌ی پیروزی‌بایی کردن نه‌هاتوو، دروست‌ترین شت له‌و باره‌وه هاتبیت ته‌نھا پیروزی‌بایکردنی هاوه‌لانه له یه‌کتری به‌وته‌ی: (تقبل الله منا و منک)، پيشه‌وا ئه‌حمه‌د رشته‌ی گپ‌رانه‌وه‌که‌ی به‌په‌سه‌ند داناوه.

* واده‌رناکه‌ویت هاوه‌لان و شوینکه‌وتووان به‌رده‌وام بووبن له‌سهر یه‌پیروزی‌بایکردنی جه‌ژن به‌وته‌ی (تقبل الله منا و منک)، بویه پيشه‌وا مالیک ده‌لپت: "نه ده‌زانم هه‌بووبیت و نه رڼگری لی ده‌که‌م." پيشه‌وا مالیکیش شاره‌زات‌ترین که‌سه به‌حالی هاوه‌لان.

* جه‌ژنی په‌مه‌زان: هه‌رکات په‌مه‌زان ته‌واو بوو سونه‌ته (الله اکبر) بکریت، واته به‌خۆرئاوا‌بوونی شه‌وی جه‌ژن ده‌ست پڼ ده‌کات و به‌نوێژی جه‌ژن کۆتای

ده بیت ﴿وَلْيُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلْيُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمُ﴾ [البقرة: ۱۸۵] «رۆژه کانی به رۆژوو ببن و یادی خودا بکه نه وه که ئه و ریگه ی نیشان داو».

* ته کبیر کردن باشتین کاره بۆ کۆتایپهینانی رهمه زان و شهوی جهژن، ئیبن عه باس ده لیت: هه ق و مافه له سه ر موسلمانان کاتیک مانگی شه والیان دیت (الله اکبر) بکه ن تا کوو له جهژن ته واو ده بن.

* ئه نجامدانی ئه م کارانه سونه ته له جهژنی رهمه زاندا: خو شۆردن، پۆشینی جوانترین پۆشاک، بۆن له خو دان، خو اردنی چه ند خو رمایه کی ژماره تاک پیش ئه نجامدانی نو یژ، رۆیشتن به پی، به ژداری پیکردنی خانه واده له نو یژنی جهژن و گه رانه وه له ریگه یه کی دیکه وه.

* ته کبیری دیاریکراو له جهژنی قورباندا له پاش نو یژنی به یانی رۆژی عه ره فوه وه ده ست پی ده کات و کۆتایی دیت به خو رئاوا بوونی کۆتا رۆژی جهژنی قوربان - کۆتا رۆژی آیام التشریق-.

* ئه نجامدانی دوورکات له پیش نو یژنی جهژن و پاش نو یژنی جهژن دروست نییه به س ته نها نو یژنی هاتنه مزگه وت نه ییت، له (سه حیحین) دا هاتوو: په یامبه ری خود (ﷺ) هیچ نو یژنیکی له پاش نو یژنی جهژن نه ده کرد، ئه و فه رمو ودانه ی له و باره یه وه هاتوون له په یامبه ر و ها وه لانه وه سه حیح نیین.

* هه رکه س ئاماده ی نو یژنی جهژن بوو، نو یژنی جو معه ی له سه ر لاده چیت، ته نها نو یژنی نیوه رۆ ده کات، به لام پیشنو یژ و وتاریژ، ده بیته جو معه بۆ ئاماده بووان بکه ن، ئه م با به ته به دروستی له په یامبه ری خودا وه هاتوو هه ره ها له پیشه وا عومه ر و عوسمان و زۆریک له ها وه لانه وه هاتوو.

* خو رگیان و مانگگیان ناگه داری و هۆشداریه که له خودا وه بۆ به نده کانی، ئه و خودایه ی توانای لابردنی رۆشنا ییانی هه بوویته بۆ ما وه یه کی دیاریکراو ئه وا

به توانايه له سهر لابردين و گيرانی هه تاهه تاييان، ئه و پهروه دگاره ی به توانايه له سهر گورپنی حالی هه ساره کان، به تواناشه له سهر گورپنی حالی ئه وانهی له سهری ده ژيین.

* نوږزی خورگيران و مانگ گيران سونه تیکی جه ختکراوه ترن به راورد به شه نوږز، شافعی ده فرموویت: "وازهینان لهو نوږزه دروست نییه، په یامبهری خودا (ﷺ) ده فرموویت فإذا رأیتم ذالک - أي الکسوف- فادعوا الله وکبروا و تصدقوا وصلوا «کاتیک ئه وه تان دیت - واته خورگيران و مانگ گيران - له خودا بیارپنه وه و (الله اکبر) بکه ن و خیر بکه ن و نوږز ئه نجام بدهن.»

* نوږزی خورگيران و مانگ گيران، دوو په کاتن له ههر په کاتیکیاندا دوو چه مینه وه و دوو کرنوشیان تیادایه، پیش ههر چه مینه وه یه ک سووره تی (الفاتحة) و قورئانیکی زور ده خویندریت، به بی ئه وه ی بانگ بدریت، به لکوو ده گوتریت «الصلاة جامعة» پیاوان و ئافره تان به کومهل ئه و نوږزه ده کهن.

* ئه گهر خورگيران و مانگ گيران به چاو نه ده بیندران، ئه و نوږزیان بو ئه نجام نادریت، چونکه دیتنی چاو هه ژمار ده کریت، نه وه ک زانستی گهر دوونناسی. ئه گهر به زانستی گهر دوونناسی هه ژمار بکرایه، ئه و بو هه موو خورگيران و مانگ گيرانیک ده بوو نوږز ئه نجام بدرایه، هه رچه نده له ولاتانیکی دیکه ش پرووی بدایه.

زهکات و خيړکردن و سامانې گشتي

* زهکات واجب ناييت تهنھا به تپپر بووني ساليک نه بيټ، سوننه ته ټه و زهکاته پپش بخريټ بو ټه و کات و ساتانه ي گوره و پريدارن وهک په مهزان و شهعبان و مانگه قهدهغه کراوهکان، ههروهها له کاتي پيوستي موسلمانان وهک هاتني جيهاد و ههزاري.

* نالتووني نافرته -خشلي به کارهيندراو- زهکاتي تيډا واجب نييه ههچهنده زوريش بيټ، بهلام به مهرچيک به کاري بهينيټ ټه گهر ههچهنده به تهنيا له بوټه کانيشدا بيټ، لهسهر بوچووني دروست، ټه مهش وتهي زورينه ي هاوهلان و زورينه ي زانايانه.

* دروسته زهکات بدريټه کهساني کهمدهرامهت که ويستي ټه نجامداني حهجي فهرزيان ههيه تا حهجي پي ټه نجام بدن، ټه مهش وتهي ټين عهباسه، بهلام زهکاتدان بهو کهسانه ي له پيناوي خودادا جيهاد دهکن باشتره لهوهي بدريټه ټه و کهسانه ي حهجي پي ټه نجام دهدهن.

* لاي زورينه ي زانايان زهکاتي سهرفتره واجبه لهسهر گوره و گچکه، سهريهرشتي خانهواده دهتوانيټ لهبري ههموو تاکهکاني خانهواده کهي تهنانهت خيزانيشي ټه و زهکاته بدات، ټه م زهکاته سوننه ته بو کورپهلهي نوسکي نافرتهي دووگيانيش بدريټ.

* وابهاستره ههموو تاکهکاني خانهواده زهکاتي سهرفتره بو خويان بدن ټه گهر خاوهن سامانيکي سهربه خو بوون، وهک ټه و کورانه ي فهريمانبهرن، خو ټه گهر گوره يي خانهواده که زهکاته که لهبري ههموويان بدات ټه و له بري

هه موویان ده که ویت، هه ندیک له سه له ف به سوونه تیان داناوه که زه کاتی سهر فتره بو خزمه تکاریش بدریت.

* باشتترین کات بو زه کاتی سهر فتره له نیوان نویژی به یانی و نویژی جه ژندایه.

* زه کاتی سهر فتره دروسته پیشبخریت بو روژیک یان دووروژی پیش جه ژن، هاوه لان ئه و کاره یه ن ئه نجام داوه، ئین عومه پیش سئ روژ زه کاتی سهر فتره که ی ده نارد.

* دواخستنی زه کاتی سهر فتره بو پاش نویژی جه ژن باتل و وه رنه گیراوه وه ک دواخستنی نویژی به یانییه بو پاش خو ره لاتن که ئه مهش پووجه له ته نها له کاتی عوزریکی وه ک بیرچوونه وه نه بیت. زه کاتی سهر فتره له خواردنی گستی ولات ده دریت، وه ک برنج و ئارد به پیی شار و ولاتی خو یان، نابیت خواردنیک به زه کاتی سهر فتره بدریت که له شاری خو یاندا خواردنی سهره کی نییه و له شاریکی دیکه خواردنی سهره کییه.

* خواردنی زه کاتی سهر فتره به پیی گو رانی کات و شوین ده گو ریت، له مرودا له خورما و جو دروست نییه هه رچه نده له فه رمووده کاندان باس کراوه، چونکه جو له مرودا خواردنی سهره کی نییه و خورماش وه ک میوه به کاردیت نه ک خواردنی سهره کی ژم.

* ئه ندازه ی صاعیک خواردن پیویسته له زه کاتی سهر فتره دا بدریت، ئه و که سه ی زه کاته که ده دات ده توانیت دوو جو ر خواردن بدات، به مه رجیک به هه ردووکیان بگاته ئه ندازه ی صاعیک و هه ژاره کان بتوانن به ته نها و به یه که وه سوودی لی ببینن.

* به هاوده نگی زانایان سوننه ته زه کاتی سهر فتره به خواردن بدریت نه ک به پاره، زانایان نا کو کییان هه یه ده رباره ی دروستبوون و له بریکه وتنی

سهرفتره که نه گهر به پاره بدریت، ههنديک له سه له ف ريگه يان داوه به پاره زه کاتي سهرفتره بدریت، به لام وهک خوپاراستن به خواردن بدریت باشته.

* له په يامبهري خودا (ﷺ) و هاوه لانه وه نه هاتووه زه کاتي سهرفتره يان به پاره دابيت، به لکوو ههنديک له شوينکه وتوانه وه به دروستيان داناوه به پاره بدریت تهویش بو پيوستى و قازانجى هه ژاران وهک ناردنى بو شارپكى ديكه كه رپژهى هه ژارى زورترى تيا دابيت.

* باشته زه کاتي سهرفتره بدريته هه ژاراني نهو شارهى زه کاتده ره کهى تيدا نيشته جييه، خو نه گهر شارپكى ديكه هه بوو و زياتر پيوستيان بوو، نهوا دروسته بويان بگواز رپته وه، نه گهر نه ده تواندرا خواردنه کان بگواز رپته وه دروسته پاره يان بو رهوانه بکريت کاتيک سوودپكى روون وئاشکرا لهو بابه ته دا به دى ده کرا.

* زه کاتي سهرفتره بو خزمه تکار و کارگوزار دوو حالت له خوده گريت:

يه کهم: نه گهر له به لپن نامه که ياندا خواردن پيدان به مهرج گيرابوو، نهوا دروست نييه زه کاتي سهرفتره يان پي بدریت.

دووه م: نه گهر له به لپن نامه که ياندا خواردن له سه ر خويان بوو، دروسته زه کاتي سهرفتره يان پي بدریت.

* به خشين باشته رين و پاکترين کرده وه يه، بروادار کاتيک مرد خوژگه ده خوازيت بگه رپته وه دونيا تا کوو به خشيت: ﴿لَوْ لَا أَخْرَجْتَ إِلَىٰ أَجْلِ قَرِيْبٍ فَأَصَدَّقَ وَأَكُنَّ مِنَ الصَّالِحِيْنَ﴾ [المنافقون: ۱۰]

«نهى په روه رندهى من! بوچى تا ماوه ييکى نزيک مهودات نه دام، که نه وسا خير بکه م و له ريزى کار چاکه کان بم؟»

* ټو کهسانه ی زورترین بهخشینان ههیه، زورترین بهره کهت له مال و سامانیاندا ههیه، له فرموده دا هاتوو که په یامبهری خودا (ﷺ) فرموویه تی ما نقصت صدقة من مال «هه رگیز بهخشین له مال و سامان کهم ناکات» له فرموده ی قودسیدا هاتوو: «ټه ی نهوه ی ئاده م بهخشه، پیت ده بهخشم.»

* بهخشین ی مال و سامان بهوپه ر پيخوشبوونه وه نیشانه ی ئیمان، ههروه ها بهخشین به نابه دلی نیشانه ی دوورووییه، خودا ده رباره ی دوورووه کان ده فرموویت: ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ [التوبة: ۵۴] «ټه و ماله ش که و ده یبهخشن، زور به نابه دلی ده یده ن.»

* سته می سته مکار به بهخشین لاده چیت، به سه حی ی له نخعیه وه هاتوو ده لیت: «هاوه لان وایان ده بی نی که سی سته ملیکراو ټه گه ر له پیناو خودا مال و سامانیک بهخشیت ټه و سته مه که ی له سه ر لاده چیت.» ټه م کاره ش زوریک له خه لکی لی بیئاگان، قورئانیش ئامازه ی پین داوه.

* بهخشین یارمه تی سته ملیکراو ده دات له به رانه ر سته مکاردا، هوکاره بو لادانی خراپه ی سته مکار به سه ریه وه ههروه ها شوینه واری سته مه که ی له سه ر که م ده کاته وه: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [البقرة: ۲۷۰] هه رمالیک ی ده یکه نه خیر، یان ده قه به ل خودای ده که ن، خوا ده یزانی ت و ټه وانه ی سته مکارن هیچ یاریده ده ریان نییه.

* په یامبهری خودا (ﷺ) کاتیک کو مه لیک ی ره شوروت و که مده رامه تی ده دی ده موچاوی سوور هه لده گه را و هانی خه لکی ده دا له سه ر بهخشین. به سه حی ی هاتوو کو مه لیک هاتنه لای په یامبه ر پیه تی و رووت و ره جال بوون، کاتیک په یامبه ر ټه مه ی دی، ره نگی گو را و چوو ه ژوو ر و هاته وه ده ر، پاشان سه رکه وته سه ر مینیره که ی و هانی خه لکی دا له سه ر بهخشین.

* خودا ده فهرموویت: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵] "تا ده توانان مائی خوٲان له راهی خودا ببه خشن؛ خوٲستان به فه ته رات مه دهن به دهستی خو."

یه کییک له هوکاره خوداییه کان بو له ناوبردن و سزای کوومه لانی خه لکی، نه به خشین مال و سامانه له کاتی پیوستیدا.

* خودا نیعمه ته کانی هه لئاگریت له سهر که سی سوپاسگوزار، گه وره ترین سپاسگوزاریش بریتییه له به خشین، ههروه ها یه کییک له باشتین کرده وه کان خواردن دانه له کاتی برسیتی و قاتوقریدا، ﴿أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعَبَةٍ﴾ [البلد: ۱۴] «یا نان دانه، له روژی قاتوقریدا. واته: برسیتییه کی زور.»

* نه و کاته ی مروف سامانیک ده به خشیت و به شوین که سی شایسته دا ده گهریت، به لام ده که وپته ده ست که سییک که شایسته نییه، نه و ا پاداشتی ته و او ی به خشینه که ی بو هه ژمار ده کریت، له سه حیجدا هاتووه: پیاویک نه زری کرد و به به خشینیکه وه ده رچوو، پاشان به خشینه که ی که وته دهستی ده وله مه ند و دز و ئافره تیکی زینا کاره وه.

* شوانیک له سه رده می په یامبه ردا کوومه له و شتریکی زه کاتی دزی، کوومه لانیکیش هه بوون له ده ستکه وتی جیهادیان ده دزی و دوورووه کانیش به نهینی یارمه تی جووله که کانیا ن ده دا، به لام له گه ل نه وانه شدا زه کات نه وه ستیندرا، چونکه وه ستاندنی زه کات به لایه کی گشتییه.

* دوورووه کان ئابلووقه ی سامانیان وه ک ریگه به ک به کارده هینا بو دروستکردنی نا کوکی له ناو هه قدا: ﴿يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰی مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتّٰی يَنْفَضُوا وَلِلّٰهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ [المنافقون: ۷] «ده لاین: دارایی مه به خشن به وانه ی له گه ل پیغهمبه ردان تا کوو بلاوه ی لی بکن، له کاتیکیدا هه رچی گه نجینه کانی ئاسمانه کان و زه وی هه یه، هه مووی هی خوایه، به لام دوورووه کان نازان.»

* مال و سامان بویه به «مال» ناوبراوه، «إما مال عنك أو ملت عنه» چونکه یان تۆ له ئه و لادهدهیت یان ئه و له تۆ لادهدات «هر ده بیت یه کیان واز له وی دیکه یان بهیئت.»

* ئایین و سامان مولکی خودایه، هیچ کهس نابیت دهستوهردانی تیدا بکات، خودا ده فهرموویت: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ [الأنعام: ۶۸]

«هرگا ئه وانه ده بینیت دهر باره ی نیشانه و ئایه ته کانمان خراب ده دوین، تۆ روویان لئ وهر بگیړه.»

له فهرمووده شدا هاتووہ إن رجالا يتخوضون في مال الله بغير حق فلهم النار که سانیک به ناهق ده ست وهر ده دهنه سامانی خوداوه، ئه وانه سهر ئه نجمیان دۆزه خه.»

* ئایین له ئاسمانه وه دابه زیندراوه و مال و سامانیش له زهویه وه دهره یندراوه، سامان بۆ ئایین وه ک گۆزه یه بۆ ئاوه، ئه و گۆزه یه ده وری ئاوه که دهدات و ده یپاریزیت و به سهر تینواندا ده یگیړیت.

* خو ئه گهر خه لکی هینده ی سهرقالبوونی دل و جهسته یان به دونیاوه، دل و جهسته یان به خوداوه سهرقال ببوايه، ئه واهه موویان ده بوونه دۆست و خواپه رستی ته واهو. له فهرمووده دا هاتووہ: تعس عبد الدينار «تیاچیت به نده ی دینار.»

* کرین و فروشتن هه لاله و بنه رت تیایدا هه لالییه تیه، په یامبه ری خودا شتی کرپوه، به لام فهرمووده یه ک نازانم ئه وه جیگیر بکات که په یامبه ری خودا شتیکی فروشتبیت له پاش په یامبه ر بوونییه وه. ئه مه ش چه ندين حکمه تی زور له خوده گریت.

* مالی میراتی حه رام:

۱- نه گهر ماله که داگیرکراو بوو و خاوه نه که شی ناسراو بوو وهک نه وهی ماله که له که سیک دزرا بیت یان له مالی گشتی، نهوا نه م جوړه ماله به میرات نابریت و سوودی لی وهر ناگیریت.

۲ مالی حه رام که به ره زامه ندی په یدا کرایت، وهک ریبا، نهوا به میرات ده گیریت.

* له ناو بردن و به فیرودانی سامان باشتره له وهی سته مکاران سوودی لی بین، ﴿وَأَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ [الكهف: ۷۹] «نهو که شتییهی (عه یدارم کرد، چند هه زاریک خاوه نی بوون له ده ریادا کاریان ده کرد، جا منیش ویستم عه یداری بکه م، له کاتی کدا لهو ناوه دا پاشایه ک هه بوو که هه موو که شتییه کی (چاک و ری کوپتیکی) دا گیر ده کرد.»

* ﴿وَأَنْبِئْكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ﴾ [آل عمران: ۴۹] «هه والی نهو شتانهی که ده یخون و هه لی ده گرن له ماله کانتاندا پیتان راده گه یه نم.»
نه گهر ده رخستنی نهو شتانهی خه لکی هه لیده گرن حه رام بووبا، نهوا دروست نه ده بوو بو عیسا نهو کاره بکات، نه مهش چاره سه ره بو لادان و ده رخستنی گهنده لی له سامانی گشتیدا، چونکه مالی حه لال نابیته جی شهمه زاری بو خاوه نه که ی.

* نهو که سهی کاریک یان فه رمانبه ریبه ک ده کات، دروست نیبه کاره که ی بکاته هو کاری وهر گرتنی پاره ی زیاده، له فه رمووده دا هاتووه: «من استعملناه علی عمل فرزقناه فما أخذ بعد ذلك فهو غلول» «هه رکه سمان پاسپارد بو نه انجامدانی کاریک، بریکمان روزی بو دیاری کرد، نهوهی لهو بره زیاتر وهر بگریت، نهوا دزی کردووه له ده سکه وتی گشتی.»

* ټه سامانهی بههوی پوښتیکهوه بهدهست هاتووه پوښسته بگيردرېتهوه
 بو داهاتی گشتی، له پيشهوا ټه بو به کرهوه به سهحیحی هاتووه: "سهير بکهن
 بزنان له و کاتهی بوومهته کاربهدهستی پرواداران چند له سامانهکهم زيادی
 کردووه، بينيرن بو کاربهدهست و خليفههی پاش خوّم."

* حهرامه سهرکرده زياتر له خهرجی و شوینی نيښتهجيپوون و خزمهتکار و
 سواری پي بدرېت، له فهرمووده دا هاتووه: من اتخذ غير ذلك فهو غال أو سارق
 «ههرکس له و ټه اندازهيه زياتر وهبرگريت، ټهوا سامانی گشتی خواردووه يان
 دزيوه.» سامانی دزی کرپن و فروشتنی پيوه ناکريت و بهميراتيش ناگيريت.
 به سهحیحی له فهرمووده دا هاتووه: من كان لنا عاملا فليكتسب زوجة وإن
 لم يكن له خادم فليكتسب خادما ومن لم يكن له مسكن فليكتسب مسكنا
 ومن اتخذ غير ذلك فهو غال أو سارق «ههرکس دهبيته کاربهدهستی ټيمه و
 زنی نييه، ټهوا با ژن بهينييت؛ ټهگه ر خزمهتکاری نهبوو، با خزمهتکار بگريت؛
 ټهگه ر خانووی نهبوو، با خانوو بکريت؛ ټهوهی له و ټه اندازه زياتر بيات، ټهوا بردنی
 دهسکهوتی گشتیيه يان دزييه.»

* ههرکس کاریکی گرتنه دهست، ټهوا بوی نييه له ټه اندازهی پوښستی بو
 مال و خزمهتکار و خيزان و سواری زياتر وهبرگريت. جگه له ټه مانه، به بردنی
 دهسکهوتی گشتی ههژمار دهکريت، چونکه له فهرمووده دا هاتووه: «من كان
 لنا عاملا فليكتسب زوجة و خادما ومسكنا، وغير ذلك غلول.»

* ټه و کهسهی مالیکی پي دهرېت تا دلې راگير بکريت، ټهوا ټهوهندهی
 دهرېتي تاکوو له خراپه و ټاشووبی پاريزراو ببیت، يان به هوپهوه زياتر بهرهو
 چاکه دهچوو، ټهوا بو هاتندهی ټه م مهبهسته ټهگه ر مال و سامانهکه زورپيش
 بيت دهرېتي، بهلام کاتيک کاربهدهست بو قازانجی خودی خوئی بهکاری
 دهپينا، ټهگه ر زياتر له ټه اندازهی پوښستی خوئی برد، ټهوا حهرامه.

* ئه و کهسه ی بیکاره و هیچ کاریکی دهست ناکه ویت تا بیکات، ئه و ا له ئیسلامدا مافی هاوکاریکردنی بو داندراره له سامانی گشتیدا ﴿... فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ﴾ [المعارج: ۲۴]

واته: «ئه وانه ی له کار بیههشن.»

ئهمهش مافیکی پیویست و بهره وامه ﴿حَقٌّ مَّعْلُومٌ- لِّلْسَائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ [المعارج: ۲۴-۲۵]

* بیکاران مافیان له سامانی گشتیدا ههیه و پیویسته به شیکیان پی بدریت ﴿... فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ- لِّلْسَائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ [المعارج: ۲۴-۲۵] عایشه دهفه رموویت: (المحروم): ئه و کهسه یه که خه ریکه بزوییه کی بو ژیان دهست نه که ویت، (معلوم): دیاریکراوی وه ک مووچه.

* ئه و کهسه ی نه داره ده توانیت داوای پیویستییه کانی له سامان و که لوپه له و که سانه بکات که مافی به سه ریانه وه ههیه، هه رچه نده که سه که پیگه شی بهرز بیت. پیاویک به په یامبهری خودای گوت: "ئه ی موحه ممه ده! به شیکم پی بده، خو له مالی خوت و بابت پیم نادهیت.»

* مال و سامان دلی هاو نیشتمانیان به لای سه رکرده دا هوگر ناکات، به لکوو بیهوش و ئارامیان ده کاته وه، کاتیک بی پاره بوون ده رژینه سه ر جاده و ئاشووب هه لده گیرسینن ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾ [الأنفال: ۶۳]

«ئه گه هه رچی له م سه رزه مینه دا ههیه، هه مووت به خت بکر دایه، نه ده توانی وا لیکیان کو بکه یته وه؛ به لام خودا کو ی کردوونه وه و هوگری کردوون.»

* مال و سامان دلی هاو نیشتمانیان به لای سه رکرده دا کونا کاته وه، به لکوو ئارامیان ده کاته وه، جا هه رکات برسی بوون، ئه وکات ده رژینه سه ر

جاده و ده پانه ویت سهر کرده لایبه ن. خو ئه گهر ئیسلام کوپان بکاته وه، ئه وادابران له نیوانیاندا روونادات ته نها به کوفر نه بیت، هه ژاری و برسینه تی هیج کاریگه ریه ک ناخاته سهر ئه و کوپونه وه یه یان.

* کۆکردنه وهی خه لکی له سهر جگه له بیروباوه ر، وه ک پیدانی پاره و سامان، کۆکردنه وه و هۆگریه کی کاتییه، له کاتی ههر پیشهاتیکدا ئه و هۆگریه بوونی نامینیت، خودا ده فهرمو ویت: ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ [الأنفال: ۶۳]

* دلّی خه لکی به سامان راده کیشریت، به لام جیگیر و هۆگر نابیت ته نها به کۆکردنه وه یان نه بیت له سهر یه ک بیروباوه ر ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾

* زۆریک له سهر کرده کان به هه له داچوون به وهی سامانیان کردو وه ته سه رچاوهی جیگیر کردنی خه لکی له ده وریان، به لام سامان ته نها هۆکاریکه بو کرانه وه و نزیک بوونه وهی دلّ بو ئه و بیروباوه ری که سی به خشه ر پیاده ی ده کات، بویه سامان به «مال» ناوبراوه چونکه دلّ به ره و به خشه ره که ی ده بات «لمیل القلوب الی معطیه».

* بیروباوه ر ئه گهر ره گی داکوتا و له دلّدا چه سپا، خه لکی کۆده کاته وه و جیگیریان ده کات هه رچه نده له سهر هه ژاریش بیت، به لام جیگیر کردنی خه لکی به مالّ و سامان په یوه سته به دابه شکردنیه وه. پیدانی مالّ و سامان ده بیته هۆی خراپه و داوا کردنی زیاتر به خشینی ۱۰ پیتیان، وایان لی ده کات داوای ۲۰ بکه ن.

* هه موو ئه و ده و له تانه ی خه لکیان له ده وری خوپان به سامان جیگیر کردو وه، کاتیک به رزی و نزمی، یان هه ژاریه کیان به سه ردا هاتو وه، هه ره سیان هینا وه. ههر به و جو ره یه هه موو ئه و ده و له ته ماده گه ر یانه ی ئه مرۆ بو به رده و امبوون و مانه وه یان له وانی دیکه وه رده گرن و ده دزن.

فيقههه رۆژوو و حوکهه گانهه ره مهزان

* مانگي ره مهزان مانگيكي گه ورهيه، ده رگاكاني ره حمهت له و مانگه دا هه مووي والايه، پيويست به له ده رگادان ناكات تاكوو ده رگات بو والا بكرهت، به لكوو تنهها پيويستي به هه لئاني چهندهه گاوويكي كه مه بو چوونه ژوره وه، نهك چاوه رواني نه وه بيت كه سيك هه لته بگرهت و بتباهه ژوره وه.

* ره مهزان مانگي سه ركه وتن و سه ربه رزي و پته و بوونه، زوره نهه نهه غه زايانهه له ره مهزاندان كراوه سه ركه وتن بوون بو موسلمانان، تيايدا: مه كهه، قودس، هيند، سند، نهنده لوس و قوسه نته نيهه ... فه ته كراوه.

* خودا بابه تي رۆژووي نهه نوممه تهه ئاسان كر دووه و تنهها وابه ستهه كر دووه به ديتني مانگه وه، به لام هه نديك هه ر پشت هه لده كه ن و رپره وي نه وه كاني ئيسراييل ده رنه بهر كاتيك فه رمانيان پي كرا مانگايه ك سه ربهرن، نه وان به دواي رهنگ و ته مه ن و سيفه ته كانيدا ده رانه.

* چاوه كان وي نهه خور و مانگ ده بينن له به رگه هه وادا، نهك خودي خور و مانگه بنه رته ييه كه، له تيوان خودي خور و مانگ و وي نه دانه وه كانياندا چهنده خوله كيك هه يه، نهه كه سانهه ده لپن زانستهه فه له كي دياري كه ري مانگه با له سه ر بنه رتهه ديتني خور و مانگه كه برور نهك وي نه دانه وه كه يان.

* نه ژماري فه له كي ئيستنه كه مو كورتي تيا دا يه، چونكه نه وه هه ژمار ده كات كه چاو ده بينه تي له به رگه هه وادا، نه گه ر له سه ر خور و مانگي بنه رتهه كاته كان هه ژمار بكرهت، نهه كاتي نويزه كان هه مووي ده شيويت، له هه ژمار كوردي بينيني ئاسايي راده كه ن كه چي له سه ريشي نه ژمار ده كه ن!

* دیاریکردنی مانگی رهمهزان به دیننی مانگ یان تهواوکردنی سی پوژی مانگی شهعبان ده بیټ، ئەو ولاتهی مانگی تیدا نابیندریټ له گهل ولاتیکي نزیکی به پوژوو ده بیټ که مانگ تیايدا ده رده که ویت. ئەگەر ولاتی نزیکیش نه بوو، ئەوا کار به پوژمیر بکات.

* هه چوار پيشه واکه هاوران له سهر ئەوهی که کارکردن به بینینی مانگ له شهودا بیټ یان له پوژدا وه رگیاوه، ئەگەر هه رکات ببیندریټ له پاش نیوه پووه، ئەوا به یانی ئەو پوژه مانگی تازهیه، کرداری هاوه لآن بهم جوړه بووه.

* هه ندیک له فهله کییه کان وا گومان ده بن هه رکات مانگ پیش خور ناوا بیټ، ئەوا خه لکی به هیچ جوړیک مانگ نابین، ئەمهش هه له یه، دیننی مانگ له پوژدا هه ژمارکراوه و هاوشیوهی دیننیه تی له شهودا، لای زورینهی فقیهه کانیش بهو جوړه یه.

* پیروژبایکردن به هوئی نزیک بوونه وه و هاتنی رهمهزان دروسته، به لکوو کاریکی چاکه، به هوئی گشتگیربوونی پیروژبایکردن به کرده وه چاکه کانه وه، وهک وه رگیانی ته وه به که ی که عبی کوری مالیک، به لام هیچ فه رمووده یه کی تایبته نه هاتوو له سهر دروستیه تی پیروژبایکردنی هاتنی رهمهزان.

* پوژوو حه رامه بو که سیک که گومانی زالی وایټ زیان به ژیانی ده گات ئەگەر به پوژوو بیټ. ئەبوو هورپه رپه ئەو جوړه که سهی به خو کوژ ناوی بردوو، له ئەبوو هورپه رپه وه هاتوو گو توویه تی: «لو مات ما صلیت علیه» ئەگەر بمریټ، نوژی له سهر ناکه م، رشتهی گیرانه وه که ی سه حیه.

* به کوډهنگی زانایان دووگیان و شیردهر دروسته به پوژوو نه بن کاتیک ترسیان له خودی خو یان یان له منداله که یان هه بوو، بوچوونی دروست ده رباره یان واجیبوونی گرتنه وهی پوژوو کانیانه به بی ئەوهی که فارهت بدن، ئەمه بوچوونی به هیزه که له ئین عه باس و ئیب عومه ره وه هاتوو.

* گوڼ نه دان به نه جامدانی حرامه کان له رهمه زاندا، پاداشتی رږوژوو کهم ده کاته وه، هه ندیک جار پاداشته کهی ته واولاده بات، ریوایه ت کراوه له نه نه س و نه خه عیبه وه: غه بیه ت رږوژوو به تال ده کاته وه، واته پاداشته کهی ده بات وه ک به تال بووه ی لئ ده کات.

* هه ر مروفتیک خراپه ی زیاتر بوو له مانگی رهمه زاندا، به لگه یه له سه ر نه وه ی شه ی تانه به ند کراوه که ی که له گه لیدا بووه خراپه ی له نه وه که سه که متر بووه، هه ر نه وه شه ی تانه له خراپه گه وره کان گیراویه تیبه وه، کاتیک شه ی تانه که ی به ند ده کریت، نه وکات نه وه مروفته ده ستی و الا ده بیت. فه رمووده کان نه مه ده گه یه نن.

* هه ندیک جار مروفت پیویستی به شه ی تان نیبه تا کوو گو مرای بکات، چونکه خودی خو ی گو مرایه و به ند کردنی شه ی تانه که ی له رهمه زاندا هیچ کاریگه ریبه ک دروست ناکات له سه ری: ﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانِ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ [ق: ۲۷] «نه وه (شه ی تانه ی له دنیا دا) له گه لیدا بوو، ده لئ نه ی په روه ردگارم من نه وم سه رکه ش نه کرد، به لکوو خو ی له گو مرایه کی دووردا بوو.»

* له رهمه زاندا گه شت کردن ناپه سه نده بی بوونی پیویستی و قازانجیکی دیاریکراو، بو نه وه ی مروفت له په رسته شه کان بی نا گای نه کات، له عا ئی شه وه به دروستی نه م و ته یه هاتووه: "گه شتم پی خو ش نیبه له رهمه زاندا، نه گه ر رهمه زان هات پی م خو شه نیشته جئ بم."

* په له کردن له نه جامدانی نو یژی به یانی له مانگی رهمه زاندا سونه ته پاش نه وه ی کاته که ی زانرا و جیگیر بوو، زهیدی کوری ثابت ده لیت: «نیوان پارشیو کردن و نه جامدانی نو یژر نه ندازه ی په نجا ئایه ت بوو» نه وه نه ندازه یه به خو یند نیکی ئاسایی نزیکه ی ۱۰ خوله ک ده خایه نیت.

*وتەى "إني صائم" له كاتى دەمه قالدیدا سوننه تېكه زۆرىك لىي بېئاگان،
وتەى ھەندىك له خەلكى "اللهم إني صائم" به زيادكردى وتەى (اللهم) ھىچ
بنەرەتېكى نىيە له فەرموودە و ئەسەردا.

* وتەى "إني صائم" "من بەرۆزوم" كاتىك رۆزوو ھوان دەرىدە بېرىت له
كاتى دەمه قالد چەند سوودىك لەخۆ دەگرېت:

۱- ئاگەدار كردنە ھەى كەسى بەرانبەرە بە ھەى ئەو بېتوانا نىيە، بەلكوو
بېدەنگىيە كەى لە پېناو خوادايە.

۲- يادھېنانە ھەى رېزى پەرستشە كانە كە نابېت خەلكى بە خراپە نزيكيان
بېنە ھە.

* ئەگەر رۆزوو ھوانىك لەناو خەلكىدا بوو بېئاگايانە شتى خوارد، ئەوا بېرى
دەھىندىرېتە ھە كە ئەو بەرۆزوو لەبەر رېزى مانگى رەمەزان، ھەر ھە تاكوو
نەبېتە جېي سەرنجى خەلكى و بەھۆيە ھە گومانى خراپى پىن بېرىت. بەلام
ئەو رۆزوو ھەى لای كۆمەلېكى ناسياو يان لە مألە ھە بەبېئاگايى شتى خوارد و
خواردە ھە ئەوا بەئاگا ناھىندىرېتە ھە.

* ئىبن عومەر وىستى ئاو بخواتە ھە و بېريان ھېنايە ھە كە بەرۆزوو گوتى:
"خودا وىستى ئاوم پىن بدات تۆ نەتھېشت." سەنەدى گېرانە ھە كەى سەحىحە،
ھىچ بېچە وانە ھە كى ئەمە وتەيەش لە ھاوہ لانە ھە نەھاتووہ.

* باشتىرىن شت بەربانگى پىن بېرېتە ھە خورمايە، پاشان ئاو، پاشان شىر.
ھىچ تايبە تمەندىەك نەھاتووہ دەربارەى خورماي تەر؛ ئەو فەرموودە ھەى باس
لە پېشخستى خورماي تەر بەسەر وشكدا دەكات مونكەرە. ئەبوو حاتمە و
ئەبوو زەرەعە و بەزار بە مونكەريان داناوہ.

* خورما باشتړین خواردنه بهربانگی پښ بکریتتهوه، سڼ خورما کهمترین ریژهیه که له سونه تدا هاتیتت بؤ بهربانگ کردنهوه، پاشان چند قومیک له ئاو، له په یامبهری خوداوه (ﷺ) نه هاتووه پیش نویژ جگه له خورما و ئاو زیاتری خواردیتت، رۆژووه وان له پاش نویژ چی بوویت، ده توانیت بی خوات.

* نه گهر رۆژووه وان له ریگای کاتزمیرهوه بؤی ده رکوت که خور ئاوا بووه، سوننه ته بهربانگ بکاتهوه ههرچه نده بانگیش نه درایتت، چونکه بانگ و بهربانگ ههر دووکیان به یه کسانى په یوه ستن به خور ئاوا بوونهوه، خودی خوځیان په یوه ستن نین به یه کترهوه.

* نه و رۆژووه وان هی د لنیابووه ته وه له خور ئاوا بوون، له گهل نه وه شدا بهربانگ دوا ده خات و چاوه روانی بانگی ده کات، نهوا بهم کاره ی پیچه وان هی سونه تی کردووه، چونکه نه م کاتزمیرانه ی ئیستا بانگیژ و که سانى دیکه ش کارى پښ ده کهن، ئیبن عومه ر کاتیک د لنیا ده بوو که خور ئاوا بووه، بهربانگی ده کرده وه ههرچه نده گوپی له بانگیش نه بووايه.

* ههر شتیک نه گاته ناو گه ده یان شوینگره وه ی گه ده، رۆژوی پښ به تال نابیته وه، وهک نه وان هی ده گه نه سییه کان وهک به خاخی ره بؤ و عه تر و دوکهل ی بخورد و تامکردنی خواردن.

* رۆژو به تال نابیته وه به سیواک و هه ویری ددان، قه تره ی چاو، رشانه وه -له سهر بؤچوونى به هتیز-

* لیک نابیته هو ی به تال بوونه وه ی رۆژوو، هاوشیوه ی نه وه ش سیواکه ههرچه نده ته ریش بیت، ههروه ها فلچه ی ددان و قه تره ی چاو و گو ی و چاورستن.

* پشکينى خوین پوژووی پوژووه وان به تال ناکاته وه له سهر بوچوونی به هیز، ههروه ها دهرزی ماسولکه، ئوکسجين، له شگران بوون، قوتدانی تف و به لغهم و هه موو ئه و پاشماوانه ی له خواردنی پارشیوو له ناو دهمی پوژووه واندا ماونه ته وه هيجيان پوژوو به تال ناکه نه وه.

* پوژوو به هو ی برينه وه به تال نابيته وه، وه ک خوینی پوک و ددان ئه گهر نه چنه ناو هه ناوه وه، ههروه ها دهرزی نیو بهنج و دهرمانه به کاربراوه کان له رپی کومه وه.

* پوژووه وان بو ی دروسته تامی خواردن بکات و پاشان دهری بداته وه، ئهم کاره هاوشپوهی ئاو له دهم وهردانه کومه ليک له زانایان رپگه یان به و کاره داوه، ئیبن عباس رپگه ی داوه بو تامکردنی ئه و خواردنه ی که که سیک دهیه ویت بيکریت. هه سه ن گوپزی بو کوره زا که ی ده جووی و ده یدايه له کاتیکدا خو ی به پوژوو بوو.

* جگهره کيشان پوژوو به تال ده کاته وه چونکه به مه بهسته وه له دهمدا کوده بيه ته وه و به شیکى زوريشی ده چيته گه ده وه، له بهر ئهم هوکاره هه موو پزيشکه کان کوکن و جگهره به هوکاریکی شيرپه نجه و سووتانه وه ی گه ده داده نین، بو یه به خواردنه وه داده ندریت. -له زمانى عه ره بيدا (شرب الدخان) خواردنه وه بو جگهره به کارده هيندریت.-

* خواردنی پارشیو پيوسته به هيج جوړیک وازى لى نه هيندریت، هه رچه نده شتيکی که ميش بیت. له فهرمووده دا گيردراوه ته وه: «خواردنی پارشیو به ره که ته، وازى لى مه هینن، هه رچه نده ئه ندازه ی خواردنه وه ی قومیک ئاويش بیت.»

* به لگه گه ليک له سوننه ت ئاماژه به وه ده دن که خواردنی پارشیو گه وره تر و ريزدارتره له به ربانگ، چونکه زوریک له و ده قانه ی دهرباره ی به ربانگ کردنه وه

هاتوون تهنها ئاماژه به په له کردن ده کهن بۆ بهر بانگ کردنه وه، به لام له باره ی خواردنی پارشیوووه ده قی تایبته هاتووه، چونکه ئه و کهسه ی پارشیوو ده کات خواردنه که ی یارمه تیده ری ده بیت له سر به جیهینانی پایه یه که له پایه کانی ئیسلام. رۆژه کان له مانگی رهمه زاندا پیگه بهر زترن بویه به هیزبوون تیا یاندا ته و او تره و گرنگتر دانراوه. رۆژوو شکان به هه موو ئه و شتانه ی رۆژوو ده شکینن دیته جی، ته نانه ت به سر جیهی کردنیش وه که ئینن عومهر ئه نجامی داوه، به لام پارشیو تهنها به خواردن دیته جی. سووربوونی خه لکی له سر بهر بانگ کردنه وه و بیئاگابوونیان له پارشیو کردن، هوکاری نه زانینیانه به په بهندی په رسته شه کان. پیویسته خه لکی له سر هه ردوو بابه ته که سوورین به تایبته پارشیو گرنگی زیاتری پین بدریت.

* ئاماده کردنی پارشیو بۆ رۆژوووه وان گه وره تره له بهر بانگ ئاماده کردن بویی، چونکه خواردنی پارشیو گه وره تر و ریژدار تره، چونکه پارشیوکار روو ده کاته په رسته شیکی وه که رۆژوو که یه کیکه له پایه کانی ئیسلام، ههروه ها هیچ فهرمووده یه که جیگیر نه بووه ده باره ی فهزل و گه وره یی بهر بانگ کردنه وه ی رۆژوووه وان، فهزلی خوداش فراوانه.

* پارشیو کردن به خورما یان به کارهینانی خورما تئیدا سونه ته، ئه مه سونه تیکه زور کهس لئی بئ ئاگایه، وا گومان ده بهن خورما تهنها بۆ بهر بانگ کردنه وه سونه ته، له فهرمووده ی ئه بوو هو ره یه دا هاتووه، پیخه مبه ری خودا (ﷺ) فهرموویه تی: «نعم سحور المؤمن التمر» باشتترین پارشیو پیکه ری بر وادار خورما یه. ئه بوو داود گئیراویه ته وه و رسته که ی راسته.

* ئه و کهسه ی پارشیوو ده کات بوی دروسته ئه و خواردن و خواردنه وه ی له ده ستیدایه ته وای بکات و بیخوات هه رچه نده گوپی له بانگی به یانیش بیت، کۆمه لیک له سه له ف ریگه یان به و کاره داوه و چهند فهرمووده یه که ریوایه ت ده کریت و به مه رفوعی ده دیده نه پال په یامبه ر (ﷺ).

* پیروزیایی کردن به بونهی چوونه ناو ده شهوی کۆتایی رهمهزانهوه کاریکی چاکه، بهلام هیچ فهرموودهیهکی دروست لهبارهیهوه نههاتووه، بهلکوو دهتوانیت دهستهواژهیهک هه لده بژیردیت که هاندان بیت بو کردهوهی چاکه و پیروزیاییش لهخوبگریت.

* پیویسته نیوهی دووهمی رهمهزان زیاتر کۆششی تیدا بکریت بهراورد به نیوهی بهکهمی، ئهمهش رووالتهتی کاری په یامبهر (ﷺ) و هاوهلان بووه.

* په یامبهر له دهی کۆتایدا ئیعتکافی دهکرد، لهگه ل ئهوهی بهرپۆبهری دهولتهتی ئیسلام و موفتی خه لکی بوو، ههموو خه لکی پیویستیان پیی بوو لهگه ل ئهوهشدا خۆی یه کلا کردبووهوه بو ئعتکاف ئهم کاره به لگه یه لهسه ر ئهوهی پیویسته کارهکان دوا بخریت لهو پیناوهدا.

* ده شهوی کۆتایی مانگی رهمهزان باشتین شهوهکانی ئهو مانگه یه، بۆیه له کۆتایی مانگدا داندراوه، چونکه دهروونهکان سه رهتا چالاکن و پاشان نشوستیان بهسه ردیت، چالاکبوونی سه رهتا له ههموو مانگیکدا بوونی هه یه، بهلام چالاکبوونی پاش نشوست په یوهسته به فهزلێ دهی کۆتاوه.

* خودا ده شهوی کۆتایی رهمهزانی گه وره تر داناوه له سه رهتا که ی، چونکه دهروونهکان له سه رهتاوه چالاکن و له کۆتایدا چالاکیان نامینیت، راستگۆیان بهردهوام دهبن و دوورووهکان چالاکیان له دهست دهدهن، چونکه جیگیربوون به ئه ندازهی ئیمانی که سه که په یدا ده بیت.

* ئهو که سه ی سه رهتای رهمهزان که مته رخه م بووه و له کۆتاییه که یدا چالاک بووه، باشته ره لهو که سه ی له سه رهتا دا چالاک بووه و له کۆتایدا که مته رخه م بووه، له فهرمووده دا هاتووه «إنما الأعمال بخواتیمها».

کردهوهکان به کۆتاییه کانیا ن هه ژمار ده کرین.

* پیرۆزبایی کردن به بۆنه ی چوونه ناو ده شهوی کۆتایی رهمه زانه وه کاریکی چاکه، به لآم هیچ فهرمووده یه کی دروست له باره یه وه نه هاتووه، به لکوو ده توانیت دهسته واژه یه ک هه لده بژیردیت که هاندان بیت بو کرده وه ی چاکه و پیرۆزباییش له خۆبگریت.

* پیویسته نیوه ی دووه می رهمه زان زیاتر کۆششی تیدا بکریت به راورد به نیوه ی به که می، ئه مه ش رووالته تی کاری په یامبه ر (ﷺ) و هاوه لان بووه.

* په یامبه ر له ده ی کۆتایدا ئیعتکافی ده کرد، له گه ل ئه وه ی به رپۆبه ری ده ولته تی ئیسلام و موفتی خه لکی بوو، هه موو خه لکی پیویستیان پتی بوو له گه ل ئه وه شدا خۆی یه کلا کردبووه وه بو ئعتکاف ئه م کاره به لگه یه له سه ر ئه وه ی پیویسته کاره کان دواخریت له و پیتاوه دا.

* ده شهوی کۆتایی مانگی رهمه زان باشترین شه وه کانی ئه و مانگه یه، بۆیه له کۆتایی مانگدا داندراوه، چونکه ده روونه کان سه ره تا چالاکن و پاشان نشوستیان به سه ردیت، چالاکبوونی سه ره تا له هه موو مانگیکدا بوونی هه یه، به لآم چالاکبوونی پاش نشوست په یوه سه ته به فه زلی ده ی کۆتاوه.

* خودا ده شهوی کۆتایی رهمه زانی گه وره تر داناوه له سه ره تاکه ی، چونکه ده روونه کان له سه ره تاوه چالاکن و له کۆتایدا چالاکیان نامینیت، راستگۆیان به رده وام ده بن و دوورووه کان چالاکیان له ده ست ده دن، چونکه جیگیربوون به ئه ندازه ی ئیمانی که سه که په ییدا ده بیت.

* ئه و که سه ی سه ره تای رهمه زان که مته رخه م بووه و له کۆتاییه که ییدا چالاک بووه، باشتره له و که سه ی له سه ره تادا چالاک بووه و له کۆتایدا که مته رخه م بووه، له فهرمووده دا هاتووه «إنما الأعمال بخواتیمها».

کرده وه کان به کۆتاییه کانیا ن هه ژمار ده کرین.

* له تهواوی ئه قل و هوښياريبه که مروځ باشتريڼ توښوو ناماده بکات بو پوژي دوايي، باشتريڼ توښوو بو رېبواړي سره ئه و پړگه يه له ده شهوي کوټايي پرمه زاندايه. که واته پيوسته مروځ هه ولېدات باشتريڼ توښووي تيدا کوټکاته وه، چونکه له وانه يه جارېکي ديکه پيې نه گاته وه، رېگه ي سه فهرېش زور دووره.

* زيندوو کردنه وه ي ده شهوي کوټا به شه و نوږکردن سوننه تي په يامبه ره (ﷺ)، له عائشه وه هاتوه ده لیت: «په يامبه ري خدا له بيست شهوي سره تاي پرمه زاندا خوتن و نوږکردني تیکه ل ده کرد، کاتيک ده شهوي کوټا بهاتايه خوي گورج و توند و تول ده کرده وه (نه ده خه وت).»

* سوننه ته ئا فره تان له ماله کاناندا شه و نوږ بکن وه ک چوڼ پياوان له مرگه وتدا ئه نجامي ده دن، چونکه په يامبه ري خدا (ﷺ) کاتيک ده شهوي کوټا بهاتايه خوي گورج ده کرده وه و شه وه کاني زيندوو ده کرده وه و خيزانه کاني به خه بهر ده هينا يه وه.

* ئه و ئا فره ته ي بيه ش بووه له ئه نجامداني نوږ به هوي سووري مانگانه وه، ئه و ده توانيت له نوږگه که ي دابنيشيت قورئان بخوييت و بپارينه و يادي خدا بکات و داواي پيوستيه کاني له خدا بکات به بئ شهوي نوږ ئه نجام بدات، ئوميد وايه پاداشتي ده شهوي کوټايي و شهوي قه دري بو تو مار بکريت.

* ئه و که سه ي به هوي عوزرېکي ئاشکراوه نه توانيت ده شهوي کوټا زيندوو بکاته وه وه ک کارېکي قورس که نه توانيت مؤله ت وه ربرگريت، ئه گهر نوږي عيشا و به ياني به کو مه ل ئه نجام بدات پاداشتي زيندوو کرده وه ي ئه و ده شه وه و شهوي قه دري بو ده نوو سریت، ئه مه ش به دروستي له ئين موسييه وه هاتوه.

رووکه شي سوننه ت پالپشتي وته ي سه عيدي کوري موسيب ده کات، ئه وه ش وته يه کي زور په سنده، فزل و په حمي خدا له وه زياتره که سنووردار بکريت.

* پټوېسته ټو کهسهی چووہ ناو مزگهوتہوہ نیہتی ئیعتکافی ھہبیت، ھہرچہندہ کاتیکۍ کہمیش بمینیتہوہ، جا ئافرہت بیت یاخود پیاو، له یه علا کوری ئومیہیہوہ ھاتووہ کہ یه کیکہ له ھاوہلانی په یامبہر ئیعتکاف کردن بۆ دەمیک (وہک کاتزمیریک) جیگیر بووہ، ھہروہا بہ مرفوعیش ئیعتکافی شہویک جیگیر بووہ.

* ټو کہسهی نہیتوانی دە شہوی کۆتایی ئیعتکاف بکات با شہوہ تاکہکان ئیعتکاف بکات، ھہرکەس توانای ټوہوشی نہبوو ټوہا با شہوی بیست و ھوت ئیعتکاف بکات، ھہرکەس توانای ټوہوشی نہبوو با بۆ سہعاتیکیش بیت ئیعتکاف بکات، چونکہ یه علای کوری ئومہییہی صہابی بۆ کاتزمیریکیش ئیعتکافی دەکرد.

* خہسارہت مہندہ، خہسارہت مہندہ، خہسارہت مہندہ، ټو کہسهی چہند سہعاتیک له کاتہکانی نہفرۆشیت بۆ بەدہستہینانی ھہشتا و سن سال: ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ [القدر: ۳] «شہوی بہفہر و ریز چاکترہ له ھہزار مانگ.»

* ټو گہر بہ کہسیک بگوتريت: "مووچہی سن مانگت بہ یهک مانگ دەدریت ټو گہر بجیت بۆ فلانہ شاری دوور، ټوہا ټو کہسہ خوئی بۆ ئامادہ دەکات و دوور دەکویتہوہ له مآلہوہ لہو پیناوہدا." شہوی قہدر ھاوشیوہی ۸۳ سال پەرستشہ.

* باشتیرین کار له شہوی قہدردا ټوہنجام بدریت قورئان خویندنه، چونکہ ټو شہوہ بہو ھوہیوہ ریزدار بووہ و لہو شہوہدا قورئان دابہزیوہ.

* ھیچ فہرموودہیہک نہھاتووہ دہربارہی دیاریکردنی شہویک بہ شہوی قہدر، بہلکوو تہنہا نیشانہ و ئامازہ دہربارہی ھاتووہ، له پښترینیان شہوہ تاکہکانہ لہوانیش ۲۷ پاشان ۲۱ پاشان ۲۳.

* هیچ نیشانه یه کی پیش وه خته یه کلاکه ره وه ده باره ی شهوی قه در جیگیر نه بووه، به لکوو چند نیشانه یه کی گومانای پاش ته واو بوونی شه وه که هاتوون، به دروستی هاتووه «خۆر له به ره به یانی ئه و شه وه دا به تیشک و به تین نییه» به لام نه وه رینی سه گ و نه بوونی دهنگی گویدرئژ و که له شیر له و به ره به یانه دا به دروستی نه هاتووه.

* هیچ شتیک جیگیر نه بووه ده باره ی دیاریکردنی شهوی قه در به وه ی هه ركات شهوی هه یینی و شه ویکی تاک کۆببیتته وه ببیتته هاوړئ به لگه له سه ر دیاریکردنی ئه و شه وه به قه در یان فه زلیکی تایه تی هه بیت، چونکه رۆژه کان شوینکه وته ی شهوی پیش خویانن.

* کیشه نییه خه ونه کان وه ک هۆکاریکی دیاریکه ر به کاربه یتیت بۆ دیاریکردنی شهوی قه در، له سه حیدا هاتووه له په یامبه ری خوداوه (ﷺ) فه رموو به تی: اری رؤیاکم قد تواطأت فی السبع الأواخر «وا ده بینم خه ونه کانتان هه مووی له سه ر حه وتی کۆتایی کۆبووه ته وه.»

* ئه نجامدانی شه ونوئژ له ته واوی شه ودا له عیساوه تا به یانی پیچه وانه ی سوننه ته، ته نها له ره مه زاندا نه بیت، سوننه ته بۆ ئه و که سه ی به توانایه هه مووی زیندوو بکاته وه، خه وی رۆژ باشته ره له خه وی شه وان له ره مه زاندا، به تایه ت بۆ ئه و که سه ی په رستش ده کات.

* دروسته بۆ نوئژ خوین نوئژی وتر بکات جا یه ک ره کات یان سی یان پینج به یه که وه، به لام ئه گه ر ویستی سووره تی (الأعلى) و (الکافرون) و (الإخلاص) بخوینیت، سوننه ت وایه هه رسئ ره کاته که به یه ک سه لامدانه وه ئه نجام بدات.

* هه ندیک له پیشنوئژه کان به رده وام سووره تی (الأعلى) و (الکافرون) له دوو ره کاتی وه تر ده خوینن پاشان (الإخلاص) له یه ک ره کاته که دا ده خوینن، سوننه ت وایه سی ره کاته که به یه ک سه لام بکات نه ک به دوو سه لام.

* پاش ته واو بوونی نوښی وتر سونه ته مروځ سى جار بليت: (سبحان الملك القدوس) له جارى سييه مدا زياتر دهنګ به رزبکاته وه، به لام (استغفرالله و لا اله الا الله) له پاش نوښی وتر له سونه تدا نه هاتوه.

* نوښی ته راويح له خيلافه تى ته بوو به کړدا نه کړا به هوى سهرقاليى به جيهادى هه لگه پراوه کانه وه، جيهاد گرنګتر و له پيشتر بووه له ته راويح، عومه خه لکى بو ته راويح کوکرده وه به پيشنوښی ئوبه ي کورى کعب، ئه وپش ته نها له نيوهى دووهى په مه زانه وه قنوتى ده خوښد.

* به رده وام نه بوون له سهر قنوت له ته راويحدا چاکتره، چونکه هاوه لان له سهرى به رده وام نه بوون به لکوو ته نها له پاش نيوهى دووهى کو تايى خوښد وويانه، پيغه مبه رى خدا (ﷺ) خوى ئه نجامى نه داوه.

* ته راويح به و ناوه ناوړاوه، چونکه هاوه لان له نيوان نوښه کاندا پشوويان دها (يستريحون) به هوى دريژى نوښه کانه وه، پيشه وا عومه پشووى دها به نوښ خوښان به ئه ندازه ي روښتنى که سيک له مرگه و ته وه تاکوو سلح که شاخيکه ۷۰۰ مه تر دووره له مرگه وتى په يامبه ره وه.

* هاوه لان نوښى ته راويحيان دريژ ده کړده وه، پيشه وا عومه له نيوان نوښه کان بو ماويه ک پشووى پييان دها، ئه يووب ئه ندازه ي پشووى نوښى ته راويحه کانى به ئه ندازه ي سى ثايه ت ده بوو. به لام ده بينيت نوښى هه نديک له خه لکى ئه م سهرده مه به ئه ندازه ي پشووه کانى پيشين ده بيت.

* ئه گهر پارانه وهى پيشنوښ له نزاى قنوتدا زوربه ي ستايشى خدا بوو، هيچ کيشه نابيت نوښ خوښان ثامين بکن، چونکه داواکردن و يادى خدا نزاکردن له خو ده گريت، رپوايه ت کراوه که له فهرمووده يه کى قودسيدا خدا ده فهرموويت: «ههرکه س يادى من سهرقالي بکات له داواکردن ليم ئه وا له و که سانه ي باستر پڼ ده دم که داوايان کړدوه.» ئه مه ش له چه ند پريگه يه که وه رپوايه ت کراوه له سونه ن و جگه له وانيشدا هاتوه.

* ئه و که سه می (آمین) ده کات پاش نزا کردنی نزا کار یک، هاوتای ئه و که سه یه که نزا که ده کات، خودا ده فهرموویت: ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا﴾ [یونس: ۸۸]، پاشان فهرمووی: ﴿قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا﴾ [یونس: ۸۹] نزا کار یه ک که سه، به لام وه لامدانه وه که بو دوو کهس بوو مووسا و هاروون.

* هیچ کیشه نییه نوئز خوین قورئان هه لبرگیت جا پيشنوئز بیت یا خود نوئز خوینی تهنها، ئه گهر له بهری نه بوو یان ده بووه هوئی رامانی زیاتر، ئه مه له عائیشه و ئه نه سه وه جیگیر بووه، زووه ری ده لیت: که سه تایبهت و چاکه کانمان له په مه زاندا له سهر موسحه ف قورئانیاں خویندووه.

* بازرگانیی دواروژ وه ک بازرگانی دونیا به وهرز و کاتی تایبهتی هه یه، مرؤف ده توانیت ئه و کاتانه بقوژیته وه و تیایدا قازانجیکی زور به ماوه یه کی که م به ده ست ده هینریت، به دروستی له ئه بوو هوره پره وه هاتووه به مه وقوفی: الغنیمه الباردة: الصوم في الشتاء «دهستکه وتی بن ئه رک: رۆژووه له زستاندا.»

حهج و قوربانیکردن

* له لای زورینهی زانایان واجیه ههج دهسته جی ئه نجام بدریت، هه رکهس کاتی هه جی فه رزی به سه ردا هاتوو توانای هه بوو بچیت، به لام هه جی نه کرد ئه وا له سه ر بۆ چوونی به هیزی زانایان تاوانباره، به لام هه ج واجب نییه له سه ر قه رزداریک نه توانیت قه رزه کهی بداته وه.

* ئه گه ر حاجیانی مآلی خودا بیان هۆیت ته وافی (إفاضة) له گه ل ته وافی مآلواویی به یه که وه بکه ن و دوا بیخه ن بۆ کۆتایی، ئه وا کاریکی دروسته، چونکه ته وافی مآلواویی به مه به ست نه گیراوه له خودی خۆیدا، وه ک ته وافی سه ره تا وایه بۆ سلّو کردنه له که عبه و ده کریت ته وافی ئه و که سانه شی عه مره ی (تمتع) ده که ن.

* هه موو به لگه کان ئه وه ده گه یه نن که په یامبه ری خودا په جمی شه ی تانی پاش لادانی خۆر له ناوه پراستی ئاسماندا کردوو، زانایان جیا وازیان نییه ده رباره ی ئه نجامدانی ئه و کاره، به و شیوازه جه خت لیکراوه تره، به لام هه ندیک له سه له ف ریگه یان داوه به و که سانه ی ویستی پیشخستنی هه جیان هه یه پیش نیوه پۆ په جمی شه ی تان بکه ن.

* یه کتیک له سوننه ته له یادکراوه کان ئه وه یه: که سانی جگه له حاجییان ئازه لی قوربانی بنیرن بۆ مه که که له پۆزی قوربانیدا له گه ل حاجییان ئازه لی قوربانی که ی بۆ سه ربیرن، ئه گه ر ئه وه ی ئه نجام دا، واجب نییه له سه ری قوربانی دیکه بکات، ههروه ها واجب نییه له سه ری له موو و نینۆکی نه گریت.

* هه رکهس چوو بۆ چه ج هه رچه نده به ته نه اش بېت له سه ری نیه قوربانی بۆ خۆی و خانه واده که ی بکات، ههروه ها له سه ری نیه که سیک راسپیریت له ولاته که ی خۆی قوربانی بۆ بکات، ئەمەش له سه له فدا له عائیشه و جگه له ئەویشه وه هاتوو.

* ئومید وایه پاداشتی چه جی ته و او بۆ ئەو که سه بنووسریت که چه جی فه رزی به جی هیناوه و چه زده کات دووباره چه ج بکاته وه به لام وازی لی ده هینیت و ناچیت تا کوو نه بیه هۆی بارگرانی و قه ره با لگی بۆ ئەو که سانه ی چه جی فه رزیان نه کردوو تا کوو ئەوان بتوانن بچن، ئەو که سه به و کاره ی ئومید وایه پاداشتی چه ج که ی بۆ بنووسریت له کاتی کدا له ماله که ی خۆیدا دانیشه توه.

* ئەو کتیبه به پیزانه ی نووسراون ده رباره ی مه ناسیکی چه ج به پیتی مه زه به کان: مه زه به ی پیشه و ما لیک کتیبی (ابن عاشور) شافعی کتیبی (المناسک) ی نه وه ی، ئەبوو چه نیفه ش کتیبی (تحفة الناسک) و ئەحمه د کتیبی (شرح العمدة) ی ئیبن ته مییه.

* هه ندیک له وانه ی خۆیان ده ده نه پال فیه، ده ستکار یکردنی ریش به تاشین دانانین ته نانه ت ئەگه ر لاجانگه کانیش ده رکه ون، کاتیکیش پرساریان لی بکریت ده رباره ی سه رتاشینی حاجیان له سه ر ئەو شیوازه به تاشین ناوی ده به ن نه ک کور تکرده وه!

* قوربانی کردن یه کیکه له با شترین کرده وه کانی جه ژنی قوربان، به لام پیویست ناکات هه ژاره کان بارگرانی له سه ر خۆیان دروست بکه ن و قه رز بکه ن بۆ ئەوه ی قوربانی ئەنجام بدن، به دروستی له ئەبوو به کر و عومه ره وه هاتوو قوربانیان وازلی هیناوه تا کوو خه لکی نه که ونه ناو ئەو بارگرانییه وه.

* قوربانى له سهر گه شتیار و حاجیبیانى مالى خودا پټویست نییه - له ولاته که یان بویان نه نجام بدریت- (نخعی) ده لیت: "روخست دراوه به حاجیبیان و گه شتیاران قوربانى نه کهن، نه مهش ریوایهت کراوه له عومهر و ئیین عومهر و زوهری و جگه له نه و انیشه وه."

* ناپه سه نده زیاده روهی بکریت له قوربانیدا ته نها له کاتی پټویستدا نه بیت، نه بوو ئه یوبی نه نساری ده لیت: "ئیمه یهک ئاژه لمان ده کرده قوربانى له بری که سه که و خانه وادهی، پاشان خه لکی پوزیان پټوه لی ده دا ئیتر بوو به پوزلیدان."

جيهاد

* شهريعت پيويسته به دوو چاو بپاريزيت نهک به يهک چاو، ئهوانه ي شهريعت ده پاريزن فزل و پايه يان گه وره تره له سهنگه رنشين و ئهوانه ي سهنگه رکان ده پاريزن «دوو چاو هه رگيز ناگر نايان سووتيتيت... چاويک که نه خه ويټ و له پيناو خودادا پاسه واني بکات.»

* جيهادي به لگه و وته کان زور به هيترن له جيهادي شمشير ﴿وَجَاهِدْهُمْ يَهٗ جِهَادًا كَبِيرًا﴾ [الفرقان: ۵۲]

«به هه موو هيټ و تواناو هه ر به گزياندا وه ره وه. واته: به به لگه روونه کاني قورئان.»

* په رستشي پينووس بو خدا، ئه وه يه سه ري شو رکات و مړه که به که ي برژيت له پيناو پاراستني ديبن و پاراستني شهريعت و تیکۆشان له به رانه بر دوژماني ئاييندا، ئه مه زور گه وره تره له فرميسکي په رستشکاران و خويني شه هيدان.

* پيويسته به روژوو بووني مانگي په مه زان مروقي باوه ردار نه وه ستيتيت له جيهاد کردن به وته، چونکه باشترين هوکاري نزيک بوونه وه يه له خودا له مانگي په مه زاندا، جهنگي به در و ئازادکردني مه که و قادسيه هه مووي له په مه زاندا بووه، جيهادکردن به زوبان گه وره تره له جيهاد کردن به شمشير.

* خودا ده فهرموويت: ﴿وَجَاهِدْهُمْ يَهٗ جِهَادًا كَبِيرًا﴾ [الفرقان: ۵۲]

مه به ست له ئايه ته تیکۆشانه به به لگه کاني قورئان و رونکردنه وه کاني،

تیکۆشان و رووبه روو بوونه وه له گه ل بیدعه و بیروباوهره خراپ و لاده ره کان له پيشترینه که ئەم ئایه ته له خو ی بگریت.

* خدا هیچ ئوممه تیکی سه رنه خستوو ته نها به خوینیان نه بیت: ﴿إِنَّمَا حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ﴾ [التوبة: ۱۶] «ئایا گومانتان وابوو که وازتان لئ ده هیتریت له کاتیکدا خوا ئاشکرای نه کردووئه وانهی تیکۆشان له ئیوه. نه هییان کرد و هه لیان نه بژاردوو جگه له خوا و پیغه مبه ره که ی و موسلمانان به هاوړاز و جیی نه پینیان.»

* کوشتن واتای دۆران و ژیرکه وتنی هه ق نییه، به لکوو له وانیه ببیته یه که م ده رگای سه رکه وتنی ئه وه هه قه. زوړیک له په یامبه ران کوژران، به لام هه ق نه کوژراوه.

* نه فس مولک و خاوه نداربیه ته یه که ی ناگه پرتوه بو مروّف، به لکوو یان بو هه واو ئاره زووی خودی مروّفه که یه یا خود ئاره زووی که سانی دیکه یه یان گوپرایه له بو ره زامه ندی په روه رداگار. بو یه خودا ئه قلی به کپیار بو نه فس داناوه ده فهرموویت: ﴿لَوْ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۲۰۷] «هی ئاواش هه یه له خه لکی که گیانی خو ی ده فروشیت بو ره زامه ندی خودا و خوداش میهره بانه به به نده کان.»

* کورتترین و خیرترین ریگه بو به هه شت جیهاده، کورتترین ریگه ش بو چوونه دۆزه خ هه ر جیهاده، راستگۆکان به ره و خودا ده گه پرتوه به بی تاوان، ته نها قه رزداری نه بیت، ئه وان هه ش که درۆیان کردوو یه که م کۆمه لن ئاگریان پی خوش ده کریت.

* دژایه تیکردنی ناهه قی و خوړاگری به رانه ری و هه لگرتنی ئازاره کانی ئه وه ریگایه، ده روونی مروّف پاک ده کاته وه له ئاره زوو و چنۆکی ئه وکات هه ق و

راستی ئاشکراتر و روونتر ده بینیت به راورد به که سانی دیکه: ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لِنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ [العنکبوت: ۶۹]

ئەوانەى له رای ئیمەدا چوونە غەزا، ئیمەش ئەوان بە ڕیگەى خۆماندا دەبەین.

* ئەگەر ئوممەت سەرقال نەبوو بە دوژمنی دەرەکییەوه، ئەوا دوژمنایەتی ناوخۆییان تیدا دەرەکەویت، ناکۆکیان تیدا روودەدات و هەرەس دەهین، چونکە ئوممەت ناکۆکییە بچووکهکان لەیاد دەکات، ئەگەر ناکۆکی دەرەکی گەرەى هەبیت، هەر بۆیە خودا جیهادی داناوه.

* دوورووهکان له ناوجەرگەى ئوممەتدا بە دوو هۆکار بەهیز دەبن:

کاتیک دوژمنانی دەرەکی بەهیز بن.

کاتیک ئوممەت سەرقال ببن بەو بابەتانی ناکۆکی لاوهکیان تیا دایە.

هەربۆیە دوورووهکان رەقیان له جیهاده چونکە هەردوو هۆکاری بەهیزبوونیان بەک دەخات.

* جیهاد بیروباوەرى ئوممەت دەپارێزیت و دەولەت سەقامگیر دەکات، هەر ئوممەتیک وازی لێ بهینیت ناکۆکی ناوخۆیی و دارمان رووی تێ دەکات: «مَنْ لَمْ يَغْزُ أَوْ يُجَهِّزْ غَازِيًا، أَوْ يَخْلُفْ غَازِيًا فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ؛ أَصَابَهُ اللَّهُ بِقَارِعَةٍ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ»

«هەرکەس جیهادنهکات، یان موحاهیدیک ئاماده نهکات، یان سەرپەرشتی و ئەرکی خانەوادەى موحاهیدیک له ئەستۆ نهگریت، ئەوا خودای گەرە ئافاتیکی بەریشەوه دەکات بەر له روژی دواى.»

* هرچنده جيهاد له پرؤگرامی پهروه رده دا سراوه ته وه، به لام خو له قورئاندا ناسرپته وه، جيهاد بهر هکته و فهري تايبه تي خوئی ههيه بو هر ئوممه تیک که جيبه جیبی ده کات، ههروه ها شوومی و به لای تايبه تي ههيه نه گهر وازی لی بهینن، په یامبهری خودا (ﷺ) ده فهرموویت إذا ترکتم الجهاد سلط الله علیکم ذلًا» نه گهر وازتان له جيهاد هینا خودا سه رشوړیتان به سه ردا ده دات.»

* له فهرمووده دا هاتووه: «نه گهر وازتان له جيهاد هینا، خودا سه رشوړیتان به سه ردا ده دات و لای نادات تا کوو نه گهر پنه وه سه ر ئایینه که تان» نه م سه رشوړیبه بو نه وانه یه که تنها وازیان له جيهاد هینا وه، جا ده بیت چ سه رشوړیبه ک روو بکاته نه و که سانه دزایه تی ده که ن و دهیشوینن!؟

* یارمه تی نه دانی مواهیدان نیشانه ی تیاچوونه: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵]

موفه سیره کان کوډه ننگن له سه ر نه وه ی که واتای ئایه ته که نه وه یه: «نه گهر وازتان له به خشین هینا، تیا ده چن.»

* نه و که سه ی له پینا و خودا دا جيهادی کردو وه پاداشت وه رده گریته وه هه رچنده له سه ر جیگه ی خه وی خوئی بمربیت: ﴿وَلَيْنَ قُلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُمْتَمَّ لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ [آل عمران: ۱۵۷]

«نه گهر له ریگای خوادا بمرن، یان له رای خودا به کوشت چن، دیاره لیخوشبوونی خودا و به زه یی نه و زور چاکتره له و شته ی کوئی ده که نه وه.»

* که سی مواهید به مواهید و تیکو شه ر هه ژمار ناکریت تا کوو پیش کوشتنی دوژمنه کانی هه و اوئاره زووی خوئی نه کوشتییت.

* ئارامگرتن له سه ر ئاره زوه کانی نه فس قورستره له ئارامگرتن له سه ر نازاری دوژمنان.

* ټه و که سهی نه توانیت دژ به ټاره زووه کانی جیهاد بکات، ټهوا ناتوانیت دژ به دوژمنه کانیشی جیهاد بکات، له فهرمووده یه کدا گپړدراوه ته وه: أفضل الجهاد: أن يجاهد الرجل نفسه و هواه «باشترین جیهاد ټه وه یه هه رکه س به رانبهر ههوا و ټاره زوی خوئی جیهاد بکات.»

* هه رچه نده که سی تیکوشر و مواهید له کومه لی موسلمانان هه و نریک بیت، هیندهش له خو شه ویستی خوداوه نریک ده بیت. به ټه ندازه ی دووره په ریژی، تووره یی و رقی خودای بو مسوگر ده بیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنَيِّنٌ مَّرْضُوعٌ﴾ [الصف: ۴] «به راستی خوا که سانیکو خوش ده ویت که به یه ک ریز ده جهنگن له ری خوادا و ده لیت کوشکیکی قایمی چه سپیون.»

* مواهیدان به هوئی هز و چنوکو دل و تاوانی په نهانی هه و تیکده شکین و سه رناکه ون، ټیبن مه سهوود ده لیت: «ټه گهر سویندم بخواردایه که له روژی جهنگی ټوحوود که که سمان دونیای ناویت، سوینده کم نه ده کهوت، تاکوو خودا ټه م ټایه ته ی دابه زاند ﴿إِنَّكُمْ مَن يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ [آل عمران: ۱۵۲] «ئی وا هه بوو هزی له مالی دنیا بوو.»

* یاد و زیکی خودا هوکاری دامه زراوییه له فیتنه و ټاشووبه کاند، ههروه ها دامه زراوییه بو مواهیدان له کاتی رووبه رووبونه وه ی دوژمندا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [الأنفال: ۴۵] «ټه ی گروئی خاوهن باوه ران! ټه گهر به رانبهر دوژمنان رووبه روو بوونه وه، خو بگرن و گه لیک یادی خودا بکه ن، به لکوو ټیوه سه رکه ون.»

* بیروباوه ری راست به بی ټارامگری سه رناکه ویت، بزانه کومه ټیکی که می ټارامگر به سه ر ټاره یه کی زور له بیباوه رندا سه رده که ون: ﴿لَكُمْ مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ

عَلَبْتُ فِتْنَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿البقرة: ۲۴۹﴾

«زۆر جار کۆمه‌لیکی کهم - به ئیزنی خوا- به سهر کۆمه‌لیکی زۆردا سهر ده‌کهون.»

* خاوه‌ن جه‌سته‌یه‌کی به‌هیز به‌هۆی جه‌سته‌یه‌وه سه‌رناکه‌وێت ئه‌گه‌ر دلی لاواز بێت، چونکه هیزی راسته‌قینه بریتیه له هیزی دل، هه‌رچی هیزی جه‌سته‌ش شوپن که‌وته‌ی هیزی دله: ﴿إِن يَكُن مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ﴾ [الأنفال: ۶۶] «ئه‌گه‌ر ئیوه سه‌د که‌س بن و خۆراگر بن زال ده‌بن به‌سه‌ر دوو سه‌دیانه‌دا.»

* ئه‌گه‌ر ئامۆژگاریی موجه‌یدیکت کرد له کاتی ئه‌نجامدانی هه‌له‌یه‌کید، ئه‌وا له‌کاتی شکسته‌هینانیدا به‌هه‌مان شیوه سه‌ری بخه، به‌شیک له خراپی زانایان سه‌رقال بوونیانه به‌ ئامۆژگارییه‌وه و وازه‌هینانیه له سه‌رخستن.

* که‌سایه‌تی و «نامووسی» موجه‌یدان هاوشیوه‌ی که‌سایه‌تی دایک و باوکه، ئه‌و که‌سه‌ی به‌ناهق قسه له‌سه‌ر که‌سایه‌تیان ده‌کات، ئه‌وا خراپه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هیناوه‌ته سه‌رخۆی، له فه‌رمووده‌یه‌کدا په‌یامبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: «حُرْمَةُ نِسَاءِ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ كَحُرْمَةِ أُمَّهَاتِهِمْ» «حه‌رامیه‌تی ئافه‌ره‌تانی تیکۆشه‌ران له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی ماونه‌ته‌وه و تیکۆشانیان نه‌کردوه وه‌ک هه‌رامیه‌تی دایکیان وه‌هایه.»

* راکردن له باسکردنی جه‌هاد دوورووییه و خۆشوێستی جه‌هادیش به‌شیکی باوه‌ره، دروست نییه هه‌زری هه‌ج باوه‌رداریک لێی بێئاگا بێت ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌بیرکردنه‌وه‌ش بێت له‌ ده‌روونیانه‌دا، له‌ فه‌رمووده‌دا هاتوه «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْرُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ» «هه‌رکه‌س بمه‌ریت و غه‌زای نه‌کردبیت، به‌ دلێشیدا نه‌هاتبیت، ئه‌وا له‌سه‌ر به‌شیک له‌ دوورووی مردووه.»

* دووروی و خویشو یستی جیهاد له دلیکدا کونابنه وه، له فهرمووده ی سه حیچدا هاتووه: «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ.»

* خودا دووروه کانی ئاشکرا کرد بو په یامبهره که ی (ﷺ) به باسکردنی جیهاد: ﴿إِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ [محمد: ۲۰] «کاتی که سووره تیکی روون و دامه زراو نیردرا بیته خواره وه و تییدا باسی جهنگ کرابیت، ده بینیت ئه و که سانه ی نه خویشی له دلیاندا هه یه، ته ماشای تو ده که ن وه ک ته ماشا کردنی که سیک که له ترسی مردن له هوش خو ی چوو بیت.»

* ته نها باسکردنی جیهاد له ناخدا دووروی لا ده دات، ئیدی ده بیت خودی مواهیدان چون بن، له فهرمووده ی سه حیچدا هاتووه «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ»

چهند فەرمووده و ئه سهرېک

* هه موو فەرمووده وانان له سه دهی یه که مدا کو بوونه وه بو پاراستنی فەرمووده کان له درو، جا کاتیک فەرمووده کان جیگیر بوون و ده قه کانی پاریزران، درو هاته ناو واتای فەرمووده کانه وه و فەرمووده کان له چوارچیوهی خو یان لادران، ئه مرؤ ئوممهت زیاتر پیویستی به و زانایانه یه که واتا کانیان بو بیاریزیت له وانهی پیته کان و ده سته واژه کان ده پاریزن.

* په لپ گرتن به بو چوونی که سی له دژی سونه تیکی جیگیر و ئاشکرا بیگومان هه ره شهی خودا ده یگریته وه که ده فەرموویت: **لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ** [الحجرات: ۲] «ده نگتان به رز مه که نه وه به سهر دهنگی پیغه مبه ردا (ﷺ) و به دهنگی به رز قسه ی له گه لدا مه که ن وه ک دهنگ به رز کردنه وه تان له گه ل یه کتری نه وه ک کرده وه کانتان به تال ببنه وه و خوشتان هه سستی پی مه که ن.»

* بلاو کردنه وهی ئه و فەرموودانه ی که گومان هه یه له راستی تیان حه رامه، ئه و که سه ی بلاوی ده کاته وه له جیگه ی درو کاردایه تیایدا، چونکه له فەرمووده دا هاتووه «هه رکه س فەرمووده یه ک له منه وه بگریته وه و بزانییت که درویه، ئه وا خو ی یه کیکه له درو زنه کان.»

* هه رکه س به شدار بییت له بلاو کردنه وهی فەرمووده یه کی درو - و بزانییت و باسیشی نه کات که درویه - ئه وه به شداره له و درویه دا و شایسته ی سزایه وه ک په یامبه ر (ﷺ) ده فەرموویت: «هه رکه س درویه ک به ده م منه وه بکات، ئه وا با جیگه ی خو ی له دو زه خ بو خو ی دیاری بکات.»

* دهرباره ی فزل و گوره یی که ربه لا هیچ شتیک نه هاتوو نه له سونه تدا و نه له هاوه لانه وه، که ربه لا له سهرده می په یامبه ردا بوونی نه بووه تا کوو فزل و گوره یی بداته پال، ئه وه ی دهرباره ی که ربه لا هاتوو (موضوع) و هه لیه ستر و درویه رافیزه کان هه لیان به ستوو.

* ئه و فرمودانه ی دهرباره ی مه هدی هاتوون سه حیحن، ئه و له دایک ده بیټ، نه ک نادیار بیټ، هیچ شتیک دهرباره ی کات و شوینی جیگیر نه بووه ههروه ها ناویش نابریټ به چاوه پروانکراوه که (المنتظر)، چونکه ئیمه چاوه روانی هیچ که سیک ناکه ین تا کوو کرده وه بکه ین، هه ریه ک له ئیمه و مه هدی و عیساس، کاتیک داده به زیټ کار به قورئان ده که ین.

* ئیبن ئه بی شه یبه له مکحول وه رپوایه تی ده کات له هه ندیک له هاوه لانی په یامبهروه: سونه ته دوعا و پارانه وه بکریت له کاتی دابه زینی باران و قامه ت بو نوژ و به یه ککه یشتنی موسلمانان و کافران له جه نگدا، ئه مه راسترین فرموده یه له سهر وه لامدانه وه ی پارانه وه له کاتی باراندا.

* راستترین وته له سونه تدا هاتیټ دهرباره ی گیرابوونی پارانه وه له کاتی باران باریندا ئه وه یه کاتی دیتنی باران بلئیټ: (اللهم صیبا نافعا) په روه ردگارمان بارانیکی به خوړ و به سوود بیټ. پاش بارانیش ده وتریت (مطرنا بفضل الله ورحمته) به به خشش و میهری خودا بارانمان به سهردا بارینرا.

* گیرابوونی پارانه وه له کاتی باران باریندا له چهند فرموده یه کدا هاتوو، به لام له لاوازی به دوور نین، به لام به کو ی گشتیان ئه وه ده گه یه نن که بنه رته ټیکیان هه یه، شافیعی ده فرمووټ: له چهندین زاناوه وه رمگرتوو که ئومیدی گیرابوونی پارانه وه هه یه له کاتی باران باریندا.

* هیچ فرموده یه که دهرباره ی دهسته ینان به دهموچاودا له پاش دوعا و پارانه وه له په یامبهری خوداوه (ﷺ) به دروستی جیگیر نه بووه، له فرموده ی

عومەر و ئیبن عەباس و سائب و یەزیدەووە هاتوووە و لاوازه، بەلام ئهو کاره به سهحیحی له هەندیک له تابعینەووە هاتوووە.

* له فەرموودەیه کدا په یامبەری خودا (ﷺ) دە فەرموویت «فی الجمعة ساعة لا یوافقها مسلم...» دروستترین وتە دەربارە ی ئهو کاتە کو تایی رۆژی هەینییه پیش خۆرئاوا بوون، ئەمەش وتە ی ئیبن عەباس و ئەبوو هورەیره و زۆریک له هاوێلانە هەر وەها وتە ی (عطاء و طاوس) ه.

* هیچ فەرموودەیه کی سهحیح نه هاتوووە دەربارە ی چاکیی ئهو که سه ی رۆژی هەینییدا دەمریت، بوخاری و جگه له ئه ویش گرفتیان تیدا دیوه ته وه -مه علوله-، چونکه کاته کان نابنه هو ی چاکیی مرۆفه کان، به لکوو چاکیی مرۆفه کان به کرده وە کانیانوه وابهسته یه، چونکه مرۆف کرده وە کان هەلده بژیریت، نه ک کاته کان.

* دەربارە ی شهوی هەینی، هیچ فەزل و گەورە بییه ک جیگیر نه بووه، شهوی هەینی وه ک هەموو شهوه کانی دیکه وایه، کو مە لیک فەرموودە ی لاواز و هەلبەستراو دەربارە ی هاتوووە، بەلام دەربارە ی سه له وات و دروود ناردن بو په یامبەر چەند فەرموودە یه ک به حەسەن دانراوه.

* پیرگی کردن له به رۆژوو بوونی رۆژی شه مه له فەرموودە یه کدا هاتوووە، به لام سهحیح نییه، جا کاتیکیش شه مه هاوکات بوو له گەل رۆژی عەرە فه، یان عاشوورا، یان رۆژه سپییه کانی پر بوونی مانگ، یان جگه له ئەمانه له رۆژه ریزداره کان، ئەوا ئهو فەرموودە یه هیچ کار له به رۆژوو بوونی ئهو رۆژه ناکات به هو ی لاوازیی فەرموودە که وه.

* هیچ فەرموودە یه ک نه هاتوووە دەربارە ی پیرۆزباییکردن به هو ی هاتنی مانگی رهمه زانه وه، پیرۆزباییکردن کارکی جوانه له هەر بو نه و بوونی نیعمه تیکدا بکریت، ئهو پیرۆزباییه به هەر دهسته واژه یه ک بیت، دروسته. تهنه ئه وه به مهرج گیراوه که واتایه کی باشی هەبیت.

* ټو فەرموودەيەي دەربارەي رۆژوو شکاندنی پيځەمبەر هاتوو بە خورمائي تەر مونکەرە، ټبوو حاتەم و ټبوو زورعە و بەزار و جگە لە ټوانيش بە مونکەريان داناو، فەرموودەي دروست دەربارەي خورما بەگشتي هاتوو بەبي دياربکړدنی جوړەکەي، واتە خورمائي تەر وەک هەموو جوړەکانی دیکەي خورما وایە و جياوازی نییە.

* دروستترین زیکر و یادی خودا لە بەربانگدا بریتییە لە (ذهب الظمأ وابتلت العروق و ثبت الأجر إن شاء الله) باشترە مرؤفی باوەردار گۆرانکاری بکات لەنیوان ټم پارانهوویە و هەر پارانهوویەکی دیکە کە رۆژوو هوان دەیکات بۆ سوودی دنیا و دواپۆزی.

* هیچ دوعا و پارانهوویەکی دیاریکراو دەربارەي بەربانگ کردنەو نەهاتوو، چجای بگاتە ټامینکردنی بەکۆمەل، هەر وەها نە رووکردنە قبیلە و نە دەست بەرزکردنەو هەش هیچ دەربارەيان نەهاتوو لەو کاتەدا. وا دەردەکەویت رۆژوو هوان دەبیټ بەنهیټنی بیارپیتەو، ټگەر پەيامبەری خودا بە ټاشکرا پارانهووی ټەنجامدایټ، ټوا لیوہی دەگوازایەو، چونکە سەرورمان زۆر بەرپۆژوو دەبوو و هاوہلان زۆر ورد و ټیکەل و نزیک لەگەلیدا ژیاون، زۆر بابەتی لەو وردترین لیوہ گواستوو تەو.

* ریوایەت کراو لە عەبدوللای کوری عومەرەو کاتیک بەربانگی کردوو تەو بانگی خیزان و خانەوادەکەي کردوو و پاراوتەو، ټمە راسترین گێرانەوویە دەربارەي پارانهووی بەکۆمەل هاتبیټ بۆ بەربانگ کردنەو، بەلام هیچ فەرموودەيەکی پالداو بۆ لای پەيامبەر لەم بارەيەو جیگیر نەبوو.

* لە عائیشەو، پەيامبەری خودا پیتی فەرمووہ بلی -واتە لە شەوی قەدردا- «اللهم إنک عفو تحب العفو فاعف عني» بە مەرفووعی ریوات کراو، بەلام مەوقوفبوونی لەسەر عائیشە راسترە، زیادەي وشەي (کریم) بە جیگیری نەهاتوو.

* هیچ شیوازیکی ته کبیرکردن بۆ جه ژنه کان له په یامبهری خوداوه (ﷺ) نه هاتوو، به لکوو تنهها له هاوه لانه وه هاتوو، هیچ کیشیهک نییه ئه گهر به هر شیوازیک ته کبیر بکریت.

* دروستترین شیوازی ته کبیرکردن ئه و شیوازیه که عه بدولر هزاق ریوایه تی کردوو له سه لمانی فارسییه وه، ده لیت: (الله أكبر) بکه ن ... (الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر کبیرا...) ئه مهش سه نه ده که ی سه حیحة.

* فهرمووده ی «داوا مرضاکم بالصدقة» نه خو شه کانتان به خیر و به خشین چاره سه ربکه ن فهرمووده یه کی به ربلاوه، به لام سه حیح نییه. به یهه قی و جگه له ئه ویش له ریگه ی لاوازی بیکه لکه وه ریوایه تیان کردوو. واتاکه ی راسته، به لام له په یامبهری خوداوه به دروستی نه هاتوو.

* فهرمووده ی «السقارون ... یکنونون فی آخر الزمان تكون تحیتهم بینهم إذا تلاقوا اللعن سه قاره کان ...» ئه وانن له ئاخر زه ماندا په یدا ده بن کاتیک به یهک ده گن سلواو کردنیان له عنه تکر دنیانه له یه کتری.

پیشهوا ئه حمده و حاکم له ئه نه سه وه گپراویانه ته وه و سه حیح نییه.

* فهرمووده ی «من وجد سعة فلم یضح فلا یقربن مصلانا»، «هه رکهس خاوه ن سامان بوو و قوربانی ئه نجام نه دا، با له نو یژگه مان نزیک نه بیته وه.»
پیشهوا ئه حمده گپراویه ته وه و پالدانی بۆ وته ی په یامبهری خودا راست نییه، بۆچوونی راست ئه وه یه وته ی هاوه لان بیت، زوریک له پیشه وایان به لاوازیان داناوه و پیشهوا ئه حمده یش به مونکه ری هه ژمار کردوو.

* فهرمووده ی «تفترق أمتی علی ثلاث وسبعین فرقة کلها فی النار إلا واحدة» فهرمووده یه کی سه حیحه، پیشهوا ئه حمده به لگه ی پی هیئاوه ته وه و (ابن العربی و ضیاء و ابن کثیر) به سه حیحیان داناوه، هیچ زانایه کی پیشین و دیرین نازانم به لاوازی دانا بیت.

* دانانی ئافره تیک له لایهن پيشه وا عومه روه وهک سهر پهرشتی بازار به ناوی (شفاء العدویة) سهنه دی گيرانه وه که ی سه حیح نییه و فهرمووده زانان به مونکه ریان دناوه، (ابن سعید) ده لیت منداله کانی ئه و ئافره ته گوتوو یانه ئه و بابه ته بوونی نه بووه، (ابن العربی) ده لیت: سه حیح نییه و له هه لبه سترای بیده کارانه ئه و باسه.

* جیگیر نه بووه که پيشه وا عومه ر کچی خوی زینده به چال کردیت له نه فامیدا، ئه و چیرۆکه بنچینه یه کی نییه و راست نییه، هه فسهی کچی له سهرده می نه فامیدا له دایک بووه، له گه ل ئه وه شدا ماوه ته وه تا کوو په یامبه ر له مه دینه کردوو یه تیه خیزانی.

* وا بلاوه خودای گه وه سزای بو سهر فیرعه ون دواخستوو به هووی ئه وه ی فیرعه ون له گه ل دایکیدا چاکه کار بووه، ئه مه ش هه یچ بنه ره تیکی نییه و راست نییه، هه روه ها ناگونجیت ئه و کاره به و جوړه بووبیت چونکه ته واو خو به گه وه ره زانین له گه ل ته واو چاکه دا کونابیته وه: ﴿وَوَيْرًا يُولَدُ لِي وَلَمْ يَجْعَلْ لِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ [مریم: ۳۲]

گوئ له مستی دایکیشم بم؛ نه شیکردووم به مله ورپکی سهر بزئو.

سیاستی شهرعی

* ئەگەر ئوممەت ھەنگاوه کانی شیواو بوو، ئەوا سەری نەخۆشە.

* دەولەت وەک جەستە وایە، ئەگەر سەر ھەستی بە جەستە نەکرد، ئەوا دەکەوێت و دەمریت.

* ھەرکەس بېروانیته ھۆکاری پووختی دەولەتەکان و جیاوازی ھۆکاری پووختیان، بۆی دەردەکەوێت سەری ھەر یەک لەو دەولەتە ھەستی بە جەستە نەکردووہ جا یان بێئاگا بووہ لییان یان بێئاگا کراوہ، تا وای لی ھاتووہ سەری دەولەتەکە بە تەواوی لە جەستە جیاووہ تەوہ.

* ئوممەت لە ئەمپوڤا خاوەنی سەرکردە یەک نییە تا سەرکردە کانی پوڤئاوا بانگ بکات بۆ ئیسلام و سروشتی پاک، وەک چۆن ئەوان سەرکردە کانی ئیسلام بانگ دەکەن بۆ ھاویرەگەزبازی و لادان و کوفر.

* سەرکردە کانی پوڤئاوا دەست وەردەدەنە وردترین و بچووکتین کاروباری کۆمەلگاکەمان چونکە ئەوان بۆ دەستوور دەژین، نەک بۆ خۆیان. لەگەڵ ئەوہ شدا نابینیت حاکمیکى موسلمان دەست وەربداتە ئەو لادانانەى ئەوان لە فیتەرتى خودایی و بەھا ئەخلاقییەکاندا کردوویانە، چونکە سەرکردە موسلمانەکان بۆ خۆیان دەژین، نەک بۆ دین.

* سەرکردە کانی پوڤئاوا گەلەکەیان دەکپن بە فرۆشتنی حوکومەتەکان بۆیان، دەسەلاتدارانی پوڤھەلات حوکومەتەکان دەکپن و گەلەکەیان دەفرۆشن، دادگەری ئەوہیە حوکمی خودا بکپنەوہ کە تەواو گونجاوہ بۆ گەل و حوکومەتەکان.

* ئيسلام په كده خه ن و رۆژئاوا بوون به زور ده چه سپين، به پاساوى بوونى په ستانى دهره كى و نيوده ولته تى، كاتېك كه سپك مملاني تى كورسى و دهسه لاتيان بكات ده ستى پتوه ده گرن تا مردن ... (احفظ الله يحفظك).

* خوداى گه وره له قورئاندا وشه ي (السلطان و السلطة) ي له هه شتا جيگه دا هيناوه له زورينه ياندا مه به ستى به لگه و به هيژى روونكر دنه و هيه هه رچه نده له كه سيكى لاوازي شه وه دهر بچيت، به لام خه لكى بو هه موو دهسه لاتدار و خاوه ن هيژيكي داده نين هه رچه نده نه زانيش بن.

* بوون به سه ركرده و وه رگرتنى پؤست ئه مانه ته، ئه مانه تيش بارگرانى زياتره له ريزداريه كه ي. ئه و كه سه ي پؤستېك وه رده گري ت، وا پتويسته دوعا ي بو بكرېت تا خودا يارمه تى بدات و كاره كانى بو رېك بخت، به لام پيروزيايى كردن لى و اى لى ده كات ريزداريه كه ي له به رچاو بيت نه ك بارگرانيه كه ي.

* سه ركرده يى و پيشه وا بوونى راسته قينه خودا له ناو خه لكيدا دايدنه تى ت، نه ك مرؤفه كان درووستى بكه ن، پيشه وا بوونېك ئه گه ر دلې خه لكى به ده ست نه هي نيت پيشه وا يه تيه كى فيلباز و پووجه، خودا به ئيبراهيم ده فه رمووېت: ﴿إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ [البقرة: ۱۲۴] ده تكه م به ربه رى خه لكى دنيا.

* پيشه وا بوونى ئايين و دنيا به ميرات و پشتاوپشت ناگيرت، خودا رېگري له پيغه مبه ر ئيبراهيم كرد له و كاره، پشتا و پشت ده بيته هو ي ئه وه ي ئه و پيشه وا يه تيه بكه ووېته ده ست كه سانى نه شياوه وه: ﴿إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ [البقرة: ۱۲۴]

«ده تكه م به ربه رى خه لكى دنيا. گوتى: ئه دى نه وه كانم؟ گوتى: ناهه قيكاران وه بهر به لئيم ناكه ون.»

* يه کهم جار پشټاوپشت و به ميراتگرتنی دهسه لات له روم و فارسدا ده رکهوت پاشان موسلمانان لاسايان کردنه وه له کاتيکدا ئه و بابه ته له شهرعه که ياندا بوونی نه بوو، پاشان فارس و رومه کان وازيان لي هينا و موسلمانانيش داوا ده کهن وازی لي بهينن، ئه مهش شوينکه وتنه له چاک و خراپدا ... عه بدولرپه حماني کوري ئه بووبه کر کاتيک موعاوييه دهسه لاتی پشټاوپشتی دايه کوره که می گوتی:

"هیره قلیبانه ده تانه ویت، دهسه لات به میراتی ده دهنه کوره کانتان!"

* پاشاکان دوو جوړن:

يه کهم: ئه وانه ی دهسه لاتيان گرتووه بو خزمهت و قازانجی خه لکی، ئه مه گوئی نادات به وازهينان له دهسه لات ئه گهر بزانیټ که سپیکی دیکه باشت ر ده توانیټ دهسه لات به رپټوبه بریټ، وهک عه زیزی میسر وازی له دهسه لات هکه می هينا بو یوسف، له گه ل ئه وهی یوسف لاواز بوو ههروه ها تازه له به ندینخانه نازاد بیوو.

دووه م: ئه وانه ی دهسه لاتيان گرتووه بو خزمهت و قازانجی خودی خوټان، ئه مه به لایه وه گرنگ نییه خه لکی هه مووی تیډا بچیت، بهس تنه نا خوئی رزگاری بیټ به سه، وهک ئه وهی فیرعه ون ئه نجامی دا، ﴿قَالَ سَقِّتُلْ أَبْنَاءَهُمْ﴾ [الأعراف: ۱۲۷] «گوتی: بهم زووه کوره کانیان ده کوژین.»

* گه وره ترین شت کورسی پاشایه تی پي جيگير بیټ بیټویستبوون و هه زنه بوونه لی، ئه گهر پادشاکان بی پیویست بوون له کورسی دهسه لاتيان و خه لکی و ئه وانه ش که مملانیټی کورسیان له گه ل ده کهن، کورسی دهسه لاتيان بو ده پاريزن. به لام هه رچه نده خوټان ده ست بگرن به و کورسیه وه، خه لکی زیاتر دهستی لي به رده دهن.

* نزیکه بوتری له هه موو میژوودا رووینه داوه دهسه لاتداریک به زور کورسی دهسه لاتی وه رگرتیټ و به ویستی خوئی کورسی دهسه لاتی چول کردیټ ... ئه مه بنچینه و رپسایه کی میژوییه.

* په يوه سټبون به کورسی دهسه لاتوه، هاوشپوهی وابه سټبونى مروقه به ژيانه وه، بويه خودا نهمانى به ليدارنين (نزع) ناوبردووه، وهک دهفه رموویت: ﴿وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ [آل عمران: ۲۶]

«کيش توّ حهز کهى دهسته لاتى لى دهستينيت و داده رنيت.»

وهک لى سهندنه وهى روح وایه، فهضيل ده لیت: "هه لکولینى چيايهک به دهرزى ئاسانتره له هه لکولینى دهسه لات له دلى مروقادا."

* په ند وه رگرتن زیاتر به لیسه ندنه وهى دهسه لات دیته چې وهک له پیبه خشینی دهسه لات، بويه خودا سه ره تاي دهسه لاتى به پیبه خشین (ایتاء) وه سف کردووه و کو تاييه کهى به لى سهندنه وه (نزع) واته: به هتیز ﴿تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ [آل عمران: ۲۶]

* زانایان ده لىن گه وره ترين هوکارى سرینه وهى تاوانى به نده بریتيه له دوورخستنه وهى له دهسه لات، چونکه قورسى په ژاره و خه میکی زور گه وره یه، نه گهر دهسه لاتداران بیان زانایه ئازارى لابرديان له کورسى دهسه لات چهنده زوره، نهوا ههر سه ره تا دهسه لاتيان وه رنه ده گرت.

* به نه دازهى دريژبوونه وهى ماوهى دهسه لات ئومیده کان زیاد دهکات، خراپه کاريش په يوه سته به زورى و دريژى ئومیده کانى مروقه وه، عامرى شه عبي ده لیت: "پيشه وا عومه ر نووسراویکی نووسى که نايیت هيچ کاربه ده سټيکم له يهک سال زياتر به رده وام بیت له پوسته کهيدا، به لام چوار سال نه بوو مووسا بهیلنه وه له سه ر پوسته کهى."

* گه وره ترين هوکارى سه رليشپواندننى شه يتان بو مروقه کان نه وه يه به ئوميد دريژيان و ده سټخستنى دهسه لات و گه وره يى سه رگه ردانيان دهکات: ﴿فَوْسُوسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا قَدْ أَمَّ هَلْ أَذُكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى﴾ [طه: ۱۲۰]

«شهیتان دنه ی خراپه ی دا. گوتی: ئادهم! گهره کته داری ههرمان و نه مریت پښ بلیم و ئهوی ههته دواپی نهیه؟»

* ههر سرکرده یهک دهسه لاتي گرته دهست له پښناو گه وره یی خویدا، خو ئه گهر ترسی له دهستدانی گه وره ییه که ی هه بوو به هو ی ژر دهسته کانییه وه، ئهوا هیچ شتیک ریگری نابیت بو له ناو بردنیان و هیچ باکی نییه ئه گهر ته نیا و ته نها خو ی بمینیته وه، وهک فیرعه ون کاتیک ترسا له مووسا: ﴿قَالَ سَنُقَاتِلُ أَبْنَاءَهُمْ﴾ [الأعراف: ۱۲۷] «گوتی کوره کانیان ده کوژین.»

* دوو شت هه یه ده ولت به هو ی ئه و دووانه وه به هیز ده بیټ: ناسینی دوژمنه دهره کییه کان.

په یوه سستی و گهرم و گوری ناو خوی.

﴿يَا مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ﴾ [الفتح: ۲۹]

«موحه ممه د پیغه مبه ر خودایه؛ ئه وانه ش که ده گهل ئه ون، له به رانه بر دوژمنانیان توندوتیژ و له ناو خودا دلوقان.»

* هوکاری دارووخان و دارمانی ده ولت بریتییه له ناکوکی له سره بابه ته لاهه کییه کان له کاتی هه بوونی ململانی له سره بابه ته مه زن و گشتییه کان: ﴿وَلَا تَنْزَعُوا فِتْمَسْلُوا وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ وَأَصِيرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [الأنفال: ۴۶] «جیاواز مه بن و دووبه ره کی مه که ن به هو یه وه بشکین و لاواز بین و هیزتان پروا و نه مینیټ، خو رابگرن به راستی خوا له گهل خوراگراندايه.»

* ئوممهت وهک یهک جهسته وایه ته نها به یهک دل به ریوه ده چیت، بوونی دوو سرکرده وهک بوونی جهسته یه کی دوودله، په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فهرموویټ «وینه ی باوه رداران وهک یهک جهسته یه خودا ده فهرموویټ: ﴿لَمَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ﴾ [الأحزاب: ۴]

«خوا بو هه ناوی هیچ پیاویک، جووتی دلی دانه ناوه.»

* گه وره ترين هوکاري هه ره سه پینانی زورینه کان جیاوازی دله کانه، که میکی کوبوووه و یه کگرتوو به هیتره له زوریکی ناکوکی تیکه وتوو: ﴿وَلَا تَنْزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾ [الأنفال: ۴۶]

* تاکه ده ستیک به تهنه ناتوانیت گوریس گری بدات، خو ئە گهر گریشی بدات، ئەوا ناتوانیت به توندی گری بدات. ئە گهر گوریس و کاروباری ئوممهت دی به شل و شیواوی، ئەوا بزانه ئەوهی گری داوه تهنه یه ک کهس بووه.

* ئوممهت کونایتهوه ئە گهر هه موویان چاویان بریپته لووتکهی هه ره می ده سه لات، چونکه تهنه جیگه ی یه ک کهس ده بیتهوه، ئە گهر مملاتی له سه ر بکن، ئەوا هه موویان ده کهون، ده رگا والا ده بیت بو دوژمنانیان و بی ماندوو بوون دینه سه ریان.

* ﴿تَوَاتَوْا لِمُلْكٍ مِّن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكُ مِمَّن تَشَاءُ﴾ [آل عمران: ۲۶]

«هه ر کهس بو خو ت مه یل ل بیت، ده سه لاتی بی ده ده یه ت و کیش تو چه ز که یه ده سه لاتی لی ده ستینیت.»

ئە گهر خودا له قورئاندا گورانکاری هه ر بابه تیکی پالدایه خو ی، ئەوا ئاماژه یه به وهی هوکاره به رجه ستیه ی و هه ستی کراوه کان زور لاوازن له گوړینی ئەو کاره دا.

* زوربوونی تاقم و لایه ن و حیزب له ناو ئوممه تدا، سه روک جیگه ر ده کات و ئیسلام لاواز ده کات: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَا تَنْزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾ [الأنفال: ۴۶]

* ئوممه ت شکوی له ده ست ده دات ئە گهر دونیا مه ستی بکات، په یامبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: «خودا شکوی ئیوه له دلی دوژمنانتان ده رده هیبیت و لاوازی ده خاته ناو دل و ده روونی ئیوه وه، واته خو شو یستنی دنیا و رقلیبوونه وهی مردن.»

* گوره ترين دهردي نه مروی نوممهت: نهويه دوژمنه کانی سرشورپيان به بهردا کردوو و ناويان ناوه چاوپوشي و ليبوردهی، نه گهر تاکيکی نه م نوممهته بکوژریت هيچ مهراق دايان ناگریت، خو نه گهر که سيکی نه وان بکوژریت، نه مان له باتی نه وانیش مهراق دايان ده گریت.

* گوره ترين شيوه ی سرشورپی نوممهت نهويه سته می لی ده کریت و دوژمنه که ی وا باوه ری پی ده هینیت که خو ی هوکاري تووشوونیه تی به سته م، نه وکات دوژمنه که ی به ماموستا و په روه رده کاری ده بینیت، نه وهک سته مکاریکی خو مه لاسدر.

* سرشورپوونی نوممهت سزای دوورکه و تنه وه یانه له نایین، خودا گوپرایه لان شکودار ده کات هه رچه نده لاواز بن، سرپیچیکارانیش سرشور ده کات هه رچه نده به هیز بن، ﴿ضُرَيْتٌ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةُ﴾ [آل عمران: ۱۱۲] له هه ر جیش بن، هه چه پوکی و زه بوونی بووه ته به شیان.

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿إِنَّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ [المائدة: ۷۸]

چونکه فهرمانی خویان به جی نه هینا و نه وان پیشه یان ده ستریز ی بوو.

* نه گهر خودا تاقیکردنه وه به کی هینایه پیش بو نوممهتیک و نه وانیش هانایان برده بهر موسولمانان و داوای سرخستیان کرد، به لام ده سه لاتداره کان نه چووون به هانایانه وه و پشتیان تیکردن، نه وا به دلنیا یی خودا سزای خو ی داده به زینتته سر به توانا ترینی نه وانیه ی ده ستیان لیبه ردان، خو نه گهر نه وه که سانه پیش نه وه کاره یان سته مکار بووبن، نه وا سزایه کی زور سه ختتر به به راورد به نه وانی دیکه ده چیژن.

* خودا پیشهاتیک بو ولاتیک له ولاتانی موسلمانان ده هینتته پیش و نارچه تیه ک یه خه یان ده گریت تا کوو نه وانی دیکه تاقی بکاته وه و دهر بکه ویت

زیندوون یان مردوو، چونکه ئوممهت هه مووی وهک یهک جهستهیه، ئه گهر ئه ندامیکی بو ئه ندامیکی دیکه ی ئازاری نه دی، ئه وه یان بیهوشه یان مردوو.

* ده وله تانی کوفر به سهر که مینه موسلمانه کاندانا تانوان سهریکه ون ته نها ئه و کاته نه بیته که ده وله تی ئیسلام په رت و بلاو بووبن و ده وله توچکه ی بچووک بچووک و لیکیجیان لئ پهیدا بووبیت، کومه لانیکی به گرتوو هه رچه نده که میش بن، به هیزترن له زوریکی لیکترازاو.

* ئه م ئوممه ته وهک جهسته یهک وایه ئه گهر بریندار بیته، هه موو به شه کانی به ئاگا دینه وه، ئه وه ی ئازاری پی نه گه شت، یان بیهوش کراوه یان له ئه وان نییه: المؤمنون کالجسد اذا اشتکی منه عضو تدعی له سائر جسده «بروادار وهک جهسته یهک وایه ئه گهر به شیکي ئازاری هه بوو، هه موو جهسته ی هه ست به ئازاره که ی ده کات.»

* زوری ئازار له جهسته ی ئوممه تدا نامه یه کی خوداییه له پیناو به هوش هاتنه وه یاندا، ئه گهر جهسته مه ست بوو یان نووستبوو، ئه وا ژانیکی توند به خه بهری ده هینیته وه.

* ئه گهر به شیک له ئوممه ت ئازاری هه بوو و به شه کانی دیکه به په له نه هاتن به دهم سهرخستیه وه، ئه وا بزنان جهسته ی ئه و ئوممه ته یان مردوو، یان بیهوش کراوه، له فه رموده دا هاتوو «ئوممه ت وهک یهک پیاو وایه، ئه گهر چاوی ژان بکات، هه موو جهسته ی ژان ده کات.»

* له کاته قورس و ناهه مواره کاندانا ته نها ئه وانیه له پیناو خودادا کارده که ن ده میننه وه، عوروه ی کوری زوبهیر ده لیت: "په یامبهری خودا بو غه زای شام خو ی ئاماده کرد، له کاتی گه رمایه کی زور به تیندا، خه لکی رایان ده کرد له رومه کان، ته نها ئه وانه ده رچوون که یه کلا بوون بو خودا، به لام دوورووه کان مانه وه و ده رنه چوون."

* سزای خودا بهرۆکی ئوممه تیک ده گریت که یه کتری سه رشور بکهن، له فهرمووده دا هاتوو: "ههر کهس موسلمانیک پشتبه ربدات له شوینیک که سنووهر کانی خودای تیدا پیشیل ده کر، خودا له شوینیک پشتی به رده دات که ئه و چه زده کات له ویدا سهر که ویت."»

* خودا خاتری هیچ ئوممه ت و ده وله تیک ناگریت، ئه گهر هه لئه ستن به ئه رکی خۆیان، ئه وا ده یان گۆریت به کهسانی دیکه، ئه مه هه ره شه ی خودا بووه بۆ هاوه لان: ﴿إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ [التوبة: ۳۹] «ئه گهر (بۆ جیهاد) رانه په رن و ده ست به کار نه بن، ئه وه سزایه کی زۆر به ئیشتان ده دات و کهسانیکی تر ده هینیته کایه وه له ئیوه نه بن.»»

* ئه گهر که سایه تی و شه ره ف مرد، ئه وا ئوممه ت شایسته ی له ناوچوو نه، له ئه سه ریکدا هاتوو «ئه گهر زینا له قه ومیکدا بلا بووه وه، ئه وا مردن زۆر ده بیت تیا یاندا. ههر کهس هۆکاره کانی زینا ئاسان بکات، ئه وا خودا هۆکاری له ناوچوو نی ئاسان ده کات.»»

* هۆکاره کانی مانه وه ی ئوممه ت سن دانهن: ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [المائدة: ۵۴]

«ههر کهس له دینی خۆی پاشگه ز ببیته وه، خوا له مه ولا کۆمه لیک ی وا ده خاته پروو، خۆشی بوین؛ ئه وانیش خویان خۆش بویت و له به رانه بر خاوه ن باوه ران نه رم و نیان ده بزوو نه وه و له به رانه بر دوژمنان، سه ریلند و توند و تیژن؛ غه ز له رای خواش ده که ن.»»

* زانا ئه و که سه یه ئیسلام به هۆی سیاسه تیه وه ده پاریزیت، نه ک سیاسه ت بیاریزیت به ئیسلام.

* چاوپوښيکړدن و داشکاندن له بابه ته بنه رته تيبه کاني ئيسلام به به لگه ي
 سياسه تکر دن، دوور ووبيه کي دېرينه: ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَى لَهُمْ﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ﴿٢٥﴾ [محمد: ٢٥-٢٦] «دياره
 شهيتان دنه ي داون و کاره کاني بو خه ملاندوون. چونکه نه وانه به و که سانه يان
 گوت چه زيان لهو شته نيبه که خوا ناردوويه ته خوارئ: ئيمه له هه نديک کاردا
 به قسه تان ده که ين.»

* ناکوکی و مملاني نيوان تاقمه کان نه گهر سياسه ت ده ستي تن بخت،
 بابه ته بنه رته تيبه کاني خراب ده کات و زما ني ده شيوئي تي ت و دادوه ري ناهي لي تي ت،
 چونکه ئامانجه کانيان گور او له چه سپان دني هه قه وه بو رازي کړ دني خه لک.

* زور يک له مملاني حيز به کان له مرودا، هوکاره کاني شرعي و دروستن،
 به لام ئامانجه کاني سياسه تي کي پووچن، ئامانجه کان هوکاره کاني ليل کردووه.
 ژيره کان له بهر ئامانجه کاني ده وه ستن و نه زانه کان يش به هوکاره کاني فريوده خون.

* گه وره ترين هه له نه وه يه بنچينه کاني ئايين به جوړيک دابندري ت که
 بگونجيت له گه ل سياسه تدا، نه ک سياسه ت له گه ل بنچينه کاني ئاييندا
 بگونجيتري ت، سياسه ت هوکاري که بو گه يان دني هه ق، خودي خو ي ئامانج نيبه.

* حوکوم ته کان ترسي گوراني سياسه تيان زياتره له گوراني ئايينيان،
 بابه ته له پيشينه کانيان دوژمنه کانيان بو ديار ي ده کات، ئايين دژيه کي تووشدي ت
 کاتيک ده خري ته ناو جگه له بابه ته گرینگترينه کاني خو ي، دوژمنه کاني سياسه ت
 زياتر ده گور ي له دوژمناني ئايين.

* هه موو زانستيک که م و کورتي تن ده که وي ت، به لام که موکوپره کانيش
 کات و وه رزي خو يان هه يه، له پاش هاتني داگير که ران (استعمار) زور ترين که م و
 کورتي هاتي ته ناو فيقه ي ئيسلامي هه وه له بابه تي «سياسه ت و ئافره ت» دا بووه.

* دهسته و گرووپهکان کاتیک ژمارهیان کهم بیټ له بهرانبه زورهکاندا، یه کگرتوو و هوگر دهن؛ بهلام کاتیک ژمارهیان زور بوو، پهرشوبلاو دهن. ئەو زیانهی که مینهیهکی یه کگرتوو دهیدات له زورینهیهکی پهرشوبلاو، زور زیاتره لهو زیانهی زورینهیهک دهیدات له که مینهیهکی یه کگرتوو.

* جیاکردنهوهی ئابین له سیاسهت له ئوروپا سهری ههلا چونهک ئابینه که یان خرابوو به هۆیهوه سیاسهت که شیان خراب ببوو، بهلام جیاکردنهوهی ئابین له دهولت له رۆژههلاتدا به هۆی خرابی و گهندهلی سیاسهت مه داره کانیهوه ده رکهوت، چونکه ئابین ریگر بوو له وهی ئەوان له سهر گهندهلیی بهردهوام بین.

* ئەو که سهی دهلیت ئابین په یوهندی به سیاسهت هوه نییه، ئەوا بریاری پهرستشکردنی دوو خودای داوه: یه کیان له ئاسمان و ئەوی دیکه له زهوی: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الأُنعام: ۱۶۲] «ئهی موحه ممه د (ﷺ) بلی بیگومان نوێژ و (به ندایه تی) و قوربانی و ژیان و مردنم ههر بو خوا ی پهره ردگاری جیهانیانه.

* ئەو که سهی دهلیت ئیسلام ده بیټ له سیاسهت جیا بکریتهوه، یان ئەوهیه باوهری بهوه نییه خودا به دیهینه ر و دروستکاریه تی، یان باوهری بهوه نییه خووی دروستکاره، یان خو به گه وره زانه به رانبه رهق، چونکه ئەقل ئەوه ده سه لمینیت که دروستکار شاره زایه به وهی دروستی کردوه.

* سهیره ئەو که سهی باوهری وایه خودا گهردوون به یاسایهکی زور ورد بهریوه ده بات و له یه کهم رۆژی به دیهینانییه وه هیچ که موکورتیه ک پرووی تینه کردوه، پاشان بهرنامه و یاساکانی ئەو به دیهینه ره بو ژیان رهت ده کاته وه، ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ [غافر: ۵۷]

«به راستی دروستکردنی ئاسمانهکان و زهوی گه وره تره له دروستکردنی خه لکی.»

* خدا مرؤف و دونیای ئه و مرؤفه شی هیناوه ته بوون، به لام ده بینیت مرؤفگه لیک به خوا ده لئین: ئایینه که ت مه هیینه ناو دنیا که مانه وه! ﴿قَتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ﴾ [عبس: ۱۷]

«دهک ئه و مرؤبه به کوشت چیت که هیچی ده چاواندا نییه.»

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ [النحل: ۴]

«بنیاده می له تنوکتیک به ره هم هیئا؛ که چی بووه ته دوژمنیکی به ئاشکرا.»

* کاته کانیاں له سهر کاتژمیره کانیاں ورد ریک ده خهن، ههرکات که موکورتی تیکه وت، ئه و له سهر رویشتنی مانگ و خور زور ورد ریکی ده خه نه وه، چونکه ئه وانه له یه که م روژی دروستکردنیانه وه که موکورتیاں به سهر نه هاتووه، پاشان ده بینیت ئه و که سانه خوین به گه وره داده نئین له هه مبه ر خودادا به شانازیکردن به و ورده کاریبه ی ئه نجامیاں داوه ... ﴿قَتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ﴾ [عبس: ۱۷]

* خدا خوئی یاسای ژیا نی مرؤف و دروستکردنی به ریوه ده بات، له لیدانی دل و سووری خوین و هه ناسه ی و ته نها فه رمانی به مرؤف کردووه پاریزگارییاں لی بکات، جا کاتیک مرؤف یاسا بو ده ولته که ی داده نئیت، زمانحالی ده لئیت: من شاره زاترم به دونیای خوم!

* سه رکرده زیاتر پیویستی به ئه و که سانه یه که ئاموژگاری ده که ن تا ئه وانه ی که ستایشی ده که ن و پیایدا هه لده دن، چونکه خراپبوونی ده ولته زیاتر به هوئی زیاده ره وی ستایشکارانه وه رووده ات نه ک زیاده ره وی ئاموژگاری کاران.

* ترسناکترین ستایش زیاده ره وی کردنه له ستایشکردنی ده سه لاتداراندا، چونکه ستایشکردنی مرؤف وه ک سه ربپرینی وایه، ستایشکردنی سه رکرده هاوشیوه ی سه ربپرینی ئوممه تیکه، چونکه وای لی ده کات خو به گه وره زانین

له دلېدا بچه سپېت له بهرانبه ر گوبېستېبون بۇ ئامۇژگارېيه كان، ههروهها سنوورېش بېه زېنېت له كاتې سزادا.

* ئايېنې ئېسلام زه مې ستاېشكردنې سه ركرده كانې كردووه، به شېويهك كه ئه و ستاېشكردنه بېتته هۇي خراپوونې سه ركرده كان بۇ ژېردهسته كانېان، ههروهك چۇن زه مې سه رزه نشكردنې كردووه به جۇرېك بېتته هۇي خراپوونې ژېردهسته كانې له بهرانبه رېدا، يه كسان رانه گرتنې ئه م دوو بابته ده بېتته هۇي ئازاوه ي نېوان ده سه لاتدار و ژېردهسته كانې.

* ستاېشكردنې ده سه لاتدار كه بېتته هۇي سه ركه شېوونې، ئه م جۇره ستاېشكردنه زيانې زياتره له سه رزه نشتېك كه مه به ستې زيانېيگه ياندنې له گه لدا بېت، يه كه ميان ده بېتته هۇي داپۇشېنې سته مه كانې، دووه ميان داپۇشېنې دادوه رېيه تې. رووخانې ده وله تېش زياتر به هۇي شاردرنه وه ي سته مه كانې ده بېت، نهك شاردرنه وه ي دادوه رېيه كانې.

* سه له ف نه يانگوتووه رېگرېي خراپه كارېيه كانې سه ركرده هه مووي ده بېت له حاله تې نه ينېدا بېت، نا بېت ئاشكرا بېت له هه موو حاله ته كاندا، بېگومان دادگه رې له و بابته دا ته نها ئاره زووي سه ركرده و گومان و شوبه هې زاناکان شېواندووېه تې.

* واجبه سه ركرده به ئاشكرا ئامۇژگاري بكرېت له كاتې بوونې ئه و خراپانه ي زيانه كانېان گشتېن و ئاشكران و هه موو خه لكي ده گرنه وه، جا زيانې دېين بېت يان دونيا، به لام هه رامه و دروست نېيه چاودېرېي و جاسووسېكردن به سه ر كاره په نهانېيه كانېاندا بكرېت، تاكوو عه بېه يانې پې هه لېدرېته وه.

* زياده ره وېكردن له رېگرې په نهانېدا ده بېتته هۇي زيا دبوونې تاوانې ئاشكرا، ههروهها زياده ره وېكردنې رېگرې ئاشكرا ده بېتته هۇي زيا دبوونې تاوانې نه ينې، دادوه رېي و ناوه ندگېرې ده بېتته هۇي چاره سه ركردنې تاوان و دوورويي.

* ټو کهسهی که پیشده خریت بو وه رگرتنی پوستی کاربه دهستی ده بیت هیژ و زانستی له خویدا کو کرد بیته وه و بهرجه ستهی کرد بیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَنُ عَلَيْنُكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ﴾ [البقرة: ۲۴۷]

«خودا ټوی له سهر کردوونه ته فه رمانده؛ زانست و قه لافه تیشی له ټیوه پتر پښ داوه. خوا حهز بکات پاشایه تی به هر که سیک بدا، دهیدا.»

به ټه ندازهی نه نگی و که موکورتی له هیژ و زانستی سهر کرده، سیاست نه نگی و که موکورتی تیدا رووده دات.

* به پپی بنچینه شهرعییه کان و تیروانینی عه قَل له کاتی دیاری کردنی سهر کرده دا ده بیت باشت رینه کان هه لبر ټردریت و پشبخریت؛ ټه گهر ټه وه نه ده تواندرا، ده بیت ټو که سه هه لبر ټردریت که نزیکه له چاکه وه؛ ټه گهر ټو جوړه که سانه ده ست نه که وتن، ټه وا دورترین که س له خراپه و شهره وه هه لده بټر ټردریت.

* یه کیک له هه له کان ټه وه یه که ټو فه رموودانهی ده رباره ی سهر کرده چاکه کان هاتووه ن به کار به ټندرین بو سهر کرده سته مکاره کان، سته مکاره کان بو کافران و کافران بو موسلمان. به ممش ټه نجامه کان ده شیوین، ټه مانه هه مووی ده درینه پال دیین به سته م.

* سهر کرده ټه گهر خودی خو ی چاکبوو ټه وا ده توانیت چاکسازی له ماوه یه کی زور که مدا ټه نجام بدات، به جوړیک که سانی دیکه له چه ندین سالدو بو یان ټه نجام نادریت. ټه گهر خو ی گهنده ل بوو، ټه وا گهنده لی به هه مان شیوه ده بیت، سیاست و چاکسازی له گه وره ترین ټامانجه نه قلی و عه قلییه کان.

* ټه گهر کاروباری ته نها یه ک که س بگریته ده ست، ټه وا تو کاربه ده ستیت. ټو که سه ی نه توانیت کاربه ده ستییه کی بچووک به رټوه، ببات ناتوانیت

کاربه دهستی گه وره به رپوه ببات. کاروباری خودی خۆت چاک بکه، کاروباری کهسانی دیکهت بو چاک ده کریت، نه گهرنا له ههواو ئاره زوو پاریزراو نابیت.

* بریاری دهسه لاتدار نا کوکیه کان هه لده گریت و لای ده دات، نه گهر زانا بوو به بابته نا کوکه کان. به لام که نه زان بوو، پیویستی به ئه وه یه خۆی له نه زانییه که ی ده رباز بکات، نهک نا کوکی له سهر کهسانی دیکه لابdat.

* خودا رپگه ی به په یامبه ره که ی نه داوه به ویستی خۆی له کاره کاندای بریار بdat، چ جای دهسه لاتدار پیک به ویست و ئاره زووی خۆی بریار ده ربکات: ﴿لَا تَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرْتَكَ اللَّهُ﴾ [النساء: ۱۰۵] «سا تۆش به م قورئانه ههروهک خوا رپی پی نیشان داویت، دادپهروهرانه داوه ریی مهردم بکه.»

* ئه و سه رکرده یه ی له دهستووره کهیدا هه لاتیکی چه سپاو هه رام دهکات یان هه رامیکی چه سپاو هه لال دهکات، ئهوا به کو دهنگ به سه رکرده ی شه رعی ناوزه ند نا کریت، خۆ نه گهر هه لال و هه رامه کانی له دهستووردا وهک خۆی دانا به لام به کردار پیچه وانهی ده کرد، ئهوا به سه رکرده ی شه رعی هه ژمار ده کریت و هه له کانی بو راست ده کریت هه و و مملانیی له گه ل نا کریت.

* دروست نییه سه رکرده رپگه بdat وته ی هه لکی بو بگپرنه وه، کاتیک به خراب باسیان کرد، چونکه ده بیته سه رکرده بو ئوممهت بزنی نهک بو خودی خۆی، له فه رمووده دا هاتووه لا ییلغن احد منکم عن احد فانی أحب أن أخرج سلیم الصدر» با هیچ تاکیکتان وته ی که سیکی دیکه تانم بو نه هینیت، چونکه من پیم خۆشه به ده روونیک ی پاکه وه ده رچم لاتان.»

* گه وره ترین هۆکاری خرابوونی دهسه لات ئه و ده زگا سیخو رپانه یانن که جیاوازی نا کهن له نئوان سیخو ریکردن به سه ر خرابه کارانه وه و باسکردنی دهسه لاتدار له لایهن هه لکیه وه به خرابه، هه ردوو بابته که به یهک جوړ ده گوازه وه.

* دروست نيبه سهرکرده يک له سهر کورسي دهسه لات بهرده وام بيت
 ټه گهر ژېرده سته کاني پي رازي نه بوون، وهک چوون دروست نيبه پيشنويزي
 کردن بو که سانتيک له مزگه وتدا ټه گهر خه لکي مزگه وته که رازي نه بوون به
 پيشنويزي ټه وه که سه، ټه دروست نه بوونه پرووده کاته پيشنويزي و سهرکرده که
 بهرده وام نه بيت له سهر پيشه و ابووني ټه وه خه لکه نهک پرووبکاته نويزخوينان
 بوټه وهی نويزه که بيان ته و او نه کن.

* ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ [يوسف: ۷۷] «له پيشووشدا برايە کي ټه وه
 دزي کرد.»

تومه تي دزيان دايه پال يوسف، به لام سزاي نه دان. نابيت دهسه لاتدار
 سزاي که س بدات له سهر باسکردني به خراپه، بي بلاوکردنه وهی، په يامبه ري
 خودا (ﷺ) به و جوړه بووه له بهرانبهر ټه وه که سانه ي به خراپه باسيان کردووه.

* بازرگاني و دهسه لات له هر که سيکدا کو بوويه وه، ټه و ا بيگومان په کيان
 ټه وي دیکه بيان خراپ ده کات.

* ترس بيروباوه ر دروست ناکات، به لکوو ترس و ناچاري له دهرووندا
 ده چينيټ، کاتيک ترسه که ي رهويه وه هه لده گه رپټه وه.

* ههرکه س به زور شکو و هه يبه ت له دهرووني خويدا بچينيټ، ټه و ا خه لکي
 له پرووي خويدا چي پيخوشه ټه وه ي پي ده لين، به لام له په نه اندا چي پي
 ناخوشه ټه وه ي پي ده لين. شکو و هه يبه ت بو هق دروست ده کريت نهک
 بو خاوه نه که ي، په يامبه ري خودا کاتيک ټه و پياوه ي ديت که ترسي لئ نيشت
 به ديتني شکو و هه يبه تي په يامبه ر، پي فه رمووهون عليک انا ابن امرأة تاكل
 القديد «نارام به ره وه، من کوري ژنيکم گوشتي وشکه وه بووي ده خوارد.»

* دروستکردنی شکۆ و هه بیهت به زۆر بۆ خودی خۆت ده بیته هۆی ترساندنی نامۆزگار یکار له نامۆزگاری کردنت، ئەمەش ده بیته هۆی مانه وه له سەر هه له و نه مانى کهسى ره خنه گر، زۆرکردن بۆ لادانى هه بیهت خه لکی رووقایم ده کات له ره خنه گرتن و جوین پیدانى، ناوه ندگیری هه ردوو سوود و به رژه وه ندىیه که ده هیئته جی.

* دروستکردنی هه بیهت بۆ نه فس هه رچه نده زیاتر دروستی بکهیت زیاتر خه لکی دوور ده خاته وه له راستکردنه وهی هه له کان ئەگەر ئەو که سه ئەنجامی بدات، تا وای لی دیت هه بیهتی زۆر ده بیته و هه له ی زۆر ده بیته و خاوه نه که ی به ره وه له ناوچون ده بات.... به نده هه بیهتی خۆی له پیناو خودادا وازل ده هیئته و لای ده بات.

* ئەو هه بیهته ی که لاجوونی به سهردانا یات، به مال و گه وره یی و ده سه لات به ده ست نایهت، عوروه ی کوری مه سهوود ده لیت له کاتیکدا هاوه لدانه ر بووه: کیسرا و قه یسه ر و نه جاشیم بینیه، سویند به خودا هیچ پادشایه کم نه دیوه به هیئده ی موحه ممه د هاوه له کانی به گه وره ی رابگرن.

* بئیرگومان ئوممه تان گومرا دهن و ده وله ته کان له ناو ده چن، ئەگەر پیاوانی ده وله ت و سه رکرده کان گه وره تر راگیرین له ده ستوور و یاسا، په یامبه ری خودا (ﷺ) هه رگیز تۆله ی نه ده سه نده وه له پیناو خۆیدا ته نها کاتیک سنوره کانی خودا بشکیندرا یه، ئەوا تۆله ی له و پیناوه دا ده کرده وه.

* کاتیک ئوممه ت سه رکرده یان زیاتر سه رده خست له په روه ردگار، ئەوا ئوممه تی دونیان نه ک ئوممه تی دبین، ئەوه نیشانه ی وازلته پینان و له یادکردنیانه له لایه ن خودا وه.

* ئەگەر له ئوممه تیکدا ریزی سه رکرده زیاتر بوو له ریزی خودا و په یامبه ر و هاوه لان، ئەو ئوممه ته ئوممه تی دونیا یه نه ک ئوممه تی دبین. ئوممه ت ئەگەر گه وره یه کیان هه بیته، ریزی لی ده گرن.

* دەرچوونی ژیر دهسته کان له سهرکردهی موسلمان کاریکی نادرسته، ههروه ها دەرچوونی سهرکرده کان له مافی ژیردهسته کانیاں دووباره کاریکی نادرسته، هاوتا راگرتنی ئەم دوو دەرچوونه په یوهستن بهیه کتره وه، زیاده روهویکردن له پاراستنی به کیاندا ده بیته هووی له دهستدانی ئەوی دیکه یان.

* خه لکی ده توان داوا له سهرکرده که یان بکه ن کاروباری دونیا یان بو چاک بکات، به لام پاش چاگردنی کاروباری ئایین، به کیکی له وانهی خودا له گه لیاں نادویت: «پیاویکه به یعه تی به پیشه وایه ک داوه، به لام تنها بو قازانجی دنیا به یعه تی پی داوه، ئەگەر دونیا ی پی بدات ئەوا به رده وام ده بیت، خو ئەگەر دونیا ی پی نه درا، ئەوا له به یعه ته که ی دهرده چیت.»

* ئەگەر سهرکرده کان گومانی خراپیاں به ژیردهسته کانیاں برد، ئەوا زیاتر دوورده که ونه وه و به ربه ست له نیا نیا نیا دا ده نین، خه لکیش خراپه یان زیاتر ده بیت به رانه ریا ن، له فهرمووده دا هاتووه: «ئەگەر سهرکرده به گومانی خراپ له گه ل خه لکی جوولایه وه، ئەوا خراپیاں ده کات.»

* ناکوکی نیوان سهرکرده و خه لکی هوکاره که ی نه بوونی دادوه ری و زوری سته مه، له فهرمووده دا هاتووه: «وَمَا لَمْ تَحْكُمُوا بِكِتَابِ اللَّهِ، وَيَنْخَبِزُوا مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ بَأْسَهُمْ بَيْنَهُمْ» «ئەگەر سهرکرده کان به کتیبه که ی خودا حوکمیا ن نه کرد و خه لکیان سهرپشک کرد له وهی خودا دای به زاندوه، ئەوا بیگومان خودا ناکوکی و دووبه ره کی ده خاته نیوانه وه.»

* فهرمووده ی: إذا ابتغى الأمير الریبة فی الناس أفسدهم «ئەگەر کاربه ده ست به گومانی خراپ له گه ل خه لکی جوولایه وه، ئەوا خراپیاں ده کات.» واته ئەگەر به ئاشکرا گومانی خراپی خو ی بلیت و جاسووسیا ن به سه ره وه دا بنیت، ئەوا خه لکی له په نهانیدا زور له وه زیاتر ده که ن له وهی ده یان ویست به ئاشکرا ئەنجامی بده ن.

* له فهرمووده دا هاتووه «ههرکس پیشنوژی بو کومه لیک کرد و به تاییهت بوخوی پارایه وه و بو ئه وان نه پارایه وه، ئه وا خیانه تی لئیان کردووه.»

که سیک به بهرپرسی پیشنوژی دانراوه و تنها بو خوی پاراوه ته وه به خیانه تکار ناوزه ند کراوه جا ده بیت ئه و که سه ی بهرپرسیاریه تی ده سه لاتی پین درابیت و سامان بو خوی زهوت بکات و به شی خه لکی نه دات چون ناوزه ند بکریت!

* مافی گهل له سهر سهر کرده گه وره تره له مافی دایک و باوک له سه ری: ﴿وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [یوسف: ۹۳] «هه موو کهس و کاریکیستانم بو بین.»

له بهر تدا ده بوو یوسف سهردانی باوکی بکر دایه، نه ک ئه وان بهیندرین بو لای یوسف، به لام به و جوړه ی نه کرد، چونکه سه رقال بوون به مافی ژیرده سه ته کانه وه له پیشته ره.

* خیانه ت و فیلکردن له گهل و ژیرده سه ته کان تاوانیکی گه وره یه، چونکه مافیان ده فه وتینیت: ما من عبد یسترعیه الله رعیة یموت وهو غاش لرعیته إلا حرم الله علیه الجنة «ههر بهنده یه ک خودا بیکاته سهر په رشتیاری گه لیک و بمریت له کاتیکدا خیانه تی لئیان کردووه، ئه وا بیگومان خودا به هه شتی له سهر حرام ده کات.»

* ئیبراهیم داوا ی له خودا کرد: ﴿تَارَبَّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى﴾ [البقرة: ۲۶۰] «په روه رنده م! ئه تو مردووان چلون زیندوو ده که یته وه؟»

مووسا داوا ی لن کرد و فهرمووی: ﴿تَارَبَّ أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ [الأعراف: ۱۴۳] «گوتی: ئه ی په روه رنده ی من! ئاره زومه تو بینم.»

په یامبه ری خودا چه ند جار گه رایه وه خزمه ت خودا بو که مکردنه وه ی نوژ، خو ئه گهر له وه ئاسانتر له سهر کرده کان داوا بکریت ئه وا تووره ده بیت.

* ﴿يَأْتِيهَا النَّجِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ [الأحزاب: ۱]

«ئهی پیغه مبهر! تۆ ترست ههر له خودا بیت و مه چۆ سهر قسه ی ئه وانهی بیباوه رن و ئه وانهی دووروی ده کهن.»

ئهمه هۆشداریه بو په یامبهر که گوپرایه لی کافران و دووروووان نه بیت، ئه گهر وتهیه کی هاوشیوهی ئه و وتهیه به دهسه لاتداریکه ئه مرۆی بلیت، ده بیت چۆن بروانیته ئه و کهسه ی ئه و قسه یه ده کات؟

* (اتق الله) وتهیه که هه یه تی ئه و وتهیه له دلدا بزر نابیت و ملکه چی بۆی لاناچیت ته نها له که ساتیکدا نه بیت که له دووروییه وه گلاون: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمِهَادُ﴾ [البقرة: ۲۰۶] «کاتیکی پیی بووتریت له خوا بترسه، ده مار ده یگرئ بو به دکرداری، جا ئه و دۆزه خه به سه که به دترین جیگایا.»

* به کرده وه کانیان هه له ده کهن و پاشان سه رزه نشتی خه لکی ده کهن له سه ر به ربه رچدانه وه یان. ئه گهر له سه ره تاوه لیپرسینه وه یان له گه ل ده روونی خۆیان بکردایه، ئه وا سه رزه نشتی که سیان نه ده کرد.

* هه یچ سه رده میک نه بووه زیاده روه ی نه کرابیت له گوپرایه لی کردنی خه لکی بو ده سه لاتداره کانیان، به لام میان روه ی له گوپرایه لیاندا ده گمه نه.

* بیگومان ده سه لاتداران زانای هاوشیوهی (أبو حسان المنذر) یان ههر ده ست ده که ویت، (ابن حبان) ده رباره ی ده لیت: ئه و سه ر به حه جاج بوو و ده یگوت: «ههر کهس پیچه وانهی حه جاجی کوری یوسف بکات، ئه وا پیچه وانهی ئیسلامی کردوه.»

* جه ختکردنه وه له گوپرایه لی بوون بو سه رکرده پیویسته وابهسته بکریت به ئه ندازه ی گوپرایه لی سه رکرده وه بو فرمانه کانی خودا، وابهسته کردنی ئه و

گوپړایه لیبی ی که له شهرعدا هاتوو به هموو سهرکرده به که وه، نهوا زیاده رویه له گوپړایه لیدا و که مته رخمیبه له مافی خه لکیدا.

* چاکه خواز هوښداری ده داته خه لکی له سهر مورچیته بوون له بهرانبه سهرکرده کان، وهک چوون هوښداری ده دات له خه وارچی بوون دژیان. پرسیار کراوه له نضری کوری شومیل دهر باره ی مورچیته گوتویه تی: "دینیکی گونجاوه بو سهرکرده کان، دونیایانی پی دپاریزن و دینیانی پی که م ده که نه وه.

* به تهنه باسکردنی نهو ده قانه ی که باس له گوپړایه لی سهرکرده ده که ن سهرکرده ی سته مکار و خوینرپیژ دروست ده کات، به تهنیا باسکردنی مافی ژریده سته کان ده بیته هو ی دروست بوونی خه واریج و ده سترپیژکاران، ههروه ها دادگه ری نیویان له بهین ده چیت.

* وهلی نه مر بریتین له زانایان و ده سه لاتداره کان، ده سه لاتی بیزانست تیاچوونه و زانستی بیده سه لاتیش بیته رزشی و که میبه. نهو که سه ی خودا ده سه لاتی بیت نهوا که می و بیترخی به سهر نایات.

* نهو که سه ی ده بیته سهرکرده پیویسته که سیکی زانا بیت: ﴿وَأُولُو رُدُوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّ الَّذِينَ يَسْتَشِيطُونَ مِنْهُمْ﴾ [النساء: ۸۳]

گهر ههر له لای پیغه مبه ر و کاربه ده سه کانی خو یان بیانگوتایه، ده یانزانی راسته قینه که ی کامه یه و نهو جوړه ده نگوباسانه له کوپوه سهریان هه لداوه. هه لینجان په یدا نابیت نه گهر زانا نه بیت.

* نه م نوممه ته پیویستی به هاوسه نگ کردنه وه هه یه، کومه لیکیان زور بهرله لا ده ژین پیویستیان به دیاریکردنی سنوره کانیا ن هه یه، کومه لیک ی دیکه یان زور داخراو و کوکراو ده ژین، پیویستیان به کرانه وه هه یه نه م هاوسه نگیه ش تهنه زانایه کی بو خودا ژیاو ده توانیت نه جامی بدات.

* هه موو حالته کانی زانایان له بهرانبهر دهسه لاتداراندا باس کراوه له شهرعدا:

۱- نهرمو نیانی و بهسۆزی ئه مه بهشی زۆرینه یه تی.

۲- توندی و زبری و هه موو پله به نندیه کانی نکۆلیکاری، ئه مهش به ته واوی له سه رگوزه شته ی مووسا و یوسف و حالی په یامبه ر (عليهم الصلاة و سلام) له گه ل قوره یشدا به ده رده که ویت.

* که سی زانا له نیوان دوو ئاشووب و فیتنه دایه. ئاشووبی دهسه لاتداران و ئاشووبی شوینکه و تووانی، هه ق و راستیش هیچ یه کیان نا ناسیت.

* پین خلیسکانی زانا گه وره تره له پین خلیسکانی سه رکرده؛ چونکه پین خلیسکانی سه رکرده به مردنی بوونی نامینیت و ده مریت، به لام پین خلیسکانی زانا به زیندوویی ده مینیته وه هه رچه نده خاوه نه که شی بمریت.

* گه ران به شوین تاوانه گه وره کانی سه رکرده دا و شاردنه وه یان، هه روه ها گه ران به شوین تاوانه بچوکه کانی زانایان و بلاوکردنه وه یان ته نها لای ئه و که سانه کوډه بیته وه که خاوه ن ئاره زوون. هه ق پپوه ری راستی و دروستی خه لکییه، خه لکی پپوه ری راستی و ته واوی هه ق نین.

* هه رکه س بروانیتته میژووی ئیسلام، ده بینیت بۆچوونه نامۆکان و به هیژبوونی گروپه گومراکان ته نها له و کاتانه دا بووه که سه رکرده و ده ولته لاوازبوون و زانایان که مبوون یان ریگریان لئ کراوه.

* ئه گه ر شکۆی زانا نه ما به شوینیدا شکۆی سه رکردهش نامینیت.

* ئه گه ر په تی په یوه ندی نیوان سه رکرده و زانایان مال و سامان بوو، ئه وا په ت و گوریسی هه ق و دادوه ری شل و شیواو ده بیت.

* ټهو سامانه‌ی که زانایه‌ک وه‌ری ده‌گریټ له‌سهر بیده‌نگبوونی له دیتنی ناهه‌قی حه‌رامترین سامانه، حه‌رامیبه‌تی ټهم کاره زوړ گه‌وره‌تره له رپبا و سوود، چونکه رپبا سته‌میکی تایبه‌ته، به‌لام بیده‌نگبوون سته‌میکی گشتیبه: ﴿اسْمَعُونَ لِّلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِّلْحَقِّ﴾ [المائدة: ۴۲]

«بؤ درؤ، گوئ هه‌لده‌خه‌ن و به حه‌رام خواردن فیرن.»

* نزیکبوونه‌وه له گه‌وره ده‌سه‌لاتداران بابه‌تیکی خوازوای ده‌روونه، بؤیه فیرعه‌ون وه‌ک گه‌وره‌ترین ده‌سکه‌وت بؤ ساحیره‌کانی باس ده‌کات: ﴿وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقْرَبِينَ﴾ [الشعراء: ۴۲]

«ټه‌وسا ټیوه له نزیکانی خوَم ده‌بن. کوْششیان له ناهه‌قیدا کرد تا نزیک بینه‌وه له ده‌سه‌لاتدار.»

* ټه‌گهر سه‌رکرده پنچه‌وانه‌ی هه‌قی کرد و که‌سیکی شاره‌زاشی لټیوه نزیک بوو، ټهو زانایه یان پاره‌ی بیده‌نگبوونی ده‌خوات له‌سهر وتنی هه‌ق، یان وته‌ی ناهه‌ق ده‌لټت: ﴿... إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ [الأعراف: ۱۱۳] «گهر ټیمه سه‌رکه‌وتین، تو ده‌بیټ خه‌لاتمان بکه‌ی.»

* ټه‌گهر بینیت سه‌رکرده‌یه‌ک له کوْری زانایاندا بوو، به‌لام به‌ره‌و چاکبوون نه‌رویشټ، ټه‌وا ټایینی ټهو زانایانه‌ی به‌ره‌و خراپوون بردووه، ټه‌گهر زانایان له کوْری سه‌رکرده‌کان دانیشټن و هه‌ر باش نه‌بوون، ټه‌وا دیین و دونیای سه‌رکرده‌که‌یان به‌ره‌و تیاچوون بردووه.

* زانایان مه‌رجه‌عیان لای خودایه نه‌وه‌ک گهل و ده‌سه‌لات: ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ [الأحزاب: ۳۹]

«ټهو که‌سانه‌ی هه‌ر فه‌رمانه‌کانی خودا ده‌گه‌بیټن و له‌وه ده‌ترسن؛ جگه له خوداش له هېچ که‌سی تر ناترسن. خودا حه‌سبگه‌ر بیټ، به‌سه.»

* ټه گهر سه رکړده فه توای زانایانی وهر نه گرت کاتیک دژى خوځى بوو، ټه ووا
خه لک کاتیکیش که له قازانجى ټه ودا بیت وهرینا گرن.

* یه کیک له هه له کان له ده ولته ټه ټیسلامییه کاندای ټه ویه سه رکړده کان
ته نها گرنکی به کاروباری دونیا بدن و زانایانیش گرنکی به کاری ټایین بدن،
ټه وکات سه رکړده هیچ گوځ نادات به کاروباری ټایین و واگومان ده بات کاری
ټه و نییه، هه ووه ها زانایانیش و واگومان ده بدن کاروباری دونیا کاری ټه وان نییه.

* ټه و شیواوییه ی له مرودا پیدا بووه به هوځى ټه ووه یه سه رکړده واده بینیت
زانست کاری ټه و نییه و زانایانیش و ده بینن ده سه لات کاری ټه وان نییه، واتای
ټه م ټایه ته ده شیویت که ده فهرموویت: ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾
[النساء: ۵۹] «به فرمانی خدا و پیغمبره ی خدا و کاربه ده ستانی خو تان
گوځپرایه لېن.»

* گه نده لى له سه ر شانی گه نده لکاران نه بیت هه لئا گيریت، گه نده لکارانیش
له سه ر دوو قاچ نه بیت ناتوان بووه ستن: کاربه ده ستی سته مکار و زانای خراپ.

* ده ولته کان به ټاره زووه کان شکست ده هینن، هزر و بوچوونه کانیش به
گومان شکست ده هینن. ټه گهر ده ولته تیک مانه وه ی به رده وامی ده ویت، ټه ووا
با ده سه لات نه دن به که ساتیک که له ټاره زوویاندا روچوون، هه ووه ها ټه و
زانایانه ش که له گوماندا روچوون.

* زورترین جوړی فیل که قورسه له سه ر ټاقله کان له هزری نه وه و جيله کان
ده ری بهینن ټه و فیلانیه که سه رکړده یه کی سته مکار و زانایه کی خراپه کار
به رپایى ده که ن و هه ر دوو کیان له سه ر هه لگه پراننده وه ی شه ریه ت کوځبنه وه
و پیکه اتبن.

* «کەسی واهەیه و تەیهەک دەلێت له توورەبوونی خودادا نازانیت گەشتوووە ته چ رادهیهک، خودا توورەیی خۆی له سەر دەنووسیت» ئەمە بریتییە له گومراکردنی سەرکرده به فهتوای زانایان، (ابن عبدالبر) دەلێت: "بیگومان بهو جوهریه."

* فیتنەى زانای خراب گەورەترە له فیتنەى دەجال، چونکە دەجال فیتنەیه بو خەلکی گشتی، بەلام زانا فیتنەیه بو خەلکانی تاییهت و گشتی، په یامبهه (ﷺ) ده فەرموویت: «من له پێشهوايانى گومراکار زیاتر ده ترسم ده باره ی ئوممه ته کهم وهک له دهجال.»

* گومرایى له ناو ئوممه تدا تهنه به هۆی سەرکرده وه بلاو نابیته وه ئەگەر زانایه کی خراب پالپشتی کردبیت، ههروه ها گومرایى به هۆی زانا وه بلاو نابیته وه ئەگەر سەرکرده پشستگیى نه کات، ئەگەر نا چەند وتەیه کی پشتگوێخراویان ده مینیته وه و هیچی تر، میژوو له سەر ئەمە شاهیده.

* رۆژئاوا ده ست ده کات به په ستان خستنه سەر ولاتان، هەر ولاته وه به ئەندازه و پێوه ری تاییهت به خۆی، جا به لادانی ئەو به شه دینه ی له لووتکه ی هه ره می هەر ولاتیکدا ماوه، هەر که جی به ردیک چۆل بوو ئیدی چاو ده که ویته سەر ئەوه ی ژیری، جا کاتیک دلنیا بوویت له نه مانى ئەوه ی که له ژیریدا یه نامینیت، هه رچه نده به پله به ندیش بیت، ئەوا وه لامی په ستانه کان بده ره وه، وه گەر نا ده ست بگره به وه ی که بو ت هاتوو، چونکه بری ئازاره ر یه کیکه به لام له نیاوان هەر دوو په ستانیکدا پشوویه کی کهم هه یه! له وانه شه چیژ له وپشووه بینیت بو خۆت ئەوسا سته م بکه ییت له نه وه یه ک که تو رپگات خو شکرد که دوژمن بگاته سه ریان تا کوو تو دنیا ی خو ت به خو شی بژیت و ئەوان له دیناندا مالویران بن! خراپترین جوړی وه لامدانه وه ش ئەوه یه که کاربه ده ست تو په که بخاته گوړه پانی فه قیه زانا وه، ئەوکات له وینه ی فیه و دین ده رده که ویت، به لام

* نه گهر خودا ویستی سزای که سیک بدات، نهوا هاورپیه کی بو دهره خسینیت که فهرمانی خراپه ی پی بکات و کاره خراپه کانی بو برازینیتته وه تاکوو بهرده وامی بکات: ﴿وَقَضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ [فصلت: ۲۵] «چند دوست (هاوده م) مان له دنیا بو دانان که خراپه کردنی دنیا و (بیروایی) روژی دواپی بو رازاندنه وه و به لینی (سزادانیان) به سردا درا.»

* فیرعه ون دوژمنی مووسا بوو، هیچ پیویستی به هاندان نه بوو بو نهو دوژمنایه تییه ی، له گه ل نه وه شدا وه زیره خراپه کانی هانیان دها تاکوو دوستایه تیان بو فیرعه ون بسه لمینن، بیان ده گوت: ﴿أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ [الأعراف: ۱۲۷]

«چون تو له مووسا و هوزه که ی واز ده هینی، ولات لی بشیوینن.»

نه ویش زیاتر سوربوو ده یگوت ﴿سَنَقْتِلَ أَبْنَاءَهُمْ﴾

«به م زوو ه کوره کانیان ده کوژین.»

* خه لکی خو به گه وره زانین له دلی سهر کرده کانداه چینن، پاشانیش نایانه ویت ستم بکه ن، سته میس به رو بوومی خو به گه وره زانینه.

* سهر کرده دیکتاتور و له سنوورده رچوو ه کان ناتوانن خو یان دروست بکه ن، به لکوو خه لکی دروستیان ده که ن، خودا ده باره ی فیرعه ون ده فهرمو ویت: ﴿فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ [الزخرف: ۵۴] «جا به م قسانه گه له که ی هه لخه له تان و نه وانیش گوپرایه لیمان کرد، بیگومان نه وان هه میسه گه لیکی له سنوورده رچوو بوون.»

* نه جاشی ده لیت: "ده سه لات له گه ل کوفردا ده مینیتته وه، به لام له گه ل سته مدا نامینیتته وه دادوه ری گه وره ترین هوکاری چه سپانی ده سه لات، چونکه خودا زیاتر سته ملیکراوان به هو ی بیه یز بیانه وه سهر ده خات، تاکوو سهر خستن و تو له سه ندنه وه ی بو گه وره یی زاتی خو ی."

* خودا هیچ پاشا و سهرکردهیه کی سته مکاری له ناو نه بردوو هه رچه نده کافریش بیټ، تاکوو ئاگه دارکهره وهیه کی بو نه ناردیټ له عه قَل یا خود نه قله وه که سته مکارییه که ی بو دهریخات، به لام خوی پشتی هه لکردوو و خوبه گه وره زانییه که ی ریگی نه داوه بگه ریته وه، ئه مهش دادوهری خودا له گه ردوندا ده یخوازیت.

* هه رپاشا و سهرکردهیه ک شتی ک بکاته هوکار بو ریگریکردن له ئایینی گه له که ی بیگومان خودا هه مان هوکار ده کاته هو ی له ناوچوونی یان ده یکاته هو ی هاتنی هوکاریکی له ناوبه ری ده سه لات و پاشایه تییه که ی. ئه مهش ریسیایه کی به رده وامه.

* فیرعه ون دیتی مووسا به دهریا که ی کیشا و بو ی بوو به دوو به شه وه، پاشان به خوی و سهربازه کانییه وه شوینی که وت له نیوان ئه و دوو به شه ی دهریا که دا دهروی که وه ک شاخی گه وره بوون. سهرکرده ی سته مکار کونی دهرزیش به دهرگا و ده لاقه ی سهرکه وتن ده بینیت.

* ئه گه ر سته مکار له وه ختی مملانی و دژایه تی هه قدا که سیکی نزیک کرده وه له خوی، ئه وا ئه و نزیکبوونه وه یه له به رانه ر شتی کدا یه، ساحیره کان به فیرعه و نیان گوت: ﴿... إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ [الأعراف: ۱۱۳] «گه ر ئیمه سهرکه وتین، تو ده بیټ خه لاتمان بکه یت.»

* یه کی ک له سیاسه ته کانی سهرکرده ی سته مکار بلاو کردنه وه ی حیزب و تا قمه کانه و ریگریکردنیانه له وه ی خه لکی له سه ر یه ک بیروباوه ر کوبینه وه، تاکوو ئه وان سهرقال ببن و ده سه لات ی ئه م سه قامگیر بیټ: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾ [القصص: ۴]

«بیگومان فیرعه ون له و زه مینه بالاده ست بوو؛ خه لکی ئه وی کردبوونه چه ند ده سته یه ک.»

* جیاوازیکردنی خه لکی و به شهردانیان له پیشه ی سته مکارانه: ﴿وَإِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾ [القصص: ۴]

«بیگومان فیرعهون لهو زه مینه بالادهست بوو؛ خه لکی ئه ویی کرد بوونه چهند دهسته یهک. هیندیکی هر زه بوون ده کرد، کوره کانی سر ده برین و ژنه کانی راده گرتن.»

* سته مکاران وا ده بینن دهسه لاتیان سه قامگیر نابیت ئه گهر خه لکی نه که نه چهند گرووپ و تا قمی که وه بوئه وه ی سه رقال بین به خو یانه وه: ﴿وَإِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ﴾ [القصص: ۴]

* فیرعهون به وه انه ی گوت که باوه ریان به مووسا هینا بوو: ﴿إِنَّمَا آمَنَ لِقَائِهِ أَنْ يَأْتِيَ الْبُيُوتَ بِالسَّلَامِ﴾ [طه: ۷۱]

«به ره له وه ریتان بدهم، ئیوه پرواتان پی هینا.»

جا ئایا ریگه ی ده دان ئه گهر داوایان بکردبا؟!

* یاسای ریگه دان بو په رستشی خودا داده نین تا کوو لهو ره ییه وه ریگری لی بکه ن، له شیوه ی سیستم و یاسا داناندا.

* ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى﴾ [غافر: ۲۶]

«فیرعهون وتی: لیم گهرین مووسا بکوژم.»

داوای ریگه دانی ده کرد له گه له که ی بو کوشتنی مووسا، له کاتی کدا منداله کانی ده کوشتن له ترسی ده رکه وتنی مووسا، خو ی بریاری ده دا ئه گهر گومانی ببردایه که سه یک پیچه وانه ی ده کات و مؤله تی ده خواست و راویژی پیمان ده کرد ئه گهر بیزانیایه هاو بو چوونی ئه ون.

* راستیه کان له واقیعدا چه سپاون، پاشان له زهیندا ده چه سپن پله به نندیه که ی بهم جوړه یه له گهردووندا، به لام ئه و عه قَلانه ی تنها بوچوونی خو یان ده چه سپین شته کان له می شکدا ده چه سپین به بی ئه وه ی له واقیعدا به و جوړه بیټ، پاشان ده یانه ویت به زوړ بیگونجین له گه ل واقیعدا.

* ئه گه ر سهر کرده سته مکار و له ری دهر چووبوو، ئه و ا شتیکی چاوه پروانکراوه که سهر که وتن و بوچوونی ته و او له لاوازترین که سیانه وه سهر ه لبدات: ﴿إِنَّ مَلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ [النمل: ۳۴] «به راستی پادشایان هر کاتیک (به زوړ) چوونه شاریکه وه، خراب و ویرانی ده که ن و ده سه لاتداره کانی ئه و شاره پړسوا و سهر شوړ ده که ن و (کاتیک زال بوون)، هر به و جوړه ده که ن.»

زیندانیکردن و دوورخستنوه

* بهندکردن بهندکردنی دلّه، یه کیک نازاد و خوئی ده کوژیت، یه کیکیش بهندکراو و ده سته سهره و دلی خو شه.

* نه گهر جه سته بهندکرا، نهوا دل نازاد ده بیت، چونکه جه سته خزمه تکاری دلّه و مملانیی ههول و ناگایی له گه لدا ده کات، زورترین نهو نیعمه تانهی دران به یوسف له دانایی و نه قل و سیاست، له کاتی بهندینخانه دا بوو.

* جه سته بهند بکریت و دل به نازادی بمینیته وه، باشته له وهی تاوانیک دل بهند بکات و جه سته نازاد بیت: ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾ [یوسف: ۳۳]

«گوتی: نهی پهروه رندهی من! زیندانه کهم پی خوشتره له وهی نهوان لیم ده خوازن.»

* گه وره ترین سته م، بهندکردنه به ناهه ق: ﴿إِلَّا أَنْ يُسَجَّنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [یوسف: ۲۵]

زورینهی نهو وتانهی باس له زیندان و بهندکردن کراوه له وهی و سروشدا له میانهی سه رزه نشتدا هاتوون، چونکه سزایه کی ناچار یه نهک هه لبر پیر دراو.

* بهندکردن به بی حوکم و بریاریکی ناشکرا سته م وتاوانه، ههروه ها بهندکردنی که سیک که خوئی هانا بینیت له ده ست سته میک نهوه یان سته مه له سهر سته م.

* دیاریکردنی شهوی قه در له سر ئوممه تیک هه لگیرا، به هوئی دهمه قالیی دوو تاکی ئوممه ته وه، به کیان سته مکار و ئهوی دیکه یان سته ملیکراو، جا ده بیت چون بیت که هه زاران کهس سالانئیکی دوورودرئیز به سته م و بی بریاری دادگا به ندرکراون.

* به سه حیجی هاتوو پیاویک هه ستاو له گهل په یامبه ر ده باره ی به ندرکراوه کان پرسیری له په یامبه ر کردوو له کاتیکدا له سر مینه ربوو گوتویه تی: "له سر چی هاوسیکانم به ندرکراون؟" په یامبه ری خودا (ﷺ) فه رموو به تی: «هاوسیکانی بو نازاد بکن.»

* هه موو سته ملیکراویک بو ماوه یه ک بیئاگا ده بیت له نزاکردن لهو کهسه ی سته می لی کردوو، ته نها به ندرکراو نه بیت به رده وام شه و پروژ له ده رگای ئاسمان ده دات تا ئه و کاته ی نازاد ده بیت.

* گهران به نازادی نیعمه تیکی گه وره یه، ته نانه ت بو ئه وانه ش که به هه شت له سینه یاندا یه وه ک په یامبه ران: ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ [یوسف: ۵۶]

«ئا به م جوړه یوسفمان له م سه رزه مینه جن کرده وه؛ (خوش نشینیک بوو) له هر جن خوئی ویستبای له وئی ده ژیا.»

به لکوو ته نانه ت بو گیانداریش نیعمه ته خودا ده باره ی هه نگ ده فه رموویت ﴿فَأَسْلُمِي سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾ [النحل: ۶۹] «جا به ئاسانی به و رپگایانه دا برؤ که په روه ردیگارت بوئی ده سنیشان کردووی.»

* خودا له قورئاندا ده رکردنی مرؤفی له زید و ولاته که ی له گهل رشتنی خوینیدا به ناهه ق باس کردوو، چجای به ندرکردنی به ناهه ق: ﴿لَا تَنْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دَيْرِكُمْ﴾ [البقرة: ۸۴]

«خوینی په کتر مه رژن و خوتان هر له زیدی خوتان وه در مه نین.»

* دهرکردنی مروّف له زیدی خوئی چ به بهندکردن یان دورخستنه وهی بهناهق بیّت ههردووکیان خودا له گهل کوشتندا باسی کردوون چونکه زور قورووسه له سهر دهروون و زور تاوانیکی گهوره یه لای خودا: ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ﴾ [البقرة: ۸۴]

* ریگری کردن له چاکه خوازان له به سهربردنی ژیان له زیدی خویندا جوړیکه له سزای سته مکاران بویان: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا﴾ [ابراهیم: ۱۳] «ئهوانه ی دژی خودا بوون، به پیغه مبه ره کانیاں گوت: ئیمه دیاره لهم سهرزه مینه ی خویمانان وه دهر دهنیین.

گوتیان ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا﴾ هه سته کردنیاں به ته واوی مولک و خاوه ندرییاں، هه سته ماف به خوّدانی پیدان سه بارهت به بریاردان له سهر ئه و بابهته.

* هیچ په یامبه ریگ نه بووه له ولاته که ی دهرنه کرابیّت، یان هه ره شه ی به وه لن نه کرابیّت:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ [ابراهیم: ۱۳]

* ئه گهر بهندکردنی پشیله یه ک هوکاری چوونه دوزه خ بیّت، ئه وازادکردنی هوکاری چوونه به هه شته، ئه مه له ئازه له کاندای به و جوړه یه، جا ده بیّت سزای ئه و که سه ی مروّفیک به ناهه ق و سته م بهند ده کات چوون بیّت و پاداشتی ئه و که سه ی نازادی ده کات ده بیّت چهند بیّت.

* به شداریوون له نازادکردنی ئه و بهندکراوانه ی به سته م بهندکراون له گهوره ترین هوکاره کانی نزیک بوونه وه یه له خودا، چونکه منداله کانیاں وه ک هه تیو و ژنه کانیاں وه ک بیوه ژن هه ژمار ده کریین.

* ئازادکردنی بهندییهکان واجبه لهسه ره هموو تواناداریک جا سه رکرده بیت یان زانا یان بازرگان، ههروهها لهسه ره هموو کهسیک که توانای هه بیت له گشتی و تاییه تی بههوی ئه وه فرمانه ی له فره مووده دا هاتوه: فکوا العانی «بهندییهکان ئازاد بکه ن.»

* ئه شه که نهجهدانی بهندکراو کاریکی حه رامه ته نانه ت به پراگرتنی بیت له بهر تیشکی خۆر، هیشامی کوری حکیم به لای چه ند دیلیکدا تیه پری له بهر تیشکی خۆر پراگیرا بوون، گوتی په یامبه ری خودا (ﷺ) فره موویه تی: «إِنَّ اللَّهَ يَعْذِبُ الَّذِينَ يَعْذِبُونَ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا» «خودا سزای ئه وانه ده دات که له دونیادا سزای خه لکی ده ده ن.»

* به ئاسانگرتنی بهندکردنی ئافره تان له دابی ئیسلام و دابی عه رب نییه، په یامبه ری خودا هیچ ئافره تیکی به ند نه کردوه ته نانه ت ئه و ئافره ته جووله که یه ش که ژه هر خواردی کرد، ههروهها ئه و ئافره ته سیخوره ی که حاته ب ناردبووی ئازادی کرد.

* ئه گه ره ده سه لاتدار مروقیکی دوور خسته وه، ئه وای پیویسته له سه ری هه موو هۆکاریکی ژبانی له و جیگه یه بو ده سه ته بهر بکات و نه فه قه ی خانه واده که ی دابین بکات، خودا ئاده می له به هه شت دوور خسته وه به وته ی ﴿أَهْبَطُوا﴾ [البقرة: ۳۶] به لام ژبانی بو ده سه ته بهر کرد ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ﴾ [الأعراف: ۲۴] «تا ماوه یه ک جیگا و مایه ی ژبانتان له زهوی ده بیت.»

دوان سبارت به چند روداويک

* څوکوشتن يه کيکه له هوت تاوانه له ناوبه ره کان، څوکوشتن تاوانه که ي گوره تره له کوشتني که ساني دیکه ش به ستم. حوکمی خودا ناييت له پيش چاو و ناخی خه لکيدا ون بيت هرچند مروځ بشکينريت يان ستمی لي بکريت.

* چاره سهری څوکوشتن ناکريت ته نيا به دوزينه وهی کار وپيشه بکريت، تا له م روانگه يه وه که سانيک ئيمان و باوه ريان له دلې خه لکيدا لاواز کردووه و دژايه تيبان کردووه، له بواری فیرکردن و راگه ياندندا و دينيان که م کردووه ته وه و له به رانبه ريشدا ماده گه رايی و خاوه ن ماده کانيان گه و ره کردووه.

* مروځی عاقل ده ستيپيشخه ری ناکات بو څوکوشتن مه گه ره له پيناو کاریکی مه زندا، هه رکه س سامانی لا گه و ره بوو، ئه وا بو ده ستمستی ناماده يه له پيناويدا څوی بکوژيت، به هه مان شپوه هه رکه س خودا به گه و ره راگريت، ئه وا هه نگا و ده نييت بو مردن له پيناويدا، ئه ويان به خه مبارييه وه به ره و مه رگ ده چپت، ئه میان به څوشحالبييه وه.

* وپنه ی مالی پادشايه کی سده ی پيشووم ديت، هه ژاره کانی ئه مړو ئه و نه دیان هه يه که ئه و خاوه نی بووه، سه يره که سانيک له سه ر دونيا څویان به کوشت ده دن، دونيا ئه وانه ی سه ره تاي له خشته بردووه به وه ی وا ده زانن ده وله مه ندن و به وه څويه وه له ری ده رچوون، ئه وانه ی دواتریش له خشته ده بات به وه ی هه ژارن و له پيناويدا څویان ده کوژن!

* خودا سهرگوزشتهی کافران و سهرکرده کانی ئوممه تانی پیشووی بۆ باسکردووین که چهنده سهرکesh بوون بهرانبهر گهله کانیان، پاشان چۆنیه تی سزادانیانی بۆ باسکردووین بۆئوهی په ند وهرگرین. له مرؤدا خودا نیشانمان ده دات سهرکeshان چۆن بوون و سزایان چۆن بووه؟!

* ئه و رووداوانه ی خودا له ئیستادا هه لیان ده سوورپنیت، زۆریک له پیشینی و شیکارییه کان که بۆیان ده کریت هه له یه، به لکوو عه قَل سهرگردان و وهستاوه تیااندا، ده رچوونی ئه و رووداوانه له و یاسا گهردوونیه به رده وامه ی که هه یه نیشانه ی نزیکیوونه وه ی قۆناغیکی گه وره یه.

* ئه و رووداوانه ی له رۆژه لاتدا روو ده دن، ته با نین له گه ل ریسای گهردوونیدا، ئه مه ش ته نها به وه لیکده دریتته وه که ویستیکی خودایی خیرایه، تاکوو بهنده کان و ولاته کان ئاماده ساز بکات بۆ رووداویکی گه وره.

* رووداوه گه وره کان ده رئه نجامی گه وره یان له پاش دیت، ریسای گهردوون به و جوړه هاتوو.

* ئه گه ر خودا ویستی ده رئه نجامیکی گه وره بخولقیینیت، ئه وا هوکاری گه وره ی بۆ ده سته بهر ده کات، سونه تی خودا له گهردووندا به و جوړه یه.

* ئوممه ت له ژانیکی زۆردا ده ژینیت، هه موو ژانیک له دایکیبوویه ک به دوا ی خویدا ده هینیت، هه موو له دایک بوویه کیش ئازار و ناله ی خو ی هه یه.

* ئه وه ی ده بیندریت له راوانی هه ندیک له سهرکرده کان و به ندکردن و کوشتنی هه ندیکی دیکه یان له ماوه ی یه ک سالدا، له گه وره ترین پهنده کانه که قورئان هاوشیوه کانی بۆ باس کردووین، هاوشیوه کانی ئه م رووداوانه له چهنده ها سهده دا نه بیت، روو نادات، به لام خودا هه مووی له یه ک سالدا کوکرده وه.

* هه رکه س ساده بروانیت له و گۆرانکاریانهی که روو ده دات له ده ولته کاندایه بهی ئه وهی پالیان بداته تووره یی و سۆزی خودا و ئه و تووره ییبهی له سه ر کئی ده چه سپیت و ئه و سۆزه ی بۆ کئی ده سه به ر ده بیته، ئه واه و که سه به بیئاگا وه سف ده کریت.

* گۆرینی ئوممه تان و ده ولته کان نیشانهی دابه زینی ویستیکی نوئی خوداییه بۆ گۆرانکارییه کی گشتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ [الرعد: ۱۱] «به راستی (بار و حالی) هیچ گه لیک ناگۆریت، هه تا ئه وان خویان (بار و حالی) خویان نه گۆرن و هه ر کاتیک خوا بیه ویت هۆزیک تووشی به لا بن، هیچ به رگ ریک بۆی نییه.»

* قه زافی ریگه ی ده ربا زبوونی له ته سکبوویه وه و له هه موو کووچ و قوژبنیکی زه ویدا به دوای ریگه یه ک ده گه را بۆ ده ربا زبوون، به جو ریک ته نها ناو بو رییه کی به دی کرد و چووه ناوی، له کاتیکدا ئاسمان هه مووی به روویدا کراوه بوو و چاوی بۆی به رز نه کرده وه.

* خه لکی ده ست ده گرن به مو لک و ده سه لاتیه وه وه ک چۆن ده ست ده گرن به گیان و ژیا نیانه وه، هه ر کامیان ده رب چیته، ئه واه ئه وی دیکه یان به شوینیدا ده رده چیته، بۆیه خودا وه رگرتنه وهی ده سه لاتیه به لیه سندن ناو بر دووه: ﴿وَتَنَزَّعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ [آل عمران: ۲۶] کیش تۆ چه زکه ی، ده سه لاتیه له ده ستینیت.

* خودا فه رمان به په یام به ره که ی ده کات که حو کمی خودا به سه ر خه لکیدا بچه سپینیت، ئه وانه شمان بۆ باس ده کات که پشتی تی ده که ن. ئه وانیش سی تا قمن: جووله که و گاور و دوورووه کانن: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ [النساء: ۶۵]

«به لَام نه خَیر، سویند به په روه رنده ی تۆ، ئەمانه نابنه خاوه نی پروا، مه گین وهختی که له کیشه و هه رای نیوان خویانا تۆ نه کهن به قازی و داوهر.»

* خودا سویندی به خۆی خواردوو ده باره ی پروونکردنه وهی حالی ئەو که سانه ی پشت ده که نه کارکردن به شه رعی خودا: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُخَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ﴾ [النساء: ۶۵]

* هه لگێرانه وهی حالی ده وله تان و سه رکرده کان له ماوه یه کی کورتدا، جیی په ند و ئامۆژگارییه بو هه موو ئەوانه ی پله یان له ئەوان که متره و پشت ده به ستن به پینگه و سامان و پۆستیان، وهک ئەوهی پێیان بلێت ئەمین نه بن له پیلانی خودا، چونکه گه وره ترین پالپشت و قه لای پارێزه ری مرۆف ته نها خودایه سبحانه و تعالی.

* سزا و تۆله ی خودا به جوړیک ده رکه وت له سه ر سته مکاران و ئەوانه ی دژایه تی ئایینی خودایان ده کرد که مرۆفی شوک و سه رسام کرد، یه کیک له وانه ی زۆرتترین دژایه تی بالاپۆشی ده کرد ژنی سه روکی تونس بوو، له کاتی کدا خۆی به نیقاب و په چه وه رای کرد.

* سه یره ئەم ده سه لاتدارانه هه ر به رده وامن له سه ر دژایه تیکردنی ئایین بو پازیکردن و پزیدار بوونیان لای رۆژئاوا، له کاتی کدا ده زانن ئەوان له سه روکی توونس «بن عه لی» پزیدار تر نین لای رۆژئاوا، له گه ل ئەوه شدا کاتیک هه له ات، مه نزلێکی لای ئەوان ده ست نه که وت.

* په یوه ندییه کی ته له فوونی له توونسه وه ده لیت: "له سه رده می «بن عه لی» خۆم کرده گاور، ئەم رۆ گه پامه وه ناو ئیسلام و ۱۶ که سی توونسیش له گه ل مندا گه رانه وه ناو ئیسلام، ده لیت: بوون به گاور ی رینگه پیدراو بوو، به لَام بانگه شه بو لای خودا یاساغ و قه ده غه بوو به به لگه ی تیرۆر."

* له گه ل بوونی ئه و هه موو ئاشووب و سزا خوداييانه له سر ده وله تان له ئيستادا، که چی ده وله تانیک ده بينيت زياتر دوور ده که ونه وه له خودا له بری ئه وه ی نزيک بينه وه و به ره و خودا هه نگاو بنين، ئايا په له ی سزای خودايانه يا خود له بينا گايده ده ژيين؟!

* خودا ده سه لاتي به (ارث) ميراث ناو بردووه تا ئاماژه بيت به وه ی که که سی لابراو وه ک مردوو هه ژمار ده کریت و ئه وه ی له ده سه لاتدایه به زیندوو هه ژمار ده کریت، خوداش خو ی ژيينه ر و مرينه ره: ﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ [الأعراف: ۱۳۷]

«ئه وسا ئيمه خو ره ه لات و خو رئاوای ئه و ولاته مان - که به ره که تمان پي دابوو- کرده به شی ئه وانه ی چه وسا بوونه وه.»

* ئه و ئايه ته دینمه وه یادی هه موو حيزيکی ئيسلامی ده سه لاتدار: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطَفَكُمْ الْإِنْسُ فَأَنْتُمْ كُنْتُمْ وَأَيْدِيكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [الأنفال: ۲۶] «بیر له و ده مه بکه نه وه که ئیوه له م ولاته دا که ميکی بيده سه لات بوون؛ ترستان هه بوو خه لکی تر ده رتان بکه ن و بي جن و ري بميننه وه. په نای دان و یاریده ی دان و سه رکه وتن و روژی پاک و په وای پي دان؛ به شکه شوکرانه بژير بن.»

* سووریا برينه که ی خوینی زورتري له بهر ده روا ت، به لام برینی میسر شوینه که ی مه ترسیدارتره. پهروه رینمان سته می سته مکاران و ده سه لاتي ده سه لاتداران له سه ر ئه م ئوممه ته هه لگره.

* روژئاوا به سیاسه ته فیلاوییه که ی و روژه لاتیش به مال و سامانه که ی له هه ولدان و ده یانه ویت میسر جیگیر نه بیت و شام به رده وام خوینی لی بچوړیت، ته نیا بوئه وه ی بو خه لکی به لمینن که دوینیان له ئه مړویان باشت بووه.

* فیرعهون یه کهم کهس بوو داوای پشتگیری له خه لکی ده کرد له سه ر
خوینریری، هه موو گه لیکیش میرات گری هه یه: ﴿وَ قَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى
وَأَلِدْ رَبِّيَ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ [غافر: ۲۶]

«فیرعهون وتی: لیم گه رین مووسا بکوژم؛ با ئه و هاوار بو پوره رنده ی خو ی
به ریت؛ من ده ترسم دینه که تان بگو ریت و پشیوی له م زه مینه دا بنیته وه.»

* مال و سامانی گشتی که حوکومته و که سه کان به شیوه ی حه رام
و نادرست به کاری ده هینن، ده تواندریت هه ژاری هه موو ئوممه تی پی
لابریت چجای ئه وه ی ئه و سامانه له سه ر شته ناپه سه ند و شته ئاساییه کان
به کار به یتدریت، هه مووان به رپرسن له و باره یه وه.

* گو رین و شیواندنی وته ی خه لکی کاری هاوه ئدانه ران بووه، په یامبه ری
خودا (ﷺ) ریبای حه رام کرد، هاواریانکرد: "کرین و فروشتنی له سه ر حه رام
کردوین." خودا جیاوازیی ئه و دووانه ی دابه زاند: ﴿وَ أَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَ حَرَّمَ الرِّبَا﴾
[البقرة: ۲۷۵]

خودا کرین و فروشتنی حه لال کردوه و ریبای حه رام کردوه.

* ﴿وَ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا
وَ اللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال: ۶۷] «بو هه چ پیغه مبه ریک نییه
که دیلی (له دوزمنان) هه بیت، هه تا کوشتاری زوریان لی نه کات له زه ویدا.
ئیوه مالی دونیاتان ده ویت (به وه رگرتنی فیدیه) خواش (پاداشتی) روژی دوایی
دویت (بو ئیوه) خوداش توانا و زالی کار دروسته.»

کوئگره و کو بوونه وه ی سه رکرده عه ره بییه کان به هینده ی به دیلگرتنی
که سیک له لایه ن مواهیدیکه وه کاریگه ری نه بووه.

* دروستکردنی مزگهوت له رُوژئاوا، نابیته هووی دروستییتی دروستکردنی که نیسه له ولاتانی ئیسلامیدا، خودا ژنهینانی له ئەوان حه لال کردوو، به لام به شوودانی ئافره تانی ئیمه ی به ئەوان به حه رام داناوه، ئەوه حوکمی خودایه نهک دانووسان و پاداشتدانه وهی هاوشیوه.

* ئیین عابدین زانای یه کلاکه ره وهی حه نه فی مه زه به به کان هاو پرای ده گوازیته وه له سه ر حه رامییتی کردنه وهی که نیسه له ولاتانی موسلماناندا، نابیت ئاوه ر بدریته وه به لای فه توای ئەوانه ی پیچه وانه ی ئەم بابته فه تواده دن، دروست نییه ئەو فه توایه وه رگریت.

* د. قه رزای له ئەبوو حه نیفه وه ده گیریته وه که لای دروست بووه به ره هایی کردنه وهی که نیسه له ولاتانی موسلماناندا، به لام ئەم گپرانه وه یه هه له یه، ئەوه ی له ئەبوو حه نیفه وه ریوایه ت کراوه دروستکردنی که نیسه یه له گونده تاییه ته کانی گاوه کاندا.

* کردنه وهی که نیسه له به حرین دزایه تی کردنی خودایه، هه ندیک له زانایان ده فی تاییه تیان هه یه ریگه دان به کردنه وهی که نیسه به کوفر هه ژمار ده که ن، پیویسته به حرین به رانه ر نیعمه تی ئەمن و ئاسایشیان له خودا نزیک ببنه وه، نهک لپی دوور بکه ونه وه.

* واجبه له سه ر زانایان و سیاسه تمه داران ریگری بکه ن له وهی خه لکی گۆره کان به رز بکه نه وه زیاد له ئەندازه ی دیاریکراوی شه رعی. هه موو ئەو گۆرانه ی جگه له خودا په رستراون، هه موویان سه ره تا که ی به و جوړه بووه. ئەو کاره به ده ق حه رام کراوه و له هه رچوار مه زه به به که شدا.

* فیستیقاله کان وینای شارستانیته ده که ن"جا به هووی پیشه سازی و که ره سه ته فۆلکلورییه کان به لام تیکه لاوی و سه ما و گۆرانی و موسیقا و سفوری ئەوانه هه مووی شارستانیته ی ئەورووپایه، هه یچ په یوه ندی به شارستانیته ی عه ره ب و شارستانیته ی موسلمانانه وه نییه.

* کرینی وشتر به چهندهها ملیۆن تهنها بۆ جوانی، نهفامییهکی تازهیه و حهرامه، زیاتر تاوانبار دهبن و پیاوهتییان لهکهدار دهبیته له وهختیکدا که ئافرهتان و پیاوانی شام چهند دیناریکی که میان دهوئت بۆ داپۆشینی نامووسیان.

* فیستیقال و رازاندنهوی وشترهکان دوو کۆبوونهوهن، یهکه میان: پیویسته پهندی لێ وهربگیریت، دوهه میان: پیویسته تیرامانی تیدا بکریت، بهلام ئهو دوو نیعمهته گۆردراون؛ یهکه میان بووهته لادان له ریی خودا، دوهه میان بووهته خۆبهگه وره زانین، ئەمانهش سپلهیین بهرانهر نیعمهتهکانی خودا.

* پيشبرکیکردنی خه لکی بۆ فیربوونی زمانی ئینگلیزی جا به هوکار و بهبی هوکار، به جوړیک بووهته بنیشته خوڤه ی سهرزوبان، ئەمه به یهکتیک له نیشانهکانی روژی دواپی داده ندریت، له فهرمووده دا هاتوو «قیامهت بهرپا دهبیته له و کاته دا که رۆمهکان زۆرتینی خه لکین، مه بهست له زۆری زوبانیانه، عه رب هه موو ئه وانه به رۆمی داده نیت که به زوبانی رۆمی ده دوین. ئەوانهش به ئه عراب و ده شته کی داده نین که له گوندا نیشته جین هه رجهنده عه ره بیهش نه بن. ئەمرو واز له هه موو زمانه کان هیندراوه و روو کراوه ته زمانی رۆم.

* هه ندیک له موسلمانان کاتیک ژنهکانیان له واده ی مندالبوونیان نزیک ده بنه وه، ده یان به نه ولاتانی روژئاوا تا کوو له وی مندالیان بیته، منداله که بیته خاوهن ره گه زنامه ی ئه و ولاته ی تیایدا له دایکبووه. هوکاری چاندنی ئەم رسوایییه له دلێ ئه و که سه دا لاوازی ئیمان یا خود سه رشوپی سه رکرده کانه له مرپۆدا.

* دروست نییه ئافرهت له دهره وه ی مالی خو ی یان مالی سه ره په رشتیاره که ی شه و بمینیته وه و بخه وئیت مه گه ر هاوسه ره که ی بزائیت و ریگه ی بدات، له فهرمووده دا هاتوو به دروستی: «هه ر ئافره تیک پۆشاک ی لابدات له جگه له مالی خویدا، ئەوا په رده ی له نتیان خو ی و خودا هه لمالیوه.»

* ریگه دان به مانه وهی ئافره تان له ئوتیله کان بئ ریگه دان و زاینی هوسه و سه رپه رشتیاره کانیه وه کردنه وهی ده رگای خراپه یه، هوکاری ئاسان ده ستخستی حه رام کراوه کانه و کردنه وهی ده رگای سه رشوړییه، به فه توای ره سمی ریگری لئ کراوه که چی فه رمانی پئ ده کریت تا کوو ئیسته ش.

* خودا ئه وهی جیگیر کردوه که زانایانی گاور و جووله که ساخته کاری و گوړینیان کردوه له ته ورات و ئینجیلدا و داویانه ته پال خودا. خودا په یامبه ره که ی له و بابه ته به ئاگا ده هیئیته وه چونکه دروکردنه به ناو خودا وه. جا هر به ئه قل گونجاوه نووسراویک ساخته بکریت پاشان بدریته پال پاشایه ک!؟

* سوودوه رگرتن له پیشه نگی کتیب گرنه بو فیرخووانی زانسته شه رعیه کان، هه رچه نده هه ندیکجار چه ندین خراپه و تاوانی تیدا ئه نجام ده دریت، به لام بوونی یه ک چاکساز له و شوینه که به دانایی و هیمنی و زانسته وه مامه له بکات باشتره له سه د چاکه کار که ته نها سوودی بو خو ی هه بیته له دهره وه.

* مؤله ت خواستیان له و شتانه ی که پیویست به مؤله ت ناکات، خو سه پانندیکه سته مکاران ئه نجامیان داوه له کاتی خو یاندا، فیرعه ون مؤله ت خواستی به مه رج دانابوو بو باوه ره یئان به موسا: ﴿إِنَّمَا آمَنَ لَكُمْ أَنْ آذَنَ﴾ [طه: ۷۱]

* عه قل و نه قل واده خوازی: ئه گه ر تاوان و خراپه کاری زوړبوو پیویسته ئه و که سانه ی لپرسینه وه ده که ن ژماره یان زوړ بیت تا کوو ریگری و هوسه نگی پاریزراو بیت، به لام ئیستا ده بینین خراپه کاری ئاسایی کراوه و ئه وانیه ی لپرسینه وه ده که ن ریگریان لئ ده کریت.

* وته یه کم خوینده وه که درابوو پال به رپرستیک ده یگوت ئاموژگاری دروست نییه بکریت ته نها کاتیک نه بیته که مؤله ت بدریت که سه که

ئاموژگاری پېشکەش بکات، ئه و کەسه ی بئ مۆله تخواستن ئاموژگاری ده کات سنووربه زینه ره نه ک چاوه روانی پاداشت بیت ئەمهش تیگه یشتنی ئەوانه یه که خویان لا بووه ته زانا له کاتیکیدا نه په یوه ندیان به وه حیه وه هه یه و نه سیاسه تی شه رعی.

* ریگری له ئاموژگاری و چاکسازی ده کریت له گه ل ئه وه ی که سه که خاوه نی زانست و داناییه، ته نها کاتیکی ریگه به ئاموژگاری ده دن که ئاموژگاریکراو مۆله ت بدات، ئەمه نه فامییه کی تازه یه، بابه تیکی نامۆیه و هیچ شتیک له و باره یه وه له ئایینه ئاسمانییه کاندان زاندراره، ههروه ها له یاسا عه قلییه دروسته کانییدا نه بینراوه.

* چاکسازی و لئیرسینه وه و ئاموژگاری به زانسته وه، پئویستی به مۆله تدان نییه پاش ئه وه ی له لایهن خوداوه مۆله تی پیدراوه، خه لیفه راشدینه کان خه لکاتیکیان دیاری کردبوو بو کاری لئ پرسینه وه، تاکوو خه لکی پالنه ده نه وه، ئه و به رپرسیاریتییه بفه وتیت.

* سه رکرده ده توانیت ریگری له که سیکی دیاریکراو بکات له وه ی کاری لئیرسینه وه ئەنجام بدات به هۆی نه گونجاوی ئه و که سه بو ئه و کاره، یان قازانجی ریگریکردنی گه وره تر بیت له قازانجی لئیرسینه وه، به لام سه رکرده بوی دروست نییه و ناتوانیت ریگری بکات له هه موو ئه و که سانه ی کاری لئیرسینه وه ده که ن و خاوه ن زانست و دانایین، ئه وه ناره وایه.

* چاکسازی و لئیرسینه وه یه کیکه له داواکارییه شه رعیه کان که ناکریت به ته نها دیاری بکریت به چه ند که سیکه وه، به لکوو رووده کاته هه موو تاکه کان، هه رکات هۆکاره که ی هاته جئ وه ک په یامبه ر ده فه رموویت: من رأی منکم منکرا» هه رکهس له ئیوه خراپه یه کی دییت ...» هه رکات هۆکاره که ی هاته جئ واجب ده بیت.

* کومه لیک له سهرده می خلیفه راشدینه کانداه لدهستان به کاری لپرسینه وه، تاکوو خه لکی له ناموزگاری دانه بریت، ماوهی چوارده سده به نه زاندراره مؤله تخواستن پیویست بوویت بو ناموزگاری کردن له گه ل هه بوونی نه وه هه موو دهوله تانه دا.

* بهر زکردنه وه و گرانکردنی تیچووی حه ج و عه مره بو چند هینده به بهر به سندانان له سهر ریگه ی خودا هه ژمار ده کریت، وه ها گران کراوه نه گهر مروف بیهویت بجیت بو گه شت بو نه وپه ری زهوی ئاسانتر و هه زانتر ده بیت له وهی بجیت بو به جیه پنیانی حه ج و عه مره.

* کوکردنه وهی خه لکی له سهر تاوانیکی وه ک گورانی به لادان و سنوور به زانندن له حه رم هه ژمار ده کریت: ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَبِّ يُظْلَمِ تَذْفُهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ [الحج: ۲۵]

«هه ر که سیکیش له وئ ده ستریزی بکات و له ری لادا، نازاریکی زور به ژانی پی ده چیژین.»

هه موو تاوانیک ده گریته وه، نه مه ش وتهی ئین مه سوود و ئین عه باسه.

* له گه وره رانه گرتنی خودایه تایبه تکردنی که سه خراپه کان به دروشمه کانی خوداوه: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمُ شَعْبِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ [الحج: ۳۲]

«دیاره هه ر که س نه و دروشمانه ی خوا دایناوه ریژ لی بگریت، نیشانه یه که به دل له خودا ده ترسیت.»

* لاوازی له نوممه تدا سهره لده دات کاتیک بابه ته چه سپاوه کانی ئاین بخرینه بهر تاوتوئ و مشتومر، نه مه ده رگای هه ره سی ده وله ته کانه.

* له گه ل نه وه هه موو ئاسته نگانه ی به سهر په یامبه ر و هاوه لانیدا هاتن، پاداشتی ئاینیان نه کرده جی و توویژ و چاوپوشی کردن، دانووسانیان له گه ل

دوژمنه کانیان ده کرد له دووړووان و په یمان پیدراوان و جهنگه گهران له سهر دنیا، نهک له سهر دیین.

* توّمهت دانه پال یهک داوینپاک به تاوانه گه وړه کان هه ژمار ده کریت، جا ده بیت ئه و تاوانه چهند گه وړه بیت کاتیک پالبدریته لای چهندان داوینپاک، خودا ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ [النور: ۲۳]

«ئو که سانه ی بو ژنانی باوه پرداری داوینپاکي دووره ناگا (سهر به خو) بوختان ریک ده خن، له دنیا ش و له دواړو ژیش، بهر له عنه تن؛ جه زره به شیان زور دژواره.»

* که سانیک هه موو ئو ده رمانه تازانه به کارده هینن که له بهراز و مار و چه شه راته وه به ره هم هاتوو، پاشان په خنه له سونهت ده گرن که چاره سهری به میزی و شتر داناوه. هه واو و ئاره زوو قوره یشی کوپر کردبوو خودایان له بهرد بوخویان تاشیوو پاشان پیغه مبه رایه تی موحه ممه دیان یان رت ده کرده وه به وهی که مرؤفه!

* مزده ی سهرؤکی فهره نسا: «ئوه ی ده ولته که ی ریکه ده دات به وهی ژن له گهل ژن و پیاو له گهل پیاو هاوسه رگیری بکات وهک بریار بو ئافره تانی سعوودی، ههروه ها کوپونه وهی سهر کرده ی بهریتانیا له گهل ئافره تانمان سهرشوری و لاوازی و بچوو کییه.»

* به شداری کردنی ئافره تان له ئولومپیاتی لهندن دروست نییه، دوزینه وهی ده رچه ی شه رعیش بوی مه حاله، بانگه شه بو کردن و مؤله تدان پیی تاوان و ناپاکی کردنه له ئه مانه ت.

* بهرپرسیک ده رباره ی به شداری کردنی ئافره تان له ئولمپیاتی لهنده ندا

ده لیت: "به پپی رپسا شهرعییه کان، نه و کاره به هیچ جوړیک دروست نییه، هه ندیک له بابه ته کانی وهک خواردنی گوشتی به راز ناکریت دهرچه ی شهرعیان بو دابنریت."

* فهرمووده ی «باشترین ریزی نوژی ئافره تان کوئا ریزیانه و خراپترینیان سه ره تایانه» ده بینین له نوژی دا له ریزی پیاوان دوايان ده خن، پاشان له ئولمپیادا پیشیان ده خن به ناوی به پپی رپسا و بنه ما شهرعییه کان نه مهش جوړیکه له فیل و شیواندن.

* زور شت ده بیستین دهرباره ی فشاری دهره کی، هه ندیک جار پوزشیشمان بو یان هیناوه ته وه که ده کریت فشاری سه ربازی یان ئابووریان له سه ر بیت، تاوه کوو فشاری وهرزشیشمان بینی که ده لین: یان ده بی ئافره ته کانتان پروت بن، یان نابیت به شداری وهرزش بکه ن.

* حوکمی وهرگرتنی باج له سه ر زهوییه کی پروت و به خشینی زهوییه کی فراوان به که سیک بو نه وه ی لپی سوودمه ند بیت له کاتیکدا به شی که سانیک ی زور ده کات کاریک ی حهرامه. هه روه ها باج دان به ده ولت له م حاله ته دا دروسته، به لکوو واجبه بو نه وه ی ته نانه ت به شیک ی زهوییه که بو مالی گشتی بگه ریندریتته وه.

* باجدان به ده ولت له سه ر به خشینی (هاوشیوه ی زهوی وزار) دروسته، نه م بابه ته قیاس ده کریتته سه ر دروستی په شیمانبوونه وه ی باوک له و به خششه ی دهیداته منداله کانی، به لام باجی شته هاورده کان (گومرگ) و مولکه تاییه تیه کان حهرامه، چونکه به ئاره قی نیوچاوانه پهیدا کراوه.

* هه رکه سیک زهوییه کی پی ببه خسریت که زهره ر و زیان بدات له مولکی گشتی، نه و لای زورینه ی زانایان سوودمه ندبوون لپی حهرام و به تاله، له بهر نه وه ی به خشینی کاربه ده ست وه کوو بریاری دادوه ر وایه، حه قی شاراوه ناگوړیت، به لکوو کیشه دیاره کان په کلا ده کاته وه.

* زانايان په كدهنگن له سهر حهرامیټی به كارهیټنای زهوییهك بو سوودی تایبه تی تاكیک له كاتیکدا ده بیته هو ی زیانی گشتی، بویه گیرانه وهی ئه و زهوییه به خشراوه گه وړانه بو مولکی گشتی واجیه، به مهش ده تواندریټ چاره سهری شوینی نیشته جیبوون بكریټ.

* هزری لیبرالی هزریكه دهروانیته په یوه ندی له گه ل دهسه لاتدار، وهك فكري خه واریج، به لام ئه وان به دنیا و ئه مان به دین، تیژی سیاست هه رچند به بی دینیش بیټ ده لټین: ژیانده وهی هزری روظژاوايه له و ولاتانه ی سیستمی پاشاین به هو ی ناردنی پاره و هاوشیوه کانییه وه، بریتییه له ناردنی ئاسنی خام، بو دروستکردنی بزمار بو دارمه بیټی پاشایه تییه کان ئه گهر ئه مان درکی پی بکن. ئه مه ئه گهر كه سیك به ته نها پروانیته لاینه سیاستیه كه ی، هه رچی بابه تی ئاین هه یه به ره و ئاقاریك ده بریټ دل لئی ده له زریټ، به لام خودا خو ی گورانکاری دروست ده كات و ئه وهی ئه وان دوا ی ده خن پیټشی ده خات.

* ناردنی قوتابی بو ولاتانی روظاوا بو خویندن دراویكه دوو پرووی هه یه: پرووی زانست و پرووی به روظژاوا كردن، ئه وه شی به ده رده خریټ پرووی زانسته، پرووه كه ی دیکه ش ته نیا ئه و كه سه ده بیټیټ كه بریاره كه ی داوه.

* سه ده یه كه هه موو ولاتیک دین به كو سپ وریگر له به رده م خویدا ده بیټیټ، هه لده ستی به توانا سازیه کی نه خو ش بو ئه وهی تیروانیی ئاینیان بو بگورپټ، له ئه نجامدا تیروانیی سیاستیشیان بو بگورپټ، ده رئه نجام ئاینیان لاواز ده بیټ و سیاستیشیان ده پووکتیه وه و ده مریټ.

* کاتیک ئه مانه ت به زایه ده چپټ. توژیینه وه یه كم خوینده وه ده لټیټ: ده كرا به و پاره یه ی ته رخان كراوه بو توانا سازی، كو مه له زانكوپه ك بنیات بندریټ و كادیری بیگانه ی پی به یندریټ و ده رچووی زانكوشی پی دامه زریټ به موچه یه ك تا كاتی خانه نشین بوونیان.

* ده تواندریت بهو مال و سامانه ی له ناردنه دهره وهی خه لکاتیک به کارده هیندریت، ئه و زانکویانه به عهره بانه بهیندرین بو ولاته که مان.

* خویندنی بالآ له سعودیه واپتویست ده کات له سهر زورینه ی ئه کادیمییه کان که له دهره وه بخوینن، له ناو تیکه لآوی و سفوریدا، یان برپاری دهرکردنی له زانکو بو دهرده کریت، ههرکه س له خودا بترسیت دان بهو یاسایه دا نایت.

* ئافره تیک په یوه ندی کردوه و ده لیت: نمره ی به رزم به ده ست هیئا له زمانی عهره بی و به موعید وه رگیرامه وه، به ئیننامه یان لئ وه رگرتم که یان ده بیت له دهره وه بخوینم یان مافی ئه وه یان هه بیت دهرم بکه ن، جاران له دهره وه تووشی به رۆژئاوایی کردن ببووین، ئیستا ولاتانی خو مان به رۆژئاواییمان ده که ن.

* وه زیری خویندنی بالآ: خویندکاران ناچار ده کات به چوونه دهره وه یان دهرکردن، ته نانه ت بو ئه وانه ش له که له به شی زمانی عهره بی ده خوینن، ئه مه په رپیدانی فکری رۆژئاوایه نه ک به رۆژئاواکردنی زانست! وه لامی ئه و کاره ت له به رده ست خودادا ناتوانیت به پینووسی وه زاره ته که ت بنووسی.

* پیاوان سه ره په رشتیکارن به سه ر ئافره تانه وه. ﴿الرَّجَالُ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾

[النساء: ۳۴]

خودا ده سه لاتی نه داوه به ژن به سه ر میرده کهیدا به هو ی چه ندین حکمه ت و دانایی که ئه و که سه ی له ره گزی هه ردوو لا بکو لیته وه بو ی دهرده که ویت، ئه مه له ده سه لاتی بواری هاوسه رگیردایه جا ده بیت چون بیت له ده سه لاتی گشتیدا، چونکه ئافره ت له کاته قورسه کاند لاوازی و نهرمی له برپاره کانیدا به دی ده کریت، خو ئه گهر ئه و بابه تانه له پیاوانیشدا به دی بکریت رپگری لئ ده کریت له ده سه لات. په پامبه ری خودا (ﷺ) کاتیک (ابو ذر) داوای به رپرسیاریتی کرد فه رمووی «تو لاوازی، ئه وه په شیمانیت بو دینیت ...» ناکریت که سیک ی دل نهرم به رپرسیاریتی گشتی پئ بسپردریت و به هو یه وه برپاره کانی لاواز بین، یان هینده لاواز بیت له کاتی جه نگدا بگرییت، یان له رووی ئابووریه وه ده ولت لاواز

بکات، یان بریاره کان به ههست و سۆز بدات نهوهک به ئه قَل. روژئاواش هینده لهو کاره یان ههیه که له ههژمار نایهت. ئهوان ئاژه لیان کردووه ته میراتگری مروّف و هاوسه رگیری پیاو له پیاویان داناوه. په یامبهه ده فهرموویت لن یفلح قوم ولوا أمرهم امرأة «هیچ گه لیک سه رکه وتوو نابن سه رکرده که یان ژن بیت» خودا ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَفُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِّلِينَ﴾ [الأنعام: ۵۷] «فه رمانزه وایی ته نیا بو خوایه، حهق و راستی باسی ده کات و ئه و چاکترینی بریاردهه و جیا که ره وهیه.»

حیکمه تی ئه و کارهش ته نها ئه وانیه ئیمانی ته و او یان ههیه ههستی پێ ده که ن: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ۵۰]

ده یسا له لای ئه و که سانه ی وا له بروای خویندا هیچ شک و گومان نیکیان نییه، کامه فه رمان له فه رمانی خوا چاتره؟

* به بێ راجیایی زانیان، کارکردنی ئافه رت وهک راوێژکار له هه موو بواری کدا به تیکه لی له گه ل پیاوان، که زور جار ئه و تیکه لاوییه رووده دات کاریکی حه رامه، به لام ئه گه ر راوێژکاری بیت له کاری ئافه رتانداندا و به بێ تیکه لی ئه و کات دروسته.

* په یامبهه ری خودا (ﷺ) راوێژی به ئوم سه له مه ی هاوسه ری کردووه به لام نه یکردووه به راوێژکاری گشتی هه موو ئوممه ت له بهر ئه وه ی جارێک راوێژی پێ کردووه. ئه گه ر بو تریت گشتی تی دروسته له و کاره دا، ئه و ده بیت پیشبرکی پیاوان له گه ل ئافه رتانداندا دروست بیت، چونکه په یامبهه ره گه ل عایشه پیشبرکی پراکردنیان کردووه.

* په یامبهه ری خودا (ﷺ) یهک روژ راوێژی به خێزانی کرد، به لام ئیستا ده کرینه راوێژکاری به رده وام و گشتی. بروانن پۆشاکێ ئوم سلمه به م جوړه بووه به رده وام پۆشویه تی له گه ل ئه وه شدا که س باسی ناکات، کاتیک به په یامبهه ری گو ت دامینی پۆشاکه کانمان چۆن بیت فه رمووی یرخه شبرا «بستیک درێژی بکه نه وه» گو تی ده رده که وین فه رمووی: فذراعا «بالیک درێژی بکه نه وه».

فيق هي بانگه واز و چاکسازي و مامه له کردن له گهل راجييان

* پيوه ری باشی نوممهت وابهسته به بوونی چاکسازانه وه، باشی نوممهت کهم دهکات به کهمکردنیان: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰]

ئیوه چاکترین کومه لن له ناو خه لکیدا؛ فرمان به چاکه ده کهن و ری له نارهوا ده گرن.

* به کهم وه سفی په یامبه ری خودا (ﷺ) له تهورات و ئینجیلدا لئیرسینه وه و فرمانکردنه به چاکه: ﴿يُحَدِّثُكَ مَا كُنْتَ عِنْدَهُمْ فِي التَّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا مُرْمُومُ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَهُهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الأعراف: ۱۵۷]

«له تهورات و ئینجیلیش ناوی نووسراوه و هانه ی چاکه یان دهدات و ناهیلی خراپه بکهن.»

ئوهش به کهم تایبه تمهندی شوینکه وتوواییه تی.

* لئیرسینه وه و چاودیری، هوکاری نارامی و ئەمانی نوممهته، ئەوانه ی به و کاره هه لدهستن پاریزه ری نوممهتن، ئای چهنده قازانجیان بو خه لکی زوره و خه لکی کالفامیش چهنده بیزاریان ده کهن. چاکسازي.

* سهول لیده ری رزگاری که شتی ئەم نوممهته چاکسازان، ئەوان هوکاری چه سپاوين له کاتی بوونی شه پۆلی فیتنه و ئاشووبدا، پاراستنیان دهریازبوونه و وه لانانیان له ناوچوونه.

* چاکسازان بهره که تی ئوممه تن و نه یاره کانیان نه فرهت لیکراون، خودا کاتیک له عننهت له نهوه کانی ئیسرائیل ده کات، هوکاره که یمان بو پرونده کاته وه و ده فره رموویت: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ [المائدة: ۷۹] «نهوانه ریگریان له یه کتری نه ده کرد، له هر کاریکی بیژراوی بی شه رعی که ده یانکرد، بیگومان زور بهد بوو نهوهی که ده یانکرد.»

* نهو پاریزراوییهی خودا دهیدات به ئوممهت له وهی که سزلیان نه دات ته نها به هووی چاکسازانه وه ده بییت: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ [هود: ۱۱۷]

«پهروه ردگارت به ستهم خه لکی شار و دینهاته کان له ناو نابات، له کاتیکدا خه لکه که ی چاکه خواز و چاکساز بن. چاکسازی پله یه کی به رزتره له چاکبوون.»

* خودا ئوممهت ده پاریزیت به هووی چاکسازه کانه وه نهک به هووی چاکه کانه وه، خودا ده فره رموویت: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ [هود: ۱۱۷]

* تاکه چاکسازیک لای خودا زور گه وره تره له هه زاران چاکه کار، چونکه چاکساز خودا ئوممهت تیکی پی ده پاریزیت، به لام چاکه کار ته نها خودی خووی ده پاریزیت.

* چاکسازی په حمه ته نهک ئاشووب و فیتنه، له فره رمووده دا هاتووه: «خودا سزای گشتی نادات به هووی تاوانی که سانیکه وه، تا نهو کاته ی خراپه ده بینن و ریگری لئ ناکهن، نه گهر نهوه یان کرد خودا گشتی و تایه تیان سزا ده دات.»

* فرمانکردن به چاکه ده روزهی هینه ری خیر و چاکه یه، ریگرییش له خراپه داخه ری ده روزهی شهر و خراپه یه. نهو دووانه دوو تای ته رازووی دادگهرین، نه گهر یه کیان کهم بوویه وه نهوا هه ق ده شیویت و ستهم له دین و دونیادا ده رده که ویت.

* رېگرېکردن له خرابه ده بېته هوې نه هیشتنی خرابه ی ناوځوې، ئیدی ئیسلام ناشیویت. فه رمانکردن به چاکه ش ده بېته هوې هینانی هه موو خیریکى دهره کی، ئیدی ئیسلام که م ناکات.

* ده ولت سه قامگیر ده بیت به چه سپاندنی چاکسازان و ههره س ده هیئیت به جه نگریدن له دژیان: ﴿الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَعَاتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الحج: ۴۱] «ئهو انه ی ئه گهر ده سه لاتیان پین دان له زه ویدا، به چاکى نوئز به جیدینن وزه کات ددهن و فه رمان ددهن به چاکه و رېگری ده کهن له خرابه.»

* له هه موو میژوودا نه زاندراره ده وله تیک هه بوو بیت و ههره سی هینا بیت له کاتیکدا نوئزیان به ریا کرد بیت و زه کاتیان دابیت و چاودیری و لپیرسینه وه ی تیدا هه بوو بیت: ﴿الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَعَاتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الحج: ۴۱]

* خودا شارانیک ده پاریزیت هه چه نده زور سته مکاریش بن به هوې بوونی چاکسازان تیا یاندا، هه ندیک جار خودا سزای شارانیک ده دات که سته میان که متره، به لام چاکسازیان تیدا نییه: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ﴾ [هود: ۱۱۷] «په روه ردگارت به سته م خه لکی شار ودیته اته کان له ناو نابات، له کاتیکدا خه لکه که ی چاکخواز و چاکساز بن.»

* سزای گشتی بو سهر هیچ گه لیک دانابه زیت ته نها ئه و کاته نه بیت سته م تیا یاندا بلا بوو ته وه و که سی چاکسازى که م تیا دایه: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ﴾ [هود: ۱۱۷]

* سزای خودایی دانابه زیته سهر ده وله تیک به هوې ئه وه ی خرابه کاری تیدایه، چونکه هیچ گه لیک له خرابه کاری پاریزراو نییه، به لام سزا له کاتی نه بوونی چاکسازاندا داده به زیت. ئه و سزایه خیرتر داده به زیت ئه گهر جه نگ دژی چاکسازان بکریت.

* گه لیک سه رکه وتوو نابیت، چاکسازانی تیدا نه بیت: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۴]

«با له نیو ئیوه دا کومه لیک بین، فرمان به چاکه بدن و ری له خراپه بیهستن؛ هه ره ئه وانهش رزگار ده بن.»

* چاکسازی تایبته ناکریت به که سیکی دیاریکراوه وه، ههروه ها که سیکی دیاریکراویش تایبته ناکریت به چاکسازییه وه، به لکوو ریگری خراپه کاری پین ده کریت، خراپه کاری به هیز به هیزانه به ره نگاری ده بیته وه، خراپه ی لاوازیش به نهرمی، هه ق و راستی بریاری پین ده دریت، نه ک بوچوونی خه لکانیک.

* چاکسازی پیویسته له ده وه تدا هه بیت، کومه لیک بیت نه ک کاری تاکه که سی: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۴]

* پیویسته چاکسازان به رده وام بوونیان هه بیت، هه رگیز مهیدان له ئه وان چول نه بیت، چونکه ئه گهر ئه وان مهیدان چول بکه ن، کهسانی دیکه شوینیان ده گرنه وه: ﴿وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ [الأعراف: ۱۴۲] «مووسا به هاروونی برای وت، تو له ناو گه له که مدا جینشینم به و شوینی ریازی خراپه کاران مه که وه.»

* هه موو چاکسازییه ک بو لابردنی سته م نییه، به لکوو بو به رگرتنه له سزای گشتی تاکوو دانه به زیت.

* مه رج نییه به هو ی چاکسازییه وه چاکه ئه نجام بدریت، به لکوو هه ندیک جار گومراکان زیاتر پیی گومرا ده بن به هو ی سه رکه شیبانه وه، جا بیئومید مه به: ﴿وَأَلْيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [المائدة: ۶۸]

ناشکرایه ئه وهی لای پهروه ریخته وه بو ت هاتووه، له ئه اندازه لادان و خودانه ناسی زوړیک له وان بهر تر ده کات، تو له بهر ئه و خوانه ناسانه خم مه خو * مه رج نییه له چاکسازۍ کردندا چاکسازه که خو ی هم مو کرده وه که ی جیبه جی کرد بیت، له فهرمووده دا گیر دراوه ته وه: «فهرمان به چاکه بکه ن، ئه گهر هم مووشی جیبه جی نه که ن، ریگریش بکه ن له خراپه ئه گهر خو شتان ته واو واژتان له هم مووی نه هی نایت.»

* مه رج نییه بو چاکسازۍ چاکساز که سه نزیکه کانی چاک بن، نوو ح ژنه که ی و کوره که ی ری ن موونیان وه رنه گرت، ابراهیم باوکی و محمد - علیهم الصلاة والسلام - مامی ئه بوو له هه ب و ئه بوو تالیب: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ [القصص: ۵۶] «به پراستی (ئهی موحه ممه د (ﷺ)) تو ناتوانیت ئه و که سه ی خو شت بویت، ری ن موونی بکه یت.»

* چاکسازۍ ناچیته سهر مه گهر به زانست و به کردار یش، به زانست به لگه که ی ده چه سپیت و به کردار خودی کاره که ده چه سپیت: ﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكَذِبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾ [الأعراف: ۱۷۰] «ئه وان هه ش که به ته ورته وه پابه ندی ده که ن (که هانیان ده دات بو باوه ره یان به موحه ممه د (ﷺ)) نویره کانیان به چاکی ئه نجام ده دا، بیگومان ئیمه پاداشتی چاکسازان به زایه ناده ین.»

* ئه و که سه به چاکساز هه ژمار نا کریت ئه گهر به و ته چاکسازۍ بکات و به کردار له گه ل خراپه کاراندا بیت، مووسا وه سییتی بو هاروونی برای کرد و فهرمووی: ﴿وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ [الأعراف: ۱۴۲] «چاکه ساز به و شوینی ری بازی خراپه کاران مه که وه.»

* ئه گهر مرو ف به ئه اندازه ی سهر قالی به چاکسازۍ که سانی دیکه وه سهر قالی چاکسازۍ خودی خو ی بووبا، ئه وا خودا بارگرانی سهر ریگه که ی بو لاده برد، له ئه سه ری کدا هاتووه «خوت چاک بکه، خودا خه لکیت بو چاک ده کات.»

* ټو کهسه ی نه توانیت چاکسازى دهر وونى خو ی بکات، ټوا ناتوانیت چاکسازى له کهسانى دیکه دا بکات: ﴿إِنَّمَا تُمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ ثُلُونَ أَكْثَبَ أَفْلاً تَعْقِلُونَ﴾ [البقرة: ۴۴]

«ټایا فه رمان به مروځه کان ده کهن چاکه بکهن و خو ټان فه رامو ښ ده کهن، له کاتیکدا کتیبه که ده خویننه وه؟ بو عه قلتان به کار ناهینن؟»

* ناهه قى و درو هه رگیز ناتوانیت چوک به هه ق و راستى دابدات، به لکوو چوک به شوینکه وتووانى داده دات، چونکه ټه وان چاکسازى ناخى خو یان نه کردوو، ټه گه ر خو یان چاک بکردایه، ټه وا هه ق به رزى ده کردنه وه، چونکه ټالا جیگیر ناییت له سه ر عه موودیک که خو ار بوو بیته وه.

* وته ی هه ق نوو ر و رو ښنا یى پټوه یه، به لام ټه و رو ښنا ییبه خامو ښ ده بیت به نیه تی خراپى خاوه نه که ی.

* زوریک له تازه نوو سه ران ته نیا بو سه لماندنى خو یان ده نووسن، نه ک بو سه لماندنى ټایینیان، نیهت له ناو مرو ځدا وه ک مره که بى ناو پینووسه کانه.

* وته یه ک بو جگه له خدا وتراییت، تاریکى به سه ره وه یه هه رچه نده ونه که به هیزیش بیت، ټه و وته یه ی بو خدا گوترا بیت شکو و هه یه تی هه یه هه رچه نده وته یه کى لاوازیش بیت، جا ده بیت ټه و وته یه چو ټ بیت بو خدا گوترا بیت و به هیزیش بیت.

* زورچار وته ی ټه وانه ی که ده دوین هاوشیوه ی یه کترن، به لام شوینه واره کانیان له دلدا جیاوازه، چونکه گرنه ده ربرینه کان نیه، به لکوو ټه وه گرنه که له پیناويدا ده ربردراوه، ټایا له پینا و خدا ده ربردراوه یان جگه له خدا؟!

* وته کان له یه ک ده چن، به لام کاریگه ریبان له سه ر دهر وونه کان جیاوازه، زورچار: ټه و وته یه ی له نیه تپاکیکه وه گوکراوه زورترین کاریگه رى هه یه: ﴿لَوْ مَا

رَمِيَتْ إِذْ رَمِيَتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ﴿١٧﴾ [الأنفال: ١٧] «ئهی موحه ممه د (ﷺ) کاتیک مشتتیک خوئت روو به کافران فریډا، نهو کاره ته نیا تو نه تکرد، به لکوو خوا فریډا (و خوئی کرده چاوی کافرانه وه)».

* زورچار به لگهی به هیز ده هیندریته وه به لام ناگاته عه قل و نایته هه رس پښ هینه ری ناهه قی، چونکه نهو که سهی گوتویه تی پشتی به وته که هی به ستووه، نه وه ک خودا: ﴿وَمَا رَمِيَتْ إِذْ رَمِيَتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ﴾ [الأنفال: ١٧]

* هه مووان وتهی هه ق و راستی ده لئین، به لام ته نها نه وانه ده بنه جیی سوود که له پیناو خودادا راستگوئیانه گوتراون: ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ [محمد: ٢١] «خو نه گهر له گهل خوا راستیان بگردایه، نه وه باشر بوو بویان.»

* هه ندیک جار خودا چاکسازی له گه لیکدا ده کات به هوئی یه ک تاکه وه نه گهر نییه تی پاک بیت و به لگه کانی به هیز بیت: ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ [الصافات: ١٤٧-١٤٨] «نه وسا به پیغه مبه رییه تی ناردمان بو لای سه د هه زار که س یان زیاتر — گه له که ش باوه ریان هینا، به هوئی وه به هره مه ندمان کرد له زیان تا ماوه یه ک.»

* نییه ت پاکه کان له کاتی وه لامدانه وهی پرسیاردا گوړان روویان تی ناکات، به لام نه وانه ی له پیناو جگه له خودا ده دوین له کاتی وه لام دانه وهی پرسیاردا ده وه ستن و نه ملولا ده که ن، نازان نه ندازه ی وه لامه که یان چند بیت پیی پاریزراو دهن، ته نها مه به ستیان پاریزراوی خوئیانه نه ک پاریزراوی ئاینیان.

* ده رکه وتن نه وه یه هه ق و راستی له سه ر شانه کانت هه لبرگی تا ده ربکه ویت، نه ک تو له سه ر شانی هه ق بوه ستیت تا ده ربکه ویت، نهو که سه ی به راستگوئی له پیناو خودادا کارده کات، نه گهر له ژیر تاریکی به ردیش بیت، خودا به رزی ده کاته وه تا بو خه لکی ده ربکه ویت که راستگو و نییه تپاکه.

* ههرکس ویستی نه نجامدانی کاریکی گرنگی هه بیټ، بیگومان پیویستی به تویشوه بو ئه و کاره‌ی، تویشووی کهسی چاکسازیش نوپژ و خه‌لوهت و پهرستشی په‌نهانی نیوان خو‌ی و په‌روه‌رینییه‌تی، ههرکس ئه و تویشووه‌ی نه‌بوو، ئه‌وا لاوازه ههرچه‌نده زانست و به‌لگه‌شی به‌هیز بیټ.

* پپش ئه‌وه‌ی خودا فه‌رمان بکات به ههر په‌یامبه‌ریک به هه‌لبژاردنی و بوونی به په‌یامبه‌ر، فه‌رمانی پپ کردووه به له خواترسان و پهرستشی تایبه‌تی، یه‌که‌م بانگیشتی بو مووسا: ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ [طه: ۱۴] «به‌راستی ههر من خوام، هیچ په‌رستراویکی راست نییه جگه له من، که‌واته من بپه‌رسته به‌چاکی، نوپژ به‌جیبینه، تا منت بیته‌وه یاد.»

فه‌رمانی به عیسا کرد: ﴿وَأَوْصِنِي بِالصَّلَاةِ﴾ [مریم: ۳۱]

«فه‌رمانی پپداوم به نوپژکردن.»

فه‌رمانی به په‌یامبه‌ر موحه‌ممه‌د کرد: ﴿وَيَأْتِيهَا الْمُرْمَلُ — فِيمَ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [المزمل: ۱-۲] «ئه‌ی ئه و که‌سه‌ی که خۆت داپۆشیوه. شه‌و هه‌سته (شه‌ونوپژ بکه) مه‌گه‌ر که‌میکی نه‌ب.»

په‌یامبه‌ر له ئه‌شکه‌وتی چه‌رادا چه‌ند شه‌وانی زۆر له‌سه‌ر یه‌ک په‌رستشی ده‌کرد.

* ههرکس ده‌یه‌ویټ په‌یامه‌که‌ی بگاته ئه‌وپه‌ری مه‌به‌ست، با دلی که‌م سه‌نگ و سووک بکات له هه‌لگرتنی دونیا، وه‌ک چۆن که‌سی پیاده‌ پستی که‌م سه‌نگ و سووک ده‌کات له قورسی شمه‌که‌کانی.

* ئه‌گه‌ر دلی مروّفه‌ خاوه‌ن په‌یامه‌کان پرپوو به شتانیکی بیئه‌رزش و زیاده‌ی دونیایی، له‌سه‌ری گران ده‌بیټ تا به‌رگه‌ی باجی ئه‌و په‌یامه‌ی بگریت که هیشتا ده‌رنه‌که‌وتوو، چونکه ئه‌و شتانه وه‌ک میخ و بزمارن دل جیگیر ده‌که‌ن

به زه وپیهوه، خاوهن په یامه که ده یه ویت پروات، به لام شته بیته رز شه کان رایان ده کیشنه وه به ره و خویان.

* پیویسته مروّف هه ندیک له خوښیه کانی دنیا واز لئ بهینیت و وهک باج بیدات له پیناو گه یاندنی په یامه راسته که ی، هر بویه په یامبه ری خودا (ﷺ) وازی له دنیا هیئا پيش نه وهی دنیا وازی لئ بهینیت، به هیترین که س نه و که سه یه هیچی نه بیت له دهستی بدات.

* په یامبه ری خودا (ﷺ) خوئی له دنیا پاراست، تا هه رسئ دوژمنه کانی تی بگه یه نیت «شهیتان و شهیتانه مروّفه کان و ئاره زووی دهر وون» که خاوهنی هیچ نییه تا له دهستی بدات و مملانیی هیشتنه وهی بکات.

* له دیارترینی نه و حکمه تانه ی که بوچی په یامبه ری خودا پرووی نه کردووه ته دنیا، نه وه بوو که دهیزانی ده بیت به ربه ست له گه یاندنی نه و په یامه ی بانگه شه ی بو ده کات، هه روه ها ده بووه هوئی نه وهی دهر وون غه مبار و بیزار بیت بو له ده ستدانی، له کاتیکدا په یامبه ر ویستویه تی خوئی لئ دهر باز بکات، پيش نه وهی دنیا خوئی له نه و دهر باز بکات.

* هه ق و راستی ته واو و ورد ناییت نه گهر نه اندازه ی تو سقالیک ویستی دونه یای تیکه ل بیت، چونکه به نه اندازه ی نه و ویسته نه اندازه ی لادان زیاد ده کات، نه مه بازرگانییه شار او ه که ی هه ق و راستیه.

* چاکسازی به وته به شیوازیکی ته واو نایه ته جئ نه گهر به کردار له خراپه دوور نه که وپیه وه، نه گهر نا په یامه که شیواو ده بیت. مووسا وه سیه تی بو هاروونی برای کرد گوتی: ﴿وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ [الأعراف: ۱۴۲] «کاری چاک بکه و شوینی ریبازی خراپه کاران مه که وه.»

* زانایان لاواز نابن له رووبه روو بوونه وهی نه یارانئ ئیسلامدا تهنها به هوئی تاوانیانوه نه بیت، تاوان گومان و دوودلی ده چینیت، ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ لُقَيْطِ الْجُحَمَانِ إِنَّمَا أَسْرَأَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ [آل عمران: ۱۵۵] «به راستی نهوانه ی پشیمان هه لکرد له ناوتاندا له و روژه ی که ههردوو کو مه ل گه یشتن به یهک (له ئو حوددا) بیگومان ته نیا شهیتان هه لی خلیسکاندن به هوئی هه ندیک له و گونا هانه ی که له وه بهر کرد بوویان.»

* رهوایی پیدانی کرداره کان به نه نجمدانی له لایهن که سه گه وره کانه وه به هیزتره له رهوایی پیدانیان به قسه، بانگه شه ی زانایان تهنها به وته، له کاتیکدا توانای نه نجمدانی کرداریان هه بیت، بانگه شه یه کی ناته واو و به کارنه هینانی ریگه ی په یامبه رانه.

* گه وره کان زیاتر به کرده وه شوینه وار و کاریگه ری جئ ده هیلن وهک له وته، چونکه کردار به هیزتر و راستره له وته.

* "هیچ که سیک هاوشیوه ی نه و په یامه ی توئی نه هیناوه و دزایه تی نه کرابیت." نه مه یه که م وته بوو په یامبه ر گوئیستی بوو له وه ره قه ی کوری نه وفه له وه کاتیک بوو به په یامبه ر! زانین و شاره زا بوون به قورسایی ریگه پیش نه وه ی بیگریته بهر زور گرنگه بوئه وه ی به ئاگایانه هه نگاو بنییت و ئارامگرییت.

* پیویسته که سانی دل سوژ و بو خودا سولحاو بزائن ریگه یان قورسه و له وانیه له و پیناوه دا گیان بسپیرن و بکوژرین، په یامبه ر به عه ماری فه رموو: "گرۆی زیاده ره وان ده تکوژن، پاش ۳۰ سال کوژرا، زانینی کو تایی مه نزل، کاره کانی دیکه ی بهر له نه و ئاسان ده کات."

* بهر به سته کانی ریگه ی هه ق باوه ری که سه باوه رداره کان زیاتر ده کات، ههروه ها ده بیته هوئی زیاد بوونی گومان و دوودلی بو که سانی دیکه: ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ [آل عمران: ۱۷۳]

«ئەوانەى كە خەلكى پىيان دەوتن بەرپاستى خەلكى (بىياوهر) لەشكر و كۆمەلى زۆريان كۆكردوووتەو لە دژتان، كەواتە بترسن لىيان. كەچى ئەوان (ئىمانداران) بەمە باوهرىيان زىاد بوو.»

* چاكسازى دەرمانە، دەرمانىش تالبيەتى و ناخۆشى خۆى هەيه، ئەوانەش بىپىيوست نىين دەربارەى كە دەزانن نەخۆشن و بىپىوستيانە.

* خراپە دەرە و چاكسازى دەرمانە؛ بە ئەندازەى بەهيزى خراپە، ئازار و ناھەموارى لە چاكسازىدا دەبىت.

* بە ئەندازەى گەورەبى ئامانج لە دەررونى مرؤفدا، گوزەرکردنى بەسەر رىگەكەيدا ئاسان دەبىت، خەلكانىك لەگەل تووشبوونىيان بە پىشەتەكان بە تىپەراندنى چەند هەنگاوىكى كەم و چەند قورسايى بچووك دەگەرپنەو، خەلكانىكىش هەن جىگىر و بەردەوامن لەگەل ئاستەنگە گەورەكاندا. هەمووان يەك رىگەيان هەيه، بەلام كۆشش و ويستيان جىاوازه.

* زۆرجار نووسەر كاتىك دەنووسىت، ترسى كەسىك لەبەرچاو دەگرىت، لە پرووكەشدا لەگەل هەزاران خەلك دەدووت، بەلام لە راستىدا پىنووسەكەى بۆ يەك كەس نووسىووتى، هەربۆيە رىرەوى نووسىنى پەرتوووكەكەى دەگۆرپت و هەستىشى پى ناكات، چونكە ئەوەى كە لىى ترساوہ گۆراوہ.

* بەلگەكان دابىرپنە لە خاوەنەكانىيان و لە زۆرى و كەمى شوينكەوتووانىيان، هەرەوہا لە فشارى ژيان و هەوا و حەزى دەرروون، خۆت و ئەو بەلگەيە بەتەنہا بىمىننەوہ ئەوكات خودا سىيەمتان دەبىت. بەوہش هەق لە ناھەق جىادەكەيتەوہ.

* ئەو كاتەى دەتەووت هەقىك لە زەويىيەكدا بەرقەرار بكەيت، ئەوا خەلكى لەپىش چاوت لابدە، وەك چۆن كەسى كرنووشبەر بەرد و درك لە شوينى كرنووشەكەى لادەدات بۆئەوہى كرنووش ببات بۆ خودا.

* ههرکس ئه وه بنووسیت که خه لکی پیمان خو شه، ئه وا به گورانی خه لکی، ئه ویش ده گوریت، به لام ههرکس ئه و شته بنووسیت که خودا پیی خو شه ئه وا چه سپاو دامه زراو ده بیت، چون خودا هه قه و ناگوریت.

* ئه و که سه ی ترسی له سه رزه نشت و لومه ی خه لکی هه بوو کاتیک ده بوست شتیک بنووسیت، ئه و کاته ده نووسیت ئه گهر هه ست بکات ستایش و ده ستخوشی لی ده کهن، ئه مانه هو کارن بو ناجیگیری خه لکی له سه ر ئایین و ده رکه و تنی دوو رووی زور.

* ناتوانیت هه ق به ته واوی ده ربیریت ئه گهر دلّت یه کلا نه بیت بو خودا و چولّ نه بیت له دروستکراوه کان، له کاتیک که ده ته ویت بنووسیت و وته یه ک ده ربیریت، چه ند که س کو بیتیته وه له میشکی ئه و که سه ی ده یه ویت وته یه کی هه ق بلیت ئه مانه ده بنه هو ی لادانی که سه که له وه هه قه.

* ههر مروفتیک بیته میشکته وه له و کاته ی ده ته ویت وته یه ک بلیت ئه وا ده بیته هو ی لادانی واتای وته کانت به راست و چه پدا، به م هو یه وه هه ق و راستی له میشکیدا هه لده وه ریت وه ک چون بای به هیز گه لای درخت هه لده وه رینیت، به لام ههرکس خودا له میشکیدا بیت، ئه وا جگه له ئه و لاده چیت له میشکیدا.

* وته بیژ ههر که سیکی له ده رووندا له لا گه وره بیت له کاتی قسه کردنیدا ته نها ئه و دیته میشکیه وه، ئاماده بووان له میشکیدا نامینیت، ئه وکات وته کان و واتاکان له پیناو ئه و گه وره یه دا ده وتریت، له کاتیکدا هیچ شتیک گه وره تر نییه له خودا!

* ئه گهر هه قت له خو تدا به دی نه کرد، ئه وا بگه ری به شوین که سیکدا که له ده رووندا گه وره یه و بو وه ته ریگر له نیتوان تو و هه قدا، چاوه کان هه ق نابین ئه گهر دیناریکی لی نریک بکریته وه، له کاتیکدا هه قیک ده بینیت ئه گهر چه ند باره تریش دیناری له دوور دانراییت.

* هه ق نابینیت ئه گهر له نیوان تۆ و ئه ودا که سیک هه بیته به گهره ی بگریته، چونکه هه ق له پشت ئه وه وه شاراهه ده بیته، ئه گهره هه ق گهره راگریته، ده توانیت ببینیت، ئه وکات هه موو شته کانی دیکه لات بچووک ده بیته وه.

* ئه گهر وته ی هه قی بی گومان و دوودلیته ده وپته، ئه وا خۆت له سه ر پردیکه دابنی له نیوان دونیا و دوارپۆژدا، به جوړیک سه یری دونیا ده که یته له پشته وه یه و ناتوانی بگهریته وه بو ی و سه یری قیامهت ده که یته له پیشته وه به ره و پروت دپته.

* ئه گهر ئومید یان ترست له دلدا به دی ده کرد به رانه ر که سیک، ئه وا ئه و که سه هه ق به ره و خو ی راده کیشیت و وای لیده کات به شیواوی ده ربچپته، مروقی عاقل ئه و که سه یه هه رکات له دلیدا ئومید و ترسی که سیکی به دیکرد پینووسه که ی فری ده دات تا ئه و کاته ی ئه وه ی به سه ره وه نامپیت.

* ترس و تهماع به ندینخانه ی دله.

* دروستترین بیروبوچوون ئه وه یه که له دلیکه وه ده رده چپته که ترس و تهماعی تپدا نییه.

* ئه گهر که سیکی زانات دی له هه ق لایدابوو ئه وه یان چاوی تهماعی به شتیکه یان ترسی لپی هه یه، چونکه دل رووگه ی هه یه به لام ئیمه به رده وام نایبین.

* تهماع رووگه ی دله، ئه و که سه ی زورترین تهماعی هه یه زورترین گوړانکاری له بوچوونه کانیدا روو ده دات، چونکه ئه و ئاوه ردانه وه ی به ره و دواوه له کاتی رویشتنیدا هوکاری ترسان یان ئومیدبوونیه تی به که سیک.

* به ترس و به تهماعه وه دل دهروات به ره و بوچوونه کان، ئه وه ی له خودا ترسا و ئومیدی به وه هه یه جیگیر و دامه زراوه ده بیته چونکه هه قی خودا یه ک

دانهیه، بهلام ئهوهی له جگه له خودا ترسا و ئومیدی پیمان ههبوو دهگوریت بههوی زوری ئهوانهی ترس و ئومیدی پیمان ههیه.

* دل به پاکی و تهواوی دهمینتهوه له کاتی بپارهکانیدا، تا ئه و کاتهی خوشهویستی سامان و پیگه پری دهکات.

* تهماع ههچهنده کهمیش بیت، چاو کوپر دهکات له ئاست دیتنی ههقدا، ههچهنده ئه وهقه گهورهش بیت، مروف ئهگه دیناریک نریک بکاتهوه له چاوییهوه، ئهوا شاخیک له پشت ئه و دینارهوه دهشاردریتهوه و دیار نامینیت.

* ئهگه مروف بیری له کاریک کردهوه و گرنگی زوری پیدا، چاوهکانی دادهخات تاکوو کرانهوهی چاوهکانی نهبیته هوی سهرقالبوونی بیروهزری، دهترسیت چاوهکانی بینه هوی نههیشتنی ئه و فکر و هزری. جا دهبیت ئه و کهسه چوون بیت که فکر و بیری سهرقال کردوو به ئوممهتهوه و چاوی بو مال و سامان و پۆست کردووتهوه.

* یهکلابوونهوه بو خودا له رادهبریندا دهگمهنه، ئهگه دهولهمنه بوو و پاشان ههزار کهوت، دهگوریت. ئهگه کاربهدهست بوو و پاشان لابرا، دهگوریت. خهلکی به ئهنازهی بهرزونمی پیگهیان بوچوونهکانیان دهگوریت، ههق و راستی بوونی ههیه، بهلام تهماع بهری لئ دهگریت.

* مروف له ههق تیناگات تاکوو نیوان ههق و سووده تایبهتییهکانی جیانهکاتهوه، چونکه تهماع دهروون له ههق لادهدات: ﴿لَنْ نَنْفَعَكَ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ﴾ [الممتحنة: ۳] «نه خزمانتان و نه مندالانتان سوودتان پیناگهیهن له روژی دواییدا (خوا ئیوه و خزمهکانتان له یهک جیادهکاتهوه).»

* ﴿أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ [الزخرف: ۵۱] «نایا پادشای میسر هی من نییه و ئەم ڕووبارانە بەژێر (کۆشکەکانی) مندا نارۆن، دەی نایا ئیوه نایانبینن.»

کاتیکی پاشایهتی و ڕووباره کهی له دهستدا، ئەوکات بهرچاوی ڕوون بویهوه: ﴿وَحَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ ءَأَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتُ بِهِۦ بَنُو إِسْرَائِيلَ﴾ [یونس: ۹۰] «ههتا ئەو کاتهی خهریک بوو بخنکن، ئەوسا وتی بڕوام هینا که هیچ په رستراویک نییه، جگه له ئەو (خوایه) نه بیته که نه وهی ئیسرائیل بڕوایان پێ هیناوه.»

* هه موو په یامبه ران خۆیان له وه بیهری کردوو که داوای پاره و سامان بکهن له سه ر گه یاندنی په یامه که یان: ﴿يَقَوْمَ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ [هود: ۵۱] «ئهی که له کهم له سه ر ئەم (گه یاندنی په یامه) داوای هیچ پاداشتیکیان لێ ناکه م.»

چونکه ده یانزانی وتهی پووچه ل و ناهه ق له سه ر زهوی سامان و پله و پابه ده رویت.

* خه لکی وتهی ئەو که سانه پیش ده خهن که خۆی دارنیوه له قازانجویستی، خودا ده فرموویت: ﴿إِنِّيَعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ «شوینی که سانیک ده که ون که داوای پاداشت و پاره له ئیوه ناکه ن له سه ر گه یاندنی په یامی خوای گه وره و ئەوان هیدایه تدراون له لایهن خوای گه وره.»

هیچ په یامبه ریک نه بووه له سه ر گه یاندنی په یامه کهی داوای سامان و پله و بوستی کریت.

* ئەو که سه ی پاداشت و کرپی له سه ر گه یاندنی په یامه کهی وه برگریت زۆرله خوکاری ده کات له گه یاندنی په یامه کهیدا تاکوو دونیایی بپاریزیت له ژیر په رده ی ئاییندا: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ﴾ [ص: ۸۶]

«بَلَىٰ هِیچ کرئ و پاداشتیک له سهر گه یاندنی ئەم ئایینه له ئیوه داوا ناکهم و من لهو که سانهش نیم که درۆ هه لبه ستم و زۆر له خوّم بکه م.»

* ئەگەر بانگه وازکاران و چاکسازان و زانایان پشتبه ستیان به خودا که م بوویه وه، ئەوا به ئایینه که یان شتگه لیک ده کړن بۆ سوودی خوین: ﴿قُلْ مَا سَأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿۵۷﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ آلِهِي الْأَدْي لَا يَمُوتُ﴾ [الفرقان: ۵۷-۵۸] « (ئهی موحه ممهه (ﷺ)) بَلَىٰ مِنْ لَه سهر ئەو (گه یاندنی ئیسلام) هیچ کرئ و پاداشتیک له ئیوه داوا ناکهم، به لام ههر کهس ویستی رینگه ی په روه ردگاری بگریت، با بیگریت. پشت بهسته به خوی زیندوو، که زاتیکه که ههرگیز نامریت.»

* کاتی وتنی هه ق، چاوه روانی ستایشی خه لکی مه که، تاکوو شکست نه هینیت و نه شکیت کاتیک سهرزه نشیان کردیت. ئەو که سه ی چاوه روانی سهرزه نشت بکات، به ستایش هه لئاخه له تیت.

* گوپییه کانت دابخه له چه پله لیدانی ستایشکاران، تا نه وهستی له وته ی هه ق کاتیک ئەوان وهستان، چونکه هه ق له مندال دانی راستیه وه دهرده چیت، هیچ په یوه ست نییه به ستایش و سهرزه نشته وه.

* دلّ پاره وهرده گریت له پیناو دهر برینی هه قدا، وه ک چون ده ست وهری ده گریت، ئەو پاره یه ی دلّ وهری ده گریت بریتیه له پیا هه لدان و ستایش. ههر کهس گرنگی بهو جوړه پاره یه بدات، له وتنی هه ق ده وه ستیت کاتیک خه لکی وهستان له پیدانی ئەو پاره یه.

* ستایش کردن جوړه فیتنه یه کی تایبه تی هه یه وه ک چون مال و سامان فیتنه ی تایبه تیان هه یه، مروّف له هه قه وه ده خاته سهر ناهه قی، دلّ پاره وهرده گریت وه ک چون ده ست وهری ده گریت. فیتنه ی ستایش کردن ترسناک تره، چونکه دلّ وهری ده گریت و که سیش نایینیت!

- * چاوه روانبوونی وتهی ستایشکاران و سهرزنهشت کاران زورجار هوکاره بو لادانی وتهکان له پیکانی ههق، له بهرانهر رهزامهندی و توورهیی خودادا.
- * سهربه خو نابت تاكوو ستایشی ستایشکاران و سهرزنهشتی سهرزنهشتکاران له ههقدا وهک یهک نهبن لهلات.
- * ههرکس دلی وابسته کرد به ستایشی خه لکییهوه، کاری ههق دهکات تاكوو خه لکی لئی رازی ببن و هه لده گهریتهوه نه گهر خه لکی لئی تووره بوون.
- * به هیندهی زیادبوونی ههزی ستایشکردنی خه لکی له دهرووندا، نییه تپاکی و کارکردن له پیناو خودادا کهم ده بیتهوه.
- * نه گهر مروّف دلی پر بوو له ههزی ستایش کردن، نهوا له گه لّ خه لکیدا دهروات، نه گهر ههزی پله و پیگه ی، هه بوو له گه لّ دهسه لاتداراندا دهروات، خو نه گهر دلی به خو شه ویستی خودا پر بوو، له گه لّ ههقدا دهروات و خه لکیش شوینی ده کهون.
- * ههق بریتیه له ریگه یه کی راست، لئی لامه ده بوئه وهی ستایشی خه لکی به دهست بهینیت و دهستکوت به دهست بهینیت، ههروه ها له ترسی سهرزنهشت له ریازی ههق لامه ده، ستایش و سهرزنهشت به بی و اتا ته نها دهنگن و هوتافن، دهنگ نازه لان ناراسته دهکات و واتاکان عه قلّ ناراسته ده کهن.
- * زیاد له پیویست ستایشی کهسه پیشه نگه کان مه که، نه وه کا دلی ناورداته وه بو ستایشه کانت و سهرقالیبت له ریگه که ی به هو ی تووه، کهم ستایشکردن سهرخسته و زور ستایشکردنیش فیتنه و ناشووبه.
- * خودا پرسیری ریژه ی شوینکه وتوو ان له زانایان ناکات، به لکوو پرسیری گه یانندی په یامه که یان لی دهکات! ﴿لَمَّا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَسُهُ﴾ [المائدة: ۹۹] «نیردراوه که ی خوا هیچی له سهر نییه جگه له گه یانندن.»

* چاکسازان چاککردنی خه لکیان له سهر نییه، به لکوو تنها جوان گه یاندنیا له سهره: ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ [المائدة: ۹۹] «نیردراوه که هی خوا هیچی له سهر نییه، جگه له راگه یاندن، خوداش ده زانیت به وهی ده ری ده خهن و به وهشی ده شارنه وه.»

* دهر وون نازار ده چیژیت به هوی زوری خراپه و ناهه قییه کانه وه، به لام زور بیرکردنه وه له و بابه ته وهی مروف دهرینیت و تمبه لی له دهر ووندا ده چیژیت: ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ [فاطر: ۸] «دهی که واته به خه فه تخواردن له بهر (ئیمان نه هی نانی) ئه وان خو ت مه فه وتینه.»

مروف تنها کرده وهی له سهره نه ک دهره نجام.

* غه مباربوون له سهر شلگیری خه لکی له ئاییندا کاریکی چاکه، به لام به رده و امبوون له سهر ئه و حاله ده بیته هوی بیئومیدی و دهسته وه ستانبوون، بویه خودا ریگری له په یامبه ره که هی کردووه: ﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [یونس: ۶۵] «با غه مبارت نه کات، وتهی ئه وانه چونکه به راستی هیز و ده سه لات هه مووی بو خوا به.»

* نهنگی له هه قدا نییه ئه گهر خراپه کاران زیاتر دوور بکه ونه وه، ئه گهر ئه وان دوور که وتنه وه یان زیاتر بوو، ئه و با چاکسازان چاکسازیا یان زیاتر بکه ن، نووح ده بیفه رموو: ﴿فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاءِي إِلَّا فِرَارًا﴾ [نوح: ۶] «به لام بانگه وازی من هیچ شتیکی بو ئه وان زیاد نه کرد، ته نیا دوور که وتنه وه و راکردن نه بیت.»

* ئه گهر خه لکی پشتیان کرده هه ق ئه و تو پشت به ستنت به خودا دهر بخه: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ [التوبة: ۱۲۹] «جا ئه گهر روویان وه ریگیا و گوویان پین نه دایت، ئه وسا بلن من ته نیا خوام به سه که هیچ په رستراویک نییه، بیجگه له ئه و، ته نیا پشت به و ده به ستم، ئه ویش په روه ردگاری عهرشی گه وره یه.»

* پټویسته ههق هه رپوون بکریتوه هه چهنده خه لکیش شوینی نه کهون، تا له هزر و میشکدا بهردهوام زیندوو بمینیتوهه، چونکه ترسناکترین به لگه نهوهیه نهوهیهک پهیدا بیت و بلین: ﴿لَمَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي ءَابَائِنَا الْأَوْلَیْنَ﴾ [المؤمنون: ۲۴] «ئیمه شتی وامن نه بیستوو له باوبا پیره پتیشوو کانمانه وه.»

* ههق پټویستی به دووپاتکردنه وه ههیه به بی نهوهی تووشی بیزاری بیت، زوریک له واتاکانی قورئان دووبارهیه، چونکه دل وهک درخت وایه، وشک ده بیت و دهمریت نه گهر خاوه نه کهی بهردهوام ئاوی نه دات.

* ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَیْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ [البقرة: ۶] «چونیه که بو نهوانه ی راستی رت ده که نه وه، چ ئاگاداریان بکهیت یان نا، باوهر ناهین.»

له گه ل نه وه شدا په یامبهری خودا (ﷺ) بهردهوام ئاگه داری کردونه ته وه بو یهک رژیش وازی لی نه هیناون. پټویسته سه دای ههق بهردهوام له گوینکاندا بزرنگیته وه تا کوو له بیرنه چیته وه.

* خراپه نه گهر به دی کرا و ریگری لی نه کرا، نهوا که سانیکی دیکه وهک شوینکه وتنی که سی یه کهم دووباره ی ده که نه وه ئاپورای خه لکه که ی زیاد ده کهن، بویه ریگری کردنی واجبه، چونکه نهو ریگریه نه گهر خراپه که هه مووی لانه بات، نهوا ریژه ی شوینکه وتوانی کهم ده کاته وه.

* خراپه کان به پله بندی ده گورین سهرتا به تاوان ده ست پی ده کات. پاشان لای خه لکی ده چه سپیت، پاشان ده بیته دین لایان، بویه واجبه ریگری لی بکریت پیش نهوهی نهو گورانیه به سهردا بیت: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَیْهَا ءَابَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَذَا﴾ [الأعراف: ۲۸] «کاتیک کرده وه یه کی زور بهد و ناشرینیان ده کرد و ده یانوت: له باوبا پیرانمانه وه بو مان ماوه ته وه و خوا فرمانی نهوهی پی داوین.»

* بهروبوومی خراپه خراپکردنی ئه و کهسانه یه که گوزهر ده کهن و ده روڼ به لایدا، به لّام ئه گهر چاکه ی تیکه لّ ببیت و جیای بکاته وه ئه وا ریژه ی خراپه کهم ده بیته وه. بویه له سهر کهسه چاکه کانه تیکه لی خراپه کاران بین، بۆئه وه ی چاکسازییان بکهن، نهک دووره په ریژ بن لئیان و زیاتر خراپ بن.

* زۆریک له خه لکی له کاتی بلا بوونه وه ی باتل و ناهه قیدا بیده نگه ی هه لده بزیرن له گه ل ئه وه ی توانای روونکردنه وه یان هه یه، وا ده بینن ئه وه نزمترین په ی سه لامه تبوونه، ئه مهش هه له یه خودا ده فه رموویت: ﴿سَمْعُونَ لِكُذِبٍ﴾ [المائدة: ۴۱] «زۆر گو یقوّ لاخن بۆ درۆ.»

واته: بیده نگیش ده بن لئی.

* شارده نه وه ی هه ق له و کاته دا که خه لکی پبویستیانه له گه وه ترینی سته مه کانه، ئه و کهسه ی هه ق ده شار یته وه له هوکمه دا هاوتای ئه و کهسه یه که وته ی ناهه ق ده لیت: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۱۴۰] «کئ سته مکارتره له و کهسه ی که شایه تیه کی له خوا وه رگرتبیت و بیشار یته وه.»

* گو مپرابی له ناو جووله که دا سه ری هه لدا به هو ی ئه وه ی ئه و کهسانه ی بیده نگ ده بوون له سه ر ناهه قی، زیاتر بوون له وانه ی قسه یان ده باره ی ده کرد، ﴿سَمْعُونَ لِكُذِبٍ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ﴾ [المائدة: ۴۲]

«ئه و (جووله کانه) زۆر گو یقوّ لاخی درۆن، مالی هه رام زۆر ده خوڼ.»

درۆیان ده باره ی خودا ده بیست و بیده نگ ده بوون.

* زۆرینه بیده نگه کان به رده وام پاریزراو نابن، ئه گهر شه ر و خراپه پالدرایه لایان و بیده نگ بوون، ئه وا ئه وانیش به شدار ده بن له و خراپه یه دا، به هو ی بیده نگ یانه وه نه وه کانی ئیسرا ئیل نه فره تیان لی کرا: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ﴾ [المائدة: ۷۹] «ئه وانه ریگیرییان له یه کتر نه ده کرد له هه ر کاریکی

بیزراوی ببیشه رع ی که ده یانکرد.»

* ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۹] «بیگومان نه وانهی ده پشانروه نه وهی که نار دوومانته خواروه له ئایه تانی روشن و پرنمایي دواي نه وهی که پرونمان کردووه ته وه بو خه لکی له نامه (تهورات و ئینجیل) دا، نه وانه خودا نه فرینیان لی ده کات و نه فره تکارانش نه فره تیان لی ده کهن.»
 نه مه حالی نه وکه سانه یه که هه ق ده شانروه، جا ده بیت حالی ناهه ق و باتلان چون بیت.

* خودا نه فره تی له وانه کردووه که هه ق ده شانروه، ده بیت حالی نه وانه چون بیت که وتهی ناهه ق ده لین ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۹]
 * خراپه کاری له ناو کومه لگاکاندا بلاو بووه ته وه، به لام ره گ دانا کوتیت، مه گهر له ریگای به یاسا کردنیه وه، هه ندیکجار زاناکان به فه تواکانیان به ره وای داده نین، یاخود ده بیینیت و بیده نگ ده بیت خه لکی وا داده نین نه و بیده نگ بوونه رازیبونی نه و زانایه یه.

* به هوئی بیده نگی زانایانه وه خراپه کاری و ناهه قی په ره ده سه نیت وه ک چون به قسه شی بلاو ده بیتته وه، چونکه بیده نگ بوونی دانپیدانانه: ﴿أُولَٰئِكَ يَنْهَهُمُ الرَّبُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ [المائدة: ۶۳] «نه وه بوچی جله وگیری یان نه کردن خواپه رست و زاناکانیان له گوفتاری گونا هیان هه رامخواردنیان (وهک به رتیل) به راستی شتیکی به د بوو نه وهی ده یان کرد.»

* نه گهر زانایان بیده نگ بوون له سه ر خراپه کاری ئاشکرا له کاتیکدا توانایی ریگریان هه بوو، نه وا نه و کاره یان هاوشیوهی پالپشتیکردنیانه بو نه و خراپه یه به قسه، خودا سه رزه نشتی زاناکانی جووله که ده کات کاتیک وتهی ناهه قیان

ده بیست و بیده نگ ده بوون له سه ری ﴿سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسَّخَةِ﴾
[المائدة: ۴۲] «ئهو (جووله کانه) زۆر گوئی قوؤلاخی درۆن و مالی حه رام زۆر ده خوڻ.»

* خودا ریگری کردوه له بیده نگ بوون له پروونکردنه وهی هه ق، وه ک چۆن
ریگری کردوه له ده برپینی وتهی ناهه ق: ﴿لَا تُبَيِّنْهُ لِّلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوهُ﴾ [آل
عمران: ۱۸۷] «ده بیست ئهو نامه یه پروونبکه نه وه بو مهردوو مان و نه یشارنه وه.»

* بیده نگ بوونی زانا یان له سه ر هه ق، ترسناکتره بو ئوممه ت له وتهی ناهه قی
که سی نه زان.

* بیده نگ بوونی زانا یان له سه ر وتنی هه ق به شداریکردنه له فیل و شیواندندا،
چونکه بینینی ناهه قی و بیده نگ بوون له سه ری، دانپیدا نانه له لایه ن ئه وانه وه بو
ئهو کاره: ﴿وَلَا تَلْسُؤُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۴۲] «به
زانی نه وه راستی له گه ل درۆ تیکه ل مه که ن و راستی مه شارنه وه.»

* ئه گه ر زانا یان بیده نگ بوون، ئه وا هه ق و ناهه ق تیکه ل ده بیست، خودا
ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَلْسُؤُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة:
۴۲]

* هه موو ریژ و شکویه ک یان په و پیگه یه ک که مرو ف به هو ی بیده نگ بوونی
له ریگریکردن خرا په به ده ستی ده هی نیت، هاوشیوه ی حه رام خو ربیه که ی
جووله که کانه، ﴿سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسَّخَةِ﴾ [المائدة: ۴۲] «ئهو (جووله کانه)
زۆر گوئی قوؤلاخی درۆن، مالی حه رام زۆر ده خوڻ.»

* گه وره ترین په شیمانی ئه وه یه که زانا یان بیده نگ ببن له وتنی هه ق به
ئومی دی ده ستخستنی په و پیگه یه ک، ده بینیت هه موو ته مه نی ده روات ئه و
پیگه یه به ده ست ناهینیت و هه قیش نالیت.

* جادووگه ره کانی فیرعه ون بانگه شه ی پالپشتیکردنی هه قیان ده کرد
خو اش مامه له که یانی هه لمالی: ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا
نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۱۳﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۱۱۴﴾ [الأعراف: ۱۱۳- ۱۱۴] «جادووگه ران
هاتن بو لای فیرعه ون و وتیان: بیگومان نئیمه پاداشت و خه لاتنی گه وره مان
ده بیټ ئه گهر نئیمه سه ره که وتین (سه ر مووسا) دا؟ فیرعه ون وتی: به لئ، پاداشتی
گه وره تان ده بیټ و بیگومان نئیمه له نزیکه کانی خو م ده بن.»

ناهه قی زیاتر به بیده نگبوونی زاناکان ره گ داده کوتیت، وه ک له ئه نجامدانی
ئه و کاره له لایهن خرابه کارانه وه.

* ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ﴿۴۱﴾ [البقرة: ۴۱]

«نایه ته کانم به نرخیکی که م مه فروشن.»

هر پاره یه ک له به رانبه ر وتی ناهه قیدا وه رگیریت هه رچه نده خاوه نه که ی
لای زور بیټ هر که مه، به به راورد به و سزایه ی خودا بو ئه و که سانه ی داناوه
که که مترخه من له و به لئینه دا، هه روه ها له به رانبه ر ئه و پاداشته گه وره یه ی ئه و
که سانه ی به لئینه که ی خودا به جی ده هینن.

* حه رامترین مال و سامان ئه وه یه که زاناکان وه ری بگرن له سه ر
بیده نگبوونیان له کاتی گوئیستبوونی ناهه قیدا، ئه مه زور گه وره تره له رپبا،
چونکه رپبا سته میکی تاییه ته به لام ئه و بیده نگیه سته میکی گشتیه: ﴿سَمْعُونَ
لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسُّخْتِ ﴿۴۲﴾ [المائدة: ۴۲] «ئه و (جووله کانه) زور گوئیقولاخی درون،
مالی حه رام زور ده خون.»

* هیچ زانایه ک هه ق ناشاریته وه له به رانبه ر ده سته که وتیکدا نه بیټ، جا
یان شتیکه ئومیدی به ده سته ینانی هه یه یان شتیکه ترسی له ده سته دانی هه یه:
﴿وَإِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ﴿۱۷۴﴾ [البقرة: ۱۷۴]

* په یامی خودا هه لگره تا ده گاته جی، پیویست نییه له گه یشتنی ئه ودا
تۆش بگه یته جی.

* ئه و کهسه ی به راستی هه قی هه لگرتوو هه موو ئامانجی ئه وه یه ئه و
هه قه بپاریزیت و هیچی لی ون نه بییت هه رچه نده دره نگیش بگاته مه نزل،
کهسانیکیش هه ن هه قیان هه لگرتوو و ته نه ئامانجیان ئه وه یه به خیرایی
خویان پیش بخه ن، هه رچه نده نیوه ی هه ق و راستیه که یان له ریگه لی بکه ویت.

* هه موو په یامیک هه لگری هه یه، هه لگرانی په یامه کهش ئاره زوو یه کی
شاراوه ی تیکه لیان هه یه له نیوان کارکردن بو خودی خویان و کارکردن بو
په یامه که یان، په له ده کهن له گه یشتنیان هه رچه نده نیوه ی په یامه کهش له
ریگه لیان بکه ویت.

* زوریکی له چاکسازان به رو بوومی چاکسازیه که یان نه چنیوه ته وه له دونیادا،
به لکوو ئه وانیه ی پاش خوی چیژیان لی دیوه، چونکه پاداشتی بازرگانیه که یان
له گه ل خودا دواخستوو بو دواروژ، نه ک بو دونیا.

* گه یاندنی په یام وه ک دره ختیکی رویندراوه، هه ندیکجار ئه و کهسه ی
رواندوو یه تی به رو بوومه که ی نابینیت، له وانیه شوینکه وتووانی ئه و په یامه
کوومه لیک بن هیشتا له دایک نه بوون، له فه رموده دا هاتوو: «هیوام وایه
خودا له پشتی ئه مان کهسانیک به یینیته دهر ته نه خوی بیهرستن و هاوه لی بو
بریار نه دهن.»

* له وانیه به رو بوومی په یامه کان له نه وه و کوومه لیکدا دهر بکه ون که هیشتا
له دایک نه بوون، په یامه بری خودا کاتیک له طائف دهر کرا فه رمووی: «هیوام
وایه خودا له پشتی ئه مان کهسانیک به یینیته دهر ته نه خوی بیهرستن و هاوه لی
بو بریار نه دهن.»

* په له کردنی بانگخواز بؤ دیتنی دهرئه نجامی په یامه که ی، گه وره ترین هؤکاره بؤ لادانی له ریگه ی راست و گه رانی به شوین ریگه یه کی دیکه دا، له فهرمووده دا هاتووه: «په یامبه ری وها دیت له رۆژی دوایدا هیچ شوینکه وتوو یه کی له گه ل نییه.» قورئان باسی سئ په یامبه رمان بؤ ده کات بؤ شاریک نیردراون و تنها یهک پیاو باوه ری پئ هیناون، په یامبه ره کان زۆرتیر بوون له شوینکه وتووانیان.

* به دی نه هاتنی دهرئه نجامه کان واتای هه له بوونی ریگا که ناگه یه نن، چونکه ئه وه ی پیویسته دروستی ریگه که یه نه ک گه یشتن به کۆتایی ریگه، په یامبه ری واهه هیه له رۆژی دوایدا تنها یه ک که س شوینکه وتوو یه تی و په یامبه ری وها دیت له رۆژی دوایدا هیچ شوینکه وتوو یه کی له گه لدا نییه.

* نه هاتنه دی ئامانجه کان به لگه نییه له سهر هه له بوونی ریگه ی ئه و که سه ی له سهر ریگه یه که، ئه گه ر به و جوړه بووبا، ئه و په یامبه رانیک نه ده هاتن له رۆژی دوایدا شوینکه وتوو یان نه بووبیت، ئه وان دهرچه ی وه حی خودان و حکمه تی ته و او یان له و ریگه یه دا هیه، ئه گه ر هؤکاره کان دروست بوون، ئه و لادان له و ریگه یه بؤ گه ران به شوین دهرئه نجامدا هه له یه که ئه و نووسهر و بانگخوازانه تیی که وتوون که ده گه رپن بؤ ریگه یه کی دیکه بؤ ده ستخستنی شوینکه وتوو، جیاوازی ناکه ن له نیوان چه سپاندنی هه ق و به ده سته پینانی زوری شوینکه وتوو، به کاره پینان و گوړینی شیوازه کانی بانگه واز له کاتی نه بوونی شوینکه وتوودا ریگه پیدراوه، به لام به بی گوړینی بنه رته تی هه ق و راستیه کان، نووح گوړانکاری له شیوازی بانگه وازیدا به کار ده پینا، به لام هه ق و راستی له لای جیگیر بوو. نووح شیوازی بانگه وازی ده گوړی، به لام که می و سهرکه شی خه لکه کان کاری تینه ده کرد به هویه وه لادبات: ﴿... دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ [نوح: ۵] «گه له که ی خوّم (به په نهانی) بانگ کرد به شه و به رۆژ.»

﴿أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ [نوح: ۹] «ده میک بؤم ئاشکرا ده کردن و

ده میک بؤم په نهان ده کردن به په نهان کردنیکی ته و او.»

جیگیری نووح له سهر ئه و هه قه ی له سهر ی بوو، هه چهنده شوینکه وتووی کم بوو له گه ل بهره وامی ئه و ماوه زوره ی به لگه یه ک بوو بو بانگه وازکاران بو بیرلیکردنه وه و پهنده وهرگرتن و بیئومید نه بوون.

* خه لکی شکو و هه بیه تیان هه یه، به لام کاتیک شکوی خودا له دلدا جیگیر بوو شکوی خه لکی نامینیت و ده روات.

* شکو و هه بیه تی خه لکی زورترین هوکاره که ریگری له مروف ده کات وته ی هه ق بلیت، له فهرمووده دا هاتوو: «با شکوی خه لکی نه بیته ریگری که سیکتان له وه ی وته ی هه ق بلین، ئه گهر هه قی بینی یان بیستی. شکوی خودا شکوی خه لکی ناهیلیت.»

* کهسانی راجیا شکو و هه بیه تیکیان هه یه ده وری دل ده دات ده بیته ریگر له ده ربړینی هه ق، جا کاتیک که ده وری دلی دا، یادی گه وره یی خودا هه موو گه وره یه کی دیکه بچووک ده کاته وه له دلدا: ﴿الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾ [آل عمران: ۱۷۵] «ته نیا شهیتانه که دوست و (براده رانی) خو ی ده ترسینیت جا ئه وه لیان مه ترسن و له من بترسن.»

* زوریک له خاوه ن هه قه کان له وتنی هه ق ده ترسن له وه ی پیگه یان به هو ی زمانی ناهه قانه وه له ده ست بدن: ﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [یونس: ۶۵] «با وته ی ئه وانه غه مبات نه کات، به راستی هیز و ده سه لات هه مووی بو خوایه.»

* ئای چهنده قورسه وتنی هه ق ئه گهر بزانیته خه لکی پتیا ن ناخوشه و وه ری ناگرن، چهنده ئاسانه ئه گهر بزانیته خودا خو شی ده ویت و وه ری ده گریته هه چهنده خه لکی وه ری نه گرن.

* وتەى ھەقت لەسەر قورس نەبیت کاتیک خودا ئەو وتەيەى خۆش دەوێت و پێى پارزىبە.

* تەنھا يەك رۆژ سەرخستنى ھەق لەو کاتەى خەلکى لىي دوور دەکەونەو، گەورەترە لە سەرخستنى بۆ ماوہى سالىک کە خەلکى روويان تى کردوو و وەرى دەگرن.

* کاتر ميريک ئارامگرتن لەسەر ھەق کاتیک بەتەنھای، گەورەترە لە سالىک لەسەر ھەقبوون کە خەلکیت لەگەلدا بىت و بەتەنھا نەبیت.

* ترسان لە ھىزى ئەوانەى پىچەوانەى ھەقن، گەورەترين ھۆکارە کە شەيتان پەرى پى دەدات بۆ ترساندن و شکست پىھىنانى خاوەن ھەقەکان: ﴿إِنَّمَا ذَالِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ﴾ [آل عمران: ۱۷۵]

بەراستى ئەوہى ئىوہ (سارد دەکاتەوہ) تەنھا شەيتانە کە دۆست و (برادەرانى) خۆى دەترسىن جا ئىوہ لىيان مەترسن وە لە من بترسن.

* ھەق بەبى ھىز لاوازە، ھىزىش بەبى ھەق ستمە.

* ھەق چەکىکە پىويستە بەھىزەوہ بەھابىزىت، تاکوو نىچىرەکان بپىکىت و بچەسپىت: ﴿بَلْ تَقْذِفْ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ [الأنبياء: ۱۸] «واز لەوہ بىنە بەلکوو حەق دەدەين بەسەر بەتال و ناحەقدا، بەھۆيەوہ (بەتال) تىکدەشکىت، ئىنجا دەست بەجى بەتال دەفەوتىت و لەناو دەچىت.»

* ھەق ھەرچەندە بەھىز بىت، ناتوانىت نىچىر بپىکىت مەگەر بە ھىز و جىگىرى ھاوئىزەرە کەيەوہ نەبىت: ﴿بَلْ تَقْذِفْ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ [الأنبياء: ۱۸]

* ھەق ھەرچەندە بەھىز بىت، پىويستى بە متمانەى خاوەنەکەيەتى تاکوو کارىگەرى ھەبىت، خودا دەفەرمووت: ﴿فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ﴾ «جا تۆش مووسا! زۆر بەھىز و بەتوندى ئەو (ئەلواح)انەى تەورات بگرە.»

ههروهها دهفهرموویت: ﴿أخذوا ما آتيناكم بقوة﴾ «پیمان وتن: ئه و فهران و بریارانهی پیمانداون، توند بیانگرن و کاریان پئ بکهن.»
 ههروهها دهفهرموویت: ﴿أخذ الكتاب بقوة﴾ «به ههرچی تواناته ئه و نامهی تهوراته بگره و کار و رهفتاری پئ بکه.»

* هههرچهنده برهواوونت به ههق زور بههیزبیت، بهلام زوری نهیارانی ههق لاوازت دهکات لهدهست گرتن به ههقهوه، بویه پیویسته ئارامگر و جیگیر و دامهزراو بن: ﴿فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ [الروم: 60] «جا دان به خوتدا بگره بیگومان، بیگومان بهلینی خوا راسته، با ئهوانهی بیباوهپن له (ئایینی) راست لات نهدهن و بیزارت نهکهن.»

* ههندیك جار ئهوانهی لهسهر ناههقی و باتلن بههیزن و خاوهن ههقهکان لاوازن، چونکه یهکهمیان باوهپری تهواویان به باتلهکهیان ههیه، دووهمیان گومانی له تهواوی ههقهکهیان ههیه. وره بهرزی کهسهکان کاریگهری دهخهنه سهر بیروباوهپریان.

* خودا فهرمانی به ئارامگری و جیگیربوون لهسهر ههق کردوه، نهک بو ئهوهی کهسی جیگیر بوو ببیته رهمز، بهلکوو بو دهرکهوتنی ئیسلامه: ﴿وَالْعَقِيبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ [طه: ۱۳۲] «سهرهنجامی چاک بو پاریزکاران و خواناسانه.»
 سهرهنجام بو هیچ کهسیک بهدیاری کراوی نییه.

* جیگیری نوح لهسهر ههق لهگهل ئهوهدا که شوپنکهوتووانی زور کهم بوون، بهردهوامی بو ئه و ماوه درێژه، جیی بیرکردنهوه و راستکردنهوه و بیئومیدنهبوونه بو بانگخوازان.

* یهقین ئهگهر له کهسیکدا رهگی داکوتی، دهتوانیت بهرانبهر ههموو مروفایهتی بوهستیتتهوه، به جیگیری و بیباکی لییان، نوح به گهلهکهی گوت: ﴿فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ﴾ [یونس: ۷۱]

«ئيوهش کاروبریاری خوټان کوکه نه وه له گهل هاوبه شه کانتاندا، ئینجا با کار و بریاره کانتان شاراوه نه بیت به لاتانه وه (به لکوو ئاشکرا بیت) پاشان په لامارم بدن و ماوهم مه دهن.»

* خه لکی زیاتر که سی یقایم و چه سپاو کاریان تی ده کات، هه رچه نده له سهر ناهه قیش بیت، زیاتر له کهسانی گوماندار و ناجیگیر هه رچه نده له سهر هه قیش بیت.

* نه و که سهی متمانهی به بوچوونی خوئی هه یه هه رچه نده خراپیش بیت شوینه واری زیاتر و به هیتره له و که سهی متمانهی به خوئی نییه هه رچه نده له سهر هه قه، جیگیر بوون کاریگه ری ده خاته سهر شوینکه وتووان زیاتر له وانهی جیگیر نین. پیسه وا عومر په نای گرتووه به خودا له به هیزی کهسانی خراب و ته مبه لی و هه ولنه دانی کهسانی چاک.

* شکستی دهررونی ده بیته هوئی چاندنی گومان به رانه بر هه ق، متمانهی دهررون ده بیته هوئی جیگیر بوون هه رچه نده له سهر ناهه قیش بیت، نه گهر متمانهی دهررون و هه ق کو بوونه وه نه و جیگیر بوونیکه شکستی به دوا دا نایات.

* هه ندیکجار چاکسازان هه ست به شکست و سهر که وتنی خراپه کاران ده که ن به سهر یانه وه، به لام نه م هه سته مروقه راسنگوکان ناگوریت و تووشی لادانیان ناکات ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِر﴾ [القمر: ۱۰]

«جا نووح هاواری کرده په روه ردگاری و (وتی) به راستی من شکستم خوار دووه (بی ده سه لاتم) دهی تو یار مه تيم بده.»

* وتهی خراپه کاران و گالته پیکردنه کانیان هه ندیکجار شکست له دهررونی خاوهن هه قه کاند دهروست ده کات، نه گهر شکومه ندی که سیک هاته دهررونته وه، نه و شکومه ندی خودا بهینه خه یالت تا کوو جگه له نه وت لا که م بیت: ﴿وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [يونس: ۶۵] «با غه مبارت نه کات وتهی نه وانه چونکه به راستی هیز و ده سه لات هه مووی بو خوايه.»

* شوینکه وتنی هه ق له کاتی به هیزی و رووتیکردنی خه لکیدا بوی کاریکی ئاسانه، به لام به رده وامی له کاتی لاوازی و پشتیکردنی خه لکی کاریکی قورسه، ئه مه بۆ هه لبریاوه کانه: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ﴾ [الحديد: ۱۰]

«یه کسان نین ئه وانه تان که له پیش گرتنی (مه که که) دا مالیان به خشی و جهنگاون (له گه ل ئه وانه ی له دوای فه تح ئه و کارانه بکه ن).

* په یامه کان ده شیوین ئه گهر خاوه نه کانیان له جگه له خودا بترسن: ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ [الأحزاب: ۳۹] «که سانیک که په یامه کانی خوا راده گه یه نن و له خوا ده ترسن و بیجگه له خوا له که سی تر ناترسن»

* که سی دلسوز و خوداویست. ناوه ستیت له گه یاندنی هه ق ئه گهر سه رزه نشت کرا، چونکه ئه و له سه ره تادا بۆ ستایشکردن ئه و کاره ی نه کردووه.

* چاکسازان بیگومان تووشی تاقیکردنه وه ده بن: ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾ [لقمان: ۱۷] «فرمان به چاکه بکه و ریگری بکه له خراپه خوگر و به ئارا به له سه ره هه ر به لا و ناخوشییه ک که تووشت دیت.»

فرمانی ئارامگرتنی پی کرد، چونکه بیگومان تاقی ده کریته وه.

* چاکسازی و تووشبوون به ئاشووب و نارپه حه تی، دووانه ن؛ هه موو چاکسازییه ک به فیتنه و ئازاروه وابه سته یه: ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾ [لقمان: ۱۷]

* ئه گهر خودا زیره کی و پاکی پیکه وه به هه رکه س دا، ئه و تاقیکردنه وه ی سه ختی له گه لدا بۆ ده هینیته پیش.

* له ته و اوى ميژوودا هيچ كه سيك نه بووه خودا كرد بيتيه جتي سوود و قازانج بو خه لكي و تووشى به لا و تاقيردنه وه نه هات بيت، جا به ريژه ي كه ميان زور. تاقيردنه وه ده رگايه كه ده بيت هموو راستگو يه ك پيادا گوزه ر بكات.

* ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ [الطلاق: ۲] «هر كه سيك له خواترس بيت، خودا ده رووى لى ده كاته وه.»

هر ده بيت راستگو يان بكه ونه ته نگانه وه، بويه خودا ده روو و ده رچه ي ده ربا زبوونى دانا وه، له سه ره تا وه نه ي پاراستوون له وه ي نه چنه ناو نه وه ته نگانه يه وه.

* نه وه كه سه ي بو وه ته پيشره وى هه ق، زياتر تووشى تاقيردنه وه و به لا ديت وه ك له خه لكانى ديكه، هاوشيوه ي سه ر بو جه سته كه زور ترين پيكان و به لا روو له نه وه ده كات.

* پيشره وى و سه ركرده يى به ده ست نايه ت له هه قدا، مه گه ر به نارامگرى له سه ر به لا و تاقيردنه وه كانى نه و ريگايه: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا﴾ [السجدة: ۲۴]

«له ناو نه و اندا پيشه و ايانتيكمان دانا رينموونى (خه لك) يان ده كرد به فه رمانى نيمه كاتيک ناراميان گرت.»

* په يامى هه ق پاك نابيته وه مه گه ر به بوونى دژه كانى، هه روه ها خاوه نه كه شى پاك نابيته وه به به لا و تاقيردنه وه نه بيت.

* زورتيك له وانه ي واز له ريگه ي هه ق ده هينن به لا هاتو وه ته رتيان و گوريونى، پاريزراو بوونى خويان پيش پاريزراو بوونى هه ق خستو وه، پاشان له ريگه نو ييه كه يان ناو ده به ن به راستكردنه وه و پيدا چوونه وه.

* دلخوښوونی خه لکانیک که پاریزراو بوون لهو به لایه ی دابه زیو ته سه ر خه لکانیکی دیکه که فرمانی خویان به جیهیناوه، ئهم دلخوشیه نیشانه ی دووروویانه ﴿وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾ [التوبة: ۵۰] «نه گهر نار هه تی و تیشکانت تووش بیت (به که شخه وه) ده لئین به راستی ئیمه کاری خو مان کرد له مه و پپیش جا پروو وه رده گپرن به خو شحالی و شادمانییه وه.»

* دلخوشی له کاتی گوپرایه لیدا بو فرمانه کانی خودا دپته جی و هه موو به لاکانی دنیا بچووک ده بنه وه له گه ل ئه ودا. پاریزراو بوون له به لا و تاقیکردنه وه واتای دروستی رپبازی که سه که ناگه یه تیت، به لکوو زور جار نیشانه یه له سه ر پیچه وانه بوونی ئه و بابه ته.

* هه رچه نده مرو ف ته واو دلنیا بیت له بو چوونه کانی، هه ر ده بیت ترسی نه یاره کانی له دلدا هه بیت، ساحیره کان سحره کانیان له به رده م مووسا فریدا: ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً﴾ [طه: ۶۷]

«مووسا ئه ووسا له دلی خو یا که میک ترسا.» پیویسته له و کاته دا یاریده ده ریک هه بیت بلیت: ﴿لَا تَخَفْ﴾ [طه: ۶۸] «هیچ ترسیکت نه بیت.»

* هاوړی ئه و که سه یه له کاته ته نگانه کاند ناگادارت ده کاته وه و چه سپاوت ده کات، دوژمنیشت ئه و که سه یه دلئارامت ده کاته وه و بپه وشت ده کات.

* بازنه ی دوستان گه و ره بکه وه کاتیک دوژمنه کان به هیزده بن.

* هه ر چاکه یه ک به رانه ر مرو ف ده کریت له لایه ن خه لکییه وه، پیویست ده کات له به رانه ریدا شتیک ببه خشیت، هه رچه نده له داهاتووشدا بیت، بویه پیویسته له سه ر زانایان خو یان بپاریزن له به خشینی ئه و که سانه ی رپگه ی خودایان ناویت. که س ناتوانیت رپ له ده روونی بگریت، له دانی باجی ناهه قی

تهنها په یامبه ران و هاوشیوه کانیان نه بیت له زانایان. فیرعه ون بهو چاکه کونه ی داوای له مووسا کرد واز لهو هه قه ی بهینیت، خودا له سهر زمانی فیرعه ون کاتیک له گه ل مووسا ده دویت ده فهرموویت: ﴿أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾ [الشعراء: ۱۸] «ثایا ئیمه پیمان نه گه یاندی له ناو (مالی) خو ماندا به مندالی و تو چهند سالیک به مندالی له گه ل ئیمه نه مایته وه؟»

چل سال به خپوی کرد، به لام مووسا پشتی کرده ئه وه ی پادا شته که ی به بیده نگبوون له هه ق بداته وه، چجای چوونه ناو ریزی پووجه ل و باتلانه وه.

* دلای زانایان به پاکي ده مینیتته وه ئه گهر دیاری و به خششی ده سه لاتداران لیلی نه کات، ئین عهینیه ده لیت: "ده زانن خودا تیگه یشتنی له قورئان پی دابووم، به لام کاتیک پاره یه کم له ئه بوو جه عفری به رمه کی وه رگرت، خودا ئه و تیگه یشتنه ی لی وه رگرتمه وه."

* هه موو دیاریه که له به رانه بریدا ده بیت شتیک بدهیت، شتیک وه رمه گره له به رانه بریدا که ئابین له ده ست بدهیت، به لقیس گوتی: ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾ [النمل: ۳۵]

«ئوا من دیاریه کیان بو ده نیرم؛ چاوه ریم که راسپارده کان به چیه وه ده گهرینه وه.»

سولیمان فهرمووی: ﴿أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِخُبْرٍ﴾ [النمل: ۳۷]

«به (دیاریه که وه) بگه رپه وه بو لایان، سوین به خوا به له شکریکه وه بو یان دین.»

* فیرعه ون گوتی ﴿أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾ [الشعراء: ۱۸] «ثایا ئیمه پیمان نه گه یاندی له ناو (مالی) خو ماندا به مندالی و تو چهند سالیک له ته مه نت له ناو ئیمه دا نه مایته وه؟»

لای سهير بوو مووسا ئاسایي مامه لهی نه کرد، بویه ویستی یادی مووسا بهیښته وه نه وهک له یادی چوو بیت.

* ترسی سه رشوړکردنی دوسته کانت هه بیت وهک له دوژمنایه تی دوژمنه دووره کانت، چونکه سه رشوړکردنت له لایه نزیکه کانت هه زور قورستره له سهر دهروون، له فهرمووده دا هاتووه: «به رده وام کو مه لیک له ئوممه ته که م له سهر هه ق ده میښنه وه، نه وانه ی ده یانه ویت سه رشوړیان بکه ن، ناتوان زیانیان لی بدن.»

* سه رشوړکردنت له لایه نزیکه کانه وه زور قورستره له دوژمنایه تی دووره کان، چونکه نزیکه کان ئومیدی سه ر خستنیان لی ده که یت، به لام دووره کان چاوه پروانی دوژمنایه تی بیان لی ده که یت، په یامبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: «به رده وام کو مه لیک له ئوممه ته که م له سهر هه ق ده میښنه وه، نه وانه ی ده یانه ویت سه رشوړیان بکه ن ناتوان زیانیان پی بگه یه نن.»

* ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ﴾ [التغابن: ۱۴] «ئهی نه وانه ی پرواتان هی ناوه به راستی هه ندیک له ژنان و مندالانتان دوژمنی ئیوه ن، جا خو تانیان لی پاریزن.»

ئهمه ده رباره ی خیزان و منداله که نزیکترین که سانن بو مروّف، جا ده بیت چو ن بیت ده رباره ی هاوړی و که سانی دوور.

* گه ران به شوین پاریزراو بوونتا بنه مایه کی هه له یه، به لکوو کاری دروست گه رانه به شوین پاریزراوی ئامانجه کاندا. خو ئه گه ر که سه که پاریزراو بوو پاش ئه وه، نه وا له نیعمه ت و به خششی خداو هیه. خو ئه گه ر پاریزراو نه بوو، نه وا تا قیکردنه وه یه بو ی.

* بهروبوومی دهستگرتن به ټایینه وه پاریزراو بوون نییه له دنیا دا، به لکوو پاریزراو بوونه له دواړو ژدا. نه گهر پاریزراو بوون له دنیا دا به نه اندازه ی دهستگرتن بووبا به ټایینه وه، نهوا زه کريا به مشار نه ده پردرا و به حیای کورې نه ده کوژرا. ههروه ها یوسف به ند نه ده کرا و موحه ممه دیش دهر نه ده کرا و لئی نه ده درا و گه مارو نه ده درا، له کاتیکدا ټه مانه هه موویان په یامبه ری ریزداری خدا بوون.

* بهروبوومی دهستگرتن به ټایینه وه پاریزراو بوون نییه له دنیا دا، به لکوو پاریزراو بوونه له دواړو ژدا، نه گهر پاریزراو بوون له دنیا دا به نه اندازه ی دهستگرتن بووبا به ټایینه وه، نهوا ټه و که سه ی جیهاد ده کات به مال و سامان و گیانی خو ی. ده بوو دورترین که س بیت له له ده ستدانی سامان و گیانی.

* زوړیک له وانهی خو یان پالده دهنه زانست خو یان به دوور ده گرن له روونکردنه وه ی هه ق بو پاراستنی خو یان، نه ک بو پاراستنی هه ق، له کاته قورس و ناهه مواره کاندا زوړیک په پیره وی ریگه ی پاریزراوی ده کهن، به لام کو مه لئی کی هه لیزیدراو ده یانه ویت په پیره وه که یان پاریزراو بیت، خوداش به و کو مه له یه ټایین ده پاریزیت و میللت سه رده خات.

* بوچوونه کانیان ده گوړن بو ده ستخستنی پاریزراویان نه ک بو ده ستخستنی هه ق: ﴿لَيَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ [العنكبوت: ۱۰] «ده لاین باوه رمان به خوا هیناوه ټینجا کاتیک سزا بدریت له پیناوی خوا دا (له لایهن کافرانه وه) ټازار و سزای خه لکی وه کوو ټازار و سزای خوا داده نیت. نه گهر له لایهن پهروه دگارته وه سه رکه و تنیک بیت، دلنیا به ټه وان ده لاین: خو ټی مه له گه ل ټیوه دا بووین.»

* ټه وانهی زوړترین دوودلی و ناجیگی ریان هه یه، ټه وانهن که به شوین پارستنی خو یاندا ده گه رین بهر له پاراستنی بنه ما کانیان: ﴿سَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأْمَنُواكُم وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا﴾ [النساء: ۹۱]

«له مه و لا که سانیکې تر ده بینن که ده یانه و پت له ئیوه ئه مین بن و له هؤزه که ی خوشیان ئه مین بن، هر کاتیک بانگ کران بو بیباوه ریو بته پرستی، گه راونه ته وه بو.»

* کرداره کان جیاواز ده بن ئه گهر مه به ست و ئامانجه کان جیاواز بوون، ئه و که سه ی ئامانجې ئایینه وه ک ئه و که سه نییه که ئامانجې به ده سته ینانی دونیا یه.

* ئه وانه ی له سر هر قن خه ساره تمه ند نابن، به لکوو تاقی ده کرینه وه و ئازار ده درین تاکوو شایسته ی سرکه وتن ده بن: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلٰی مَا كَذَّبُوا وَاذُرُوا حَتَّىٰ اٰتٰهُمْ نَصْرًا وَّلَا مُبَدِّل لِّكَلِمٰتِ اللّٰهِ﴾ [الأنعام: ۳۴] «سویند به خوا بنگومان پیغه مبه رانی پیش توش (ئهی موحه ممه د ﷺ)) باوه ریان پی نه کراوه، به لام ئارامیان گرت له سر ئه و باوه رپینه کردنه یان و ئه زیه ت و ئازار دران تا یارمه تی و سرخستنی ئیمه یان بو هات و فره مانه کانی (به لپینه کانی) خوا به هیچ که سیک ناگورد ریټ.»

* ئهی چاکساز، بزانه خودا ده یه و پت ئایینه که ی به هو ی تو وه بپاریزیت، نه ک دونیات بپاریزیت به هو ی ئایینی خودا وه. ئه گهر شتیکې دونیات له ده ست دا له پینا و دینه که ت، ئه و بزانه هاتنه جیی به شیکه له و به لپینه ت که له گه ل خودا به ستووته، خودا خودی خوئی کرپوه ته وه له خو ت.

* ئایینی خودا ده رکه و تو وه و پاریزراوه له گو رین، هر که س پله و پایه و ده سه لاتی بو خزمه ت دیین به کاره ینا، خودا پله و پایه و ده سه لاتی ده پاریزیت و له سر ئایین به رده وامی ده کات. ئه و که سه ی ئایین به کار به ینیت بو پارستنی پله و پایه و ده سه لاتی، خودا پله و پایه و ده سه لاتی لی ده فه و تینیت و سرگه ردانی ده کات، ئه مه مه به ستی و ته ی په یام به ره (ﷺ) «خودا بپاریزه، خودا ده تپاریزیت.» پاداشته کان هاوشیوه ی کرداره کانن.

* چاكساز چاكسازى دەكات بۆ ھىنانەدى ھەق، نەك بۆ رازىكردنى خەلكى.
 * قەبوولبوون و خۆشويسترانى مروڧ له ئاسمانەو دادەبەزىت و له زەويىيەو بەرز نابىتەو. ئەوھى له ئاسمانە يەككە، ئەوانەى لەسەر زەوين چەندەھا گەلن، يەككىيان رازى بكەيت ئەوى دىكەت لى دەرەنجىت. خودا رازى بكە، دروستكراوھكانى لىت رازى دەبن.

* ويستى دەستخستنى خۆشەويستى خەلكى وا لە مروڧ دەكات لابدات له ھەق لەپىناوياندا: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَآ إِلَيْكَ لِغَتَرَىٰ عَلَيَّ غَيَرَهُ وَإِذَا لَأَتَّخَذُوكَ حَلِيلًا﴾ [الإسراء: ۷۳] «بەرستى نرىك بوو ئەوانە لات دەبن لەوھى كە نىگامان كرد بوٲ، بوٲوھى جگە لە قورئان شتىك بە ناوى ئىمەوھ ھەلبەستىت (ئەگەر گوڧرايەلىان بوويتايە) ئەوھ لەو كاتەدا دەيانكردىت بە دۆست و خۆشەويستى خوڧان.»

* داواى رازىبوونى خەلكى مەكە لە ھەقدا، تاكوو بەرگرى لە توورەبوونى نەكەيت ئەگەر توورە بوو.

* بەردەوام يادكردنى شكستەكان و لاوازىيەكان لە دەرووندا ترس و شكست دەچىنىت، واى لى دەكات سەرکەوتن و خالە بەھىزىيەكانى لەبىر بچىتەو: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [آل عمران: ۱۳۹] «سست و دل لاواز مەبن، ھەر ئىوھ بەرز و بلندترن ئەگەر برودار بن.

* ئەوھندە سەرقالى يادكردنى شكست و كەوتنەكانت مەبە بەجۆرىك ھىز و سەرکەتنەكانت لەياد بكەيت، تا دەروونت لاواز و شكستخواردوو نەبىت: ﴿وَإِنْ تَكُونُوا تَأْمُونًا فَإِنَّهُمْ يَأْمُونُونَ﴾ [النساء: ۱۰۴] «ئەگەر ئىوھ ئىش و ئازارتان پى بكات، بىگومان ئەوانىش ئىش و ئازارىان پى دەكات.»

﴿وَإِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ﴾ [آل عمران: ۱۴۰] «ئەگەر ئىوھ

رام و برینتان تووش بوو، ئەوه بیگومان ئەوانیش زام و برینیان تووش بووه به
پینهی زامی ئیوه.»

* ئەو کەسانە ی رینگە ی هەقیان گرتووته بهر، بیگومان پارێزراو نابن له
رینگر و خاوەرهوه کانی سەر ئەو ریبازهیان، تەنانت پەيامبەرانیش پارێزراو
نەبوون: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ [التوبة: ۵۸] «هەندیک کەس لەوانە
رەخنە و توانجت لێ دەگرن له دابەشکردنی خێرهکاندا.»

رەخنە له پەيامبەر گیراوه، بیگومان رەخنە له شوپنکەوتووکانیشی
دەگیریت، سەرئەنجام هەق جینگیر دەبیت و ئەوانی دیکە نامینن.

* هەموو کەس ئامانجیکی هەیه، ئامانجی زۆریک له خەلکی دانانی تەگەرە
و بەر بەستی سەر رینگایه، جا تۆ ئامانجی ئەوان مەهینه دی و سەرقال ببیت له
ئامانجەکە ی خۆت.

* نیشانە ی رینمایی نەکردن و تەوفیق نەدانی خودا بۆ هەکدیك مرؤف
ئەوهیه کە خودا له بەردی بونیاتنان و چاکسازیهوه کردویه تیه بەردی رینگری
رینگە ی راستگۆیان.

* تەنیا خودا دەزانیت مووسا چەندە ترساوه له وکاتەدا کە فیرەون
بەدوایانەوه بوو لەلای دەریاکەدا: ﴿لَا تَخَافْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى﴾ «نە بترسه له
لەشکرەکە ی فیرەون پیت بگات، نە خەمی نوقمبوونیش تەهەبیت.»

ئەو ترسە ی کە هەیبوو به هیچ جۆریک دەری نەخست بۆ شوپنکەوتووانی،
چونکە ئەو پێشەوا و سەر مەشقیانە: ﴿قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ [الشعراء: ۶۲]

«مووسا وتی نەخیر پیتان ناگەن بیگومان من پەرورەدگارم له گەلە بەزووی
رینگای (رزرگاربونم) نیشان دەدات.»

* نوابنگ فیتنه یه بو خاوه نه که ی، وا ده کات گرنگی به چاودیری خه لکی بدات و چاودیری خودا لای که م ده کاته وه.

* مروقی عاقل ئه و که سه یه به ناگابیت له کاریگه ریی شوینکه وتووایی له سه ری، وه ک چوئن ده ترسیت له کاریگه ری دوزمنه کانی. زوریک له خه لکی پاشکون له به رگی شوینکه وتوودا.

* ئه و که سه ی به ره و خودا ده روات، کاریگه ر نابیت به وانه ی له پشتیه وه ده رون، ئه گه ر زور بوون، سپاسگوازاری خودا ده کات. خو ئه گه ر که م بوون، نارام ده گریت.

* ئاور مه ده ره وه به ره و دواوه بوئه وه ی زوری شوینکه وتووایت ببینیت، به لکوو سه یری پیش خو ت بکه بوئه وه ی ریگه که ت ته واو بیت و هه له نه که یت.

* ئاور دانه وه بو لای شوینکه وتووایت فیتنه یه که ئه قل ده وه ستینیت له بیرکردنه وه و تیرامان، ده بیته هو ی سته م کردن له خودیش: ﴿فَقَالَ لَصْحَابِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا — وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ﴾ [الكهف: ۳۴-۳۵] «جا به هاوری (ئیمانداره هه ژاره که ی) وت، له کلتیکدا که قسه ی له گه ل ده کرد، من مال و سامانم له تو زورتره و کور و خزمه تکاریشم زیاتره. ههروه ها چوه ناو باخه که یه وه له کاتیکدا که سته مکار بوو له نه فسی خویدا.»

* فیتنه ی شوینکه وتووایت ده بیته هو ی چاندنی سته م له نه فسدا: ﴿فَقَالَ لَصْحَابِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا — وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ﴾ [الكهف: ۳۴-۳۵]

* مروقی راستگو زیانی پی ناگات هه رچه ند شوینکه وتووایی هه لیکه ری نه وه و لابده ن، ههروه ها که وتنی که سانی به رده می کاری تی ناکات که شوینکه وتنه و خه لکی شوینیان که وتوون، چونکه ئه و چاوی برپوه ته ئاسمان نه ک ئه وان.

* شوپنکه وتووای و هک سیبهرن بۆت، به دریزئی ئه و سیبهره سه رکه ش مه به و به کورتیه که ی بیئومید مه به، چونکه خۆت خۆتی، به لام ئه وان کاریگه ری دهره کی کاریان تی ده کات.

* هه موو چاکسازیک که سانیک ده بنه دوژمنی، هه رچه ندیک ئه و مروؤه پله ی بهرز بیته وه ئه وانیش پریزه یان زور ده بیت، ئه مه ته نانته بۆ په یامبه رانیش وا بووه، ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحى بَعْضُهُمْ اِلَى بَعْضٍ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] «هه ر به و شیوه یه بۆ هه موو پیغه مبه ریک دوژمنمان داناوه، له شه یتانه کانی مروؤف و جنوکه که به نه ینی به یه کتری راده گه یه نن.»

* هه موو خاوه ن هه قیک که سانیک ده بنه دوژمنی، هه رچه نده پله ی بهرز بیته وه، ئه وانیش پریزه یان زور ده بیت، ئه مه ته نانته بۆ په یامبه رانیش بو شیوه یه بووه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحى بَعْضُهُمْ اِلَى بَعْضٍ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] «هه ر به و شیوه یه بۆ هه موو پیغه مبه ریک دوژمنیکیان داناوه له شه یتانه کانی مروؤف و جنوکه که به نه ینی به یه کتری راده گه یه نن.»

* ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ [الأنعام: ۱۱۲]

ئه گه ر زانایان په یامی په یامبه رانیان به میرات وه رگرت ئه وا دوژمنایه تیبه کانیشیان به میرات بۆ دیت، ئه گه ر به و چه شنه نه بوو، ئه وا با په یامه که ی بپشکنیت چونکه بیگومان که موکوری تیدا به رچه سته بووه.

* هه موو په یامیک که سانیک ده بنه دوژمنی، دوژمنایه تیبه که یان دریزه ده کیشیت، به لام دوا جار ته واو ده بیت و نامینیت، ئارام گرتن گه وره ترین هوکاری لادانیه تی: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَاذُوا حَتَّىٰ اَتَتْهُمْ نَصْرُنَا﴾ [الأنعام: ۳۴]

«سویند به خوا بیگومان پیغه مبه رانی پپش توش (ئهی موحه ممه د (ﷺ))»

باوه‌ریان پې نه‌کراوه، به‌لام نارامیان گرت له‌سهر ئه‌و باوه‌رپینه‌کردنه‌یان و
ئه‌زیه‌ت و ئازار دران تا یارمه‌تی و سه‌رخستنی ئیمه‌یان بو‌هات.»

* هیچ که‌س بې دوزمن نابیت ته‌نانه‌ت په‌یامبه‌رانیش، جا مروّف ده‌بیت
به‌ ناگابیت به‌رانبه‌ر دوزمنه‌کانی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ﴾
[الفرقان: ۳۱]

«هه‌ر واش بووه، ئیمه‌ بو‌هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک دوزمنمان -له‌ تاوانباران- بو‌
دانان.»

* دوزمن هه‌ر بوونی ده‌بیت، خودا دوزمنی بو‌ خوئی چه‌سپاندووه، تا‌کوو
که‌س له‌و چه‌سپاوییه‌ رانه‌کات، به‌لکوو جی‌گیر بیت و نارام بگریت: ﴿لَا تَتَّخِذُوا
عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَاءَ﴾ [الممتحنة: ۱]

«مه‌بنه‌ دوستی دوزمنانی من و دوزمنانی خو‌تان.»

* خودا ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ [الحج: ۳۸] «به‌دلنیایی
خوای گه‌وره به‌رگری له‌ باوه‌رداران ده‌کات و ده‌یانپاریزیت له‌ نه‌خشه و پلانی
کافران.»

واته: بیگومان هیرشی دوزمنان و پیلانیان هه‌ر رووده‌دات، خودا به‌رگری
خوئی بو‌ باوه‌رداران چه‌سپاندووه، به‌لام تا‌قینه‌کردنه‌وه‌یانی نه‌چه‌سپاندووه، بو‌به
هه‌ر ده‌بیت تا‌قی بکریته‌وه.

* په‌یامی هه‌ق ته‌واو و پاک ده‌رناکه‌وویت ئه‌گه‌ر دوزمنی نه‌بیت، خاوه‌نه‌که‌شی
ته‌واو و پاک نابیتته‌وه به‌ تا‌قی‌کردنه‌وه و تووشه‌اتنی به‌لا نه‌بیت.

* چاکسازان ته‌نها له‌سهر شانی فیلبازان به‌رزده‌بنه‌وه: ﴿وَأَرْادُوا بِهِ كَيْدًا
فَجَعَلْنَاهُمُ الْاٰخْسِرِيْنَ﴾ [الانبیاء: ۷۰] «ئه‌وانه‌ ویستیان پیلان بگرین دژی
ئیبراهیم ئینجا ئیمه‌ش ئه‌وانمان به‌ ره‌نجه‌رؤترین خه‌لک گپرا.»

* زوړجار مروّف دوژمنه که ی بهرزی ده کاته وه به هو ی بلاو کردنه وه ی تنها یهک وته ی دوژمنه که ی له لای خه لکی، بهو هو یه وه خه لکی ده گه رین به شوین وته کانی دیکه پدا.

* خودا فیلبازان کویر ده کات له دیتنی هه ق، فیل و پیلان بو هه ق داده نین و خو یان تیی ده که ون، خودا به فیل و پیلانه که یان خاوه ن هه قه کان بهرزی ده کاته وه: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ﴾ [یوسف: ۵۲]
«به راستی خواش پیلانی ناپاکان به پایان ناگه یه نیت.»

* خه لکان هه موویان یه کده ننگ له سه ر ئه وه ی رقیان له که سی شیت نییه و دوژمنایه تیشی ناکه ن، به لام هه رکات ئه و شیته ئاقل بوویه وه، ئه و دژایه تی بهرانبه ری ده ست پی ده کات، هه رچه نده ئه قلی زیاد ببیت دوژمنه کانی زیاد ده بن، ئه و که سه ی دوژمنی نییه ئه و هؤکاره که ی له ده ست داوه یان په کی خستوه.

* ئه ندازه ی عه قلت جوړی دوژمنه کانت دیاری ده کات.

* بوونی چهن د تومه تیکی دژیه ک بو چاکسازیک نیشانه ی ناراستی هه موو تومه ته کانه، به په یامبه ر (س) و تراوه، شاعر و شیت و ساحیر ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلاً﴾ [الإسراء: ۴۸]

«سه رنج بدن چو ن تو ده که ن به نمونه (تاویک ده لین: جادووگه ر، ده میک ده لین: شاعیر ... هتد) سه ره نجام خو یان گومرا کردوه و ناتوانن ریگه و ریبازیکی چاک و دروست بگرنه بهر»

* دلخو شبوونی دوژمنان به نار هه تیه کانیان، هیزی مه چه کی پیشه ننگ و سه رمه شقه کان ده شکینیت، گاریگه ری ده خاته سه ر په یامه که یان، بویه پیویسته به ناگا بیت بهرانبه ر هؤکاره کانی، له فه رمووده دا هاتوه: «په نا بگرن به خودا له دلپخو شبوونی دوژمنان، په یامبه ران په نایان گرتوه لپی.»

* ټو کهسه ی هه موو ټامانجی ټه وه یه به ټووه سه رقانل بېټ، ټو پټوه ی سه رقانل مه به، چونکه راستگۆکان به هه قه وه سه رقانل، نه ک به خه لکه وه.

* ټه گهر خه لکی سه رقانل بوون پټه وه، ټه وا ټو سه رقانل مه به به ټه وان هه وه، به لکوو ده ست بگره به هه قه وه، چونکه هه ق ده مټټه وه و خه لکی نامین و ده روڼ: ﴿اُخِذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ [الأعراف: ۱۹۹]
«چاو بپوشه و فه رمان به کاری چاک بده و واز بینه له و نه زانانه.»

* ټه وان هه ی رڼگری رڼگه ی چاکسازین به گوره ترین رڼگر هه ژمار ده کرین به هو ی رڼزدار ی و گوره بی ټه و رڼگه یه وه: ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتُصَدِّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِءِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ [الأعراف: ۸۶] «له سه ر هه موو رڼگابه ک دامه نیشن (رڼگه مه گرن) هه ره شه بکه ن و به ره له سټی رڼگه ی خوا بکه ن له و کهسه ی باوه ری پټ هټنابټټ و بتانه وټټ رڼگای خوا به لاری و چه وتی بخه نه روو.»

* و ته کان سته میان لڼ ده کرټ وه ک چون کهسه کان سته میان به رانه بر ده کرټ، به لکوو زیاتریش، چون رڼگه ی خه لکی رڼگر و جه رده ی هه یه ټاموژگارییه کانیش رڼگریان هه یه، رڼگری لڼ ده که ن له بلاو بوونه وه ی و ته کانی و گه یشټنی به خه لکی، ټه وان ده بنه کو سپ بو دواخستنی قازانجی خه لکی.

* زور ټیک له وان هه ی ټاموژگاریکارن ټاموژگارییه کانیان له باوه ری ته واو و دلپاکیه وه ده رده چټټ، بټناگان له وه ی رڼگرانی ټاموژگاری شاره زا و به ټاگان چی ده که ن و بیلانیان چیه.

* ټازاری چاکسازان زور ده دهن تاکوو ټه وانیش له به رانه بر دا ټازاریان بده نه وه، ده یانه وټټ به به رگری کردن له خو ی سه رقانلی بکه ن له گه یاندنی په یامه که ی: ﴿وَلَا تُطِيعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَذَعْ اٰذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلٰى اللّٰهِ﴾ [الأحزاب:

[۴۸] «گوپراپەلى كافران و دوورپووان مەكە، گوئ مەدە بە ئازاردانى ئەوان (بۆ تۆ) و پشت ھەر بە خوا بەستە.»

* ئەگەر چاكسازان سەرقال بوون بە بەرگى كردن لە رېگەى ھەق، ئەوا دوورپووان ھىرشىيان بۆ دىنن تاكوو سەرقالى بەرگى كردن بن لە خودى خويان، ھەركەس خۆى تەرخان بكات بۆ بەرگى لە ھەق، خودا بەرگى لى دەكات پىويست ناكات ئەو كەسە بەرگى لە خۆى بكات.

* پىويستە ئامۆزگارىكار سەرقالى رېگرەكانى سەر رېگەى نەبىت و زمانى لە ئەواندا بەكار نەھىنپت، نەوہكا بەھۆبەوہ دوور بكەوئتەوہ لە ئامانجەكەى بەوہى سەرقال بىت بە ئامانجى ئەوانەوہ، ئەوان تەنھا ئامانجيان ئەوہىيە كە سەرقالى بكەن لە رېبازەكەى، ئەوئش تاكە ئامانجى گەياندىنى ھەقە.

* پىويستە ئامۆزگارىكار سەرقالى رېگرەكانى سەر رېگەى نەبىت و كاتيان پتوہ نەكوژپت، بەو ھۆبەوہ دوور بكەوئتەوہ لە ئامانجەكەى بەوہى سەرقال بىت بە ئامانجى ئەوانەوہ، ئەوان تەنھا ئامانجيان ئەوہىيە كە سەرقالى بكەن لە رېبازەكەى، ئەوئش تاكە ئامانجى گەياندىنى ھەقە.

* گەورەترىن چارەسەر بۆ ئەو ستەمانەى لە مرؤف دەكرپت و درؤ ھەلبەست نەكا بۆ خۆى بۆ پەيامەكەى، پشتگوئ خستىن و بىرلى نەكردنەوہىيە لە درؤھەلبەستان، ئەو كارە زور باشتەرە بۆ دلى و بۆ كاتەكانى: ﴿فَدَرُّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] «دە لىيان گەرپ بە خويان و ئەو درؤيانەوہى كە ھەلئدەبەستىن.»

* خۆشەويستى خودا بۆ بەندەكەى وا لەو بەندەىيە ناكات كەس دوژمنايەتى نەكات، بەلكوو ھەندىكجار دوژمنى زياد دەكات، خودا دەربارەى مووسا دەفەر مووئت: ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي﴾ [طه: ۳۹]

«لەلايەن خۆمەوہ جوړە خۆشەويستىيەكم پى دايت.»

له گه ل ټه وه شدا په يامبه ر (ﷺ) ده فرمووېت: «په حمه تي خودا له مووسا بيټ! زور له مه زياتر نازاري درا له لايه ن شوينکه وتوو انبيوه و نارامي گرت.»

* خوراگر به به رانبه ر به وانه ي توند و وشکن به رانبه رت، بيگومان روژيک ديت هه ست ده که ن که هه ق به توپه، هه نديک له وانه ي له گه ل په يامبه ردا (ﷺ) ده چوون بو غه زا و جهنگ، هه ر ټه وانه بوون له وه و پيش تومه تيان ده خسته پالي و ده يان گوت شيت و ساحيره.

* بيستني وته و گوفتاري ناخوشي دوژمنان هه ر رووده دات، ته نانه ت په يامبه ران و هاوه لانيان پاريزراو نه بوون لي: ﴿وَلْتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا﴾ [آل عمران: ۱۸۶] «سویند بیت بیگومان ده بیستن له وانه ی که نامه یان پی دراوه له پيش ټپوه، هه روه ها له وانه ی هه وه شیان بو خودا داناوه (نازار و) قسه ی ناخوشي زور جار.

* گه وره ترين هوکار مروف دامه زراو و نارامگر بکات له سه ر نازاري نه ياره کاني به رپاکردني نوټره کانه له کاتي خویدا، ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ [ق: ۳۹] «که واته (ټه ی موحه ممه د (ﷺ)) خوگر به به رانبه ر ټه و (قسه نابه جټيانه) ی که ده لټين، به ستايشی په روه ردگار ت ته سبيحات بکه پيش هه له اتنی خوړ و پيش ټاوا بوونيشی.»

* ټه گه ر وته ی هه ق ت گوت و به هوپه وه نازار درای، ترسای له وه ی به رپه رچدانه وه ت له پيناو خوټدا بيټ و بو سه رخستنی خوټ بيټ، ټه وا بيټه نگ به، چونکه بيټه نگیيه کی ته واو که بو خودا بيټ، باشتره له وته يک نيوه ی بو خودا بيټ و نيوه ی بو خوټ بيټ.

* دلته نگیوون به هو ی نازاري ناحه زان و دوژمنان بابه تيکی سروشتيه، مووسا فرمووی ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي...﴾ [الشعراء: ۱۳]

«دلتم ته نگ ده بيټ...»

خودا ده‌رباره‌ی محمد ده‌فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ...﴾
[الحجر: ۹۷]

«سویند بیت، بیگومان ئیمه ده‌زانین که به‌راستی تو دلت ته‌نگ ده‌بیت.»
چاره‌سهری ئەمه‌ش: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ [النساء:

[۸۱]

«وازیان لی بیته و پشت به خوا به‌سته، خوا به‌سه پشتیوانت بیت.»

* ئەگەر به‌درۆ خرایته‌وه له‌سهر هه‌قتیک، ئەوا ئەو که‌سانه‌ت بیته‌وه یاد که
وه‌ک تۆن یان له‌تۆ باشتر بوون و به‌درۆ‌خراونه‌ته‌وه: ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ — وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾ [الحج: ۴۲- ۴۳]

«ئەگەر (بی‌باوه‌ران) تۆ به‌ درۆزن ده‌زانن و باوه‌رت پین ناکهن، ئەوه بیگومان
پیش ئەوان باوه‌ریان نه‌کردوه (به‌ پیغه‌مبه‌رانیان) گه‌لی نووح، عاد، سه‌موود،
گه‌لی ئیبراهیم و گه‌لی لوط.»

* به‌شیک له‌ ریزگرتنت بو‌ خۆت ئەوه‌یه که گوی هه‌لنه‌خه‌یت بو‌ شتییک که
ده‌بیته‌ مایه‌ی ئەزیه‌ت و نازار بو‌ت، خۆشت خه‌ریک نه‌که‌یت به‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی،
هه‌ر وه‌ک چۆن به‌شیک له‌ ریزگرتنی پییه‌کانت ئەوه‌یه هه‌ر شتییک بیته‌ مایه‌ی
نازار بو‌یان له‌سهر رینگا لایبه‌ده‌ی: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ [الفرقان: ۷۲]

«هه‌ر کات به‌ لای کاری ناله‌باردا راده‌بوورن، مه‌ردانه‌ خۆی لی لا ده‌ده‌ن.»

* له‌ مه‌ترسیدارترین ده‌رده‌ شاراهه‌کانی نه‌فسی مرۆف ئەوه‌یه وا گومان
بیات که ئەو کاره‌ی خۆی ناتوانیت ئەنجامی بدات ئەگه‌رکه‌سه‌یک هه‌ستیت
به‌ ئەنجامدانی، ئەوه به‌ که‌م دانانه‌ بو‌ی، یان وابزانیت که‌سه‌یک که‌ هه‌ستا
به‌ گوتنی حه‌ق و سوپاس و ستایش کرا، ئەوه ناو و ناوبانگی که‌سی بیده‌نگی
فه‌وتاندوه، جا هه‌رکات که‌سی بو‌یر هه‌ستیت به‌ گوتنی حه‌ق ئەم جو‌ره‌ که‌سه

زیاتر دلی گران ده بیت، تا وای لیدیت نه فسه لاواز و بیده ننگه کان له گوتنی حهق ده کهونه زهمی کهسانی حهق بیژ، چونکه وا ده زانیت قسه گوتن پیی خوبه ری کردنه لیتیان، جا وینهی بهرچاوی خه لکی راجیاوازییه له ده رختنی حهق، که چی له ناخیدا مه بهستی سه رختنی نه فسی خویه تی. (العلماء وقصور الرسالة الطریفی).

* بیگومان خودا پیلانی ناهه قان کاتیک بهرانبه ر به خاوهن هه قه کانی ده گپن ده خاتوه سه ر خویان: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۳] «بهو شیوهیه له هه موو شاریکدا گه وره ترینی تاوه نبارانیمان کرد (به ده سه لاتدار) بوئه وهی پیلان و فیل بکن له و شارانه دا و فیل و پیلان نه کهن (له کهس) بیجگه له خویان، به لام هه ست ناکهن.

* مروف ناوه ستیت له ده مه قالی و ململانی، هه رچه نده هه موو نیشانه گه وره کانی قیامه تیش بینیت، به جوړیکه تا قیامه ت بهرپا ده بیت نه و هه ر ده مه قالی ده کات: ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاجِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ﴾ [یس: ۴۹] «ته نیا چاوه ری گرمه یه ک ده کهن که تووشیان ده بیت، له کاتیکدا ده مه قالی ده کهن.»

* (اختلاف العلماء رحمة) جیاوازی زانایان په حمه ته، به لام نه گه ر فیتنه ی مال و سامان و پوستی تیدا نه بیت. نه گه ر نا نه وه سزایه نه ک په حمه ت.

* هه موو جیاوازییه ک په حمه ت نییه هه ندیک جیاوازی سه ر ده کیشیت به ره و کوفر، بویه پیویسته به هوکاره شه رعیه کان به ری بگیری ت، خودا ده فه رموویت: ﴿وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ﴾ [البقرة: ۲۵۳] «دووبه ره کییان تیکه وت ئینجا هی وایان هه بوو بروای هیتا و هی وایان بوو بیبروا بوو.»

* خودا له قورئاندا باسی سرگوزه شته ی هاوه لانی شه ممه مان بو ده کات که چوښ شایسته ی سزا و توله ی خودا بوون به و فیله یان که نه نجامیاند، نه گهر نه و بابه ته ئیستا پرووی بدایه، نه و نه و کهسه ی نه و بیرو که یه ی پی و تن ده بوو به که سیکی موجته هید و نه و نا کوکییه ش به ره حمه ت هه ژمار ده کرا.

* ده مه قالی کردن له بابه ته لاهه کییه کاندایه که هیشتا بابه ته سره کییه کان چه سپاو نین لایان، سرده کیشت بو سنوور به زانندن. هه ر بابه تیک نا کوکی تیدا بیت، بنه رته تیکی هه یه له وه و پیش بو نه و بنه رته ش بنه رته تیکی دیکه هه یه، جا که و ابوو له و بابه تانه وه ده ست پی بکه ن که جیی کو ده نگی ن هه رچه نده دووریش بییت.

* هه موو که سیک ده توانیت گفنو گووی له گه لدا بکه یت، ته نها نوو سه ریکی به کری گرا و نه بییت، چونکه نه وه ی له هه گبه یدایه خو ی خاوه نی نییه، ناتوانیت ده رباره ی وه لام بداته وه.

* ره خنه له لایه نیک مه گره بو نه وه ی لایه نیک دیکه رازی بکه یت، به لکوو دادوهر به له گه ل هه ردوو لایه ندا بو رازی کردنی خودا.

* قورسترین وته بو وه لامدانه وه نه و وته یه یه که له هه موو وته کان کو نتر و بیته رزشته ر، چونکه ته نیا به لاسایی ملی بو دراوه لای شوینکه وتوانی، نه و وتانه به میشکی که سانی ژیردا نایات چجای نه وه ی له وه و پیش خو ی ناماده بکات بو وه لامه که ی.

* قورسترین وته بو وه لامدانه وه، نه و وته یه یه که له هه موو وته کان کو نتر و بیته رزشته ر، چونکه وته یه که په کخرا بییت، ناتواندریت په کبخریت.

* زورینه ی نا کوکییه کان به هو ی نه زانینی به لگه وه نییه، به لکوو له چه سپانندن و دانانیاندا به دی ده کریت.

* زۆرپك له نووسره كان بنه ماكانيان راسته به لام پراكتيك و چه سپانديان هه له يه، كاتيك بلتيت جيبه جيكارييه كان گونجاو نييه، به لگه به دروستى بنه پره ته كانيان ده هپنه وه، ئه م جوړه مرؤفانه زور گرانه باوه رپه پيتان و گه رانه وه يان.

* ناكوكيه كان پيگه و ئه ندازه ي خويان هه يه، ئه گه ر بينيت له پيگه ي خوياندا نه مابوون، يان ئه ندازه يه كى زياتريان پي درابوو ئه وا بزانه له پشتيه وه نه زانى يان ئيره يي هه يه.

* وته يه ك ئه گه ر له خودى خويدا دروست بيت، ده بيته نادرست، ئه گه ر له ناو سيستمى كى هه له دا بوو.

* به لگه كانى قورئان دوو جوړن: جيگيره كان به لگه ن بو باوه رداران، ئه وان هه ش كه چه ند واتايه ك هه لده گرن به لگه ن بو ئه وان هه دلان چه وتى و لادانى تىدايه: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا كَشَبَتْ مِنْهُ أُبْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَأَبْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ [آل عمران: ۷] «ئىنجا ئه وان هه كه له دلاندا لادان و چه وتى هه يه، دواى ئه و ئايه تانه ده كه ون كه له قورئاندا موته شابيه ن (هاوشپوهن) بو تىكدانى بيروباوه رى موسلمانان و بو رافه كردنى به ئاره زووى ناپاكي خويان.»

* ئه و كه سه ي پيچه وان هه ته له بابه تىكى ئىجتهايدا، ئه وا پيچه وان هه تىگه يشته كانت ده كات، نه ك دژايه تى حوكمى خدا بكات.

* مرؤف تاكوو زانستى فراوان بيت، زياتر پوزشى به رانه ره كانى وه رده گرىت كه پيچه وان هه ئه ون، خو ئه گه ر زانستى كه م بوو، پوزش وه رگرتنى كه م ده بيت.

* ئه گه ر كه سىكى له خوت ژيرتر پيچه وان هه ت بوو، ئه وه ناگه يه نييت كه ئه و تو به كوړر داده نييت، به لكوو خودا به سه ر تودا به رزى كردو وه ته وه، زياتر له وه ده بينيت كه تو ده ي بينيت: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

دَرَجَتِ ﴿۱۱﴾ [المجادلة: ۱۱] «خوداش پایه ی ئه و که سانه بهرز ده کاته وه له ئیوه که بروایان هیناوه، ههروه ها ئهوانه ی که زانستیان پی به خشراره چند پله یه ک پله یان بهرز ده کاته وه.»

* دوژمنایه تی کردنت له لایهن ناهه قانه وه ئه وه ناگه یه نیت تۆ له سه ر هه قیقی ته واو بیت، به لکوو ئه وه ده گه یه نیت که تۆ له ناهه قیه کی هاوشیوه ی ئه وان نییه، هه ق به خودی خو ی ده ناسریته وه، نه ک به دوژمنایه تی کردنیدا.

* له و شتانه ی بۆچوونه کان لاواز ده که ن له کاتی کدا خو یان به هیزن، خستنه روویانه به مه به سته ی تووره کردنی دوژمن یان تۆله کردنه وه لئی، نه ک به مه به سته ی ده رخستنی هه ق، جا ئه و مه به سته کارده کاته سه ر شیواز و ئه ندازه ی ئه و هه قه و به شیواوی ده چیته دلّه وه.

* باتل و ناهه قی به مردووی له دایک ده بن، به لام به بهرپرچدانه وه یان زیندوو ده بنه وه، له ئه سه ری کدا هاتوو: «باتل و ناهه قی به بهرپرچنه دانه وه ی له ناوبهن، هه قیش به باسکردنی زیندوو بکه نه وه.»

* وه لامدانه وه ی هه ندیک خراپه ده بیته هو ی سه ره له دانه وه ی، باسنه کردن و وازه یان لئی ده بیته هو ی مردن و پووکانه وه ی، هه ندیک خراپه دروست ده کریت بۆئه وه ی بهرپرچ بدریته وه و گه و ره بییت، له ئه سه ری کدا پیشه وا عومه ر ده لیت: "خودا کوّمه له به نده یه کی هه یه خراپه کان به وازلیه ی نانیان ده مرین، چاکه کان به باسکردنیان زیندوو ده که نه وه.»

* وته په ککه وتوو ه کان پتویست به په کخستن ناکات، ئه گه ر وازی لی هیندرا، ئه وا خو ی ده مریت و ده پووکیته وه؛ ئه گه ر بهرپرچ و وه لامی درایه وه، ئه وا ده ژییته وه.

* ئەندازەى خراپەکان چەندە بوو، دەبیت بە هەمان ئەندازەش بەرپەرچ بدریتەوه، وهلامى وتەیهکی مردوو مەدەرەوه ببیتە هۆی سەرھەلداڤهوهی، تۆ وا گومان ببیت تاوانت لەسەر خۆت لاداوه بەوهی بیدەنگ نەبوویت لەسەری، بەلام لەکاتیکدا تۆ تاوانی سەرھەلداڤهوهی و بلاوبوونەوهی لە ئەستۆ دەگریت و لەسەر شانی تۆ بلاو دەبیتەوه.

* ناکوکیهەکان ئەندازە و پلەیان هەیه، تەواو تیگەیشتن لە ئایین و سیاسەت ئەوهیه سەرقال ببیت بە ریگریکردن لە خراپە گەرەکانەوه، بچووکه کانیش بە نەرمونیانی چارەسەر بکهیت و فەرامۆشیان نەکهیت.

* هەموو هەلەیهک گونجاو نییه تۆ راستی بکهینەوه، هەندیک راست کردنەوه لەگەل ئەو کەسەدا ناگونجیت کە باریکی قورسی هەلگرتوو، چونکە ئەگەر بوەستیت بۆ راستکردنەوهی لە رویشتن دەکهویت بۆ تەواوکردنی ئامانجیکی گەرەتر دوا. بەلادا رویشتن و راست نەکردنەوهی ئەو هەلەیه واتای رازیبوون بەو هەلەیه ناگەیهنیت.

* ئەگەر بۆ دەمهقالی کردن لەگەل هەموو نەزانیک بوەستیت، ئەوا ناگەیتە ئامانجەکەت، بەلکوو پشتیکردنیان بە نەرمی دەبیتە هۆی کەمکردنەوهی شەریان، هەرەها باشترە بۆ پاراستنی کاتەکانت: ﴿لَا تَأْتِيكُمُ الْبِرَّةُ إِلَّا مِنْ غَدِرٍ وَأَنْ تَأْتِيكُمُ الْبِرَّةُ مِنْ غَدِرٍ فَإِنَّهَا كَأَنْ تَحْمِلُ كَيْدًا وَسَوَافِرٌ هُنَّ أَعْيُنُ النَّاسِ وَأَعْيُنُ اللَّهِ وَأَغْرَضَ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ [الأعراف: ۱۹۹]

«چاو بیۆشه و فەرمان بە کاری چاک بده و لەو نەزانانە واز بینە.»

* وتەى هەقت لا قورس نەبیت، چونکە خودا پێی خۆشه و لێی رازییه.

* وتەى هەق لەوانەیه زۆریک لە هاوڕیکانت لێ دابیرینیت، بەلام خودات بۆ دەهیلێتەوه، خوداش بەسە پالپشتت بێت.

* قورسترین جوړی فیتنه ئه وه یه مروّف خه لک بانگ بکات بو هه ق کاتیک خه لکی ده یانه ویت، پاشان پشتی تن بکن و به تهنه بمانیتته وه، ئه وکات پروون ده بیته وه کئ دونیای ویستووه و کئ دواړوژ.

* له کاتی گه یاندنی هه قدا رامه که له دوژمنایه تی هیچ کهس، نه وه ک بکه ویته ناو دوژمنایه تی خوداوه.

* هه قیک مه لئ له کاتیکدا که نه توانی له سه ری جیگیر بییت، دواتر پوژشی لئ بهینیتته وه، چونکه پوژش هینانه وه له وته ی هه ق گه وره تره له ده برپینی وته ی ناهه ق.

* دژایه تی هیچ دوژمنیک مه که تا کوو نه زانیت کئ دلخو شه به شکست خواردنی، چونکه هه ندیک جار شکست هینانت به دوژمنیکت ده بیته هو ی به هیزبوونی دوژمنیکی زور له و ترسناکتر.

* زور جار که سانی ژیر ده بینن چه ندان دوژمن له به رانه ر حه قدا وه ستاون، که چی بیئاگان له وه ی که خو یان له گه ل که سانیک وه ستاون که زیاتر دوژمنی حه قن. جا بو یه عیلم و زانست شتیکه و کارچی و حکمه ت شتانیکی دیکه یه.

* بیحیکمه تیه که دژایه تی خراپه کاریک بکه یت له کاتیکدا که مملانیی له گه ل یه کیکی زور خراپتردا هه یه، چونکه ئه وه یارمه تیدانی خراپترینه که یانه له دژی خراپه که یان.

* ئه گه ر ناکوکی گه وره به دی کرا، پیویسته ئه و که سانه ی ناکوکی بچووکیان له نیواندایه یه ک بگرن، هیچ کهس ناکوکی بچووک زیندوو ناکاته وه له کاتی هه بوونی ناکوکی گه وره دا، تهنه ئه وانه نه بییت که ناکوکی گه وره و بچووک جیانا که نه وه، یان له پیناو نارم زووی خو یان ده جه نگن، نه ک له پیناو خودادا.

* ناکریت دووکس دژایه تی په کتری بکن له کاتیکدا هر دووکیان له سهر دیواریک وه ستاون، به لکوو ده بیت په کتری بگرن تا پاریزراوبن، ههروه ها نایت له کاتی ته نگه ژه کاندنا ناکوکیه لاهه کییه کان زیندوو بکرینه وه و بابه ته بنه پره تییه کان فه راموش بکرین.

* ناگونجیت ناکوکیه کی لاهه کی گهل براکت بهینیته پیش له وکاته دا که که سیک له گهل ههردووکتان له بابه ته بنه پره تییه کاندنا جیاواز و ناکوکه.

* سه رقالبوون بهو بابه تانه ی ناکوکیه کی لاهه کییان له سهره له کاتی لاهزی و نه چه سپانی بابه ته سهره کییه کان ده بیته هو ی له ده ستدانی بابه ته سهره کییه کان، هه ر بو یه په یامبه ر (ﷺ) دهستی کرد به چه سپاندنی بابه ته سهره کییه کان، پاشان دهستی کرد به جیه جیکردنی بابه ته لاهه کییه کان له سهری و بهو شتویه په یامه که ی ره گی داکوتا.

* نهو که سه ی ئاو ده فروشیت تا پروتی و ره جالی خو ی پی داپوشیت له کاتیکدا هاتووه ته سهر لیواری مه رگ به هو ی تینو پتییه وه، وه ک نهو که سه وایه که هه موو هه ولی خو ی له بابه ته ناکوکه کاند به گهر ده خات، بابه ته کو ده نگییه کانی له پیش و پاشی گردابیت و پشتگو یی خستبیت، خو نه گهر له به ریشیدا بوه ستیت ده لیت: ئایا کاریکی ناهه قم کردووه!

* خه ریکبوونی نووسه ر به بابه ته خیلاییه کان و هه لچوونی لهو بابه تانه دا و به گژد اچوونی نه یارانی له سهر بابه ته لاهه کییه کان، له هه مان کاتدا بیده نگیبوونی لهو بابه تانه ی که کو ده نگی زانایانی له سهره و بیده نگیبوونی له به رانه ر نهو که سانه ی که ده رچوون له کو ده نگی زانایان، نیشانه ی بوونی هه و اوئاره زوو له به رگی هه قدا.

* سه رقالبوونی مروف به دژایه تیکردنی که سائیک که پیچه وانه ی هه قن و وازه نیان له وانه ی زیاتر و زورتر پیچه وانه ن، به لگه یه له سهر نه وه ی نهو که سه هه قیکی شار دووه ته وه له پیناو ویستی خویدا.

* به راستی شوینکه وتنی هه و او ئاره زوووه کاتیک که سیک سکا لای نه وه بکات که خه لک ئاسوی بیرکردنه وه یان ته سکه له بابه ته خیلاییه کاند، به لام خوئی فراوانتر مامه له بکات له گه ل که سانیکدا که نکۆلی بابه ته پراوه و کۆراییه کان ده کهن.

* ژیری نییه نه گهر سه رقالم بیت به دژایه تیکردنی هه موو دوژمنه کان، به لکوو ئاشته وای له گه ل لاوازه کان ده که بیت تا کوو سه رقالمی به هیزه کان بیت، په یامبه دژایه تی جووله که ی نه کرد تا نه و کاته ی هاوه لدانه رانی لاواز کرد، هه روه ها به ره نگاری دوو پرووان نه بوویه وه تا کوو جووله که ی ده کرد.

* سیاسه تی شهرعی به و جوړه یه که جیاوازی ده کات له نیوان نه وانه ی تاوانیکی تازه داده مه زینن، له گه ل نه وانه ی به هیواش و له سه رخویی خراپه ی که سانیک لاده دات که پیشتر نه جامیان داوه. یه که میان کاره که ی بیزاروه و دووه میشیان ده درپته ده ست مه بهستی خوئی.

* هه ندیک جار که سانیک که له ئایینیان رازی نیین له گه ل چاکسازیک به شداری کاریکی چاکه ده کهن بو هۆگریان، یان بو ریگری له دوژمنایه تی زیاتر. دوو پرووان له گه ل په یامبه ردا داده نیشتن و هه ندیک جار له جیهادیشدا به شدارییان ده کرد.

* هه نگاوی که سه چاکه کان به ره و لای که سه خراپه کان خراپه، هه نگاوی که سه خراپه کان به ره و چاکه کان چاکه یه. له سه ر یه که میان قورس ده کرپت، له گه ل دووه میان نه رمی ده نوینرپت، چونکه پرووکردنه چاکه یه، هه رچه نده هیشتا خیری یه که میان گه وره تره.

* نه گهر دوو کوومه ل نا کوک بوون، پروانه و بزانه کامیان له هه قه وه نزیکتره و له ناهه قه وه دوو رتره، نه و نه ویان سه ربخه، چونکه هه موو شه رعه کان بو نه وه هاتوون چاکه و خیره کان ته و او بکه ن و نزیکیان بکه نه وه، هه روه ها خراپه کان دوو ر بخته وه و که میان بکاته وه.

* په کيک له حکمته و دانایي ئیسلام و سیاسه ته کانی ئه وه یه دژایه تی
کۆمه لیک نه کات که دوژمنیکی گه وره تر و ترسناکتر له وان له به رده میدا هه بیته،
دوژمنایه تییه کان پله یان هه یه وه ک چۆن دوستانه تییه کان پله یان هه یه.

* له حکمته و داناییه، رهق و توندبوون به رانه بر ئه و ده ولته تی له سه ر
هه ق بوون پاشان دوور که وتونه وه له هه ق، هه روه ها نهرم و نیان بوون له گه ل
ئو ده ولته تانه تی له هه ق دوورن و پاشان نزیک ده بنه وه له هه ق، هه رچه نده
یه که میان له هه ق نزیکتر بیته هه تا دووه میان.

* ده ولته ته سته مکاره کان ئه گه ر روو بکه نه هه ق و چاکه، ئه وا نهرم و
نیان ده بین به رانه بریان به ئومیدی به رده و امبوونیان له سه ر چاکه، ده ولته
دادوه ره کانیش ئه گه ر روویان کرده خراپه، رهق ده بین به رانه بریان بو به ناگا
هینانه وه یان. ئه مه سیاسه تی په یامبه ران بووه له گه ل دوژمنه کانیان.

* ئه و که سه ی دووره له هه قه وه دلخۆش ده بین به نزیک بوونه وه ی ئه و
هه نگاوه ی، هه روه ها نهرم ده بین به رانه بری به ئومیدی هه له ینانی هه نگاویکی
دیکه ی هاوشیوه ی، ئه وه ش که له هه قه وه نزیکه، توند و تووره ده بین به رانه بری،
کاتیک هه نگاویک له هه ق دوورده که ویته وه، بوئه وه ی هه نگاوی هاوشیوه ی
دووباره نه کاته وه.

* زۆرجار مرؤف زانستی پی ده دریت، به لام حکمته و دانایي لئ
وه رده گیریته وه، حکمته ئه وه یه له نیوان دوو خراپه دا بزانیته کامیان خراپه و
شه ری زیاتره خۆتی لئ بپاریزیت، هه روه ها بزانیته له نیوان دوو چاکه دا کامیان
گه وره تر و باشتره تا کوو لئی نزیک بیته وه، هه روه ها سه یری رووداوه کان
نه که یت به بی هه لسه نگاندن بو هوکاره کانی رووداوه که.

* له ته واوی ئه قل و دانایي ئه وه یه برونیت که خه لکی چۆن له وته کانت
تئ ده گهن، نه ک چۆن له سه ر زوبانت دیته ده ر. چهنده نا هه قی و باتل هه یه
له سه ر ونه ی هه ق بنیات نراوه.

* ناکریت بهرده وام ناوه راستی گوپال و گوچان بگریټ، به لکوو ههنديکجار
پټويسته بشکيندرټ يان پټي بشکينيت.

* گفتوگو سوود به زوریک له ئەقله خوبه گه وره زانه کان و سته مکاره کان
ناگه يهنيت، ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا ءَايَاتِنَا كُلَّهَا فَاكَذَّبَ وَأَبَىٰ﴾ [طه: ۵۶]

«ئيمه هه موو نيشانه کانمان نيشان دا؛ ئەو هه بر وای پټ نه کرد و گوټي پټ
نه دا.»

بيگومان پټويستی به جيگري و چه سپاوی و ئارامگري هه يه.

* بيده ننگبوونی چاکسازیک له ناوه ټناني ناهه قکاران واتای رازيبوونی ئەو
به وان ناگه يهنيت، به لکوو ههنديکجار بيده ننگ ده بيت له ناوه ټنانيان تاکوو له وه
زياتر له هه ق دوور نه که ونه وه، بويه په يامبهري خودا باسی دوور ووی کردووه و
ناوی دوور ووانی نه بردووه.

* ئەوانه ی لايانداوه ژماره يان زوره، به هه لماليني فکر و باوه ريان راسته وخو
تاکه کان يان هه لده مالدرين، گه ران به شوين هه لماليني تاکه کان سه رقالت
نه کات له گه ران و هه لماليني فکر و باوه ريان، هه لماليني به رهي ژير پټيان
له پيشتره له هه ولدان بو ده ره ټناني پټلاوه کانی پټيان.

* زانستی به رپه رچدانه وهی نه زانان زانستیکي تازه يه، لای زانایانی پټشوو
بوونی نه بووه، چونکه نه زانه کان يان نووسينيان نه زانويه، به لام نه زانه کانی ئيستا
هه موو شتيک ده نووسن! بويه نه زانيني وه ها ده بينين له وه پيش شتي وه ها
نه خو پندر او ه ته وه.

* گفتوگو کردن له گه ل زانايان له بابته قورسه کاندان ئاسانتره له گفتوگو
کردن له گه ل نه زانه کان له بابته ساده و ئاشکراکاندا.

* گفتوگو کردن له گهل زانايان ئاسانتره له گفتوگو کردن له گهل نه زانه كاندا. چونکه زانست دهرگای ههيه ده چيته ناوه وه و ليوه ی دهرده چیت، به لام نه زانی وه ک زهويه کی بيابانی کاکي به کاکي وايه، نه زانی موخليس و دلسوز به بی دیوار و دهرگا تيايدا نيشته جی بووه.

* قورسترين حالت مشتومر کردنه له گهل نه زانیک که دلسوزه بو نه زانییه که ی خو ی.

* نه گه نه زان دلسوز بوو بو نه زانییه که ی، زانا به زانیی خو یه وه سهرگه ردان ده کات.

* جیگیرکردنی به لگه له سهر شته روون و بهرچاوه کان زور سه خته، هه لکه ندنی زهوی بو چه سپاندنی بوونی ئاو تيايدا ئاسانتره له جیگیرکردنی خور که نه وه خوره لای نه وه که سه ی باوه پری به بابه ته که نییه.

* له هه ره کاره قورسه کان نه وه یه بهرپه رچی نه زانیک بده یته وه که ته و او سووره له سهر نه زانییه که ی و نه زانییه که شی چه سپاوه، بهرپه رچدانه وه ی له دوو لایه نه وه قورسه:

له و لایه نه ی که نه زانییه کی چه سپاوی هه یه.

له لایه ن خودی خو شی ه وه.

هه ره کس پیگه ی خو ی به سهر نه زاندا بهرز نه کرده وه، نه و نه زانه کان پیگه ی نه زانییان به سهر نه ودا بهرز ده که نه وه.

* ره ق دزایه تیکردنی که سانی نه زان، وا پیویست ده کات له سهر که سانی دلسوز که زیاتر بهرانه بریان نه رم ببن، له فهرمووده دا هاتووه: «په یامبه ریک گه له که ی ئازاریان داوه و لئیانداوه و خوینی له ده موچاوی سپروه ته وه و فهرموویه تی: خودایه لئیان خو ش به چونکه نه وان نه زان.»

* خراپترین نهزان ئه و کهسه نییه که نازانیت و ناشزانیت که نازانیت، بهلکوو خراپترین نهزانن ئه وهیه که نازانیت و واها گومان ده بات له زاناکان باشر ده زانیت.

* گه وره ترین بهلا و فیتنه ی ئهقل ئه وهیه نه زانین و خو به گه وره زانینیش تیایدا کو ببیته وه، ئه وکات ههزی ده رکه و تن و گه وره بوون تیایدا ده رده که ویت، بهلام هیچ شتیکی نییه خو یی ده ربخات ته نها ده رخستنی نه زانییه که ی نه بیت له شیوه ی زانستدا.

ده شته کییه ک به کوره که ی ده لیت: بو ده تبینم بیده نگیت کاتیک خه لکی قسه ده که ن؟ گوتی: من ئه وه نازانم که ئه وان ده یزانن، ده لیت: ئه گهر گوتیان: نه خیر، تو بلن: بهلن، خو ئه گهر گوتیان: بهلن، ئه وا تو بلن: نه خیر، پیچه وانیه یان بکه و ئاوا بیئاگا دامه نیشه هه ست به بوونت نه که ن.

حز و نارزوو و شوپنه وارگانې له سر بچوون و هزره کان

* که سانی خاوهن نارزوو روونکرده وه و به لگه کان سوودیان پې ناگه یه نن تا نه وکاته ی هه واو نارزووی وه لا نه نیت: ﴿وَأَفْكَلَمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ [البقرة: ۸۷] «جا هر کاتیک پیغه مبه ریکتان بو بهاتایه به جوړیک که ریکی نارزووتان نه بووایه، لووتبه رز بوون و خوئن به گوره گرتووه، جا دهسته یه کتان (له پیغه مبه ران) به درو زانیوه و دهسته یه کتان کوشتوون.»

* ته ماع و نارزووی نه فس هه ندیک جار ده بنه ریگر له ملکه چی ده رپرین بو خودا، له گهل نه وهی دانی پیدا ده نیت له نه قلیدا، به لام خو ی به گوره ده زانیت له به ران به ری، وه ک فیرعه ون کاتیک په رده و به ربه سته کان له سر دل ی لا چوون که خه ریک بوو ده خنکا.

* نهو راستیانه ی له ده رووندا شاراوه ن نارزوو ده یان نیژیت، به لام ده رده چی ت نه گهر بجوولینریت. نه جوولاندنی، سته مه له ده روون و خوبه گوره زانینه: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ [النمل: ۱۴] «هه رچه ند له دل ی خو یاندا هه موویان به راست ده زانی، به لام خوبه زلانی و ناهه قی، بوونه هو ی حاشا کردنیان.»

* توندوتیژی بوون له گهل نهو پروادارانه ی که پیچه وانهن و نه رمبوون له گهل کافران شوپنکه وتنی هه واو نارزووه: ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَعَهُ أَسْدَاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ﴾ [الفتح: ۲۹] «موحه ممه د پیغه مبه ری خوایه، نهو باوه ردارانه شی که

له گه لیدان به رانبهر بیباوه ران توندوتیژن و له نیوان خویندا به به زه یین.»

* هه رکه س کافران سه ریخت و دژایه تی و جهنگ بکات له گه ل بیدعه کاراندا،
 ئەوا راستگو نییه، به لکوو شه ری له گه ل بیدعه دا بو ههوا و ئاره زووی خو یه تی،
 نه ک بو سه رخستنی هه ق.

* هه رکه س له بابته لاهه کییه کاندا ناکوکی ده رخست، ئە گه ر دییت له کاتی
 گفتوگو کردن له بابته کو ده نگییه کاندا ملکه چ نه بوو بو کو ده نگی ئوممه ت، ئەم
 که سه ناکریت له بابته ری ره حمه ت بوونی خیلاف و راجیایی مناقه شه ی له گه لدا
 بکریت، به لکوو ههوا و ئاره زووی پیش خستوه.

* زوریک له وانهی پیچه وانهی هه ق ده کهن له سه ره تادا داوای به لگه
 ده کهن، به لام کاتیک به لگه یان بو دیت ده ست ده کهن به لیکدانه وه ی، بو
 هه موو پله یه ک شیوازیکی گونجاویان له وه رنه گرتن و په ره چرچدانه وه ی هه ق
 لایه، خودا ده فهرموویت: ﴿وَرَاؤُا مِنْ قَبْلِ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ﴾ [البقرة: ۸۹] «ئه وان (جووله که کان) له وه و پیش داوای
 زالبوونیان ده کرد له خوا به سه ر ئه وانهی که بیبروا بوون، که چی کاتیک ئەو
 (پیغه مبه ر) هی ده یانناسی بو یان هات بیبروا بوون پی.»

ئه وانهی سه رسه ختانه له به رانبهر هه ق ده وه ستنه وه، نابیت به هیچ
 جوړیک وازیان لی به یندریت، به لکوو ده بیت ده ربخړین بو خه لکی تاکوو هه ق
 ده ربکه ویت بو ئەو که سانه ی فریویان خواردوو په ییان، چونکه ئەو جوړه که سانه
 هه رکات گوړه پانیان چۆل بوو له شوینکه توهان، به ناچاری شوین هه ق ده که ون،
 هیچ نه بیت ده ستی گرتوه ته وه له به تال و ناهه قییه که ی، چونکه خاوه ن ههوا
 و ئاره زوو، ههوا و ئاره زوو که ی نامینیت به نه مانی ئه وه ی هه ولی بو داوه.

* ئە گه ر بینیت که سانیک به به لگه یه کی لاواز خو یان ده پاراست له هه ق،
 ئەوا بزانه له ژیر ئەو په رده یه دا خو به گه وره زانیه کی شاره وه هه یه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ

يُحْدِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَلِيغِيهِ فَاَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ [غافر: ٥٦] «بهراستی ئهوانه‌ی دهمه‌قالی و کیشه ده‌که‌ن دهرباره‌ی نیشانه‌کانی خودا، به‌بئ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یان بۆ هاتیبیت، هیچ له دلپاندا نییه جگه له خۆبه‌زلزانی. هه‌رگیز ئه‌وان به مه‌به‌ستیان ناگه‌ن، که‌واتا په‌نا به خودا بگره، بهراستی هه‌ر ئه‌و بیسه‌ری بینایه.»

* خاوه‌ن هه‌وا و ئاره‌زوو به‌وه‌دا ده‌ناسریته‌وه که نه‌رم و نیانه به‌رانبه‌ری ئه‌وانه‌ی بابته‌هه‌ر تیه‌یه‌کان هه‌لده‌وه‌شینه‌وه، پاشان توندوتیژ ده‌بن به‌رانبه‌ر ئه‌وانه‌ی له‌بابته‌هه‌ر گومانای و لاوه‌کییه‌کان پێچه‌وانه‌یان ده‌بن، پاشان به‌که‌م تیگه‌یشتوو و توندپه‌ر و وه‌سفیان ده‌کات.

* بابته‌هه‌ر موته‌شابییه و لیکچوو‌ه‌کانی قورئان و سونه‌ت وه‌رده‌گرن و موحه‌که‌م و جیگه‌یه‌کان وه‌لا ده‌نن، تاکوو ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل هه‌واوئاره‌زوویان ده‌گونجیت جیگه‌یه‌ری بکه‌ن: ﴿وَإِنَّمَا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ رِزْقٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ [آل عمران: ٧] «ئه‌وانه‌ی له دلپاندا لادان و چه‌وتی هه‌یه‌ دوای ئه‌و ئایه‌تانه‌ ده‌که‌ون که له قورئاندا موته‌شابییه‌ن (هاوشیوه‌ن) بۆ تیکدانی بروباوه‌ری موسلمانان و رافه‌کردنی به ئاره‌زووی ناپاکی خویان.»

* هه‌ندی‌ک که‌س بۆچوونی هه‌له‌ دروست ده‌که‌ن نه‌ک به‌هۆی به‌هیزی ئه‌و بۆ چوونه‌ لایان، به‌لکوو ده‌روون لاواز و دۆراوه‌کان ته‌نها ده‌یانه‌ویت به‌رز بینه‌وه هه‌موو رینگه‌یه‌ک ده‌گره‌ به‌ر له‌پیناو ده‌ستخستنی به‌رزیدا.

* له‌گه‌ل بوونی هه‌واوئاره‌زوو هه‌موو حه‌رامه‌کان ئاسان هه‌لاک ده‌کری‌ت: ﴿وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ [الكهف: ٢٨] «دلیمان له یادی خۆمان بیناگا کردوو و شوینی هه‌واوئاره‌زووی خۆی که‌وتوو و هه‌موو کاره‌کانی خراپ و له‌سنوور ده‌رچوو.»

کاتی‌ک هه‌واوئاره‌زوو بوونی هه‌بوو، ئایین شل ده‌بیته‌وه، هه‌روه‌ک چۆن گری شل ده‌بیته‌وه، جا به‌شوینیدا بابته‌هه‌ر دین شل ده‌بیته‌وه.

* هه موو تا قمه لاده ره کان ته نانه تئوانه ش که له بیروباوه ردا لادانیان هیه، ده بینیت هه موویان به لگه به قورئان و سوننه ت ده هیئنه وه له سه ر گومراییان. که واته خاوه ن هه اوئاره زووه کان ده سته وه ستان نابن له هیئانه وه ی به لگه و لادانی و اتاکان تا کوو بیگونجینن له گه ل ئاره زوویان.

* هه رکه س یه ک حوکمی خودا رت بکاته وه به هه اوئاره زوو، ئه وا بویر ده بیت له سه ر په تکر دنه وه ی حوکمی دیکه ی هاوشپوه شی، چونکه هه اوئاره زوو نه خو شی دلّه و ده گوازیته وه بو هه موو تئوانه ی ده ست له بوچوونه کان ده ده ن، له فکر و بوچوونه کاند ا بلاو ده بیته وه وه ک بلاو بوونه وه ی نه خو شی به هه موو جه سته دا.

* خاوه ن هه اوئاره زوو تئ گه ر نه ی توانی به ر په رچی به لگه یه ک بداته وه، ده یگوریت و لایده دات: ﴿وَأَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرَّفُونَ، مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۷۵] «فهرمووده ی خویان ده بیست (له تهورات) که چی له پاش تیگه یشتنی ده ستکاریان ده کرد و ده شیانزانی کاریکی نار ه وایه.»

* کاتیک به شوین حوکمی کدا ده گه رییت که گونجاو بیت له گه ل هه اوئاره زووتدا، ئه وا خو ی راسته وخو له دلته دا جیگیر ده بیت، جا تئوکات به لگه ی زور ئاسانی له تئقل و قیاس هه ندیک جار له له شه رعیش بو ده هیندریته وه، ته نانه ت شه ی تانیس به لگه ی ئاره زووه کانی هیئایه وه.

* شه ی تان ریگه و پاساویکی دوزیه وه بو کوفره که ی، جا ئایا که سانی دیکه ی جگه له تئو ناتوانن ریگه و پاساویک بدوزنه وه بو گومراییان؟ ریگه دوزینه وه و به هانه له گه ل خه لکی به کار دیت، به لام به هانه هیئانه وه له گه ل خودا ناکریت و وه رگیرا و نییه.

* تئو که سه ی هه ق وه رنه گریت، بیتوانا ناییت له په یداکردنی پاسا و هوکار بو به ر په رچدانه وه ی، هاوه لدانه ران ده یان زانی په پیامبر نانوسیت، به لام به

نووسه هه ژماریان ده کرد: ﴿وَقَالُوا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْنٌ عَلَيْهِ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا﴾ [الفرقان: ۵]

«گوتیان: ئەمانه چیرۆکی پیشینان؛ هه موو به یانی و ئیواران بۆی ده لێن و له بهری ده نووسیته وه.»

* گه وره ترین به لای عه قل ئەوه یه به بی تیرامان بروانیته به لگه کان، ئەوکات پینگه ی به لگه کان لای هه واو ئاره زووی بیسه نگ ده بیته و چۆنی بویت ئاوه ها ده یان جوولینیت. خو ئەگه ر تیرامانی تیدا بکر دایه، ئەوا زۆر لای قورس ده بوو و نه ی ده توانی به گویره ی هه واو ئاره زووی بیان جوولینیت ته نها به پیداکری و خو به گه وره زانین نه بووبا.

* ئەگه ر ده روونه نه خو شه کان شتیکیان خو ش ویست، ئاماده کاری بو ئەقل ده که ن تا دای برێژن، ئەگه ر رازی بوو، ته واوه؛ ئەگه ر نا دیکتاتۆرانه بو چوونی خو ی سه رده خات.

* هه ندیک له وانه ی زیاده ره ی ده که ن له ورده کارییه کانی شه ریعه تدا بابه ته نامۆ و ده گمه نه کان له ده روونیا ندا زیندوو ده که نه وه، وا گومان ده بات بابه تیکی تازه و شاراوه ی دۆزیوه ته وه له ئیسلامدا، له کاتی کدا شه ریعه ت خو ی به ویسته وه ئەو بابه ته ی فه رامۆش کردوو که ئەو دۆزیوه تیه وه، به لگه کان لار ده که نه وه و بابه ته نامۆ و ده گمه نه کان ده چه سپین و ده یانکه نه بنه ره ت.

* ئەگه ر هه موو ئەو بابه تانه له په رتوو کیکدا کو بکریته وه که گرووپ و تاقمه کان هه لالیان کردوو که خو یان له بنه ره تدا هه رام بوون، ئەوا په رتوو کیکی ئیسلامی لێ په یدا ده بیته به بی بوونی ئیسلام. به لام ده بینیت هه لکانیک ئەو په رتوو که له دلایاندا هه لده گرن.

* ئەگه ر بینیت که سانیک به ناوی لیکۆلینه وه و به دوا گه ران بو دۆزینه وه ی هه ق به شوین بابه ته نا کو که کاندای ده گه ران بو هه لاکردنی ئەو بابه تانه ی رێی

تې ده چیت حه لال بکرین، ئه و کهسه خاوهن هه و اوئاره زووه ئه گهر هېچ پینا خو شبوونیکي له ناخیدا به دی نه کرد کاتیک حه رامکراوه بنه ره تیه کان پيشیل ده کرا.

* هه لېزاردن و به دوا داچوونی بابه تیک و وازهینان له بابه تانیک که گرنکتر و له پیشترن، نیشانه ی هه و اوئاره زووه: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ﴾ [آل عمران: ۷] «ئه وانه ی له دلیندا لادان و چه وتی هه یه، دوا ی ئه و ئایه تانه ده که ون که له قورئاندا موته شایبه و هاوشیوهن.»

(التتبع): واته وه گرتنی بابه تیک له ناو کومه له بابه تیکدا.

* هه رکات نفس به لای وته یه کدا چوو، ئه واهه لده ستیت به هینانه وه ی پاپشت بو ی له به لگه و هاوړی به لگه کان تا تای ته رازووه که ی قورس بیت. ئه گهر ده روونی به لای وته یه کی دیکه دا پروات، ئه واهه مان کاری پیشوو دووباره ده کاته وه. له گه ل هه و اوئاره زووه کانی ده جوولیت و ههستی پی ناکات.

* ئه و که سانه ی پاریزراوی و جیگیربوونیان هه یه له سه ر ئایین و فکریان ئه وانه ن که به ته وای فکری پیچه وانه کانیان ده زانن، وه ک چون فکری هاوبیره کانیان ده زانن، ئه و کات ریگه ی لن ناشیویت: ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ آيَاتٍ وَلَيَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ [الأنعام: ۵۵]

«ئیمه ئاوا نیشانه کانی خو مانیان ته و او بو شی ده که ینه وه و ده مانه ویت ریبارزی تاوانباران روون بیته وه.»

* که سیک زانا بیت و بیه ویت خه لک فی ر بکات، به لام شاره زا نه بیت به ده رچه ی دوژمنان و هه ولی داخستنی نه دات له فی رخوازان، وه کوو ئه وه وایه خانویکی گل خاوپن بکاته وه له کاتیک ئا و له ده رگا کانیه وه دزه ده کاته ناوییه وه. ئیمه چاک ده زانین دونیامان ری ک بخرین، که چی له ری کخستنی دینمان خو مان بیئاگا ده که ین.

* حوکمی خودا وهسف دهکهن به بۆچوونهکان (الآراء)، تاکوو لهسهریان ئاسان بیت له بهرانبهاری بوهستنهوه و پرتهی بکه نهوه: ﴿لَوْ مَا نَحْنُ بِتَارِكِ آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ﴾ [هود: ۵۳] «ئیمهش واز له په رستراوه کانمان ناهینین له بهر قسهی تو.»
وایان نیشاندا بۆچوون و وتهی هود بیت، له کاتیکدا دهیان زانی که وتهی خودا و سروشی نهوه.

* قورسه لهسهریان دژایه تی ئایین بکه ن بهو ناو و فۆرمه وه که ههیه تی، هه رچی له ئامانجیاندا بیت، دای ده برن له ناوه که ی و به عورف و ته قالیدی کۆمه لگای داده نین و پاشان به ئامانجی ده گرن. جهسته ی ته ندروست له بهر که وتنی سه ری ده رزییه ک راده کات، به لام برینی دهستی شه له ل بوو هه یج ئازاریک به خاوه نه که ی ناگه یه تیت.

* به لگه لاواز و بیئهرز شه کان ئه گهر خۆبه گه وه زانی له گه لدا بوو، ئه وا ده بیته به لگه ی به هیز لای خاوه نه که ی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾ [غافر: ۵۶] «به راستی ئه و که سانه ی ده مه قالی و کیشه ده که ن ده رباره ی نیشانه کانی خودا، به بی ئه هی به لگه یه کیان بۆ هاتیت، هه یج له دلیندا نییه جگه له خۆبه زل زانی.»

* وا گومان ده به ن موسلمانن، به لام ده بینیت لیکدانه وه ی تایبه ت به خۆیاننیا ن بۆ ده فه کان هه یه: ﴿وَلْيَعْلَمِ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَيَقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ اذْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۶۷] «بۆئه وه ی دوورو وه کان ئاشکرا بکات، بییان و ترا وه رن بجه ننگ له رپی خوادا یان به رگری (له ولاتی خۆتان) بکه ن، وتیان: ئه گهر بمانزانیایه جه ننگ ده بیت، شویتان ده که وتین.»

* هه ندیک خراپه له لایه ن خراپه کارانه وه به بچووکی ده هیندریته پیش، تاکوو سهیری کاردانه وه ی چاکسازان بکه ن و تاقیبیان بکه نه وه و ئاماده کاری بکه ن بۆ پاش نه وه: ﴿وَإِنِّي مُرْسِيَةٌ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ فَنَاطِرَةٌ يَوْمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾ [النمل: ۳۵]

«ئەوا من دياربیه کیان بۆ دهنیرم؛ چاوه ږیم که راسپارده کان به چیه وه ده گه ږینه وه.»

* کومه لانتیک هه رامه کان ده خه نه ناو هه لاله کانه وه، جا کاتیک چاکسازان ږیگریان لئ بکه ن له ئەنجامدانی ئەو هه رامه، ده لیت: هه لالیان هه رام کردووه!
* لیکدانه وهی وتهی که سیک به شیوازیک که ئەو واتایه هه لئاگریت پیشه و کاری هاوه لئدانه ران بووه، په یامبه ری خودا (ﷺ) ږیبا و سووی هه رام کرد، ئەوان جاربان ده دا و ده یانگوت کږین و فروشتنی لئ هه رام کردوون، خوداش ئەم نایه تهی دابه زاندوو جیای کرده وه: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ [البقرة: ۲۷۵]
«خوای ږی داوه به کږین و فروشتن، به لام سوودی قه ده غه کردووه.»

* مووسا خه لکی بانگ ده کرد به ره و بیروباوه ږیکی پاک، فیرعه ونیش خه لکی بانگ ده کرد بۆ بازاری ماده ده گه رای، تاکوو دلله کان لابدات له مووسا: ﴿وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ [الزخرف: ۵۱]

«فیرعه ون بۆ ژیرده ستانی جاری کیشا و گوتی: گه لؤ! ناخو هه موو هه ردی میسر و ئەو چۆمانه ی به به رمندا فرکه یانه، مولکی من نین؟ ئیوه خۆتان نه تاندیوه؟»

* سه رکرده سته مکاره کان له ناو شوینکه وتووایاندا که سانیک گه و ره ده که ن پاشان فکر و بۆچونه کانی خویان له میشکیاندا ده چینن، پاشان به ناوی ناوبانگ و ده رکه وتن ناوی ده دن: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا﴾ [الإسراء: ۷۳]

«به راستی نزیک بوو ئەوانه لات دن له وهی که نیگامان کرد بۆت، بۆئوهی جگه له قورئان شتیک به ناوی ئیمه هه لبه ستیت (ئه گه ر گوږایه لیان بوویتایه)، ئەوا له و کاته دا ده یانکردیت به دوست و خو شه ویستی خویان.»

* ټو کهسهی دژی ههقه و نایه ویت وهری بگریټ، ههنډیکجار به لگه دههینیتته وه له کاتیکدا لای خوښی باوه پیکه ر نییه، فیرعه ون خوښی ساحیره کانی هینا، به لام کاتیک مووسا به سه ریاندا سه رکهوت، سه رزه نشتی ده کردن به وتهی: ﴿لَکَبِیْرُکُمْ الَّذِیْ عَلَّمَکُمْ السِّحْرَ﴾ [طه: ۷۱] «بیگومان ټو مووسا گه وره تانه که فیری جادووی کردوون.»

* گه له که ی ئیبراهیم تا ټه وکاته ی ئیبراهیم (علیه السلام) هاو بوچوونیان بوو به گه وره رایان ده گرت، کاتیک پیچه وانهی کردن، خوښان به گه وره زانی و ته نانهت به گومانه وه ناویان ده برد، تا کوو دهری بخهن که نایناسن و دان به زانسته کهیدا نه تین: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتٰی یَذٰکُرُهُمْ یُقَالُ لَهُ رَ اِبْرٰهٰیْمُ﴾ [الانبیاء: ۶۰] «چهن که سیک وتیان گویمان له لایک بوو باسی ټه وانی (بته کانی به خراپه) ده کرد، پی ده لین ئیبراهیم.»

* ټاماده نه بوون بو گتوگوو کردن و پشبه ستن به وه سفی کهسانی دیکه به کونه په رستی و دواکه و تووی ریباری سه رده می نه فامی بووه: ﴿فَاحْتٰی اِذَا جَآءَکَ یُجٰدِلُوْنٰکَ یَقُوْلُ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسْطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ﴾ [الانعام: ۲۵] کاتیک بین بو لات ده مه ده می و به به ریکانیت ده کهن، ټه وانهی بیباوه رن ده لین: ټم قورټانه هیج نییه بیجگه له ټه فسانه ی پیشینان.»

* ههنډیک کهس بانگه شه ی ریژگرتن له ناکوکیه فیکهی و لاهه کییه کاندا ده کهن له کاتیکدا باوه ریان به بابه ته بنه رته تییه کان نییه، بیگومان ریژی ټو کهسه ده گیریټ له بابه ته ناکوکیه لاهه کییه کاندا که بابه ته بنه رته تییه کان ده چه سپینت.

* ټو کهسه ی باوه ری لاوازه، ټه گهر نه یتوانی به لگه بهینیتته وه، ټه واه ده ست ده کات به تو مهت هه لبه ستن.

* ترسناکترین دوژمنی هه ق ئه و کهسه یه له پشت هه قه وه خوئی حه شار ده دات بوئه وهی بگاته ناهه قی و باتل: ﴿لَاؤْمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ﴾ [البقرة: ۲۰۴] «هه ندیک کهس هه ن قسه و گوفتار و دهم پاراویبان له باره ی ژبانی ئه م دونه یاه وه سه رسامت ده کات، خواش به شایه ت ده گریت و ده لیت: دل و زمانم یه کسانن، له کاتیکدا ئه و سه رسه ختترین کهسه له هه موو جوړه دوژمنایه تییکدا.»

* ئه وان سه رقالن به خودی بانگخواز و شوینکه وتووانییه وه له بری په یامه کهی: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا تَرَكْ إِلَّا بَنَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَكْ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِي الرَّأْيِ﴾ [هود: ۲۷]

جا پیاو ماقولئهان وتیان ئه وانیه که پروایان نه هینا بوو له گهلکه ی (نوح) ئیمه تۆ نابینن جگهلئاده می یه کی وهک خو مان وه نابینن تۆ ه یچ که سی شوینت کهوتب جگهلوانیه که هه ژارو په سته کانمانن بی ئاوه زا و ساویلکه ن و رواله ت بینن.

* تنه نا خاوه ن هه واوئاره زووه کان سه رقالن دهن به ره خنه گرتن له کهسه کان وهک له ره خنه گرتن له فکرو بوچوونه کان.

* ئه گه ره خنه گرتن له کهسه کان زیاتر بوو له ره خنه گرتن له فکر و بوچوونه کان ئه وا نیشانه ی ئه وه یه هه واوئاره زوو تیکه لی ئه و ره خنه یه بووه، په یامبه ری خدا (ﷺ) زیاتر باسی دوورووی کردووه له وه ی باسی کهسه دوورووه کان بکات له کاتیکدا ئه وان خراپه یان دهرده خست.

* ترسناکترین جوړی مملانئ ئه وه یه مملانئ نیوان هه ق و ناهه ق بکریته مملانئ تاکه کان یان حیزبه کان له گه ل یه کتری به و هو یه وه راستیه کان بشیویت ﴿أَبْتَعُوا الْفِتْنَةَ مِن قَبْلِ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ﴾ [التوبة: ۴۸] «به راستی ده ستیان دابوویه ئازاوه (بشیوی) له مه وپیش و جوړه ها پلان و فرمان و پیلان یان بو (لاوا زکردن) ت به کارهینا.

* دژایه تی حیزبیکي خه یالی ده کهن، تا کوو حیزبایه تییه کی راستی و
حه قیقی دروست بکهن.

* نووسراو و هه له و بیروباوه پری که سانیک نامینیت به نه مانی ئه م سئ
شته: ترس و ته ماع و ئیره یی.

چاکسازي و فيل و پيلاندې خراپه کاران

* گه وره ترين سيفه تیک که هه موو دوژمنانی هه ق له سه ری کوکن، نه وه یه که سه رقالن به وه ی که سه کانه وه له په یامه کانیان و گالته یان پښ ده کهن: ﴿يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ [یس: ۳۰] «په ژاره بو به نده کان! نیردراو یکیان بو نه هاتوووه گالته یان پښ نه کرد بیت.»

* گالته پیکردن و سووکایه تی کردن له قورئاندا ستایش نه کراوه، ته نها له حاله تی به رانه بر و تولده نه بیت: ﴿إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ [هود: ۳۸] «نه گهر ئیوه ئیستا گالته و لاقرتی به ئیمه ده کهن نه وه بیگومان ئیمه ش لاقرتی به ئیوه ده کهن هه رچون ئیوه لاقرتی به ئیمه ده کهن.»

* گالته کردن و سووکایه تی شایسته ی راستگو یان نییه، به لکوو نیعمه تیکه خودا بیروباوه ری دوو پرووه کانی پښ دهرده خات: ﴿قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ﴾ [التوبة: ۶۴] «بلن گالته و لاقرتی بکهن، به راستی خودا دهرخه ر و ئاشکرکاری نه وه یه که مه ترسی لی ده کهن.»

* واز له هه ق مه هینه به هو ی نه وه ی گالته پښ ده کهن له سه ر ده سترگرتنت به هه قه وه، له نیشانه کانی هه ق نه وه یه ناهه قان گالته به خاوه ن هه قه کان ده کهن: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ [الحجر: ۱۱] «هیچ پیغه مبه ریکیان بو نه هاتوووه مه گهر گالته و لاقرتیان پښ کردوو.»

* هیچ په یامه ری ک پاریزراو نه بووه له گالته پیکه ران، هه رکه س په یامه که ی پاریزراو بیت له گالته پیکه ران، نه وا با بزانی ت که موکو ریبه ک هه یه له خویدا، یان په یامه که ی هاوشیوه ی ری بازی په یامه ران نییه: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

کائو بهء یَسْتَهْزِرُونَ ﴿۱۱﴾ [الحجر: ۱۱] «هیچ پیغهمبه ریکیان بو نه هاتوو مه گهر گالته و لاقرتیان پی کردوو.»

* زوریک له وانهی ههقی ئاشکرا رت ده که نه وه، گالته چیه کانن، چونکه چیژی گالته که یان له چیژی و اتاکان دایان دهر نیت: ﴿لَبَّ لَعْنَتٍ وَعَسَخِرُونَ ﴿۱۳﴾﴾ [الصافات: ۱۲-۱۳] «به لام (سهیره) تو سهرت سورماوه (چون باوه ر ناهینن) که چی ئه وان گالته ده که ن (به تو که ده لاین زیندوو بوونه وه هه یه)، کاتیکیش ئاموژگاری بکرین، ئاموژگاری وه رناگرن.»

* گالته کردن له کاتی گفتوگو و تاوتویدا خاوه نه که ی ناگه یه نیت به هیچ شتیک، به لکوو ته نها ده بیته ریگر له تیرامانی راستیه کان: ﴿فَأَتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿۱۱۰﴾﴾ [المؤمنون: ۱۱۰] «که چی ئیوه گالته تان پی ده کردن، هه تا گه یشته راده یه ک یادی منیان له بیر بردنه وه و ئیوه به رده وام به وان پیده که نن.»

* گالته پی کردن ریگایه که خاوه نه که ی به ره و گو مریابوون ده بات و به رده وامی ده کات له سهر گو مریابه که ی. گالته کردن چیژیکی هه یه که ریگری ده کات له تیرامان: ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۵﴾﴾ [البقرة: ۱۵] «خودا گالته یان پی ده کات و به ره لایان ده کات تا له سهر که شی خویان سهر لیشیواو بن.»

* په یامبه ران به لگه ی عه قلی و نه قلی راده گه یه نن بو خه لکی، که سانیکی به رانه بریان ده وه ستنه وه به زمانی گالته کردن و به کم زانین، هه رکات ئه و شیوازه به دیکرا، ده بینیت ئه قل له تیرامانی خودی به لگه کان لاده دات بو لای شتانیکی دوور له به لگه کان.

* گالته کردن له کاتی وتووژدا چه کیکی لاوازه، چونکه گالته کردن جوړه مهستیوو نیک تووشی خاوه نه که ی ده کات که هه ست به سهر که وتن ده کات و

چاوی ته نها ئه وه ده بینیت، جا کاتیک ئه وه مهستییه ی لاده چیت له شکست و دۆران به ئاگا دیته وه.

* خودا له قورئاندا گالته کردنی وه ک ریبازی ئه وانه هیناوه که بیتوانان له هینانی به لگه و به لگه یان به دهسته وه نییه، گالته کردن دروست نییه ته نها له کاتی بهر په رچدانه وه یه کی هاوشیوه دا نه بیت: ﴿إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ [هود: ۳۸] «ئه گهر ئیوه ئیستا گالته و لاقرتی به ئیمه ده کهن ئه وه بیگومان ئیمه ش لاقرتی به ئیوه ده کهین هه رچوون ئیوه لاقرتی به ئیمه ده کهن.»

* گالته و سووکایه تی پیکردن له کاتی وتووێژدا بهر به ست و په رده یه که، نه زانان نه زانی خۆیانی له پیش چاوی خه لکی پی داده پۆشن: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ [البقرة: ۶۷]

«وتیان: ئایا گالته مان پی ده کهیت؟ وتی: په نا ده گرم به خوا که له نه فامان

بم.»

* نه زان گالته به کار ده هینیت بو شار دنه وه ی نه زانییه که ی، به لام که سی زانا خوی لی ده پارێزیت به هوی زانسته که یه وه: ﴿قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ [البقرة: ۶۷]

* لاوازترینی خه لکی ئه وانه ن که متمانه یان به بوچوونه کانی خویان نییه، به گالته کردن دژ به به لگه کان ده وستنه وه، خودا ده رباره ی دوژمنه کانی په یامبه ر ده فه رموویت: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا أَهْذًا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ [الفرقان: ۴۱] «ئهی موحه ممه د (ﷺ) کاتیک تو ببینن، به س گالته ت پی ده کهن و ده لئین ئا ئه مه یه خوا ناردوو یه تی به پیغه مبه ر؟»

گالته کردن په ناگه ی لاوازانه.

* گالته کردن تویشووی مانهوه و بهردهوامی هه موو ئه و کهسانه یه که به لگه یان کم و لاوازه.

* ئه و کهسه ی گالته دهکات به حه قیک دهکات ئه و کاره دهکاته هۆکاری لابردنی غم و پهژاره ی سهر دلی، به لّام هه ق و راستی ناگۆریت: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿۳۰﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿۳۱﴾ [المطففين: ۳۰-۳۲]

«کاتیک به لایندا برۆیشتنایه چاویان لی داده گرتن. کاتیکیش بگه رانایه تهوه بۆ لای مال و مندالیان، به پیکه نین و گالته کردن (به موسلمانان) هوه ده گه رانه وه.»

* ئه وانهی که گالته یان به هه ق کردووه، زۆرتین ئاخ و حه سهرت هه لده کیشن، چونکه گالته کردن چۆر خیرای هه یه، زوو ده روات و پاشان په شیمانی و په ژاره دایان ده گرت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ هُمْ يَسْمَعُونَ﴾ [یس: ۳۰] «په ژاره بۆ به نده کان! نیردراویکیان بۆ نه هاتووه گالته یان پین نه کرد بیت.»

* هه ندیک له ئه قله کان گه ربیان هه یه وه ک گه ری جسته، چۆر له به رپه رچدانه وه ده بینن وه ک چۆن ئه و کهسه ی تووشی گه ری هاتووه چۆر له خوراندن ده بینیت، به لّام هه رچه نده زیاتر بیخورینیت، گه رپیه که ی زیاد ده کات. چاره سه ره که یشی تنها وازلته یه تانه.

* گه وره ترین و ترسناکترین شت له سه ر ئوممه ت ئه وه یه که ئامۆزگاریکار له لای ئامۆزگاریکاروان ناشرین ده که ن بۆ ئه وه ی گومانیان لا دروست ببیت باوه ریان پین نه هینن و به وه هۆیه وه ئوممه ت تیاچیت: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُسُونَنَا وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ [الأعراف: ۱۲۷] «ئه شرافه کانی گه لی فیرعه ون وتیان ئایا واز له مووسا و هۆزه که ی ده هینیت بۆ ئه وه ی له ولاتدا خراپه کاری بکه ن.»

* خه لکانیک فکر و بیروباوهره کان به کهسه کانه وه ده به ستنه وه، جا هه ق له خه لکی ده شیوینن به هوی ئه وه وه که خوین خاوهن هه قه کان ناشرین ده کهن و ده یان شیوینن له پیش چاوی خه لکی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا نُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ﴾ [البقرة: ۱۳]

«کاتی پیمان بو تریت: باوهر بهینن وه ک چوڼ خه لک باوهریان هیناوه. ده لین: ئایا باوهر بهینن وه ک ئه و گیلانه ی باوهریان هیناوه؟»

* په پیره و کارانی ناهه قی زیاتر گرنگی ده دن به ناشرین کردن و بیزراوکردنی هه ق لای خه لکی وه ک له چاککردنی ناهه قیه کانی خوین، چونکه شیواندنی هه ق ئاسانتره له چاککردنی ناهه قی. خه لکی شوینی ناهه قی ده که ون، نه ک به هوی باوهر بوونیان پی، به لکوو بو را کردنیان له هه ق و راستی.

* بیروباوهری هه ق و هه لگرانی ده شیوینن، تاکوو ناهه قی و باتله که یان جوان بکه ن، عه ره ب له سه رده می نه فامیدا ئه گه ر هاوسه رگریبان له گه ل کچیکی ناشرین بکر دایه، له کاتی ئاهه نگی هاوسه رگریباندا بوکیان ده خسته نیوان دوو که نیزه کی ره ش پیسته وه.

* خراپه کاران زور سوورن له سه ر شیواندنی وینای چاکسازان، چونکه شکست پیهینانی خودی چاکسازان زور ئاسانتره له شکست پیهینانی به لگه کانیان، ئه وکات خه لکی له هه موو وته کانیان دوور ده که وپته وه: ﴿وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَا بِهِ مِنْ ءَايَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ [الأعراف: ۱۳۲] «ده یان وت (به موسا) هه ر موعجیزه به کمان بو بهینیت بوئه وه ی جادوومان لن بکه یت پی، ئه وه ئیمه باوهرت پی ناهینن.»

* ببواوهران ناتوانن دزایه تی خودی ئیسلام بکه ن، بویه له ژیر په رده ی ره خه گرتن له هه لسوکه وتی موسولمانان دزایه تی ئیسلام ده که ن. هه ره وک دووروه کان هه مان ریگایان ده گرته به ر له سه رده می په یامبه ردا (ﷺ)

* هر فکره ییک بته ویت بیشیوینیت، ئهوا هه ولبده هه موو لایه نه تونده کانی له حالته جیاوازه کاندای کوبکه یته وه، جا به یهک جار هه مووی بو عقلی خه لکی باس بکه، ئه مه دووباره بکه وه له چهن دین وینای جیاوازدا، ده بینیت پو لیک له عقلی خه لکی وازدینن له و فکره یه و شوین تو ده که ون.

* فیرعه ون وه ها گه له که ی باوهر پیهینابوو که مووسا ساحیره، تاکوو که سایه تی مووسای پین بشیوینیت، تا به هویه وه ده رگای گو یگرنتی خه لکی له سه ر مووسا دا بخت: ﴿وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَتَسَحَّرَ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ [الأعراف: ۱۳۲]

«ده یان وت (به مووسا) هر موعجیزه یه که مان بو بهینیت بوئه وه ی جادوومان لئ بکه ی پئی، ئه وه ئیمه باوهرت پین ناهینین.»

* شیواندنی که سایه تی چاکسازان ریبازی سته مکارانه، ئه و کاته ی به لگه یان پین نه مینیت، ئین عه باس ده لیت: "گه لی شوعه یب له ریگاوبانه کان داده نیشن، ده یانگوت: شوعه یب دروژنه، تووشی لادان و فیتنه تان نه کات له ئابینه که تاندا."

* چاکسازان به لگه کان ده رده خه ن و سته مکاران خه لکی گشتی هانده دهن تا شوینکه وتووانیان زیاد بکه ن: ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿۵۳﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿۵۴﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿۵۵﴾﴾ [الشعراء: ۵۳-۵۵]

«ئه وسای فیرعه ون پیاوانی کو که ره وه ی نارد به شاره کاندای بو کو کردنه وه ی له شکر و هیز. فیرعه ون وتی به راستی ئه وانه (مووسا و شوینکه وتووانی) کو مه لکی که می بئرخن. هه روه ها به راستی ئه وانه رقی ئیمه هه لده سین به وتار و کرداریان.»

* گه وره ترین دهرمان بو مروفتیک که سته می لی بکریت و دروی بو هه لبه ستریت و په یامه که ی بشیویندریت، ته نها پشتگو یخستنی ئه و که سانه یه، ئه وه باشرین کاره بو دللی و پاراستنی کاته کانی: ﴿فَدَّرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] «ده لیان گه ری به خو یان و ئه و درویانه وه که هه لی ده به ستن.»

* تۆمه تبارکردنی چاکسازان به وه ی ده یانه ویت دهرکه ون و بینه پیشه وا و سهرکرده، ئه مه تۆمه تی نه فامانه بو په یامبه ران، گه لی نوح به نووحتان ده گوت: ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ﴾ [المؤمنون: ۲۴] «ئهم (نوح) ه ته نیا که سیکه وه ک ئیوه، ده یه ویت خو ی بکاته گه وره به سهرتانه وه.»

واته: ته نها ویستیان ئه وه یه بینه گه وره به سهرتانه وه.

* تۆمه ت ده دهنه پال چاکسازان به وه ی ده یانه ویت بینه سهرکرده و گه وره. ئه مه تۆمه تیک بووه بو په یامبه رانیش هه لبه ستراره، دهرباره ی مووسا وتویانه: ﴿وَتَكُونَ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ﴾ [یونس: ۷۸] «تا بو هه ردووکتان (مووسا و هاروون) بیت گه وره یی (سه روکی) له زه ویدا.»

دهرباره ی نوح ده یانگوت: ﴿يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ﴾ [المؤمنون: ۲۴]

«ئهم (نوح) ته نیا که سیکه وه ک ئیوه، ده یه ویت خو ی بکاته گه وره به سهرتانه وه.»

* سته مکاران دل یان وابه سته ی ده سه لات، وا گومان ده به ن چاکسازان ململان ییان له گه ل ده که ن له سه ر ده سه لات، دهرباره ی مووسا ده یانگوت: ﴿وَتَكُونَ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ﴾ [یونس: ۷۸]

* ئه گه ر مروف دللی پر بوو له خو شه ویستی بو ده سه لات، وا گومان ده به ن چاکسازان ململان ییان له گه ل ده که ن له سه ر ده سه لات، دهرباره ی نوح ده یانگوت: ﴿يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ﴾ [المؤمنون: ۲۴]

* چاکسازان دژی سهرکرده ناهه قه کان ده وه ستنه وه، ئه وانیش دژایه تییه که ده کهن به دژایه تی خاک و نیشتمان و گهل، مووسا بانگیشتی فییره ونی ده کرد بو باوه ره پینان به بیروباوه ری راست و وازه پینان له سته م، فییره ون ئه و کاره ی کرده دژایه تی نیشتمان:

﴿قَالَ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَنَّكَ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى﴾ [طه: ۵۷] «فییره ون ونی: هاتوویت بو ناومان بوئه وه ی ده رمان که یه له خا که که مان به جادوو گه رییه که ت ئه ی مووسا.

﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ [الأعراف: ۱۱۰]

«ده یه ویت له خاک و وه لاتی خو تان ده رتان کات، جا ئیوه فه رمان و راتان چیه له باره یه وه؟»

﴿قَالُوا إِنْ هَذَا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثُلَى﴾ [طه: ۶۳] «وتیان به راستی ئه مانه دوو جادوو گه رن که ده یانه ویت ده رتانه پرن له خاک و ولاته که تان به جادوو که یان و پرپاز و نه ریته هه ره باشه که تان له ناو به رن.»

* جهنگ له گهل چاکسازان ده کهن بو پاراستنی ده سه لاتیان وخویان ده شان وه له پشت جهنگی پاراستنی بیروباوه ره وه: ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ [غافر: ۲۶] «به راستی من ده ترسم که ئایینه که تان بگوریت.»

ههروه ها پاراستنی نیشتیمان: ﴿أَوَ أَنْ يُظْهَرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادُ﴾ [غافر: ۲۶] «یا له زه ویدا ئازاوه بنیته وه.»

* فییره ون ساحیره کانی له سه رانسه ری میسر کو کرده وه یه ک یه ک تا شکست به مووسا به پینان، کاتیک پیچه وانه ی جولانه وه به شان ه ی نستوو هه ژماری کردن که پلانیان گپراوه و ئه و کاره یان به سه رکر دایه تی مووسا کردوو ه ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ [طه: ۷۱] «بیگومان ئه وه (مووسا) گه و ره که تانه فییره جادوو ی کردوون.»

* بیگومان ئه و ئوممه تانه تیاچوون که چاکسازه کانیان به هوکاری فیتنه و دووبه ره کی وه سف کردوو: ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ [الشعراء: ۲۰۸] «هیچ شاریکمان له ناونه بردوو د لنیابه ترسینه ریکیان هه بووه.»

* چاکسازان به هوکاری دواکهوتنی ئوممهت و نه هامه تیی ئوممهت تۆمه تبار ده کهن: ﴿وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ﴾ [الأعراف: ۱۳۱] «به لام کاتیک تووشی به لا و خرابه بوونایه، (دهیانوت) به هووی شوومی مووسا و شوینکه وتووانییه وهیه.»

* هه موو په یامبه ران به توندیره و له بیروباوه ردا وه سف کراون له لایه ن دوژمنه کانیا نه وه، واته هه موو دوژمنه کانیان له لایه نیکی دیکه دا بوون، ئه ویش دارنران و به ره لَلایی بووه، به لام جیاواز بوون له ئه ندازه و جووری لادان و به ره لَلابوونیان.

* وه ها سهیری چاکسازان ده کهن که میشکیان پره له بوچوونی خه یالی و بیبنه مای هاندر و ورووژینه ر: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ عَرَّ هُنَّوَلَاءَ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال: ۴۹] «بیر بکه وه هر کاتیک دوورووه کان و ئه وانهی نه خووشی له دلایندا بوو، دهیانوت ئه وانه (موسلمانه کان) ئایینه که یان فریوداون، هر که سیک پشت به خوا به ستیت، ئه وه به راستی خوا به ده سه لاتی کار دروسته.»

* به کیک له و رینگه یانه ی هه قی پی ناشرین ده کریت و ده شیویندریت تۆمهت بارکردنی خاوه نه کانیا نه به وه ی شتی نووی و تازهیان داهیتاوه، تا خه لکی لپی رابکه ن، گه لی نووح و مووسا به و جووره مامه له یان ده کرد و ده یانگوت: ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي ءَابَائِنَا الْأُولَىٰ﴾ [المؤمنون: ۲۴] «ئیمه شتی وامان نه بیستوو له باوباییره پیشوو ه کانمانه وه.»

* له لای سته مکاران پیوه ره کان پیچه وانه ده بنه وه، وای لیدیت چاکسازی ده بیته گنده لای و گنده لیش ده بیته چاکسازی: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْزِلُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ [الأعراف: ۱۲۷] «ته شرافه کانی گه لی فیرعه ون ئایا واز له مووسا و هوزه که ی دهینی بوئه وه ی له ولاتدا (خاکی میسر) خراپه کاری بکه ن.»

* سته مکاران چاکسازان تومهت بار ده که ن به درو کردن له کاتیکدا که خویمان به راستی نه و کاره ده که ن، فیرعه ون تومهتی ده دایه پال مووسا به وه ی ساحیره، پاشان خو ی ساحیره کانی کو کرده وه له دژی مووسا: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ﴾ [یونس: ۷۹] «ئینجا فیرعه ون فه رمانی دا، وتی: ئاده ی هه رچی جادوو گه ری زانا و شاره زایه بیه ینن و بوم کو بکه نه وه.»

* فیرعه ون تا نه و کاته ی سیحر له بهر ژه وه نیدیدا بوو، به دوایدا ده گه را: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ﴾ [یونس: ۷۹]

جا کاتیک فیرعه ون بینی بووه ته به لگه ی مووسا، نه وکات سیحر لای بوو به درو و هه لبه ستراو: ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى﴾ [القصص: ۳۶]
وتیان نه مه (تو هیناوته مووسا) ته نیا جادوویه کی ده سته ه لبه سته.»

ئاكار و رهوشتی چاكسازان و ئامانج و ئامراز و شیوازیان

* زۆرجار كه ناكۆكى دهست پى دهكات، سهرهتا ههمووان بو سهرخستنى ههق ههولدهدهن، پاشان دهگۆرپت بو سهرخستنى خودى خۆيان، ههمووان بهو جوړهن تهنها كهسه راستگۆ و دهروونپاكهكان نهبيت.

* زۆرجار مروّف سهرخستنى خودى خۆى و سهرخستنى ههق تىكهَل به يهك دهكات، تا ئه و مروّفه دهمارگيرى دهگيرت و نهفس و خودى خۆى سهردهخات وا گومان دهبات ههقى سهرخستهوه.

* زۆرجار كهسهكان خودى خۆيان سهردهخهن به ناوى سهرخستنى ههقهوه، تهنها زانا نيههتپاكهكان دهتوانن جياكارى لهنتوان ئهم دووانهدا بكهن و نهزانهكانيش تووشى دىن.

* نووسهههكان به پهنهانى و بى ئهوهى ههست بكهن خودى خۆيان سهردهخهن لهژىر پهردهى سهرخستنى ههقدا، ستهم دهكات و سنوور دهبهزىنيت، وا گومان دهبهن لهپيناو سهرخستنى ئايىنى خودا ئه و كاره دهكهن، لهكاتىكدا بو سهرخستنى خودى خۆيان ئه و كاره دهكهن.

* ههركهس ئايىنى خودا سهربخات، خودا شكۆمهندى دهكات و سهرى دهخات هههچهنده له پاش ماوهيهكيش بيت، هههركهس خودى خۆى يان دهسهلاتهكهى سهربخات، خودا سهرشۆر و سهركزى دهكات هههچهنده له پاش چهنده سالىكيش بيت: ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ﴾ [الحج: ۴۰] «بيگومان خوا يارمهتى كهسانىك دههات (سهريان دهخات) كه يارمهتى (دينى) خوا دهدهن.»

* مروفي ژير له کاتي توورهيدا بهرپه رچ ناداته وه، چونکه له و کاته د سهرخستني نه فس له ژير په رده ي سهرخستني هه قدا خو ي حه شار ده دات. له فهرمووده يه کدا په يامبه ر (ﷺ) ده فهرموويت: «إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْكُتْ، ثُمَّ لَمْ يَكُنْ يَتَكَلَّمُ بِشَيْءٍ» (نه گه ر که سيکتان تووره بوو، با بيده نگ بيت).

* نووسه ر بريا ر ده دات له سه ر و اتا جياوازه کاني ناو هزر و ميشکي، وه ک چو ن دادوه ر بريا ر ده دات له سه ر که ساني داواکراوي به رده مي. تاوتوي و ديبه يت جوړيکه له دادوه ري و بريا ردان جا که واته با نووسه ر هيج شتيک نه نووسيت له کاتيکدا که تووره يه.

* نه و که سه ي دلسوژه بو خودا، په شيمان ناييته وه له و وته يه ي که و تويه تي به هويوه بوته جي ي ره خنه ي خه لکي، جا به و ره خنه گرته ي نه وان هيج شتيک نادورپيت، چونکه نه و بازرگاني له گه ل خودادا کردوه و سه رکه وتوو بووه، خه لک به شيک نين له و بازرگانيه.

* گه وره ترين ريگر له به رده م که سي چاکساز له گه يشتنی به و په ري شکو و دامه زراوي، بريتيه له ترسان له وته و ره خنه ي خه لکي: ﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [يونس: ۶۵]

«قسه يان خه مگينت نه کا؛ هه موو ده سته لات به خوايه.»

* ترسان له ره خنه و نازاردان له لايه ن خه لکيه وه، مرو ف بييه ش ده کات له ورد بي رکرده وه و هه لني جاندي حوکه مان، چونکه ترس به ندکه ري دل: ﴿لَا تَنْتَبِهْ فِي صُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ [الحشر: ۱۳]

بيگومان دليان له نيوه پتر ده ترسيت تا له خوا؛ چونکه نه وان که سانتيکي وان تيناگه ن.

* تهنها ئهوانه له رهخنه دهترسن که خراپه و شهري شاراوهيان ههيه، يان خير و چاکهيهکي ههيه و دهيهويت دهري بخت، يهکهميان دووړووه و دووهميان متمانه ي تهواوي نيهه.

* بهخشش و فهزلي خودا له گهل شوينکه وتوواني هه قدا به جوړيکه که کاريگه نابن به رهخنه و لومه ي خه لکي، پاشگه زنا بنه وه و داشکانيش ناکهن: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ [المائدة: ۵۴]
«له ته شهري سه رکونه که ران ناترسن. ئه مه زيده خه لاتيکه له خوداوه به هه رکه سيک خو ي حه ز بکات پي ي ده به خشيت.»

* ترسان له رهخنه و ره تکر دنه وه ي هه ق، ته نانه ت له ناو په يام به رانيشدا بووني هه بووه، مووسا فه رمووي ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ [الشعراء: ۱۲]
به راستي من ده ترسم پروام پي نه که ن.

خودا پي ي فه رموو ﴿قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا﴾ [الشعراء: ۱۵] «نه خير، سا هه ردو وکتان به موعجيزه کانمانه وه برؤن.»
واته: ئه وه هه سته ت راتنه گري ت له گه يان دني په يامه که ت.

* هه نديک له رهخنه کان به مه به ستي شکان دني وره و شکست پي هينانه، بو يه پيويست ناکات ئاوري به لادا بدري ته وه، په يام به ري خودا به وه که سه ي فه رموو که وته ي خه لکيان بو گواستو وه ته وه کاتيک به خراپ باسيان کردو وه: «وا زمان لي بهينه ده ربه ري ئه وان، مووسا زور له وه زياتر ئازاري چي شتو وه و ئارامي گرتو وه.»

* نه رمونياني له باسکردني بابه ته کان و حوکه مه کاندا ئه وه ناگه يه ني ت لاواز بيت و داشکاندن تيايدا وه ربه گريت، هيچ که س به ئه ندازه ي په يام به ران به سو ز نه بوون به رانه ر ئوممه ته که يان، له گهل ئه وه شدا بابه تانيکي جي گيريان هتيا وه و هيچ داشکانديان تيايدا نه کردو وه.

* نامۆزگاری گه وره ترين شته بکرېته ديارى، يه کيک له رېگه کاني گه وره دانانى ديارى ئه وه يه دياريه که برازېنېته وه و بېچرېته وه به پېچهرېکى شايسته، جوانکاري نامۆزگارېش برېتېيه له نهرمونيانى و به سۆز بوون به رانبه ر ئه و که سه ي نامۆزگاري ده که يت.

* بانگه واز ته و او شوېنى خوى ناگرېت ته نها به رپه وشتى بهرز نه بېت، خودا هه موو رپه وشته جوانه کاني له په يامبه ره که پيدا ته و او کرد، پېش ئه وه ي فرمانى گه ياندى په يامه که ي پڼ بکات، چونکه گه وره ترين رېگر له به رده م نامۆزگارېکاران ئاکار و رپه وشتيانه، به ره هم و شوېنه واري بانگه وازيان که م ده کات، به ئه ندازه ي که مکردنى رپه وشت و ئاکاريان.

* هه ق له خودى خويدا گه وره و مه زنه، به لام ئه قلله کان و زوبانه کان بچووکى ده که نه وه، که سى نهرمونيان هه رچهند له سه ر ناهه قېش بېت، ده بېنيت په يامه که ي به هووى نهرمونيانېيه که يه وه به سه ر که سانى خاوه ن هه قى رپووندا سه رده که وېت. نهرمونيانى وته کان ده رازېنېته وه، هه رچنده ناهه قېش بن ما کان الرفق في شيء الا زانه «نهرمونيانى له هه ر شتېکدا بووبېت هه ر جوانى کردوه.»

* به هېزى به لگه به س نيه به بؤ ملکه چبوونى خه لکى، به لکوو پېويستى به نهرمونيانى هه يه، به لگه ي په يامبه ر (ﷺ) قورئان بوو و جبريل پالېشتى بوو، له گه ل ئه وه شدا پېي گوترا: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ [آل عمران: ۱۵۹]

«ئه گه ر تۆ به دخوو و قسه ره ق و دلره ق بوويتايه، ئه وه هه موو بلاوه يان ده کرد له ده ورت.»

* باوه رپوونت به بۆچوونه کانت ئه وه ناگه يه نېت به ره قى بېگه يه نيت، خو بۆچوونه کانت له وه حى و سروس راستر نين و له کوشتن ره قتر نين، له گه ل

ئوه شدا ئیبراهیم به کوره کهی فهرموو: ﴿إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ﴾ [الصافات: ۱۰۲]

«(ئیبراهیم) وتی ئهی کوره خو شه ویسته کهم به راستی من له خودا بینیم که سهرت ده برم جا سهرنج بده، ده لئی چی و رات چیه؟»

* نهرمونیانی زور گرینگه، به لام واز له ههق مه هینه بوئه وهی خوشیان بویت، په یامبه (ﷺ) فهرمووی: «یقال للرجل: ما أ عقله وما أظرفه وما أجلده! وما فی قلبه مثقال حبه خردل من إیمان» «به پیاوی وه ها ده وتریت: ئای چهنده ئاقله، چهنده زیره که، چهند به هیزه، که چی تۆسقالیک ئیمان له دلیدا نیه.»

* نهرمونیانی و مامه له رهقی ههر دووکیان حاله تی تایبهت به خو یان ههیه، خودا به موسا و هارون ده فهرموویت ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا﴾ [طه: ۴۴] «جا قسه ی له گه ل بکه ن به نهرمونیانی.»

جا کاتیک سهرکه شی و خو به گه وره زانینی فیرعه ون ده رکه وت، کاره که قورسکرا له سه ری: ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثُورًا﴾ [الإسراء: ۱۰۲] «من دلنیا به راستی ئهی فیرعه ون که تۆ تیاده چیت و له ناوده بردریت ئه گهر ههر ئاوا بیربکه یته وه.»

* نهرمونیانی و مامه له رهقی ته نها په یوه ست نین به ئه ندازه ی هه له و خراپه وه، به لکوو په یوه ستیشن به و که سانه ی ئه نجامی ده دن، په یامبه نهرمونیان بوو له گه ل ئه و که سه ی میزی له مزگه وته کهیدا کرد و توند بوو له گه ل ئه و که سه ی تفی له ناو مزگه وته کهی کرد، له گه ل ئه وه ی میزکردن کاریکی خراپتر بوو، به لام بکه ره که ی نه زان بوو.

* گه وره ترین فیتنه و ئاشووب بۆ زانایانی راستگۆ ئه وه یه بابه ته ناپیویسته کان سه رقالیان بکات له بابه ته پیویست و گرینگه کان. به تایبهت ئه گهر بابه ته ناپیویسته کان هاو تابیت له گه ل هه واو ئاره زوو و سه لامه تیدا.

* زورېک له هه لهی زانایان و پېشه‌وایان سهرقالبوونیانه بهو بابه‌تانهی ناپېویستن له بابه‌تانیك که پېویست و گرینگن، جا کاتیك که ویسترا چاکبکرین بهلگه به فزل و گه‌وره‌یی بابه‌ته لاهه‌کیه‌کان ده‌هیننه‌وه، له کاتیكدا ناکوکی له‌سه‌ر فزل و گه‌وره‌یی نه‌و بابه‌ته نییه.

* چاکسازان زوریکیان سهرقالی ریگرین له خراپه به‌لام به‌گویره و ویستی له پیشینه‌ی کاربه‌ده‌ستان، نه‌وه‌ک به‌گویره و ویستی له پیشینه‌ی بابه‌ته‌کان له ئاییندا، ئەمانه‌ روو ده‌که‌نه چه‌سپاندنی هه‌ق به‌لام له ئاراسته‌یه‌کی هه‌له‌وه.

* ریگری مه‌که له‌هه‌له‌یه‌کی بچووک له کاتیكدا ریگریت له هه‌له‌ی گه‌وره‌ فه‌راموش کردووه.....ئو کاره‌ش له‌پیناو که‌سێکدا بکه‌یت که ئه‌وه‌ی لی خواستوی، یان به‌رپی ئەوانه‌دا برۆیت که پینوانه‌کانیان لی شتواوه، خودا چه‌ندان پینوانه‌ی له‌نیوان تو و خه‌لکیدا داناوه پینویسته‌ کار به‌و پینوانه‌ بکه‌یت.

* هه‌ق بوونی شتگه‌لیک له خودی خویندا واتای ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت که ده‌بیت مروّف پیه‌وی سهرقال بیت.

* له‌گه‌وره‌ترین و ئاشکرترین هه‌له‌کان ئه‌وه‌یه، بابه‌ته له‌پیشینه‌کانی ئایین به‌پی سیاست ریك بخریت، نه‌ک سیاست ریك بکه‌یت به‌گویره‌ی بابه‌ته له‌پیشینه‌کانی ئایین، سیاست هوکاریکه بو چه‌سپاندنی هه‌ق نه‌ک خودی خوئی ئامانجی سه‌ره‌کی بیت.

* مروّقی راستگو هه‌رکات خودا ویستی نه‌وکاته هه‌ق ده‌رده‌خات، نه‌وه‌ک چاه‌پروانی ویستی خه‌لکی و رووداو و سیاست بکات به‌گویره‌ی ئەوان هه‌ق ده‌ربخات.

* ترسناکترین مه‌به‌ستی ته‌ماشاکارانی فکر و بیروباوه‌ره‌کان، ئه‌وه‌یه می‌شکیان سهرقال بیت به‌ویست و کیشه‌ی تاکه که‌سییه‌وه، وه‌ها نیشانی

بدن بابه تیکی گشتیه و کیشهی هه موو کۆمه لگایه، به و هۆیه وه بابه تگه لیک زیندوو ده که نه وه که له هزری خه لکیدا بیرچونه ته وه.

* هیچ یاسا و شه ریه تیک له شه ریه تی خدا باشتر نییه، هیچ که سیش باشتر و به توانا تر نییه له په یامبه ران، که چی ده بینیت به په بهندی بابه ته کانیا ن بو هاتوو ه ئه مه ش هۆکاری که می نییه له په یامه که دا، به لک وو هۆی لاوازی ئه قل ه کانه، چونکه ئه وهی به خیرایی وه رگریت، به خیرایی وازی لی ده هیندریت.

* هاوارکردن له ناو خه لکیدا به بی به لگه خه لکانیکی زۆر به خیرایی کۆده کاته وه، به لام چهنده خیره به ره و پرووی برۆن ئاوا ده گه رینه وه، به لام بانگ کردنی خه لکی به شینه یی و له سه رخویی به درخستنی به لگه وه هه رچهنده ده بیته هۆی ئه وهی خه لکی به لاوازی پرووی تی بکه ن و به ره و پرووی برۆن به لام واده کات به رده وام بین هه رچهنده ژماره شیان که میش بیت، بانگه وازی په یامبه ران هه ر به م جوړه بووه.

* داشکاندن ناکریت بو ئه و که سانه ی له سه ر ناهه قین، به لک وو له گه لیدا ری ده کریت تا کوو چاک ده بیت، چونکه ئه گه ر داشکاندان له هه ندیک بابته بکهیت، هه مووی له ده ست ده دهیت.

* ئه گه ر به به شیکی که م له هه ق ده ست پی بکهیت و به ره و به رزی برۆی، باشتره له وهی له سه ره وه ده ست پی بکهیت و دارمیت و سه ره وه و خواره وه ش بشیوینیت.

* چاکسازی ده ولته و کۆمه لگا لاده ره کان له لایه ن لاوازه کانه وه له خواره وه به په بهندی ئه نجامی ده دن تا کوو ده گه نه لوتکه ی هه ره مه که، چونکه که م جار چاکسازی به پیچه وانه وه ده کریت، به و جوړه له قور ئاندا هاتوو و میژووش بو ی تو مار کردووین.

* پټوښته خاوهن په یامه کان ژيانیکی هاوشیوهی خه لکی بژین، هه رچه نده ژیانیان نریک بیت له خه لکییه وه، وته کانیان زیاتر ده چسپیت، خودا ده ربارهی په یامبه ره که ی ده فهرموویت: ﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ [المؤمنون: ۳۳] «له وه ده خوات که ئیوه لئی ده خوون و له وه ده خواته وه که ئیوه لئی ده خوونه وه.»

* نه گهر زانایان هه نگاویک له خه لکی گشتی دوورکه و تنه وه، نه وانیش به هه مان نه ندازه لئی دوور ده که ونه وه. هه ر بویه په یامبه ری خودا (ﷺ) له گهل بچووک و گوره و نازاد و کویله و ده ولهمه ند و هه ژاردا ژیانی به سهر ده برد.

* ناکریت به هوئی ریگری له خراپه وه، تومته بخریته پال نییه ته کان و نییه ته کان بخویندرینه وه، خالیدی کوری وه لید ده لیت: چه ند نوپژخوین هه یه به زوبانی شتیک ده لیت که له دلیدا بوونی نییه، په یامبه ری خوداش (ﷺ) فهرمووی «من فهرانم پین نه کراوه دلی خه لکی بپشکنم.»

* بانگه وازی هه ندیک له خه لکی دروسته، به لام خوئی خراپی ده کات به زیاده روهی کردن تیایدا به وه هوپه وه خه لکانیک لئی دوور ده که ونه وه و وازی لئ ده هیین، یان خوئی زور شلره وی تیدا ده کات له گه یانندیدا به خه لکی و به وه هوپه وه له ناو ده چیت.

* بانگخوازه کان نه گهر ته نها باسی مژده کان بکه ن به بی باسکردنی سزاکان یان به پیچه وانه وه، نه وا بابزانن پیچه وانه ی بانگه واز و ریباری هه موو په یامبه ران کاریان کردوه: ﴿مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ [فصلت: ۴۳] «نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) شتیک به تو ناوتریت که به پیغه مبه رانی پیش تو نه و ترا بیت، به راستی په روه ردگاری تو خاوه نی لیوردن و لیخوشبوونه بو باوه رداران و توله سینه ری به نازار و ئیشه له بیباوه ران.»

* ئه گهر كه سانيك له په پره وى بانگه واز بياندا لپرسينه وه يان له سهر خراپه لابردبوو، ئه وا بانگه وازه كه يان به كه مخير هه ژمار ده كريت: ﴿وَأَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [آل عمران: ۱۰۴] «ده بيت له ناو ئيوه دا كوومه ليك بيت، بانگه واز بكن بو چاكه، فرمان بدن به هه موو چاكه يه ك و بهرگري بكن له هه موو خراپه يه ك.»

* ئاشووب و تاقير كرده وه زياتر به روكي ريگرى كار له خراپه ده گريت وه ك له فرماندهر به چاكه، بويه هه نديك له چاكسازان واز له ريگرى له خراپه ده هينن، ته نها فرمان به چاكه ده كهن تاكوو پاريزراو بن، به مهش په يامه كه يان ده شيويت.

* شهريعت له سهر دوو به شه: كردن و نه كردن. مروف حهز ده كات كرده وه بكات نه ك كوومه له كرده وه يه ك نه كات، چونكه وازه ينان وازه ينانه له ئاره زوو ه كان و كردن كردنى ئه و كارانه يه كه ده روون ده يخوازيت و پيى خو شه ئه نجامى بدات، هه نديك له بانگسازان شلگيرى ده كهن له ريگرى به كاندا و به پيى ويستى خه لكى ده لين: حه رامه و دروست نييه. زور ئاسان و شلگيرانه ده يلين، به لام به گروتينيكي زوره وه باسى فرمان پيكراره كان ده كهن ته نانه ت ئه گهر سونه تيش بيت، تاكوو خه لك به لاي خويدا كو بكنه وه له سهر حسابى ئايينه كه يان، ئه گهر كه سيك به ئه مين دابندريت له سهر مال و سامانيك، ئه وا له ئه مانه تپاريزى نييه، ئه گهر ته نيا هه والى قازانجيان پي بد هيت و زيانه كانيان لى بشار يته وه هه رچه نده پيشيان ناخوشييت. جا بزانه پاراستنى ئايينى خه لكى گرنگتره له پاراستنى مال و سامانيان. له كاتى كيشانى چاكه و خراپه كانيشدا له روژى دوايدا، جيا كرده وه به پيى سه ركه وتنه، خه لكى به وه هويه وه بانگسازى راستگو و فيلباز جيا ده كاته وه له يه كترى، وه ك چون بازرگانى فيلباز و راستگو به قازانجياندا جيا ده كنه وه.

* ئىسلام ياسا و رېځخه رى ئوممه ته، لابر دنى له دهرووندا زور سهخته. چونکه هاوتاي سروشتى مرؤف دابه زيوه، به لام راگه ياندى وه ها ده رى ده خات که ئىسلام تهنه ئاکار و رهوشت و پهروه رديه و له هه ولدان نهو جوړه بانگخوازانه ده ربخه ن تا لايه نه گه وره کهى ئىسلام بشارنه وه.

* چاکسازى به ته واوى نايه ته چن له سه ر خراپه کاران تهنه به روانى بو هه موو لايه نه کانى نه بيت له کات و شوين و ئەندازه و جوړ و شوينه وارى کارى گه ريه کانى. چاکسازى ده رمانه، نه گه ر چاره سه رى هه موو نه خو شه کان به يه ک جوړ ده رمان بکريت، نهوا زور يان ده مر ن.

* له ته واو هينانه چي هه ق نييه تهنه هه ق نه نجام بده يت و به س. به لکوو هينانه چي هه ق به وه ده بيت هه ق نه نجام بده يت له شويني ديارى کراوى خويدا، چونکه هه موو پو شاکيک گونجاو نييه هه موو خه لکى خو يانى بز برا زينه وه، هه روه ها هه موو وته باشه کانيش گونجاو نيين بو هه موو رووداويک بگو ترين.

* بانگه وازى په يامبه ران و چاکسازيان به نه ينى و ئاشکرا بووه به گو يره ي به رزه وه نديى بابه ته که، هه رچى باسکردن و ئاشکراکردنى تاوان له لايه ن تاوانبارانه وه، له بانگه وازى په يامبه ران نه بووه هه مووى به نه ينى رېگريان لى بکات و به ئاشکرا رېگري نه کات.

* نه گه ر به ئاشکرا ئاموژگارى که سيک کرا له سه ر تاوانى کى که به نه ينى نه نجامى داوه و نهو کاره بووه هو ي نه وه ي تاوانه که به ئاشکرا نه نجام بدات، نهو که سى ئاموژگارى کار تاوانى خو ي و نه ويشى له نه ستودا ده بيت: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعَظْمُهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ [النساء: ۶۳] «که واته روويان لى وه رگيړه و ئاموژگاريان بکه بلنى پييان ده رباره ي خو يان وته يه کى ره وان و کارى گه ر.»

* ههرکس تاوانی به پنهانی کرد که هرچنده گورهش بیت، ئەوا ناییت به ئاشکرا ئامۆژگاری بکریت نهوک بهو هویوه له رقدا ئەنجامی بدات: ﴿وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَيِّنًا﴾ [النساء: ۶۳] «ئەوانه کەسانیکن خوا دەزانییت چی له دلیاندا ههیه، کهواته روویان لێ وهرگێره و ئامۆژگارییان بکه بلی پێیان دهربارهی خۆیان وتهیهکی رهوان و کاریگهر.»

* به کارهینانی ئامۆژگاری به شیوهی ئاشکرا و نهینی له چاکسازیدا رێبازی په یامبهران بووه، به گوێرهی حال و پێویستی گوێریوانه. نوح فهرمووی: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾ (۵) ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ [نوح: ۸-۹] «له پاشان به ئاشکرا بانگم کردن. ئینجا (دهمیک) بۆم ئاشکرا دهکردن (دهمیک) بۆم پنهان دهکردن به پنهانکردنیکه تهواو.»

* ئەگەر خراپه به ئاشکرا ئەنجامدرا، ئەوا به ئاشکرا رێگری لێ دهکریت، پاراستنی شکۆی ئاین گهورهتره له پاراستنی شکۆی خهڵکی.

* ئازادی تاکه کهسی ناییت بقۆزیتهوه بۆ ئەنجامدانی تاوان به ئاشکرا، ئوممهت وهک کهشتیهک وایه، ئەگەر خراپه کار خۆی له کهشتیه کهوه فری بداته ناو ئاوهوه بێ مهترسیتره له کونکردنی کهشتیه که، چونکه تاوانیکه بچووک که گشتی بیت گهورهتره له تاوانیکه گهورهی تاکه کهسی.

* ئەگەر کهسێک ئامۆژگارییهکی زۆری کرد له سههر خراپهیهک که پێویستی به ئەوهنده ئامۆژگاری کردن نهبوو، ئەوا ئەو کاره به هۆی نهزانیی یان ئارهزوویهکی شاراو له دهروونی ئامۆژگاریکاردا رووی داوه. ئەمهش وادهکات کهسی ئامۆژگاریکارو ئامۆژگارییه که وهرنه گریت و گومانی خراپ ببات به ئامۆژگاریکار و خراپه کهی خۆی سهربخات.

* ټو کهسهی راهاتبیت لهسه ر دیتنی خراپه و رپرگری لئ نهکات و پپی ناخوش نه بیت ته نانهت له دلشدا، ټوا ټو کهسه بیئیماننه یان ئپمانی لاوازه هه رچهنده خواپه رستیش بیت، له فرموده دا هاتووه: «ټه گهر نه یتوانی، با به دلی پپی ناخوش بیت، ټه وهش لاوازترین ئیماننه.»

* ټه گهر نهت توانی خراپه یهک بگوړی، ټوا هاونشینى مه کهه، چاکساز کرداره کانی ده بنه پشتگیری وهک چون به وته پشتگیری دهکات، خودا رپرگری له په یامبه ر کرد بچپته ناو مزگه وتی ضراره وه له کاتیکدا مزگه وت بوو ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ [التوبه: ۱۰۸] «هه رگیز نوپزی تیدا نه کهی.»

* به ربه ستنیک له به ربه سته کانی به ردهم کهسی چاکسازى خودا ویستدا، ټه واننه که له راست و چه پپی دان له گروهه جیاوازه کان که به ژداری ده کهن له ئاموژگاریه کانیدا، جا به هوپانه وه وینایهک بو که سایه تی چاکساز داده نریت به پپوهی کهسانی چوارده وری، وهک چون وینای گه شتیاریک ده کریت به کهسانی هاوه لی له گه شته کهیدا.

* یه کهم سیفه تی په یامبه ر له په رتوو که کانی پپشودا بریتی بووه له فرمانکردن به چاکه و رپرگری له خراپه: ﴿يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] «ټو کهسهی که (نامه داره کان) ده بیینن به نووسراوه یی لایانه له تهورات و ئینجیلدا که فرمانیان پپ نهکات به چاکه و رپرگریان لئ دهکات له خراپه.»

بوپه خاوهن په رتوو که کان و دوور ووه کان ره قیان لپی بوو.

* ته نها ټه وانه ر قیان له فرمانکردن به چاکه یه که وازیان له چاکه هپناوه و ره قیان لپیه تی، ټه وانهش ر قیان له رپرگریه له خراپه که خوین خراپه ټه نجام ده دهن و خویشان ده ویت، خودا هه ر دووکیان له وه سفی دوور وواندا باس کردووه.

* تهنه ئهوانه دژايه تي چاكسازان دهكهن كه خراپه يه كيان ههيه و ده ترسن له دهستي بدن.

* «دهزگاي فهرانكردن به چاكه» هيز و پيگه ي خويان ههيه خودا به هو ي ئهوانه وه چهندين فيتنه و شهري لاداو، ئهوانه ي له دهره وهن بيتوانا بوون له زيانگه يانندن پييان، به لام ترسي ئه وه ههيه له ناخو دا تووشى فيتنه بكرين.

* ره تكدرنه وه ي ئاموژگاري تاوانيكي گه وره يه، ههنديك جار تاواني ره تكدرنه وه كه گه وره تره له تاواني ئاموژگاريكراو، ئيبين مه سعوود ده ليت: "گه وره ترين تاوان ئه وه يه مرو ف به براكه ي بلت: له خوا بترسه، ئه وپش بلت: تو خو ت له خوا بترسه، تو فهرانم پي ده كه يت؟"

* گه وره ترين شت كه ريگاي ئاموژگاري ده گريت، ئه وه يه كه ئاموژگاريكراو گوماني خراپ به كه سي ئاموژگاريكار ببات.

* ئه گه ر كه سي ئاموژگاريكراو گوماني خراپي به كه سي ئاموژگاريكار برد، ئه وا ئه و ئاموژگاريه له چاكسازيه وه ده بيته فيتنه بو ي.

* ئه گه ر ئاموژگاريكراوان ئاموژگارييان پي ناخوش بوو، ئه وا ده ستپيشخه ري ده كه ن بو هاتنى سزا بو يان، كو تا وته ي صالح پيش ئه وه ي سزا بو قه ومه كه ي دابه زيت: ﴿يَقَوْمُ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّصْحِيحِينَ﴾ [الأعراف: ۷۹] «ئه ي گه له كه م سويند به خوا به راستي په يامي په روه ردگارم پي راگه يانندن و ئاموژگاريم كردن و دلسوزبووم بوتان، به لام ئيه و ئاموژگار و دلسوزانتان خو ش ناويت.»

* هه لباردني ئه و كه سه ي كاري ليپرسينه وه «فهران كردن به چاكه» ده كات وه ك هه لباردني سه ركرديه، ئه گه ر مه رجه كاني تيدا بيته جي كه خودا دايناوه، ئه وا به هيچ جوړيك له كاره كه ي دوور ناخريته وه و په ك ناخريت،

خه لیفه موعته ضد پرساری له که سیک کرد که داندرا بوو بو فرمان کردن به چاکه: کی توی هه لبراردوو هه کاره؟ گوتی: نه وانهی تویان هه لبراردوو.

* یه کهم هه نگاوی خراپه کاری له نوممه تاندا ده برپینی نهو خراپه یه بووه به وته پاشان نه نجامدانی پاشان پاراستنی پاشان دژایه تیکردنی نهو چاکسازانه ی که دژیان ده وه ستنه وه. نه مه ئاخر هه نگاوی دژایه تییه، جا یان نهو گه له ده گه ریته وه یان هه رهس ده هیئت!

* سزای په کخستنی ناموژگاری و چاکسازی «فرمان ده کهن به چاکه و ریگری ده کهن له خراپه، یا خود خودا سزایه کتان به هیئت سهر، پاشان بیارینه وه و دوا که تان وه رنه گریت.»

* خودا سزای خو ی بو سهر نوممه تان داده به زینت به پیی جه نگر دنیان له گه ل فرمانکاران به چاکه و ریگری کاران له خراپه، ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ عَن بَغْيٍ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ [آل عمران: ۲۱] «پیغه مبه ران به نار هوا ده کوژن نهو که سانه ده کوژن که فرمان ده دهن به داد له خه لکی نه وه موژده یان بده ری به سزای پر له نازار.»

به لگه و ههواوئار هژوو

* جیاکاری نیوان مروّف و ئاژه له کان به تیگه یشتن و شوینکه وتنی به لگه کان پهیدا ده بیټ، نهک به تهنه گویبیسټیون بو به لگه کان، چونکه هه مووان ده بیستن: ﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ [الفرقان: ۴۴] «ئایا وا ده زانی زوربهی ئهوانه ی ده بیستن یا تیده گهن، ئهوانه ههر وهک ئاژه لن به لکوو ئهوان گومر اتریشن.»

* مروّف هه رچهند زیاتر ریگه ی ههقی لا روون بیټ، زیاتر به لگه ی له سه ر ده چه سپیټ، به هه مان شیوه تا به لگه کان روونتر بیټ لای مروّفه شلگیره کان، دابه زینی سزا بویان خیراتر و توندتر ده بیټ، خو ئه گهر به لگه کان له میشکی که سیکدا لاواز بوو یان تیگه یشتنی بو ی لاواز بوو، ئهوا دابه زینی سزا بو ی لاواز ده بیټ. ئه گهر به لگه و روونکردنه وه کان بوونیان نه بوو، ئهوا سزاش بوونی نامینیت، بویه خودا ده فهرموویت: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ [الإسراء: ۱۵] «ئیمه هه رگیز سزای (بهنده کان) نادهین هه تا پیغه مبه ر نه تیرین بویان.»

* ههق به به لگه ده چه سپیټ نهک به هیژ: ﴿وَأُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحُقُوقَ بِكَلِمَاتِهِ﴾ [الأنفال: ۷] «به لام خوا ده یه ویت وته کانی خو ی به راست ده رچیت و ههق ده رکه ویت.»

هیژ ده بیته هو ی پاریزگاری و شوورا بو ههق، نهک چینه ری تووی ههق.

* هیژ ههق دروست ناکات، به لکوو ههق ده توانیت هیژ دروست بکات.

* ټه و که سهی قورئان بهس نه بوو بپیته به لگه ی هق بو ی، ټهوا عه قلیشی
ته نیا سه رگه ردانی بو زیاد ده کات: ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ
عَلَيْهِمْ﴾ [العنکبوت: ۵۱] « ټایا بو ټهوان بهس نییه که ټیمه قورئانمان نار دووه ته
خواره وه بو سه ر تو ده خوینر ټته وه به سه ر یاندا.»

* چرووکیی دهر وون ته نانه ت له به لگه شدا بوونی هه یه. که سانیک بو چوونی
خویان به به هیز ده بینن هه رچه نده له راستیشدا لاواز بیت. ههروه ها بو چوونی
که سانی دیکه ش به لاواز ده بینیت، هه رچه نده به هیزیش بیت: ﴿وَأُحْضِرَتِ
الْأَنفُسَ الشُّحَّ﴾ [النساء: ۱۲۸] «هه رچه نده چرووکی و ره زیلی ټیکه لوی
دهروونه کان کراوه.»

* هه ر به لگه یه کی ټیلاهی که مرو ف بوه ستیت له باوه ره ټینان پی،
ده بینن هه ر ټه و مرو ف ه باوه ر به به لگه یه کی لاواز تر ده هی ټیت ټه گه ر بیت و
له به رژه وه نندی خوی بیت، ټه مه ش چرووکی بیر و فکره: ﴿وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسَ
الشُّحَّ﴾ [النساء: ۱۲۸]

«ټه مه هه و او ټاره زوویه که له به رگی به لگه دا.»

* ناکر ټ به لگه کانت خاوه ن پیگه و هیز بن به هو ی ټه وه ی خوت که سیکی
خاوه ن پیگه و هیزی.

* به ته نها هه بوونی به لگه بهس نییه، چونکه ټهوانه ی به رد و ټه ستیره و
مانگا و مشک ده په رستن به لگه ی ټه قلی و گو فتاریشیان هه یه بو ټه و کاره یان
که به به لگه ی به هیزی ده خه ملینن، به لام گرینگ ټه وه یه بزانی ت وه حی و
سرووش ده رباره ی ټه و به لگه یه چون بریاری داوه.

* وته ی درو و چه واشه کاری هه رچه نده زوریش بیت له به رانه ر به لگه ی
هه قدا خوی ناگر ټیت: ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ

وَتَوَكَّرَ الْكُفْرُونَ ﴿۳۲﴾ [التوبة: ۳۲] «دهیانه ویت پرووناکی (ثایینی) خوا بکوژینه وه به فووی ده میان. خوداش نایه ویت بیجگه له پرووناکی خوی ته واو بکات و سه رکه ویت، هه رچه نده بیباوه ران پیمان ناخوش بیت.»

* خه لکی له گه ل به لگه کان به جوړیک مامه له ده کهن، هاوشیوهی پیشه وهر له گه ل ماده خامه کان، به و جوړه ی بیان ویت به لگه کان به کاری ده هینن، هه رکه س جوړی ماده خامه که ی و بنچینه که ی بزانییت، ئه وکات به های ئه و ئاگره ده زانییت که مقده که ی پئ شل ده کاته وه، جا ماده که هه ر جوړ و شیواژیک بیت.

* له نیوان می شک و هزره کاندای دووری هه یه وه ک چون له نیوان جهسته کاندای بوونی هه یه، ئه گه ر له یه ک نزیک نه بنه وه، گوئیستی یه کتری نابن، به لگه که ت ده رمه خه بو ئه قلیک که له بوچوونی ئه ودا به به لگه هه ژمار ناکریت، ئه و که سه ی هزری له تو دووره له حه رامییتی تیکه لای تیناگات له کاتیکدا زینا به حه لال ده زانییت.

* زوړترین موناقه شه کان بو پروونکردنه وه ی به لگه کان نین، به لکوو بو چه سپاندنی به لگه کانن، به لگه کان روونن، سه رکه شی ته نها له تیگه یشتن و واتای به لگه که دایه، ئه بوو یوسف ده لیت: "جیگیرکردنی به لگه له سه ر نه زان ئاسانه، به لام وه های لئ بکه ییت داننانی پیدا بنیت، ئه وه کاریکی ئه سته مه.

* ﴿وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾ [الزخرف: ۴۸] «هیچ به لگه یه کمان نیشان نه داون مه گه ر ئه و به لگه یه گه وره تر بوو له هاوتاکه ی.»

له کاتی موناقه شه و سه لماندنی به لگه دا، وا باشه به لگه به هیزه کان دوا بخریت و به به لگه لاوازه کان ده ست پئ بکریت، تاوه کوو که سانی پچه وانه هه موو شوبه و گومانه کانیان ده ربخن، جا ئه وکات به لگه به هیزه کان ده هیندریت.

* هه ندیک جار به لگه ی به هیز له که سیکي گو مرا و نه زانه وه دهرده چیت، بزانه ئه و که سه خاوه نی ئه و به لگه یه نییه، به لکوو شهیتان پیی راگه یاندووه: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحُونَ إِلَيْكَ وَأُولِيَآيِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَكَ﴾ [الأنعام: ۱۲۱] «بیگومان شهیتانه کان به نه پنی شت به دۆستانیان ده لئین بوئه وه ی موجد له و دهمه ده میتان له گه ل بکه ن.»

بویه سونه ته (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) بلتیت له کاتی مناقه شه کردن له گه لیاندا.

* هه ندیک له بوچوونه باتله کان به به لگه رهت ده کرینه وه، هه ندیکیشیان ته نها خو په نادانی به خودا له شهیتان به سه، چونکه له به شیک له وه حی و سرووشی شهیتان هه ژمارده کرین: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحُونَ إِلَيْكَ وَأُولِيَآيِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَكَ﴾ [الأنعام: ۱۲۱]

* هه به لگه یه ک که ئه سته م بوو بتوانیت بو خه لکی روون بکه یته وه، ئه وه بیده نگبوون لئی باشتره له باسکردنی، به لگه ی مه ریهم به هیز بوو به لام تیگه یاندن و روونکردنه وه ی قورس بوو بو میشکه کان: ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ [مریم: ۲۶] «به راستی من قسه کردنم له سه ره خو م نه زر کردووه بو (خوای) میهره بان، له به ره ئه وه ئه مرؤ قسه له گه ل هیچ که سیکدا ناکه م.»

* موناقه شه له گه ل خاوه ن باتله کان مه که هه رچه نده به لگه شت لابتیت، تا ئه و کاته ی توانای ته واو به کاره یانی به لگه کانت ده بیت، ئه م کاره ش له ترسانمان نییه له هه ق، به لکوو ترسمان له تویه، هه ندیک جار مرؤف به گوچان ده کوژریت له کاتیکدا کوژراوه که شمشیری به ده سته وه یه، به لام نازانیت جوان به کاری به پنییت.

* کاتیک بته ویت لادان و گومرایي گرووپه لادهره کان ئاشکرا بکهیت، ئەوا زیاتر پښووستت به به لگه ی نه قلییه وهک له به لگه ی ئەقلی، تنها مهزه به ی رافیزه کان نه بیت که تنها ئەقَل به سه بۆ ره تدانه وه یان!

* ماده گهرکان هیزی به لگه و ههقیان له پیشچاو ونه، کافرانی قوره ییش وا گومانیان ده برد ههر که په یامبه ر وه فاتی کرد، په یامه که ی به کۆتا دیت، چونکه مندالی کوری نییه تا به رده وام بیت له سهر ر یبازه که یی، به دواپراو وه سفیان ده کرد. به لام خودا ناوی په یامبه ری به زیندووی هیشته وه و ئەوانیش ناویان سراپه وه له گه ل ئەوه ی چه ندان وه چه و نه وه یان هه بوو.

* هه واوئاره زوو مروّف کوپر ده کات له دیتنی به لگه و هه ق، هه رچه نده ئەو به لگه یه به هیز بیت، ئەوا له دهروونی ئەو که سه ی هه واوئاره زووی تیکه ل بووه به لاواز ده یینن: ﴿قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ﴾ [هود: ۵۳] «وتیان ئەی هوود تۆ هه چ به لگه یه کی روونت بۆ نه هینا وین، بۆیه ئیمه ش واز له په رستراوه کانمان ناهینن له به ر قسه ی تۆ.»

* ئەگه ر که سانی پیچه وانه باوه ریان به به لگه کانت نه هینا و نه هاتنه سهر ر یگه ی هه ق، ئەو کاره یان ئەوه ناگه یه نیت و ته کانت هه له یه. هه ندیک له په یامبه ران هه چ که س باوه ریان پی نه هینا وه، شیوازی بانگه وازیان گۆریوه، به لام بنچینه و ر یبازی هه قیان نه گۆریوه بۆ ده سخستنی شوینکه وتوو.

* گه وهره ترین به لگه کانی گهردوون به لگه ی چه سپاندنی بوونی خودایه، که چی خه لکی ناکوکیان تئ که وت و دانیان پیدا نه نا، تۆ ئەی مروّف ناتوانیت به لگه کانت بچه سپینیت وهک چۆن خودا به لگه کانی چه سپاندووه، ئەگه ر هه ق له لات چه سپی، ئەوا با نه یاره کانت نه بنه ر یگر بۆت.

* باوه ر نه هینانی خه لکی به وه هه قه ی بانگه شه ی بۆ ده که ییت، وات لئ نه کات گومان و لادانت بۆ دروست بکات و لابده ییت له هه ق، هه ندیک له خه لکی

ره تکرډنه وه و باوه رنه هینانیا ته نها به هوئی سهرکه شی و مل هورپیا نه وه یه له گه ل هه موو ئه وانه شدا تو به لگه ت به هیتر نیه له په یامبه ران: ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ [آل عمران: ۱۸۴] «جا ته گهر باوه رپان پښ نه کردی، ئه وا بیگومان بروا نه کراوه به پیخه مبه رانی له پیش تووه هیناویان به به لگه روونه کان.»

* به لگه ی گومراکان دووباره و ساوه، به لام شیوه ی دهر برینه کانی ده گورن و تازه ی ده که نه وه، هه مان هه له ی ئوممه تانی پیشوو دووباره ده که نه وه: ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا آيَاتِنَا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [البقرة: ۱۱۸] «ئه وانه ی که له پیش ئه مانیشدا بوون هه مان شتیان ده وت، دل و دهر وونیا ن له یه که ده چیت، بیگومان نیشانه ی زورمان باسکر دووه بو که سانیک که به شوین دلنیا پیدا ده گه رین.»

* ئه قل هیچ به لگه یه کی نوئی نه هیناوه بو ره تکرډنه وه ی وه حی و سرووشی خودا، هه موو به لگه تازه کان به لگه ی گه لی: نوح، عاد، سه موود، ئیبراهیم، لوط، موسا، عیسا و موحه ممه د بوون، به س ته نها شیوازی دهر برینه که یان گوریوه.

* به لگه ی هیچ که سیکم نه بینوه هینا بی تی بو چه سپاندنی ناهه قییه که که له وه و پیش بوونی نه بوو بیت، ته نها ئه وه یه شیوازی دهر برین و زمانیا ن جیاوازه، ئه مه ش ده که نه هوکار بو گورینی ئه وه هه له یه ی که ده یانه ویت بیچه سپین.

* ده وتریت زورینه ی خه لکی و کومه لگاگان ئه و کاره ده که ن! جیاوازی ئه م وته یه و به لگه ی گه لانی پیشوو چییه که له به رانه ر په یامبه رانیا ن به کاریان هیناوه، خودا بو مان ی روونکر دووه ته وه و ده فه رموویت: ﴿وَلَا يَكْفُرُ الْإِنْسَانُ لِقَوْلِهِمْ﴾ [هود: ۱۷] «به لام زورینه ی خه لکی بروا ناهین.»

* ده لاین: زۆرینه ی خه لکی ئه و کاره ده کهن. هه ق به ژماره ی شوینکه وتوانی نانسریت، له هه موو کاتییدا زۆرینه بۆچوونیکى جیاوازی هه بووه له بۆچوونی سهرده می دواى خۆی، جا ئایا هه ق هه لده گه رپته وه بۆ ده ستخستنی شوینکه وتوان؟!

* هه ق سه ره به خۆیه. له هه ر شوینیک زۆرینه به دى کرا، مه رج نییه هه ق به دى بکریت، ئه گه ر سه رده م و سه ده کان له ده ست مرؤفیکدا وه ک په رتووک بوونایه، هه ر په ره یه ک سه ده یه ک بووايه و مرؤف هه لى دابایه وه، ده بیئیت هه موو سه رده میک زۆرینه بوونی هه بووه، جا ئایا هه ق هه لده گه رپته وه به هه لگه رانه وه ی ده ستی؟!

* ژماره زۆری دوژمنان و که سانی نه یار هه یج کاریگه ریه ک ناخاته سه ره ه ق، ته نها لای ده روون لاوازه کان و ئاره زوو بازه کان نه بییت: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفْرًا﴾ [الفرقان: ۵۰] «سویند به خوا به راستی ئیمه به چه ند جوړ ئه م (ئیشه انه) مان گوړی له نیوانیاندا، تا بیربکه نه وه، به لام زۆربه ی خه لکی، جگه له سه پله یی (ببباوه ری) هه یجان ناویت.»

* هه ق دروشمیک نییه زۆرینه جیبه جیى بکه ن، خودا هه رکات به زۆرینه ئوممه تیکی له قورئاندا باس کرد بییت، ئه وا گو مراهی داوه ته پالیان. خودا نزیکه ی هه فتا جار له قورئاندا ئه و باه ته دووباره کردووه ته وه.

* مانۆری سه ربازی ته نها به زۆری ژماره نایه ته جئ، به لکوو به به هیزی ئیمان و به لگه و سه له ماندن ده بییت: ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُرُوكُكُمْ فَلَمْ تَغْنَمْ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾ [التوبة: ۲۵] «له رۆزی حونه نیشدا (یارمه تیدان) که به زۆری خوتاندا ده نازن، به لام هه یج سوودیکى نه بوو بۆتان.»

* ئه گه ر بۆچوونی زۆرینه له پيش بووبا، ئه وا ده بوو بۆچوونی گه لی لووط له بۆچوونی لووط له پيشتر بییت و فیرعه ون له مووسا له پيشتر بووبا، و ئه بوو جه هل

له په يامبه ر له پيشتر بووبا. ره چاوى زورينه ده كرىت، به لام نه گهر پيچه وانهى هه ق بوو نه وكات هيچ به ها و ئه رز شىكى بو داناندرىت.

* هه ندىك له خه لكى له هه ق راده كهن به هوى كه مى شوينكه وتوانىيه وه، ههروه ها فريو ده خوڼ به زورى ژماره ي ناهه قان، پاكي و بيگه ردى بو ئه و خودايه ي په يامبه رانى له سه ر هه ق چه سپاندووه هه رچه نده تنها بوون، ههروه ها ئه بووبكرى چه سپاند وه ك تاكه شوينكه وتوو بو تاكه په يامبه رىك.

* ژماره زورى ئه وانهى خراپه ئه نجام ده دن نابنه هوى گورىنى ئه و خراپه يه بو چاكه، ههروه ها وازه ينانى خه لكى له هه ق نابيته هوى گورانى بو ناهه ق، هه ق هه قه هه رچه نده خه لكيش وازى لى به ينن، ناهه قيش ناهه قىيه هه رچه نده خه لكى ئه نجامى بدن.

* ﴿وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ﴾ [الأنعام: ۱۱۶] «ئه گهر تو گورىپه لى زوربه ي ئه وانه بيت كه له سه ر زه ويدان، له ريگاي خوا گومرات ده كهن.»

سه رسامبوون به زورينه و په يوه ستركردنى به هه قه وه هه له يه كه هه موو ئوممه تانى پيشووى پى گومرا بوون، زمانى ژماره كان زورجار به كاردىت وه ك چوڼ نه فامه كان به كاريان ده هينا.

* به لگه ي دروستى بو شتىك ده هيننه وه به وه ي خه لكى لايان قورس و گران بووه سه رها لى دووركه وتوونه ته وه پاشان هوگرى بوون و كر دوويانه، نازانن په يامبه ران كاتىك نىردراون گه له كانيان هوگرى تاوان بوون له شىرك و هاوړه گه زبازى و زينا و رپيا.

فیتنه‌ی شویتکه وتووآن، لاساییکردنه وه‌ی زۆرینه و خاوه‌ن هیژه‌گان

* ئەگەر به‌ندکردنی جه‌سته به‌ کۆت و زنجیر بێت، ئەوا به‌ندکردنی ئەقَل بریتییە له‌ ته‌قلید و شوینکه‌وتنی کوێرانه.

* شوینکه‌وتنی تاکه‌گان و که‌سه‌گان زۆر جار ده‌مارگیری و سۆز په‌ره‌ی پێ ده‌دات، بۆیه‌ زۆرینه‌ی په‌شیمانیه‌: ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ [البقرة: ۱۶۶] «کاتی‌ک که‌ پێشه‌واکان یه‌خه‌ هه‌لده‌ته‌کینن له‌وانه‌ی (له‌ دنیا‌دا) دوایان که‌وتوون و سزایان (به‌ چاوی خۆیان) بینی و هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کیان پچ‌رایه‌وه.»

* هیچ که‌سێک له‌ په‌یه‌که‌دا رامه‌گره‌ که‌ گوێرایه‌لی بکه‌یت به‌ی بوونی به‌لگه‌ و زانست، ئەوه‌ خوایه‌تییه‌که‌ ته‌نها بۆ خودا ئەنجام ده‌دریت: ﴿وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ [آل عمران: ۶۴] «هه‌ندی‌کمان هه‌ندی‌کمان به‌ په‌روه‌ردگار داده‌نین.»

ئهم ئایه‌ته‌ له‌ گوێرایه‌لی کوێرانه‌ی خه‌لکی بۆ گه‌وره‌کانیان دابه‌زیوه‌.

* شوین بۆچوونی هیچ که‌سێک مه‌که‌وه‌ له‌ به‌رئه‌وه‌ی که‌ ئەو که‌سه‌ت خۆش ده‌وێت، هه‌روه‌ها پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی هیچ که‌س مه‌که‌ له‌ به‌رئه‌وه‌ی په‌قت لێیه‌تی، خۆشه‌ویستی تاکه‌گان و په‌قلیبوونیان سۆزیکه‌ چاوه‌کان کوێر ده‌کات له‌ هه‌لبێزاردنی خودی هه‌قدا.

* خودا هه رتا کتیک رادهستی ئه قلی خوڤان ده کات، تا له سرووش و وه حی تن بگات، له روژی قیامه تیشدا ته نها له گهل ئه قَل و سرووشدا ده مینیته وه، راده ستکردنی بو هیچ که سیکي دیکه لیت وه رناگیریت: ﴿قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدِيَ رَقَدَ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ﴾ [ق: ۲۸] «خو ده فهرموویت: له لای مندا ده مه قالی و مشتومر مه کهن، چونکه بیگومان پیستر هه ره شه م (له باره یه وه) ناردوو بو تان.»

* له ژیر سیبه ری هیچ که س مه مینه وه، چونکه ئه گهر بروات سیبه ره که شی ده بروات، به لکوو له ژیر سیبه ری زاتیکدا بمینه وه که سیبه ره که ی لاناچیت و ناروات.

* فکر و بوچوونه کان سیبه ری خاوه نه که یانن، به گوڤانیان ده گوڤین، له ژیر سیبه ری هیچ که س مه مینه ره وه ئه گهر ئه و گوڤا توش ده گوڤیت.

* لایه نگری بو حیزب و شوینکه وتنی گرووپ و تاقمه کان وا له مروف ده کات ئاماده کاری نه مینیت بو دوزینه وه ی وه لامیکی مه زن و گونجاو بو پرسیاره هه ره گه وره که ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ [القصص: ۶۵]

«روژیک دیت خوا بانگیان ده کات و پیمان ده فهرموویت: ئه وه وه لامی پیغه مبه رانتان چون دایه وه؟»

* ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ [القصص: ۶۵]

«روژیک دیت خوا بانگیان ده کات و پیمان ده فهرموویت: ئه وه وه لامی پیغه مبه رانتان چون دایه وه؟»

﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَصَلُّوْنَا السَّبِيلَ -- رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَدَابِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ [الأحزاب: ۶۷-۶۸] «ده لئین: ئه ی پهروه ردگارمان به راستی ئیمه به گوئی سهران و گه وره کانمان کرد، ئیتر له ریگای راست گومرایان کردین. ئه ی پهروه ردگارمان دوو به رابه ر سزایان بده و بهر نه فرینی گه وره ی خوئیان بخهیت.»

لاوازترین به لگه نه و په بهنده له لای خودا بوه ستیندریت و خوداش پرساری لڼ بکات دهرباره ی فه رمانه کان و نه هیه کانی له قورئان و سونه تدا، پاشان دان به وهدا بنیت که دیو په تی، به لام هم موو به لگه که ی نه وه بیت: گو مه لگا وایان گوت و خه لکی به و جوړه بوون.

* تنها کاتت به فیرو داوه نه گهر ئایین له پیاوایتیک وهر بگریت که له پروژی دوایدا پرساریت دهرباره یان لڼ نه کریت: ﴿ثَوَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ [القصص: ۶۵]

نه و کاره ساته گه وره تر ده بیت کاتیک له ناکاو ده بینیت په رتوو کیکت خویندووه، به لام تا قیکردنه وه که ت له و په رتوو که دا نه بیت: ﴿فَأَقْصَيْتَ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ [القصص: ۶۶] «ئینجا له و پروژده هه واله کانیان (به لگه کانیان) له بیرده چیته وه، نه وسا پرساریش له به کتری ناکه.»

* زوریک له نه قله کان وه ک پوله بالندن له پشت کاریگه ربوون، به پروداوه کانه وه گوزر ده که ن، زور که میان خاوه ن کو نتر و لئ نه قلی خو یانن، به ئاشکرایی له قورئاندا هاتووه زورینه ی دوزه خیه کان نه وانن که به بی به لگه شوینی خه لکی که وتوون.

* نه و که سه ی نه قلی په کبخت له گه ران و وهر گرتنی هه ق، نه و زیاتر سیفه ته کانی له ئازه له وه نزیک بووه ته وه به به ران بهر به سیفه تی مروقه کانی دیکه: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ [الأنفال: ۲۲] «به راستی خراپترینی هه موو گیانله به ران له لای خوا نه و که ر و لالان که بیرناکه نه وه و ژیر نابن.»

* هه رکه س بوچوونه کانی به خه لکییه وه به ستیته وه نه و نه وان چو ن سووران ه وه، نه ویش ده سوور پته وه، چونکه نه وان جیگیر نیین، هه رکه سیش دلئ وابهسته بیت به خودا وه، جیگیر و دامه زرا و ده بیت له هه موو کاته کانیدا له دوینی و نه مرو و سبهیدا.

* ئەگەر رپی تى بچووايه شهيتان له راگه ياندنه وه ده ربكه وتايه و خه لکی توانای ئەوه يان هه بووايه بييين، ئەوا زۆرترين خه لک سه يری ئەو كه ناله يان ده كرد و شوینی ده كه وتن، هه مان کاريان دووباره ده كرده وه تا بگهن به وهی ئەو پپی گه يشتووه. فیتنه ی شوینكه وتن كو پرت ده كات له دیتنی هه ق.

* زۆرينه ی ئەو كه سانه ی شوینی هه ق ده كه ون لاهه تازه پپیگه يشتووه كانن، به لام گه و ره كان سه ركه ش و سوورن له سه ر ئەوه ی وه ريان گرتووه: ﴿فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُمُ الظُّلُمَاتُ يَوْمَ تَبَايَعُوا﴾ [يونس: ۸۳] «جا (له سه ره تاوه) بر وای به مووسا نه هینا چهند گه نجیک نه بیت له گه له كه ی به هوی ترس و بیمیان له فیرعه ون و پیاوما قوول و گه و ره كانیان نه وه ك بیانگيریته وه بو پیدینی.»

* زۆریك له خه لکی شوین ئەو كه سه ده كه ون كه سه ركه وتوو بووه به بی بیستنی به لگه كانی: ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ ﴿۳۹﴾ لَعَلَّآ تَتَّبِعُونَ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمْ أَغْلَبِينَ ﴿۴۰﴾﴾ [الشعراء: ۳۹—۴۰] «پاشان به خه لکی وترا: ئایا (بو دیتنی ئەم دیمهن و شانویه) كۆنابنه وه؟! بوئه وه ی شوینی جادووگه ران بكه وین ئەگه ر ئەوانسه ركه وتن و بردیانه وه.»

شكستخواردن له مال و ساماندا جی پهنه نییه.

* مروقی ژیر ناروانیته زۆری شوینكه وتووون و په پراوکاران پیش ئەوه ی بروانیته حه قیقه تی رپه ره كان، شهيتان شوینكه وتووانی زۆر زیاترن له په یامبه ران، شوینكه وتنی یه ك كه س بو هه ق زۆر باشته ره له شوینكه وتنی خه لکانی هه موو سه ر زهوی بو ناهه قی.

* به راوردكردنی زۆری شوینكه وتووون و مال و سامان به كه سانی دیکه ده بیته هوی دروستبوونی خۆبه گه و ره زانیپکی سه ركه شانه: ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿۳۵﴾ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ﴾

يَنْفِسِهٖ ﴿٣٤﴾ [الكهف: ٣٤-٣٥] «ههروهها (خاوهنى ئه و دوو باخه) مال و سامانى زۆرى هه بوو (له ئالتوون و زيو و شتى تر) جا به هاوړي (ئيمانداره هه ژاره) كهى وت، له كاتيكدا كه قسهى له گه لدا ده كرد: من مال و سامانم له تو زياتره و كوړ و خزماه تكاريشم زياتره. چوو ه ناو باخه كه يه وه، له كاتيكدا سته مكار بوو له خوځى.»

* زۆرى و كه مى شوينكه وتووان هه ق جيگير ناكات و ناهه قيش له ناو نابات، شوينكه وتنى خه لكى به ده ست خودايه، ئايينى نووح هه مان ئايينى موحه ممه د بووه، نووح ٩٥٠ سال بانگه وازى بو كرد، به لام كه مينه يهك شوينى كه وتن، موحه ممه ديش ٢٣ سال بانگه وازى كرد و ئوممه تيك شوينى كه وت.

* چاكسازان شانازى و ئاوات ده خوازن به زۆرى شوينكه وتووان يانه وه له پوژى دوايدا، به لام گومرايان خه ساره ت مهندين به زۆرى شوينكه وتووانيان و سزا ده درين به ئەندازهى شوينكه وتووانيان. ئەوكات خوژگه ده خوازن شوينكه وتووانيان كه م بووبا، جا كه وا بوو شوينكه وتووان يان هوكارى سزان يان نيعمه تن.

* ژمارهى شوينكه وتووانى چاكسازان پاش مردنيان زورترن وهك له كاتى ژيانياندا، چونكه به مردنيان گومانه كانى ده وريان ده مرن، له و پروپاگه ندانهى ناحه زانيان بويان هه لده به ستن كه ده لئين مال و سامان و شكو و ده سه لاتيان ويستوه.

دامه زراوی و میان پره وی و زیاده پره وی

دامه زراوی و جیگیری هوکاری پاریزراوییه بو بنده ههرکات مهرگی له ناکاو به روکی بگریت. وا دهکات مروف به رده وام ناماده بیت، چونکه مروف نازانیت که ی قیامه تی به رپا ده بیت، خودا به په یامبه ره که ی ده فهرموویت: ﴿فَأَسْتَقِمُّ كَمَا أُمِرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ [هود: ۱۱۲] «ئهی موحه ممهد (ﷺ) دامه زراو به به و شیوازی که فرمانت پین کراوه له لایه ن خوی گه وره وه، ئه وانه شی که ته و به بیان کرد و له گه ل تودا بو لای خوی گه وره گه راونه ته وه، با ئه وانیش دامه زراو بن.»

* خودا به په یامبه ره که ی (ﷺ) ده فهرموویت: ﴿فَأَسْتَقِمُّ كَمَا أُمِرْتُ﴾ [هود: ۱۱۲] «ئهی موحه ممهد ئهی موحه ممهد (ﷺ) دامه زراو به به و شیوازی که فرمانت پین کراوه له لایه ن خوی گه وره وه.»

دامه زراو به، به و شیوه یه ی خودا فرمانی پین کردووی، نه ک به و جوړه ی که خوت ده ته ویت له کاتیکدا که ئه و په یامبه ر بووه، ئه گه ر بو که سیک دروست بووایه دامه زراویه که ی به ویستی خوی بووایه، ئه و بو موحه ممهد (ﷺ) دروست ده بوو.

* ناوه ندگیری له قورئاندا بریتیه له: ﴿فَأَسْتَقِمُّ كَمَا أُمِرْتُ﴾ [هود: ۱۱۲]

لای راست نه گریت و زیاده پره وی تیدا بکه یت: ﴿وَلَا تَطْعَمُوا فِيهِ﴾ [طه: ۸۱]
«زیاده پره وی تیا مه کن»

به لای چه پشدا نه رویت و روو بکه یته دوژمنان: ﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ [هود: ۱۱۳] «پال مه دن به وانه وه که سته میان کردووه، چونکه دووچاری ناگری دوزه خ ده بن»

* نهقله کان ناتوانن وینای ناوه‌ندگیری بکیشن، به‌لکوو په‌روه‌ردگار بریاری له‌سهر ئه‌و بابه‌ته داوه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ [البقرة: ۱۴۳] «به‌م شیوازه ئیوه‌مان گیراوه به ئوممه‌تیکی میان‌ره‌و.»

هه‌رک‌ه‌س له وه‌حی و سرووشی خوداوه دوور بوو، له‌سهریه‌تی به‌ره‌و وه‌حی هه‌نگاو بنیت، نه‌ک وه‌حی به لای خویدا راکیشیت.

* ناوه‌ندگیری بابه‌تیکی جیگیره و خه‌لکی لیبی نریک و دوور ده‌که‌ونه‌وه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ [البقرة: ۱۴۳] «به‌م شیوازه ئیوه‌مان گیراوه به ئوممه‌تیکی میان‌ره‌و. بوئه‌اه‌ی ئیوه له رۆزی قیامه‌تدا بینه شاهید به‌سهر خه‌لکییه‌وه.»

نیشانه‌ی ناوه‌ندگیریان بوونی په‌یامبه‌ریانه: «وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا»
«بو ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) شایه‌ت بیت به‌سهر ئیوه‌وه.»

* ناوه‌ندگیری ریگه‌یه‌که په‌یامبه‌ر (ﷺ) کیشاویه‌تی، پاشان فه‌رمانی به خه‌لکی کردووه به‌سهر ئه‌و ریگه‌یه‌دا برۆن، نه‌ک به‌دوایدا بگه‌رین: ﴿وَإِنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ﴾ [الأنعام: ۱۵۳] «فه‌رمانی داوه که بیگومان ئه‌مه ریگای راستی منه که راست و دروسته که‌واته شوینی بکه‌ون و شوینی ریچکه‌کانی تر مه‌که‌ون، چونکه دوورتان ده‌خه‌نه‌وه و لاتان ده‌ده‌ن له ریگه‌ی خوا.»

فه‌رمانی داوه که بیگومان ئه‌مه ریگای راستی منه که راست و دروسته که‌واته شوینی بکه‌ون و شوینی ریچکه‌کانی تر مه‌که‌ون چونکه دوورتان ده‌خه‌نه‌وه و لاتان ده‌ده‌ن له‌ریگه‌ی خوا.

* ناوه‌ندگیری ریگه‌یه‌که خودا دیاری کردووه بو خه‌لکی، ناوه‌ندگیری به شیوازیک روونه پیویست به گه‌ران ناکات بو دۆزینه‌وه‌ی له‌ناو ریگه‌کاندا:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ [البقرة: ۱۴۳] «بم شیوازه ئیوه مان گتپراوه به ئوممه تیکی مامناوه ند.»

خودا دایناوه و کو تایی پین هیناوه، گهران بوی له نیوان ریچکه کاندای بوونی گومانه.

* زوریک له وانهی به شوپن ناوه ندگیریدا ده گهرین، ده چن له ناو گروپ و تا قمه کاندای ده گهرین، نهک له ناو به لگه کاندای. نه گهر هیز و جه ماوه ری گروپه کان گورا، نه وا ئه وانیش ده گوهرین؛ خو ئه گهر نه وان وابهستی به لگه کان بوونایه، به جیگیری ده مانه وه.

* دابه شکردنی هه ق و پارچه پارچه کردنی بریتی نییه له ناوه ندگیری، به لکوو ناوه ندگیری وه رگرتنی هه موو به شه کانی هه قه به یه که وه: ﴿... وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿۱۵۰﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ [النساء: ۱۵۰-۱۵۱] «به راستی ئه وانهی بیباوه رن به خوا و پیغهمبه ره کانی، ده یانه ویت جیاوازی بخنه نیوان خوا و پیغهمبه ره کانیه وه، ده لاین: باوه ر به هه ندیکیان ده هینین و به هه ندیکی تریان ناهینین و ده یانه ویت له نیوانیاندای ریگه یهک بده نه بهر. ئا ئه وان به راستی بیباوه ری ته وان.»

* دروستکردنی نیوه ندگیری به له ئیسلامدا به مه بهستی راکردن له هه رامیکی براوه یی وه کوو که سیک وایه که نیوه ندیبهک له نیوان خورما و توپیکله که یدا دابنیت، نه حوکمی ناوه وهی خورما که وه ربگریت و نه دهره وهی له کاتیکدا ئه وهی ئه م حوکمه ی داناوه ده زانیت که ئه و که سه ی خورما که ده خوات ئه ویش ده خوات.

* نیوه ندگیری، مه شخه له کانی له وه حییه وه سه رچاوه ی گرتووه، ناکریت هه رکه سیک دوو فکر بینیت و بلیت من نیوه ندگیری له نیوان ئه م دوو فکره ده که م، جا ئه و که سه به رده وام بارگه ی بیچیتته وه به دوای مه نزلای رایه جیاوازه کان بکه ویت، ئه مه نیوه ندگیری خویه تی نه وهک ئیسلام.

* وا گومان ده بن ناوهندگیری ئه وهیه له نیوان هه ق و باتلدا بوهستن و بهمه پاریزراو ده بن له په خنه ی هه موو لایه نه کان: ﴿يَأْتِرِدُونَ أَنْ يَأْمُرُكُمْ وَيَأْمُرُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا﴾ [النساء: ۹۱] «ده یانه ویت له ئیوه ئه مین بن و له هۆزه که ی خویشیان ئه مین بن، هه ر کاتیک بانگرا بن بۆ بیباوه پری و بتپه رستی، گه پراونه ته وه بۆی.»

* ناوهندگیری ئه وه ناگه یه نیت له نیوان دوولایه ندا بوه ستیت، به لکوو هه ندیچار هه رسیکتان له لای راست یان چه پ ده بن. ناوهندگیری ئه وه یه به رده م خۆت بینیت مثل ما أنا علیه الیوم وأصحابی «هاوشیوه ی ئه وه ی ئه مپرو من و هاوه لانه م له سه ری ده روین».

* ناوهندگیری ئه وه یه خودا لیت رازی بیت، نه ک کۆبوونه وه ی لایه ن و گروونه کان له ده ورت.

* که سانی شلره و به ئه ندازه ی دووریان له ناوهندگیری به وه که سانی ناوهندگیر به زیاده پره و و توندپه و وه سف ده که ن. توندپه وه کانیش به ئه ندازه ی دووریان له ناوهندگیری به وه که سانی ناوهندگیر به شلره و وه سف ده که ن. ناوهندگیری به ئه سته م ده بیندریت له لای ئه و که سانه ی دوورن لیه وه.

* ئه و که سه ی ئه قل و چاوی له ناو بازنه ی ئازاد یخواری و له ده سته ره چووندا بسوورپته وه، ئه وای بیگومان ناوهندگیری به توندپه وه ی و زیاده ره وه ی وه سف ده کات، پێچه وانه ی ئه مانیش به پێچه وانه وه وه سفیان ده که ن.

* توندپه وه ی و شلره وه ی دوو ده رگان بۆ ده رچوون له ئاین، زۆر یک له ده وله ته کان به هۆی شلگیری به وه شان و هه ره سیان به سه ر هاتوه، نه ک به هۆی توندپه وه یه وه. به لکوو له توندپه وه ی هه لاتوون و به شلگیری شکستیان هیناوه.

* سهرقالبوون به رځهځنه گرتن له توندرهوان، شلرپهوی له دلدا ده چينيت، ههروهها سهرقالبوون به رځهځنه گرتن له شلرپهوان، توندرپهوی ده چينيت. دادگهرييش ناسيني ههغه له ههركوټيهك بيت، ههروهها رځهځنه گرتنه له ههردوو لا به شيوازيكي يهكسان.

* زيدهپهوی له ئيستادا بوونی ههيه، بهلام زور دهوروژينريت و له بوسهدا دهبن بوی تاوهکوو گشت ديد و تيروانينهکان به ترس و توقاندهوه سهپري بکن، جا دارنران له ساپهی ئهمهوه روو بدات، چونکه کهسی ترساو له شتيک، تهنانهت ههست به بريني دهستيشي ناکات تاوهکوو هيور دهبيتتهوه.

* بنچينه و ئهسل وايه کاتيک زيدهپهوی کرا له خستنهپهوی هه ربابهتيک، بيگومان مافی لايهتيکی دیکه پيشيل دهکريت و نيوهندگيري دهشيويت، ههروهکوو چون زيدهپهوی کرا له خستنهپهوی بابهتي «لي بوردهي» کاتيک روژئاوا ويستی هيړش بکاته سه رروژهلات، کاتيکيش جهنگي روژئاوا تهواو بوو، ئهم بابهته فهراموش کرا.

* زورچار نهفس وپنای توندرهويي بهرانبهري دهکات، بوئهوهی ری به خوئی بدات تاوهکوو شلگيري بکات، زورچاريش وپنای شلرپهوی بهرانبهري دهکات، تاوهکوو ری به توندرپهوی خوئی بدات. شلرپهوی و توندرپهوی به پيوهري دووربوون له حهق دپاری دهکريت، نهوهک به دووری له تووه.

عه قل و نه قل و کارتیکه ره کان

* همر پینج ههسته وه ره که ی مروّف له ناو نازّه لدا زور به شیوه به کی به هیزتر بوونیا ن هه یه، به لام به یه ک شت مروّف پیش ده که ویت ئه ویش بریتیه له نه قل، خوئه گهر مروّف په کی بخت، ئه وا نازّه له کان پیشی ده که ون: ﴿أَوْلِيكَ كَلَّا نَعْمَ بَلْ هُمْ أَصْلُ لَكُمْ﴾ [الأعراف: ۱۷۹] «ئه وانه وه ک نازّه ل وان، بگره خراپتر و گومراترن له نازّه ل.»

* تهنه ها خاوه نداری و ئه وه ی که خاوه ن عه قلیت، ئه وه ناگه یه نیت که بیرده که یته وه و تیده گه یه ت: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۷۹] «سویند به خوا به راستی دروستان کردوه بو دوزه خ زوریک له جنوکه و ناده می، دلپان هه یه به لام پی تیناگن (له راستی) و چاویان هه یه (هه قی) پی نابین و گوپان هه یه (هه قی پی) نابستن.»

* عه قل گۆزه یه که پیویسته پربرکیت، ئه گهر ده ستپیشخه ری نه که ی بو پرکردنی به شتی خیر و چاکه، بیگومان شهیتان ده ستپیشخه ری ده کات له پرکردنی به خراپه و شه ر.

* ئه قل گۆزه یه که هیچت پی نادات تهنه ها ئه وه نه بیت که خو ت پی ده دیت. ئه وه که سه ی ده یه ویت هه قی پی بدریت، با به وه حی و سرووش پری بکات.

* عه قل ده ستاری زانینه، نا کریت شتانیکی پی به اردریت که سوودیان نییه، چ جای به بادانی له هه وادا. زورجار دهنگی جیره ی ژیر ده ستاری هه ندیک له ئه قلّه کان ده بیستین، به لام نابین هیچ به روبوو م و هارواوه یه کیان لیوه په یدا بوو بیت.

* ئەقل گەشت دەکات و دەروات بە ناو فکردا وهک چۆن پښه کان بهزهويدا گەشت دهکەن، جا ههنديک جار پيش دهکەون و ههنديک جار دهکەون. ئەگەر خودا يارمهتی و پشتیوانی خوی له ئەقله تهواو شارەزاکان بگرتهوه، ئەوا دهکەونه ناو چالی گومراييهوه، وهک چۆن پښی مروقه کانیش دهترازین و دهکەون به زهويدا.

* ئەقله کان بابته سههه تاييه کان جوان ليکده دهنهوه، بهلام وئیل و سههه رداڻن له دهه نهجام و کو تاييه کاند.

* ئاقلترین مروف ئەو کهسهیه دوورترین روانینی ههبيت بو ئامانج و مههسته کان، به ئەندازهی نزیک روانین بو ئامانجه کان ئەقل کهم دهبيت، شته کان ئامانجکیان ههیه دهیانه ویت په رداخیک ئاو ههلبگرڻ و بیخونهوه، بهلام نازان له کوئ دای بنینهوه کاتیک که ههلیان گرت و تهواو بوون له خواردنهوهی.

* ههه دهبيت عهقل رۆژیک له رۆژان خاوه نه کهی تووشی بوچوونیک ههله بکات، تاکوو خودا بوی سههه مینیت ئەو ئەقله پيشهوهی ئەو مروقهی دهکرد دزی خودا بووه، ئەگەر ویستبای ئاوا دهیهیشتهوه و ئەگەر بیهویت يارمهتی دههات.

* ئەقل چهند سههه لهو کاته دا که خاوه نه کهی گومرا دهبيت بههوی ههواوئارهزوو و سههه کهشی و خو به گهوره زانینهوه. کافرانی قورهیش خوایه کیان له بهرد بو خویان تاشیوو، جا کاتیک په یامبههری خودا (ﷺ) رښگری ئەو کاره ی لښ کردن رهتیاڻ ده کردهوه و دهیانوت ئەو تهنهها مروقیکه!

* ههچ شتهیک هیندهی ئەقل سههه کهش نییه له بههههه خاوه نه کهیدا، دۆزهخ به چاوی خوی دهبینیت پاشان داوا له خودا دهکات: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقُفُوا عَلَى النَّارِ فَمَا لِوَايَلَيْتُنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا﴾ [الأنعام: ۲۷] «ئەگەر بیانینیت

کاتیکی که له سهر قه راغی دۆزه خ وهستیندراون که ده لَین خۆزگه ده گه پَینرینه وه
بۆ دنیا و به لگه کانی پهروه دگارمان به درۆ نه ده زانی.»

پاشان ئه گهر بگتیرد پَینه وه: ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾ [الأُنعام: ۲۸]
«ئه گهر بگه پَیند پَینه وه بۆ دنیا، بیگومان دووباره ده گه پَینه وه بۆ ئه و کارانه ی
که لَیان قه ده غه کرابوو.»

* مرۆف هینده ئه قلی به گه وره و پیرۆز ده زانیت به جوړیک که ده یگه یه نیته
ئاستی پاریزرا بوونی ته واو له هه له، له کاتیکدا زۆرینه ی وته کانی ئه مرۆی
ده باره ی رابردووی بریتیه له «خۆزگه و بریا ئه و کاره م کردبا و ئه و وته یه م
گوتبا» ئه قلی ئه مرۆی ده په رستیت و جوپن به ئه قلی دوینی ده دات، له
کاتیکدا هه ردووکیان یه ک ئه قَل بوون.

* خودا هیز و توانای ئه قلی مرۆفی زیاتر داناوه له هیزی جهسته ی، بیر
ده کاته وه و تَ ده فکریت به ئه ندازه یه ک که ده سته کان و پیه کان ناتوان پیی
بگهن، تاکوو ئه و مرۆفه خودی خوئی هه ست به لاوازیه که ی بکات، خوئی به
گه وره نه زانیت له ئاست به دیه پَینه ردا.

* نه خویشی ئه قَل ترسناکتره له نه خویشی جهسته، ههروه ها بلا بو نه وه شی
زۆر خیراته ره: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَفِرُونَ﴾ [التوبة: ۱۲۵] «به لَام ئه وانیه له نیو دلایندا (ناپاکی) هه یه

به لَام ئه وانیه له نیو دلایندا نه خویشی (ناپاکی) هه یه ئه وه سوره ته که بۆیان
زیاد ده کات سه ره رای پیسی و ناپاکی خویان پیسی و ناپاکی تر ئه و (ناپاکانه)
ده مرن له کاتیکدا که بیپروان.

* مرۆف ئه و زانسته وه رده گریت که حه زی پیی هه یه، وه ک چۆن ده ست
ئه و خواردنانه ده گریت که مرۆف حه زی بۆیان هه یه، ئه قله کان نه خویش

دهکهون وهک چۆن جهسته نهخۆش دهکهوئیت، چونکه ههموو ئه و بستانه ی نهفس و دهستی مروّف پئی خوْشه و وهری دهگریّت سوود بهخش نیین.

* ههموو ئهوانه ی خوْشت ویستوون بههوی جگه له عهقلهوه جا بههوی خزمایهتی یان چاکه یان جوانی یان پیگه یان ئهوا پیویسته بهری پئ بگریّت پیس چه سپاندنی باوهر بهو شته، چونکه نهفس پیسخستنئ ئهقل و پیسخستنئ سوّز و عاتیفه تیکهّل دهکات.

* ههر کهس به عاتیفه و سوّزی ئاوی ئهقلئ بدات، ئهوا بوچوونهکانئ له شوینی خوئی ناییت؛ ئهگه عاتیفه و سوّزی گوّرا، بوچوونهکانیشئ دهگوّریّت، وا دهزانیّت زانستی زیاد بووه، بهلام له راستیدا تنها عاتیفه و سوّزی کهم بووتهوه، زانست و زانیاریی زیادی نهکردووه و نهگوّراوه.

* پاککردنهوهی دهروون پیس راستکردنهوهی ئهقله، چونکه ئهقل راستپهوه، ئهگه نهفسی وازی لئ بهینیت و ههواو ئارهزووی تیکهّل نهکات، بویه خودا زورجار ستایشئ ئهقل دهکات و سه رکونه و سه رزنهشتئ نهفس باس دهکات.

* ئهقل و دهروون مملانئ دهکهن، ئهگه مروّف ئهقلئ بهسه ر دهروونیدا سه رکهوت، ریگه ی راست ده دۆزیتهوه؛ خو ئهگه نهفس و دهروونی سه رکهوت بهسه ر ئهقلیدا، ئهوا سه رگهردانی دهکات.

* ئیسلام ئهقلئ پهک نهخستووه بو نهقل، بهلکوو وهک روْشنایی دایناوه بو چاو، ههرکهس بهتهنها بههوی چاوهکانیهوه ری بکات بهبی روْشنایی، ئهوا بیگومان لادهدات و دهکهوئیت.

* ئیسلام ریژی له ئهقل گرتووه و به گهورهی داناوه، بهشیک لهو ریژهش ئهوهیه ریگری لئ بکات له چوونه نیو ئه و بابتهانه ی باش نایان زانیت، تا ههله

و خلیسکانی زور نه بیټ و به هوږیه وه شکوې نه مینیت، هر بویه وه وحی هاتوو و نارامی بکاته وه و بی پاریزیت.

* سروش له گهل نه قلدا وهک نوور و روښناییه بو چاو، نه گهر زانستی به سرووش زیاد بوو، ده توانیت ئاسان پری بکات؛ نه گهر کمه بوو، گومرې و سرلنیشیواو ده بیټ: ﴿أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [الملك: ۲۲] «نایا که سیک بر او و به دهمدا بکه ویت، زیاتر پرنیشاندراوه یان که سیک که به ریکیه وه له سره راسته پری دهروات؟

* نه قل له گهل وه حیدا هاوشیوهی چاوه له گهل خور، وه وحی ریگه روشن ده کات، نه قلیش پیشره وی ده کات تا پروات، ریکردنی بی نوور ویل بوونه، ههروه ها سرووشیش به بی تیرامان که مته رخمیه: ﴿الَّذِينَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ [النحل: ۴۴] «قورئانیشمان بو تو نارد بو نه وهی روونی بکه یته وه بو خه لکی نه وهی بویان نیردراوه ته خواره وه به لکوو بیر بکه نه وه و تیبگه ن.»

* نه قل وهک چاوه و نه قلیش وهک نوور و روښنایی، چاو نه گهر رووبه پرووی روښنایی بیته وه، ده سووتیت. خو نه گهر بیکاته مه شخه لیک بو خو، نه وا سوودی لی ده بینیت. به هه مان شیوهی نه قل له به رانبر نه قلدا، نه قل بو نه وه دروست کراوه له پشت نه قل وه پروات، نهک به رانبری بوه ستیته وه.

* قورئان وهک روښناییه و نه قلیش وهک چاو، هه ندیکجار مروف که میک چاوی له تاریکیدا هه ست ده کات و دهروات، هه ندیک جار که سی خودا نه ناس و مولحید تیرامان ده کات و ریگه ده پیکیت، به لام بیگومان له سره نه و حاله به رده وام نامینه وه و هه ر ده بیټ هه ر دووکیان بکه ون.

* نه قل ناتوانیت له هه موو شتیکی تیبگات، وهک چاو ناتوانیت ته واو پروانیتته خور کاتیک به تینه، چونکه نه و کاره له سه روو توانای چاوه وهیه، خوداش چه ندان حیکمه تی شاره وی ههیه، پیویسته نه قل به روویدا دابخریت، وهک چو چاو له تیشکی خور داده خریت.

* ئه قل دوزگايه كي ههسته وهره و سنوورداره، وهك چۆن گوڤيه كان تواناي بيستني چرپه يان نيه و ههروه ها تواناي بيستني دهنگي زۆر بهرزيان نيه، به هه مان شيوه چاوه كان تواناي ديتني شته زۆر ورده كانيان نيه و ناشتوانيت بروانته ته واوي تيشكي خۆر، ده بينيت ئه قل بابه ته په نهانه كانى لا شيواوه له بابه ته بهرجهسته كانيشدا سهرگه ردايه.

* به كوڤوونه وهى ئه قل و نه قل حه قيقه ته شه رعييه كان دهرده كه ويٽ و ده زاندرت؛ ئه گه ر ناكوڤيان تيدابوو، ئه وا نه قل پيش ئه قل ده خريت، چونكه نه قل زانستى خودايه و ته واو و بيكه موكورييه، به لام ئه قل زانستى مروڤه كه كه موكورتى تيا دايه.

* په رتووكه ئه قليبىه كان ئه قل ده كه نه وه و دل داده خهن، به لام په رتووكه نه قليبىه كان ئه قل و دلپيش ده كه نه وه.

* خودا مروڤى دروست كردوو به يئ ئه وهى مؤله تى لئ وه رگريت، جا چۆن ئه و كه سهى بو بوونى خوئ مؤله تى لئ وه رنه گيراوه بو كه سانى ديكه مؤله تى لئ وه رده گيرت سهاره ت به شه رعى خودا و حوكم و برپاره كانى خودا.

* ده روونى مروڤ تيكشكان و تهنگى به سه ردا ديت و ئه قليبش ناتوانيت هيچ هوڤكارىك بدوزيته وه بو ئه و كاره، خودا زانستى ناو ناخى خوئ لئ په نهان و شاره وه كردوو، تا بوئ دهر كه ويٽ له كسانى ديكه ي جگه له خويدا زۆر نه زانتره: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ [الذاريات: ۲۱] «له خودى خوشتاندا (به لنگه ي زۆر هه يه) ده ي ئايا بو وردنابنه وه و سه رنج نادهن.»

* كه سانىك ديتوو ده گه ران به شوين پينوو سه كانياندا، له كاتيكدا به ده ستيانه وه بووه، كه چى به رده وام بوئ گه راوه تا كه سيك به ئاگاي هيناوه ته وه كه پينوو سه كه له ده ستياندايه. ده بيت ئه وه چۆن ئه قليبىك بيت بو شتيك بگه رت كه ناو ده ستيدايه، له گه ل هه موو ئه مانه ش مناقه شه ي هوڤكارى نه بينينى خودا

ده کات: ﴿رَوَّكَانَ الْإِنْسَانَ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا﴾ [الكهف: ۵۴] «همیشه ئاده می له هموو شتیک زیاتر موجداله ده کات.»

* که سیک هاته لام ره خنه ی له حکمه تی حوکمه شرعییه کانی خودا ده گرت، پاشان که رویشته نه عله کانی منی به هه له له پین کرد و رویشته، گوتم: ئه و بهرپی خوی نابینیت، که چی ره خنه له حکمه تی خودا ده گریت له بابه ته شاراه و غه بییه کاندا.

* ئه قل به بروای خوی بوچوونیک هه لده بژیریت و بوچوونی که سانی دیکه ش به گیلی وه سف ده کات، پاش ماوه یه ک ده بینیت واز له بوچوونه که ی خوی ده هییت بو ئه و بوچوونه که به گیلانه وه سفی ده کرد، ئه و ئه قل به بریاری گیلی به سهر خویدا چه سپاندووه، جا چون ئه و ئه قل گونجاوه دژایه تی خودا بکات له حوکمه کانیدا.

* نابینیت دوو ئه قل وه ک یه ک بن له هموو شتیکدا هه رچند له ره چه له ک و زانست و تمه من و زینگه شدا یه کسان بن، ئه وان نه یان توانیوه ریگری شته بهرجه سته کان بکه ن که ده بینن، جا ده بیت چون ریگری ئه و شتانه بکه ن که په نهانن لئیان، بویه خودا به گشتی ئه و بابه ته ی باس کرد.

* مروف زور لاوازه ته نانه ت لاوازیه که ی به جوریکه به هه ولدان نه بیت ناتوانیت له شته کانی ده ورووبه ری خو شی تی بگات، ته نانه ت نازانیت چی له پشت خو یه وه هه یه، تا کوو ئاوری بو نه داته وه، ناشزانیت گیرفانی چی تیا دایه تا کوو، نه یه پینیته دهره وه و سهیری نه کات. ههروه ها ناتوانیت هه سته شیرینی و تالی خواردنه کانی بکات ته نها به چه شتینان نه بیت، به هه سته وه ره کانیان تا قی کردنه وه ده که ن تا شته کانیان له گهردووندا بو دهریکه ویت، پاشان دژایه تی خودا ده که ن له بابه ته په نهانیه کان و ئاسماندا.

* ئه قل و نده بيت له زه ويدا له گه ل هه بووني ئه و هه موو هېما و رېبه رانه دا، له کاتيکدا ده توانيت ببينيت و ببیستيت، ده شيه وپت چاره سهرى بابه ته په نهان و غه بيهه کان بکات به پېچه وانهى ويستی خوداوه، له کاتيکدا هيچ رېبه رېکى نيه په نهانه کاني پې بناسينيت.

* مروّف له تاريکايى شه ودا تير ده هاوېت و ته نانه ت شوېن تيره که شى نابينيت، ئه قلېش له تاريکايى په نهانيدا بوچوونه کاني فرې ددهات، که چى بانگه شهى پېکاني هه ق ده کات هه رچه نده پېچه وانهى فه رمانى خوداش بيت! * هه موو ئوممه تېک به بوچوون و ئه قلې خوېان پېچه وانهى وه حى و سرووشيان کردوه، هه ر ئوممه تېکيش ئه قل و بوچوونيان جياوازه له ئوممه ته کاني دیکه، به لام وه حى و هه ق يه ک شته و ناگورپت، ئه قلّه کان ته نها له سه ر ئه وه کوّده بنه وه.

* هه موو ئوممه ته سه رکه شه کان به ئه قل و بوچوونيان دژايه تى وه حيان کردوه، به چه ندان به لگه ي ئه قلې جياواز له کاتيکدا وه حى يه ک شته ئه وان چه ندان جوړ ئه قلې جياوازن، ده بينيت ئه و هه موو ئه قلّه جياوازانه دژايه تى وه حى ده کهن، ده بيت کام ئه قلّه يان دروست و راست بيت!؟

* ئه ندازه ي زانستى مروّف به ئه ندازه ي قه باره يه تى له گه ردووندا، ئه گه ر ئه و نه توانيت ته واو ده ستى دريژ بکات له گه ردووندا، به هه مان شيوه ناتوانيت ئه قلې وه ها به گه ر بخت و سنوورى پې به زينيت، که واته ئه گه ر خودا فه رمانى پې کرد، با ملکه چ بيت بو ئه و فه رمانه هه رچه نده حیکمه ته که شى نه زانيت.

* دژايه تى وه حى ده کهن به بوچوونه کانينان، خو ئه گه ر به توپت هه موويان له سه ر يه ک بوچوون کوّ بکه يته وه، له سه رى کوّ نابنه وه: ﴿لَوْ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ

اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ۸۲]

«خو نه گهر له لایه ن که سیکی تره وه بووایه جگه له خوا، بیگومان جیاوازی زوریان تیدا ده بینی.»

* هه موو پرووداوه گهر دوونیه کان به لگن له سهر راستییتی وه حی، به لام تمه نی مروف کورته بو دیتنی هه موویان، زورجار مروف له کو تایی پرووداویک له دایک ده بیت و له سهره تای پرووداویکی دیکه دا دهمریت، به و هویه وه حکمه ته کانی خودا نابینیت و باوه ری پی ناهینیت و دژایه تی ده کات.

* مروف تا کوو تمه نی زیاتر بیت، بوچوونه کانی ده گوریت، هه موو تاکیک به و تمه نه که مه ی خو ی بریار له سهر شهرعی خودا ده دات، به لام زه من و کات هیچ کارنا کاته سهر زانستی خودا، چونکه ناوه پروکی شته کان ده زانیت، له بهر نه وه ی خو ی به دیهینا ون.

* ﴿قُلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ﴾ [یونس: ۳۹] «ئوه واز لی بینه به لکوو ئه وان بریوایان به قورئان نه هینا و به درویان دانا که هیچ زانیاریان ده باره ی نه بوو.»

کافرانی قوره یش موحه ممه دیان به درو خسته وه کاتیک باسی شه وره وی بو کردن. تنه ا به ئه وه نده ی گوتی له شه ویکدا چوووه ته ئه قسا و گه راوه ته وه بو مککه، تومه تی شیت بوونیان دایه پال، به لام له زیانی ئه مرودا ده بینیت تنه ا دواکه وتوووه کان دان به وه دا نانین که گه شتیکی له و جو ره شتیکی زور ئاساییه، خه لکانی ههر سهرده میک تومه تی شیتی و دواکه وتووویی ده دهنه پال که سانی دواتر به ئه ندازه ی ئه وه هقه که مه ی ده ی بینن، هه قیش به په رژی نیکی دیواری دریز چوارده ور دراوه. ئه قله کان له کونی دیواره کانه وه سه یری هه ق ده کهن، هه مووان به س تنه ا ئه وه به شه ی خو یان که دیتووایه به دروست و راستی ده زانن، جگه له ئه وه ش به درو ده خه نه وه، به لام وه حی له ئاسمانه وه هه والی ئه و دیوو په رژی نه که ی هه مووی پی راگه یان دووین.

* بریاری مروّف ده گورپت له کاتی گورینی ژینگه کهیدا، چونکه کاریگر ده بیټ بهو ژینگه یه دیکه که دیتویه تی له گه ل ټه وهی ژینگه کانی دونیا هه موویان له یه کتری ده چن، جا چوّن بریار له سهر شتانیکی دهدات که هاوشیوهی نییه وهک سیفاته کانی خودا و روژی دواي.

* ټه سته مه مروّف بتوانیت حوکم بدات له سهر شتیکی که له وهه وپیش هاوشیوهی نه بوو بیټ له میشکیدا، چونکه ټه قل وینای شته کان ده کات، بوّیه خودا خوئی به مروّف ناساندووه و فهرموویه تی: ﴿لَیْسَ کَمِثْلِهٖ شَیْءٌ﴾ [الشوری: ۱۱] «هیچ شتیکی به وینهی خوا نییه، ناتوانریت وینای خودا دیاری بکریت تا کوو ببینریت.»

* وه حی هاتووه تا کوو ټه قل ریک بخت، به لام نه فس ټه قل بانگ ده کات سنوور به زینیت، نه قل زانستی به دیه ټنه ره. ټه قلیش زانستی به دیه ټندراره کانیه تی، جا ده بیټ که میان ربه ر بن بو کامیان؟!

* ټه قل هاتووه تا دهروونی مروّف ریک بخت، وه حییش هاتووه ټه قلی مروّف ریک بخت، شیواندنی ټم یاسایه شیواندنی دین و دونیایه.

* یاسایه کی گه ردوونیه: ټه وهی جیگر بیت سوودی لئ نابیندریت ته نها به گواستنه وهی نه بیټ وهک به رد، ټه وه شی بنچینه که ی گوراوه به جیگرکردن و سنووردارکردنی سوودی لئ ده بیندریت وهک ټه قل و ټاو.

* خودا ټه قلی به مروّف به خشیوه تا کوو پیشره وی بکات و پی پروات، نهک دژایه تی خودای پی بکات، ټه گهر ری پی کرد و لهو رییه دا شتانیکی دیت که به ویستی خودا نه بوون، ټه وا با ټه قلی به درو بخته وه و پهروه دگاری به راست دابنیت، چونکه ټه قل تراویلکه و سه رابی هه یه وهک چوّن چاوه کان هه ست به تراویلکه و سه راب ده که ن.

* له بهرزییهوه زور به روونی لادانه‌کانی سهر ریگه ده‌بیندریت، له کاتیکدا ئەوانه‌ی له‌سهر ریگاکهن نایبینن نموونه‌ی هه‌ره به‌رز بو خودایه، خودا لادانه‌کان ده‌بینیت که له فکر و باوه‌ردا دروست بوون، خاوه‌نه‌کانیان به ئاگا ده‌هینیتتهوه له کاتیکدا ئەوان له‌سهر زه‌وی ته‌نهما به ئەندازه‌ی چاویان ده‌توانن ببینن و بانگه‌شه ده‌کهن ده‌لین: له‌سهر ریگه راسته‌که‌ین.

* خودا توانای ئەقلی زیاتر و به‌رزتر داناهه له توانای جهسته، مرؤف ئەو ئەندازه‌یه‌ی به‌بینن و تیرامان ده‌توانیت پیتی بگات به‌ده‌ست و قاچ ناتوانیت بیانگاتی، تاکوو به‌خودی خو‌ی لاوازی و بیده‌سه‌لاتی بو‌ده‌رکه‌و‌یت، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا خۆبه‌گه‌وره‌زانه به‌رانبه‌ر به‌دیهینه‌ری. خۆ ئەگه‌ر خودا وایبک‌ردایه هه‌موو ئەو شتانه‌ی ئەقل پیتی ده‌گات ده‌ست و قاچ پیتی بگه‌یشتایه ئەوا سنووری ئەقلی بچووک ده‌کرده‌وه، یاخود هیزی ده‌ست و قاچ زیاد ده‌کرا، تاکوو گه‌ل ئەقلدا هاوتا ده‌بوو، ئەوکات هه‌یج که‌س دانی نه‌ده‌نا به‌شایسته‌بوونی په‌روه‌ردگارییتی خوادا.

* ئەگه‌ر مرؤف ته‌نهما باوه‌ر به‌وه به‌ینیت که‌خو‌ی ده‌بینیت هه‌رچه‌نده پینچه‌وانه‌ی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاریش بیت، سوودی ناردنی په‌یامبه‌ران و ده‌به‌زاندنی په‌رتووکه‌کان چی ده‌بوو ئەگه‌ر ته‌نهما ئەقل به‌س بو‌وایه؟!

* ئەقل شته‌ دژیه‌که‌کان ده‌بینیت و سه‌رگه‌ردان ده‌بیت تیا‌ی‌اندا، هه‌ندی‌ک جار له‌دینیش ده‌رده‌چیت، بیئاگا له‌وه‌ی ئەو دژیه‌کی‌یانه ته‌نهما لای ئەو وایه، نه‌ک له‌راستیدا به‌و جو‌ره‌ بیت، چونکه‌ زورجار له‌بابه‌ته‌غه‌یبی و په‌نه‌انییه‌کاندا ده‌رئه‌نجامه‌کان پینچه‌وانه‌ ده‌بنه‌وه.

* ئەگه‌ر مرؤف ئاگه‌دار بکریته‌وه له‌به‌رزیدا له‌ترسناکی ریگه‌که‌ی، ئەوا به‌هو‌ی که‌می توانای بینینی‌هوه ده‌وه‌ستیت، به‌هه‌مان شیوه ئەقل ناتوانیت ریگه‌یه‌کی دوور ببینیت به‌هو‌ی که‌م تواناییه‌وه، خوداش ته‌واوی به‌رزیتی هه‌یه.

* زور سهرم سوږده مينيت به وهی له کاتي نووسيندا نه قل و گوږ و چاو و دهست هه مووی کو ده بيته وه، به لام هيشتا نووسر پيوستى به ده فته ريکه هيلی تيدا کيشرا بيت بوئه وهی رينمووی بکات و ديره کانی خوار نه بيت، جا چون ده توانيت تنها به هوی نه قلبييه وه به ريگه يه کدا تيبه ريت که سهره تاکه ی لای خوږه تی و کو تاييه که ی لای خودايه و لهو ريگه دريژه دا تووشی لادان نه بيت، به بی نه وهی خودا هیلې بو بکيشيت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ﴾ [الأنعام: ۱۵۳] «فه رمانی داوه که بيگومان نه مه ريگای راستی منه که راست و دروسته. که واته شوینی بکه ون و شوینی ريچکه کانی تر مه که ون، چونکه دوورتان ده خه نه وه و لاتان ده دن له ريگه ی خوا.»

* نه قل شته بينراوه کان و په نه نه کان تيکه ل ده کات، ده رنه نجامی هه ق تيکه ل به ناهق ده کات و ناهق تيکه ل به هه ق ده کات، نه قل وه ک روو بار يک ده روانيته شته په نه نه کان و ده يه و پت مه له ی تيدا بکات، له کاتيکدا وه ک ده ريامی شه پو لدار وايه.

* هوکمه کانی خودا ريگه ی تير امان و بيرکردنه وه بو مرو ف کورت ده که نه وه، نه قل تير امانی ده و پت، نه فسيس هيج ناکو کيه ک له نيوان نه قل و نه قلدا نادوز يته وه، به لکوو ناکوکی له گه ل هه و او ثاره زوو يدايه که له ژير په رده ی نه قل خو ی حه شارداوه و به ناوی نه قل هه قسه ده کات.

* نه گهر واز له نه قل به يندر يت و هيج شتيک کاری تی نه کات، نه وا خو ی به ره و خودا ده روات، به لام هه و او ثاره زوو ريږه وه که ی ده گو ر يت، وای لئ ده کات رقی لهو ريگه يه بيت، تا کوو بناغه يه ک بو ثاره زوو هه کانی نه فس بکيشيت: ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [ص: ۲۶] «شوین هه و او ثاره زوو مه که وه له ريگای خوا لات نه دات.»

* نه گهر به لگه و نه قل بئ کارتیکه ره دهره کیه کان کوښنه وه، دهره نه نجامیکی وه ک روژی روناکیان لئ پهیدا ده بیټ، به لام نه قلله کان کاتیک ده چن بو به لگه کان هه اوئاره زوووه کانیاں کاریان تئ ده کات و ده بینیت دهره نه نجامیکی شیواویان لئ پهیدا ده بیټ.

* نه گهر مروّف خاوهن دلّیکی بئ هه اوئاره زوو بووبا، ئهوا هه رگیز به حوکمی خودا بیباوهر نه ده بوو، به لکوو دلّی رینموویکاری ده بوو، به لام هه اوئاره زوووی به ره و گومرایی که مهرکیشی ده کات تا بیباوهر بیټ به هه قتیکی روون و ناشکرا و ئاره زوواتی تیربکات: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ [الزخرف: ۱۵] «به راستی مروّفی (کافر) پینه زان و سپله ناشکرایه.»

* نه قل تهرازوو و کیشانه یه، ناکریت شتیکی پئ بکیشریټ، له کاتیکدا هه اوئاره زوو پارسه نگی کردووه، که واته هه ردوو تای تهرازوه که ت خالی بکه له کارتیکه ره کان و هه اوئاره زوو، تا دهره نه نجامه کان به دروستی دهرچن.

* نه گهر مروّف خاوهن دلّیکی بئ هه اوئاره زوو بووبا، ئهوا هه رگیز به هیچ به شیکی شه ریعه تی خودا کافر و بیباوهر نه ده بوو، به لکوو دلّی رینموویکاری ده بیټ و هه اوئاره زوووی به ره و گومرایی که مهرکیشی ده کات، تا کافر و بیباوهر بیټ به جوړیک وه های لئ ده کات باوهر به وهش نه کات که چاوه کانی ده بینیت: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ [الزخرف: ۱۵]

«به راستی مروّفی (کافر) پینه زان و سپله ناشکرایه.»

* ﴿وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ [النحل: ۴]

«تاده می دروست کرد له دلویه ئاویک که چی بوته دوژمنیکی ئاشکرا.»

مروّف ئه وه سهره تاي دروست کردن و کو تاييه که يه تی، له چ قوناغیکدا شايسته ی ئه وه به دژايه تی خودا و برياره کانی خودا بکات. ئه مه سپله یی مروّفه.

* ئه قل پراستره وه ئه گهر شيواندنی نه فس نه بووبا، بويه وه حی هاتووه بو پراستنی ئه قل له نه فس.

هزر و بوچوون و کارتیکرهکان

* خودا دوو چاوی به مرؤف به خشیوه، تاکوو پیی بینیت. ههروهها زمان و دوو لئوی بو فهراهم هیناوه، تاکوو ئهوهی ده بینیت بتوانیت ده ریبیریت: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ --وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ [البلد: ۸-۹]

«ئایا دوو چاومان نه داوه تی؟ ههروهها دوو لیومان پین نه داوه؟»

لیسه نندنهوهی ئهوه دوو نیعمه ته له مرؤف به ناههق نه هیشتنی مرؤقبوونیه تی.

* هه رچی گونجاو و ریک بیت له گهل قورئاندا ئهوه به زانست و ههق ههژمار ده کریت، هه رچیشی پیچه وانه ی بیت، نه زانی و ئاره زوو: ﴿إِنَّمَا جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأُمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الجاثية: ۱۸] «له پاشان تۆمان خسته سهر شه ریه تیک له باره ی ئایینه وه، تۆش شوینی بکه وه و شوین هه واوئاره زووی ئه وانه مه که وه که نازان.»

* ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ [النساء: ۱۷۴]

«ناردمانه خواره وه بو تان رووناکییه کی ئاشکرا (واتا قورئان).»

﴿إِنَّمَا جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ﴾ [المائدة: ۱۵]

«بیگومان بو تان هاتوو له لایهن خواوه رووناکییه ک.»

﴿وَاتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] «پهیره وهی ئه و نووره یان

کردبیت (که قورئانه) که له گهلیدا تیردراوته خواره وه.»

ئه مه بریتیه له رووناکی. زوریک له هزره کان شقارته داده گیرستین و به

رؤشنگه ری ناوی ده بن.

* «بىر كىرەنە» زانستىك نىيە بەتەنھا و سەربەخۆ سوودى لى بىندىرئىت، بەلكوو تەنھا پروونكردەنەوھى شتە زانداوھەكانە، ئەو كەسەى زانستى كەم بىت بەچى بىردەكاتەوھ؟! زۆر جار ھۆكارى گومرايى مروڧ ئەوھە زۆر بىرېكاتەوھ لە كاتىكدا خاوەنى زانستىكى كەمە.

* رۆشنىبىرى و ھزر بەتەنھا مروڧ دەرباز ناكات لەوھى بە وەسفى نەزان لە شەردا ھەژمار بكرىت، چونكە زۆرىك لە كافرانى قورەيش خاوەن ھزر و رۆشنىبىرىيەكى گونجاو بوون بۆ سەردەمى خويان، ھاوشىوھى ئەبوو جەھل كونيەيى لە پيشدا ئەبوو ھەكەم بووھە كە بەھۆى فكر و بۆچوونىيەوھ ئەو نازناوھى ھەبووھ، وا گومانى برد ھزر و رۆشنىبىرىيەكەى بەسە بۆ رەتدانەوھى ھوكمى خودا، بۆيە پىيامبەرى خودا (ﷺ) ناوى برد بە (أبو جھل).

* بىر كىرەنەوھ برىتییە لە جوولەى بوونى زانست، ئەگەر زانست زىاد بوو و تىرپامان زىاد بوو، ئەوا كۆمەلە ھزرىكى سوودبەخش پەيدا دەبىت، خۆئەگەر كەسىك بەبى زانست بىر كىرەكاتەوھ، ئەوا بەھۆى ئەو كارەپەوھ زىانىكى زۆر پەيدا دەبىت.

* ئىستا پىنووس وەك زوبانى لى ھاتوھ ھەموو كەس خاوەنىيەتى، لە پارىدوودا نووسراوھەكان شكۆ و رىزيان ھەبوو، بەلام لە ئەمرودا كاتىك زانست بىنرخ بوو، دەگوتىت: "وا دەنووسرىت"، وەك چۆن لەوھو پيش و تراوھ دەگوتىت: "وا دەگوتىت".

* دەبىنىت كەسانىكى قۆز و شىكىپۆش لە ناوھراستى شەقامىكدا دەوھستن تاكوو وپنەيەكى بىئەرزىش بگرن، بە ھەمان شىوھ ھەندىك لە ئەقلەكان كۆمەلە ھزر و بۆچوونىك دەھىنن كە لە رىگەدا كەوتوون، پاشان خاوەنەكەى بە چەندان شىوھ دووبارەى دەكاتەوھ تاكوو دەبىتە كەسىكى رۆشنىبىر و موھەكىر.

* نه فس ئه و زانسته وهرده گریت که پیی خو شه وهک چۆن دهسته کان ئه و خواردانانه وهرده گرن که خوازراوه لایان، جا کاتیک ئه قَل پر بوو به و جو ره له هه و ئاره زوو، ده لیت: "ئه وه بو چوون و هزره." ده بینیت هه و ئاره زوو ی هه لده گپریته وه و به هزر هه ژماری ده کات.

* هه ندیک جار که سانیک بیرده که نه وه و وا گومان ده بن رۆشنییر و موفه کیرن. فکر ده رگایه ک نییه تۆ بیکه یته وه، هه ندیک جار بو ت و آلا کراوه، به لام تۆ جگه له و ده رگایه ت ده ویت: ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ [الكهف: ۱۰۴]

«له ژیانی دنیا دا و اشیان گومان ده برد که به راستی ئه وان کار یکی زۆر چاک ده که ن.»

* زۆریک له خه لکی سه ره تای فکر و بو چوونه کان ده زانن، به لام که مینه یه کیان سه ره نه نجام و کو تاییه کان یان ده زانن. فکره کان به کو تاییه کان یان ده رده که ون، نه ک به سه ره تا کان یان، تالی کو تاییه کان یان شیرینی سه ره تا که یان له ناو ده بات.

* هه ندیک جار خودا مرو ف له ناو ده بات به هو ی فکر و بو چوون و ئه قلییه وه، هه رچه نده بیر کرد نه وه شی زۆر بی ت: ﴿إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ-- فَعَلَّ كَيْفَ قَدَّرَ-- ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ [المدثر: ۱۸-۱۹-۲۰] «چونکه بیر ی کرده وه هه لیسه نگاند قسه که ی خو ی. ده ک به کوش ت چیت، چۆن هه لیسه نگاند. دوو باره به کوش ت چیت، چۆنی لیکدا وه ته وه.»

بیر کرد نه وه یه کی در یژ بو وه هو ی ده ر کردنی بو چوونی کی له ناو به ر.

* زۆریک له خه لکی بو چوونی خو یان ته وا و ده ر ناخه ن ته نها له کاته ته نگه ژه کاندانه بی ت، خوداش ئه و کاته سه ختانه ده هینی ته پیش، تاکوو ناخیان

دهربکه ویت: ﴿وَلْتَبْلُوْنَكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَالصَّٰبِرِيْنَ وَنَبْلُوْا اَخْبَارَكُمْ﴾ [محمد: ۳۱] «سویند به خوا تاقیان ده کهینه وه تا دهری بخهین و دیاربیت موجهیدان و خوږاگرانان و تا هه و آلتان چیه، ناشکرای کهن.»

* بنه رت و بنچینه ی هه موو فکره تازه کان له کوڼ و له پښتردا بوونی هه بووه، وهک بنه رته تی ماده خامه کان، به لام نه قل ته نها دایده ریژیت و تیکه لی دهکات له گه ل شتانی دیکه دا و دهیکاته داهینان، که و ابوو نه قل نه و شتانه ی بوونیان هه یه دایان دهریژیت، نهک شتاتیک په یدا بکات.

* خودا بنچینه ی زانستی به دیهیناوه وهک چون بنچینه ی ماده خامه کانی به دیهیناوه. لای خودا زاندراره نه قل ناتوانیت له شیوازی خو ی دهریچیت، هه رچهنده هه ول بدات، بویه ده فهرموویت: ﴿وَمَا اَوْتِیْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا﴾ [الإسراء: ۸۵] «ئیوه ته نیا که میک له زانیاریتان پی به خشراوه.»

* بیروباوه ر و فکره خراپه کان شاراوه ن له دهرووندا، ته نها له شیوه ی هه ستدان یان قسه ی دهروونن، له وانیه بوچوون بن و ترسیان له دهربرینی هه بیت، هه رکات پالپشتیان په یدا کرد، نه وکات له دهمه وه دینه دهر، گه وره ترین پالپشت بویان پالپشتی ده سه لاتداره خراپه کانه بویان.

* شهر و خراپه کان له دهرووندا شاراوه ن، جا کاتیک که سه کان دلنیا و نه مین بوون له سزانه دانیان له لایه ن سه رکرده وه، نه وکات شهر و خراپه یه یان دهرده برن، بیشری مه رسی پی شه وایهک بوو له گومر اییدا، به لام بیده نگ بوو تا نه و کاته ی هاروونه ره شید مرد و مه ئموون هاته شوینی.

* پیاوړیک چوه به هه شته وه به لبردنی دره ختیک له سه ر ریگه ی خه لکی، جا ده بیت چون بیت بو نه و که سه ی بیروباوه ر خراپ و گومانه خراپه کان له می شک و دهروونی خه لکیدا لاده بات، له فهرمووده دا هاتوه: «پیاوړیک چوه به هه شته وه به هو ی دره ختیکه وه که له سه ر ریگه ی خه لکی بوو لای برد.»

* فیربوونی فکره تازه پهیدا بووه کان له گه ل هه بوونی زانستدا هوکارى پاریزراوین، ههروه ها فیربوونیان واجبه بو پاراستنی موسلمانان، حوزه یفه ده لیت: "خه لکی پرسىارى خیر و چاکه یان له په یامبه ر ده کرد، منیش پرسىارى شه ر و پیشهاته خراپه کانم ده کرد له ترسى ئه وه ی تیان بکه وم."

* ئه و فکره باتل و ناهه قانه ی له سه ر هه واوئاره زوو بنیات دهندرین بریتین له خو فرۆشى و کوپلايه تی، هه ندیک له خه لکی خو بان فرۆشتوه و بوونه ته کوپله ی ئه و فکرانه به شوپنکه وتنیان، له کاتیکدا وا گومان ده بن که ئازادن: ﴿بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ [البقرة: ۹۰]

«شتیکى زور خراپ بوو که خو بانیان پى فرۆشت (ئهو خراپه ش) بیروایبیان بوو به و قورئانه ی که خوا ناردوو به تیه خواره وه.»

* ئه گه ر فکر و بیروباوه ره خراپه کان خه لکیان تووشی په رکهل و فى بکر دایه وه ک چۆن خواردنه خراپه کان تووشی فیتیان ده کهن، ئه وکات ژیره کان پیویستیان به ماندو بوون نه ده بوو له کاتی مشتومردا، سهیره خه لکی خو بان ده پاریزن له نه خو شى جهسته و کومه لانیکیش تووشی به لا بوون به هو ی ئه قلیانه وه.

* زورینه ی فکر و بیروباوه ره پووچه کان به شیکى هه قیان تیادایه، ئه قلگه لیک ئه وه هه قه گه وه ده کهن، چونکه له گه ل هه واوئاره زوو یان ده گونجیت، ناکوکییه که له سه ر ئه ندازه و قه باره ی ئه وه هه قه یه نه ک له سه ر بوونی.

* شه پۆلی فکره کان وه ک شه پۆلی نه خو شین بو جهسته، تا سه ر و به رده وام نامینن، ده وری ئوممهت ده دهن و پاشان ده گه ریته وه بو سروشته دروسته که یان: ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ أَلَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ [الروم: ۳۰] «ئهو ئایینه پاکه، ئه و فیتره ته پاکه یه که خوی گه و ره خه لکی خستوه ته سه ری، هه یچ گۆرائیک به سه ر دروستکراوی خوی گه و ره نایه ت.»

* فکر و زانست بۆشاییان ههیه وهک بۆشایی ههوا و ژینگه، هه مووان ده توانن ئه و ژینگه یه هه یانه پری بکه ن له پیسی و ژهر، به لام هه ر ده بیته ئه و ژینگه یه بگه رپته وه بۆ سه ره تاه ی پیش پیسبوونی، ژینگه ی پاک بناسه به هویه وه ژینگه ی پیس ده ناسیته وه.

* بیروباوه رکان هاوشیوه ی یه کترن، له رپگه ی زهواج و داوینپیسی و هاوپه گه زبازییه وه یه ک ده گرن: ﴿إِسْبَحْنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ [یس: ۳۶]

«بیگه ردی بۆ ئه و زاته ی هه موو جووته کانی دروستکردوه له هه موو ئه وانه ی زهوی ئه پروینیت و له خۆیان و له هه رچییه ک که نایزان.»

قورئانی پیرۆز به ره نگاری گشت فکره چه وته کان بووه ته وه.

* هه ر مائیک به په له و خیرا بنیاتنرابیت، ئه وا لاوازه و زوو ده رووخیت. هه ر بیروباوه رپک به یه ک جار ده ربکه ویت و به په له به ندی قۆناغه کانی تینه په راندیته، بزانه ئه وه سه ره تاه ی به ره و ئاوابوون و له ناوچوونیه تی، هه ر که سیک ببیته سه رکرده بئ ئه وه ی قۆناغه کان بیریت ئه وا به ره و له ناوچوون ده روات، وه ک چۆن ئه و نه یزه کانه ی ده که ون دیارترن له وانه ی که جیگیرن.

* شوین خاله ورده کانی فکره کان ده که ون وه ک چۆن مندال بۆ فیروونی نووسین شوین خاله کیشراوه کانی مامۆستاکه ی ده که ویت، هه یچ شتیکی ده رباره ی فکره کانیان نازانن ته نها له کاتی وه ستانیان له کو تا خالدا نه بیته:

"نقطتموا لهم وهم خطوا علی

نقط لکم کمعلم الصبیان."

* بۆچوونه نامۆکان له ده رووندا شاراوه ن، فیتره ت و ئایین و ترسان له خه لکی هۆکارن بۆ ده رنه که وتن و به ند بوونیان، خۆئه گه ر سروشت به ئاره زوو لاچوو،

ههروه ها ئابین به له پږده رچوون لاجوو و ترسیش به پاریزرابوونی خاوه نه که ی له لایه ن سهر کرده وه لاجوو، ئه وکات ده بینیت بۆچوونه نامۆ و ناپه سه نده کان ده رده که ون.

* هه موو شه پۆلکی فکری که خه لکی رووی تی ده که ن، ده بینیت که سیک له وه و پيش دايمه زرانده، هه مووان وا گومان ده بن پيشه نگ و سهرمه شق بن له کاتيکدا خويان شوينکه وتووی که سانی دیکه ن، به ده وری خه لکيدا ده سوورپنه وه به ره و هه ر کوپیه ک بسوورپنه وه، به و مه رجه ی پاشکو بن بو ئه وان.

* ده گونجیت جه سته تووشی نه خووشیه شاراوه کان بییت و هيج ده رکه وته یه کی نه بییت تا هه موو جه سته ی ده گرتته وه و ده بکوژیت، ئه وا ئه قلیش هاوشیوه ی ئه و نه خووشیانه ی هه یه پیویسته بزاندريت تاکوو بۆچوونه کانی خراب نه کات و دینی له ناو به ریت.

* هه له شه بوون و خه مخوری خاوه ن فکره چه وته کان له فکریان و خو شه ویستیان بوی، ئه وه به لاپږدا بردنه له لایه ن خوداوه بویان: ﴿وَأَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكٰفِرِينَ تُوۡرَهُمۡۙ اَزَّۙ﴾ [مریم: ۸۳] «ئیمه شه ی تانه کانمان زال کردوو به سه ر بیباوه ران تا چاک هانیا ن ده دن بو کوفر و تاوان.»

واته: هانیا ن ده دن و سووریا ن ده که ن له سه ر فکره کانیان.

* خه ریکه بلین شه ی تانه جن و مروقه کان له هيج شتی کدا یاریده ی یه کتری نه بوون به هینده ی یاریده ی یه کتری له سه ر دروستکردنی فکره چه وته کان، هه ر ئه مه ش نهینی به هیزبوونی باتل و ناهه قانه: ﴿وَكَذٰلِكَۙ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّاۙ شَيْطٰنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُرِجٰۙۤی بَعْضُهُمۡ اِلٰیۙۤ بَعْضٍۙ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] «هه ر به و شیوه یه بو هه موو پیغه مبه رپک دوژمنیکمان داناوه له شه ی تانه کانی مروق و جنۆکه که به نهینی به یه کتری راده گه یه ن.»

* بیرکردنه وهی به کۆمه ل واده کات ئه قَل ئازادی له دهست بدات و ره چاوی ئهوانی تر بکات، بویه خودا فرمان ده کات به ته نیا بیربکه نه وه: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُ بِوَجْدِهِ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِيَ وَفُرْدِي ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ﴾ [سبأ: ۴۶] «بلن ته نیا به یه ک ش ئاموژگاریتان ده که م، که دوو دوو و یه ک یه ک له بهر خوا هه لسن، پاشان بیربکه نه وه، هاوریکه تان (پیغه مبه ر (ﷺ)) شیت نییه.»

* په رتووکه کان وه ک هاورین. پیویسته خوینهر خوی بیاریزیت له په رتووکه لیک وه ک چۆن خوی ده پاریزیت له هاورپیه تی که سانیک، خوینهر کاریگر ده بیت به په رتووکی خراب وه ک چۆن خه لکی کاریگر ده بن به هاورپی خراب.

* ریگری کردن له که سانی سه ره تایی له خویندنه وهی په رتووکه لاده ره کان، هوکاری ترسانی ئیسلام نییه، به لکوو ترسی له ریده رچوونی خوینهره کانه. ئه قله به هیزه کان به ئاسانی ده توان به سه ر ئه قله لاوازه کاند سهر بکه ون وه ک چۆن جهسته به هیزه کان به سه ر جهسته لاوازه کاند سهرده که ون.

* زوریک له وانهی تووشی لادانی فکری بوون ئه وانن که خوینهری په رتووکه لاده ره کانن له کاتیکدا زور له خوین دنیا بوون له وهی گوړانیان به سه ردا نایات، به لکوو ته نها بو زانیاری زیاتر ده خویننه وه، له شتانیک ئه مین مه به تووشی بیت که خودا هو شداری به په یامبه ره که ی داوه ده رباره یان: ﴿وَإِذْ أَخَذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ [المائدة: ۴۹] «وریابه لیان له وهی بتترازینن له هه ندیک له وهی خوا ناردوو یه تییه خواره وه.»

* ئه و گوړان و ده ستکاری کردنه ی به سه ر ته ورات و ئینجیلدا هاتووه، خودا داویه ته پال زانا و راهیبه کانیان، ئه وانیش به و شیوه گوړاوهی که گوړیانیان دایانه وه پال خودا، خوداش په یامبه ره که ی له و بابه ته ئاگه دار ده کاته وه چونکه درو هه لبه ستنه به ناوی خودا وه. ئایا ئه قلی هیچ که س ئه وه قبوول ده کات که بریاریکی ساخته به ناوی پاشایه که وه بلاو بکریته وه و بدریته پال ئه و.

* په یامبه‌ری خودا ته‌وراتیکی به‌ده‌ست عومه‌روه دیت فهرمووی:
 «أمتھوکون! لقد جئتکم بها بیضاء نقیة والذی نفسی بیده! لو أن موسی حی
 لاتبعنی» «ئه‌وه له دوودلیدان، سویندبیت به ئایینیکی ته‌واو راست و پړوشنه‌وه
 هاتووم بۆ لاتان. سویند به‌و زاته‌ی گیانی منی به ده‌سته، ئه‌گه‌ر مووسا زیندوو
 بووبا، ئه‌وا شوینم ده‌که‌وت.»

* ریگری له پهرتوکه سیاسیه لاده‌ره‌کان و پهرتوکه توندپروه‌وه‌کان ده‌که‌ن
 له‌ترسی گاریگه‌ربوونی خه‌لکی پتیا، به‌لام ده‌بینیت ئه‌و پهرتوکه‌کانه‌ی لاده‌ره
 عه‌قیده‌بیان تیا‌دایه ریگه‌یان پین ده‌دریت بلاوبکرینه‌وه، ده‌لین خه‌لکی به
 نه‌قلی خوین ده‌توان جیا‌یان بکه‌نه‌وه! ئه‌مه‌یان جیا‌ده‌که‌نه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌یان
 جیا ناکه‌نه‌وه!

* فرۆشتنی پهرتوکه کوفری و ئیلحادییه‌کان زور ترسناکتر و گه‌وره‌تره له
 فرۆشتنی چه‌ک بۆ کوشتار، پاراستنی باوه‌ری خه‌لکی له‌پیشتره له پاراستنی
 خه‌لکی: ﴿وَأَلْفَيْتَهُ أَكْبَرَ مِنَ الْقَتْلِ﴾ [البقرة: ۲۱۷]

«هه‌ولدان بۆ په‌شیمان‌کردنه‌وه‌ی موسلمان گه‌وره‌تره له (پیاو) کوشتن.»

(فیتنه) لهم ئایه‌ته‌دا به‌واتای کوفر دیت به کۆده‌نگی موسلمانان.

* نووسه‌ری به‌کرگیگراو هیچ هزریک به‌ره‌م ناهینیت، نه نیشتمان
 ده‌پاریزیت و نه دۆستایه‌تی دروست ده‌کات و نه دوژمن ده‌ترسینیت، کاتیک
 بترسیندریت یان ده‌سکه‌وتی بدریت ده‌نووسیت، خو ئه‌گه‌ر ترسی نه‌ما و تیر
 بوو نانوسیت.

* هه‌موو که‌سیک ده‌تواندریت گفتوگۆ و مناقه‌شه‌ی له‌گه‌لدا بکریت، ته‌نها
 نووسه‌ریکی به‌کرگیگراو نه‌بیت، چونکه ئه‌وه‌ی له هه‌گه‌بیدا‌یه خو‌ی خاوه‌نی
 نییه و ناتوانیت وه‌لام بداته‌وه.

* به کریگیاوه کان ناتوانن شکست به هق بهینن، قوره یش دوو هه زار
 حه به شی به کری گرت بو جهنگ، به لام ههر شکستیان هینا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ﴾
 [الأَنْفَال: ۳۶]

«به راستی ئه وانهی که بیباوه پرن مال و سامانیان خرج ده کهن بوئه وی
 به ره له سستی ریگهی خودا بکهن، جا له مه ودوا (مال و سامانیان) به خت ده کهن
 و ده یبه خشن، له پاشان ده بیت به داخ و په ژاره بو یان و پاشان ژیرده کهون.»

* مال و سامان هوکاریکه ده توانیت مروقانیک و بوچوونه کانیانی پین
 بکریته وه، به لام ئه مه ته نها لای مروقه کان ده خوات نه ک لای خودا: ﴿وَلَوْ أَنَّ
 لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ [الزمر:
 ۴۷] «به راستی ئه گهر هی ئه و که سانه بووایه، سته میان کرد هه موو ئه وه ی
 له سهر زه ویدایه، ئه وه نده ی تریشی له گه لدا بیت له بریتی خو یاندا ده یاندا بو
 رزگار بوونیان له سزای خرابی روژی قیامهت.»

* ده ست هوکاره بو توقه کردن، هه رکه س توقه ی له گه ل ئه قل و دلله کان
 پین کرد، ئه و شکوی به ده ست هیناوه؛ به لام ئه و که سه ی توقه ی له گه ل گیرفاندا
 پین ده کات، سه رشور و زه لیل بووه.

* ئه و که سه ی باوه ر و بوچوونه سه ره کییه کانی بو پاره ده گو ری ت، ئه وه
 بیگومان دوو رووی له دلیدا هه یه: ﴿وَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِن لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ [التوبة: ۵۸] «خو ئه گهر له و خیر و سه ده قه یان پین بدریت، رازی
 ده بن؛ ئه گهر پینان نه دریت لی، ئه و کاته تووره و نارازی ده بن.»

* بتپه رستی سه رده می نه فامی بتپه رستی به رد و دار بووه، به لام بتپه رستی
 ئیستا بتپه رستی فکر و بوچوونه کانه.

* فیتنه و تاقیکردنه وهی ئه مرؤ به هؤی فکر و بؤچوونه کانه وه هاوشپوهی فیتنه ی قوره یشه به بت و بهره کان، نه قلیان وازلپه پناوه و هه موو شتیک له نه قل ده خوازن، ئه بوو ره جا ده لیت: "ئیمه بت و بهره مان ده په رست، ئه گه ر بهره دیک ی باشرمان بدیبا، ئه وه ی خو مان فری ددها و باشه که مان ده په رست. خو ئه گه ر بهره مان ده ست نه که وتایه، گل مان کو ده کرده وه و پاشان مه پریکمان ده هینا له سه ری ده مان دوشی پاشان ته و افمان به ده وردا ده کرد. له سنووریکدا کوتایی به فکر و بؤچوونه کانیان ناهینن، به و شپوهیه ده سوورپینه وه و پاشان ده گه رپینه وه.

* ئه و که سه ی له سه ر فکر و بؤچوونه کان یاری بکات و هه ر روژیک فکریکی هه بیت، ئه وا هیچ ره گیک ی داچه سپاوی نییه له زه وی زانستدا، چونکه با به زوری پووش و په لاشی زه وی هه لده داته وه.

* سه ره ه لدان ی فکر و بیروباوه ره پووج و ناهه قه کان به هؤی ئه وه وه یه خه لکی ده رباره ی هه ق نازانن و گومانی خراب به خاوه ن هه قه کانیش ده به ن.

* بنه ره تی لادانی فکر و بیروباوه ره کان ئه وه یه که له سه ر گومان هه لچندراون، نه ک له سه ر راستی و هه ق: ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ [النجم: ۲۸] «له کاتیکدا هیچ زانیاریکیان ده رباره ی نییه، نه نیا دوا ی گومان ده که ون. به راستی گومان هیچ سوودیکی نییه له زانیی هه ق و راستیدا.

* زوریکی له فکر و بیروباوه ره کان له سه ر گومان هه لده چندرین، به لام له شپوهی یه قین و دلنیا ییدا دایانده ریژن، چونکه ئه و بیروباوه ره خوازراوه وای لیده کات ببیته یه قین لای لای ئه و ده روونه: ﴿وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ [یونس: ۳۶] «زوربه یان شوین هیچ ناکه ون جگه له گومان، به راستی گومان له ناست حه قدا هیچ سوودیک (به خاوه نه که ی) ناگه یه نیت.»

* نه گهر مروّف پروانیتته ژيانی په یامبه ران و شوینکه وتووونیان، ئاواته خواز ده بیټ تاکیک بووبا له ئه وان، به لّام کاتیک ده بینیت ئه وهی به سهر دیت که به سهر ئه وان هاتوون، ناتوانیت ئارام بگریت له سهر ران. ئه مهش نیشانه ی ئه وه یه نه فس دان به هه قدا ده نیت به لّام ئارام ناگریت له سهر ی، پاشان ئه گهر وازی لی بهینیت به لّگه بو وازهینانه که ی ده هینیتته وه، پاشان ده ی کاته ری باز بو خو ی، به م جوړه زوړینه ی ری بازه چه وته کان دامه زراون.

* هه موو ئه و بابه ته نا کوکانه ی ناحه زانی په یامبه ران دژایه تی په یامبه ران یان پی کردووه له سهر لیکدانه وه ئه قلییه کان یان وه ستاوه، پاشان بانگه شه ی تینه گه یشتن و گونجاونه بوونی وه حییان ده کرد و له گه ل سهر ده م و قازانجیاندا.

* زوړیک له لادانه ئه قلییه کان کاتیک ویستویانه بیروباوه ری ک دابمه زریتن، له سهر نمونه ی که موکورت دایانمه زران دووه: ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ-- قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ [یس: ۷۸-۷۹] «نمونه له دژی ئیمه ده هینیتته وه و دروستکردنی خو ی له بیرده کات، ده لیت: کئ ئیسکه رزیوه کان زیندوو ده کاته وه؟ بلئ: ئه و زاته ی یه که مجار به دیهیتنا، زیندووی ده کاته وه.»

* هه ندیک له قوتابخانه فکرییه کان دامه زران دنیان به وته یه کی خاوه نه که یان ده ستی پی کردووه کاتیک به خیرایی ده ری بریوه به بن بیرکردنه وه، پاشان خه لکانیک به رپه رچی ئه و وته یه یان داوه ته وه، ئه ویش ده مارگیری بو سه رختنی خو ی گرتوویه تی و مناقه شه ی له سهر کردووه، پاشان ملی به لّگه کانی بو شکاندووه تا دایمه زران دووه و پاشان خه لکی شوینی که وتوون.

* هر شتیک له میشتدا ئاماده بیټ له کاتی دانانی فکر و بوچوونیک کاریگه ری ده خاته سهر حوکم و بریاره کانت، ده بینیت زوړیک له خاوه ن فکره کان کاتیک فکره که یان ده خریتته ناو تای ته رازوویه ک، شتانیک په یوه ست

بوون پییهوه هیچ په یوه نندیان نییه بهو فکره یه وه به لام کاری تی کردووه و کیشی زیاد کردوون.

* هه موو فکر و بوچوونیک ده توانیت به بیرکردنه وه لیی وا بکه ی باوهر به خوټ بهینیت دهر باره یان، غاندی ده لیت: "دایکم دوو سال شیر ی پیداوام و داوام لی ده کات به در بژیایی ته مه نم خزمه تی بکم، به پیچه وانهی مانگاو به رده وام شیرم پی ده دات به بی ئه وه ی چاکه ی له گه ل بکم." بویه مانگای په رستووه، ئه وان دین و دونیایان به ستووه ته وه به وه ی کام دوو شیردانه گه وره تره و بابه ته کانی دیکه ی فه راموش کردووه، زوریک له وانهی ئه قلیان به کارنا هینن، به بابه ته لاهه کییه کانه وه سه رقال ده بن و واز له بابه ته سه ره کییه کان ده هینن.

* دلخوشی و دلنارامی ده روونیت دهر باره ی بوچوونه کانت واتای راستی و دروستی بوچوونه کانت ناگه یه نن: ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ [التوبة: ۸۱] «به جیه لراوان (له مه دینه دا) دلخوش بوون به دانیشن و به جیمانان له پیغه مبه ری خوا.»

به لکوو له وانیه به تگه به نیته ئاستی پیکه نین هینده دلخوش بیت به باتل و پوچه لیه که ت ﴿فَلْيُضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا﴾ [التوبة: ۸۲] «ده ی با که م پییکه نن و زور بگرین.»

* هه ندیکجار مرؤف به هو ی بوچوونه کانییه وه ده گاته پله ی بیمیشکی، له کاتیکدا وا گومان ده بات له گه وره ترین ئاستی ئه قلدایه. نارامی ده روونت به بوچوونه کانت نایانکات به هه ق: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۱۳]

«ناگادار بن که هه ر ئه وانه خو یان که م عهقل و گیل و نه فامن، به لام بو خو یان نازان.»

* هه نديک جار بۆچوونیک به چاک و باش ده بينيت له کاتيکدا گومراییه،
گومانی رینمووی پي ده به يت، که چی سه رلي شیواوییه، خودا ده فهرموویت:
(﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا﴾ [فاطر: ۸]

«دهی ئایا که سیک که کرده وی خرابی خوی بۆ جوان کراوه، به چاک و
جوانی ده بینیت.»

* هه نديک جار مروّف دم وه رده دات له بۆچوونیکي پووج و ناهه ق و
ده مارگیری بۆی ده بیت، جا دلّ وابه ستبونی له سهر ئه و بۆچوونه به لگه نییه
له سهر هه قبوونی. هه رچه ند تیکۆشان بکات له خۆشویستنی ئه و بۆچوونه یدا،
هیتشتا ناگات به نه وه کانی ئیسرا ئیل له خۆشویستنیان بۆ گویره که که: ﴿وَأَشْرَبُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ [البقرة: ۹۳] «به هوی بیباوه ریبانه وه دلّیان ئاودرابوو
به خۆشه ویستی گویره که که.»

* حه ز و ئاره زوو و بۆچوونی نه فس و خوازارا بوونی شتیک له ناخدا هۆکار
نیین شته کان بکه ن به هه ق، به لکوو هه نديک جار ده بیته تیکدانی گه ردوون:
(﴿وَأُولُو آتَبَعِ الْخُلُقِ أَهْوَاءَهُمْ لَقَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ [المؤمنون: ۷۱]
«ئه گه ر هه ق و راستی شوین هه واو ئاره زوو ی ئه وان بکه وتایه، ئاسمانه کان و
زه وی و ئه وان ه ی تیباندایه، ده شیوان و تیکده چوون به سه ریه کدا.»

* بۆچوونه کان نابنه هه ق به ته نها به سه رسام بوون و باوه ربوون پیبان
(﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ [الكهف: ۱۰۴]
«له ژبانی دونیادا واشیان گومان ده برد که به راستی ئه وان کاریکي زۆر چاک
ده که ن.»

خودا چه ندان حوکمی هه یه که پیچه وانن له گه ل ئه و ئه قله که مه ی ئیمه دا.

* شهر و خراپه وا ناخوازیت ئه وکسه سی باوه ری پئی بیت باوه ری به خراپه که ی بیت، زورجار بهرگری له خراپه ده که ن و جهنگی له سهر ده که ن، وا گومان ده به ن که خیر و چاکه یه: ﴿وَتَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰی اَمْرِ مِّنْ قَبْلِكَ فَرَزَيْنَ لَهُمْ الشَّيْطٰنَ اَعْمَلَهُمْ فَهَوَوْ لِهُمْ﴾ [النحل: ۶۳] «سویند به خوا به راستی پیغه مبه رانمان له پیش تو ناردوو ه بو سهر گهلانی زور، جا شهیتان کرده وی (به د) یانی بو رازاننده وه، بویه ئه مرو (شهیتان) پشتیوانیانه.»

* گومراییی مروّف ئه وه له خو ناگریت که خو ی بزانیّت له سهر گومراییی، به دل بوون و په سه ندردنی بو چوونیک بو چوونه که ناکات به هه ق: ﴿وَإِنَّهُمْ لَأَخْذُوا الشَّيْطٰنِ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ﴾ [الأعراف: ۳۰]

«به راستی ئه وان ه شهیتانه کانیان کرد به دوست و پشتیوانی خو یان له جیاتی خوا، واش گومان ده به ن که رینموونی کراون.»

* باوه ربوون به فکر و بو چوونیک و بانگه شه بو کردنی به دل سوژی ئه وه ناگه یه نیّت خاوه نه که ی له سهر هه قه: ﴿وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ﴾ [الزخرف: ۳۷]

«بینگومان ئه وان ه (شهیتانه کان) له ریگی راست بهرگرییان ده که ن واش ده زانن به بینگومان هه ر ئه وانن رینووین.»

ده رباربووان ته نیا ئه وان ه که خودا ده رباریان ده کات.

* دلئارامی و دلخو شبوونی مروّف به بو چوونیک نایکات به هه ق، هه ندیک جار مروّف کافر ده بیت به دلخو شی زور، هه ندیکیش به زور لیکردن باوه ر ده هیئن: ﴿وَوَلٰكِن مِّنْ شَرَحٍ بِالْکُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ عَصَبٌ مِّنْ اللّٰهِ﴾ [النحل: ۱۰۶]

«به لام که سیک دلی خو ش و شادمان بیت، به بیباوه ری ئه وه بهر خه شم و

قینی خوا که وتوون.»

* نه فس پيوه ريكي ورد نيه بو پيواني هه ق و باتل، چونكه دهروونه كان جياواز شته كان ده پيون، له كاتيكد ا پيوه و تهرارووي ته واو و دروست نابيت بگوريت كاتيک شتگه ليكي هاوشپوهي پي سهنگ بكریت هه چنده ژماره شته كانيش زور بيت، بويه وه حي و سرووش هاتوو بو ريکخستيان.

* دهروون باتل و ناهه قی ده رازينيته وه تا واگومان ده بات هه قه: ﴿لَوَّارَاتَهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ۳۷]

* هه موو بوچوونتيك شوينكه وتووي هه يه هه چنده بو په رستني شه يتانيش بيت. ناکوکی له بهر نازادی راده رپرینی سهره تا نيه، به لکوو له سهر نه نجامه کو تاييه كه يه تي.

* خدا بوچوونه ناموکانی دروست کردوو، وهک چون ژه هری خواردنی دروست کردوو، نازادی بوچوونی نامو وهک خواردنی ژه هره، خدا چاکه و خراپه ی دروست کردوو بو تاقيردنه وهی خه لک، نهک بو سه رپشکبوون.

* بوچوونه كان به هه واوئاره زوو ده شيوين، هه واوئاره زووش به قياس و چواندن، هه موو قياس يکي ناره وا، قياس يکي دروست هه لي ده وه شيينته وه: ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ— قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ [يس: ۷۸-۷۹]

«نموونه له دزی ئيمه ده هيئيته وه و دروستکردنی خو ی له بير ده کات. ده ليت: کي ئيسکه رزيوه كان زيندوو ده کاته وه؟ بلن: ئه و زاته ی يه كه مجار به ديهينا زيندووی ده کاته وه.»

* هه واوئاره زوو ژه هره بو نه قل، هه رکهس پيوه ی ئالووده ببیت بوچوونه کانی خراب ده کات.

* هه واوئاره زوو ژه هره بو نه قل، فکره کانی پيوه يان ئالووده ده بن و ده بنه هو ی له ناو بردنی خاوه نه کانيان و ئه و که سانه شي که کاريگه رده بن پتيان: ﴿وَلَا

نُطِعَ مَنْ أَعْقَلْنَا قَلْبَهُ، عَنِ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطَاً ﴿۲۸﴾ [الكهف: ۲۸]

«به گوئی که سیک مه که دلی له یادی خو مان بیئاگا کردووه و شوینی ههوا و نارزهووی خوئی که وتوووه و هه موو کاره کانی خراب و له سنوور ده رچوووه.»

* نه گهر ههوا و نارزهووی بریار به سهر بۆچوونه کاندای بدات، نهوا تووشی لادانی ده کات: ﴿فَإِنَّمَا يَصْدَقُكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ فَتَرَدَّى﴾ [طه: ۱۶]

«جا با لاتنه دات لئی نهو که سهی باوه ری نییه بهو (قیامه ته) و شوین ههوا و نارزهووی خوئی که وتوووه، نهوسا تیاده چیت.»

* دروسترین بۆچوون و فکر نهو هیه له نهقلیکه وه ده رچیت که نه تهماع و نه ترس کاری تئ نه کرد بیت.

* پشت نابهرتیت به فکر و بیروباوه ری نهو که سانهی ترس و تهماع به سه ریاندا زاله، نهو جو ره که سانه زو رترین گو رانکاریان به سه ردا دیت، هه ركات رپ رهوی ترس و تهماع گو ر، نهوانیش ده گو رین.

* زو ریک له باوه ری خه لکی له ژیر په ردهی ترس و تهماع شار دراوه ته وه، کاتیک نهوپه ردهیه لادرا، ده رده که ون.

* نهقل ناتوانیت خوئی ده ربا ز بکات له کارتیکه ره کان، چونکه وهک ئیسفنج وایه، نهو شتانهی ده یانگری ته خو به ئاسانی ناتوانی لایان بدات، خودا ده ربارهی دل ده فه رموویت: ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ [البقرة: ۹۳]

ده گو ترئ (أشرب القلب کذا) واته: تیکه لی بوو وهک چون رهنگ تیکه لی پو شاک ده بیت، بویه خودا هو شداری داوه به مرو ف له تیکه لبوونی به خراپه تاکوو دل پاریزراو بیت، چونکه نهوهی تیکه لی بوو به ته کاندن لانا چیت، به لکوو به گووشین لاده چیت.

* هيچ ئاقلېك دلنيا نيه له وهى به وته و بانگه وازى گومرايان تى نه گلېت
 هرچهنده زانستى زوريش بيت، خدا دهربارهى په يامبهره پاريزراوه كهى
 ده فرموويت: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تَبْتَئُنَا لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ [الإسراء: ۷۴]
 «خو نه گهر ئيمه تو مان دامه زراو نه كرده، به راستى نزيك بوو تو كه ميگ
 به لا ياندا بچيت.»

* نه قل كاريگه ده بيت به كارتېكه ره كان وهك چو ن كانزاكان به زهر و
 بيكيشان كاريگه ده بن، هه موو نه قلېك كاريگه ده بيت به دووباره بوونه وهى
 باتل له سهرى، ده بينيت سهره تا بهر په رچى ده داته وه، پاشان كه ميگ لىى دووره
 په ريز ده بيت، پاشان كه م كه مه ده چيته ناو دلېه وه.

* زورېك له وانهى سهر سامن به هيزى جهسته يان، ده چنه ناو قهره بالغي
 خه لكانيكى زوره وه، به لام ده بينيت بهر ليشاو ده كه ون و له گه ل ليشاو كه
 ده رو ن، زورېكيش له وانهى چوونه ته ناو گيژاو و قهره بالغي فكره كان به زانست
 و نه قلېان سهر سام بوون، به لام ده بينيت ئه مانيش بهر ليشاو كه وتوون و له
 گه لېان ده رو ن!

* تېكه لېوون له گه ل باتل و پووجه كان كاريگه رى ده خاته سهر بو چوونه كانت:
 ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضْلُوكَ﴾ [النساء: ۱۱۳]

«نه گهر به خشش و به زه يى خوا به سهر ته وه نه بووايه (ئهى موحه ممه د (ﷺ))
 بيگومان ده سته يه ك له و ناپاكانه به نياز بوون كه گومرات بكن.»

ئوه بو په يامبهره! جا كى فزل و به خششى خوداى وهك په يامبهر
 به سهره وهيه، جا ئايا خه لكى وهك ئه و دلنيان له جيگيريدان!؟

* فكره كان وه كوو ده ريا وان، هه ركه س له مه له نه زانېت، تبايدا ده خنكيت.
 سه لامه تى عقل و به هيزى لاشه ئه وه ناگه يه نيېت كه ده توانيت مه له

بکهیت، شاره زایی به وشکانی خاوه نه که ی سوار شه پوله کانی ده ریا ناکات،
بیچه وانه که شی دروسته.

* زور گو بیستی هه له مبه نه گهر نه مړو بتوانیت جیایی بکه یته وه، سبه ی
له گه ل هه ق لیت تیکه ل ده بیت. نه قل وه ک گوزه یه نه وه ی نه مړو دهیزانیت
تیی ده کهیت، سه رچاوه ی سبه ی نازانی له کوپوه یه، پاشان وای لی دیت به بی
زانست ده یگ پرتیه وه.

* هه رکه س به رده وام له گه ل خراپه و پیسی بیت، نه وا هه ست به بو نی نه وه
پیسیه ناکات، فک ره کان وه ک پیسیه کانن سه ره تا لپی راده کهن، پاشان ناسای
ده بیتیه وه لایان.

* په یام بهر خه ریک بوو به وته کانیان تووشی فیتنه بیت و داشکاندنیان بو
بکات له کاتیکدا نه وه په یام بهر ه، جا ده بیت که سانی دیکه ی خوار نه و چون بن:
﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ لِغَفَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا لَا اتَّخَذُوكَ خَلِيلًا﴾
[الإسراء: ۷۳]

«به راستی نزیک بوو نه وانه لات بدن له وه ی که نیگامان کرد بوت بو نه وه ی
جگه له قورنان شتیک به ناوی نیمه هه لبه ستیت (نه گهر گو پراه لیان بوویتایه)
نه وه له و کاته دا ده یان کردیت به دوست و خوشه ویستی خو یان.»

نه وکات ده بیته خوشه ویست و نزیکیان!

* تیکه لی خاوه ن باتله کان کاریگه ری ده خه نه سه ر بو چوونه کانت: ﴿وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضْلُوكَ﴾ [النساء ۱۱۳]، نه وه
پیغه مبه ره، جا کن وه ک نه و فهزل و په حمه تی خوی به سه ره وه یه تا کوو وه کوو
نه م نه مین بیت له و ناشووبه.

* دل کاریگه ر ده بیت، نه گهر ماوه یه کی زور تیکه لی خراپه بیت، به ناسایی
ده بینیت، وه ک چون جهسته کاریگه ر ده بیت نه گهر بو ماوه یه کی زور تیکه لی

بيسى و خراپه بيټ. دهست سهره تا به بهرکه و تنى ئاوى گهرم ئازار ده چيژيټ
دواتر لاي ئاسايى ده بيټه وه.

* زور گوئ له هه له مه گره ئه گهر ئه مړوش بيناسيته وه سبه يني له گه ل حه ق
ليت تيکه ل ده بيټ، عه قل گوزه يه که ئه وهى ئه مړو ده يزانيت تىي ده خه يت و
سبه ينيش سه رچاوه کهى نازانيت، ئه و جا به بن زانست ده يليټه وه.

* زور گوئ بيسه توون بو ناهه قى و باتل، کاريگه رى ده خاته سه ر باوه ره ينان
به هه ق، خدا هوئشارى داوه به په يامبه ره پاريزراوه کهى ده رباره ي ئه و کاره:
﴿وَإِذْ أَخَذَرُهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ [المائدة: ٤٩]

«وريا به ليان له وهى بتتزازين له هه نديک له وهى خوا ناردووويه تيه خواره وه
بوټ.»

* هه نديک جار مړوځ ده که ويټه ناو بوچوونه هه له کاني هاوړييه کى نزيکيه وه
که زورترين کات به يه که وه بوون و دانيش توون: ﴿وَإِذْ أَخَذَرْنَا قَالَ يَلَيْتُ بَيْنِي
وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ﴾ [الزخرف: ٣٨]

«هه تا کاتيک که (ده مريټ و) ديټه وه لاما ن و ده ليټ: خوژگه نيوانى من و تو
به قه ده ر نيوان خوژه لات و خوژئاوا بووايه، چ هاوړييه کى خراپ بوويت.»

* ئه مړو کارده کريټ بو پيوه رى هاوړييوون له گه ل گشت چين و تويزه
جياوازه فکرييه کان، گه رچى لارپش بن، هه روه ها کار ده کريټ بو خويندنه وهى
بيروپراکانيان و ده لټين ئه مه به لگه يه له سه ر ليپورده يى و فراوانى بيرکردنه وه.
ئه مه دابه زين نيه له بنچينه و بيروباوه رى خوټ، دوورترين مه وداى جياوازي
بيروباوه ر له نيوان جووله که و موسلمانه، له گه ل ئه مه ش کاتيک هاتنه لاي
پيغهمبه رى خوا، په روه ردگار پيى فهرموو ﴿وَإِذْ أَخَذَرُهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ [المائدة: ٤٩]

«وریا به لیمان له وهی بتترازین له هه ندیک له وهی خوا ناردوو به تیه خواره وه
بوت.»

ئهم هوشیار کردنه وهیه له خه له تان به جووله که ئاراسته ی پیغه مبهری
خوا کراوه، پهروه ردگار ریگری لی نه کرد که تیکه ل بیت له گه لیمان بوئه وهی
حوکم بکات له نیوانیان، به لکوو پیوستی کرد له سهری که وشیار بیت کاتیک
له گه لیمان کۆده بیته وه، گهر سه ریپیش بیت، ئه مه له پله و پایه ی پیغه مبهرایه تی
دایه، چه ندین پیاو چاک و زانایان فریویان خواردوو به و زانسته ی هه یان بووه و
دوو ده رگای تیکه لاو بوونیان کردوو ته وه، هه نگاو به هه نگاو تووشی بیری هه له
بووه، له کاتیکدا خو ی هه ستیشی پی نه کردوو، گۆرینی بیروباوه ر به پله به ندی
وهیواش هیواش له ئینساندا پروو ده دات، ههروه کوو چون ئاراسته ی پرووگای
قیبله هه نگاو به هه نگاو له ریوار تیک ده چیت، تاوه کوو کاتیک داده به زیت
بوئه وهی نویژ بکات پروو له جگه له پرووگای قیبله ده کات.

* فلسفه وهک گوریسیکی دریزی ئالوزکاو وایه و خودا هه ردوو سهری
گوریسه که ی داوه ته ده ست مروف به یی گهران به شوینیدا، که چی مروف
پشت هه لده کات و دهیه ویت خو ی بگه ریت به دوایدا، ئه گهر له گوریسه که
دوور که وته وه، ده که ویته گومانه وه. خو ئه گهر نزیک بوویه وه، دلنیا ده بیت.
که واته به رده وام له نیوان گومان و دلنیایدا ده سوو ریته وه.

* دلخوشبوون به فکره کان و دوور که وته وه له قورئان بیبه ش بوونه: ﴿قُلْ
بِقَوْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ [یونس: ۵۸]

«ئهی موحه ممه د (ﷺ) بللی هه ر به هو ی چاکه و میهره بانى خواوه یه که واته
با به وه دلخوش بن، ئه وه چاکتره (بو یان) له وهی کو ی ده که نه وه له شتی ئه م
دنیا یه.

ئیبین عه باس ده لیت: "فه زلی خودا ئیسلامه و ره حمه تی خوداش قورئانه."

* هۆگر بوون به وتهی فهیله سووفه کان و نارچه تیبون له وتهی پهروه ردگار
 نیشانهی لاوازی ئیماننه یان ههر نه بوونیه تی: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآلَاءِ آخِرَةِ﴾ [الزمر: ۴۵]

«کاتیک یادی خوا بکریت به تاک و ته نیا تیکده چیت و بیزار ده بیت، دلی
 که سانیک که باوه ریان به رۆژی دواپی نییه.»

* ئەگەر دل سەرقال بوو به شتانیک که به چاوی خۆی نهی ده بینین،
 ئەوا سوودی له چاوی وهرنه گرتوو. ئەگەر دلێش سەرقال بوو به خۆشه ویستی
 فهیله سووفه کانهوه، وته کانی ئەوان ده بینیت و کویر ده بیت له ئاستی کۆمه له
 وتهیک که له ئەوان گوره تر و ریزدارترن که هه موو چاویک له وه حیدا
 ده بینیت.

لیبرالییته و ئیلحاد

* په یامبهری خودا هیلیکی راستی کیشا و کومه له هیلیکی بچوکی له راست و چه پی ئه و هیله دا کیشا بو شهیتان، به لام بزانه عملانییته به شیک نییه له و هیلانه، به لکوو ئه و هیله بچوکانه هیلی داهیندرا و لاده رانی ناو ئایینن، به لام هیلی عملانییته پیچه وانه ی هه موو هیله کانه.

* لیبرالییته فکریکه خاوه نه کانی به ره های دایانناوه، پاشان بیده سه لات بوون له وه ستاننیدا، جا هه موویان سه رقالی ملکه چکردنی ریگه ن بو ی و ده بینیت هه موو به ره سه ته ئایینی و سروشتیه کان لاده دهن که ده بنه ریگریان.

* لیبرالییته له خودی خویدا ترسیکی گه و ره نییه له سه ر ئیسلام، به لکوو ئه و کاته ترسناک ده بیت که پو شاکي ئیسلامی به به ردا بکریت و به ناوی ئایینه وه بچیته ناو دله کانه وه.

* لیبرالییته ریگه یه که سه ره تاکه ی هه واوئاره زوو و له ریده رچوونه، ناوه نده که ی کوفره و کو تاییه که ی ئیلحاد و بیباوه رییه، ناکریت ئه م ریروه فکریه تیپه ری نیت به م ریگه یه دا نه بیت!

* لیبرالییته ده زانن چون ده ست پی ده کهن، به لام سنووریکیان دانه ناوه چون کو تایی پی بهینن، به بانگه شه ی "وازهینن با ده ربیریت و وازهینن کار بکات" باسی ئه وه ناکهن چون ده ربیریت و چون کار بکات، به راستی ده ستیان پی کرد به چه وتی کو تیبیان پی هینا.

* ئه قل سه ره تاکان جوان نیشان ده دات، به لام له هه لسه نگاندنن کو تاییه کاندایه گومرایه.

* دژايه تي ليبرالييه تي ئه مړو دژايه تيبه له گه ل سروشت و فيتره تي پاكي مړوفايه تي پيش دژايه تيکردني دينيش، ئه و كه سه ي زينا و هاوړه گه زخوازي به حه لال ده زانيت له واجبووني حيجاب تيناگات، تا سروشتي نه گه رپته وه سه ر پاكيتيه كاني سه ره تا، له و بابه ته تيناگات.

* ليبرالييه ت وه ك گوري سي كه دريژ ده بيته وه به ئه ندازه ي دووريت لييه وه، ئافره تاني روظاوا نزيكن لييه وه بويه سنگيان هاوشيوه ي پياوان رووت ده كهن، ئافره تاني روظه لات دوورن لييه وه ته نها تي كه لاوي گه ل پياوانيان وه رگرتووه. راكيشانه كان جياوازن، به لام كو تايي هه موو راكيشانه كان بو يه ك ئه نجامن.

* ئيلحاد و بيديني له روظاوا دا ده رنه كه وت، تا ئه و كاته ي عه لمانيه ت ته واو تيدا بلاو بوويه وه، ئيستا نيوه ي ئه ورووپييه كان بيدين و مولحيدن. له په رستشي خودا هه لها توون و كه وتوونه ته ناو په رستشي ماده وه.

* ليبرالييه ت فكر يكي ماده گه راييه هيچ بنچينه يه كي بو بابه ته په نهاني و غه بييه كان نييه، خو ئه گه ر بوچوونه كانيان سه ير بكر يت، ئه وا له ئيماندا وه ك جه همييه كانن و له قه ده ردا وه ك مو عته زيله و له سيفاندا وه ك كه راميه كانن، هه رچي سياسه تيشه وه ك خه واريچ وان تيايدا.

* ئه قليبته تي ليبرالي باوه ري به شتيك نييه به ناوي وه سوه سه ي شه يتان و هه واو ئاره زوو، له گه ل ئه وه شدا بانگه شه بو ئه وه ده كهن كه فكر يكي گونجاوه كاري پڼ بكر يت، ئه مه كر وكي خراپه ي ناو ئه م عه قله يه.

* فكري ليبرالييه ت له روظي دواي و بابه ته په نهاني و غه بييه كان نادوي ت كه له ئيسلامدا بوونيان هه يه، به لكوو ته نها له ماده گه رايدا روظووه، چونكه ئه گه ر به و شيوازه ئه قليبته ي خو ي له بابه تي روظي دواي بدوي ت ئه وا ببواوه ري و ئيلحادي ده رده كه وي ت.

* نه گهر فکر جیا بکریته وه له به هیزی و لاوازی دهسه لات و ماده گهرایی
 نهوا هیچ پیویستی نه ده کرد فکری راست له چهوت جیا بکریته وه، هیز و
 دهسه لاتنی روژتاوا چاو کویر دهکات له وهی هه لسه نگاندن بو فکری عه لمانیهت
 بکهیت، به لام به نه مانی نهو دهسه لاتیهان نهو فکرهش تیا ده چیت، وهک چون
 دهسه لات پریگر بوو له وهی فییرهون وهک نهوه کانی ئیسرائیل بیر بکاته وه:
 ﴿الْأَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي﴾ [الزخرف: ۵۱]

«نایا پادشایی میسر هی من نییه و نهو رووبارانه به ژیر (کووشکه کانی) مندا
 نارۆن.»

جاکاتیک فییرهون تیاچوو، فکره کهیشی تیاچوو، بهس تهنها ههق و راستی
 مایه وه. نهو فکریه هی له خودی خویدا دروست نییه و به هوی شتیکی دهره کییه وه
 به دروست ده زاندریت، به نه مانی نهو شته فکره کهش دروستی له دهست ده دات،
 ههر بویه میژوو پره لهو فکرانه ی گوره و خاوهن هیز بوون، پاشان ههره سیان
 هیناوه، چونکه هیز و گوره بییان به هوی شتیکی دیکه وه بووه.

* بریاردان له سهر شتیک به تیروانینیکی ماددی رووت و لابردنی حوکی
 خودا، سهرده کیشیت بو بریاردان به عاتیفه و سۆزی تایبهت له سهر بابه ته کان:
 ﴿فَأَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا—ذَلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ﴾
 [النجم: ۲۹-۳۰]

«دهی کهواته تۆش وازبینه لهو که ی پشت دهکاته قورئان و یادی ئیمه وه
 بیجگه له ژییانی دنیا هیچی ناویت. ئه مه نهو به پری زانیاری و تیگه یشتنیانه له
 زانیاریدا.»

* مافه کان سی جورن: مافی خودا له سهر بهنده کانی، مافی بهنده له سهر
 په روهردگاری، و مافی بهنده کان له دنیا دا له نیوان خویندا، ماده گهره کان توند
 دهست ده گرن به مافه دونیا ییه کانه وه و مافی دواروژ پشتگووی ده خه ن.

* ئەقل ھەلە ناکات ئەگەر پاریزراو بیت له ئارەزوو و گومان، لیبرالییەتی پوژئاوا کاریگەر بوون به گومان و شوبهه، پوژھه لاتیش کاریگەر بوون به ئارەزووات، ئیسلامیش ھاتووہ تا ئەقل پاریزیت له کاریگەرییە دەره کییەکان.

* ئەقل و نهقل ئەگەر کوپوونەوہ، بوجوونی دروستیان لی بەرھەم دیت، لادانی ھەر یەکیکیان ھۆکاری گومرایییە، لیبرالییەت گومرا بوون به ھۆی وەرگرتنی ئەقل و پەتکردنەوہی ئەقل، رافیزەش گومرا بوون به وەرگرتنی ئەقل و پەتکردنەوہی ئەقل.

* ئەقل بۆیە پپی دەگوتریت ئەقل چونکە ریگری له نفس دەکات و دەیگریتەوہ، نەک نفس ریگری له ئەو بکات و بەندی بکات، بەجوریکی ھەلپەھەلپی بیینیت و نەتوانیت ریگری بکات. لیبرالییەت نفس بەرەھایی بەردەدات لەژیر پەردەئەقلدا.

* ئەقل بۆیە پپی دەگوتریت ئەقل، چونکە ریگری له نفس دەکات و دەیگریتەوہ تا گومرا نەبیت، ئیسلام بەو ریگرییە کەمانەئە کە لە فەرمان و ریگرییەکانی شەرعدا ھاتوون ئەو ناوہی بۆ ئەقل داوہ، چونکە ئیسلام تەنھا ناوی دانەناوہ بەبئ ناوہرۆک. لیبرالییەت یان دەبیت ناوی ئەقل جیگیر بکات و بە فەرمان و ریگری بیجەسپینیت، یان دەبیت بگەرین بۆ ناویکی دیکە و بەبەریدا بکەن.

* ئەگەر ھەموو بەلگە ئەقلییەکانی ناو قورئان و سونەت کوپکریتەوہ کە ئوممەتەکان له بەرانبەر پیخەمبەران گرتووینان، ئەوا دەبینیت بنەما ئەقلییە لیبرالییەکانیش ھەردەگەرتەوہ بۆ سەر ئەوانە، بەلام تەنھا شیوازی دەرپربنیان گۆریوہ.

* ھەموو عەقیدە و بوجوونەکانی ئوممەتانی پیشوو کە پەيامبەران دژی وەستان، دەبیت بییتە پوژە بۆ خاوەنکانی لەناو فکری لیبرالیدا، دژایەتیکردنیان زیادەرەوی و لەریدەرچوونە و بە توندەرەوی وەسف دەکریت.

* فهريمان به چاكه و ريگرى له خراپه دهزگايه كه ريكخهري نازاديه كانه تا مروف له سنوورده رنه چيټ. به لام عهلمانيهت دهزگايه كه بو تيپه راندنى سنوورى نازادى تا سنووره كان ريكنه خريټ.

* ليبرالييه تى روژئاوا ليبرالييه تى شوبهه و گومانه، به لام ليبرالييه تى روژه لات ليبرالييه تى شه هوهت و ناره زوه، گومانه كان به به لگه له نيو ده چن و شه هوهت و ناره زووش به شكودارى ههق له نيو ده چيټ.

* نه گهر هاوسه رگيرى دووهم بكهيت به ره زامه ندى و گريبه ستي ماره يى، نهوا كاريكى ريگه پينه دراو و قه ده غه يه. خو نه گهر به ره زامه ندى به سه د دينار زيناى له گه لدا بكرټ به بن گريبه ست، نهوا به كاريكى ناسايى و ريگه دراو داده ندرټ. نه مه خودى نهو ليبرالييه ته ي روژئاوايه كه ده يانه ويټ بيكه ن به ياسا.

* زوريك لهو په رتووك و ناميلكانه م خوڼدووه ته وه كه ده رباره ي بنه ماكانى ليبرالييه تى روژئاوا نووسراون، نه گهر ليبرالييه ت مندالان بووبا و مندالى لى بهاتايه ده ر، نهوا هيج مندالټيكي ته ندروستى له روژه لات لى نه ده هاته ده ر، هه موويان مندالى زيندووى ناكام و ناته ندروست ده بوون يان له بار ده چوون و ده مردن.

* له ليبرالييه تى روژئاوا دا هه ر بريار و فهريمانټيک ده سه لات به بن گهل ده رى بکات، نهوا پيى ده گو ترټ: «تاک رهوى» خو نه گهر ده سه لات دار له گهل ليبرالييه ت هاورا بوو، نهوا ده سه لات دار نه وکات «تاک رهوى ناقلا نه و دره وشاوه» يه. خو نه گهر سه رکرده يه ک حوکمى خودا له سه ر خه لکى بچه سپينټ، نهوا برياره كانى «تاکره وييه کى دواکه وتووى و تاريخه» خو فه رزکردن و زورليکردن له هه ردوو حاله ته كه دا بوونى هه يه، له حاله تيكيان به ره وای ده بينن و حاله تيكي ديکه شيان به له ريده رچوونى له قه لم ده دن. نه مانه دوو قوتابخانه ن له

به رانبر به کتری، شهریه تی وه حی و شهریه تی گومرای، خودا ده فهرموویت:
 ﴿وَإِنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَخَذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ
 النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾ [المائدة: ۴۹]

«فهرمانمان پین کردی) که حوکم بکهی له نیوانیاندا به وهی که خوا
 ناردووویه تیه خواره وه و شوین حمز و ئاره زوویمان نه که وهی، وریا به لیان له وهی
 بتترازینن له هه ندیک له وهی خوا ناردووویه تیه خواره وه بو، ئینجا نه گهر ئه وانه
 روویان وه رگپرا و سه ریچیان کرد، ئه وه بزانه و دلنیا به دهیه ویت به هووی
 هیندهی له تاوانه کانییه وه سزایان بدات و تووشی زینیان بکات، بیگومان زور
 له ئاده مییه کان سه رکه شن و له سنووری خوا ده رچوون.

* بلاوکردنه وهی کوفر و ئیلحاد له ناو کومه لگادا گه وره تره له کوشتاری
 خه لکی ﴿وَإِلْفِتْنَةً أَكْبَرَ مِنَ الْقَتْلِ﴾ [البقرة: ۲۱۷]

«هه ولدان بو په شیمانکردنه وهی موسلمان گه وره تره له (بیوا) کوشتن.»

موفه سیره کان کوده ننگن وشه ی (الفتنه) له م ئایه تدها واته کوفر.

* دژایه تیکردنی ئه و که سانه ی که خه لکی هان دده ن بو ئیلحاد و کوفر
 زور گه وره تره له دژایه تیکردنی ئه وانه ی خه لکی هانده دهن بو جه ننگ و کوشتار:
 ﴿وَإِلْفِتْنَةً أَشَدَّ مِنَ الْقَتْلِ﴾ [البقرة: ۱۹۱]

(الفتنه) لیره دا واته کوفر.

* فریوخواردن به ماده گه رای ناهه روکی ئیلحاده: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ
 لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿۳۵﴾ وَمَا أَظُنُّ أَلْسَاعَةَ قَابِمَةً ﴿۳۶﴾ [الكهف: ۳۵-۳۶]

«چوو ه ناو باخه که یه وه له کاتی کدا که سته مکار بوو له خووی وتی باوه ر ناکه م
 هه رگیز ئه م باخه م له ناو بچیت. باوه ریش ناکه م روژی دوایی بیت و روو بدات.»

* چهند هه نځاوېکي کهم له نتيوان بېباوه پري فيرعهون و باوه پرهينانيدا هه بوو که دنليايي و سه رسامي به ده سه لاته که ي بووه به ربه ست له باوه پرهيناني، پروانه له قه راغ و سه ره تاي ده ریا که دا گوتی: ﴿وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [الشعراء: ۲۳]

«پهروه ردگاري جيهانيان کتیه.»

له ناوه ندي ده ریا که دا ده یگوت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ﴾ [يونس: ۹۰]

«هه تا ئه و کاته ي خه ریک بوو (فيرعهون) بخنکيت، ئه وسا وتي پروام هيئا.»

* ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا﴾ [المائدة: ۶۴]

«جووله که کان وتيان خوا ده ستی به ستراوه (پاکي بو خوا) ئه وان چنگ قوچراو و ده ست به ستراو بن و نه فرينيان لې کرا به هو ي ئه وه ي که وتيان.»

تيروانينيان مادييه ته نانه ت به رانه ر به خوداش (سبحانه وتعالی)، ئه وه ده په رستن که پييان ده دات و جوپن به جگه له و ده دن، دوستايه تيان بو مال و سامانه و دوژمنايه تيشيان هر له سه ر ئه وه بنيات ده تين.

* زورېک له ئوممه تان به سه رساميان به هي ز و توانايان کافر بوون، گه لي سه موود به وه بېباوه ر بوون که توانايان هه بوو شاخه کان داتاشن و بيانکه نه مال بو خويان، ئه و مال و خانوانه ئه گه ر ئيستا دروست بکريت، گالته ده کريت به ديني ئه و که سه ي که دروستي کردوه، زورېک له ئوممه ته کان به و جوړه باوه ريان به ستووه ته وه به هي ز و مادده وه.

* پهروه ردگار که سيکي بېباوه ر ژر بار ده کات بو دنيا، زياتر له که سي موسلمان سوود به دنيا ده گه يه نيت، به لام ئه و کاره ي لای پهروه ردگار به رزي ناکاته وه، چونکه ژر بار کردنيکي گه ردوونيه، چون مانگ و خوړ که دوو بيگيانن و ژر بارن، سووديشيان بو دنيا له گشت خه لکي زياتره.

* زورېک له مولحیده کان بویه ئیلحاد هه لده بژیرن تا له کوټ و بهندکردنی ئاره زوو دهربازیان ببیت، ههرکات ئه و ئاره زوو هیان نه ما، دهروو نیان ده که ویته مملانی له گه ل ئه قلیاندا، جا یان ته و به ده که ن و ده گه رینه وه، یان خو به گه وره زانی ده یان گریټ، یان به خو کوشتن له و مملانییه راده که ن.

* زورېک له مولحیده کان له کاتی ته ندروستی جهسته یان و هیزی ئاره زوو یان ده بنه مولحید، نابینیت باوه رداریکی ته ندروست له کاتی نه خو شبوونیدا بوو بیته مولحید، چونکه گومان ته نها له گه ل ئاره زوودا دهرده که ویت.

* هزره کان و عه قیده کان زنجیره ن، هه ندیکیان وه ک قادرمه وان بو هه ندیکی دیکه یان، ئیلحاد له کو مه لگایه ک دهرنا که ویت که له وه و پینش جه نگیان به رانه بر بنچینه کانی ئیمان نه کرد بیت و دژایه تی هه لگرانیان نه کرد بیت، ئه م دووانه پیچه وانهن لایه نیکیان به هیتر ده بیت به لاوازی لایه نه که ی دیکه.

* توند ره بوون له دژایه تیکردنی توند ره ویدا ته نها لادانی لئ په یدا ده بیت.

* ههر توند ره ووییه ک له دژایه تی فکرېک له فکره کان به کار به یتندریټ، فکرېکی پیچه وانهی لئ به ره هم دیټ، توند ره وی به رانه ره که ی ناوه ندگیری نییه، به لکوو لادان و ده سته بر دانه. ئیلحاد دهرنا که ویت ته نها له پاش دژایه تیکردنی توند ره وی نه بیت به توند ره وی هاوشیوه.

* که سی مولحید زور دلنیا یه له وه ی ده وله تیک به ریوه ناچیت به بن بوونی سه رکرده، به لام وا ده بینیت ئه م گه ردوونه گه وره یه به و شیوه ریکه به بن بوونی خدا به ریوه ده چیت: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ [غافر:

[۵۷]

«به راستی به دیه ینانی ئاسمانه کان و زه وی گه وره تره له به دیه ینانی خه لکی.»

* ئه قلیه تی مولحید سه رزه نشتی ئه و رهفتارانه دهکات که بیئهرزش و بیهوده ئه نجام ده درین، نازانیت خوی باوه ری بهویه که بوونی له ژیاندا هیچ واتایه کی نییه و بیهوده یه، جا بو ره خنه له بیئهرزشی و بیهوده یی هه ندیک رهفتار ده گریت له کاتیکدا بوونی خوی بیئهرزش و بیهوده یه: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا﴾ [المؤمنون: ۱۱۵]

«ئایا ئیوه گومانتان وابوو که بیگومان ئیوه مان به بیهوده دروست کردوو.»

* که سانیک ده بینن که میشووله بیانه وه ده دات و وازی لی ده هینن، چونکه وا ده بینیت ئه و شته بچوو که شایسته ی تۆله سه ندنه وه نییه له سه ری! که چی بیباوه ر ده بیت به خودا کاتیک ده بینیت خودا تۆله له وانه ناسه نیته وه که خراپه به رانه ری ده کهن، له کاتیکدا ئه و که سانه و هه موو دونیا لای خودا قیমে تی باله میشووله یه کی نییه.

* ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ [الأنعام: ۲۹]

«وتیان به راستی هه ر ئه م ژیا نه (ی دونیا) مانه و ئیمه زیندوو ناکرئینه وه.»

به دونیا ناویان بردوو، واته ژیا نی ئیستا، که چی باوه ریش ناهینن به دوا رۆژ!

ئازادى و كۆيلديه تى

* شەرىعت ئازادى فەراھەم كىردوۋە، بەلام سنوورى تىايدا كىشاۋە، مافى خۇدا و مافى خەلكى تىدا روون كراۋەتەۋە: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ [البقرة: ۱۸۷]

«ئەمانە سنوورانى خۇدان و نىزىكىان مەكەۋنەۋە، ئاۋا خوا باسى فرمانى خۇى دەكات بۆ خەلكى.»

* ئەقل بۆيە دانراۋە تا ئازادىيەكان سنووردار بكات و رېكىان بخت، بەلام رەھا دانانى ئازادىيەكان، ئەۋا ئازەلەكانىش بەبى ئەقل گەشىتوون بەۋ ئاستە.

* رەھاكردى ئازادى پىشكەۋتن نىيە بۆ مروڧ، بەلكوۋ دواكەۋتوۋىيە و گەرانەۋەيە بۆ خۇچوۋاندن بە ئازەلان، چونكە كارەكان بە رېكخستىيان ستايش دەكرېن، نەك بە رەھاكردىيان، رەھاكردى پىۋىستى بە ئەقل نىيە، بەلكوۋ پىۋىستى بە پەكخستىيەتى.

* تىگەشىتنى ئازادى ئەمرو ئەقل سەرقال كىردوۋە بە جەنگىردن دژ بە رېگرىلىكراۋەكان لەگەل ئەۋەى زۇرېك لە خەلكى بىرىشيان لېى نەكردوۋەتەۋە، كەچى دەبىنىت بەدوايدا دەچن و ئازادى تاقى دەكەنەۋە تاكوۋ ئازاد بىن.

* ئازادى ئەۋەيە بگەيت بە ئەۋ شتانەى پىۋىستىن و قەدەغەن، نەك بگەيت بەۋ شتانەى كە قەدەغەن، بەلام ھىچ پىۋىستىيەكت پىيان نىيە. ھەركەس خۇى ئازاد بكات لە فەرمانەكانى خۇدا، ئەۋا بوۋەتە كۆيلەى فەرمانەكانى شەيتان، مروڧ بۆ گوپرايەلى دروست كراۋە جا با خۇى گەۋرە و گوپرايەلىكراۋى خۇى ھەلبىزىرېت.

* نازادی وهک ئاو وایه ده بیت به ئه ندازه یه کی دیاری کراو وه ربگیریت،
 ئه قل توونیه تی و جگه ریش توونیه تی، ئاو بو توونیه تی جگه له ناو ده بات،
 نازادیش بو توونیه تی ئه قل له ناو ده بات، ئه قل ده مریت له کاتیکدا ئومیدی
 زیانی هه بووه.

* خودا هه موو زهوی حه لال کردوو به ته نها چه ند هه نگاویکی که می لی
 حه رام کردوو: ﴿كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ [البقرة:
 ۱۶۸]

«بخون له وهی که له زه ویدایه به حه لالی و پاکی، دوا ی هه نگاوه کانی شه ی تان
 مه که ون.»

نازادی ئه وه یه له فراوانیدا بزیت، نهک له چه ند هه نگاویکدا.

* نازادییه کانی مروف کو تایی دیت له و شوینه دا که سنوره کانی خودا
 ده ست پین ده کات: ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾
 [الطلاق: ۱]

«جا ئه وانه سنوریکی خودایین هه ر که سیک له سنورانی خوا ده ربچیت،
 ئه وه بیگومان سته می له خو ی کردوو.»

* خودا به وردی کو تایی سنوره کانی نازادی مروفی باس کردوو، به لام
 سه ره تای به وردی باس نه کردوو، چونکه مروف ده زانیت چون سه ره تای
 نازادییه که ی ده ست پین ده کات، به لام نازانیت چون کو تایی پین به ینیت، نا کوکی
 خه لکی له کو تایی سنوری نازادییه کاندایه، نهک له سه ره تاکاندا.

* نازادی ئه و وشه یه یه که روژئاوا زورجار به کاری ده هینیت، ده زانن چون
 ده ست بکه ن به جیه جیکردنی، به لام نازانن چون کو تایی پین به ینن؟! ئه مرو
 گه یشتوو نه ته ئاستی ئه وه ی تیربازی به یاسا دابنن و ناوی بنن هاوسه رگیری
 هاو ره گه زی.

* ناکوکی په یامبه ران له گه ل ناکوکه کانیان له سهر تپه پراندنی سنوور بووه له تیگه یشتنی نازادی و سنووره کانی نازادیدا، گه لی لووط له خوره وشتیان و گه لی شوعه یب له ئابووریاندا، زوریکیشیان له سهر نازادبوون له پهرستنی پهرستراویکی تایبه تدا بووه.

* نازادی حه قیقی و راستی، خودا بو شهیتانی پروونکردووه ته وه: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنْ اَتَبَعَكَ﴾ [الحجر: ۴۲]

«به راستی بهنده کانی من، تو هیچ دهسه لاتت نییه به سه ریاندا جگه له و گومرایانه ی که شوینت که وتوون.»

ئه وانه ی شهیتان ده پهرستن ژیرده سته ی جیگره وه کانی شهیتانن، دلخوشن به و نازادییه ی له ده سته که وه ده درینه ئه وی دیکه یان!

* هرکه س چیرزی پهرستشی خودای چه شتبیټ، چیرزی نازادی له گه ل خه لکیشی چه شتووه، ئه وه ی له یه که م بیبه ش بوو بیټ، له دووم بیبه ش بووه.

* چاکبوونی ژیان زیاتر به به ندایه تی به ده ست دیت وه ک به نازادی، پیشه وه ران و کریکاران به کومه له فرمان و ریگریه ک به ندرکراون له گه ل ئه وه ش به ره میان هه یه، هر به و جوړه ش روژی دوا ی به ده ست نایات به پهرستش و ملکه چی نه بیټ بو پهره ردگار.

* مروف بهنده یه و به هیچ جوړیک له و به ندایه تیبه ده ربازی ناببیټ: یان بهنده ی خودایه، یان بهنده ی ئاره زوویه تی، یان شتیکی دیکه، ئه گهر له یه کیان ده رباز بیټ ده بیټه بهنده ی ئه وی دیکه یان، ئه گهر بووه بهنده ی یه کیکی، ئه و نازاد ده بیټ له وانی دیکه.

* خودا مروفی به دیه پناوه تا بهنده بیټ له به رانه ر خودا و نازاد بیټ له گه ل به دیه پندراوه کاند، به بهنده ی ته و او یان نازادی ته و او ی داینه ناون، ئه وه ی

بهنده ی به دیهینه ر بیت، نازاد ده بیت له به رانه ر به دیهینه دراوه کان، نه وه ش
بهنده ی دروستکراوه کان بیت له خودا نازاد ده بیت.

* نومید و ترس دیاریکاری نه دازه ی به ندایه تین، خه لکی به بنده ی نه وه ن
که نومیدیان پیی هه یه و لیی ده ترسن.

* زور روانین بوئه وه ی له ده ستی خه لکیدایه و به رده وام بیرکردنه وه له هیز و
توانای که سیک، به بی نه وه ی هه ست پی بکه ی هه رمی په رستنی نه وه له دلتدا
دروست ده که یه ت، به بی نه وه ی هه ست بکه ی تا وات لیدیت ده بیته به بنده ی بو ی
و نه ویش پیت نازانیت، خودا ریگری له په یامبه ره که ی کردوه که بیر له هیزی
که سانی دیکه بکاته وه: ﴿لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ [الحجر:
۸۸]

«نه ی (موحه ممه د (ﷺ)) چاوت مه بره نازونیمه تی (دنیا) که داومانه به
کومه لیک له و بیباوه رانه.»

فرمانی پی کراوه بیر له شکوی خودا بکاته وه، تا به ندایه تییه ک دروست
نه بیت له دلیدا بو جگه له خودا. مروف بیری سه رقالی هیز و شکوی هه ر
شتیک بوو، جوریک له به ندایه تی بو دروست ده بیت هه رچه بنده نه و شته زور
بیبه ها و بیئه رزشیش بیت، هه ر بو یه مروف مشک ده په رستیت له هیندستان
و دار و به رد ده په رستن له هه ندیک شوینی تر: ﴿لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ [الحجر: ۸۸]

«نه ی (موحه ممه د (ﷺ)) چاوت مه بره نه و نازونیمه تی (دنیا) که داومانه به
کومه لیک له و بیباوه رانه.»

نه وکه سانه چه بنده به ندایه تیان بو خودا لاوازه که به ناشکرا سه ریچی نه و
ده که ن و له سه رکرده که یان ده ترسن له په نه انیشدا.

* ترسناکترین جوړی پرستش، پرستشی نارەزووه، خه لکی خوږان دهرباز ده کهن له پرستشی بهرد و داره کان بو پرستشی فکره کان، وا گومان ده بات ته وافی دهوری به کان ناکات، له کاتیکدا ته وافی به دهوری هه و اوئاره زوویدا ده کات و نایبیت.

* زوریک له خه لکی وا گومان ده بهن خو دهربازکردن له شوینکه وتنی خه لکی به دهسته یانی ئازادییه، به لام ده کهونه داوی کوپلایه تی هه و اوئاره زوووه که سه ره کیتیرین کوپلایه تییه، وه ک ئه و که سه یه که که له پچه ی دهستی لی بکریته وه و بکریته گهردنیه وه و واگومان بهریت ئازادی ئه وه یه چه پله به دهسته کانی لی بدات.

* زوریک له مروقه کان وا گومان ده بهن ئازادبوون له وهی که سیک به پیروژ رابگرن، به لام ده کهونه ناو پیروژ دانانی نارەزوویان، ئه و جوړه که سانه هه ر به کوپله یی ماونه ته وه، ته نها گه وره که یان گوړیوه.

* مروّف دروستکراوه بو ئه وهی به نده بیټ، ئه گه ر به نده ی خودا نه بیټ ئه وا بیگومان ده بیټ به نده ی جگه له خودا بیټ، خو ئه گه ر ته نها هه و اوئاره زوووی به دی بکات، ئه وا ده ی کاته پرستراو بو خو ی، دل کزول ده بیټ و ده چه میته وه وه ک جهسته.

* مروّف له ناو ناخیدا بټیکی هه لگرتووه زورچار دل کړنووشی بو ده بات و بو ی ده چه میته وه ئه ویش نارەزوویه تی: ﴿اَفْرَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ الْهَرُّهُ هَوْلَهُ وَاَضَلَّهُ اللهُ عَلٰى عِلْمِهِ﴾ [الجاثية: ٢٣]

«ئاخو بینوته ئه و که سه ی هه و اوئاره زوووی خو ی کردووه ته پرستراوی خو ی، خواش به زانایی گو مرای کرد.»

کړنووش ده بات بو بوچوون و نارەزووی، وه ک چوون له سه رده می نه فامی کړنووش براوه بو عوزا.

* ﴿لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ [یس: ۶۰]

«به ندایه تی شهیتان نه کهن، چونکه دوژمنیکی راسته قینه ی ئیوهیه.»

به ندایه تی بو شهیتان بریتییه له گوپرایه لی ههواوئاره زوو، چونکه شهیتان له سه ر شیوه ی راستیه که ی خو ی ده رنا خات بو مرو ف.

به لکوو به پۆشاک ی ئاره زوو هه ده چیت ه لای: ﴿وَاقْرَأَتْ مِنَ الَّتِي اتَّخَذَ إِلَهِهُ هَوْنَةً﴾ [الجاثية: ۲۳]

«ئاخو بینو ته نهو که سه ی ههواوئاره زوو ی خو ی کردوو ته پرستراوی خو ی.»

* ﴿لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ [یس: ۶۰]

وه ک چو ن ده بینیت کو مه لیک جه سه تی زیندوو ته و اف به ده وری جه سه ته یه کی مردودا ده کهن له گو ره کانیاندا، ده بینیت نه قلگه لیکیش ته و اف ده کهن به ده وری نه قلانیکی مردودا و به گه و ره یان ده گرن، نه وه ش بتپه رستی ئه م سه رده مه یه.

* وا گو مان ده بات ئازاده که چی به نده یه و سه رقالی گرتنی به شیکی گوریسی گه ر دنیه تی له ده ستیکیه وه ده یخاته ده سه ته که ی تری، ئازادی نه وه یه گوریسه که به ته وای له گه ر دنی بکاته وه. بو ئه مه ش پیویستیت به هیچ ده ستیک نییه ته نها ده ستی خودا نه بی ت.

* نه گه ر پشت به چه مینه وه راهات، نه و راستبوونه وه ی نه سه ته مه، نه گه ر نه فس به کو یلایه تی فیربوو، نه و ئازادی قورسه له سه ری.

ژن و خيزان، حيكهت و حوكمهكان

* نوېژى ئافرهت له مالوه گوره تره بوى وهك له مزگهوت، ئهمه ش به پيى
فهرمووده كان و بچوونى زورينهى زانايان، ئهمه ش وا ده خوازيت پاداشتى نوېژى
ئافرهت له مالوه هاوشيوه پاداشتى نوېژى پياوه كه به كومهل ئه نجامى
دهدات.

* ئافرهت واز له نوېژ ده هينيت له و روژانهى له سوورى مانگانه دايه و
نايانگيرپيتهوه، زانايان جياوازن دهر باره پاداشت وهرگرتنى ئه و كاتانهى كه
نوېژى تيدا ناكات، دوو وته يان ههيه دهر باره، دروسترينيان ئه وه به پاداشتى بو
ده نووسريت چونكه به هووى عوزر يكه وه وازى لى هيناوه و هاوشيوه نه خو شى
و گه شته.

* گوره ترين هوكار كه خودا ئافره تان داپوشيت له ههردوو دنيا برىتبيه
له شه نوېژ، له فهرمووده دا هاتوه: من يوقظ صواحب الحجرات حتى يصلين؟
يا لآب كاسية في الدنيا عارية في الآخرة «كى ئافره تانى خانوچكه كان به
خه بهرديننه وه _ خيزانه كانى په ياميهر _ بو نوېژ، زورن ئه و ئافره تانهى له دنيا دا
پوشتن له دواروژدا رووتن.»

* ئيسلام سيستمى ژيان داده رپيژيت، نهك حاله تىكى دابراو و گو شه گير،
له وه تيناگه يت بوچى نير له ميراتدا زياتر ده بات تاكوو نه زانيت كه ماره يى و
نه فهقه و بهرگ و جپى مانه وه و دهرمانى ژن و مناله كانى له سهر نيرينه كان
فه رزكراوه.

* زانايان کۆدهنگن له سهر ئهوهی ههر دوو رهگهز هاوتان له تۆلهی کوشتنه وهدا «قصاص»، ههروهها کۆدهنگن له سهر ئهوهی خوینبای ئافرهت نیوهی خوینی پیاوه، چونکه خوینبای بۆ میرات گرانه، ئهوانهی به چاویکی رۆژئاوایی مادهگه راییه وه دهروانه بابه ته که واده زانن ئیسلام که سه کان ده فرۆشیت.

* خوینبایی ئافرهت نیوهی خوینبایی پیاوه چونکه ئه و ماله دانراوه بۆ پرکردنه وهی که لینیکی بۆ میراتگران نهک به های که سه کوژراوه که بیت، هه رچی جیبه جیکردنی سنوره کانه، ئه و هه مووان یه کسانن خو ئه گه ر سه د پیاو کۆببنه وه بۆ کوشتنی یه ک ئافرهت ئه و هه ر سه دیان ده کوژرینه وه له بری ئه و ئافره ته.

* حه رامه ئافره تان ده نگیان ناسک بکه نه وه به رانه بر پیاوان له کاتی قسه کردنیاندا، خودا له سهر خیزانه پاکیزه کانی په یامبه ری (ﷺ) حه رام کردوه تا تیبگه ین ئه و حه رامی تیبیه بۆ ئافره تانی دیکه له بیشتره: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ [الأحزاب: ۳۲]

«به خه مزه و نازه وه قسه مه کهن (وهک له ئافره تانی ره وشت نزم) نه وه کوو ئه وهی دلێ نه خو شه (ده روون نزمه) نیازی خراپ بکات.»

* سه ره تای هه موو خراپه یه ک که روو ده دات له نیوان نیر و میدا ناسک کردنه وهی وته کانه: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ [الأحزاب: ۳۲]

«به خه مزه و نازه وه قسه مه کهن (وهک له ئافره تانی ره وشت نزم) نه وه کوو ئه وهی دلێ نه خو شه (ده روون نزمه) نیازی خراپ بکات.»

ئه مه ئاگه داریه بۆ قسه کردنی پاکیزه ترینی ئافره تان: که خیزانه کانی په یامبه ری خودان (ﷺ) له گه ل پاکترین پیاوان که هاوه لانن.

ئەو تۆمەتە دەگوازیږتەوہ بۆ ھاوسەر وەسفی ناپیاوی «گەوادی» دەدریږتە پال ھاوسەرەکەى که ئەمەش کوفره بدریږتە پال پەيامبەرەن.

* خودا ریڤگەى داوہ پیاوانى موسلمان ھاوسەرگىرى بکەن لەگەل ئافرەتانى خاوەن کتاب ئەگەر داوینپاک بن و حەرامى کردووە لەسەر پیاوانى موسلمان ئافرەتییكى موسلمان بخوازی که داوین پىسە تا تەوبە دەکات، چونکە زىانى کوفر بۆخۆیەتى بەلام زىانى زىنا گواستراوہیە بۆ ھاوسەرەکەى.

* رووداوى «إفك» -تۆمەت ھەلبەستنى زىنا بۆ داىکمان عائىشە- بەتوندى قسەى لەسەر کراوہ لە قورئان و سونەتدا زۆر توندتر لە بىباوہ پوونى ھەندىک لە خزمانى پەيامبەر (ﷺ) لەگەل ئەوہى ئەوہ کوفره و ئەویش زىنايە.

* لەپىناو پاراستنى کەسايەتى و نامووسدا ئىسلام تەنھابوونى نىوان دوو رەگەزەکەى حەرام کردووە، ھەر و ھا تىکە لاویشى لەو پىناوہدا حەرام کردووە و حىجابى فەرز کردووە و ناسککردنەوہى دەنگى قەدەغە کردووە و جگە لە ئەمانەش شتانیكى دیکەشى داناوہ.

* گوڤ گرتن بۆ ئەو ستەمانەى لە ئافرەتان کراوہ و دەرپرینى ناپرەزايىيان بەرانبەر ھاوسەرانیان ھەقە، گوڤگرتن بۆيان واجبە لە فەرموودەدا ھاتووە: لقد طاف بال محمد نساء كثير يشكون ازواجهن ليس أولئك بخياركم «زۆرىک لە ئافرەتان سەردانى مائەکانى موخەممەد دەکەن، ناپازىن و شەکوایان لە پیاوہکانیان ھەيە، ئەو پیاوانە باش نىین کە بەو جوړەن.»

* ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرْوَدُ فَتَنَّاها﴾ [يوسف: ۳۰]

«دەستىک لە ژنانى شار (بەسووکايەتییەوہ) وتیان ژنەکەى عەزىز (ى مىسر) دەيەوڤت لەگەل غوامەکەى داوینپىسى بکات.»

لە نىو ئافرەتانى شارىکدا وتەيەكى زۆر گەورە بلابووويەوہ کە نزىکترىن پیاویان نەى دەزانى، لە پیاوانیان شاردهوہ و لای ئافرەتان بلابويانکردوہو.

* فرۆکه که رهسته که ی له له چکی ئافرهت درووست نه کراوه، وزهش پریشکه که ی زیاد نه بووه به لیکخشانى ئافرهت له پیاو، به راستی قیبله نمانی شارستانییهت ساخته یه، شوین درووستکه ره که که وتووین و وازمان له درووستکراوه که هیناوه.

* ئەندازه ی ئەو هاندانه ی که رۆژئاوا به کاریده هینیت دهرباره ی حیجاب و تیکه لیبون و سه رکردایه تی ئافرهت هه مان هاندانه که به کاریده هینیت ئەگه ر ئیمه پله به ندی بکه یین و زینا هه لال بکه یین و بوه ستین له لای دهرگای هاوهره گه زبازی.

* ئەگه ر وته یه ک زۆر دوباره ت کرده وه بو مرۆفیک که سته می لئ کراوه و ئازادی زهوت کراوه، ئەوا به راستی داده نیت و له شوین خه یالاتی ئەو زهوت کردنه ده گه ریت هه رچه نده واش نه بیت و ئازادیش بیت، له ئەو رووپا ئافره تانیک خۆپیشاندانیان کرد داوا ی مافی رووتکردنی سنگیان ده کرد وه ک پیاوان.

* دووان له وانیه ی له گوانتانامۆ سجن کرابوون سه ردانیان کردم گوتیان: "لیکۆله ریک که ئەسته ر هه شه ش رووه که ی ئیسرا ئیل وه ک تاتۆ له سه ر جه سته ی هه لکۆلیبوو گوتی: ئەو پۆشاکه ره شه ی ئافره تانان هۆکاری توندره ویتانه، پیویسته لا بیریت له ماوه ی ۱۰ سالی داهاتوودا."

* خۆیندمه وه ئافره تیکی موسلمان دادگایی کراوه و دووسال به ندرکراوه له سه ر ئەوه ی نیقابی پۆشیوه، جا ده بیت ئەوان کاردانه وه یان چۆن بیت ئەگه ر ئافره تیکی رۆژئاوا ی بو ماوه ی کاتژمیریک له ولاتانی ئیمه دا له سه ر ناپۆشته یی به ندرکریت، ده بیت توندره وه کانی ناو راگه یانندن چی بکه ن؟!

* رۆژئاوا هاوسه رگیری پیاو له پیاو و ژن له ژن به ره وا و دروست داده نیت و داوا له موسلمانان ده که ن مافی ئافرهت بپاریزن. به لام بویان دیاری نه کردوون کام یه ک له و دوو دانه یان ئافره ته تاکوو مافی بپاریزن.

* گرنگی ده‌دهن به زمانی ژماره و ئافره‌تیاں کردووه‌ته «نیوهی کۆمه‌لگا» له کاتی‌کدا گۆمه‌لگا دابه‌ش ناکریت چونکه گشتییه، ئافره‌ت و پیاو تیایدا به‌ژدارن و له‌بری یه‌کترین، ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان له بواری‌کدا سه‌رکه‌وتوو بوو ئه‌وا له‌سه‌ر ئه‌وی دیکه‌یان ده‌که‌ویت.

* ﴿يَايَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَي نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ [آل عمران:

[۴۲]

«ئه‌ی مه‌ریه‌م بی‌گومان خوا تۆی هه‌لبێژاردوه و پاکی کردوو‌یته‌وه و پیزی داویت به‌سه‌ر هه‌ موو زنانی جیهاندا.

خودا به‌راوردی کرد له‌گه‌ل ئافره‌تان و باسی پیاوانی نه‌کرد چونکه ئه‌وان ره‌گه‌زیکی جیاوازن، هه‌له‌یه ئه‌گه‌ر به‌راورد بکرین به‌ جگه‌ له‌ خۆیان.

* خودا رێگری کردوو له‌وه‌ی ئاواتی یه‌کسانی ره‌گه‌زه‌کان بخوازین، چونکه هه‌ر ره‌گه‌زیکی تابه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه: ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ﴾ [النساء: ۳۲]

«ئاوات مه‌خوازن بۆ ئه‌و پله‌یه‌ی که خوا باوی هه‌ندیکتانی داوه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تراندا، بۆ پیاوان به‌ش هه‌یه له‌وه‌ی به‌ده‌ستی ده‌هینن و بۆ ئافره‌تانیش به‌ش هه‌یه له‌وه‌ی به‌ده‌ستی ده‌هینن.»

* فیتره‌ت و سروشتی مرقایه‌تی له‌ دوو سه‌رده‌مدا ته‌واو تیک چوو: یه‌که‌م سه‌رده‌می لووط، کاتی‌ک ئافره‌ت و پیاویان یه‌کسان ده‌کران.

دووهم: رۆژگاری ئه‌مرۆی رۆژئاوا ده‌بینیت ئافره‌ت یه‌کسان ده‌که‌ن به‌ پیاو و به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه.

* فه‌ره‌نسا هاو‌ره‌گه‌زبازی به‌ یاسا رێگه‌ پێ ده‌ده‌ن، ئه‌مه‌ش ده‌رچوونه له‌ سروشتی مرۆفایه‌تی، ته‌نانه‌ت سروشتی ئاژه‌لێش، ئه‌و لادانه‌ی له‌ ئه‌مرۆدا

هه یه زور زیاتره له وهی له سه رده می لوو پدا هه بووه، گه لی لوو ط ئه و کاره یان ده کرد وهک چیریزیکی کاتی، نهک وهک هاوسه رگیری.

* یه کهم سزا بو مرؤف ناپوشته یی و رووتی بووه: ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْءَ تُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ [طه: ۱۲۱]

«ئینجا هه ردووکیان له و (به رو بوومی دره خته) یان خوارد به و هو یه وه (جل و بهرگیان دامال دراو) ده رکهوت عه یب و عه وره تیان و ده ستیان کرد به داپو شینی له شیان به گه لای (دره خته کانی) به هه شت.»

ئه گه ر سروشت و فیتره ت هه لگه رایه وه، سزا ده بیته شارستانییه ت.

* خودا سزای ئاده م و چه وای له به هه شت دا به ناپوشته بیان دانا: ﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتَ لَهُمَا سَوْءَ تُهُمَا﴾ [الأعراف: ۲۲]

«جا کاتیک (له به رو بوومی) ئه و دره خته یان چه شت هه ردووکیان عه یب و عه وره تیان ده رکهوت.»

خودا ئه وهی کردووته سزا بو په یامبه ریکی که چی له مرؤدا به شارستانییه ت هه ژماری ده کهن.

* رووتی و ناپوشته یی و سفووری ئامانجی یه کهم و هه ره گه وره ی شه یتان و داروده سته یه تی: ﴿يٰۤاٰدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكَمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَتَزَوَّجُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَهُمَا﴾ [الأعراف: ۲۷]

«ئهی نه وهی ئاده م با شه یتان فریوتان نه دات و نه تانخه له تینی ت هه ره وهک باوک و دایکتانی له به هه شت ده رکرد له حالیکدا پو شاکه که یانی لی داکه ندن بوئه وای عه یب و عه وره تیان ده ربخات.»

* پاش ئهوهی خودا ریگری له سفووری و ناپوشتهیی و زینا دهکات:
 دهفهرموویت: ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ [النور: ۱۹]
 «خو دهزانییت و ئیوه نازان.»

چونکه ههندیك له حهرامکراوهکان زیانهکانی دهرناکهوویت بو ههموو
 کهسیک، ههندیك جار زیانه شاراوهکان زیاتره له ئاشکراکان.

* هاوهلدانان و ناپوشتهیی دوو خراپهی په یوهستی یهکترن، له فهرمووده دا
 هاتوو: «له پاش ئهم سال ههچ هاوهلدانه ریك نابیت هه ج بکات، کهسیش به
 پروتی نابیت ته و اف بکات.»

* خواردنی حهرام هوکاره بو سزادانی سفووری و ناپوشتهیی، ههر
 ناپوشته ییهک له پیاوان و ئافره تانی ئوممه تیکدا پرویدابیت، بیگومان لهوهو
 پیش حهرامیان خواردوو: ﴿فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءٌ تُهْمَا﴾ [طه: ۱۲۱] «ئادهم
 و حهوا لهو داره حهرامکراوهیان خوارد، جا عهوره تی خویان بو به دهرکهوت.»

* وهک چوون پیویسته بهرهنگاری برسییه تی و ههزاری بیتهوه، ئاوه هاش
 پیویسته بهرهنگاری ناپوشتهیی و سفووری بیتهوه: ﴿اِنَّ لَكَ اَلَا تَجُوْعُ فِيْهَا وَلَا
 تَعْرِىٰ﴾ [طه: ۱۱۸]

«بیگومان تو لهو (بههشته) دا برسیت نابیت و پروت و قوت نابیت.»

برسییتی ئازه له کانیش بهرهنگاری دهنهوه، ئهوهی مروّف جیاده کاتهوه
 بهرهنگاریکردنی ناپوشته ییه.

* له ههریهک له ولاتانی میسر و تونس و شام سفووری به لابرندی روپوش
 و نیقاب دهستی پیکرد به دهرخستنی پشت و سنگ و قاچ کوّتابی هات،
 له نیوان دهرخستنی دهموچاو و رانی ئافره ته کانداهنه ۲۰ سال نیوانیان هه بوو:
 ﴿فَاعْتَبِرُوْا يٰۤاُولِيَ الْاَبْصٰرِ﴾ [الحشر: ۲]

«ئینجا په ند وه رگرن ئهی خاوهن چاوهکان.»

* له هه موو نوممه تانی پیشوودا ئافرهت رۆل و بهرپرسیاریتی پهروه ردهی مندال و سه ره رشتاری مالی بینوه، چ له شه ریهت چ له فیره تدا: ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَتْهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾ [یوسف: ۲۱]

«ئهو که سه ی له میسر یوسفی کری، به ژنه که ی وت: ریزی لی بگره (شوین حه وانوه ی چاکی بو ئاماده بکه) به لکوو سوودمان پی بگه یه نیت یان بیکه ین به کوری خو مان.»

* ﴿فَقُلْنَا يَا دَاؤُمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى﴾ [طه]:

[۱۱۷]

«ئینجا وتمان ئه ی ئاده م به راستی ئه م (ئیبلیسه) دوژمنی تو و هاوسه ره که ته که واته (ئاگادار بن) له به هه شت ده رتان نه کات چونکه دوو چاری ناخو شی و زه حمت ده بیت.»

هه ردووکتان ئه ی ئاده م و حه وا ده رده کرین، به لام ته نها تو ئه ی ئاده م نه گبه تی ده تگریته وه، چونکه ئه وه تو ی ده بیت کار بکه یت و بزوی په یدا بکه یت بو خیزانت، که له وه و پیش له به هه شتدا بیپوست کرابووی.

* ئه گه ر پیاو نه ی ده توانی پیویستی خیزانی پر بکاته وه، ئه وا واجبه له سه ر ده ولت پیویستی یان پر بکاته وه، نه وه ک کار بو ئافره ته که بدوژیته وه بو ئه وه ی بیته ده ره وه له کاتیکدا که حه زی لی نییه. ئافرهت به ویستی خو ی ده بیت کار بکات نه ک به زور به پیچه وانه ی پیاوانه وه.

* ئافره ته پاکیزه کانی سه رده می نه فامی کاتیک ده رپویشن به ریگادا ئه گه ر روپووشی سه ر ده موچاویان لاجووا یه، ئه وا به ده ستیکیان ده موچاویان داده پووشی و ده سه ته که ی دیکه یان بو هه لگرته وه و چاککردنی روپووشه که به کار ده هیئا، نا بغه وه سفی ئه و حاله ته مان بو ده کات و ده لیت:

سَقَطَ النَّصِيفُ وَلَمْ تُرِدِ إِسْقَاطَهُ

فَتَنَاوَلْتَهُ وَاتَّقَتْنَا بِالْيَدِ.

نیقابه که ی کهوت به بن مه بهست

دهستی برد هه لیگریته وه و به دهستی کیش پرووی لئ شار دینه وه.

* سفووری ئافرهت له به کارهینانی زمانی عه ره بیدا تهنها بو ده رکه وتنی ده موچاو به کار دیت، نهک بو ده رکه وتنی قژ و پرچ، (ابن المنذر) له «الأوسط» دا ده لیت: "زاندراوه له ناو وته کانی عه ره بدا: "أسفرت المرأة عن وجهها: کشفته" واته: "ده موچاوی ده رخست."

* خدا ده فهرموویت: ﴿يُذَيِّنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾ [الأحزاب: ۵۹]

«با عه باکانیان بدن به سهر خویندا (خویان و جوانیانی پی داپوشن) ئه وه نزیکتره بناسرین (به داوین پاک) تا به هویه وه ئازار نه درین.»

پیشه وا ته بهری به رسته یه کی سه حیح له ئیبن عه باسه وه ریوایه تی کردوه ده لیت: "خودا فه رمانی به ئافره تانی باوه رداران کردوه کاتیک ده رچوون ده موچاویان داپوشن."

* واتای وته ی خودا: ﴿يُذَيِّنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾ [الأحزاب: ۵۹]

واته: به جوړیک بن هیچ کهس توانای ناسینه وه یانی نه بیت.

(أدنی): واته نزیکتر و له پیشتره که ئه وان بناسرینه وه به وه ی ئافره تانیک ی ئازادن و که نزهک نین، به و جوړه بن تا کوو نه ناسرینه وه، به م جوړه پیشه وایانی ته فسیر وهک ته بهری و (ابن المنذر) ته فسیریان کردوه.

* ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَوِّجُكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ مِّنْ جَلْبَابِهِنَّ
ذَلِكَ أَذُنَىٰ أُنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِنَنَّ﴾ [الأحزاب: ۵۹]

«ئهی پیغه مبهه (ﷺ) بللی به هاوسه رانت و به کچه کانت و به ئافره تانی
برواداران با عاباکانیان بدهن به سهه خویاندا: «خویان و جوانیانی پی داپوشن.»
«ئوهه نزیکتره بناسرین (به داوین پاک) تا به هوپوهه ئازار نه درین.»

ئافره ت به ده موچاویدا ده ناسریتته وه، نه وهک به ده ست و قاچیدا.

* پیشه و مالک به سه نه دیکي سه حیج له فاتمه ی کچی مونذیره وه ریوایه تی
کردوهه، که گوتویه تی: "ئیمه ده موچاومان داده پووشی له کاتیکدا له ئیحرامدا
بووین له گه ل ئه سمائی کچی أبو بکردا"، ئه وان به و جوړه بوون، ته نانه ت له کاتی
قورسیتی سه فهر و گه شتیشدا.

* حه فسه ی کچی سیرین نیقابی ده کرد، له کاتیکدا پیر ببوو، پئیان گوت
خودا ده رباره ی ئافره ته به ته مه نه کان ده فهرموویت: ﴿فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ
بِضَعْنِ ثِيَابِهِنَّ﴾ [النور: ۶۰]

«هیچ گونا هیکیان له سهه ر نییه که (هه ندیک له) پووشاکه کانیان لابه رن،
گوتی: ئایه ته که ته واو بکه ن ﴿وَأَنْ يُسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ﴾ «خو ئه گه ر لاینه به ن و
پووشته بن، ئه وه چاکتره بویان.»

* سه رنجی په رتووه که کانی سونه ت و ئه سه رم داوه، نه م دیوه و نازانه
ئافره تیکی هاوه لان یان شوینکه وتوو ان ئازاد بوو بیت و ناوی برابیت به فلانی
کچی فلان و به سه نه دیکي سه حیج لیوه ی هاتبیت که ده موچاوی ده رخصتیت
لای پیوانی بیگانه.

* ریگری کراوه له ئافره تان له کاتی ئیحرامدا له حه ج و عه مره دا نیقاب
بپوشن، وهک چوون ریگری کراوه له پیوان شهروال بپوشن، هه ردوو وانا که ئه وه

ناگه به نیت دروست بیت ئه و به شانهای له وه پښ داپوشراره له و کاته دا پروت بیت و دانه پوشریت.

* فهرمووده ی خه شعه میه که له چه جدا و لابر دنی بهرگ له سهر ده موچاوی، به سه حیجی له مسندا هاتووه له ئین عه باسه وه، ده لیت ئه و ئافره ته نیشانی په یامبه ر دراوه به ئومیدی ئه وه ی ماره ی بکات، ئه و ده موچا و ده رخنه ته بو هاوسه رگری بووه نه ک بو سفووری.

* له و وته داهیندراوانه ی هاتوونه ته ناو ئیسلامه وه بانگه شه ی ئه وه یه که حوکی تیکه لای و داپوشینی شوپنه سهرنجراکیشه کان تایبه ت بووه به دایکانی باوه درارانه وه، ئه مه وته یه کی داهیندراوه و یه ک زانای ئه م ئوممه ته ئه م وته یه ی نه وتووه پښ داگریکاری روژئاوا.

* ده وتریت: حیجاب تایبه ته به دایکانی باوه درارانه وه، له کاتیکدا عائیشه ی دایکی باوه دراران فیری ئافره تانی ده کرد ده موچاویان داپوشن له پیاوان، ته نانه ت له کاتی چه جیشدا، ئین ئه بی خه تم ریوايه تی کردووه که سیش هینده ی ئه وان شاره زا نییه به حیجایان.

* ئین ئه بی خه تمه به رسته یه کی حه سهن له عائیشه وه ریوايه تی کردووه که ده لیت: "پښی گوترا: ئافره تیک هه یه نایه ویت ده موچاوی داپوشیت و له ئیجرامدایه؟! عائیشه ش قوماشه که ی لای سنگیه وه هه لگرت و ده موچاوی بو داپوشی.

* هه رکه س ده موچا و داپوشین به عاده تی حیجاز و نه جد بزانتیت، ئه وا نه شاره زایه به سونه ت و میژوو، ئین چه هر ده لیت: "به رده وام ئافره تان له کون و تازه دا به و جوړه بوون که ده موچاویان داپوشیوه له پیاوانی بیگانه."

* نازانم زانایهک هه بوو بیت له هه موو میژووی ئیسلامدا گوتبیتی که داپوشینی دهموچاوی ئافرهت عاده ته و به شیک نییه له ئاین، به لکوو تنها جیاوازیان له پلهی داپوشینه که دایه له نیوان واجبوون و سونه تیبوونیکه جهخت کراوه دا.

* حیجابی ئافره تان به شیوه یه کی گشتی موته واتره و بیگومان هاتوو له قورئان و سونه تدا، هه رکهس بلت: حیجاب هه مووی عاده ته و ئافره تان ده توان چه ندیکیان بوو بیت له جهسته یان ده ری بخن، ئەمه به کوفر داده ندریت لای هه موو مه زه به به کان ته نانه ت مه زه به به داهینراو لاده ره کانیش.

* داپوشینی دهموچاوی ئافرهت باب ته تیکه هه چ جیاوازیه کی تیدا نییه له ناو زانایانی هه موو مه زه به به کاندایه که شه ریه ته تیکه ئاسمانیه، به لام ناکوکیان ده رباره ی واجبوون و سونه تیبوونی هه یه، ئەو وته یه ی که ده لئین عاده ته و هه چ په یوه ندی به ئاینه وه نییه، وته یه که له پاش داگیرکاری ولاتانی رۆژئاواوه سه ری هه لداوه.

* هه رکهس خاوه نی شوینی نیسته جیبوون و خیزان و خزمه تکار بیت له ژباندا خودا به پاشا هه ژماری کردوو، خودا ده فه رموو بیت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ- يَقَوْمِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلْ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا﴾ [المائدة: ۲۰] «باسی ئەو کاته بکه که موسا فه رموو ی به گه له که ی ئە ی گه له که م بیری چاکه و به هره ی خوا به که نه وه به سه رتانه وه کاتیک که پیخه مبه رانی تیدا هه لخته ستوون و کردوونی به پادشا.»

عه بدوللای کوری عومه ر به پیاویکی گوت: ئایا ژنت هه یه؟ گوتی: به لئ. گوتی: ئایا شوینی نیسته جیبوونت هه یه؟ گوتی: به لئ، پپی گوت: که واته تۆ له ده وله مهنده کانی. پیاوه که گوتی: خزمه تکاریشم هه یه. گوتی: تۆ له پاشاکانی. موسلم ریوایه تی کردوو.

* باشییتی باوک هوکاری بهرکهت و پاریزراوییه بو مندال: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ﴾ [الكهف: ۸۲]
 «باوکی ئەو دوو مندالە چاک و خواناس بوو له بهرئەوه پهروهردگارت ویستی ههردووکیان گهوره و بههتیز بین و گهنجینهکهیان دهبرینن. ئەمه رهمهتیک بوو له لایهن پهروهردگارتەوه. (له بهر باوکیان).»

ئیین عه باس ده لیت: به هووی چاکیتی باوکیانهوه پاریزران.

* باوک رۆزی پی دهدریت به هووی مندالەکانیهوه، ههروهها مندالیش رۆزی پی دهدریت به هووی باوکییهوه، بهرکهتیک پیچهوانیه، ﴿لَا تَحْنُ نَرُزُقُكُمْ وَيَا هُمْ﴾ [الأنعام: ۱۵۱]

«ئیمه رۆزی ئیوه و ئەوانیش دهدهین.»

﴿لَا تَحْنُ نَرُزُقُكُمْ وَيَا هُمْ﴾ [الإسراء: ۳۱]

«ئیمه رۆزی ئیوه و ئەوانیش دهدهین.»

* ئەگەر له مالتیکدا دایک و باوکیکی باش و براهیکی باش کو بوویهوه، زۆر به کهمی لهو مالهدا کچ تووشی لادان ده بیت: ﴿وَيَأْخُذْ هُرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا﴾ [مریم: ۲۸]

«ئەئە ئهوهی وهک خوشکی هاروون وایت (له تهقوا و خواناسیدا) نه باوکت پیاویکی خراب و داوینیبیس بووه، نه دایکیشت داوینیبیس و زیناکار بووه.»

ئەوان سهرمه شقن بۆی له چاکه و خراپه دا.

* یارمهتیدانی پیاو بو خیزانهکهی له کاروباری مالد، رهوشتی په یامبهر بووه، هه رچه ندیک پیگه و کاری کهسه که گهوره بیت. عائیشه (په زای خوای لی بیت) ده لیت: "په یامبهری خودا کاری خانهواده کهی ده کرد و ئەگەر گوئیستی بانگ بووبا ده رده چوو." له کاتیکدا عائیشه مندالی نه بوو.

* کارکردنی پیاو له مالهوه و ههستان به کاروباری خوئی و سهرقال نه کردنی خانهواده به کاره تایبهتهکانی خوئیوه له رهوشتی په یامبهره، عائیشه ده لیت: په یامبهر له ماله کهیدا خزمهتی خوئی ده کرد و پوښاکه کهی ده دووریه وه و مه ره کهی ده دوشی.

* ئین عه باس ده لیت: "لای مه یموونهی پوورم مامه وه (خیزانی په یامبهر) په یامبهری خودا بو ماوه یه ک قسه ی له گه لدا کرد و پاشان نووست." قسه کردن له گه ل خیزان پیش نووستن ریباری په یامبهر بووه و زوریک لیی بیتاگان.

* به دروستی له عائیشه وه هاتووه که برازا کهی عه بدوللای کوری عه بدولرهمان هاتووته لای و خیزانه کهی له گه لدا بووه پیی گوت: چی ریگریت ده کات له خیزانت نریک بیته وه و ماچی بکهی؟ گوتی: من به رپوژووم؟ فه رموی: ئاساییه، به دروستی هاتووه به مرفوعی ماچکردن دروسته بو که سی رپوژووه وان، به لام سه رجیی کردن هه رامه به کوډهنگ. ئه وهی سه رجیی بکات. له سه ریتهی که فارهت بدات. له م ئه سه ره ی عائیشه وه ئه وه وه رده گرین که دروسته پیاو ماچی خیزانی بکات لای ئافره ته مه حره مه کانی.

* «ئه وانه باشه کانی ناو ئیوه نیین. ئه وانه باشه کانی ناو ئیوه نیین» په یامبهری خودا (ﷺ) به و پیاوانه ی فه رموو که ژنه کانیان هاتیوون بو شکات کردن لیان لای په یامبهر.

* له گه ل ئه و هه موو دژایه تیبه ی دژ به په یامبهر ده کرا ته نانه ت له ئافره تانیسه وه وه ک ئه و ئافره ته جووله که به ی کاتییک بانگیشتی خوانیکی کرد و خواردنی ژه هراوی بو ئاماده کردبوو، له گه ل ئه وه شدا عائیشه ده فه رموویت: په یامبهری خودا هه رگیز له هیچ ئافره تیکی نه داوه.

* نه رموونیانی و لابردنی جدیدیتی له گه ل خانه واده دا کاریکی چاکه، له عومه ری کوری خهتابه وه گپردراوه ته وه و فه رموویه تی: "زور سه رسامم به و

پیاوانهی له ناو خانهوادهیان وهک مندال وان، کاتیک که دهچوون له مال وهک پیاوی سه نگین مامه له دهکن."

* فیرکردنی خیزان و مندال کاری په یامبه ران بووه: ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ [مریم: ۵۵]

«همیشه فرمانی ددها به خیزان و که سوکاری به نویژکردن و زه کاتدان و همیشه لای په روه ردگاری جیگه ی رهمه ندی بوو.»

* سونه ته کرداری چاک و ئاکاری بهرز له گهل نویژ فیری منداله کان بکریت: ﴿يَبْنِي أَمِمَ الصَّلَاةِ وَأَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ [لقمان: ۱۷]

«ئهی کوره شیرینه کهم نویژ به جیبینه و فرمان به چاکه و بهرگری بکه له خراپه هوگر و به نارام به له سهر هر به لا و ناخوشییهک که تووشت دیت.»

* پاراستنی نویژه کان و فرمان کردن به خانهواده له سهر بهرپاکردنی نویژ هوکاری روژی و یارمه تیده ری زوربوونی روژییه: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَأَصْبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا لَّحْنُ نَزْرُقِكَ وَالْعَقَبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ [طه: ۱۳۲]

«ئهی موحه ممد (ﷺ) فرمان بده به ئەندامانی خیزانه کهت به نویژکردن کردن و خوشت خوړاگر و بهردهوام به له سهر به جیهینانی، ئیمه داوای روژیت لن ناکهین به لکوو ئیمه رزق و روژی تو ددهین و سهره نجامی چاک بو پاریزکاران و خواناسانه.

* په یامبه به عایشه ی فرموو «دهزانم چ کاتیک تو لیم تووره ی» له گهل ئه وهی پاریزراو بووه له هله، به لام پیشنیار و نارهبایه تیهکانی خیزانهکانی وهرگرتووه بو زیادبوونی هوگری و خوشویستییان، چونکه دهمه بو له هله کان گهوره دهکات.

* پیاوړیک گوتی ئه‌ی په‌یامبه‌ر: تا چند له خزمه‌تکاره‌گانمان ببورین: په‌یامبه‌ر - ﷺ - فه‌رمووی کل یوم سبعین مرة «هموو روژیک هفتا جار.» ئه‌مه دهرباره‌ی لیخو‌شبوونه له هه‌له‌ی خزمه‌تکار، جا ده‌بیت چو‌ن بیت بو هه‌له‌ی خیزان و مندال.

* له په‌یامبه‌ری خوداوه (ﷺ) هاتووه که یاری و گه‌مه‌ی له‌گه‌ل مندالاندا کردووه وه‌ک: دهره‌ینانی زمانی له مندال وه‌ک یاری کردن، هه‌لگرتنی مندال له‌سه‌ر پشت و ده‌ستی و بچووک کردنه‌وه‌ی ناویان بو خو‌شه‌ویستی.

* په‌یامبه‌ری خودا له‌سه‌ر قه‌دی داریک وتاری د‌ه‌دا کاتیک مینه‌ریان بو دروستکرد چووه‌سه‌ر مینه‌ر و جا کاتیک قه‌ده‌که‌ی وازلی هینا، گویمان له‌نرکه و ناله و خه‌فه‌تباری قه‌ده‌که‌بوو، په‌یامبه‌ر دابه‌زی و باوه‌شی پیداکرد و دهنگه‌که‌ی ن‌ما، بو‌یه‌سونه‌ته باوه‌ش کردن به‌خیزان و مندالدا کاتیک خه‌مگین بوون، هه‌روه‌ها ئاژه‌ل‌یش چونکه ئه‌مانه هه‌مووی له بی‌روحه‌کان به‌ر‌یزترن.

* چوونه دهره‌وه بو ده‌شت و سه‌رچاوه ئاوییه‌کان کاریکه هه‌نیک جار په‌یامبه‌ران ئه‌نجامیان داوه: ﴿أَرْسَلُهُ مَعَنَا عَدَا يَزْعُ وَيَلْعَبُ﴾ [یوسف: ۱۲] له‌گه‌لمان بینیره (بو دهره‌ده‌شت) (به‌ئاره‌زووی خو‌ی) خواردن بخوات و یاری بکات.

عائیشه ده‌ل‌یت په‌یامبه‌ری خودا ده‌چووه لای ئه‌و به‌رزاییانه، که ئاوی بارانی پیا ده‌هاته خواره‌وه.

* نیشته‌جیبوون له‌شار و ولاتیکی چاکدا کاریگه‌ری له‌سه‌ر مندال هه‌یه: ﴿أَسْكَنْتُ مِنْ دَرِيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ [إبراهيم: ۳۷]

«من رو‌له‌کانم نیشته‌جی کرد له‌شیوکی بن کشتو‌کالدا لای مال‌ه‌پیروژ و ریزگی‌راوه‌که‌ت ئه‌ی په‌روه‌دگارمان تا به‌چاکی نو‌یژ به‌جیبین.»

لهوانه یه نهوهکان کافر دهریچن بههوی ئهوهی باپیرانیان له ولاتی کوفر
نیشتهجن بوون.

* ئاسیای ژنی فیرعهون دراوسی پی ههلبژارد پیش ئهوهی خانووهکهی
ههلبژیری: ﴿أَمْرَأَتٌ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ أَنْبِنِّي لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ [التحریم: ۱۱]
«ژنی فیرعه، ن کاتیک که وتی پهروهردگارم بوم دروست بکه لای خوت
مالیک له بههشتدا.» دهترسا لهوهی خراپه ی فیرعهون لهگه لیدا بیت: ﴿وَأَوْجِحْنِي
مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ «ههروهها رزگارم بکه له فیرعهون.»

* خواردن لهگه ل خزمه تکاران و ئهوهه ژارانهی بانگیشتی خوانه سادهکانیانت
دهکهن، چوون بهدهم داواکه یانهوه سونه تیکی په یامبه ره، هه رچه نده
خواردنه کهشیان زور ساده بیت، تا دهر وونت پاک بیتهوه و بهوهویهوه دلهکان
زیاتر هوگر بن، په یامبه ر - ﴿يَسِّرْ﴾ - ده فهرموویت: لو دعیت الی کراع لأجبت ولو
أهدني إلی کراع لقبلت «ئهگه ر بانگ بکریم بو خواردنی قاچه ئازه لیک ئهوا
بهدهم داوه کهوه دهچم، ئهگه ر قاچه ئازه لیکم بو بهیندریت وهری دهگرم.»

* سه رپه رشتیاریان له سه ریان واجبه دادوهی بکهن له کاتی بهخشینی
دیاری له نیوان مندالهکانیان، جا کور بن یان کچ، ئه مهش ئهوه له خو ناگریت
شتهکانیان وهک یهک بن، ئهگه ر بو کچه کهت باز نیکت کری ئهوا به بههای ئه
بازنه پی نووسیک یان کاتزمیریک بو کوره کهت بکره.

* له شه ریه تدا فه رمان کراوه به یه کسانی له نیوان مندالهکاندا له کاتی
پیدانی هه دیه و دیاریدا، له فه رمووده دا هاتووه «اعدلوا بین اولادکم فی العطية»
«دادوه ر بن له نیوان منداله کانتاندا لهوانه ی پیمان ده به خشن.» به لام نه فقهه ی
مندال ده بیت به ئه ندازه ی پرکردنه وهی پیویستی بیت، هه رچه نده جیاوازیش
بیت.

* دابه شکردنی دیاری له نټیوان مندال له کانتدا ده بټت به شټیوه یه کی یه کسان بټت جا کور و کچیان، له سهر بۆچوونی په سهند وهک له فهرمووده دا هاتووه «تایا هاوشټیوه ی ته مه ت داوه، به هه موو مندال له کانت؟»

* پټویست نیبه له نه فه قه ی مندال دا یه کسان ی هه بټت له نه دازه ی نه فه قه ی کور و کچدا، پۆشاک ی کچ گرانتره له پۆشاک ی کور، نه فه قه ی مندالی گه وره زیاتره له بچووک، نه و جوړه جیاوازی به دروسته لټره دا.

* دادوهری له نټیوان مندال دا واجبه ته نانه ت له بابه ته زور ورده کانیشدا، وهک ماچ و گه مه. له ئیبراهیمی نه خعییه وه به دروستی هاتووه که گوتوویه تی: هاوه لان چه زیان ده کرد دادوهر بن له نټیوان مندال له کانیاندا ته نانه ت له ماچ کردنی شیاندا.

* به دروستی له چه سه نه وه هاتووه ده لټت: پیاویک لای په یامبه ر کورټکی له سهر رانی راستی دانیشاند بوو، پاشان کورټکی دیکه ی هات له سهر زهوی داینیشاند، په یامبه ر (ﷺ) فهرمووی «خوزگه به یه کسان ی هه ردووکیانت له سهر پانت داده نا.»

* عومهری کوری عه بدولعه زیز کورټکی له باوه ش گرت که زوری خوش ده ویست و پټیگوت: "والله خوشم ده وټت، به لام ناتوانم جیاوازی بکه م له گه ل براکه یدا هه رچه نده به پارویه کیش بټت."

* به دروستی له عومهری کوری عبدالعزیز وه هاتووه که جیگه ی نووستنه که ی هه لده گرت و هه ر شه وه و لای مندالیکی به یه کسان ی ده نووست، تا دادوهری له نټیوانیاندا بکات، ئیبن نه بی دنیا و جگه له نه ویش ریواپه تیان کردووه.

* خزمه نزیکه کانت نه وانه ی پټویسته سهر دانیان بکه یت چه ند پله یه کن. به رزترینیان: نه وانه ی حه رامه هاوسه رگریان له گه لدا بکه یت، پاشان به نه دازه ی دووری خزمایه تی بابه ته که ئاسانتر ده بټت، له فهرمووده دا هاتووه

أَمْكٍ وَأَبَاكَ وَأَخْتِكَ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ «دایکت، باوکت، خوشکت، برات، پاشان نزیکت و نزیکت».

* گه یاندنی په یوه ندى خزمایه تی واجبه، بهر زترینیان ده بیټ به جهسته و مال و سامان بکړیت، نزمترینیان به نامه و نارندى سلاو بویان دیته جی، هرچنده نزیکت بیټ، ده بیټ مافی زیاتر بیاریزیت. نه گهر دووریش بوو، که مترین په یوه ندى بهرى ده که ویت.

* خزمایه تی به هوى شیردان و هاوسه رگریه وهیه، واته نزیکانى ژن یان میرد له وانه هه ژمار ناکرین که واجبه په یوه ندى خزمایه تیان له گه لدا بگه یه نیت، به لکوو به چاکی مامه له یان بهرانبه ده که هیت وهک پیزانین و ریز بویان.

* دیارى بو نزیکه کان باشتره له به خشین به دووره کان، له فهرمووده دا په یامبه (ﷺ) به مهیموونه ی خیزانى فهرموو کاتیک جاریه که ی نازاد کرد: «لو أعطیتها أحوالک کان أعظم لأجرک» «نه گهر بتدابووا به ماله خالوانت، پاداشتت زیاتر بوو».

تیکه لاو بیته دوو ره گزه که

* پیغمبهری خودا (ﷺ) فهرموویه تی: ایاکم والدخول علی النساء «وریا بن له وهی به ته نیا بچنه لای ئافره تانی نامه حره م.»

که سیک له پشتیوانان فهرمووی: ئهی پیغمبهری خودا، ئهی شووبرا؟

فهرمووی: شووبرا مردنه.

(الحمو): واتا برای میرد.

* ئیمامی حه سن - که له سه دهی یه که مدا ژیاوه - ده لیت: "کۆبوونه وهی

پیاوان و ئافره تان داهینراوه." موجهیدی کوری جبر ده لیت: "دهرچوونی ئافره ت بو ناو پیاوان کاریکی سه رده می نه فامیه."

* عامیری (۵۳۰ ک وه فاتی کردووه): - دهربارهی ئه حکامه کانی سه یرکردنی

ئافره ت یان پیاوی نامه حره م، ده لیت: "زانایانی ئه م ئوممه ته کۆده ننگ له سه ر ئه وهی هه ر که سیک شتیک له م شته قه ده غه کراوانه حه لال بکا یان پیی دروست بیته ئافره تان و پیاوانی بیگانه له گه ل یه کتری تیکه ل بن، ئه وه بیگومان بیباوه ر بووه و له دین دهرچووه و شایه نی کوشتنه چونکه به هه لگه رپاوه هه ژمار ده کریت."

* وه لیدی مالیکی (۶۷۵ ک وه فاتی کردووه) ده لیت: "ئه وهی بو ی روون

بوو بیته وه که تیکه لاو بوونی هه ردوو ره گزه حره م، دواتر حه لالی بکات، ئه وا بیگومان بیباوه ره، پویسته له سه رت جیهادی به رانه ر بکه ی ئه گه ر توانیت به ده ست یان به زمانت، ئه گه ریش نه تتوانی به دلته."

* نازانم که هیچ زانایهک له سهردهمی پیغهمبرایهتی تاوهکوو سهردهمی داگیرکاری تیکه لآوبوونی پیاوان و ئافرهتان له کار و له خویندندا به دروست دانابیت، ههر کهسیک شتیکی وای لایه با بیهینیت، بهلام ئه و زانایانهی که به حهرامی دهزانن، ئهوه له ههموو سهردهمیک و لهناو ههموو مهزهه بیكدان، ههوهک چۆن ئه م بابهتانه م باس کردوون له نامیلکه یه کمدا به ناوی (الاختلاط).

* ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزَّيْنَىٰ﴾ [الاسراء: ۳۲]

«نزیکی زینا و داوینپسی مه کهون.»

پهروه دگارمان ریگری لی کردووین له وهی نزیکی بکهوین، به لگه یه له سهر ئه وهی که چه ندین شتی حهرام کراو ههن، دهوره ی زینایان داوه و له پیش زینادا ده کرین، که بریتین له خه لوه ت کردن، یاخود تیکه لآوبوون، یاخود نه رمکردنه وهی قسه له لایه ن ئافره تانه وه به رانه بر پیاوان، یاخود سفووری و خورازاننده وه.

* روژئاوا لایان قه ده غه یه کچ پیش هه ژده سالی زهواج بکات، به لام ئاساییه لایان که زینا بکات، که چی ئه وانیهی که سهر سامن به روژئاوا لایان قه ده غه یه ههم زهواج بکات و ههم زیناش بکات، به لام ریگه ی پی ده دن که تیکه لآوبیت له گه ل پیاوان، روژئاوا یه کان به عه قَل و لوژیک ده جولینه وه، به لام ئه وانیهی کاریگه رن به روژئاوا نه عه قلیان هه یه نه نه قَل.

* که سانیک ههن تیکه لآوبوونی پیاوان و ئافره تان به دروست داده نین، له بهر ئه وهی له وه حیدا باس نه کراوه، له کاتیک دا به موته واوتیر نه هی کراوه له تیکه لآوبوون، بو به تال کردنه وهی شه ریه تی خوای پهروه دگار زاراوه یه کیان داناوه و به دروستیان داناوه، له کاتیکدا که ده سترژی کردن و ماده بیهوشکه ره کان له شه رعدا به دهق باس نه کراون، به لام کوډه نگیش هه یه له سهر ئه وهی که حهرامن.

* تیکه لاوبوون یاخود کوږوونوه زاراوویه که له سهدهی یه که می کوچیدا جیگیر بووه، سهیرم پښ دیت که کهسیک هه شیش و ماده بیهوشکه ره کان به حرام داده نیت، چونکه قیاسی ده کاته سهر ئاره ق له کاتیکدا ئه م زاراوانه له سونه تی پیغه مبهری خوادا نه هاتوون، به لام ده وه ستیت له به حرامدانانی تیکه لاوبوونی پیاوان و ئافره تان.

* تیکه لاوی به (لفظ) و دهسته واژه حهرامکراوه، ته نانه ت له سهرده می پیغه مبهرایه تیش، بوخاری به راسترین سه نه د ریوایه تی کردووه که عه تا فهرموویه تی: "خیزانه کانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) تیکه لاو نه ده بوون له گه ل پیاوان، عائیشه - ره زای خوی لیب- له شوینیک ته وافیده کرد دور له پیاوان.

* خودا ده فهرموویت: ﴿إِنَّمَا نَدْعُ آبَاءَنَا وَأَبْنَاكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتِهَل﴾ [آل عمران: ۶۱]

«وهرن با بانگی کوره کانمان و کوره کانتان و ژنه کانمان و ژنه کانتان و خومان و خوتان بکهین له پاشان له خوا بپارینه وه.»

ئهمه ئاماژه یه به دروستنه کردنی تیکه لاوی، هر پو لیک له گه ل ئه وانه دانا که گونجاون و تیکه ل به ئه وانی دیکه ی نه کردن، مندال تیکه لی کوړی گه وره کان ناکریت تا شکوی کوړه که یان له ئازاوه و تیکپرژان پاریزراو بیت. ئافره تان چونکه سروشتیان وانیه تیکه ل به پیاوانی دهره کی بین بو پاراستنی که سایه تیان، به و جوړه وه ک زانراو بووه له سهرده می نه فامی و ئیسلامدا.

* کاتیک میوانه کانی ئیبراهیم هاتنه ماله که ی، خیزانی په یوه ندی به بابه ته که وه هه بوو فهرمووی: ﴿رَأْمُرَأْتُهُ قَابِمَةً فَضَحِكَتْ﴾ [هود: ۷۱]

«له و کاته دا خیزانه که ی وه ستا بوو و پیکه نی.»

(قائمة) به پیوه بوو، تا گومانی ئه وه ی پښ نه بریت که تیکه لی کوړی پیاوان ده بیت، ئهمه له کاتیکدا پیریزن بوو و میرده که ی په یامبه ر بوو!

* ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾

[القصص: ۲۶]

«یه کییک لهو دوو (کچه به باوکی) وت ئهی باوه گیان به کرپی بگره (بو شوانی) چونکه به راستی چاکترین کهس که به کرپی بگری به هیز و ئه مینه و دهست و داوین پاکه.»

داوای له باوکی کرد مووسا به کرپی بگریت، تا چیتر پیویست نه کات ده رچنه دهره وه و تیکه ل به پیاوان بن.

* ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ إِحْدَى ابْنَتِي هَتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَابًا﴾

[القصص: ۲۷]

«به راستی من دهمه ویت که یه کییک لهم دوو کچه م له تو ماره کهم بهو مهرجهی ههشت سال ره نجبه ریم بو بکهیت.»

بوئه وهی کچه کانی پاریزراو بن له تیکه لاویان له گه ل پیاوان، له گه ل چاکیتی مووسادا، بو زیاتر پاراستنی کچه کانی یه کیکیانی لی ماره ده کات.

* کاتیک مووسا و خیزانی ئاگریکیان به دی کرد له گه شته که یاندا مووسا

فهرمووی: ﴿أَمْكُتُوا إِنِّي مَرَّ لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ﴾ [طه: ۱۰]

«لیره بمینه وه به راستی من ئاگریکم به دی کردوه (ده روم بو لای) به لکوو لهو ئاگره سلو کینکتان بو بینم.»

﴿أَمْكُتُوا﴾ لیره بمینه ره وه، چونکه ئهو ده چوو بو لای پیاوان گونجاو نییه ئهو

ئاماده ی ئهو به یه کگه یشتنه بیت، پیشه وا قوتوبی ده لیت: «ئهوانی جیا کردنه وه تا کوو خیزانی نه بیندریت.»

* تیکه لّاوی ریگه پینه دراو ئه و تیکه لّاوییه که به شیوه یه کی برده و ام هه یه له کاتی کار و فیرووندا، به لّام تیپه رپوون به ناو بازاردا به بئ برکه وتن پیی ناگوتریت تیکه لّاوی به لکوو ئه وه ته نیا زمانی راگه یاندنه.

* تیکه لّاوی ریگه پینه دراو ئه و تیکه لّاوییه که به شیوه یه کی برده و ام هه یه له کاتی کار و فیرووندا، به لّام تیپه رپوون به ناو بازاردا به بئ برکه وتن پیی ناگوتری تیکه لّاوی و که سانیک بو شیواندنی هه ق و باسی ده که ن.

* ده یانه ویت شته کان تیکه لّ بکه ن تا کوو هه ق نه مینیت! کاتیک په یامبر رپبا و سووی حه رام کرد ده یانگوت کرین و فروشتنی حه رام کردوه: ﴿ثَوَائِمًا أَلْبِغُ مِثْلَ الرِّبَا﴾ [البقرة: ۲۷۵]

«کرین و فروشتن وه ک سوو وایه.»

کاتیک حه رامییتی تیکه لّاویان بو روون ده که یته وه، ده لّین: رویشتن له بازاردا به حه رام داده نین!

* یه کیک له نیشانه کانی روژی دواپی لیکونن من امتی قوم یستحلون الحر (الزنی) والحریر والخمر والمعازف» له ئوممه ته که مدا کومه لّانیک په یدا ده بن زینا و ئاوریشم و ئاره ق و موسیقا حه لّال ده که ن.» ناتوانن زینا به حه لّال دابنن به بئ ئه وه ی له وه و پیش دایک و باوکی زینایان حه لّال نه کردبیت که بریتین له تیکه لّاوی و هاوشیوه کانی تیکه لّاوی.

* هیچ کیشه و نا کوکیه ک نییه له سه ر کرین و فروشتنی ئافره تان له بازارپکی تابهت به خو یان که دوور بن له پیوانه وه. ئه وه ی ئه مرؤ ریگه بدات ئافره تان پیشوازی له کرپاره پیواوه کان بکه ن، سبه ی ریگه ده دات پیشوازی بکه ن له ئووتیل و کافتریا کانیشدا.

* که سيکی خه ليجی پيی گوتم: ئافره تان ده ستیان کرد به کار له ژووری جیاوازدا کاریان ده کرد، پاش ۵ سال به شوشه ژوره کان جیا کرانه وه، له ئیستادا بۆ ماوه ی ۸ ساعات له یهک ژوورداین: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ [الحشر: ۲]

«ئینجا په ند وه رگرن ئه ی خاوه نانی بیروه هوش.»

* زۆریک له رۆژئاوا بیه کان پيش سه ده و نیویک هیچ شتیک له لایان نه بوو به ناوی تیکه لای ههر دوو ره گهز، ئه وکات زۆر دژی بوون، له ئه مپدا پیاو له پیاو و ژن له ژن ماره ده کهن، برینی ریگه درپژه کان به یه کهم هه نگاو ده ست پی ده کهن.

* زۆری گیچه لی سیکسی له رۆژئاوا ده رناکه ویت له گه ل هه بوونی ئه وه هه موو ناپۆشته ی و تیکه لای بیه یان، چونکه زینا لایان ئاساییه، ئه وان ئامانجه کانیا ن له به رده سته و نزیکه لیان هه وه پیویستیان به هۆکاره کان نییه، کهس ئاو نادزی ت ئه گه ر له ئاسمان هه داباریت به سه ری دا.

ميژوو، په ند و ناموژگاري

* ميژوو زانستېکه پيويستی به ماموستا نيه، به لکوو تهنها پيويستی به قاچيکي گه پريده و چاويکي روانه ر هه يه: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ [آل عمران: ۱۳۷]

«بېگومان رابورد له پيش ئيوه وه چنه د رې و ياسايه ک (باويک) ئينجا ئيوه بگه رين به زهويدا و سه رنج بدهن.»

* نزيکه بلين هيچ رووداويک روونادات هاوشيوه که ي له ميژوودا نه بوويت، زور جتي داخ و حه سرته ببينيت هه له ميژووييه کان دووباره ده کرينه وه، به هو ي نه زانينيانه وه.

* هه رکه س شاره زان نه بيت به ميژوو هه له ي پيشينه کاني دووباره ده کاته وه، زورينه ي خه لکي ده که ونه ناو هه مان چال که ئه وانه ي پيشوو تي که وتوون.

* چه رخی ميژوو و رووداوه کان هه موويان هاوشيوه ن سه رته تاو و کو تايان، له گه ل ئه وه شدا مرو ف هه له کاني دووباره ده کاته وه: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ [آل عمران: ۱۳۷]

«بېگومان رابورد له پيش ئيوه وه چنه د رې و ياسايه ک (باويک) ئينجا ئيوه بگه رين به زهويدا و سه رنج بدهن.»

* تپه رپووني ته من شاره زاييه ک ده داته مرو ف که بتوانيت رووداوه له نا کاوه کاني پي به راورد بکات، هه لدانه وه ي لاپه ره کاني ميژوو زيانتي خيرا ه به چهندين سه ده دا ﴿وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ [النور: ۳۴]

«چنه د نمونه و به سه رهاتي ئه و گه لانه ي له پيش ئيوه وه هه بوون.»

* هه موو نه وه يهک خه فه تبارن بۆ ميژووي پيشينه کانيان، چونکه به وردى و تيروته سەلى نه نووسراو ته وه بۆيان، له کاتيکدا خودى خوځيان ميژووي خوځيان وازلى هيناوه بۆ ئه وانهى پاش خوځيان، له ميژووي ئه مړوشدا په ند و ئاموژگارى زۆر هه يه.

* سييه کى قورئان چيروکه، خودا بۆ باشترينى مروقه کانى باس ده کات، تا په ند و ئاموژگارى و هاندانى لى وه گرځيټ. ئه گه ر سهردارى مروقه کان پيوستى پى بوويټ، ده بيت که سانى خوار ئه و چه نديان پيوست بيت؟ ناکرځيټ هيج وته بيژيک خوځى بيپيوست دابنيټ له شيوازي قورئان.

* سه رگوزه شتهى ئوممه تانى پيشوو په ند و ئاموژگارى و زانسته ته نانه ت بۆ په يامبه رانيش: ﴿وَسْئَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾. [الزخرف: ٤٥]

«تۆ پرسيار بکه و له و پيغه مبه رانهى پيش تۆ ناردوو مان.»

* که موکورى له ئايه ته کان و به لگه کاندا نيه، به لکوو له بينين و بهر چا وروشنيدايه: ﴿وَكَايِنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ [يوسف: ١٠٥]

«زۆر به لگه و نيشانه هه يه له ئاسمانه کان و زهويدا به لاياندا ده روڻ به لام ئه وان روويان لى وه رده گيرن.»

* خو ئه گه ر له قورئان تير ايمانايه، ئه وا هه لهى ئه وانهى پيشوويان ئه نجام نه ده دايه وه: ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ [طه: ١١٣]

«ئا به و جوړه قورئانيكى عه ره بيمان دابه زاندوو به جه ند جوړ و شيواز هه ره شه مان له ودا باس كر دووه بوئه وهى له خوا بترسن و خوځيان بپاريژن (له تاوان) يان بير كردنه وه و بيدارى دروست بيت بۆيان (به هوځى قورئان) وه.»

هه له کان دووباره ده كه نه وه جا سزا كانيش به سه رياندا دووباره ده بيته وه.

* خودا چهندين شوینی بو پند و عیبرهت له زهويدا داناوه، بیههش نهو کهسهیه بهلايدا تیده په ریټ و گالتهی و گهپ و رابواردنی تیدا دهکات: ﴿وَإِذَا دُكِرُوا لَا يَدْكُرُونَ--وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ﴾ [الصافات: ۱۳-۱۴]

«کاتیک ناموژگاری بکرین ناموژگاری وهرناگرن. کاتیکیش موعجیزه یهک بیین دهیکه نه گالته جاری.»

* ههموو رووداو ییک که روو بدات پند و ناموژگاری تیدایه له لایهن خوداوه بو مروفایه تی، بهخته وه رترین کهس نهو کهسهیه زورترین پند و ناموژگاری لهو رووداوانه وه هله دهینجینیت، پاکي و بیگه ردی بو نهو پهروه دگاره ی به هو ی رووداوه کانه وه دهسه لاتی ناگو ریټ و پیگه ی له گهل روژگاردنا ناگو ریټ.

* زورترین چیروک که له قورئاندا دووباره بووبیته وه چیروکی فیرعه ونه، چونکه زوریک له حالی نوممه تان بهو جوړه بوون و هم نوممه تهش زور پیویستی بهو چیروکه یه بو پند وهرگرتن.

* نه قل ریټ دهکات، حکمهت و دانایی نه وه یه که حالی ریگه که له کهس ییک بیرسیټ که بهو ریگه یه دا رویشتووه، نهک له هاوسه فه ریکی خو ی بیرسیټ که ریگه که چون ده بینیت، ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾ [طه: ۹۹]

«نه ی (موحه ممد (ﷺ)) نا بهو جوړه ده یگپرینه وه بوټ ههن دیک له بهسه رها ت و هه والی نهو (که لانه ی) رابوردن، بیگومان له لایهن خو مانه وه قورئانمان پی داویت.»

* زانست ترس ده چینیت له دلدا، ترسیش یادکردن و پند وهرگرتن ده چینیت. نهو کهسه ی ترسی نه بیټ، پند وهرناگریټ، ههروه ها نه گهر زانستی نه بوو، ترسی نابیت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [فاطر: ۲۸]

«بهراستی له ناو بهنده کانی خودا ته نیا زانایان (وهک پیویست) له خوا ده ترسن.»

﴿سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى﴾ [الأعلى: ١٠]

«بیگومان ئه وهی له خوا بترسیت په ندی لئ وهرده گریت.»

* که سی نه زان په ند وهرناگریت، ههرچه نده ئه و شتانه ی که جیی په ندوه رگرتن زوریش بن: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى﴾ [النازعات: ٢٦]

«بهراستی له م داستانه دا په ند هه یه بۆ که سیک له خوا بترسیت.»

نه زانی له گه ل ترسان له خودا کو نابیته وه: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [فاطر: ٢٨]

«بهراستی له ناو بهنده کانی خودا ته نیا زانایان (وهک پیویست) له خوا ده ترسن.»

له پاش ناسینی شتیک، ترست بۆ دروست ده بیت لئی.

* په ند وهرناگرن! چونکه خودا نانس، جا چۆن له شتیک ده ترسن که نه ی ناسن: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى﴾ [النازعات: ٢٦]

«بهراستی له م داستانه دا په ند هه یه بۆ که سیک له خوا بترسیت.»

* سزادانی فیرعه ون له گه وره ترین سزاکانی خودا بوو، له گه ل ئه وه شدا که س په ندی لئ وهرناگریت، ته نها ئه وانه نه بیت که له خودا ده ترسن: ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ آلِ عَاخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى﴾ [النازعات: ٢٥-٢٦]

«ئینجا خوا گرفتاری کرد به سزای ههر دوو جیهان. بهراستی له م داستانه دا په ند هه یه بۆ که سیک له خوا بترسیت.»

* نهوانه‌ی زوړترین هه‌له ده‌که‌ن، نهوانه‌ن که که‌مترین په‌ندیان له رووداوه میژوویییه‌کان وه‌رگرتووه، چونکه رووداوه‌کان له یه‌ک ده‌چن، سه‌ره‌تا : ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ [آل عمران: ۱۳۷]

«بیگومان رابورد له‌پیش ئیوه‌وه چه‌ند ړی و یاسایه‌ک (باویک) ئینجا ئیوه‌ بگه‌ړین به زه‌ویدا و سه‌رنج بده‌ن.»

* مروّف هه‌له‌کانی دووباره ده‌بیته‌وه نه‌گه‌ر په‌ندوه‌رگرتنی له که‌سانی دیکه که‌م بوو، پی‌شه‌وا عه‌لی ده‌فه‌رموویت: "ئای چه‌ند زوړن ئه‌و شتانه‌ی جی‌ری په‌ندن، به‌لام په‌ند وه‌رگران که‌من."

* رووداوه میژوویییه‌کان له یه‌ک ده‌چن، ده‌ستاره‌کان ده‌سووړینه‌وه به‌ هه‌مان باری پی‌شویندا، به‌و هه‌لانه‌ی نه‌نجام دراو‌ن، چونکه په‌ند وه‌رگره‌کانیان که‌من.

* خودا سزای ئوممه‌تان ده‌دات خه‌لکیش هوکاره‌کان نازان، چونکه خود به‌لگه و هوّسداریه‌کانی ده‌داته به‌نده‌کانی له کاتیکدا نه‌وان لیبی بی‌ناگان : ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ [یوسف: ۱۰۵]

«زوړ به‌لگه و نیشانه هه‌یه له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا به لایاندا ده‌ړون، به‌لاد نه‌وان روویان لئ وه‌رده‌گتیرن.»

* له شته هه‌ره سه‌رسوورهیینه‌کانی مروّف نه‌وه‌یه په‌نده‌کان ده‌گوزه‌رین به‌لایاندا، به‌لام وه‌ها مامه‌له‌ی ده‌که‌ن وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌وان نه‌گریتته‌وه، تا ئه‌و کاته‌ی به‌ ناوه‌کانیان بانگ ده‌کرین: ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ [یوسف: ۱۰۵]

«زور به لگه و نیشانه هه یه له ئاسمانه کان و زه ویدا به لایاندا ده پون، به لام
ئه وان پروویان لئ وهرده گیرن.»

* بیمی شک و سه رقاله کان له مهستی ژیاندان هیچ شتیک به هوشیان
ناهیینه وه ته نها سزایه کی تایبته نه بیت: ﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ﴾ [یونس: ۹۷]

«پروا ناهین هه چهند بویان بیت هه موو به لگه و نیشانه یه ک هه تا ده بین
(به چاوی خوین) سزای سه ختی ئازاردهر.»

پیشه وا علی ده فهرموویت: "ئه ی چهند زورن ئه و شتانه ی جیی پهنن،
به لام پهنده وه گرانیان که من."

* ئه گهر بوتریته هه موو خه لکی تیا ده چن ته نها یه ک که س نه بیت زورینه ی
خه لکی واگومان ده بات ئه و ده رباز بووه خو ی ده بیت، به و هویه وه به رده وام
ده بن له سه رکه شییان له کاتیکدا ده رباز بوو ته نیا یه ک که سه، هه ر بو یه که م
پهنده وه رده گیریت له سزا دابه زیندراوه کانی خودا.

* هه موو پروداوه گه وره کان پهنده گه وره یان تیا دایه، خودا به هوی تاوانی
مرو فه کانه وه پهنده وه رگرتنیان لئ قه ده غه ده کات، به هوی باوه ر و گو پرایه لییان
پهنده کانیان بو ده رده خات: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الحجر: ۷۷]

«به راستی له وه دا به لگه ی گرنه گ هه یه بو پرواداران.»

* پروداوه کان خودا ده یانه یینه پیش بو پهنده وه رگرتن، ئه گهر بینیت
پروداوه کان گه وره بوون و پهنده یان که م بوو، ئه وا دووری نیوانیان نه ناسینی
خودایه و بیئاگاییه له گه وره یی خودا.

* رووداوه کان ده سوورپین وهک چوڼ گهر دوون ده سوورپیت، کاتی خوږیان هه یه: کاته کان و ساله کان دووباره ده بنه وه پڼویسیان به په ند وه رگریک هه یه وهک چوڼ فه له کناسه کان په ند له ئه ستیره کان ده بینن، به لام خه لکی له بیئاگاییدان و په ند وه رناگرن.

* ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾
[السجدة: ۲۲]

«کڼ سته مکارتره له وه که سه ی به نایه ته کانی په روه ردگاری ئاموژگاری بکریت. دوا ی ئه وه رووی وه رگریپت، به راستی ئیمه توله سینهرین له تاوانباران.»

یه کییک له شیوازه کانی پشت هه لکردن: سه رقالبوونه له په ند وه رگریت به هو ی لیکدانه وه ی هه واله کانی بابه ته لاهه کییه کانه وه.

* سته مکار په ند وه رناگریت له سزای سته مکارانی دیکه، چونکه وا نابینیت خو ی سته مکار بیت، داننان به تاواندا کلیلی په ند وه رگریتنه و خو به گه وره زانین قفله بو ی، بو یه خو به گه وره زانان په ند وه رناگرن.

* دوورووه کان مرو فانیکن که مترین په ند وه رده گرن، چونکه زورترین خو به گه وره زانینیان هه یه له به رانه ر هه قدا: ﴿أَوْ لَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَمَلٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ [التوبة: ۱۲۶]

«نایا ئه وانه نازانن و نابینن بیگومان ئه وان تا قی ده کرینه وه له هه موو سالییکد: جار ی یان دووجار، پاشان ئه وان ناگه رپنه وه و توبه ناکهن و په ند وه رناگرن.»

* په ند وه رگریتن به کو تاییه کانه، نهک سه ره تاکان: ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾
[الأنعام: ۱۳۵]

«ئەي موحەممەد (ﷺ) بَلَى ئەي گەلەكەم لەسەر رېبازى خۆتان ئەواي لە دەستان ديت بيكەن، بيگومان منيش كاروكردهوى خۆم دەكەم جا لەمەوپاش دەزانن سەرەنجامى ئەو دنيا بۆ كۆ دەبيت، بيگومان (بيباوهران و) ستمكاران رزگاريان نابيت.»

* پەندوهرگرتن بە كۆتاييهكان ديتەجى، نەك سەرەتاكەن، قورئان زورجار ئەوه باس دەكات، ﴿فَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ [النمل: ٦٩]
«سەرئەج بەدەن بزەنن سەرەنجامى تاوانباران چۆن بووه (چيان بەسەر هاتوو).»

نيعمەتتيكى گەورەيه مروّف كۆتاييي كەسانى ديكە بينيت و پەنديان لى
وهرگريت، پيش كۆتايي هاتنى خۆي.

حوکه وابهسته کان به رۆژ و مانگه کانه وه

* یه کی موچه رپه م وه ک سه ره تای سالی قه مه ری دانه تراوه له ئیسلام و جاهیلیشدا، عه رب به هۆی رووداوه کانه وه ناوی مانگه کانیاں دهن، لای هه موویان زاندر او بوو سال ۱۲ مانگه، به لام یه که م مانگی سال دیاری نه کرابوو تا سه رده می عومه ر.

* پیشه وا عومه ر رۆژمیری به کۆچی په یامبه ر دانا، رۆژمیری به له دایکبوونی په یامبه ر (ﷺ) دانه نا وه ک ئه هلی کتاب وایان کردوو، تا خه لکی بزانی ئیمه ئومه تی کردارین، نه ک ئومه تی کات و رووداوه کان.

* دانانی رۆژمیری کۆچی به لگه که ی له م ئایه ته وه وه رگیراوه: ﴿لَمَسْجِدٍ أُسِرَ عَلَىٰ الْقَوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ [التوبة: ۱۰۸]

«بئگومان مزگه وتیک که له سه ر بناغه ی ته قوا و له خواترسان دامه زرابیت له یه که م رۆژه وه.»

خودا به یه که م رۆژ ناوی برد، ئه و رۆژه ش یه که م رۆژی کۆچ بوو، ئه مه ش سو هه یلی له هاوه لانی گپراوه ته وه.

* سالی کۆچی چه رخیکی زه مه نییه و ده سوورپه ته وه، وه ک سوورانه وه ی رۆژ و هه فته و مانگ و سه ده، هه یچ بنچینه یه ک نازانم ده رباره ی پیرۆزبایکردن تییدا، خو ئه گه ر وه ک نزا و یادخسته نه وه بیته، کاریکی چاکه.

* هه یچ حوکمیکی شه ری تایبه ت جیگیر نه بووه ده رباره ی سه ره تای سال و کۆتایی سال، نه وته، نه کردار، نه فه زل و گه وره یی. سالی کۆچیش دانه ندراره. تا سه رده می پیشه وا عومه ر.

* ههموو تاکیک سالیکی تابیهت به خوئی ههیه دهستیکی ئهو سالهش به پوژی له دایکبوونی دیاری ده کریت که ئهوه تهمهنی راستیهتی، به لام ئهو پوژمیره ی به مانگی موهرهم دهست پین دهکات، ئهوا بو پیکهستنی پوژمیری سالانهیه، تو پرسپارت لهسه تهمهنی خوت لی ده کریت، نهک سالی پوژمیر.

* مانگه قهدهغه کراوه کان بریتین له مانگهکانی (ذو القعدة و ذو الحجة و محرم و رجب)، ههم تاوان و ههم گوپرایهلی گه وره ترن له و مانگانه دا به رانبه به مانگهکانی دیکه، ﴿إِنَّمَا تَطْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ﴾ [التوبة: ۳۶]

«کهواته لهو چوار مانگه دا سته م مهکن له خوتان.»

ئه گهر تاوان لهو مانگانه دا گه وره بیته، ئهوا په رستش و گوپرایهلی خودا زور گه وره تره.

* پوژووی سونهت له مانگی موهرهم له پوژووی سونهتی ههموو مانگهکانی دیکه گه وره تره، وهک چون شهونویژ له نویژه سونهتهکانی تهواوی پوژ گه وره تره، به هوئی فهرموودهیهی «گه وره ترین پوژوو پاش په مهزان، موهرهمه. گه وره ترین نویژیش پاش فهرزه کان، شهونویژه.»

* ههموو ئهو پوژانهی سونهته به پوژوو بوون تییدا، ئهوا له مانگی موهرهمدا سونهت بوونه کهی جهخت لی کراوه تر و گه وره تره، وهک دووشه مه و پینج شه مه و پوژهکانی مانگ پیری و پوژووی داودیش.

* پوژووی عاشورا پله و پایه ی له دوا ی پوژووی عه ره فه وهیه، باشترین شیوازهکانی: به پوژوو بوونی نو «تاسوعا» و دهیه «عاشورا»، پاشان ده و یانزه، پاشان نو و ده و یانزه، پاشان ده به ته نهها.

* هیچ فهرموودهیهک جیگیر نه بووه ده رباره ی به پوژوو بوونی پوژی یانزه ههم له گه ل دهیه مدا، ههر کهس پوژی نویه می له دهست چوو و ده یویست یانزه ههم

بگریټ له گهال عاشورادا بو پیچه وانه کردنی جووله که، نه وه کاریکی چاکه، چونکه بهو کارهش پیچه وانه کردنی جووله که دیته جی.

* هیچ فهرمووده یهک دهرباره ی فزلی ره جهب له په یامبهروه (ﷺ) جیگیر نه بوه، دروست نییه تایبته بگریټ به هیچ په رستشیکه وه وهک نوټر و رۆژوو-تهنھا نه وه ننده نه بیټ له مانگه قه دهغه کانه و تاوان تیایدا گه ووره تره: ﴿وَإِن تَطَلَّمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ﴾ [التوبة: ۳۶]

«که واته لهو چوار مانگه دا سته م مه کهن له خوټان.»

* جیگیر نه بوه که ئیسرا و میعراج له مانگی ره جهبدا بو بیټ و هیچ شتیک جیگیر نه بوه دهرباره ی سال و مانگ و رۆژه که ی، نه له په یامبهروه (ﷺ) و نه له هاوه لانه وه.

* گه ووره ترین مانگ بو رۆژوو پاش مانگی ره مه زان مانگی مو حهره م د شه عبانه، به رۆژوو بوونی سونه ت هه موو مانگه که دروست نییه جگه لهو دوو مانگه دا نه بیټ، له سه حیجدا هاتوو که په یامبهر (ﷺ) «مانگی شه عبان هه مووی به رۆژوو ده بوو.»

* هیچ فهرمووده یهک دهرباره ی فزلی نیوه ی مانگی شه عبان جیگیر نه بوه، هاوه لان به هیچ کرده وه یه کی تایبته فزل و پیگه یان دیاری نه کردوو. هاوشیوه ی هه موو شه وه کانی دیکه یه که خودا له سټیه کی کوټایی شه ود داده به زټ، هیچ تایبه تمه ندیه کی دیکه ی نییه.

* هیچ فهرمووده یهک دهرباره ی فزلی نیوه ی مانگی شه عبان جیگیر نه بو. به مرفوعی له عهلی و عائیشه و موعاز و ئه بی سه عله به وئه بوو دهر داوه هاتوو. به لام هه موویان لاوازن، به رۆژوو بوونی سونه ته تنه نا به هو ی نه وه ی که لهو رۆژانه یه مانگ تیایدا پره، هه روه ها له مانگی شه عبانه، هیچ شتیک نه هاتوو دهرباره ی تایبه تکردنی شه ونوټر بهو شه وه وه و کرده وهش له سه ر نه وه نه بووه.

* عهبدولپرهمانی کورې زهیدی کورې ئهسلهم ده لیت: هیچ یهک له شیخه کانمان و زانا کانمان ئاوریان نه ده دایه وه به لای شهوی نیوهی شهعباندا و هیچ یه کیکیان فهرمووده که ی مه کحولیان باس نه ده کرد، وایان ده بینی هیچ فه زلیکی تایبه تی نییه و وهک شهوه کانی دیکه وایه.

* بهرژوو بوونی شهش رۆزی مانگی شهوال له پاش رهمهزان وهک بهرژوو بوونی هموو ساله که یه، مه بهست له «الدهر» یهک ساله، رهمهزان یهک مانگه و به ده هه ژمار ده کریت، شهش رۆزی شهوالیش به دوو مانگ، چونکه چاکه به ده هینده هه ژمار ده کریت.

* سونه تبوونی شهش رۆزی مانگی شهوال به دیاریکراوی پیچه وانهی سونه تییتی رۆزه کانی دیکه ی نییه، بویه شهوال باس کراوه بو په له کردن تیایدا، ئه و نه فییه ی پیشه و مالک ده یگوازیته وه له کرده وهی سه له ف، مه بهستی له تایبهت کردنه به شه واله وه.

* بهرژوو بوونی شه شه لآن پیش گیرانه وهی رۆزووی رهمهزان دروسته، چونکه ئه و که سه ی به هو ی عوزریکه وه رۆزووی شکان دییت وهک ئه وه وایه که بهرژوو بوو بیت، ئه و جوړه که سانه وته ی په یامبه ر (ﷺ) ده یانگریته وه که ده فهرموو بیت «من صام رمضان و أتبعه ستا...»

به لام گیرانه وهی له ئه ستویدا ده مینیته وه.

* دروسته بهرژوو بوونی سونهت پیش گیرانه وهی رهمهزان، ئه وانهی له سه له ف ئه م وته یه یان گو توه: سه عیدی کورې جوبه یر له پیشه و ئه حمه دی رپوایهت کردوه، عائیشه ی دایکی باوه رداران گیرانه وهی رۆزووه کانی دوا ده خست تا مانگی شهعبان و زور دووره له وه وه که رۆزووی سونه تی نه گرتییت.

* نییهت بازرگانی زانایانه. سونه ته مروّف پوژووی شه شه لانی هاوتا بکات له گه ل پوژه کانی دوو شه مه و پینچ شه مه و پوژه کانی مانگ پری و هاوشیوه کانی تاکوو هه ردوو پاداشته که ی ده ست بکه ویت، جیگیر بووه له پیشه وا عومه ره وه پوژوو ه گپړانه وه کانی له گه ل سونه ته کاند کؤ کردوو ه ته وه.

* باشتره پوژوو گپړانه وه ی په مه زمان هاوتا بیت له گه ل پوژه پزداره کان، پیشه وا عومه ده لیت: پیم خو شه پوژه قه زاکانم بخه مه ناو نومینه ی حاجیان.

* بوچوونی په سهند ئه وه یه: باشترین کات بو عه مره کردن مانگه کانی چه چه و باشترینان مانگی (ذي القعدة) یه، عه مره کردن له و مانگه دا له سره بوچوونی په سهند له مانگی په مه زانیش گه وره تره، چونکه زورینه ی عه مره کانی په یامبه له و مانگه دا بووه.

* په یامبه ری خودا چوار عه مره ی ئه نجام داوه، هه موویان له مانگه کانی چه جدا بوون، ۳ دانه یان له (ذي القعدة) دا بووه، فه رمووده ی «وهک چه جیکه له گه ل مندا» فه زلیکی تایبه ته نهک فه زلیکی گشتی بیت به سره هه موویدا، چه ند جار دووه باره کردنه وه ی کرداریک له لایه ن په یامبه ره وه چه ختکراوه تره له و ته یهک که کرداری پنه کرا بیت.

* له ده پوژی مانگی حاجیاندا خودا گفتوگو ی له گه ل مووسادا کرد و ئایینی بو ئیمه ته واو کرد. خودا سویندی پنه خواردوه، په رستش له و پوژانه دا گه وره تره له کاته کانی دیکه وهک (الله اکبر) کردن و پوژوو، گه وره ترین پوژیش پوژی عه ره فه یه.

* ده پوژی مانگی حاجیان گه وره ترین پوژه کانی سآله، ده شه وی کو تایی مانگی په مه زانیش گه وره ترین شه وه کانی سآله، هه رکه س پینمایکراو بیت بو په رستش له پوژه کانی یه که م و شه وه کانی دووه مدا، ئه وه پینمووی کراوه.

* خور هه لنه هاتوو به سهر روظانیکدا گوره تربیت له ده روزه کانی مانگی حاجیان، کرده و تیايدا زور گوره يه، باشتريں کرده و هوش نويز و (الله اکبر) کردن و به خشين و روظوو و حجه، نه و کاته پيروزانه تاوان تياياندا گوره يه.

* (الله اکب) کردنى تاييه ت پاش نويزى به يانى روظوى عه ره فه ده ست پى ده کات و به کوته اتنى روظوى ۱۳ اى مانگ له پاش نويزى عه سر کوتاى ديت، دروستريں شيوازى (الله اکبر الله اکبر الله اکبر کبير) ...

* دروستريں شيوازى ته کبير کردن نه و ريوايه ته يه که عه بدولر هزاق هيناويه تى له سه لمانى فارس يه وه: (کبروا الله ... الله اکبر الله اکبر الله اکبر کبير) ... نه مهش ئيسنا ده که ي سه حجه.

* باشته ر روظوو گيرانه وه ي رهمه زان نه وه يه هاوتا بيت له گهل ده روزه کانی مانگی حاجياندا، وا ئوميد ده کريت روظوو وه وان پاداشتى هه ردوو کيانى بو بيته جى، پيشه وا عومر ده لیت: پيم خوشه روظوو وه قه زاکانم بخمه ناو نؤمينه ي حاجيانه وه.

* خور هه لنه هاتوو به سهر روظانیکدا گوره تر بيت له روظوى عه ره فه، هيچ شه ويکيش گوره تر نييه له شه وى قه در، نزا و پارانه وه تياياندا له باشتريں کرده وه کانن، زور نزيکه وه لام بدرينه وه و وه ربگيرين.

* نه و روظوى به هه شت زور نزيکه و دوزه خ زور دووره بر يتيه له روظوى عه ره فه، بيه ش نه و که سه يه کرده وه يه ک نه دوزيته وه تيايدا خوى ده ربا ز بکات پى، په يامبه ر (ﷺ) ده فه رموويت «هيچ روظويک نييه خودا نه ستوى خه لکى تيدا نازاد بکات له دوزه خ، به وينه ي روظوى عه ره فه.»

* بيه شترين که س نه و که سه يه که خه ريکى تاوان بيت له و کاته دا که خودا شانازى ده کات به به نده گوپرايه له کان يه وه لاي فريشته کان، په يامبه ر (ﷺ)

ده فەرمووېت: «خودا نزيک ده بېته وه و شانازی ده کات به خه لکانی عه ره فه وه به سهر فریشته کاند.»

* گه وره ترين پوژوو پاش په مه زمان پوژووی عه ره فه یه، خودا تاوانی دوو سال ده بووړت به پوژيک، باشترین کرده وه تيایدا پوژووه بو جگه له حاجیان، ههروه ها (الله أكبر) کردن و پارانه وه و به تايبه ت داوای ليخوشبوون کردن.

* فه زلی پوژووی عه ره فه بو حاجیان و جگه له ئه وانیشه، فه زلی به پوژووبوونی عه ره فه تاوانی دوو سال ده سرپته وه، به لام فه زلی وه ستان له عه ره فه سرپنه وه ی هه موو تاوانه کانه، باش نييه حاجی له پوژوی عه ره فه به پوژوو ببيت ئه گهر به پوژووبوون بيتوانای ده کرد له وه ستان و پارانه وه و ملکه چبوون تيایدا.

* گه وره ترين کرده وه له پوژوی عه ره فه دا پاش وه ستان و به پوژوو بوون: سه رقال بوونه به نزاو یادی خودا، سه رقالبوون به نزاو پارانه وه گرنگتره، هيچ پارانه وه یه کی دیاری کراو جيگير نه بووه، به لکوو ئه و نزاوانه هه لده بپژيوت که قازانجی دنیا و دواپوژوی تيادايه.

* پيوسته که سانی جگه له حاجیان له گه ل به پوژووبوونيان له پوژوی عه ره فه دا کاته کانیان بقوژنه وه به یادی خودا و قورئان خویندن و پارانه وه بپرازیننه وه، ئيبن عه باس و عه مری کوری حه ريس خه لکیان هان ده دا له سهر مانه وه له مزگه وتدا.

* خودا له گه وره ترين پوژدا ناسانترین په رستشی داناوه که گه وره ترين هوکاری نزيکبوونه وه یه، ئه ویش بریتيه له یادی خودا بوئنه وه ی که مته رخمه کانیش ئه و پاداشته یان ده ست بکه ویت، ئه و پاداشته تنها بپه شه کان له ده ستی ده دن.

* پوژوی له دایکبوونی په یامبه ر گه وره یه، به لام پوژوی نارونی به پیخه مبه رایه تی گه وره تره، چونکه په یامبه ری دابه زینی وته ی خودايه له ناسمانه وه بو زه وی، پزی

په یامبهر وابهسته ی په یامبهر بوونیه تی له گهل ئه وهش رږژی په یامبهر بی تی بو دیاری نه کړدووین، چونکه جینگه ی ئه نجامدانی هیچ کړده وه یه کی تایبه ت نییه.

* هاولان نه یان ده زانی په یامبهر له رږژی دووشه مه دا له دایکبووه تا خو ی هه والی پیدان، خو ی شاره زاترین که س بووه به رږژی له دایکبوونی، له گهل ئه وه شدا دیاری نه کړد چ دووشه مه یه ک بووه؟ ئه وانیش پرساریان نه کړدوو ده باره ی، چونکه ئایین کړداره نه ک کات.

* پیروزیای کړدن له گاوره کان دروست نییه به بو نه ی دروی له دایکبوونی کور ی خداوه، هه رچه نده ئه وان پیروزیایی جه ژن له موسلمانان بکه ن، چونکه حوکمه کانی خودا دان و سان نییه، بو ت نییه بتیک به گه وره رابگری ت له بهر ئه وه ی بتپه رستیک هاتوو ته ناو مزگه و ته وه له گهل تودا.

* رږژی له دایکبوونی عیسا به دیاری کراوی نه زاندر او، ناکوکی به رده وام هه یه ده باره ی کاته که ی لای کاسو لیک ی و ئه رسو دوکسییه کان، ئه وان په رتو وکه که یان نه پاراست، جا چو ن رږژی له دایکبوونی خاوه ن په رتو وکه که یان ده پاریزن.

* میژوونووسان و گه ورانی که نیسه کوکن له سه ر ئه وه ی که رږژی له دایکبوونی مه سیح دوا ی سئ سه ده له بوونی دیاری کراوه، هه روه ها کوکن که دیاری کړدن ی ئه م ریکه و ته په مز ی بووه نه وه ک پالپشت به به لگه.

* له یادی له دایکبوونی عیسا دا گاوره کان یادی له دایکبوونی کور ی خودا ده که نه وه: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا﴾ [مریم: ۸۸-۸۹-۹۰]

«گاور و جووله که کان ده یان وت خوا مندالی بو خو ی داناوه. سویند به خوا به راستی شتیکی زور نابه جئ و سه یر ده لئین. نزیکه ئاسمانه کان له ت له ت و پاره پاره ببن، له بهر ئه و (قسه یه) و (نزیکه) زه ویش شه ق به ریت و بقلشیت و (نزیکه) شاخ و چیاکان به یه ک جار جار بروخین.»

* گاوره کان قه شه کانين به دوور ده گرن له وهی ژن و منداليان هه بيت، به لام بو خودای بريار ده دن، پاکی و بيگه ردی بو خودا له وهی بوی بريار ده دن زور زور دووره.

* ژنه پنان له گاوره کان نه وه ناگه يه نيت دروست بيت پيروزبايي جه ژنيان لي بکريت، دروسته هاوسه رگيري له گه ل کچی بکوژی باوکدا بکه يت و دلخوش نه بيت به کوشتنه که ی، به هه مان شيوه دلخوش مه بن به هه لبه ستنی له دايکبوونی کوری خودا.

* پيروزبايیکردن له گاوره کان به هوئی کرسمسه وه دروست نييه به کوډه نگی هه چوار مه زه هب و نازانم هيچ وته يه کی پيچه وانه له م بابه ته دا هه بيت ته نها له م کوټاييانه دا چهنده ته يه ک په يدا بوون که ئاوريان به لادا نادرپته وه.

* هه رامبوونی پيروزبايیکردنی جه ژن له گاوره کان نه وه ناگه يه نيت به ره قی مامه له يان له گه لدا بکه يت، به لکوو دلی عه وامه کانين به بانگه وازيکی هيمنانه راده کيشيت تاكوو بير بکاته وه له حه قيقه تي له دايکبوونی خودا که يان! پاکی و بيگه ردی بو خودا.

* دروست نييه به کوډه نگی زانايان موسلمان ئاماده ی جه ژن و بوټه ئايييه کانی هاوه لدانه ران بيت: ﴿هُوَ الَّذِي لَا يُشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ [الفرقان: ۷۲]

«به نده کانی خودا که سانيکن که شايه تیی درو ناده ن.»

(الزور) ليره دا واته جه ژنه کانين، نه مه ش وته ی (أبو العالیة و طاووس و ابن سيرين) بووه له سه له ف.

* هه رامه مروقی موسلمان ئاماده ی جه ژن و بوټه ئايييه کانی هاوه لدانه ران بين به کوډه نگی زانايانی وه ک (مالک و أبو حنیفة و شافعی و أحمد)، ده قی نه م کوډه نگیه ئيين قه ييم و جگه له نه ویش له په رتووکی (أحكام أهل الذمة) گواستوو يانه ته وه.

* هاوه لَان ناماده بوونی جه ژن و بۆنه ئایینه کانی هاوه لاندانه ران و پیرۆزبایی لیکردنیان به دروست دانه ناوه، پيشه وا عومه ر ده لیت: "دوور بکه ونه وه له چه ژنه کانی دوژمنانی خودا" به یه هقی به سه نه دیکي سه حیح هیناویه تی.

* دایک له شه ریه تدا به گه وره دانراوه، ده بیت هموو رۆژیک چاکه یان له گه لدا بکریت، به لکوو فه رمانی کردوو به چاکبوون له گه ل هاوړیکانیان له پاش مردنیان، ئاوه ردانه وه به لای دایکدا ته نها له یه ک رۆژی سالدئا سووکایه تییه و داهینانه له ئاییندا.

* ئه و که سه ی له یه ک رۆژی سالدئا نه بیت دایکی نانسیت، ئه وه به خراپه کار و ئازارده ری دایکی هه ژمار ده کریت، ئه و که سه ی به رده وام چاکه کاره له گه ل دایکیدا و دیاری بۆ ده بات، هیه و اتایه ک بۆ جه ژنی دایک نامینیته وه لای ئه و، جه ژنی دایک جه ژنی خراپه وه کانه له گه ل دایکیان نه ک جه ژنی چاکه کان.

* درۆ پایه ی سته مه و راستگویی پایه ی دادوه رییه، درۆ ئاکاریکی بیزاروه له سروشتی مروقتدا، هه روه ها له هه موو شه ریه ته کانیش به و جوړه یه، بروادار چاوه پروانی مانگی نیسان ناکات تا درۆی تیدا بکات، دووروه کانیش چاوه پروانی جگه له مانگی نیسان ناکه ن تا راستگۆبن تیایدا.

* رۆژه کان هیه له حوکمی درۆکردن ناگۆرن، درۆکردن له مانگی نیساندا هاوشیه ی درۆکردنه له مانگه کانی دیکه دا، چونکه ناشرینترین ئاکار و بیزاروترین خووه، بیتنه وه سف بۆ هه ر مروقتیک ده ربازی نابیت و وه سفی هه ر ده وله تیک بووبیت تیاچوو و نه ماوه ته وه.

* بۆنه نیشتیمانییه کان ده ولت ناپاریزن له فیتنه و ئاشووب، هه روه ها گه لیش نابه سته وه به حوکومه ته وه، میسر ده بۆنه ی نیشتمانی هه یه، تونس حه وت، لیبیا پینج. ئه وه ی زۆرترین بۆنه ی هه یه، رووخانی له هه موویان خیراتره.

* ئه و کاته ی شاره کان فه تحکراون جه ژن بۆ شاره کان دانه ندراوه، چونکه

جه ژنيان مروقيوون و نازادي بووه بو مروفي، خودا زهوي دروست کردووه وهک ريزيک بو مروفي، نهک مروفي دروست کردبیت بو ريزلینانی زهوي.

* مهککه گه وره ترين و ريزدارترين شار بووه که نازاد بکريت، ريزدارترين مروقيش نازادي کردووه و له ريزدارترين مانگدا بووه که مانگي رهمه زانه، ههروه ها له ده رۆزي کوتايي مانگي رهمه زاندا بووه، نهو هه موو هوکاري ريزداري کوبيونهوه، به لام رۆزي نازادکردنی نهکرا به رۆزيکی نيشتمانی.

* خودا زهوي دروست کردووه وهک ريزيک بو مروفي، نهک مروفي دروست کردبیت بو ريزلینانی زهوي، خودا زهوي بو مروفي ژيربار کردووه، تا مروقيش خوئی بو پهرستشي خودا ژيربار بکات: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ [البقرة: ۲۹]

«نهو زانه يه هه رچي له زهوي هه بيت هه مووي بو نهوهي دروست کردووه.»

* هه نديک له ده سه لاتداران باسي نيشتمان و قوربانيدان به هه موو شتيک بو نيشتيان دهکهن، جا کاتيک دژايه تيان بکريت له کارپکدا، نهوا نيشتيان و نهوهشي له ناويدايه دهيسووتين.

* سه رکده کان زورجار خه لکی بانگ دهکهن بو کوپونهوه له سه ر نيشتيان، جا کاتيک جياوازيان تيدا بوو له ثابندا، نهوا نيشتمان له ناو ده بن، نه گه ر خه لکی کوپکه نهوه له سه ر ثابين وهک چۆن له سه ر نيشتيان کوپان دهکهنهوه، نهوا ثابين و نيشتيانان پاريزراوو ده بوو.

* «يهک وته يي» له سه ر «وته ي يه کخواپه رستي» گه وره تر و له پيشتر و پيوستره له سه ر ده ولته وهک کوکردنه وه يان له سه ر سامان و زهوي و سياسه ت ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ [آل عمران: ۱۰۳] «هه مووتان ده ست بگرن به هوئی په يوه ستيتان به خواوه.»

(حبل الله): واته يه کخواپه رستي.

شام و فهزله کانی شام

* پښدارترین پارچه زهوی له پاش مه ککه و مه دینه زهوی شامه فهزل و گوره ییه که ی له وه حیدا به موه واتری هاتوو. باشتترین پارچه زهوی شام بریتیه له فهله ستین، ده ولته ی ئیسلام سه قامگیر نابیت ته نها به سه قامگیری نه و سې پارچه زهوییه نه بیت. له سونه ندا هاتوو به رسته یه کی سه حیج له (قره) وه له په یامبهروه (ﷺ) إذا فسد أهل الشام فلا خير فيكم «نه گهر خه لکی شام خراب بوون، نه وا خیرتان تیدا نه ماوه» مه به ست لپی خراپی کاروباریان نیشانه یه له سه ر ناجیگیری کاروباری نوممه ت.

* شام پیوه ری به رده وام مانه وه ی نوممه تی ئیسلامه، به سه حیجی له په یامبهروه (ﷺ) هاتوو «نه گهر خه لکی شام خراب بوون نه وا خیرتان تیدا نه ماوه مه به ست لپی خراپی کاروباریان، نیشانه یه له سه ر ناجیگیری کاروباری نوممه ت.

* نه و پارچه زهوییه ی په یامبه ر وه سیه تی پی کردوو که له گه ل خه لکه کهیدا باش بن له پاش مه ککه و مه دینه زهوی شام بووه، چونکه زورینه ی کات ئاسایش و خیر بووه فیتنه و به لا تیایدا پیشهاته بووه، معاوییه داوای له په یامبه ر کرد شاریکی بو دیاری بکات، فهرمووی: "شام."

فهزل و گوره یی شام له وه حیدا له پاش فهزلی مه دینه وه یه، عیما د له په رتووکی (مختصر البرق الشامي، لاپه ره: ۳۱۳) ده لیت: "هه وه لان کوډه نگ بوون که شوینی نیشته جیبوونیان له شام بیتواته: پاش مه ککه و مه دینه."

* رووکەشی به لگه کان ئاماژه به وه ده دەن که شام له ئاخیر زه ماندا جیگه و په ناگه ی باوه رپه، عه بدوللای کوری عه مر ده لیت: "کاتیک به سهر خه لکیدا دیت بروادار له سهر زه ویدا نامینیت خوی نه گه یه نیت به شام."

* یه کیک له فه زله کانی شام ئه وه یه که له م فه رمووده یه دا هاتوو، له حه سنه وه «چی ده که ن له فیتنه یه کدا که ده وری هه موو زه وی ده دات وه ک شاخی مانگا؟» ده لیت: گوتم چی بکه ین ئه ی په یامبه ری خودا؟ فه رمووی: «بچو شامه وه.»

* ده جال گه وره ترین فیتنه یه بو سهر زه وی شوینی تیاچوونی له شامه. جا ئه گهر ئه مه سه ره نجامی ده جال بیت، ده بیت سه ره نجامی ده جالۆچکه کان چۆن بیت؛ له سه حیچدا هاتوو: «ده جال له پشت ئو خوده وه ده وه ستیت. پاشان فریشته کان رووی وه رده گیرن به ره و شام و ههر له ویشدا له ناو ده چیت.»

* شام له ناو ژانی فریدانه ده ره وه ی گهنده لکارانی ناو جه سته یدا ده ژیی، و نیشانه ی چاکیتیان ده رده که ویت، ئه گهر شام باش بوو، ئه وا باشیی ئوممه ت به شوینیدا دیت، له فه رمووده دا هاتوو «ئه گهر خه لکی شام خراپ بوو، ئه وا خیرتان تیدا نییه.»

* ته مه نی شهر و خراپه کاری و فیتنه له شامدا دریزه ناکیشیت، چونکه له قورئان و سونه تدا چه ندین جار به به ره که ت و ئیمان باسکراوه و وه سف کراوه. له فه رمووده یه کدا په یامبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: «بینگومان خودا پاراستنی شامی بو من گرتوو ته خو.»

* لاجوونی فیتنه ی شام سه رکه وتنی موسلمانانی به دوا دا دیت و باوه ر به هیز ده بیت و دوورویی لاواز ده بیت، له فه رمووده ی سه حیچدا هاتوو «دلنیابن ئه و کاته ی فیتنه و ئاشووب روو ده دات، باوه ر و ئیمان جیگه یان ده که ویته شامه وه.»

* خه لکی شام له دهوری هیچ دوژمنیک کۆنه بوونه ته وه و شکست و دۆرانیان به سهردا هاتبیت، له فهرمووده دا هاتوو «به رده وام خه لکی رۆژئاوا [شام] له سهر هه قن، تا کوو قیامهت هه لده ستیت.» پيشه وا ئه حمه د ده لیت: "ئه وانه خه لکی شامن."

* فریشته کان بالیان داده نین له سهر شام له کاتی ئاشتیدا جا ده بیت چی بکه ن بۆی له کاتی جهنگدا، له سه حیدا هاتوو: «طوبا بۆ شام، ئه وه فریشته کانی خودان و بالیان راخستوو به سهر شامدا.»

* رووکه شی به لگه کان ئه وه ده گه یه نن ده وله تی ئیسلام یه ک ده وله تن پیش روودانی ئه وه جهنگه گه وره یه ی له نیوان موسلمانان و رۆمدا رووده دات، له فهرمووده یه کدا هاتوو «شام ناو ده بریت به: (فسطاط المسلمین) واته: کۆکه ره وه ی ئالاکانیان. ئه مه ش به لگه یه له سهر کۆبوونه وه ی هه موو ئوممهت له ویدا.

* له گه ل ئه وه ی ئه وه هه موو جاره ناوی شام باسکراوه له قورئان و سونه تدا، هیچ جاریک به فیتنه باس نه کراوه، به لکوو به به ره که ت و ئیمان و جهاد وه سف کراوه، ئه مه ش به لگه یه له سهر ئه وه ی ئه م حاله ته ی له مرۆدا خه لکی شام تیی که وتوووه حاله تیکی تاییهت و پیشهاته یه و به ویستی خودا لاده چیت و نامینیت.

* وازهینان له یارمه تی دانی مواهیدان نیشانه ی له ناوچونه: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵]

«دارایی خۆتان بهخت بکه ن له پری خوادا و به دهستی خۆتان خۆتان مه خه نه تیاچوونه وه.»

موفه سیره کان کۆدهنگن واتای ئه م ئایه ته، واته: ئه گه ر وازتان له و جوړه به خشینه هینا، تیاچه چن.

* که مترین واجب و مافی موسلمانانی سته ملیکراوی سووریا بریتیه له یارمه تیدانی سهربازیان تا کوو سته میان له سهر لاجیت و دادوه ری بیته جی. خدا ده فهرموویت: ﴿وَإِنْ أَسْتَنْصِرُكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ﴾ [الأنفال: ٧٢]

«ئه گهر داوای یارمه تییان لی کردن له (پاریزگاری) ئایین ئه وه یارمه تی دانیان پیویسته له سهرتان.»

* ئه و که سه ی ناتوانیت و چه کی هه ئنه گرتوه بو سهرخستنی سته ملیکراوان. ئه و با ئه و که سه چه کی دهستی نزا و پارانه وه بیت بویان، له ئه سهریکدا هاتوه: «چه کی بروادار نزاو پارانه وه یه.» له فهرمووده دا هاتوه: «عجز الناس من عجز عن الدعاء» «بیتوانا ترین مروف ئه و مروقه یه بیتوانا بیت له ئاست پارانه وه.» ئه مرو ئه وان له تنگانه یه کی زوردان.

* سهرخستنی لاوازه کان له سووریا واجبه له سهر ئوممهت پیش واجبوونی له سهر ده ولت، په یامبه ری خودا به سته ملیکراویکی فهرموو: «داوای یارمه تی له موسلمانانی ده ورت بکه.... داوای یارمه تی له کاربه ده ست بکه.»

* ههر ده وله تیک توانای هه بوو گه لی سووریا سهر بخت و سه ری نه خستن. به هه مان شیوه سزا ده دریت، له فهرمووده دا هاتوه: «ههر تاکیک له ئیود موسلمانیک سهر شوپ بکات له و شوینه ی که شه ره ف و شکوی شکیندراوه، ئه و بیگومان خودا سهر شوپ ده کات.»

* با ئه و که سانه له سزای خودا بترسن که توانای سهرخستن و یارمه تیدانی مسولمانانیا هه یه، که چی ئه نجامی ناده ن. بترسن له وه ی خودا هه مان سهر شوپریان به سهر دا به پینیت و که س نه بیت سهریان بخت، خودا یاسایه کی گشتی هه یه «پادا شته کان له جو ری کرداره کان»

تاقیکردنه‌وه، نارامگری و پرزگاریون

* ههموو تاکیک تاقیکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر نووسراوه جا به خوښی یان ناخوښی، وهک چوښ مردنی له‌سه‌ر نووسراوه، ده‌بینیت خه‌لکی جیاوازن تیایدا له پرووی چه‌ندییتی و چوښتیته‌وه: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبَلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ [الأنبياء: ۳۵]

«ههموو که‌سیک مردن ده‌چیژیټ (ده‌مریټ) ئیمه تاقییان ده‌که‌ینه‌وه به خراپه و ناخوښی، هه‌روه‌ها به چاکه و خوښی تا چاک و خراپ ده‌رکه‌ویتی.»

* خودا خراپه و شه‌ر بو پروادار بریار نادات، نه‌گه‌ر بیبه‌ش بوو له چاکه‌یه‌ک یان خراپه‌یه‌ک هاته ریټی نه‌وه بو نه‌وه‌یه نه‌وه دووانه به‌ره و خیر و چاکه‌ی ببه‌ن، به‌لام مروّف گومانی خراپ به په‌روه‌ردگاری ده‌بات و بیبه‌ش ده‌بیټ له کوټاییی باش.

* نه‌گه‌ر ده‌ته‌ویتی پیگه‌ی خودا له دلندا بزانیټ، نه‌وا بروانه له کاتی ته‌نگه‌زه‌کاندا پروو ده‌که‌یته کی، چونکه مروّف له کاته ته‌نگانه‌کاندا پروو ده‌کاته گه‌وره‌ترین سه‌رخه‌ر و پشتیوانی که له دلیدا گه‌وره‌یه.

* نه‌گه‌ر خودا سه‌رکه‌وتنی به‌بن تاقیکردنه‌وه به‌ینایه‌ته دی، نه‌وا بو په‌یامبه‌رانی ده‌هینایه دی.

* ده‌روونی مروّفه‌کان پاک نابیته‌وه، به تاقیکردنه‌وه نه‌بیټ، نه‌وه مروّفه‌ی تاقی کراوه‌ته‌وه، راستگوټره له‌وه‌ی له نیعمه‌تدایه: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ﴾ [العنکبوت: ۳]

«سویند به خوا بیگومان کهسانی پیش نه وانمان تاقی کرده وه (ئمانیش تاقی ده کهینه وه) ئینجا بیگومان خوا نه و کهسانه ی راستیان کرد دیاری ده کات. درۆزنه کانیش دیاری ده کات، واته ده ناسرین.»

* گه رانه وه بۆلای خودا وتنی (إنا لله وإنا إليه راجعون) له کاتی موسیبه ت و به لادا هوکاری دابه زینی په حمه ت و میهره بانى خودایه: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ﴿أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۶-۱۵۷]

ئهو نه ی که له گهل دوو چاری سهختی یهک بوون ده لاین ئیمه ههر هی خواین و ههر بۆلای ئهو ده گه پری نه وه. — ئا ئهوانه دروو دوو به زه یی به سهر ئهواندا ده بارئ له لایهن پهروه درگاریانه وه ئهوانه ئه وه کهسانهن هیدایه تیان وه رگرتووه. * وته ی (لا حول ولا قوة إلا بالله) له ناو خه لکیدا بلا وه بۆ کاتی موسیبه ت به کاری ده هینن، به لام هیچ به لگه یه کی له سه ر نییه، به لکوو له کاتی ویستنی کاریکدا نه و ویرده ده خویندریت، له کاتی موسیبه تدا ده گوتریت: (إنا لله وإنا إليه راجعون).

* ناره زایی له کاتی موسیبه ت و تۆمه ت بارکردنی خه لک به گومان. واده کات نه و موسیبه ته له پادا شته وه هه لگه پریته وه بۆ تاوان، به سه حیجی له ئیبن مه سه ووده وه هاتووه، «نه و که سه ی دزی لی کراوه به رده وام گومانی خراب به خه لکی ده بات تا وای لی دیت تاوانه کی له تاوانی دزه که زیاتر ده بیت.»

* په ژاره و خه م ده روون به ند ده کات له قازانجه کانی، خۆت به دوور بگره له ههر هوکاریک که به لا و موسیبه ته کانت ده خه نه وه یاد، کاتیک وه حشی بکوژی مامی په یامبه ر موسلمان بوو، په یامبه ر پیی فره موو: هل تستطیع أن تغیب وجهک عني «نه گه ر ده توانیت مه یه ره بهرچاوم.»

* ناپه سه نده به رده وام بیر له موسیبه ته کانی رابردوو بکه یته وه، چونکه دهروون به ند ده کات له کرده وه کردن، وه حشی بکوژی مامی په یامبه ر چوو له لای په یامبه ر، په یامبه ر پی پی فه رموو «مه یه ره به رچاوم»، چونکه موسیبه تی کی گه وره ی وه بیر ده هاته وه.

* ئومید به هاتنی به لا و موسیبه ت مه خوازه، خو ئه گه ر دابه زی پی پی رازی به، به رزترین پله ی دلنیایی و یه قین هوگریه له پاش دابه زینی به لا، ئه مه نیشانه ی ته و او تیگه یشته له حکمه تی دابه زینی ئه و به لایه له لایه ن خودا وه بو سه ر تو، جا یان ده بیته لابه ری تاوان، یان پله ت به رز ده کاته وه.

* له کانی به لا و موسیبه ته کاند ا پروانه ئه و که سانه ی له و به لایه قورستریان به سه ر هاتوو و ئارامیان گرتوو، مه روانه که سانیک که تووشی به لا نه بوون چون ده ربازیان بووه، به لا و موسیبه ت هاته سه ر په یامبه ر و فه رموو ی: اودی موسی باکتر من هذا فصبر «مووسا له مه زیاتر بازار دراوه و ئارامی گرتوو.»

* به ئارامگری و له خواترسان نار ه حه تیبه کان ده گوړپن به نیعمه ت، پیلانی دوژمن به تال ده بیته وه و خه مه کان نامینن: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرَمَكُم كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ [آل عمران: ۱۲۰] «ئه گه ر ئارام بگرن و له خوا بترسن، پیلان و فیلی ئه وان هیچ زیانیکتان پین ناگه یه نی ت.»

* به لا ته نانه ت له سه ر په یامبه رانیش ماوه که ی دریزده بیته وه جا ئارامگری ت له سه ره: ﴿لَمَسْتَهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَرَزِلْوْا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللّٰهَ ۗ اَلَا اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيبٌ﴾ [البقرة: ۲۱۴] «به لا له مال و گیاندا تووشیان هات و هه ژنیران، تا کوو پیغه مبه ران و ئه وانه ی له گه لیاندا باوه ریان هینابوو وتیان: که ی سه رخستنی خودا دیت، به راستی که سه رخستنی خودا نزیکه.»

* په یامبه ر ﴿يٰۤاٰمِنُوْنَ﴾ له دو لیک ی مه که که دا سن سال گه مارو درا و یووسفیش چه ندین سال زیندانی کرا، موسیبه ته که ی ئه یووب له سه رو ئه وه شه وه بوو، عبیره ت به سه ره نجامه کانه.

* ﴿وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا﴾ [الإنسان: ۱۲] «به هوئی نارامگریانه وه به ههشت و هه وریشمی کرده پاداشتیان.»

پاداشتی له سهر نارامگری دانا، وهک ئاماژه یهک به وهی که ناره حهتی و به لا دابه زینی یه کلاییه، جا پاداشت له سهر نارامگری گه وره تره له خودی کاره که.

* په له کردن و نارامگری کوئابنه وه، به نارامگری ئامانجه کان دینه دی و به په له کردن کاره که ده پچریت و ناگاته ئه نجام: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعُرْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ [الأحقاف: ۳۵] «نارام بگره وهک چون پیغه مبه رانی ئولولعه زمی خاوهن هیمهت نارامیان گرت و په له مه که له سهریان.»

* باشتین ئه نجامه کان سه ختترین ریگیان هه یه و قورستین به لایان له پیسه و پیوستیشان به زورترین نارامگری و چه سپانه: ﴿وَاحْتِ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا﴾ [یوسف: ۱۱۰] «تاکوو ئه و کاتی که پیغه مبه ران بیئومید بوون و دئیابوونه وه که ئیتر قه ومه کانیان باوه ریان پی ناهینن، ئه وکات سه رخستنی ئیمه یان بو هات.»

* کهس توانای شکاندنی زنجیر و کوئی به لای نییه ئه و خوییه خوی نه بیت که به قهزا هیناویه تی به سهرتدا، گه وره ترین هوئی پرگارییش گه وره راگرتنی خوییه به یادکردن و ته سبیحات و سوژده بردن: ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿۱۴۳﴾ لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ [الصفات: ۱۴۳-۱۴۴] «خو ئه گهر یوونس له یادکه ره وان و دهم به ته سبیحان نه با، له سکیدا ده مایه وه هه تا روژیک که زیندوو ده کرینه وه.»

* خودا بو خوی دابه زینه ری به لایه و خوئی لاده ریته تی، دروستکراوه کانیش هوکارن له به رده ستیدا با خویشان نه یانه ویت، یوونس له سکی نه هه نگه که ده رکرد له کاتی که ده هه نگه که چه زیشی نه ده کرد یوونس فرییداته وه و حهزی لئی بوو.

* نه گهر که سیکت دی تووشی به لا و موسیبه تیک ببوو، نهوا بزانه هیچ جیاوازییهک له نیوان تو و نهوا نیبه تنها سوژ و میهره بانی خودا نه بیت، فهرمووده یک لهو بارهوه ریوایهت کراوه: «نه گهر برایهکت تووشی موسیبه تیک بوو، لای خه لکی به دلخوشییهوه باسی مه که، نهوهک خودا ره حم به نهو بکات و تو گیروده بکات پیوهی.»

* نهو که سهی تووشی موسیبهت بووه، نهوا خودا نهو موسیبه تهی بو پیش هیناوه، نه مه واتای نهوه ناگه یه نیت نهو که سهی پاریزراو بووه لهو باشتر بیت. باسکردنی بو شکانده وهی ده بیته هوی دابه زینی نهو به لایه بو سهر نهو که سهی باسی کردووه، له فهرمووده دا هاتووه، «نه گهر برایهکت تووشی موسیبه تیک بوو، لای خه لکی به دلخوشییهوه باسی مه که، نهوهک خودا ره حم به نهو بکات و تو گیروده بکات پیوهی.»

* نه گهر به لایهک دابه زییه سهرت به هوی گوپرایه لی و له سهر ههق بوونته وه، نهوا داوا له خودا بکه جیگیرت بکات پیش نهوهی داوای هه لگرتنی نهو به لایه بکهی، چونکه پاریزراوی له گه ل هه لگه رانه وه و لادان، خودی به لا و موسیبه ته.

* په یامبهری خودا (ﷺ) داوای له خودا ده کرد پاریزراوی بکات و لی بیوریت، له کاتیکدا به توانترین کهس بوو له سهر نارامگری نه گهر به لایهک دابه زیووايه. به رانه به لاکان بوه سته روه به نزا و پارانه وه، نهک به لاکان لات بدهن له ههق.

* به خشین ده بیته هوی لادانی به لا و موسیبهت، له فهرمووده دا هاتووه: «چاکه کردن ده تپاریزئی له به لا و موسیبهت.»

* له کاتی به لا و موسیبه ته کاند مرؤف پیویسته نارامگر بیت، نهک له خووی بدا، نارامگری جیگیرت ده کات و له خودان شیرزهت ده کات.

* کردهوی چاکه‌ی په‌نهانی هوکارۍ جی‌گیربوونه له کاتی فیتنه و موسیبه‌تدا، هه‌روه‌ها هوکارۍ ته‌واو به‌هیزکردنی گوریسی نیوان خودا و بنده‌که‌یه‌تی، له فهرمووده‌دا هاتووه: «هه‌رک‌ه‌س له ئیوه ده‌توانیت کرده‌وه‌یه‌کی په‌نهانی و شاراو‌هی هه‌بیت با ئه‌نجامی بدات.»

* چاکساز ناکریت تووشی تاقیکردنه‌وه و به‌لا نه‌یه‌ت: ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾ [لقمان: ۱۷]

«فهرمان به‌چاکه و به‌رگری بکه له خراپه و هوگر و به‌ئارام به له‌سه‌ر هه‌ر به‌لا و ناخو‌شیه‌ک که تووشت دیت.»

خودا فهرمانی کردووه به‌ئارامگری، چونکه به‌لا و موسیبه‌ت هه‌ر پیش دیت.

* چاکسازۍ و تاقیکردنه‌وه دووانه‌ن، له‌گه‌ل هه‌موو چاکسازیه‌ک به‌لا و تاقیکردنه‌وه هه‌یه: ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾ [لقمان: ۱۷]

* ئه‌گه‌ر خودا زیره‌کی و پاکی له که‌سێکدا کو‌کرده‌وه، ئه‌وا تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی قورسی بو‌ ده‌هینینه‌ پیش.

* نازانم له هه‌موو میژوودا که‌سێک هه‌بو‌بیت خودا کردبیتیه‌ جیی سوود بو‌ ئوممه‌ت و تووشی به‌لا و تاقیکردنه‌وه نه‌بو‌بیت جا که‌م بیت یان زور. تاقیکردنه‌وه ده‌رگایه‌که هه‌ر ده‌بیت هه‌موو راستگو‌یه‌ک پیایدا تیه‌ر بیت.

* ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ [الطلاق: ۲]

«هه‌ر که‌سێک خواناس بیت، خوا ده‌رووی لی ده‌کاته‌وه.»

هه‌ر ده‌بیت راستگو‌یان بکه‌ونه ناو ته‌نگه‌ژه‌کانه‌وه، هه‌ر بو‌یه خودا ده‌رووی داناوه و له سه‌ره‌تاوه نه‌ی پاراستوون که نه‌چنه ناوی.

* ئه وکه سه ی سه رمه شقه له هه قدا، ده بییت له کهسانی دیکه زیاتر تاقی بکریتهوه، هاوشیوهی سه ر بوجهسته، که ئه ندامیکه له جهسته دا زۆرتر تووشی پیشهاته و به لا و پیکان ده بییت به راورد به ئه ندامه کانی دیکه.

* بیسره وی و سه رمه شقی له هه قدا نایه ته جن، ته نها به ئارامگرتن نه بییت له سه ر به لا و تاقیکردنه وه کانی سه ر ریگه: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا﴾ [السجدة: ۲۴]

«له ناو ئه واندا پیشه وایانیکمان دانا رینموونی (خه لک) یان ده کرد به فه رمانی ئیمه کاتیک خویان گرت.»

* په یامی هه ق پاک نابیته وه و گه شه ناکات به هوی دوژمنه کانییه وه نه بییت، هه روه ها خاوه نه که شی پاک نابیته وه، به تاقیکردنه وه نه بییت.

* زۆریک له وانیه پشتیان له ریگه ی راست کردوه به هوی هاتنه پیشی به لا و تاقیکردنه وه کان بووه بۆسه ر ریگه که یان به و هوییه وه ریگه یان گۆریوه، پاریزراوی خویان پیش پاریزراوی هه ق خستوه، پاشان ریگه تازه که یان به راستکردنه وه و پیداجوونه وه ناو بردوه.

* ئه گه ر که ساتیک دلخۆش بوون به و به لا و موسیبه ته ی دابه زیوه بۆ سه ر به نده گه لیک که هه ستاون به جیه جیکردنی فه رمانی خودا، ئه وا ئه م جوړه دلخۆشییه یان نیشانه ی دوورووییه: ﴿وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾ [التوبة: ۵۰]

«ئه گه ر ناړه حه تی و تیشکانت تووش بییت (به که شخه وه) ده ئین به راستی ئیمه کاری خۆمان کرد له مه وپیش جا به خۆشحالی و شادمانییه وه روو وه رده گیرن.»

* دلخۆشی ته واو به گۆپرایه لی فه رمانه کانی خودا دیته جن، به لا و تاقیکردنه وه کانی دونیاشی له گه لدا سانا ده بییت، پاریزراوی له به لا به لگه ی دروستی ریبازی که سه که نییه، به لکوو زۆرجار نیشانه ی پیچه وانیه ئه وه یه.

* به لا و موسیبهت سهره تابه که بو سهرکه وتن، هه ندیک جار ریگاکه دریز ده بیته وه و موسیبه ته که بو ماوه یه کی کهم له سهرکه وتن دوات ده خات، سهرکه وتن یوسف له وه ده رگایه وه دهستی پی کرد که کردیانه ناو بیره وه پاشان فرۆشتیان و پاشان دوورخرایه وه و پاشان به ند کرا، چه ند قوناغیکی جیاواز بوون، به لام کۆتاییه که ی به پاشایه تی میسر ته واو بوو.

* تاقیکردنه وه و به لا یه کهم هه نگاوی جیگیر بوون و پته و بوونی ئیمانداره، زور جاریش ریگاکه ی دریز ده بیته وه له کاتی سهرکه وتن و جیگیر بوون. جیگیر بوونی پیغه مبه ر یوسف یه کهم هه نگاوی له خستنه بیریه وه بوو، پاشان له فرۆشتنی، پاشان له به کۆیله کردنی پاشان له سجنکردنی، کۆمه له قوناغیکی جیاواز تا گه یشت به مولکی میسر، له کاتی کهدا هه ر یه ک له و به لا و موسیبه تانه که به تاک و به کۆش سهیر بکرین، هه یج سازانکی تیدا نابینریت له گه ل جیگیر بوونی له میسر، به لام ئه مه لوتف و میهره بانی خوایه.

* له به لا و تاقیکردنه وه کان پیویسته به نده گومانی باش به پهروه ردگاری به ریت، چونکه پهروه ردگار به دانایی وردی خو ی ده یانگوزه رینیت، به لوتفیکی په نهان که زیره کترینی مرؤفیش درکی پی ناکات.

* سهره تای سهرکه وتن به لاوازی ده ست پی ده کات، یه کهم سهرکه وتن یوسف فرۆشتنی بوو: ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَوَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ [یوسف: ۲۱]

«ئه وه کهسه ی له میسر یوسفی کړی به ژنه که ی وت: ریزی لی بگره (شوین حه وانه واه یه کی چاکی بو ناماده بکه) به لکوو سوودمان پی بگه ی نیت یان بیکه ین به کورپی خو مان، ئا به م جوړه یوسفمان جیگیر کرد (و په له و پایه مان پی دا) له زه وی (میسر) دا.»

* نه هامه تيبه کان قورس و ئه سته م دهن، به لام له گه ل ته و او بوونيدا
 ميه ره بانی به دی ده کریت، مهریم ئاواتی مردنی ده خواست له سهره تاي
 تاقیکردنه وه کهیدا، ﴿يَنْلَيْتَنِي مِثَّ قَبْلِ هَذَا﴾ [مریم: ۲۳]

«ئای خوژگه پیش ئه م (رووداوه) بمردبو مایه.»

که چی له سکیدا په یامبه ریکی هه لگرت بوو که ره حمه ت بوو بو خه لکی.

* براکانی یوسف ویستیان یوسف بخه نه ژیره وهی زهوی، به لام خدا خستییه
 سهره وهی زهوی و به رزی کرده وه، خستیانه ناو بیره وه تاکوو نهی بیننه وه، به لام
 خدا وای لی کردن بچنه وه به رده می.

* خودا چۆن ویستی لی بیت کاروبار و رووداوه کان هه لده سووړینیت و
 سه ره له بهریان پیچه وانه ده کاته وه، ئه و زاته ی کوژالک له و تالییه وه ده گوړیت بو
 شیر کاتیک به سکی ناژه له کانه تیده په ریته، هه ر ئه و زاته یه کاته ناخوشه کان
 ده گوړیت بو خوشی و ره حمه ت.

* پیشه اتنی تاقیکردنه وهی قورس بو که سانی دل سوژ ده بیته هتیزکی ته و او
 بو سه ره که وتیان.

* ده سترگتن به هه قه وه و تاقیکرانه وه و ئارامگرتن له سه ری. ئه م سن شته
 له هه ر به نده یه کدا کو بوویه وه، ئه وه نزیکترین که سه له خودا وه، به لکو و خودا
 خو ی چاودیری ده کات: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ [الطور: ۴۸]

«ئارام بگره بو بریاری په روه ردگارت ئه وسا بیگومان تو له ژیر چاودیری
 ئیمه دایت.»

* مروّف بهرز نابیته وه ته نها له سه ر شانی به لا و تاقیکردنه وه کان نه بیت:
 ﴿إِنَّمَا حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ
 وَالضَّرَاءُ وَزُلُّوا﴾ [البقرة: ۲۱۴]

«ئاخو ئیوه لاتان وایه (به هاسانی) ده چنه به ههشت؟ که چی هیشتا ئه وهی به سهر پیشیناتانا هاتوو، به سهر ئیوه نه هاتوو. ئه وان تووشی گه لیک ته نگانه و ئازار و نه داری و چهوسانه وه بوون؛ زور به توندی هه ژنران.»

* به ئه ندازه ی قورسی تاقیکردنه وه، سهرکه وتن و هه لێژاردن به ده ست دیت.

* سهرکه وتن به ده ست نایات ته نها له سهر قادرمه ی تاقیکردنه وه نه بیته، شکستی دوی سهرکه وتن هیچ قادرمه یه کی نییه.

* تاقیکردنه وه مندالدانی سهرکه وتنه، چه ندین قوناغی هه یه خودا به چه ند شیوه یه ک دایناوه. سهرکه وتنی یوسف به خسته نه ناو بیر دهستی پیکرد، پاشان فرۆشتنی، پاشان به نده بوونی و پاشان به ندردنی، چه ند قوناغیکی جیاواز بوون، به لام به سهرداری میسر کۆتایی پی هات.

* هیچ ئوممه تیک سهرناکه ویت پاش سته م، ته نها به تاقیکردنه وه ی زور قورس نه بیته، نه وه کانی ئیسرائیل سهرنه که وتن به سهر فیرعه وندا تا رۆله کانیان نه کوزرا. ئه وانیه ی باوه ریان به مووسا هینا هه ندیکیان کوزران هه ندیکیان له خاچدران له کاتیکدا مووسا له ناویاندا بوو.

* تاقیکردنه وه ی باوه ردار ده رگای سهرکه وتنیه تی به سهر بیباوه راندا:
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ﴾ [آل عمران: ۱۶۱]

«تا خوا (له تاوان) پاکیان بکاته وه ئه وانیه ی که بروادارن و بیباوه رانیش بنبر بکات.»

* تاقیکردنه وه خوداییه کان یان سزان یان پاکردنه وه ن یان هه لێژاردن و پله به رزکردنه وه ن، هه ندیکجار هه موویان کۆده بنه وه یان هه ندیکیان کۆده بنه وه. هه رچه نده به نده له خوداوه نزیک بیته، خودا زیاتر پاک ی ده کاته وه و هه لیده بژیریت، هه رچه نده لیوه ی دوور بیته، ئه وا سزای ده دات.

* بړوانه حالې ئه و که سه ی تاقیکراوه ته وه له پاش تاقیکردنه وه که ی، ئه وکات
حیکمه تی تاقیکردنه وه که ت بۆ درده که ویت. جا یان خودا نزیکی ده کاته وه له
خوی یان دووری ده خاته وه.

* به لا و موسیبه ت ده بیته نیعمه ت ئه گهر له خودا نزیکت بکه نه وه، ئه و
نیعمه تیش موسیبه ته ئه گهر له خودا دوورت بخاته وه.

* موسیبه ت ئه گهر بیته پړنمووی، بۆت باشتره له نیعمه تیک له پړ لات
بدات.

* موسیبه ت له گهل ئارامگرتندا باشتره له نیعمه تیک که سپاسگوزاری
له سر نه کریت.

* مروّف تاقی ده کریته وه به چاکه وه ک چون تاقی ده کریته وه به خراپه،
ئه وه ی له خودا نزیکت ده کاته وه نیعمه ته هرچه نده خراپیش بیت، ئه وه ش
که له خودات دوور ده خاته وه به لایه هرچه نده چاکیش بیت: ﴿ثَوَّابِلُكُمْ بِالْأَشْرِ
وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ [الأنبياء: ۳۵]

«تاقیتان ده کهینه وه به خراپه و ناخوشی و به چاکه و خوشیش.»

* ئه گهر زیانیکت پړ گه یشت و بووه هوّی نزیکی بوونه وت له خودا، ئه و
بزانه نیعمه تیکت بۆ هاتووه له وینه ی سزادا، خو ئه گهر خیر و نیعمه تیکت
بۆ دابه زی، به لام بووه هوّی دوور که وتنه وه ت له خودا، ئه و بزانه سزایه کت بۆ
هاتووه له شیوه ی نیعمه تدا.

* خودا هه ندیک جار به نده کانی تووشی به لا و موسیبه ت ده کات تاکوو
وه بیر هه ندیک له مروّفه کان به ینیته وه که که سانی چوارده ورت سوودت پړ
ناگه یه نن و ناتوانن به لات له سر لابه دن ئه گهر خودا ویستی به لایه کت بۆ پیش
به ینیت: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلاَّ هُوَ﴾ [الأنعام: ۱۷]

«ئەگەر خوا دووچاری بەلا و زیانتيکت بکات، ئەوا جگە ئەو (خوا) کەس نيه
بتوانيت لايبات.»

* خودا بەلا و موسيبهت بۆ سەر بەنده کانی دادەبەزینیت، بەلام بە
ئەندازەگیری و حیکمەتییکی ورد لایدەدات، یوسف بەند کرا و ئازادکردنی
دواخست تا ئەو کاتەي خەلکی میسر پتیبوستان بوو ببیتە عزیز و سەرداری
میسر، خو ئەگەر پيشتر ئازاد ببوايه ئەوا هۆکاره کانی بهو چۆره بۆ نەدەرەخسا.

* خودا ماوهی تاقیکردنەوه کان دريژ دەکاتەوه تاکوو ئەو کەسەي جیگیرتره
شایستەتر بیت بە هەلبژاردن: ﴿أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [الأعراف: ۱۲۸]

«داواي یارمەتی لەخوا بکەن و خۆراگر بن، بینگومان هەموو زهوی مولکی
خوايه دەیدا بە هەرکەس لە بەنده (شیاوه) کانی کە خۆی بیهویت و سەرەنجامی
چاک بۆ خواناسانە.»

* خودا بەلا و موسيبهته کان لانادات تەنھا بە تاقیکردنەوه نەبیت، لە کاتیکدا
بەتوانايه کە لایبەدات بەبێ هیچ تاقیکردنەوه یەک، بەلام بۆئەوهی خەلکی جیا
بکاتەوه و دەروونەکان پاکبکاتەوه: ﴿وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَأُنْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ
بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ﴾ [محمد: ۴]

«ئەگەر خوا بیویستايه خۆی تۆلەي لێ دەسەندن بەلام (فەرمانی پێ دان بە
جەنگ) تا بەیەکتري تاقیتان بکاتەوه.»

* هەموو ئەوانەي لە وتەدا راستگۆن، لە دلیاندا راستگۆ نین، تاقیکردنەوه
دەری دەخات کێ بە عاتیفه و سۆز قسه دەکات و کێ بە باوهری پتەو و
دامەزراوه دەدویت: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ
أَخْبَارَكُمْ﴾ [محمد: ۳۱]

«تاقیتان ده کهینه وه تا بزاین کئ له ئیوه تیکو شاره و کیتان خوراگرت بره وه.
به راوردی ده نگوباسی ئیوه ش ده کهین.»

* خودا سه رخستنی خوئی بو بهنده کانی که میک دوا ده خات، چونکه تا کوو
تاقیکردنه وه زیاتر بیت، هه لباردنیا زیاتر ده بیت و راستگوئیان و دو پرووان
زیاتر ده رده کهون: ﴿أُولُوْا یَشَاءُ اَللّٰهُ لَآ اَنْتَصِرَ مِنْهُمْ وَّلَٰکِنْ لَّیَبْلُوْا بَعْضُکُمْ بِبَعْضٍ﴾
[محمد: ۴]

* هه موو کهس ده توانیت هه ق نیشان بدات و به رده وام بیت له سه ری،
به لام تاقیکردنه وه کان ده ریان ده خات، میخ به جوو لاندنی ده رده که ویت که
جیگیره یان نا.

* خودا به لا داده به زینتته سه ر هه ندیک له بهنده کانی، چونکه ده زانیت
ئه گه ر به لای تووش نه بیت، له ری ده رده چیت: ﴿أُولُوْا رَحْمٰتُهُمْ وَّکَشَفْنَا مَا بِهٖمْ مِّنْ
ضُرِّ لَلْجُوْا فِی طُغْیٰنِهِمْ یَعْمَهُوْنَ﴾ [المؤمنون: ۷۵]

«خو ئه گه ر به زه ییمان پێیاندایه وه و ره حمیان پێ بکه یین و ناخو شی
و سه غله تیان له ستر لابه رین، ئه وه له سته م و سه رکه شیاندایه وه چن و
سه رگه ردان ده بن.»

* هه ندیک له به لا و موسیبه ته کان نیعه ته تن، خو ئه گه ر خودا له سه ر
هه ندیک له مرو فیه کان لای بدات له ری ده رده چن، خودا ده یه ویت ئه و مرو فیه
رابگریت تا کوو خراپه ی زیاتر نه بیت: ﴿أُولُوْا رَحْمٰتُهُمْ وَّکَشَفْنَا مَا بِهٖمْ مِّنْ ضُرِّ لَلْجُوْا فِی
طُغْیٰنِهِمْ یَعْمَهُوْنَ﴾ [المؤمنون: ۷۵]

«خو ئه گه ر به زه ییمان پێیاندایه وه و ره حمیان پێ بکه یین و ناخو شی
و سه غله تیان له ستر لابه رین، ئه وه له سته م و سه رکه شیاندایه وه چن و
سه رگه ردان ده بن.»

* هه نديک له خه لکی به شيک له موسييه ته کانيان له به خشيندايه، خودا سامان و منداليان پي ديدات تا دليان وابهسته بيت پييه وه و خوشه ويستی ئه و به خششانه بجيته دليانه وه، کاتيک که ته واو جيگير بوو، خودا لتيان وهرده گرځيته وه ئه م جوړه موسييه ته گوره تره له وهی که له سهر هه ژاری بهرده وام بووبا و ههر له سهره تاوه مندالی نه بووبا.

* هه رچهنده دهروونی مروّف سهرکesh و خوږه گوره زان بيت، ئه گهر به لا دابه زيته سهری روو ده کاته وه خودا هه رچهنده له وه و پيش سهری بهرز نه کرد بيته وه بو لای خودا، ئه و کهسه له فيرعه ون سهرکesh تر و لاده تر نيه: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ﴾ [يونس: ۹۰]

«هه تا ئه و کاته ی خه ریک بوو (فيرعه ون) بخنکيت ئه وسا وتی پروام هيئا.»

* تاقيرکړنه وه کان ريزه کان جيا ده که نه وه، هه قی شيواو روّشن ده کاته وه، که واته وا گومان مه بهن خراپه بوتان: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا نَحْسَبُهُ شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ [النور: ۱۱]

«ئه وانه ی ئه و بوختانه يان هه لبه ستبوو، دهسته يه ک له خوْتان بوون. پيتان وانه بيت بو ئيه خراپ ده بيت، به لکوو قازانجه بو ئيه.»

* به لا و موسييه ته کان دهروون پاک ده که نه وه له ئاره زوو، ئه گهر مروّف نه خوّش بوو يان پير بوو، له خودا نزيک ده بيته وه و تاواني که م ده بيته وه، له کاتيکدا پهروه ردگاری کاتي نه خوّشی و پيری ههر پهروه ردگاری له شساغی و گه نجيه، به لام هه واو ئاره زوو دهروون بهند ده کات.

* به کيک له هوکاره کانی به لا و تاقيرکړنه وه نيشاندانی لاوازیی دنويا و فانيبوونيه تی، کاتيک که هه نديک له مال و گيان له ناو ده چيت، ئامازه يه به وهی له ناو چوونی گشتيشی به هه مان شيويه، چونکه دنويا به ش به شه، کاتيک به شيکی ده روا نيشاندهری روّشتنی هه موويه تی.

* نه فس هه ق ده نيزيټ له ژير ته پوټکه گلي هه او نار هزودا، جا کاتيک به لا داده به زيټ، نار هزوو نامينيټ و هه ق درده که ويټ: ﴿وَلَيْنَ مَسْتَهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَلَلْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ [الأنبياء: ۴۶]

«سويند به خوا نه گهر که ميک له لای سزای په روه ردگارت پرويان تي بکات و لتيان بدات، نه وه خواناسان به کول ده لټين: هاوار و ټاه و ناله بو ټيمه، به راستي ټيمه سته مکار بووين.

* باوه پر له دهرووني هه موو خه لکيدا جيگيره، به لام ده نيزيټ به خو به گه وره زانين و دهوله مهندي و دهسه لات؛ نه گهر ټه و ناشتنه لابي ريټ، ټهوا ټه و باوه پر ده رده که ويټ و ټاشکرا ده بيټ، هه ر بوټيه هه موو خو به گه وره زانه کان له پاشاکان و دهسه لاتداران و دهوله مهندان کاتيک دنيا له دهست ده دن زماني باوه پريان درده که ويټ، کي له فيرعه ون سه رکه شتر و لاده رتر بوو: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ أَنْ يَقُولُوا إِذْ سَأَلْنَاهُمْ أَنْ نَعْبُدَكَ إِلَّا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَّا بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ﴾ [يونس: ۹۰]

«هه تا ټه و کاته ي خه ريک بوو (فيرعه ون) بخنکيټ، ټه وسا وتي بروام هيټا که هيچ په رستراويک نييه جگه له ټه و (خوايه) نه بيټ که برويان پي هيټاوه نه وه ي ئيسرائيل.»

له کاتي هاتني ترس و نه ماني ټه و هوکارانه ي سه لامه تي به رجه سته بين، ټه وانه ي که بوونه ته هو ي سه رکه شي و لادان، ټه و هوکارانه لا ده چن به لاچووني ټه و سه رکه شي و لادانه ي که هه ق له ژيريديا شاراوه ته وه: ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَاجٌ كَالظَّلَالِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ [لقمان: ۳۲]

«هه ر کاتيک (له ده ريادا) شه پوټيکي وه ک هه وره کان دايانپوشيت (ترسي) نو قمبوونيان ببټ (هاوار له خوا ده کهن دل سو زانه هه ر بو ټه و ملکه چ ده بن ټينجا کاتيک (خوا) رزگاري کردن بو وشکاني ټه وسا هه نديکيان مامناوه ندييه

(ههنديکی ترين کافره و دان نانیت به چاکه ی خوادا) کهس نيشانه کانی ئيمه
ئینکار ناکات، جگه له پهیمانشکینانی ناشوکور واته سپله.»
ده گه پښه وه بۆ خوبه گه وره زانين و جا باوه پريان ده نيژن.

* ترس و خوف پهرده له سهر راستی چهز گیرسانی ئینسان به ماددییاته وه
لا ده دن، بویه ش پهروه دگار به لا و موسیبه تی خوی داده به زینیت هه رکاتیک
خه لکی رۆده چن تیتدا، بۆنه وه ی ژهنگی دلّه کان نه مینیت و بگه پښه وه سهر
رینگ راسته که، به لاش فه یله سووفه کانی هاوشیوه ی ئه رستۆ و ئه فلاتۆن ناوی
ده نین به پاکبونه وه، چونکه ئینسان له گومانه وه پاک ده کاته وه و ده بیات بۆ
راستی.

فه یله سووفه کان کاریگه ری به لایان له سهر نه فس زانیوه به بی رۆشنایی
وه حی.

* هه موو ده رگایه ک به رده رگایه کی هه یه، به رده رگا کانی سه رکه وتنیش
تاقیکردنه وه کان.

* په یامبه ری خودا (ﷺ) لئیدرا و جوینی پښ درا و دابرینرا، یوسف خرایه ناو
بیره وه و فرۆشرا و تۆمه تی خرایه پال و به ندکرا، ئه مانه شکست نین، به لکوو
تاقیکردنه وه ن، تاقیکردنه وه کان به رده رگای سه رکه وتن، هه موو ده رگایه کیش
به رده رگای هه یه.

* سه رکه وتن به ده ست نایات ته نها له سهر پلیکانه کانی ئارامگرتن نه بی،
ئه وه ی پلیکانه کانه ی زیاتر ده بریت سه رکه وتنی زیاتر و به هیزتره، په یامبه ری
خودا (ﷺ) ده فه رموویت «بزانه سه رکه وتن له گه ل ئارامگرتندایه.»

* ئه گه ته نگانه و ته نگزه کان قورس بوون و ناؤمییدی ده رکه وت، ئه وکات
سه رکه وتن دیته پیش: ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا﴾ [یوسف: ۱۱۰]

«هه تا کاتیک پیغهمبه ره کانیا نائومید بوون (له سرکه وتن) و گه له که یان وایان زانی که (پیغهمبه ران) درو یان له گه لدا کردوون (له و کاته دا) سرکه وتن و یارمه تیی ئیمه یان بو هات.»

* ئه گه ر به لا و موسیبه ته کان ته واو قورس بوون، ئه وا دهر باز بوون نزیکه و سرکه وتن دیته پیش، خودا هیچ کهس جیگیر و سرکه وتوو ناکات له هه قدا ئه گه ر تاوانه کانی کهم نه کاته وه، چونکه تاوانه قورسه کان خاوه نه که یان ده خن ئه گه ر بهرز ببنه وه.

* گه و ره ترین جوړی دهر وو کرانه وه، ئه وه یه له مندالدانی بیئومیدییه وه دهر بچیت.

* دهر باز بوون و بیئومیدی نزیکه یه کترن و یه کیان پیش ئه وی دیکه یان ده که ویت: ﴿وَ حَتَّىٰ اِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْا اَنْهُمْ قَدْ كَذَبُوْا جَاءَهُمْ نَصْرًا مِّنَّا﴾ [یوسف:

[۱۱۰]

«هه تا کاتیک پیغهمبه ره کانیا نائومید بوون (له سرکه وتن) و گه له که یان وایان زانی که (پیغهمبه ران) درو یان له گه لدا کردوون (له و کاته دا) سرکه وتن و یارمه تیی ئیمه یان بو هات.»

* ئه و که سه ی ئارامگری نه بیت، سرکه وتنی بو دهسته بهر نابیت: ﴿وَمَا يُلْقِنَهَا اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا﴾ [فصلت: ۳۵]

«بهم ئاسته ناگات که سانیک نه بیت که خوړاده گرن و به ئارامن.»

* هه ر ده بیت له پاش قورسی و ئاسته نگی دهر باز بوون و ئاسانی بیت، به لام خودا کاتی هه ردوو کیانی دیاری کردووه و ئاسانی و دهر باز بوون ته مهنی زیاتره له قورسییه کان: ﴿وَسَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ [الطلاق: ۷]

«بینگومان خوا دوا یه تنگانه ئاسانی دینیت.»

په یامبه ر (ﷺ) ده فەرمو ویت: «هەرگیز یه ک تهنگانه به سەر دوو ئاسانیدا سه رناکه ویت.»

زۆرتترین هۆکاری هه لگه پانه وهی که سه پێشپه و دياره کان له هه ق، په له کردنیانه له دیتنی ده رئه نجامه کان: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ [الأحقاف: ۳۵]

«که واته خۆگر به (ئهی موحه ممه د (ﷺ)) ههروه کوو پێغه مبه رانی خۆراگری به هیز دانیان به خۆدا گرت و په له مه که.»

به شوین پێگه یه کی دیکه دا ده گه رپن ئه گه ر ئه و پێگه یه ی گرتوو یانه سه رکه وتن تیایدا دوا بکه ویت.

* له سه ره قیوونت ئه وه ناگه یه نیت که تا قی نه کریت ته وه یان ئازار نه دریت، په یامبه رانی وه ک زه که ریا و یه حیا کوژراون و موسی ده رکرا و یوسف به ندرکا، گه وره ی په یامبه رانیش موحه ممه د (ﷺ) ئابلوو قه دراوه و لپی دراوه و ده رکراوه پاشان هه موویان سه رکه وتوون.

* هه ر به لا و تا قی کردنه وه یه ک په روه ردگار پێغه مبه ری خوی پین تا قی کرد بپیت ته وه، سه لامه تبوون و نه هاتنی ئه و تا قی کردنه وه یه بو ت گه وره بی و په به رزی نییه تا که سی چاکسازی پپی ستایش بکری ت.

* خودا چاکسازانی به هچ شتیک تا قی نه کردوه ته وه ئه گه ر په یامبه رانی وه ک پێشه نگ به و تا قی کردنه وه یه دا نه برد پیت، تا کوو ئاماژه بیت به وه ی که رامه ت و پیز له سه لامه تیدا نییه. به لکوو پیز له مه نزلی پیزدایه که به هه شته.

* هه ر به لا و موسی به تیک دابه زیبیت ته سه ر باوه رداریک، ئه وا بیگومان خودا هاوشی وه ی ئه وه یان قورستری دابه زاندوه ته سه ر په یامبه ران، پیزداری پاریزراوی نییه له دونیادا، به لکوو پیزداری پاریزراو بوونه له ئاییندا.

* تهواوی نیعمه ته کانی خودا له سهر باوه پردار و شکو و ریزی لای خودا نه وه ناگه یه نیت له دونیادا به لا و موسیبه ت نایه ته ری، دنیا بن دهسکه وتی شوینکه وتنی هه ق پاریزراوی دنیا نیه، به لکوو پاریزراوی دواروژه، نه گهر پاریزراوی له دونیادا وابسته بووایه به شوینکه وتنه وه، نهوا ده بوو موجهیده کانی ریگهی خودا که به مال و سامان و گیانی خویمان ده جهنگن، دوورترین کهس بوونایه له کوشتن و تیچوونی مال و سامانیان.

* له کاتی تاقیکردنه وه کاندا هه لگه رانه وه و شکست زور روو ده دات.

* نارام نه گرتن له سهر به لا کانی ریگهی هه ق له دیارترین هوکاره کانی هه لگه رانه وه و گوران، پیشه و عومهری کوری خه تاب ده لیت: "کومه لانیک خودایان ناسی و پاشان گه رانه وه سهر کوفر، به هوی به لایه که وه که تووشیان هاتوه."

* زوریک له خه لکی شوینی هه ق ده که ون، به لام له کاتی تاقیکردنه وه کاندا ده گورین و هه لده گه ریته وه: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَا اُوذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ﴾ [العنکبوت: ۱۰]

«هه ندیک له خه لکی ده لین باوه رمان به خوا هیناوه ئینجا کاتیک سزا بدریت له پیناوی خوادا (له لایه ن کافرانه وه) نازار و سزای خه لکی وه کوو نازار و سزای خوا داده نیت.»

* نهو کهسه ی هه قی ده ویت ته نها بو ده ستختنی دهسکه وت، نه وه یه کهم کهسه که لاده دات و هه لده گه ریته وه له گه ل یه کهم به لا و تاقیکردنه وه دا: ﴿وَرَحِيبًا اَلَّا تَكُوْنَ فِتْنَةً فَعَمُوْا وَصَمُوْا﴾ [المائدة: ۷۱]

«وایان ده زانی که تو له و سزا دوو چاریان ناییت جا بویه کویر و کهر بوون.»

پیشینی به لا و موسیبه تی سهر ریگه، هوکاری نارامگرتن و چه سپانه کاتیک به لا دابه زیت.

* زورېک له خه لکی زور چاوه پروانی کردنی سهرکه وتن له سهريان قورسه بويه لاده دن و هه لده گه رينه وه، بيئاگان له وهی خودا به لینی داوه هه ق سه ربخات، نه ک که سه کان، زورېک له هاوه لان وه فاتيان کرد پيش ئه وهی هيز و ده ولته پیامبه ری خودا (ﷺ) ببینن.

* پاش به لا و موسیبه ته کان کومه لانیک هه لده گه رينه وه و کومه لانیک جیگیر ده بن و کومه لانیک هیزیان زیاتر ده بیت، به لاکان یه کیکن و جهسته کانیش یه ک جورن، به لام چونکه دله کانیاں پيش تاقیکردنه وه کان جیاواز بوون، حالیشیان دوا ی تاقیکردنه وه کان جیاواز ده بیت.

* ئه و که سه ی له هه ق هه لگه راوه ته وه پاش تاقیکردنه وه، نیشانه ی ئه وه یه ئه و که سه کاتیک له سه ر هه ق بووه به دلنیایی و یه قینیکی ته واوه له سه ری نه بووه، خودا به و تاقیکردنه وه یه وای لی کردووه پرووکه شی بگه رپته وه سه ر ئه و شته ی دل و ناخی له سه ره تادا له سه ری بووه.

نيعمه تەکان و پۆزى و دوله مەندى و سوپاسگوزارى

* نيعمه تەکانى خودا به کۆتا نايەن تەنانەت سپاسگوزارى لەسەر
نيعمه تەکانيش نيعمه تىكى دىکەيه که پيويستى به سپاسگوزاريه کى تازه ههيه:
﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ [النمل: ۱۹]

«ئەى پەرورەندەى من! وام رابىنه سوپاسى چاکەى تۆ بکەم که دەربارەى من
و دايک و بابمت کردووە.»

* دەربىنى سوپاسگوزارى بۆ خودا لەسەر نيعمه تەکان لەبرى باوک بە شپکە
لە چاکە کارى به رانبەر به باوک.

* هەندىک جار دايک و باوک لە سوپاسگوزارى ئەو نيعمه تانەى لەسەر يانە
کەمتەرخە من، چاکە کارى به رانبەريان ئەگەر مندالەکانيان ئەو سپاسگوزاريەيان
بۆ بکەن، چونکە سپاسگوزارى مندالەکان وهک سپاسگوزارى باوک و دايک
هەژمار دەکرىت: ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾
[النمل: ۱۹]

«ئەى پەرورەندەى من! وام رابىنه سوپاسى چاکەى تۆ بکەم که دەربارەى من
و داک و بابمت کردووە.»

* ئەو کەسەى دەبەخشىت نيعمه تەکانى بۆ بەردەوام دەبىت هەرچەندە
بىباوەرپىش بىت، لە فەرموودەدا هاتووە: «خودا چەند کۆمەلانىكى تايبەت
کردووە به نيعمه تەگەليکەوه بۆ سوودى بەندەکان، تا ئەوان بيهخشن خودا بۆيان

بهردهوام دهکات، جا کاتيک دهست بگرنهوه له بهخشين، نهوا لتيان دهگرتهوه و دهيداته کهسانتيکی دیکه.»

* سهرکهوتهکان نهگر سوپاسگوزاريان لهسهر نهکريت، شکستيان به شويندا ديت: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ﴾ [آل عمران: ۱۲۳]

«سویند بهخوا بیگومان خوا ئیوهی سهرخست له (جهنگی) بهدردا له کاتيکدا ئیوه کهم و لاواز بوون، دهی له خوا بترسن، بهلکوو سوپاس گوزاری بن.»

* نهگر خدا بهرزی کردیتهوه لهخوت بای مبه. لهوانهیه بو ئهوه بهرزی کردیتهوه تا داتگریت، نیعمهتهکان به سپاسگوزاری دهپاريزریت و به سپلهی و پینهزانیس نهمانی بهسهردا دیت.

* نهو نیعمهتهی مروف له خدا نزیک نهکاتهوه، پیشهکییه بو تیاچوون، نهو پیشهکییهش سهرهتاکهی پشتکردنه چاکهیه و کوئییهکهی سهرقالبوونه به خراپهوه.

* نهگر خدا نیعمهتهکانی بهسهر مروفيکدا زیاد دهکرد و نهو مروفش زیاتر تاوانی دهکرد، نهوا خودا بهرهو خراپه دهیبات تاکوو سزای بدات پهيامبهری خودا (ﷺ) دهفرموویت: «نهگر دییت خودا ههموو نهو شتانهی بنده خووشی دهویت، پییدا، بهلام ههر لهسهر تاوان بوو، نهوا بیگومان نهوه بردنیهتی بهره و تیاچوون.»

* خودا چهندین حکمهتی ههیه له دابهزاندنی نیعمهتهکان و سزاکانیدا، به پهکیان کهسیک رینمووی دهکات، بهوی دیکهیان کهسیک گومرا دهکات. موسیبهتیکی بیته رینموویت باستر و چاکتره بوت له نیعمهتیکی له ری راست لات بدات.

* نه گهر زیانیکت پښ گه‌یشت به‌لام بووه هوئی نریک بوونه‌وهت له خودا،
 نه‌وا بزانه نیعمه‌تیکت بو هاتووه له وینه‌ی سزادا، خو نه‌گهر خیر و نیعمه‌تیکت
 بو دابه‌زی، به‌لام بووه هوئی دوورکه‌وتنه‌وه له خودا، نه‌وا بزانه سزایه‌کت بو
 هاتووه له وینه‌ی نیعمه‌تدا.

* له قورسترین جوړه‌کانی سزا، نه‌و سزایه‌یه که به‌هوئی نیعمه‌تیکه‌وه ده‌ی
 چیژیت، خاوه‌نه‌که‌ی له سزادا ده‌بیت و حه‌زنکات وازی لی به‌پښت و به‌رده‌وام
 له سزادا ده‌میښته‌وه: ﴿وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي
 الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ [التوبة: ۸۵]

« (نه‌ی موحه‌ممه‌د (ﷺ)) با سه‌رت سوړنه‌هینې مال و مندالی زوړیان،
 به‌راستی خوا ده‌یه‌ویت به‌وه (مال و مندال) سزایان بدات له‌دنیا‌دا و گیانیان
 ده‌ریچیت له‌کاتیکدا که بی‌باوه‌رن.»

* پال‌دانی نیعمه‌ته‌کان بو لای جگه له خاوه‌ن نیعمه‌ت له سپله‌یی و
 پینه‌زانی نیعمه‌ته‌که‌یه، سوله‌یمان کاتیک نیعمه‌تی خودای به‌سه‌ر خو‌یه‌وه دی،
 فه‌رمووی: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ [النمل: ۴۰]
 «نه‌مه‌ش چاکه‌ی په‌روه‌نده‌ی منه، ویستی تاقیم بکاته‌وه؛ ناخو شوکرانه‌بژیرم
 یان پینه‌زان.»

* گه‌وره‌ترین ثامانجی شه‌یتان نه‌وه‌یه مروّف سپله و پینه‌زان بیت به‌ران‌به‌ر
 نیعمه‌ته‌کانی خودا و سپاس‌گوزاری خودا نه‌بیت: ﴿وَأْتَمَّتْ لَأَتَيْنَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾ [الأعراف: ۱۷]
 «نه‌وسا له پیش و پاشه‌وه بو‌یان ده‌چم، راست و چه‌پیشیان لی ده‌گرم؛ جا
 ده‌بینی زوړینه‌یان شوکر ناکه‌ن.»

* له بیرکردنی نیعمه ته کان هۆکارن بۆ هاتنی ناخۆشی. خرابه کاری سه ره له نادات ته نها له گه ل سپله یی و پینه زانیدا نه بیت: ﴿فَأَذْكُرُوا لآلَاءِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ [الأعراف: ۷۴]

«نیعمه تی خواتان له بیر بیت و پینه دامه گرن له سه ر به دفه ری له زه ویدا.»

* نیعمه ته کان ده روون و نامینن به هوی سپله یی و پینه زانی خاوه نه که یانه وه هه رچه نده ئه گه ر له پاکترین شوینیش بن، په یامبه ر موحه ممه د گه و ره ترین نیعمه ت بوو، کاتیگ خه لکی مه ککه پینه زان بوون به و نیعمه ته، خودا گواستیه وه بۆ مه دینه، نیعمه ته کان جیگا کانیان خو ش ناویت، به لکوو شوین سوپاسگوزاره که یان ده که ون.

* پینه زانی و سپله یی به رانبه ر نیعمه ته کان هۆکارن بۆ سزای گشتی و تیاچوونی ده وله ته کان: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيبَتَهَا﴾ [القصص: ۵۸]

«چه نده شاریشمان قه ر کردن (که خه لکه که ی) به خو شگوزهرانی خو یان سه رخو ش ببوون.»

* پینه زانی و سپله یی به رانبه ر نیعمه ته کان ده رگای فیتنه ی ترس و برسیتتی و سته م ده کاته وه به سه ر ده وله ته کاند: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ [النحل: ۱۱۲]

«خوا نمونه ی هیناوه ته وه به (خه لکی) شاریک که هیمن و دلنیا بوون رزق و رۆزی زۆری بۆ ده هات له هه موو شوینیکه وه که چی به رانبه ر چاکه و به هره کانی خوا ناسوپاس و سپله بوون جا خوا به و هویه وه کردی به به ر (خه لکه که ی) یدا پۆشاکى برسیتتی و ترس له به ر ئه و کرده وانه ی که ده یانکرد.»

* مروّف کاتیک سپله و پینه‌زان بوو به‌رانبه‌ر خودا، به‌لا و موسیبه‌ته‌کانی له بیردا ده‌بیټ و نیعمه‌ته‌کانی له‌بیر ده‌کات، مروّف نه‌گه‌ر نه‌مه‌ حالی بیټ به‌رانبه‌ر خودا، ده‌بیټ چوّن بیټ به‌رانبه‌ر خه‌لکی، بیگومان خراپه‌کانیانی له‌یاد ده‌بیټ و چاکه‌کانیانی له‌یاد ده‌کات: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ [العادیات: ۶]

«به‌راستی ئینسان بو پوره‌ردگاری ناسوپاسه.»

* دلخوښوونی مروّف به‌و روژییه‌ی خودا پیی داوه و ستایشنه‌کردنی خودا له‌سه‌ر نه‌و روژییه‌ی، ده‌بیټه‌ هوّی سه‌ره‌له‌دانی سه‌رکه‌شی و سپله‌ی و پینه‌زانی نه‌و نیعمه‌ته، قاروون به‌و جوړه‌ بووه: ﴿وَإِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ [القصص: ۷۶]

« (ئیماندارانی) گه‌له‌که‌ی پیمان وت دلخوښ مه‌به (به‌و سامانه) بیگومان خوا نه‌و که‌سانه‌ی خوښ ناوټ که دلخوښن و له‌خوښایی بوون به‌ سه‌روه‌ت و سامانه‌وه.»

* نه‌مان و ئاسایش پاشان روژی پاشان کوفر و بیباوه‌ری، نه‌م هه‌نگاوانه‌ به‌ سزا کوټاییان پی دیت: ﴿وَإِذْ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ [النحل: ۱۱۲]

«خوا نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه به (خه‌لکی) شاریک که هیمن و دلنیا بوون رزق و روژی زوری بو ده‌هات له هه‌موو شوټنیکه‌وه که‌چی به‌رانبه‌ر چاکه و به‌هره‌کانی خوا ناسوپاس و سپله بوون جا خوا به‌و هوّیه‌وه کردی به‌به‌ر (خه‌لکه‌که‌ی)یدا پوښاکی برسیتی و ترس له‌به‌ر نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌بانکرد.»

* نه‌و نوممه‌ته‌ باوه‌رداره‌ی پاش فه‌زل و به‌خششی خودا به‌ ئاسایش و خوښگوزهرانی کافر ده‌بیټ و سپله ده‌بیټ به‌رانبه‌ر نیعمه‌ته‌کان، تیاچوونی

له پيشتره لهو نوممه ته كافر هى هر له سهره تاوه به كافرى خدا ناسايش ډ خوشگوزهرانى پي داوه.

* زورجار خدا ده ولت و شارستانيه كان له ناو نابات تاكوو ده گاته نه وپه تهاوى و سنوورشكينييان، نه و جا خدا ده يان گيرپته وه بو سهره تايان: ﴿لَوْ كُنَّا مِنْ قَرِيْبَةٍ بَطَرْتُمْ مَعِيشَتَهَا﴾ [القصص: ۵۸]
«چنده شاريشمان قر كردن (كه خه لكه كه هى) به خوشگوزهرانى خويان سهرخوش بيوون.»

* مروف نيعمه تى پي ده دريت و نهو نيعمه ته هى ده بيته جتي تاقيكردنهو ډ بو، ههروه ها خراپه هى تووش ديت، ده بيت هوى تاقيكردنهو بو، شهر ډ خراپه يهك له خدا نزيك بخته وه نيعمه ته، نيعمه تيكيش له خدا دوورت بخته وه به لا و خراپه يه ﴿وَتَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ [الانبيا: ۳۵]
«نيمه تاقيتان ده كه ينه وه به خراپه و ناخوشى و به چاكه و خوشيش، چاك و خراپ ده كه وپت.»

* ده ربا زبوون له به لا و موسي به ت تاقيكردنه وه يه، خدا سپاسگوزار ډ سپله كانى پي تاقي ده كاته وه: ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنْ قَالٍ إِنَّمَا أَوْتَيْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ [الزمر: ۴۹]
«ئينجا كاتيک ناده مى زيانيكى لي كهوت هاوارمان بو دينيت له پاشان هه كاتيک به هره يه كمان پيدا ده لیت: به راستى نهم به هره يه م پي دراوه به هوى ليزانى خومه وه (وا نييه) به لكوو نه زموون و تاقيكردنه وه يه.»

* تاقيكردنه وه به خوشگوزهرانى زياتر دوورت ده خاته وه له خدا به راورد به تاقيكردنه وه به تنگى و ژينى قورس، عه بدولر ه حمانى كورى عه وف ده لیت: "تاقيكراينه وه به ناخوشى و نارامان گرت، به لام تاقيكراينه وه به خوشگوزهرانى و نارامان نه گرت."

* هاتنی نيعمه تی له ناکاو پاش تهنگانه و هه ژاری سهرکەشی ده چينيت له دلد، بويه زور به ئاگا به بهرانبهري: ﴿وَإِذَا أَدْفُنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ صَرَآءٍ مَّسْتُهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِيْ ءَايَاتِنَا﴾ [يونس: ۲۱]

«كاتيكيش خه لکی له دوای ناخوشییه ک که بویان پیش دیت له ره حمهت و به خششی خومان به هره وهريان ده کهین، ئه وه یه کسه ر پیلانگیری کاریانه دژ به ئایین و فه رمانه کانی ئیمه.»

ئهو نيعمه تانه ی له ناکاو و بی ههنگاو دین، ئهوا ئیستدراج و پله پتیرین به ره و تیاچوون.

* نيعمه ته کان مروّف تووشی سهرکەشی ده کهن و شتگه لیک ی له بیر ده به نه وه، خودا تووشی چه ند ئازاریکی ده کات تاکوو پهروه ردگاری به یاد بیته وه و بگه ریته وه بۆ لای: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْأَسَاءِ وَالْضَّرَآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾ [الأنعام: ۴۲]

«ئیمه بۆ سه ر گه لیک له گه لانی پیش تۆش (پینغه مبه رمان) به ری کردوون. (ئهو که سانه ی یاغی ده بوون) تووشی به لا و نسیبه تانمان ده کردن، تا به شکوو له به رمان بلا لینه وه.»

* خودا رۆزی ده دات به هه مووان، ئه وانه ی خووشی ده وین و ئه وانه ش که رقی لییانه، کومه لانیکی پین نریک ده کاته وه و کومه لانیکیش دوور ده خاته وه: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُحْيِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُحْيِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا﴾ [آل عمران: ۱۷۸]

«هه رگیز وا گومان نه بهن ئه وانه ی که بی باوه رن ئه و مؤله تدانه ی ئیمه بۆ ئه وان چاکه بۆ خویان، به راستی ئیمه مؤله تی ئه وان ده دهین بۆ ئه وه ی گوناھی زیاتر بکه ن.»

* تهنيا ئهوانه رڼ له رۆزی دوژمنه کانيان ده گرن که دژايه تي کاريان تي ده کات، به زانايه ک گوترا: بۆچی خودا خوځی به باشتريڼ رۆزیده ر وه سف کردوه؟ گوتی: ئه گهر بهنده که ی باوه ری پڼ نه هینیت، رۆزی لڼ نابړیت. چونکه باوه رداری و بیباوه رپیه که ی بۆ خودی خوځیه تی.

* گومراکان وا گومان ده بهن خودا رزقیان ده دات به هوځی ئه وه ی که خوځشیانی ده ویت، به لام خودا به پله به ندانه به ره و گومراپییان ده بات و له بیریان ده باته وه و تیایان ده بات: ﴿أَلَمْ يَحْسُبُوا أَنَّمَا أُنزِلَتْ بِهِمْ بَيِّنَاتٌ مِّن مَّالِ رَبِّهِمْ ۗ قُلْ إِنَّمَا أُنزِلَتْ لَهُمْ فِي الْحَيَاتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ﴾ [المؤمنون: ٥٥-٥٦]

«ئاخو ئه وان پییان وایه که به و مال و منداله پییان ده به خشین، نه خیر، وانییه، مه به ستمانه به په له له ناز و نیعمه ت به ره وه ریان بکه یڼ؟ به لکوو ئه وان ههستی پڼ ناکه ن.»

* خودا به هوځی نییه تی مروځه کانه وه زیاتر رۆزییان ده داتڼ وه ک له کارکردنیان: ﴿إِن يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ﴾ [الأنفال: ٧٠]

«ئه گهر خوا خیر له دلّه کانتاندا به دی بکات، ئه وه زور له وه باشترتان پڼ ده به خشینت که لیتان وه رگیراوه.»

* پاریزگاری له نوښ و فه رمانکردن به خانه واده به ئه نجامدانی نوښ هوکاری رزق و یارمه تیده ری زیادبوونی رۆزییه: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ [طه: ١٣٢]

«ئهی موحه ممه د (ﷺ) فه رمان بده به ئه ندامانی خیرانه که ت به نوښکردن و خوځت خوړاگر و به رده وام به له سه ر به جپه تیانی ئیمه داوای رۆزیت لڼ ناکه یڼ به لکوو ئیمه رزق و رۆزی توّ ده ده یڼ و سه ره نجامی چاک بۆ پاریزکاران و خواناسانه.»

* په کیک له هوکاره کانی روژی، سرخستنې لاواز و سته ملیکراوانه به سهر به هیز و سته مکاراندا، په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فهرموویت: هل تنصرون وترزقونایلا بضعفائکم؟ «جا نایا ئیوه سهرده خرین و روژی دهرین تنها به هوئی لاوازه کانتانوه نییه؟»

* هه ندیک جار بیبه شبوون نیعمه ته و روژی و پیبه خشینیش سزایه، له فهرمووده دا هاتووه «خودای گه وره بنده باوه رداره که ی له دنیا ده پاریزیت، له کاتیکدا ئه و حزی لیته تی وه ک چون ئیوه نه خو شه کانتان له خواردن و خواردنه وه ده پاریزن له ترسی زیان بهرکه وتنیان.»

* خیر و چاکه په ک ئه گهر له خودا دوورت بخاته وه، ئه وه سزایه: ﴿أَيُّحْسِبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿۵۵﴾ نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۶﴾﴾ [المؤمنون: ۵۵-۵۶]

«ئاخو ئه وان پیمان وایه که به و مال و منداله پیمان ده به خشین ۵۵ مه به ستمانه به په له له نازو نیعمه ت به هره وه ریان بکه یین؟ به لکوو ئه وانه هه سستی پین ناکه ن.»

* هه ندیک جار خودا شتیک له مروف قه ده غه ده کات، نازاری پین ده چیژیت، ﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ [القصص: ۱۲]

«ئیمه پیشر هرچی نافرته تی شیرده ره له ومان حهرام کرد.»

چونکه پاریزه ریکی له وه باشرمان بو دانابوو که پیویست ناکات پیوه ی سهرقال ببن: ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا﴾ [القصص: ۱۳]

«ناردمانه وه لای دایکی، تا چاوی پین روون بیته وه.»

* خودا روژیبه ک له مروف لاده دات که ته مه نی خوئی تیدا سهرف کردووه، چونکه ده بیته هوئی چوونه دوزه خیه وه، ئیبن مه سعود ده فهرموویت: "پیاوی

وهها ههيه بازرگانی يان دهسه لاتيکي دهوټ جا کاتيک که نزيک بوو به دهستی بهيټيت، خودا به فريشته يه کی ده فهرمووټ: بچو لای ئه و بنده يه م و ئه وی لى لابه، چونکه ئه گهر بوى ئاسان بکه م، ئه واهيخه مه دوزه خه وه، ئه و فريشته يه ش کاره که ی لى لاده دات، به رده واه گومان به خه لکی ده بات: فلان پيى هه لخليسکاندم، فلان پيشم که وت، له کاتيکدا ته نها خودا ليى لاداهه.

* پايه و پيگه ئه و زه وييه يه که ئاره زووی تيدا گه شه و چه که ره ده کات، سامان ئه و ئاويه که پيى ئا و ده دريټ، بويه هه موو بیدعه و گومراييه ک پيوستى به زه وی و ئاوه، ههروه ها که سيکيش که ئاوی بدات.

* شارستانيه ت و ده وله ته کان زياتر به هوى ده وله مه ندييه وه له ناوچوون وه ک له هه ژاری، له فهرمووده دا هاتوه: سوئند به خودا له هه ژاريتان ناترسم، به لام ده ترسم دونيا به پرووتاندا بکريته وه وه ک چون به رووی ئوممه تانی پيش ئيوه دا کرايه وه جا پيشبرکتيان تيدا کرد و به هويه وه تياچوون.»

* بيگومان ئه و کاتانه ی خودا روژی زور و خوښگوزهرانی و به خشى زوری تيدا ده دات به خه لکی، ئه واه لکی زياتر خراپه کاری و کوشتاری تيدا ئه نجام ده دات، ئه و کاتانه ش که خوښگوزهرانی تيدا که م بيت کوشتار و خراپه کاری تيدا که م ده بيت، ميژوو و حالی ئيستامان شاهيد و گه واهيده ريکی دادوهر و ئاشکرايه له سهر ئه م بابه ته.

* زورترين لادانی مروّف له کاتی ده وله مه ندى و خوښگوزهرانيدايه، نه وه ک کاتی هه ژاری و ته نگه ژه: ﴿وَإِذَا أَدَقْنَا لِلنَّاسِ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا﴾ [يونس: ۲۱]

«کاتيک ئيمه ده چيژين چاکه و به هره يه ک به خه لکی له پاش زيان و ناخوشييه ک که ليان که وتوه ته ده ست به جي ئه وان پيلان ده گيړن ده رباره ی نايه ته کانی ئيمه.»

* زوریک له سزاګانی خودا بۆ ئوممه ته کان له کاتی خوشگوزهرانی و دهوله مه ندیدا پروویان داوه، نهک له کاتی هه ژاری و تنگه زه دا.

* هه ق و خوشگوزهرانی که مجار هه یه له که سیکدا کۆ بیته وه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۴﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿۳۵﴾﴾ [سبأ: ۳۴-۳۵]

«ئیمه» بۆ هه شوینیک (پیغه مبه ریکی) بیدار خه ره وه مان نه نار دووه، خوشگوزهرانان نه یانتوانی بیت: ئیمه برومان بهم (بیروباوه ره) نییه که به ئیوه دا ره وانه کراوه! ههروه ها وتوویانه: ئیمه سامان و نه وه ی زورترمان هه یه (له ئیمانداران، دیاره که خوا ئیمه ی خوش ده ویت!)، ئیمه (له قیامه تدا) سزا و ئەشکه نجه نادرین!»

* دهوله مه ندی بووه ته ریگر له نیوان که سانیک که بگه ن به حه ق، له کاتی کدا سهروه ت و سامان له ریگا ده ست ده که ویت، زور جاریش له نزیکانه وه به میرات بۆت ده مینیتته وه، له کاتی کدا حه ق ده سته کان پپی ناگه ن، به لکوو دلّه کان به نا په حه تی و ماندوو بوون به ده سته تی دینن.

* خه لکی کاتیک دهوله مه ند بوون، خودایان له بیر ده چیتته وه کاتیکیش هه ژاربین روو ده که نه وه پهروه ردگار: ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿۳۳﴾﴾ [الروم: ۳۳]

«کاتیک ته نگانه وه و ناخۆشی تووشی خه لکی ده بیت، هانا و هاوار بۆ پهروه ردگاریان ده بن و هه ره له وه پارینه وه، پاشان که ناخۆشی و ته نگانه که نه ما و خوا ده وری په حمه ت و میهره بانی خۆی لیکردنه وه، یه کسه ره ده سته یه کیان هاوه ل بۆ پهروه ردگاریان بریار ده دن.

ههق له نیوان به هیژ و لاوازه کاند

* ئوممه تان به هوئی کرده وهی به هیژ و دهوله مهنده کانه وه له ناو ده چیت نهک لاواز و ههژاره کان ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ [الإسراء: ۱۶]

«کاتیک بمانه ویت (دانیشتووانی) شار و ولاتن له ناو بهین فه رمان ده دهین (به گوپرایه لی و کرده وهی چاک) به دهوله مهنده خراپه کار و زورداره کانی که چی ئه وان یاخی ده بن و له فه رمان درده چن جا بریاری (سزادان) پیویست ده بیت بو (دانیشتووانی) ئه و شارانه جا ئه و شارانه ویران ده کهین به ویران کردنیکی ته واو.»

* زوریک له گومرایی خه لکی به هوئی لاسایی کردنه وهی گه وره کان و خوگونجاندنیان له گه ل ژیانی واقعدا په یداده بیت، به بی ئه وهی بپرکه نه وه له ههق: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا﴾ [الأحزاب: ۶۷]

«ده لیت: ئه ی په روه ردگارمان به راستی ئیمه به گوپی سه ران و گه وره کانمان کرد ئیتر له ریگای راست گومرایان کردین.»

* کرداری پاشاکان و گه وره کان گه وره ترین هوکاری زوو بلاو بوونه وهی هه له و ره واجپیدانی هه له ن، چونکه خه لکی پیشبرکی ده کهن بو لاسایی کردنه وه یان، هه ر ئه م هوکاره یه وای کردوو که ریگری کردنیان له هه له به گه وره ترین جیهاد هه ژمار بکریت.

* دژایه تی کردنی په یامبه ران له لایه ن سهر کرده و که سه گه وره کانه وه
دهستی پښ کردوه، نهک لای خه لکی گشتییه وه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ
أَكْبَرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا﴾ [الأنعام: ۱۲۳]

«به و شیوه یه له هه موو شاریکدا گه وره ترینی تاوانبارانیمان کرد (به
دهسه لاتدار) بوئه وهی پیلان و فیل بکه ن له و شارانه دا.»

* په که م دژایه تی کردنی هه ق له هه موو کاتییدا گه وره کان پپی هه لساون،
پاشان لاوازه کان شوینیان که وتوون: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرَ مُجْرِمِيهَا
لِيَمْكُرُوا فِيهَا﴾ [الأنعام: ۱۲۳]

هه روه ها په که م که س که گوپرایه لی هه قی کردوه لاوازه کان بوون، پاشان
گه وره کان.

* وتهی نزم و بیئه رزش که ده ربره که یان خاوه ن پیگه و گه وره یی و دهسه لات
بیټ وای لی ده کات گرنګ و جیی بایه خ بیټ، هه روه ها لاوازی و هه ژاری
و بیدهسه لاتی نه و که سه ی وته یه کی به رز و جوان ده لیت و وای لی ده کات
بیئه رزش و هه ژمارنه کراو بیټ، فیلکرده له نه قل نه گهر وته و خاوه نه که ی
تیکه ل بکریت و هه ردووکیان به یه که وه بکیشری ن.

* نه قل لاواز ده بیټ له بیرکرده وه و تیرامان له و بوچوونانه ی گه وره و
سهرکرده کان ده ری ده برن و پشتگیری ده که ن: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا
وَكُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا﴾ [الأحزاب: ۶۷]

«ده لیت: نهی په روه ردگارمان به راستی نیمه به گوپی سهران و گه وره کانمان
کرد ئیتر له ریگای راست گومپرایان کردین.»

* زورینه ی نه قله کان وهک بوله بالنده ن شوین به هیزه کانیان ده که ون نه گهر
نه وانیان له ده ستدا شوین هاوشیوه که ی ده که ون، نهک له بهر شوینکه وتنیان

بۆ هه ق، هه موو ولاتیک بۆچوونیکى هه هیه که ده سه لاتداره کانیان دروستیان کردوو: ﴿أَطْعَمْنَا سَادَتَنَا وَكِبْرَاءَنَا فَأَصْلَحْنَا السَّبِيلَ﴾ [الأحزاب: ۶۷]

«ئیمه به گوپی سه ران و گه و ره کانمان کرد، ئیتر له ریگای راست گو مریان کردین.»

* متمانه بوون به مه زنیتهیه ک و ژیان له ژیر سیبه ریاندا، ده بیته هو ی لیسه ندنه وه ی وره به رزی فیروبوونی زانسته شه رعیه کان. بویه زور که مه گه و ره کان که سی گه و ره ی وه ک خو یان بهینه دنیاوه.

* هه موو ئه وانیه که توانایان هه هیه به سه ر خه لکید، وه ک سه ر کرده کان و ده و له مه ندنه کان ده توانن وابکه ن خه لکی شوین فکر و بۆچوونه کان بکه ون هه رچه نده ئه و فکرانه ته و او هه له بن، خودا ئه وه جیگیر ده کات و ده فه رموویت: ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ [النمل: ۳۴]

«هه میسه ئه وه پیشه یانه و به و جو ره ده که ن و هه ر واش ده بن.»

* هه ر فکر و بیروباوه ری ک به هیز و سیاسه تی سه ر کرده کان چه سپا بیته به نه مانیان ئه و فکره ش نامینیت، بیروباوه ری چه سپی و ره گدا کوتا و ئه وه یه خودی خو ی له دلدا بچه سپیت، پاشان بیاریزریته به ره گ داکوتانی زیاتری.

* له هه ر سه رده م و زه مه نیکدا ده سه لاتداریکی به هیز هه بیته خه لکی گشتی و زوری ک له که سه تاییه ته کانیش واده بینن که له سه ر هه قه، هه رچه نده له سه ر ئه و په ر ناهه قی و باتل بیته، ئه گه ر ده سه لاته که نه ما، ئه و ا پیوه ره که ش نامینیت، هیچ بیروباوه ری ک له بیروباوه ری فیروه ون گو مریتر نه بووه، له کاتی کدا وای ده بینن که بیروباوه ریکی هه ق و راسته.

* دهروونی مروّف حز و خواستی بو نزیکی له گهوره کانه وه ههیه و بوچوونه کان به و لایه دا ده شکیندرینه وه که نه و رازی ده کات، گه وره ترین پاداشتی فیرعه ون بو ساحره کان نه وه بوو که پیی گوتن: ﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُفْرَبِينَ﴾ [الشعراء: ۴۲]

«گوتی: دیاره نه وسا ئیوه له نزیکانی خوّم ده بن.»

نه وانیش نه وپه ر هه ولی خوین له ناهه قیدا سه رف کرد، تا کوو بیته هوی نزیکی بوونه وه یان.

* هه رکه سیک به ساده یی بژیت تووشی سه رکه شی و له سنوورده رچوون ناییت، چونکه یه که م هه نگاوی سه رکه شی زیده ره ویکردنه. ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ [طه: ۸۱]

«بخون له و رۆزییه پاکانه ی پیمان داون و زیاده ره وی تیدا مه که ن نه گینا خه شم و قاری من ده تانگریته وه.»

زیده ره وی کردن و خو به که مزانین کو نابنه وه.

* خودا زوریک له په یامبه ران و بانگه وازکارانی هه قی له هه ژاران یان له خه لکانی مامناوهند هه لیزاردووه، بو نه وه ی ته نها پاکه کان شوینیان بکه ون و ته ماحکار و چنۆکه کان لیان دوور بکه ونه وه، هه ربۆیه شوینکه و تووانی په یامبه ران له کاته ته نگانه کاندای جیگیر و چه سپاون.

* هه رکه س پروانیتته میژوو، ده بینیت نه وه ی به هیزترین نه قل و ته واوترین فکریان ههیه خه لکانی لاوازن، به لام بیروباوه ر و فکری هه ژار لای ده وله مه ند بیته رزش و هه ژاره.

* هه ق لای ئه و که سانه ی له خو شگوزهرانی و ده ول مه نیدان هینده روون نییه به و جوړه ی لای هه ژار و لاواز و زه حمه تکیشه کاندای پروونه: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ [العنکبوت: ۶۹]

«که سانیک که له پیناو ره زامه ندیی ئیمه دای تیکو شانیان کردووه به راستی پرینموونیان ده که یڼ بۆ ریبازه کانی خو مان.»

* ئه گهر خه لکی جیاواز بوون، ئه و هه ق لای لاوازان به ده ست دیت. دووربکه وه له بوچوونی خو به گوره زانان، له فهرمووده دای هاتووه: «خه لکانی به هه شت هه موو لاواز و به لاواز داندراوه کانی و خه لکانی دوزه خ که سه خراب و ره ق و خو به گوره زانه کان.»

* هه رکه س ساده بژی، سه رکه شی و سنوور شکینی ناکات چونکه ماده گه رای توی سنوور شکینییه: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ [طه: ۸۱] له هه لال و پاکي ئه وه بخون که پیمانداون به روژی، زیده پوهی تیدا مه که ن و سنوور بشکینن، جا خه شمی منتان به سه ردا ده چه سپیت.

ئیسراف و زیده خه رچی له گه ل خو به که مزانیدا کونابنه وه.

ههله و گومرایکی و خراپه

* باوهربوون به خودا ئهقل بههیز دهکات و ههلهی کهم دهکاتهوه، ئهوه کهسهی بههیزترین باوهری ههیه کهمترین ههلهی ههیه، پهپامهر (ﷺ) دهفهرموویت: «بروادار دوو جار له یهک کونهوه ناگهزیت.»

* ههندیك جار خودا مروّف دهخاته ناو ههلهوه، تا لاوازیوونی بهبیر بهینیتهوه و تهواوییتی پهروهردگاری بوّ دهربکهویت، خوّ ئهگهرو مروّف بهردهوام لهسه ههله بووبا، ئهوا پهروهردگاری لهیاد دهکرد و لاری دهبوو، بهلام ههنديك جار تیی دهکهویت تاکوو بگهړیتهوه لای پهروهردگاری و لاری نهبیت.

* ههرکس بهخویدا چوووه و هیچ ههلهیهکی له خویدا بهدی نهکرد، ئهوا خودایهتی بوّ خوئی داناوه، یان نهفامیهکی خهستوخوّل و گورهی بوّ خوئی چهسپاندوه.

* ناسینی ههلهکان ریړهوی پیکانی راستیهکان.

* خوّبهریکردن له ههله ههلهیهکی دیکهیه، دان نان به ههلهدا قادرمهی گهیشتنه به راستیهکان: ﴿لَوْ مِّنْ يَّكْسِبُ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ [النساء: ۱۱۲]

«جا ئهوهی ههلهیهک یان تاوانیک ئهنجام بدات و لهوهودوا بیسهپینیت بهسهر بیتاوانیکدا و بیتاوانیکی پی لهکهدار بکات، بیگومان ئهوه کهسه بوختان و تاوانیکی ئاشکرای ئهجمداوه و تاوانیکی گورهی کردووه (زیاد له گوناوهکهی خوئی).»

* ئەم جوړه کهسانه به خاوهنی لاوازترین ئه قل داده ندرین که هه ق و راستی وه رناگرن تا به خودی خوین ئازاری ئه وه هه له یه نه چیژن: ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ [الزخرف: ۸۹]

«جا وازیان لی بینه و گوینان پی مه ده و مالاواییان لی بکه له مه و پاش ده زانن چیان به سه ر دیت.»

* ئەو مامۆستایانه ی زۆرتین کاریگه رییان هه یه ئه وانن که خاوهنی زۆرتین ئه زمونن، به لام هه موو ئەو مامۆستایانه مردن به سه ریاندا دیت و دهمرن، ته نها تاکه مامۆستا و یه که م مامۆستای خراپه که شه یان به رده وام ده مینیت تا رۆژی دوا ی. فیل و ئه زموونتیکی دریی هه یه و وازی له وه هه لانه هیناوه که له کاتی به لاری دابردنی خه لکیدا فی ری بووه.

* ئەو ده روونانه ی له سه ر هه له چه سپیون و ماوه یه کی زۆر له سه ری به رده وام بوون، له به رد ره قتریان لی هاتوو له رووی گو رانیانه وه: ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فُتِسِقُونَ﴾ [الحديد: ۱۶]

«ئه وسا له پاش ماوه یه کی زۆر، تووشی دل ره قی هاتن و زۆر به یان له ری لایان دا.»

بو یه نه رمکردنه وه ی پیویستی به هیز هه یه.

* قورسترین کهس بو گه رانه وه بو سه ر ریگه ی راست ئه وانن که ماوه یه کی زۆر له سه ر هه له ماونه ته وه: ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فُتِسِقُونَ﴾ [الحديد: ۱۶]

ئه وسا له پاش ماوه یه کی زۆر، تووشی دل ره قی هاتن و زۆر به یان له ری لایان

* پي هه لخليسکان و هه لهی کهم نيشانهی ته واوييتی ئه و مروڤهيه، ئه و مروڤه ده بيت ستايش بکريت نهک سهرزه نشت، چونکه ته واوييتی مروڤ به کهمی ئه نجامدانی هه له کانی ده پيوريت نهک به زوری راستی و ته واوييتيه کانی.

* هه له وهک په لهی ره شی ناوچه وانه، ئه گهر بچووک بوو، جوانت ده کات خو ئه گهر گوره بوو ناشرينت ده کات. چونکه سروشتی مروڤ له سهر هه له کردن هاتوه.

* ئه گهر هه له و پيه هه لخليسکان تيکی که مت دی له که سيکدا، ئه وه جیي عيه به و سهرزه نشت نييه، چونکه خودا که موکوری بو مروڤ بريار داوه، خودا که موکوری مروڤ به بچوو کترین پي هه لخليسکان ده چه سپي نيت، ئه نجامدانی هه لهی کهم ته واوی مروڤ نيشان ده دات.

* له کاتی هه له دا ريزداره کان بيتاقت ده بن و ئاموژگاريت ده کهن، بپريزه کانش پتيان خو شه و ده يخه نه بهر باس و بلاو کردنه وه وه.

* دلخوشبوون به که موکوری که سانی ديکه تا که موکوری خو تی پي دابپوشيت به لاوازی ئيمان داده ندریت، هه روه ها غمباربوون به که موکوری که سانی ديکه له به هيزی باوهره هه رچه نده له خودی خو شتدا بوونی هه بيت.

* دروست نييه سزای هه له کار بدریت پيش ئه وهی گو يبيستی پوزش و به لگه کانی بيت: ﴿لَا عَذَابَ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحْنَهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾

[النمل: ۲۱]

«سویند بيت ده بيت سزايه کی زور سهختی بدهم يان سهری بپر، يان ده بيت به به لگه يه کی ئاشکراوه بيت بو لام.»

* هه له کان چاره سهر ناکرين به هه له، ديکتاتوره کان چاوه روانی دين ناکهن تا ديکتاتوری پيوه بکهن، سهدام و به شار و حوسنی موبارهک و قه زافی

هه موویان دیکتاتور بوون به بی ئه وهی دینیان هه بیت: ﴿وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾
 أَنْزَلَ اللَّهُ ﴿[المائدة: ٤٩]

« (فهرمانمان پین کردی) که حوکم بکهی له نیتوانیاندا به وهی که خو
 ناردوو به تیه خواره وه.»

* تاوانی گه ورهیه گشتگیر کردنی هه لهی تاکیک به سهر کومه لیک یان
 شارپک یان کومه لیک هه وپیشه دا، له فهرمووده دا هاتوو: «گه وره ترین تاوانی
 خه لکی لای خودا ئه و که سه یه که جوین به تاکیک بدات، به لام بیگه یه نیته وه:
 سهر هه موو تیره و هوزه که ی.»

* خه لکی نه که وتوونه ته ناو هیچ هه له یه که وه ئه گهر له بهرانبه رید
 ده رگایه کی چاکه دانه خرابیت یان ته سک نه کرابیته وه، شه ریه ت بویه هاتوو:
 تا ئه وانه رپک بخات نه ک ته سک یان بکاته وه و دایان بخات.

* هه موو شه ر و خراپه یه ک که له مرؤقیکی ئاساییدا روو ده دات، ئه و
 تووه که ی له ناخی هه موو که سی کدا هه یه، به لام له که سی کدا زیاتر گه شه ده ک
 له چاو که سی کی دیکه دا، بویشه په یامبه ری خوا په نای گرتوو به په وه ردگار له
 خراپی نه فس، چونکه نه فس زه وی تووه خراپه کانه چاوه رپنی که سی ک ده کات
 ئاوی بدات.

* خودا هه ندیک له مرؤفه گومراکانی چواندوو به ئازه له کانه وه: ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا
 كَا۟لًا نُنْعِمُ بِۤلِ هُمْ أَضَلُّ سَبِيۡلًا﴾ [الفرقان: ٤٤]

«ئه وانه هه ر وه ک ئازه لن به لکوو ئه وان گومرا تریشن.»

ئمه په یامیکه بو شوانه کان - سه رکرده کان - به سوژ و به زه یی بن بهرانبه ریان
 و دووریان بخه نه وه له له وه ری خراپ هه رچه نده پیشیان ناخوش بیت.

* یه کهم تۆوی گومرایی ئاره زوو، پاشان خوبه گه وره زانی، پاشان به دروخستنه وهی هه ق: ﴿أَفَلَمْآ جَاءَكُم رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ اُنْفُسَكُم اَسْتَكْبِرْتُمْ فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ﴾ [البقرة: ٨٧]

«هه کاتیک پیغه مبه ریگمان ره وانه کرد بییت، به لام له گه ل ئاره زوو هه کانی ئیوه دا نه گونجا بییت، خو تان به زل زانیوه و لووتان بهرز کردوو هه ته وه و برو اتان نه هیناوه، ئه وسا دهسته یه کتان (به رنامه ی خواتان) به درۆ زانیوه و هه ندیکیشان پیغه مبه راتان ده کوشت.

* کومه لانیگ پشت ده که نه خودا، چونکه له ناخیندا چاودیری خودای تیدا نییه ﴿اَرَءَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۗ اَلَمْ يَعْلَم بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ۙ﴾ [العلق: ١٣-١٤]

«ئایا نابینی درۆ ده کات و پشتی کردوو له ئیمان نهینان. ئایا نهی زانیوه که خوا ده بیینییت.»

* مروّف ده روانیته خو ی و ده توانییت خو ی ده ریخات له خه لکی و خو یان لئ حه شار بدات و نه بیینن، خه لکیش ده بیینییت ده رده که ون و شاراو ههش ده بن لئی، له بییری ده کات خودا به و شیوه یه، بو یه له په نهانیدا گومرا ده بییت: ﴿اَلَمْ يَحْسُبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ [الزخرف: ٨]

«ئاخۆ وا ده زانن ئیمه نهینی و چه کانیان نابییستین.»

* ئیمان له گه ل خو شو یستنی گومرای و سه رسامبوون به گومراکان له دلێکدا کۆنابیته وه په یامبه ر ﴿سَمِيْعٌ﴾ ده فه رموو ییت: «هه رکه س به دل به رانه ریان تن بکو شیت ئه وه باوه رداره، له پاش ئه وه هه یج به شیک له باوه ر نه ماوه ته وه ته نانه ت ئه ندازه ی ده نکه خه رتاله یه کیش.»

* گومراکان ده یانه وو ییت خه لکی هاوشیوه ی خو یان بن تا هه ست به ته نهایی دادانیان نه که ن: ﴿وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءًا﴾ [النساء: ٨٩]

«ئەوان ئاواتەخوازن ئىيەش بېباوەر بن وەك چۆن خۆيان بېباوەر بوون تا ئىيە و ئەوان يەكسان بن.»

﴿يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ﴾ [النساء: ۴۴]

«گومرايى ھەلدەبژىرن و دەيانەوئىت ئىيەش لە رېبازى راست گومرا ببن.»

* ئەو كەسانەى درىژترين ئاواتيان ھەيە، زۆرترين گومرايان تىدادايە، گومراترين كەس شەيتانە بەھوى ئاوات درىژيەو: ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُعْتُونَ﴾ [الأعراف: ۱۴]

«وتى مۆلەتم بەدە (مەمەرىنە) تا ئەو رۆژەى زىندوو دەكرىنەو.»

* گەورەترين موسىبەت ئەوەيە خودا مرۆف تاقى بكاتەو بە خراپەيەك و لەدليدا خۆشەويستى بكات تا دەمارگير دەبئت بۆيى و لەناو خەلكيدا بلاوى دەكاتەو، تا تاوانەكانى زۆر دەبن و لەسەرى دەمەرىت: ﴿أَفَمَنْ زُجِرَ لَهُ سَوْءَ عَمَلِهِ- فَرَأَاهُ حَسَنًا﴾ [فاطر: ۸]

«ئايا ئەو كەسەى كە كەردەو نەشەرىنەكانى بۆ رازىنراوئەو و بە جوان و چاك دەبىينئىت، وەك ئەو كەسە وايە كە بىيەرى خوايى بىيە بۆ نەسىنەو و جياكەردنەوەى چاكە لە خراپە؟»

* ھۆگر بوون بە خراپەو ئەو خراپەيە ناگيرئىت بە چاكە، دل كارىگەر دەبئت بە زۆر تىكەلبوونى لەگەل خراپەدا و دەبئتە ھوى وەرگرتنى، وەك چۆن جەستە كارىگەر دەبئت بە زۆر بەركەوتنى لەگەل شتەنى ئازار بەخەشدا، دەستەكان يەكەم جار ئازاريان پى دەگات بە ئاوى گەرم پاشان لەگەلئىدا رادئىن.

* بىر لە جىگىرى گومراكان مەكەرەو لەسەر گومرايان نەبادا تووشى شەكست بئىت، بەلكوو بىر لە توانايى خودا بكەرەو كە ئەو ھەقەى لى لاداون كە دەبىينن و لە بەردەميانە: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ [فاطر: ۸]

«بهراستی خوا ههر که سیکی بوئ گومرای دهکات و ههر که سیکی بویت
رینموونی دهکات دهی که واته به خهفت خواردن له بهر (ئیمان نه هیئانی)
ئهوان خۆت مه فهوتینه.»

* ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ [المجادلة: ١٨]

«له رۆژیکدا که خوا هه موویان زیندوو ده کاته وه ئه وسا سویندی بو ده خون
ههر چۆنیک سویندیان ده خوارد بو ئیوه (له دنیا دا) و وا ده زانن شتیکیان
به دهسته وه یه.»

ته نانهت ده یانه ویت قیل له خوداش بکهن! به درۆ سویند بو خودا ده خون:
﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِءَانِتِنَا عَنِيدًا﴾ [المدثر: ١٦]

«نه خیر، بهراستی ئه و بهرانبهر فرمانه کانی ئیمه ههر سه رکهش و که له رهق
و سه سه خته.»

* هه ندیکجار دهروونی مروف رازییه به کردار و بوچوونه کانی له کاتیکدا
له سه ر ناههقی و باتله، ئه وه به پله بردنیه تی بو گومرا بوون و سه ر لیشیوان:
﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ [التوبة: ٨٧]

«رازیبوون به وهی که له گه ل به جیهیلراوان (ئافرهت و مندال و په ککه وتان) دا
بن و مۆر نراوه به سه ر دلایندا.»

* هیدایهت و رینمای ئه وه نییه که دهروونی مروف باوه ری پیه تی، به لکوو
به ره زامه ندی خودایه له و بیروباوه ره، چه نده ها گومرا وا داده نین له سه ر هه قن:
﴿وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ٣٧]

«بیگومان ئه وانه له ریکا راست بهرگرییان ده کهن واش ده زانن به بیگومان
ههر ئه وانن رینووین.»

* پیویست ناکات بو چه سپاندنی گومرایی مروّف که سه که خوئی بزانیّت که گومراییه، رازیوون به بوچوونیک نایکات به ههق: ﴿لَئِنْهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ [الأعراف: ۳۰]

«بهراستی ئهوانه شهیتانه کانیان کرد به دوّست و پشتیوانی خوئیان له جیاتی خوا ووا گومان ده بن که رینموونیکراون.»

* گه وره ترین فیتنه ئه وه به ریگه ون بکهیت و وا گومان بیهیت له سه ر هیدایه تی: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا — الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ [الكهف: ۱۰۴]

بلی ئایا ههوا ئتان بدهینی بهخهساره تمهندترین (کهس) لهکارو کرده وه کانیا ندا (ئهوانه) ئه وه کهسانهن که کرده وه وه کوششیان به فیرۆ چوو. — لهژیانی دنیا دا واشیان واگومان دهبرد بهراستی ئهوان کاریکی زور چاک دهکهن.

* هه ندیک جار گومر اکان تاقی ده کرینه وه به سه رسامبوون به بوچوونه کانیان به جوړیک کاتیکی ده روانه خاوهن ههقه کان، بهزه بیان پیاندا دینه وه و ده لّین له خشته براون و خله تیندراون: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَوَاهُ دِينُهُمْ﴾ [الأنفال: ۴۹]

«بیربکه ره وه کاتیکی دوو رووه کان و ئهوانه ی نه خووشی له دلیاندا بوو ده یانوت ئهوانه (موسلمانه کان) ئایینه که بیان فریوی داوون.»

* ئه وه که سه ی دان نه نیت به گومراییه تیه که یدا، ئهوا ته نیا درۆ له گه ل خویدا ده کات تا کوو ئارامی بکاته وه له کاتیکیدا ئه وه به ره و گومرایی ده بات: ﴿لَئِنْ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ (﴿﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَيَّ أَنْفُسِهِمْ.... ﴿﴾ [الأنعام: ۲۳_۲۴]

«پاشان به هانه یان هیه نه بوو بیجگه له وه ی که وتیان سویند به خوای

پهروه دگارمان ئیمه به هیچ جور هاوبه شدانه نه بووین بو خوا، سهیرکه چوڼ درو له دزی خویشیان ده کهن.»

* نه خویشییه کانی دل ده گوازیڼه وه هاوشیوهی نه خویشییه جهسته ییه کانی، بویه پیویسته خو بپاریزی له دانیشن له گهل خواونه کانیان: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ [الأنعام: ٦٨]

«هر کاتیک ئه وانته دی قسهی ناشایسته ده کهن دهربارهی ئایه ته کانی ئیمه نه وه روو وه رگیره لیان تا ده چنه سهر باسیکی تر.»

* خودا زورجار باسی نه خویشی دلی کردوه له قورئاندا له کاتیکدا نه خویشی دل ته نیا یه ک جوره له بهرانه بهر ئه وه هموو نه خویشیانهی جهسته، چونکه نه خویشی دل نه گهر وازی لی بهیندریت، زیاد ده کات: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ [البقرة: ١٠]

«دلیان نه خویشی تیدایه، بویه خودا نه خویشییه که بیان زیاد کردوه.»

خرابه و ستم و شوینته واریان له سهر تاك و گه لان

* بنچینه و بنه مای خرابه کاری له زه ویدا بریتیه له وهی خه لکی هه ق ملکچه بکهن بو ئه و بوچوون و لیکدانه وهی خوین هه یانه تا شوین هه و اوئاره زوویانی ده خه ن: ﴿وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ [المؤمنون: 71]

«ئه گهر هه ق و راستی شوین هه و اوئاره زووی ئه وان بکه و تابه ئاسمانه کان زه وی و هه موو ئه وانیه تیایاندایه ده شیوان و تیک ده چوون به سهر یه کدا.

* هه موو خرابه کاری ناو ده ولته و کومه لگاگان به هووی پیچه وانه کردنی هه ق یان به هووی خراب جیه جیکردنی ئه و هه قه وهیه له لایهن هه ندیکه وه رووده دات، تا کوو هاوتای بکهن له گه ل هه و او ئاره زوویاندا: ﴿وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ [المؤمنون: 71]

* هه موو خرابه و شه ریک که له ده ولته کاندا رووی داوه له میژووی مروقابه تیدا به هووی شوینکه وتنی ئاره زووات و وازهینان بووه له هه ق: ﴿وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ [المؤمنون: 71]

* خرابه کاریکی به هیز کاریگهری زیاتره له چاکسازیکی لاواز، پیشه و عومهری کوپی خه تاب ده لیت «په نا ده گرم به خودا له به هیزی خرابه کاران و لاوازی چاکه کاران.»

* خرابه کاران ته نها خوین به چاکساز ده بینن، بیگومان په ند و عبیره ته راستی شته کاله نه ک به بانگه شه کان: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ [البقرة: 11]

«کاتى پېيان بو ترئ: ئاشووب مه نينه وه له سه ر زه وى ده لئین: «ئیمه ته نیا چاکسازی ده که یین.»

* هه ست کردنت به وى خراپه کار نیت ئه وه ناگه یه نیت که به و جوړه نه بیت، خراپه شتیکی جیا به له بۆ جوونه کانت: ﴿أَلَا إِنَّمَا هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ﴾ [البقرة: ۱۲]

«باش بزانی که خراپه کار ئه وانن؛ به لأم به خو یان نازانی.»

* ئه گه ر مرو ف خراپه و شه ری تیکه ل کرد، وا گومان ده بات خه لکی هه موویان به و جوړه ن، له سه حیدا هاتوه «هه رکه س بلت: خه لکی تیا چوون ئه وه خو ی له هه موویان زیاتر تیا چووه» واته: ئه و خراپه ی له هه موویان زیاتره و تیا چووتره.

* خراپه کاری له ناو ئوممه ت و گه لاند ا له که سه به هیز و گه و ره کانه وه سه ری هه لدا وه و پاشان لا وازه کان لاسایان کردوونه ته وه: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ [الإسراء: ۱۶]

«کاتیک بمانه وئ (دانیشتوانی) شار و ولاتن له ناو ببه یین فه رمان ده ده یین (به گو پراپه لی و کرده وى چاک) به ده و له مه نده خراپه کار و زورداره کانی که چی ئه وان یاخی ده بن و له فه رمان ده رده چن جا بریاری (سزادان) پتویست ده بیت بۆ (دانیشتوانی) ئه و شارانه جا ئه و شارانه و پیران ده که یین به و پیران کردنیکی ته واو.»

* کاتیک له ناو ئوممه تدا که سیکی هه بیت که پرسیا ری لئ نه کریت و لئیرسینه وه ی به رانه ر نه کریت، جا له هه ر لایه نیکه وه بیت، ئه وا خودایه تیکردنیکه که جگه له (الله) شایسته ی هه یج که س نییه، ئه مه ش بناغه ی گه نده لی گشت نه ته وه کانه: ﴿أَلَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ﴾ [الأنبياء: ۲۳]

«پرسیار ناکریت له وه ی که خوا ده یکات، له کاتیکدا ئه وان پرسیا ریان لئ ده کریت و مو حاسه به ده کرین.»

* نه گهر هه و لدره گومرایی و خراپه بگه یه نرېته خه لکی گشتی، نهوا با نهو که سانه پرواننه سه رنه نجامیان که چ سه رنجامیک چاوه پروانیا نه: ﴿وَرَكَّذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِّمَّنْهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۳]

«بهو شیوهیه له هه موو شاریکدا گه وره ترینی تاوانبارانیمان کرد (به دهسه لاتدار) بو نهوهی پیلان و فیل بکهن لهو شارانه دا و فیل و پیلان ناکهن (له کهس) بیجگه له خوین، به لام ههست ناکهن.»

* له پشت هه موو خراپه کاریه که وه چه ند که ساتیکی که م هه ن ریگا دروست ده کهن بو خه لکی تا پیایدا پرؤن به ره و خراپه، گه لی صالح هه موویان تیاچوون به هوئی نو که سیانه وه: ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ [النمل: ۴۸]

«لهو شاره دا نو هه بوون که گونا ه و تاوانیان نه نجام ددها و تووی خراپه یان له ولاتدا ده چاند و به لای چاکه و چاکه کاریدا نه ده چوون.»

* خراپه کاری ناو ده وله ته کان چه ند که سیکی که می له پشته وه یه بلاوی ده که نه وه ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ [النمل: ۴۸]

«هه موو گه لیک نهو کومه له خراپه کارانه یان هه یه، هر کهس بیاننا سیته، نهوا چاره سه ره که ی زانیوه.»

* چه رخ و تاهیه خراپه کومه لاتیگ پالی ده نین و کومه لاتیگ ده یوه سستین، خو نه گهر رویشتنی به رده وام بیته، نهوا ته نها به سزای گشتی کوتایی پین دیت: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ [البقرة: ۲۵۱]

«نه گهر خوا خه لکی له ناو نه بردایه هه ندیکیان به هه ندیکیان، هه موو سه ر زهوی پر ده بوو له خراپه و تاوان.»

* خراپه کاری که سائیکي کهم پینی هه لدهستن، سزاش داده به زیتته سهر
 ئوممه تیکی بیده نگیوو له ئاستیاندا: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا
 فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ [الإسراء: ۱۶]

«کاتیک بمانه وی (دانیشتوانی) شار و ولاتی له ناو ببهین فرمان ده دهین
 (به گوپرایه لی و کرده وی چاک) به ده وله مهنده خراپه کار و زورداره کانی که چی
 ئەوان یاخی دهین و له فرمان دهرده چن جا بریاری (سزادان) پیویست ده بیت
 بو (دانیشتوانی) ئەو شارانه جا ئەو شارانه ویران ده کهین به ویرانکردنیکي ته واو.»

* ده وله ته کان خراپ دهین و تیاده چن به خراپیوونی دادگاگانیان، تاکه کانیش
 به خراپیی ئاکار و رهوشتیان تیاده چن. ئیین خهلدون ده لیت: "خراپیی دادگا
 سهرده کیشیت بو کۆتا هاتنی ده ولت."

* ستهم و تاوان هوکاری بیبه شیوون له نیعمه ته کان، ههروه ها هوکاری
 دابه زینی به لا و سزان بو ئوممهت: ﴿فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ
 أُحِلَّتْ لَهُمْ﴾ [النساء: ۱۶۰]

«به هووی سته مکردنه له لایهن جووله که کانه وه حهراممان کرد لیان، چه ند
 خوړاکیکي پاک و خاوین که هه لال کرابوو بو یان.»

* ستهم له دهروونی هه موو مروفتیکدا ههیه، به لام کهم ده مینیتته وه، تا
 ئەوکاته ی خۆبه گه وره زانی تی ده چیت، چه نده خۆبه گه وره زانی تیدا بیت ستهمی
 زیاد ده کات.

* ستهم له کاتی ده وله مهنده ی و خوښگوزهرانیدا زیاتر بلاو ده بیتته وه ک
 له کاتی هه ژاری، له هه ژاریدا مروفت به زه بیان به رانه ریه کتری ههیه، به لام له
 ده وله مهنده ی پیش برکییان ههیه: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
 وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ﴾ [الشوری: ۲۷]

«خو ټه گهر خوا رزق و رۆزی فراوان بکردايه بو ټه بنده کانی له زهويدا، سته میان ده کرد به لَام (خوا) رزق و رۆزی بهو ټه اندازه به ده ټينټه خواره وه که خو ټه بيه و ټه.»

* هيچ سته مکار ټک نازانټ ټه اندازه ټه سته م چهنده، ته نه ټه دادگه ره کان ده توان سته م له دادگه ري جيا بکنه وه، که سي سته مکار سته مکاره کانی هاوشټوه ټه به دادگه ر و عادل ده بينټ، چونکه پټوه ري ټه و جياوازه.

* هيچ سته مکار ټک نازانټ ټه اندازه ټه سته م چهنده، سته م تالټټيه کی هه به ټه وانه هه ستي پټ ناکه ن که ده میان تاله.

* يه که م شت که خودا له سته مکاری وه ده گرټه وه شکو و هه بيه تيه تي پاشان ده و له ت و ده سه لاتي.

* ټه و هوکارانه ټه سته مکاران ده يگر نه بهر بو خستنی ديینی خودا، ټه و هوکارانه خودی هوکاری خستن و له ناوبردنی خو ټانه: ﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ اَكْبَرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ [الانعام: ۱۲۳] «بهو شټوه به له هه موو شاريكدا گه وره تريني تاوانبارانيمان کرد (به ده سه لاتدار) بو ټه وه ټه پيلان و فيل بکن له و شارانه دا و فيل و پيلان ناکه ن (له که س) بيچگه له خو ټان، به لَام هه ست ناکه ن.»

* هه نديک جار روو ده دات که سيکی چاک له ژير سي بهر و فه رماني سته مکار ټکی خراپدا بيت، ناسيای کچی موزاحيم يه کټکه له و چوار نافرته ته و او وه کان له ژير ده ستي فيرعه ون بووه که يه کټکه له چوار که سه دياره کانی ناو دوزه خ.

* ټه گهر سته مکاران نه يان توانی به به لگه رووبه رووی هه ق بينه وه، ټه و خه لکی و ره شايی له ده ور خو ټان کو ده که نه وه: ﴿وَاقْفَعْ اِذَا جَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى﴾ [طه: ۶۴]

«جا که واته هه موو جادوو و پیلانیتکتان کۆبکه نه وه پاشان به یهک ریز بینه (گۆره پانه وه) به راستی هه که سیک ئه مرۆ سه رکه ویت، رزگاری ده بیت و سه رفرازه.»

* سته مکار هه قی لا بچووکه و به کهم له بهرچاوی ده گریت تا ده بیت هه قی له ناوبردن **﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿۵۳﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿۵۴﴾﴾**
[الشعراء: ۵۳-۵۴]

«ئهوسا فیرعهون پیاوانی کۆکه ره وهی نارد به شاره کاندای بۆ کۆکردنه وهی له شکر و هیز. فیرعهون وتی به راستی ئه وانه (مووسا و شوینکه وتووانی) کۆمه لیکمی که می بێرخن.»

ئیین عه باس ده لیت: "مووسا شه سه د هه زار که سی له گه لدا بوو."

* سته مکار چه زده کات به سته م لیکراو بوتریت «ئارام بگره»، به لام پیتی خوش نییه به خۆی بگوتریت (له خوا بترسه).

* سته مکاری خۆبه گه وره زان متمانهی ته واوی به ده ربازیوونی هه یه له سزای خودا ته نانهت تا کۆتا ساته کانی راده کات له خودا، نهک رابکات بۆ لای: **﴿فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَاءِ إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿۱۲﴾﴾** [الانبیاء: ۱۲]

«کاتی که هه ستیان به سزای ئیمه کرد ئه و کاته رایان ده کرد له سزای خوای گه وره.»

* مرۆف دیکتاتۆره و دان نانتیت به سته مه کانیدا، هه موو ئه و به لگانهش رهت ده کاته وه که هه له کانی ده رده خات، تا ئه و کاتهی خودا گه واهی به ئه ندامه کانی جهستهی ده دات **﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۴﴾﴾** [النور: ۲۴]

«رۆژی ده بی که زمان و ده ست و پایان، له سه ر هه ر کاری ده یان کرد ده بینه

شایهت.»

* دوژمنایه تی مه که کاتیک ده زانیت که سته مکاریت، خو ئه گهر له دونیادا
سه رکه ویت، له دواړوژدا ئاشکرا ده بیت.

* ئه گهر مروّف هه موو شیکی له ده ستدا، ئه وا سته مکاره له هه موو
شته کاندا: ﴿فَاتِلْكَ يُبْرُهُمْ خَاوِيَةً يَمَا ظَلَمُوا﴾ [النمل: ٥٢]

«ئینجا ئه وه (جی) خانووه کانیانه چوَل و خالییه له بهر ئه وه ی سته میان کرد.»
له ئه سه ری کدا گیدراوه ته وه "مالی سته مکار هه ر تیداده چیت هه رچه ند له
پاش ماوه به کیش بیت."

* ده ربازبوون له سزای خودا نییه، فیرعه ون منداله کانی له میسر ده کوشت
له ترسی له دایکبوونی مووسا، خودا وای لی کرد له ماله کهیدا به خیو بکریت
له سه ر خه رچی و شانی ئه و، کهس ناتوانیت له خودا هه لبیت.

* مروّف سه رکه ش ده بیت و سته م ده کات له بهر دوو هوکار:

- ئه گهر سه رسام بیت و بخله تیت به هیزی خو ی و ئه وانی دیکه ی لا لاواز
بیت: ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ [البلد: ٥]

«ئایا وا ده زانیت که کهس ده سه لاتی به سه ریدا نییه؟»

- ئه گهر دلنیا و ئه مین بیت له چاودیری و سزا: ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾
[البلد: ٧]

«ئایا وا ده زانیت که کهس نهیدیوه؟»

* نه بوونی ترس و ئاوات مروّف به لاریدا ده بهن و نیعمه ته کانی له بیر
ده به نه وه، بویه خودا ئه منی مروّف به ترس لاده بات و ئاواته کانی به نه خو شی
لاده بات تا بگه ریته وه و به رده و ام نه بیت له سه ر لادان و سته م.

* کهسانیک کاتیک دهروانن بو هیز و دسه لاتی خوځان کهسانی خوار خوځان به لاواز دهبنن، سهیری هیزی سهرو خوځان ناکهن تا خوځان به لاوازی ببینن، بویه ستهم دهکهن و لاری دهبن: ﴿لَمَّا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الحج: ۷۴]

«ئهوانه بهو شیوه پتویسته خوا بناسن نه یانناسیوه بگومان خوا به توانای به دسه لاته.

* په یامبهری خودا (ﷺ) چوه ناو باخیک، کاتیک وشتریک دی هاته لای و دهگریا، په یامبهر (ﷺ) به خاوه نه که ی فرموو «ئهوه حالی خو ی باس دهکات که برسی دهکیت و ماندووی دهکیت». پروانه په یامبهر نازه لیک سته ملیکراوی سه رخست، چ جای سه رخستنی ئه و مرو فانه ی سته میان لئ ده کریت.

* سهرکهوتن و دسه لات وابهسته به سه رخستنی لاوازه کانه وه نهک پشتگیری کردنی به هیزه کان، له فرمووده یه کدا په یامبهر (ﷺ) ده فرموویت: «جا ئایا ئیوه که سه رده خرین و رۆزی دهرین تنها به هو ی لاوازه کانتانه وه نییه؟»

* سه رخستن تاقی کردنه وه یه کی گه وره یه، له پاش ئه و یان مانه وه ی ده وله تان ده بیت یان گوړینیان: ﴿إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا﴾ [التوبة: ۳۹]

«ئه گه نه رۆن و دهرنه چن (بو جهاد) (خوا) سزاتان ددها ب سزایه کی سهخت و نازدهر و له جیاتی ئیوه گه ل و کومه لیک تر ده هینئ (جیاواز له ئیوه) و ئیوه هیچ زیانیک یی ناگه یه نن و خوا به توانایه به سه ر هه موو شتیکدا.»

* سه رقالبوون به باسکردنی هه له ی سته ملیکراوانه وه له بری باسکردنی سته ملیکراویان هه روه ها بیده نگبوون به رانه بر سته مکار بهو جوړه ی بو ئه و

گونجاوه، ئهوه کارېکه به ههواوئاره زوو ههژمار ده کریت، جا کاتیک سته م پر ویدا کات کاتی سرخستنه نه ک کاتی راستکردنه وه.

* سرخستنی که سی بیتاوان ئاسانه، به لام سرخستنی سته مکار له و کاته ی سنووری ده به زیندریت سهخته، په یامبه ر به و که سه ی فهرمو و که نه فرینی له ئاره ق خوړیک کرد «نه فرینی لِن مه کن، سویند به خوا هینده ی بیناسم خودا و په یامبه ره که ی خوش ده ویت.» په یامبه ر (ﷺ) له ویدا به رگری له ئاره ق خوړه که کرد که سته می لِن کرا.

* ده ولته کان هه رهس ده هینن و قاچه کان ده له رزن کاتیک خودا بانگیان بکات بو سرخستنی هه ق و ئه وان هه ق ژیربخه ن، ئه و کات خوداش به هه مان شیوه سه رشوړیان ده کات، پاداشته کان له جوړی کاره کانن: ﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ [محمد: ٧]

«ئه گه ر ئیوه یارمه تی (ثایینی) خوا بدن خواش ئیوه زال و سه رکه وتوو ده کات (به سه ر کافراندا) پییه کانتان جیگیر ده کات (له جه نگدا خوړاگرتان) ده کات.»

* سته می مروّف بگاته هه ر ئاستیک، پیویسته دادوهر گوئی لِن بگریت، خودا بریاری به سه ر شهیتاندا سه پانده به وته ی: ﴿فَأَهْبِطْ﴾ [الأعراف: ١٣]

«له به هه شت پروره خواره وه.»

له گه ل ئه وه شدا گوئی له داواکارییه که ی گرت: ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ [الأعراف: ١٤]

«وتی مؤله تم بده (مهم مرینه) تا ئه و روژه ی زیندوو ده کرینه وه. خودا وه لامی داواکه ی دایه وه.»

* گوئ گرتن بو داواکاریه کانی ئافره تان و گله ییه کانیان له هاوسه رانیان، هه قه، وه لام دانه وه ی پیویستیه کانیان واجبه، له فهرمووده دا هاتووه: «زوریک که ئافره تان دینه ماله کانی موحه ممه د و گله ییان له هاوسه رانیان باس ده کن، ئه و پیاوانه ی به و جوړه ن باشه کانتان نیین.»

* په یامی هیچ زانایهک ته او ناگاته چی نه گهر دونیای خه لکی نه پاریزن له ستم وهک چوڼ دینیان ده پاریزن له گوړان.

* نهو کهسهی نهی توانی ریگری ستم بکات، هاورپیه تی مه که، چونکه هاورپیه تی نهو کهسه ده بیته ره او پیدانی بیدهنگی بو نهو ستمه می.

* نهو کهسهی به توانایه له سه رخستنی ستم ملیکراو پاشان بیدهنگه و سه ریان ناخات، نهوا نهو کهسه له حوکی پالپشتیکه ری ستم مکاراندایه، ربویهت کراوه «سوین به شکو و ریزم، تو له له ستم مکاران ده که مه وه، له وانهش که ستم ملیکراویک ده بیته ده توان سهری بخت و نایکه ن.»

* کهسی بیدهنگ هابیه شه له ستمدا، به لام دهر برینی هه ق ده پاریزیت له سزا: ﴿فَلَمَّا سُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَتَجَنَّبُوا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ [الأعراف: ۱۶۵]

«نهجا کاتیک نه وهی پیی ناموزگاری کرابوون له بیزیان چوو نه وانهی بهرگریان ده کرد له خراپه و تاوان پرگارمان کردن، نه وانهش که ستمیان کرد، سزایان دان به سزایه کی زور خراب به هووی دهرچوونیان له فرمانی خوا.»

بیدهنگبوون له ستم ده بیته هووی هابیه شبوون له و تاوانه دا، ههروه ها هابیه شبوون له سزادا له فرموده دا هاتوو: «نه گهر خه لکی ستم مکاریکیان دیت و رپیان لی نه گرت، نهوا نریکه خودا سزایه ک بنی ریت هه موویان بگریته وه.»

* خودا به توانایه له وهی سه رکه و تنی خووی پیش بخت، به لام ده یه ویت ستم ملیکراو ده ست پیشخه ری بکات و هوکاره کانی سه رکه و تن بگریته بهر پاشان خوداش یارمه تی بدات: ﴿وَأَذِّنْ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ [الحج: ۳۹]

«مؤلهت دراوه بهو ئیماندارانهی شه ریان پی ده گتیرن، که بجهنگن و

بهره لستی بکهن چونکه به راستی سته ملیکراون، بیگومان خوا دهسه لاتی ههیه که سهریان بخت و سهرکه وتنیان پي ببه خشیت.»

* به خشینی مال و سامان هوکاری یارمه تیه بو سته ملیکراو بو سهرکه وتن به سهر سته مکاردا، ههروه ها ریگری له خراپه یان ده کات و شوپنه واری سته میان کهم ده کاته وه ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [البقرة: ۲۷۰]

«ئهوای بهختان کردیت له چاهدا نه زریکتان بریار دابی ئه وه بیگومان خوا ئاگای لئی ههیه و سته مکاران نییه هیچ یارمه تی ده ریک.»

* سته می سته مکار به به خشین لاده چیت، له نه خعییه وه به دروستی هاتوو ده لیت: «هاوه لآن وایان دیوه که سی سته ملیکراو ئه گهر ببه خشیت ئه وا سته مه که ی له سهر لاده چیت. ئه م هوکاره زوریک له خه لکی لئی بیئاگان له کاتیکدا قورئان ئاماژه ی پي کردوو.»

* سته ملیکراو ئه گهر که سی نه بوو سهری بخت و دهسه لاتیک نه بوو دادوه رانه بریار بدات، ئه وا بو ی ههیه به دهنگی بهرز و ئاشکرا داوای مافه که ی بکات به بی سنوو بهزاندن: ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ﴾ [النساء: ۱۴۸]

«خوا پیی خو ش نییه ئاشکرا کردنی قسه ی نابه جی و خراب مه گهر که سیک سته می لی کرابی.»

* پهروه ردگار سته می گهوره به به لا و موسیبه تی گهوره لاده بات، تاوه کوو دهوله تیکی دادپهروه ر دابمه زریت له سهر دهستی که سانیکی ماندوو و ئازار دیده، نه وهک که سانی خوشگوزهران، چونکه ئه وان دهست ده کهن به گه ریکی نو ی له زولم وستهم.

* هیچ نوممه تیک سهرناکه ویت پاش سته ملیکران ته نها به تاقیکردنه وهی زور قورس نه بیت، نه وه کانی ئیسرئیل سهرنه که وتن به سهر فیرعه وندا تا روله کانیان نه کوژرا و نه وانهی باوه پریان به مووسا هینا هندیکیان کوژران و هندیکیان له خاچ دران له کاتیکدا مووسا له ناویاندا بوو.

* به نه اندازهی رهگ داکوتانی سته م، لابردن و هه لکیشانی قورس ده بیت.

* به نه اندازهی جیگیربوون و پته ویی زولم له ره گه وه دهرهینانی قورس ده بیت، پهروه ردگار نازاری هه لکه ندنی زولم ددها به سهر نوممه تدا، چونکه سهره تا سته میان چاند و جیگیریان کرد، چاکخوازانیس نکولی له چاندنی سته م ده کهن، نه بادا جیگیر بی و پته ویی و خه لکی گیرودهی سهختی و نازاری هه لکه ندنی بین.

* سته م و خراپه پیش ره گداکوتانی به ته نها ده ستیک لاده بریت و ره گکیش ده کریت، به لام نه گهر ره گی داکوتی و چه سپا به دهستی هه زاره ها چاکساز لانا بریت، نه وکات به تاقیکردنه وهی گه وره نه بیت لانا چیت.

* نه گهر نوممه ت به لا و تاقیکردنه وهیه کی گه وره ی بو دابه زیی، نه وا به هووی سته میکی گه وره وهیه که ماوهیه کی زوره خه لکی له سهر به رده وامن و بویه به و جوړه پیویستی کردوه لابریت: ﴿وَكَايِنَ مِّنْ قَرْيَةٍ أَمَلِيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْنَاهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ﴾ [الحج: ۴۸]

« (خه لکی) چه نده ها شار و دی (هه بوون) مؤله تم دان که سته مکار بوون له پاشان تولم لن سهندن (له ناوم بردن) و ههر بو لای من ده گه رینه وه.»

* دروسته بو خاوهن مافه کان نه گهر نه توان مافه کانیان به شیوهیه کی یاسایی وه ربگرن فیل به کار بهین بو وه رگرنه وه به بی نه وهی زیانی لن بکه ویتته وه: ﴿كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ [يوسف: ۷۶]

«بهو جوړه پلانمان نیشانی یوسف دا ټه و نهیده توانی براهی بگری به پپی
 ټایینی و یاسایی پادشا.»

* هیز له رووبه پروو بوونه وهی سته مدا حالی لاوازان ناگوړیت، یوسف کاتیک
 له بیرکراو بوو له به نندینخانه دا فهرمووی: ﴿أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ [یوسف: ٤٢]
 «باسم بکه لای گه وره و پادشاکه ت.»
 کاتیک پتویستیان بوو فهرمووی: ﴿أَرْجِعْ إِلَيَّ رَبِّكَ﴾ [یوسف: ٥٠]
 «بگه ریوه بو لای گه وره که ت.»

* نزای سته ملیکراو هه رگیز رهت ناکریته وه هه رچه نده بیباوه پش
 بیت، به لکوو خودا له ټاسمان رای ده گریت و چاودیری سته مکار ده کات تا
 بگه ریته وه و خوئی چاک بکات، خو ټه گهر خودا راسته وخو وه لومی نزای هه موو
 سته ملیکراوانی بدابایه وه، ټه وا خه لکی هه موو تیا ده چوون.

* وه لآمدانه وهی نزای سته ملیکراو بابه تیکی بریندراوه یه نه ک شتیکی
 کاتی، خودا ده فهرموویت «سویند به شکو و ریزم سهرت ده خم ټه گهر پاش
 ماوه یه کیش بیت» ټه و ماوه یه خودا دیاری ده کات، به ده ست سته مکار و
 سته ملیکراو نییه.

* «سویند به شکو و ریزم سهرت ده خم ټه گهر پاش ماوه یه کیش بیت.»
 سویندیکه خودا فهرموویته له نزای سته ملیکراو دا، ټه مه بو خودی سته ملیکراو
 نییه، به لکوو بو پارانه وه که یه. ټه م په یامه له خو ده گریت ټه ی سته مکار ټه و
 سته ملیکراوه به سووک و که م مه زانه و پارانه وه کانی له یاد مه که.

* له نیوان پارانه وهی سته ملیکراو و وه لآمدانه وه یدا ماوهی وازلپه ټینان
 هه یه جا ټه و ماوه یه کورت بیت یان دریز، به هوئی چهند هوکاریکه وه له وانه
 به زه بیبهاتنه وه به سته مکار و وازلپه ټینانی تا بگه ریته وه، له وانه یه ټه و سته مکاره
 چهند کرده وه یه کی چاکه ی هه بیت به هو یه وه سزادانی دوا بکه ویت.

* سته می سته مکار درېزه ده خایه نیت ته گهر سته ملیکراوان له نیوان خویاندا جیاواز بوون، ههروه ها خراپه ی خراپه کاران بهرده وام ده بیت ته گهر چاکسازان له نیوان خویاندا سه رقال بوون به یه که وه.

* هه ندیک جار سته مکار سه رده که ویت، به لام سه رکه و تنه که ی بهرده وام نابیت، سه رنه نجام بو هه قه، خودا ده فه رموویت: ﴿أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [الأعراف: ۱۲۸]

«داوای یارمه تی له خواا بکه ن و خو راگر بن، بیگومان هه موو زهوی مولکی خویاه دهیدا به هه ر کهس له بهنده (شیاوه) کانی که خو ی بیه ویت و سه ره نجامی چاک بو خواناسانه.

* له نه سه ردا هاتوو "ته گهر شاخیک زیاده رهوی و سنووربه زینی بکاته سه ر شاخیکی دیکه، نهوا خودا سنووربه زینه که یان ورد و خاپوور ده کات، خودا سته مکار له ناو ده بات ته گهر شاخیکیش بیت، چجای سته می مروف و ده وله تان؟!

* خودا سته مکار سه رناخت، ته گهر روژگاریک وازی لن بهینیت دنیابه هه ر سزا به روکی ده گریت: ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ اِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ [الأنعام: ۱۳۵]

«نه ی موحه ممه د (ﷺ) بل ی نه ی گه له که م له سه ر ریباری خو تان نه وه ی له ده ستان د ی بیکه ن، بیگومان منیش کاروکرده وه ی خو م ده که م جا له مه وپاش ده زانن سه ره نجامی نه و دنیا بو کی ده بی؟ بیگومان (بیباوه ران و) سته مکاران رزگاریان نابن.»

* ته گهر خودا گه لیک ی سته مکاری له ناو برد، نهوا زور جار گه لی سته ملیکراو ده هینیت ه شوینی: ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ [القصص: ۵]

«ئیمه ده مانه وی (به چاکه ی خو مان) منته بنین به سهر ئه وابه ی که لاواز و ژیر ده ست کرابوون له ولاتی (میصر) دا و بیانکه یینه پیشه وا و بیانکه یینه میراتبه رانی که له پووری فیرعه ون و شوینکه وتووایی.»

* ئه وانه ی خودا له پاش له ناوبردنی سته مکاریک ده یانه ییتته پیش، تاقیکردنه وه ده یانگریته وه: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ [الأعراف: ۱۲۹]

«به لکوو پهروه ردگارتان دوژمنه کانتان له ناوبه ریټ و ئیوه بکات به جینشین (ی دوژمنه کانتان) له سهر زهوی جا ته ماشا ده کات ئیوه چون کار ده کهن؟»

* سته ملیکراو کاتیک سه رده خریت، مهستی ده سه لات و هیز ده چیتته ناخیه وه و هه ندیک جار وای لی ده کات سته م بکاته وه له سته مکار، بویه پیویسته ئه و مهستییه بشکیټیت، په یامبه ری خودا مه ککه ی نازاد کرد وه ک خو به که مگرتن و خاکیبوونیک سه ری نه وی کردبو وه تا به جوړیک ریشی بهر وشتره که ی ده که وت و نوټزی کرد.

* سه رکه وتنی سته ملیکراو به سهر سته مکاردا مهستییه کی ئه قلی و نه فسی دروست ده کات که ده بیته ریگر له دادگه ربوون، پالدانی ئه و سه رکه وتنه بو خودا و دورخستنه وه ی له خودی که سه کان ده بیته هو ی چاندنی دادگه ری له دلدا وه ک دادگه ری په یامبه ر که له نازادکردنی مه ککه دا ئه نجامی دا.

* مروف ئه گه ر خودی خو ی سه رخست، هه ندیک جار سته ملیکراو ده بیته سته مکار، له ئه سه ری کدا هاتووه "به رده وام سته ملیکراو جوین ده داته سته مکار و که می ده کاته وه، تا هه موو مافه کانی ته واو ده بیت له سه ری، تا وای لی دیت سته مکار له و باشتر ده بیت."

* توورپه يی مروّف له سته می سته مکارېک نابېت بیگه په نېته ئاستېک که خودا له خوۍ توورپه بکات، توله سندنه وه سهرمه ستيه ک دروست ده کات که سنوره کان فهراموښ ده کرېت له کاتي سهرکه وتندا.

* ههرکهس دوژمنېکي خودا سهربخات، خودا ههر بهو دوژمنه له ناوی ده بات، له ئه سهرېکدا هاتووه "ههرکهس يارمه تي سته مکارېک بدات، خودا زالی ده کات به سهر ئه وپشدا."

* پشتگيريی سته مکار مه که له سهر هيچ که سيک، چونکه خودا بهو سزات ده دات ههرچه نده له پاش ماوه په کيش بېت، له ئه سهرېکدا هاتووه: "ههرکهس يارمه تي سته مکارېک بدات، خودا زالی ده کات به سهر ئه وپشدا."

* ئه و که سه ی سته مکارېک سهرده خات، ئه و خوۍ سته مکاره: ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ [الجاثية: ۱۹]

«بهراستی سته مکاران هه نديکيان دؤست و پشتيواني هه نديکيان.»

﴿وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۹]

«بهو شېوه يه ی هه نديک له سته مکاران ده که ين به دؤست و پشتيواني هينديکي تريان به هوۍ ئه و کرده وانه ی ئه نجاميان ده دا.»

* خودا هه رپه شه ی کرده وه که که سانېک رسوا و تېکشکاو ده کات، چونکه دوژمنېکي خودا سهرده خهن، ئه و هه رپه شه يه ههر دېته جي هه رچه نده پاش ماوه په کيش بېت: ﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ [هود: ۱۱۳]

«نه کهن مه يلی دلتن له گهل ئه وانه دا بېت که سته میان کرده وه و له خوا ياخی بوون، چونکه ئه و کاته ئاگر ده تانسووتينيت، که سيش جگه له خوا پشتيوانتان نابېت، له وه و دوايش يارمه تي نادرېن.»

* به ئەندازه‌ی مهیل به لای سته‌مکاراندا ئەوه‌نده سه‌رخستن و پشتیوانی خودایی لێیان دوور ده‌که‌وێته‌وه: ﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَعَمَّسُكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ [هود: ١١٣]

«نه‌که‌ن مهیلی دلتان له‌گه‌ل ئەوانه‌دا بێت که سته‌میان کردووه و له‌خوا یاخی بوون، چونکه ئەو کاته ناگر ده‌تانسووتینیت، که‌سێش جگه له‌خوا پشتیوانتان نابیت، له‌وه‌و دوایش یارمه‌تی نادرین.»

* یه‌کیک له‌ هۆکاره‌کانی تیاچوون بریتیه له سه‌رخستنی سته‌مکار به‌سه‌ر سته‌ملیکراودا، له‌ فه‌رمووده‌دا هاتووه: «هه‌رکه‌س قه‌ومه‌که‌ی خۆی به‌ ناهه‌ق سه‌ربخات، ئەوه وه‌ک ئەو وشتره وایه که‌وتبێته‌ بیریکه‌وه و به‌ده‌م مرداربوونه‌وه‌وه کلکی بسوورینیت.»

* پشتگیری ده‌مارگیرانه بو سته‌مکار و لارپیان هه‌ندیک جار که‌سه چاکه‌کانیش تیی ده‌که‌ون و هه‌ستی پێ ناکه‌ن، له‌گه‌ل ئەوه‌ی په‌یامبه‌ر پارێزراوه له‌ هه‌له، به‌لام خودا هۆشدارێ پێدا له‌و باره‌یه‌وه: ﴿وَلَا تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ حَصِيْمًا﴾ [النساء: ١٠٥]

«بو ناپاکان مه‌به به‌ پارێزه‌ر و داواچی.»

واته: پشتگیریان لێ بکه‌یت.

* خودا سزای ئوممه‌تیک نادات به‌هۆی ئەوه‌ی سه‌رکرده‌یه‌کی سته‌مکار به‌رپێانه‌وه ده‌بات، تا خه‌لکی پشتگیری نه‌که‌ن له‌سه‌ر سته‌مه‌کانی، ئەگه‌ر پشتگیریان کرد هه‌رچه‌نده به‌ دووروویش بێت، ئەوا هه‌موویان شایسته‌ی سزا ده‌بن.

* گه‌وره‌ترین هۆکاری جیگیربوونی نیعمه‌ته‌کان پشتگیری نه‌کردنی خراپه‌کارانه، مووسا به‌ په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ﴾ [القصص: ١٧]

«ئەي پەروەرندهي من! له بهرانبهه ئه و چاكي ده گه ل منت كرد، بريار ده دم هه رگيز نه بمه پشتيواني تاوانباران.»

گه وهره ترين هو كاري لاجووني نيعمه ته كانيش داوا كردني مانه وه يه تي له جگه له به خشه ره كه ي.

* يه كيك له هو كاره كاني فيتنه شه رمه زار كردن و سه رنه خستني سته مليكراوانه له كاتي پيوستياندا، خودا فه رماني به سه رخستن و پشتگيري كردني سته مليكراو كردوو و فه رموويه تي: ﴿إِلَّا تَعْلَمُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ [الأنفال: ۷۳]

«ئه گه ر ئيوه (پشتيواني) نه كه ن له زه ويدا ئاژاوه و فه ساد و به دخووويه كي گه وره به رپا ده بيت.»

* ئه گه ر سته م زور بوو سه رخه ره كانيش كه م بوون، ئه وا خودا كو مه ليك هو كار ده ره خسي نيت بو سزاداني سته مكاران و بي ده نكه كان به يه كه وه، سونه ته كاني خودا نازانن، له تاقي كردنه وه ي خودا وييه وه راده كه ن به ره و سزاي خودا.

* سزا تاييه ته كان خه لكي گشتيش ده گري ته وه، چونكه به شدارن له گه ليان ئه گه ر به هو ي بي ده نكيشانه وه بوو بيت: ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [الأنفال: ۲۵]

«خوتان بپاريزن له ئاشووب و به لايه ك كه تووشي سته مكارانتان نابيت، به تاييه تي (هه مووتان ده گري ته وه) بشزانن كه به راستي تو له و سزاي خوا زور سه خته.»

* سزاي خودا به ته نها دانا به زي ته سه ر سته مكاران و له رپي ده رچووان، به لكوو داده به زي ته سه ر ئه وان هه ش كه بي ده نكه بوون به رانه ريان، له فه رمووده دا هاتوو: «ئه گه ر خه لكي سته مكاركيان دي و ده ستيان نه گرت بو وه ستاندني سته مه كه ي، ئه وا نزيكه خودا سزاي گشتيان بدات.»

* سزای گشتی دانا به زینته سهر ده ولته ته کان ته نها له کاتی به ربلاوی سته م و که می چاکسازاندا نه بییت: ﴿وَإِنَّمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَىٰ بِيُطْلِمِ وَأَهْلَهَا مُصْلِحُونَ﴾ [هود: ۱۱۷]

«هه رگیز په روه ردگارت له ناوی نه بر دووه (دانیشتوانی) شاره کان به سته م له کاتی کدا دانیشتوانی (ئو شارانه) چاکه کار بوو بن.»

* ئو ده ولته ته ی کار به یاسا کانی خودا ناکه ن و سته م تیایاندا په رهی سه ندووه، ئو او سهره تای هه ره سه یانی له ناو خودا تیدا روو ده دات، له فه رمووده دا هاتووه: «ئو گه ر سهر کرده که یان به په رتوو که که ی خودا حوکمی نه ده کردن، ئو او خودا نازاوه ی ناو خو ییان تن ده خات.»

* سته م ئه ندازه یه کی هه یه تا ئو ئه ندازه یه ی خودا دیاری کردووه نه یه ته پیش، خودا سزای خو ی دانا به زینتیت، ئه ندازه ی ئو سته م خودا دیاری ده کات نه ک سوژ و عاتیفه ی مرؤف ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ [مریم: ۸۴]

«هیچ په له یه کیان لئ مه که، ئو او ئیمه به ژم اردن له سهر ئو وانی ده ژم یرین.»

* خودا سزای گشتی داده به زینتیت له سهر ئو سته م ی بووه ته یاسا، نه ک ئو سته مانه ی نه کراونه یاسا و هه ره مه کیانه ئه نجام ده درین.

* خودا ته نها به هو ی بوونی سته م هوه سزا دانا به زینتیت، به لکوو کاتیک که بلاو بوویوه و بو به یاسا، سزا داده به زینتیت، سزا کان به ئه ندازه ی ده ستریز کردنی خراپه کارانه بو خراپه، هه روه ها به ئه ندازه ی ریگری کردنی چاکسازانه له خراپه، سه رکه وتن بو ئه و یانه که زورترین کار ده که ن.

* خودا شاریک ده پاریزیت له کاتیکدا سته میکی زوری تیادایه به هو ی بوونی چاکسازانه وه تیایدا، شاریک له ناو ده بات که سته می که متر تیادایه، به لام چاکسازای تیدا نییه: ﴿وَإِنَّمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَىٰ بِيُطْلِمِ وَأَهْلَهَا مُصْلِحُونَ﴾ [هود: ۱۱۷]

«هه‌رگیز په‌روه‌ردگار ت له‌ناوی نه‌بردووه (دانیشتوانی) شاره‌کان به‌سټه‌م له‌کاتیکیدا دانیشتوانی (ئه‌و شاران‌ه) چاکه‌کار بووبن.»

* خودا سزای دانه‌به‌زاندووه‌ته سهر ولات و شاریک که له‌وهو پیش‌ناگه‌داری نه‌کردبیتنه‌وه و نه‌ی ترساندبن به‌به‌لگه‌ی ئه‌قلی و نه‌قلی جا ئه‌وانیش پشتیان تیی کردووه ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

[الشعراء: ٢٠٨-٢٠٩]

«ئیمه هه‌ر شار و شاروچکه‌یه‌کمان کاول کردبیت به‌بی فرستاده و بیدارخه‌روه نه‌بووه. تا دابچه‌کین و بیر بکه‌نه، بیگومان هه‌رگیز ئیمه سټه‌مکار نه‌بووبن و نابین.»

* سټه‌مکار متمانه‌ی به‌هیز و ده‌سه‌لاتی خو‌ی هه‌یه له‌ده‌ربازبوونی له‌سزای خودا، ته‌نانه‌ت له‌قیامه‌تیشدا ئه‌گه‌ر بیت: ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصْرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُوءُ ﴿١٠﴾ [القيامة: ٧-١٠]

«کاتیکی: که چاو ئه‌بله‌ق بووو مانگ گيرا و تاريک بوو، خو‌ر و مانگيش له‌یه‌کتر کو کرانه‌وه، ئه‌و روژه ئینسان ده‌لئیت: (ئهی هاوار) بو کو‌ی را بکه‌م، له‌کو‌یوه خو‌م رزگار بکه‌م.»

* هيج که‌س له‌سزای خودا راناکات ته‌نھا بو لای ئه‌و نه‌بیت. (فیرعه‌ون چه‌ند مندالی سهربري بو گه‌ران به‌شوین مووسادا، زمانحالی قه‌ده‌ریش ده‌لئیت: له‌مالی تو‌دا نه‌بیت گه‌وره‌ی ناکه‌ین.)

* ئه‌گه‌ر سزای خودا دابه‌زی، ئه‌وا به‌فیل لاناچیت، به‌لکوو به‌لابردنی هوکاره‌کانی لاده‌چیت، راکردن نییه له‌سزای خودا: ﴿قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ﴿٤٣﴾ [هود: ٤٣]

«کو‌ره‌که‌وتی: په‌نا بو شاخیک ده‌به‌م که بمپاریزیت له‌م لافاوه (نوح) وتی ئه‌مرو هيج پاريزه‌ريک (په‌ناده‌ريک) نییه له‌فه‌رمانی خوا.»

* خودا سزای سهر سته مکار لانا بات تنها به خیرا لاپردن و وازهینان نه بیت له و سته مه، خو نه گهر سزای خودا دابهزی، ئەوا خوئی و سته مه که شی له ناو دهبات.

* نه گهر سزا دابهزی به سهر سته مکاره پله به رزه کان ئەوا به هیواشی دانابهزیت به لکوو به خیرای داده بهزیت، له فهرمووده دا هاتوو (خودا مؤلته دهدات به سته مکار، به لام کاتیک له نا کاو گرتی، بهری نادات) نه گهر دییت که سیکی پله به رز به خیرای دابهزی، بزانه خاوهن سته میکی زور بووه.

* له نیوان بلا و بونه وهی سته م و سزای گشتی، مؤلته تیک ههیه بو چاکسازي: ﴿وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا﴾ [الکھف: ۵۹]

«ئەو هه موو ولات و شارانه مان به رباد و ویران کرد کاتیک (دانیشتوو انیان) سته میان کرد و بو له ناو بردنیشیان کاتیک دیاری کراومان دانا بووه.»
چاکسازان به رگری له سزا ده کهن و ئەوانی دیکه ش هوکاری دایده بهزینی سزان.

* نه گهر دییت چاکسازان خهریکی چاکسازین و سته مکارانیش زیاتر سه ره پو دهبن، بزانه ئەوا خودا دهیه ویت سزایان بدات، به لام کاتیان نه هاتوو، خودا دهیه ویت زیاتر به لگه کانی له سهریان بچه سپیت تا زووتر سزایان بدات: ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ [مریم: ۸۴]

«هیچ په له یه کیان لی مه که، ئەوا ئیمه به ژماردن له سه ره ئەوانی ده ژمیرین.»
﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ [مریم: ۸۴]

«هیچ په له یه کیان لی مه که، ئەوا ئیمه به ژماردن له سه ره ئەوانی ده ژمیرین.»

* به ئەندازهی پروونی به لگه کان سزا داده بهزیت، هه ندیک جار خودا سزای سته مکاریک دهدات و سزای که سیکی زور له و سته مکارتر نادات، چونکه یه که میان سته مکاریکی زانایه، به لام دووه م سته مکاریکی نه زانه.

* خودا هیچ سته مکاریک له ناوانابات ئه گهر به لگه ی له سهر جیگیر نه کات، هرچه نده به لگه له سهر سته مکار روونتر بیت، ئهوا سزای خیراتر ده بیت: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمَةٍ رَسُولًا﴾ [القصص: ۵۹]

«پهروه ردگاری تو هیچ ولات و شاریکی کاول نه کردوو، تا له پایته خته کهیدا پیغهمبه ریکی نه نار دبیت.»

* ئه گهر ئوممه تیک ویستیان سزای خودا زوو دابه زیتته سهر سته مکاریک، ئهوا با به لگه ی تهواو له سهر سته مکاره که بگرن و بینین به پروویه وه و بلاویبکه نه وه تا سته مه که ی به زانست و که له ره قییه وه بکات، چونکه سزای خودا بو که له ره قه کان توندتر و قورستره.

* خودا سزای سته مکاریکی نه زان نادات هرچه نده سته مه که شی گهوره بیت، به لام سزای سته مکاریکی زانا ده دات به ئه ندازه ی زانین و شاره زایی به سته مه که ی: ﴿ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَفِلُونَ﴾ [الأنعام: ۱۳۱]

«بهم شیوازه پهروه ردگار هیچ شار و دبییه که له ناو نادات که خه لکه که ی بیئاگا بن و پیغهمبه ریان بو نه چوو بیت و زولم و سته میان لی بکات، خوای خوای گهوره دووره له زولم و سته م.»

* هه ندیک له سته مکاران خودا سزایان نادات به هو ی لاوازی پرووقایمی دلپانه وه، ههروه ها به هو ی ئه وه ی که سیک له پشتیان ه وه سته میان بو به ره وا داده نییت، خودا داده ره سته مکاریکی نه زان به هه مان شیوه ی سته مکاری که له ره ق و زانا سزا نادات، هرچه نده سته می سته مکاره نه زانه که گهوره تریش بیت.

* سزای خودا جیاوازه بو ئهوانه ی پشت هه لده کهن به ئه ندازه ی پیگه ی خودا له دلیندا له کاتی پشت هه لکردنه که یاندا، ئه گهر ته و او خودا له دلیندا ناماده بوو به لام ههر پشتیان هه لکرد، ئه و او خودا سزای توندترین دهدات چونکه که له ره قییه که یان له گهل زانستدایه.

* ئه گهر خودا سته مکاریکی زال کرد به سهر سته مکاریکی دیکه دا، ئه و او له نتوانیندا سته ملیکراویک هه یه، خودا سته مکارترینیان له ناو ده بات و ئه و ی دیکه یان واز لئ ده هینیت بو ماوه یه کی دیاری کراو: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [العنکبوت: ۵۳]

«به په له داوای (هینانی) سزات لئ ده کهن ئه گهر ماوه ی دیاری کراو نه بووایه (بو سزادانی ئه وانه) بیگومان سزاکه یان بو ده بات و به راستی له نا کاودا ئه و سزایه یان بو دئ که ئه وان ههستی پئ ناکهن.»

* ئه گهر سه رکرده و پیشره ویک سته مکار بوو، ئه و او سزا به ته نها بو ئه و دانابه زیت، به لکوو هه موو ده سته و تا قمه که ی ده گرتیه وه و هه موو ئه وانه ی په یوه ندیان پیوه ی هه یه:

﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ [الأنبياء: ۱۱]

«چه نده ها شار و دیهاتمان تیک شکاند (له ناو برد) که (خه لکه که ی) سته مکار بوون و پاش ئه وان گهل و تا قمی ترمان (له جیبیان) به دی هینا.»

گۆرینیکی ته و او هه تی.

* خودا له پینا و سته مه تاییه ته کاند ده ولت له نا و نابات و پاشایه تیان لئ وه رنا گرتیه وه، به لکوو سته مه تاییه ته کان مولکی تاییه تی ده فه و تینیت، نه ک گشتی، دادوه ری خودا ئه مه ده خوازیت و سونه تی گهر دوونیش ههر به و جو ره یه.

* سزای خودا بۆ گه له سته مکاره کان له قورئاندا وه ها باسکراوه که له کاتی سه رخووشی و بیترسیاندا به روکیان ده گریت، له به یانیاندا که دهروونه کان به وره و گور و خوشین و گه شبینن: ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ﴾ [القمر ۳۸] بۆ شکاندنی هه رچی پيشبینیه.

* خودا به جوړیک سزای سته مکاران ده دات که به میشکی هیچ که سدا نه هاتییت، سزاکانیان جیاواز ده کات و به یه ک جوړ دای نانییت، بۆئه وهی سته مکاران خویمان نه پاریزن و بیترس بن، تا به دله راوکتی بمرن پیش ئه وهی مردنی راستیان به روکیان بگریت.

* خودا به جوړیک سزای سته مکاران ده دات به میشکی هیچ که سدا نه هاتییت، فیرعه ون هه موو ریگه کانی تۆله سه ندنه وهی له خووی داخستبوو، به لام خودا وای لی کرد دوژمنه که ی به دهستی خووی و له سامانی خووی و له ناو مالی خویدا به خپو بکات.

* هه ره سه یینانی ده و له ته سته مکاره کان له نا کاو روو ده دن به جوړیک که س به میشکیدا نه یه ت، ئه گه ر دبییت خه لکی به دووریان ده زانی سته مکاریک له ناو بچیت، بزانه ئه وه کاتی گونجاوی هه ره س هی نانییتی: ﴿إِنَّمَا أَخَذْتَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [الأعراف: ۹۵]

«ناکاودا سزایان گرتنی له کاتی کدا که هه ستیان نه ده کرد.»

* سزا کاتییک بۆ سته مکار داده به زیت که له وپه ر خوشگوزهرانی و خوشیدا ده ژی، تا ئازار و په زاره و داخی زور بییت: ﴿أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا صُحًىٰ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ [الأعراف: ۹۸]

«ئایا خه لکی ئه و شارانه ترسیان نه بوو له وهی که سزای ئیمه یان بۆ بییت له چیشته نگاودا له کاتی کدا یاری و گالته ده که ن.»

* نه گهر خودا ویستی سته مکاریک له ناو بهریت، وای لیده کات هوکاری له ناو چوونی له گهل خویدا بگرییت و ههستیسی پی نه کات، خودا فیرعه ونی له ناو برد به مووسا و وای له فیرعه ون کرد له ژیر چاودیری خویدا گوره ی بکات: ﴿يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ﴾ [طه: ۳۹]

«تا سه ره نجام دوژمنه که ی من و دوژمنه که ی نه و هه لیبگریته وه.»

* نه گهر خودا ویستی له ناو بردنی ئوممه تیکی هه بییت و بیه ویت ده وله تیکی سته مکار هه رهس پی بهینیت، نه واهوکاری له ناو بردنه که ی لا خوشه ویست ده کات، به جوړیک له خووی ده گرن و ده یکنه روشنای چاوه کانیاں: ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ﴾ [القصص: ۹]

«ویستیان مووسا بکوژن ئاسیه ی ژنی فیرعه ون وتی مایه ی چاو و دل روشنیه بو من و بو توش (فیرعه ون)، مه یکوژن.»

* مؤله ت وه رناگرییت له سزادانی سته مکاراندا: ﴿لَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [النحل: ۲۶]

«به راستی نه وانهش که له پیش نه مانه وه بوون، پیلانیاں کرد جا خوا کو شک و خانوه کانیاں له بن و بناغه کانی یه هوود ده رهینا نه ووسا سه ربانه کانیاں له سه ربانه وه رووخا به سه رباندا له لایه که وه سزایان بو هات که ههستیان پی نه ده کرد.»

* سزادانی خودا کاتیک دابه زی، مؤله ت وه رناگریی له ئوممه تان، هه رکه کاتی هات، خودا هوکاریکی بو دهره خستینیت به میسکی که سدا نه هات بییت: ﴿فَأَتَنَّهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ [الحشر: ۲]

«سزای خویان بو هات له شوینتیکه وه که گومانیاں بو ی نه ده چچوو.»

* ټه گهر خودا ویستی ئوممهت تووشی سزا و بهلا بکات، ټه وه لایان ده دات له هوکاره کانی خو پاراستن لیتی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ [الرعد: ۱۱]

«کاتیک خوا بیهویت هوژیک تووشی بهلا بن، هیچ بهرگریکی بوی نییه و جگه له و (خوا) هیچ یارمه تیدهر و پشتیوانیکیان نییه.»

* سزای خودا بو دوژمنانی جیگیره و ناگوړیت، بهس تنها کات و شتیوازه که یان جیاوازه: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ [الأحزاب: ۶۲]

«ټمه سوننه تی خوا ی گه وره بووه لا ئوممه تانی پیشتريشدا بهم شیوه یه یان لئ کراوه و هه رگیز نابینیت سوننه تی خوا ی گه وره گوړانی به سهردا بیت و بهرده وامه.»

* سزای خودا بو سته مکار هه ندیک جار له لای خوږه وه ده بیت، بی ټه وه ی کهس دهستی تئیدا هه بیت و هه ندیک جاریش به دهستی سته ملیکراو ده بیت: ﴿وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُّ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرْبُصُوا﴾ [التوبة: ۵۲]

«ټیمه ش چاوه پروانین بو ټیوه که خوا دوو چارتان بکات به سزایه ک له لایه ن خوږه وه یان به دهستی ټیمه که واته چاوه پروانی بکه ن.»

* پهروه دگار ټوله له زالم و سته مکار ټه کاته وه، بهلام ټوله سه ندنه وه که مه رج نییه له سهر دهستی سته م دیده که بیت و ههروه ها مه رج نییه به ناگایی و زانستی ټه و بیت، پهروه دگار خو ی ټه اندازه و کات و شوین و جوړی ټوله کانی ده کیشیت، نه وه ک مرؤفه کان.

* له نیعمه تی خودا بۆ که سی سته ملیکراو ئه وهیه که تیاچوونی ئه وه که سه ی سته می لئ کردوو به چاوی خو ی ببینیت: ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ [البقرة: ۵۰]

«بیربکه نه وه کاتیک که ده ریا مان بۆ له ت کردن و رزگار مان کردن و ده ست و پیوه ندی فیرعه و نمان خنکاند له کاتیکدا ئیوه ته ماشاتان ده کردن.»

* خودا فیل له سته مکاران ده کات، سزای خو ی له شیوه ی خیر و چاکه دا نیشانیا ن ده دات: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيِّهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [الأحقاف: ۲۴]

«جا کاتیک په له هه ورئکیان بینی رووی کردوو ته دۆل و ناوچه که یان، دلان خو ش بوو، وتیان: ئه مه بارانی پییه بو مان، نه خیر وانیه، به لکوو ئه وه ئه وه کاره ساته یه په له تانه پیش بیت، ره شه بایه کی توند، که سزایه کی به ئازار و به ئیشی پییه.»

* یه کیک له شیوازه کانی سزای خودا بۆ سته مکاران ئه وه یه که سته مکاریکی دیکه ی به سه ردا زال ده کات و پیوه ی گیرۆده ده کات، خه لکی ده پاریزیت له خراپه ی سته مکاران به زال کردنی هه ندیک له سته مکاران به سه ر هه ندیکی دیکه یاندا: ﴿أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقُ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾ [الأنعام: ۶۵]

«یاخود بتانکاته ده سته و پارچه پارچه و تالووی توندوتیژی هه ندیکتان بکات به گه رووی هه ندیکی تر تاندا.»

* خودا سته مکار کوپر ناکات تا ئه وه کاته ی هو کاری تیاچوونی به هو کاری ده ربا بوونی ده ببینیت، خودا ده ریا ی بۆ مووسا له ت کرد، فیرعه ون وای دیت ریگه یه کی ئاسانه بۆ گه یشتن به مووسا، به لام بووه هو کاری تیاچوونی.

* خدا سونته و ياسايه کی نه گوري هميه دهرباره ی سته مکاران، تۆله یان پین دسه نيته وه و پاشان تۆله یان لښ دسه نيته وه: ﴿وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۹]

«هر به و شيويه هيش سته مکاران ده که ينه پشتيوان و خو شه ويست و هاوکاري يه کتر، به هو ی ئه و کار و کرده وانه ی که ده يانکرد.»

* په روه دگارمان زور به سه يری تۆله ی زالمان هه لده سوور نيته، له يه که م هه نگاوی بۆ فيرعه ون، په روه دگار مووسای بۆ ئاماده کرد بيته به هو شيار که ر وييداری که ری، ئه و خو ی بۆ زولم وستهم ئاماده ده کات، ئه مه ش بۆ روو په روونه وه ئاماده ده کريت، دوا ی ئه مه ش به رهنگاری يه کتری دهنه وه.

* نابيت مروف دلخوش بيت به و ناز و نيعمه تانه ی داده رژيته سهر سته مکار، چونکه هه موو سته ميک مه ودايه کی هه يه گهر گه يشته ئه م مه ودايه، ئه م کات تۆله ی خوا ی گه وره له سه ری واجب ده بيته، په روه دگار نازو نيعمه تی خو ی دهرژي نيته سهر سته مکار تاوه کوو مه غرور بيت و زولمی زياتر بکات و مه ودايه که ی زوو ته واو بکات.

* بروادار گومانی له دسه لاتي خدا بۆ دروست نابيت ئه گهر دی سته مکار يک به رده وام سته می زياد ده بوو، به لکوو دلنيای بۆ دروست ده بيته له هيدي و هيمني تي کاری خدا و حيكمه تی مؤله تييدانی، په يامبه ر (ﷺ) ده فهرمو ویت: «خودا مؤله ت ده داته سته مکار ...»

* ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ [مريم: ۸۴]

«هيچ په له يه کيان لښ مه که، ئه وا ئيمه به ژماردن له سهر ئه وانی ده ژمي رين.»

نيشانه و بۆسه يه کی ورده له په روه دگار هوه، په روه دگار هيچ سته مديده يه ک سه رناخا به سهر سته مکاردا به هه واو ئاره زووی ئه و، به لکوو خوا پيوه ری زولم

ده کات و ده یزمیریت و ده نیووسیت، پاشان به ئه ندازه ی ستمه که ی به لا و نازار داده پزینیت به سهر زالمدا به دادگری و کارجییی خوئی، نه وهک به ههزی هیج که سیک.

* په له مه که له سزای ستمکار، به لکوو ته نها چاوه ری به: ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ [مریم: ٨٤]

«هیج په له یه کیان لئ مه که، ئه وا ئیمه به ژماردن له سهر ئه وانی ده ژمیرین.»

* ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ [الأعراف: ٩٩]

«جا ئایا له پیلانی خوا نه ترسان و بیباک بوون؟ ده ی که س له پلانی خوا دلنیا ناییت جگه له که سانی زه ره رمه ند.»

کاتییک خدا مؤلته ده داته ستمکاریک، ئه وا پیلانه و به پله به ندی به ره و تیاچوونی ده بیات، تا کوو به گومانی خوئی گه وره ده بیت پاشان گرتنی تووره یی ده بیات.

* مؤلته دانی خدا بو ستمکاران له وانه یه ماوه یه ک دریزه بخایه نییت، به لام له ناکاو ده یگریت و تیایده چینییت: ﴿فَأَخَذْتَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [الأعراف: ٩٥]

«ئیتیر له پر و به بی ئه وه ی هه ست یی بکه ن گرتمان.»

ههر به وجوره هه ركات خدا باسی سزای ستمکاران بکات، باسی له ناکاو گرتنیان ده کات.

* هه ندیک جار سزای ستمکار دوا ده که ویت و واگومان ده بات ئه مه به لگه ی راستیه تی یان خدا لیبی خویش بووه، ئه وه ی له بیر کردووه خدا ناوی خوئی بردووه به "حلیم مؤلته ده دات به لام له بییری ناکات وازی لئ ناهینییت.

* له حکمهت و دانایی خودایه که سته مکاران له چاو تروکانیکدا له ناو نابات به لکوو خودا له هه موو چرکه یه کدا سزایان ده دات به نه مانی مولک و هیزیان که خشت به خشت به بهر چاویه وه ده که ویت به مه هه موو چرکه یه کی چه ندین جار ده مریت.

* نه گهر خودا ویستی که سیک بخت بهرزی ده کاته وه، به لام بزانه هه موو بهر زکردنه وه یه ک سهر که وتن نییه.

* مه خه له تنی بهو نه مینییه ی سته مکار ههستی پی ده کات: ﴿لَمَّا يُجَدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَدِ﴾ [غافر: ۴]

«هیچ کهس له بهرانبهری ثایهت و فرمانه کانی خواوه موجدله و ده مه ده می ناکات، جگه له وانیه که بی پروا و خوانه ناس بوون، نهی پیغه مبهر (ﷺ) که واته ده سه لات و سه رمایه و هیزیان فریوت نه دات.»

نه مانه هه مووی کو تایان هه یه: ﴿فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ [غافر: ۵]

«جا منیش پیچامنه وه و له ناوم بردن، بروانن چون توله یه کم لی سهندن!»

* ته واویتی چیژ له ژبانی سته مکاراندا و هه ره ها کهم نه بوونه وه ی نیشانه ی نزیکه کاتی سزایه تی: ﴿وَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ [الأنعام: ۴۴]

«دهرگای هه موو شتی کمان له سهر کردنه وه تا کاتیک دلخوش بوون به وه ی پیمان درابوو، له ناکاودا توله مان لی سهندن ئیتر نه وانیش نا ئومید و سهر گهردان بوون.»

* هه رچه نده سته مکار بهر زبیتته وه، نه وا که وتنی روونتر ده رده که ویت. نه مه له حکمه تی خودایه سته مکار سالانیکی دریژ مؤلهت ده داته تا ته واو بهر ز بیتته وه تا هه مووان بی بین ته نانهت دوورترین که سیش بهروونی بی بینت پاشان ده یخات، تا بیتته جیی په ند و عیبرهت بو هه موو نه وانیه ده بینن.

* سته مکار به سهر په یژه ی سته مدا بهرز ده بیته وه، دلگران مه به له و بهرز بونونه وهی چونکه هه نگاویکی بن پلیکانه ی له پیشه. ﴿وَأَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ [الكهف: ۵۹]

«له ناومان بردوون و کاولمان کردوون، کاتیک که (دانیشتوانی) سته میان کردوو و بو له ناوبردنیان کاتی دیاریکراومان بریارداوه.»

* هه ندیک جار خدا سته مکار بهرز ده کاته وه، له بهر خوشویستنی نییه، به لکوو بو ته وهی له بهرزییه وه بیخات.

* خودا سته مکار بهرز ده کاته وه تا خه لکی له دووره وه که وتنی بینن، نه ک ته وهی پیگه ی بهرز بکاته وه وه ک ریز و بهرزییه ک بو ی به سهر ته وانی دیکه دا.

* سته مکار به پله بهندی و هیواش هیواش له سته مدا بهرز ده بیته وه، به لام دابه زینی به و جوړه نییه، به لکوو بهرزیتی سهرکه وتنه و دابه زینی که وتنه: «خودا مؤله تی سته مکار ده دات، به لام کاتیک که گرتی بهری نادات.»

* سته م پله و قادرمه ی هه یه سته مکار پییدا سهرده که ویت، ته وهی زیاتر سهرده که ویت که وتنی قورستر ده بیت.

دادپهروهری

* دادگهری ئه وهیه ئه و رقه دهروونییه ده ربکهیت که ده بیته ریگر له دیتنی چاکه ی ئه و که سه ی رقت لییه تی و خراپه کانی ئه و که سه ش ببینیت که خوشت دهویت، له فهرمووده دا هاتوو: «با هیچ پیاویکی باوه ردار ئافره ته باوه رداره که ی له بهرچاو نه که ویت، چونکه ئه گهر له سیفه تیکی نارازی بیت ئه و له سیفه تیکی دیکه ی رازییه.»

* ئه گهر مروّف نه یزانی چی بو هه یه، ناشزانیت چی له سه ره، ئه وه ی له گه لّ خویدا دادگهر نه بیت، له گه لّ خوداش دادگهر نابیت، خود پیاوانه یه، ئه گهر لابادات، ده رته نجامه کان ده شیویت.

* دادگهری و هه و او ئاره زووی نه فس کۆنابنه وه: ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَرَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا﴾ [النساء: ۱۳۵]

«که واته شوین ئاره زوو مه که ون بوئه وه ی له هه ق لانه دن.»

* ده ولت هه رهس ناهینیت ته نها به سته م نه بیت، ههروه ها جیگیریش نابیت ته نها به دادگهری نه بیت.

* ئه گهر دادگهری نه ما و سته م هاته جیی نا کوکی ده که وپته نیوان ده سه لات و گه له وه، په یامبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: «ئه گهر سه رکرده کانتان حوکم نه که ن به په رتوو که که ی خودا و سه رپشکتان بکه ن له وه ی که خودا دایبه زانده، ئه و دلنیا بن خودا نا کوکی ده خاته نیوانیانه وه.»

* دادگهري لاوازه کان بهرز ده کاته وه، سته مېش به هېزه کان داده گريټ،
 ټمه سونه تي خودايه له ناو خه لکيدا: ﴿وَأُوْرِيْدُ أَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي
 الْأَرْضِ وَتَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَتَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ [القصص: ۵]

«ټيمه ده مانه وپټ (به چاکه ي خوټمان) منه ت بنين به سهر ټه وانه ي که
 لاواز و ژېر ده ست کرابوون له ولاتي (ميسر) دا و بيانکه ينه پيشه وا و بيانکه ينه
 ميراتبه راني که له پووري فيرعه ون و شوين که وتوواني.

* خودا بېباوه ر سهرده خات به هو ي دادگه ريبه وه، موسلمانيش داده به زينيت
 به هو ي سته مکر دنييه وه.

* له ژياني دونيادا خودا دادگه ر سهرده خات هه رچه نده بېباوه ريش بيت،
 هه روه ها سته مکار داده گريټ هه رچه نده موسلمانيش بيت، به لام له قيامه تدا
 به کخواپه رست بهرز ده کاته وه به سهر کافراندا، چونکه مافي خودا دوا ده خريټ
 و مافي مروف پيش ده خريټ.

* نه چه سپاندي سزا به به کسان له ناو خه لکيدا هو کاري روو خاني
 ده ولته ته کانه. «بېگومان ټه وانه ي پيش ټيوه تياچوون، به هو ي ټه وه ي ټه وا ټه گه ر
 که سيکي ريزداريان دزي بکر دايه وازيان لئ ده هينا، ټه گه ر لاوازيکيان دزي
 بکر دايه ټه وا سزايان له سهر جي به جي ده کرد.»

* ده ولته هيج برپاريکي بو جي به جي ناکريټ ټه گه ر برپاره کاني له سهر
 گه وره و ريزداره کان نه چه سپينيت، به که م ريبا که په يامبه ر (ﷺ) لاي برد ريباي
 مامي بوو. به که م خوین که لاي برد خوینی کوره مامي بوو و به که م که سيش
 هه ره شه ي بريني ده ستي لئ کرا ټه گه ر دزي بکات فاته مه ي کچي بوو.

* جیبه جیکردنی سنووره کانی خودا له سهر بهک که سی گه وره و خاوهن دهسه لات گه وره تره له جیبه جیکردنی له سهر سه د لاواز، چونکه لاوازه کان سل ده که نه وه به چه سپاندنی سزاکان له سهر گه وره کان، به لام گه وره کان سل ناکه نه وه به لاوازه کان.

* دادگه ری به وه ده بیت گوئ له وتهی هه موو لایه نه کان بگریت، له فهرمووده دا هاتووه: «برپار مه ده له نیوان دوو که سدا که نا کوکیان له نیواندایه، تا گوئ له دوو میان نه گریت وه ک چون گوئ له لایه نی یه که م ده گریت، نه گهر نه و کاره ت نه جامدا، نه وه برپار و دادگه ریت بو روون ده بیته وه.»

* پیوه ری پیروزی و پیگه ی ئوممه ت به وه ده رده که ویت که مافی لاوازه کان له به هیزه کانیان وه برگر نه وه، له فهرمووده دا هاتووه: «ئوممه ت پیروزیان تیدا نییه که لاوازه کان مافیان له به هیزه کان وه رنه گر نه وه، بی نه وه ی زیانی پی بگات و بیزاری بگات.»

* نه گهر لاوازه کان به که م و بی ری ز سه یرکران له ئوممه ت و ده وله تی کدا نه و خودا سه رشور و بی زاویان ده کات له نیو ئوممه تان، له فهرمووده دا هاتووه «ئوممه ت پیروزیان تیدا نییه که لاوازه کان مافیان له به هیزه کان وه رنه گر نه وه، بی نه وه ی زیانی پی بگات و بیزاری بگات پاداشته کان له جو ری کرده وه کان.»

زانست و زانايان

* نه زانی دوو جوړه:

شاره زانه بوون و نه زانی به حه قیقه ت و راستی شته کان.
 هه بوونی شاره زای به خودی شته کان به لام پیگه و پایه یان نازانیت له نیوان
 شته کانی دیکه دا هه روه ها نه زانینی ئه ندازه گرنگی و پیویستی ئه و شته چهنده.
 دووه میان زیاتر بلاوه و به هوئی ئه ووه ئوممه ت بابته له پیشینه کانیاں
 له یاد کردووه.

* جیاوازی نیوان نه زان و زانا وهک جیاوازی نیوان چاوساغ و کویره ﴿اَفَمَنْ
 يَعْلَمُ اَنْزَلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ هُوَ اَعْمٰی اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُو الْاَلْبَابِ﴾ [الرعد:
 ۱۹]

«جا ئایا که سییک که بزانتیت به راستی ئه وهی نیردراوته خوار بو تو له لایهن
 په روه ردگارته وه حه ق و راسته وهک ئه و که سه یه که کویر بیت، بیگومان هه ر
 ئه وانه بیرده که نه وه که خاوه نی ژیرین.»

* زانست ته و او جوان و کامل نابیت، ته نها له گه ل ته و او بییتی و کاملی
 ئه قلدا نه بیت، ئه قلیش ته و او کامل نابیت له پاش سی سالییه وه نه بیت، خودا
 ده رباره ی یوسف ده فهرموویت: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ اَشَدَّهٗ ءَاْتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِيْنَ﴾ [یوسف: ۲۲]

وه ختیک بوو به پیای ته و او، سه لیه و زانستمان پیدا. ئیمه ئاوا پاداش به
 کارچاکان ده ده یین.

(الأشد) سی و ئه وهنده یه.

* مروّقی نه زان خودی خوئی نانسیت وهک چۆن که سیکي زانا شاره زایه پیتی، چونکه کهسی زانا له وهه پیتش به نه زانیدا گوزهری کردووه، به لام نه زان زانا نانسیت چونکه له وهه و پیتش زانا نه بووه.

* ئەگەر مروّف زانستی به ئەندازهی نه زانییه که ی زیاد بوو، ئەوا خاکیبوون و به دواگه پانی بۆ زانستدا زۆر ده بیت، خو ئەگەر زانستی به نه زانییه که ی که می کرد، ئەوا خو به گه وره زان و مله وری زیاد ده کات، به کهم ده رگای زانستی تاکه کان زانست بوونیه به ئەندازهی نه زانییان.

* نه زانی باشتره له زانست بۆ هه ندیگ کهسی خاوهن ئاره زوو که به دوا ی گوماندا ده گه رتین تا بلاوی بکه نه وه، (ابن المبارک) ده لیت: خدا چاکه ی به رانه ر موسلمانان کردووه به وهی له به رکردنی ئیسماعیلی کوری خلیفه ی خراپ کردووه، به هوی ئەو ئاره زوو هی تیایدا به.

* زانست کۆکه ره وه یه و نه زانی هۆکاری په رت بوونه، پروانه ئەگه ر خه لکی پاش زانستیان په رت و جیاواز بوون، ئەوا ئەو زانسته یان له به ر خودا نه بووه: ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ [الجاثية: ۱۷]

«جا جیاواز نه بوون له نێو خویندا دوا ی ئەوه نه بیت زانستیان بۆ هات له به ر دوژمنایه تی و ئیره یی نێوان خو یان.»

* نيعمه تی زانست ئەو پراسته یه که په به ندی و پزدار ی نێوان مروّقه کان دیاری ده کات: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [النمل: ۱۵]

«سویند به خوا زانستمان به داود و سوله یمان به خشی هه ردووکیان وتیان: هه موو سوپاس و سه نایه بۆ ئەو خوا یه ی که ریزی داوین به سه ر زۆر له به نده باوه رداره کانی دا.»

* زانست په حمه ته بو ئوممهت و نه زانی به لایه به سر ئوممه ته وه: ﴿لَمَّا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ [الكهف: ۶۵]

«له لایه ن خو مانه وه په حمه تمان پې دابوو شاره زاشمان کردبوو له زانیاری تایبه تی خو مان.»

* په یامبه ر زانیانی به ئه ستیره ناو بردووه به هو ی ئه و هه موو قازانج و سووده ی هه یانه بو زه وی، شوپنیان جیگیره هه رچه نده ئه قله کان نه ی بین و هک چو ن هه وره کان ئاستیره کان داده پو شن له چاوه کان، ئه وا به دوایدا مه گه پین خو ی له و جیگه ی بو ده روا ت ده رده که ویت.

* ئه و که سه ی زیاتر خودا ده ناسیت، دلخو شترین مرو فقه له دنیا دا، چونکه به دیهینه ری ناسیوه جا بو یه په ژاره ی دروستکراوه کان هیچ کاری تی ناکات.

* با شترین مرو ف ئه و مرو فقه یه چا که فی ری خه لکی ده کات، خراپترین مرو فیش ئه و مرو فقه یه خراپه فی ری خه لکی ده کات، یه که میان له پاش مردنیش چا که کانی به رده وام ده بیت، دووه میان خراپه کانی به رده وام ده بیت پاش مردن و ناتوانن رایان بگرن.

* که سانی زانا خودا به رزیان ده کاته وه، به لام نه زانه کان خه لکی به رزیان ده که نه وه: ﴿لَا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ [المجادلة: ۱۱]

«خو ا پایه ی ئه و که سانه به رز ده کاته وه له ئیوه که بروایان هی ناوه، ئه وانه ی که زانستیان پې به خشراره به چه ند پله یه ک (پله یان به رز ده کاته وه).»

په یامبه ر (ﷺ) ده فه رموو یت: «خه لکی که ساتی کی نه زان ده که نه پی شه وای خو یان. خو یان گو مړا ده بن و خه لکیش گو مړا ده که ن.»

* ټو شتانه ی رووده‌دهن هه‌مووان به چاوی سهر ده‌بیین، به‌لام
ده‌رئه‌نجامه‌کان به‌چاو نابیندرین به‌لکوو به به‌رچا‌وروونی ده‌بیندرین، هه‌مووان
خاوه‌نی چاون، به‌لام تهنه‌ها زاناکان خاوه‌نی به‌رچا‌وروونین.

* تهنیا ټو که‌سه راسته له‌گه‌ل ټوممه‌ت که له‌گه‌ل زانست و زانیاریه‌که‌ی،
دینداریه‌کی ټوکمه و ټیمان و باوه‌پړکی پته‌وی هه‌بیټ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
وَالْإِيمَانَ﴾ [الروم: ۵۶]

«وه که‌سانیک که زانیاری و ټیمانیا پي دراوه وتیان...»

زانای ټیمان لاواز خه‌لکی به‌ره‌و هه‌واوئاره‌زووی خو‌ی و خو‌یان ده‌بات.

* ټه‌گه‌ر زانایه‌ک وت‌هی پي‌چه‌وانه‌ی و گور‌انکاری زور بوو، ټه‌وه نيشانه‌ی
جی‌گیرنه‌بوونی دل‌ه له زه‌ویی ټی‌خلاس و راست‌گو‌ییدا، ټه‌گه‌ر دل جی‌گیر بیټ،
ټه‌وا ټه‌ندامه‌کانیش جی‌گیر ده‌بیټ.

* چه‌سپینه‌ره‌کانی زانست بریتین له:

نیبه‌ت پاکي، ده‌بیټه هوی چاندنی به‌ره‌که‌ت و وابه‌سته‌بوون به زانسته‌وه

پیدا‌چوونه‌وه بیر‌چوونه‌وه لا ده‌بات

کو‌پری زانستی له‌گه‌ل هاو‌پریان

کرده‌وه‌کردن به زانست

* زانست مرو‌ف ده‌چه‌سپینیت و خوا‌په‌رستی زانست ده‌چه‌سپینیت، مرو‌ف
به‌بی زانست نه‌زانه، زاناش به‌بی په‌رستش لا‌وازه له به‌ران‌به‌ر هه‌واوئاره‌زوودا.

* زانست هه‌ل‌گرتنی قورسه له‌سهر خاوه‌نه‌که‌ی، ټو ټه‌مانه‌ته تهنه‌ها که‌سیک
ده‌توانیت هه‌لی بگریټ که قاچه‌کانی له په‌رستشدا چه‌سپان‌بیټ، به ټه‌ندازه‌ی
په‌رستش زانسته‌که‌ی ده‌چه‌سپیت و به ټه‌ندازه‌ی نه‌بوونی په‌رستشیش
زانسته‌که‌ی نامینیت.

* گوره ترين شت که زيانی گوره به زانا بگه يه نيت بریتيه له که می پهرستش، هوره ها گوره ترين شت که زيان له پهرستش ده دات که می زانسته، زانست و پهرستش میخی دامه زراویین.

* نریکه بلین زانایه ک نابیندریت که خاوهن پهرستش بوو بیت و له هق هه لگه رابیته وه و لایداییت، نه وانهی هه لگه راونه ته وه یان زانای که مته رخم بوون له پهرستشدا، یان خواپهرستی بی زانست بوون، یاخود هه دوو لایه نه که یان که م بووه، چونکه زانست ناچه سپیت ته نها به پهرستش نه بیت.

* یادی خودا یارمه تی چه سپاندنی زانست و وه بیره اتنه وه ی ده دات: ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ [الكهف: ۲۴]

«نه گهر له بیریشته نه ما، یادی پوره رنده ت بکه.»

چونکه له بیرچوونی هق له شهیتانه وه یه و یادی خوداش شهیتان دوور ده خاته وه: ﴿وَمَا أُنسِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرُهُ﴾ [الكهف: ۶۳]

«دیاره شهیتان نه یهیشته وه بیرم بیته وه.»

* پهرستش له گهل زانستدایه، نه گهر زانست زیاد بوو، نه ویش زیاد ده کات؛ نه گهر به و جوړه نه بوو، نه وه نیشانه ی دوور ووییه. سوفیان ده لیت: نه گهر مرؤف زانستی زیادبوو به لام له گهل نه وه شدا نریکبوونه وه ی له دنیا زیادی کرد، نه وایتر له خودا دوور ده که ویته وه.

* زانستیک یارمه تیده رت نه بیت له سه ر شه و نوپژ، نه زانییه: ﴿وَأَمَنْ هُوَ قَنِيئٌ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ آلَاءَ آخِرَةٍ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ [الزمر: ۹]

«ثایا نه و جوړه که سانه ی که باسکران چاکترن) یان نه و ئیمانداره ی که له دووتوی شه و گاردا هه لده ستیت بو خواپهرستی، سوژده ده بات و به پیوه

دهوه ستیت، له لپرسینه وهی قیامت ده ترسیت و ئومید و هیوای به میهره بانیی پهروه ردگاری هیه. ئهی پیغمبر (ﷺ) بلی: ئایا ئه و که سانهی ده زانن و شاره زان، وهک ئه وانن که هیچ نازانن و شاره زاییان نییه؟ به پراستی ته نیا خاوهن بیروه و هوشه کان له م جوړه یاده وه ریانه سوود و ورده گرن و تیده گن.»

* ئه گهر مروث زور ئالو گوړی ده کرد و ده گوړا، یان پیخلیسکان و هه له ی زور بوو له گهل ئه وهی زانستی پښ درابوو، ئه مه نیشانه ی که می پشت به ستیته تی به خدا و که مته رخمه میته له په رستشیدا، بویه خوداش پشتیوانی خو ی بو که م کرد و ه ته وه.

* هه رکه س زانستی زور بیت، هه له ی که م ده بیت، خو ئه گهر زانستی زور بوو و هه له کانی له گهلیدا زیادی کرد، ئه وه به لگه یه له سه ر ئه وهی که ئه و زانایه په رستشی که مه بویه پاراستن و پشتیوانی خودا بوی که م بووه ته وه: ﴿اَلَيْسَ اَللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدًا﴾ [الزمر: ۳۶]

«ئایا خوا بو به نده ی خو ی (پیغمبر ﷺ) به س نییه.»

* زانست و ئه قل سوود به خاوه نه که ی ناگه یه نیت ئه گهر پښموونی و ته و فیقی خودایان له گهل نه بیت، په یامبه ری خودا (ﷺ) ئاموزگاری عه لی کرد و پپی فهرموو: «قُلِ اللّٰهُمَّ اِهْدِنِيْ وَسَدِّدْنِيْ، وَاذْكُرْ بِالْهَدِيَّةِ هَدِيَّةَ الطَّرِيْقِ، وَاذْكُرْ بِالسَّدَادِ تَسْدِيْدَكَ السَّهْمَ» «بلی پهروه ردگارم پښموونیم بکه و پیم بیتکه، به پښموونی پښموونی پښگات بیته وه یاد و به پیکانیش پیکانی تیر.»

* په کیک له ئاکاری په یامبه ران ئه وه بووه که په یوه ست بوون له گهل زانایان تا سوود له وته و کردار و ئاکاریان ببینن: ﴿قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا﴾ [الكهف: ۶۶]

«مووسا به و (به نده سالحه ی) وت ئایا (هاورپیه تیت بکه م و) شوینت بکه وم

بو ئه وهی فیرم بکه میت له و زانیاریه راسته ی فیری بوویت.»

* زۆرينه‌ی زانسته‌کان مروّف له‌رپي خوښندنه‌وه‌ی په‌رتووکه‌کان و به‌رده‌وام پروانين تياياندا په‌يدای ده‌کات به له‌به‌رکردن و تيگه‌يشتن، زانايان و فيرکاران کليلی زانسته‌کانت پي دده‌دن و نه‌خسه رپگه‌ی گه‌يشتن به زانستت بو ده‌کيشن.

* له‌به‌رکردن و تيگه‌يشتن دوو پين بو زانست به‌ئو دووانه نه‌بيت روښتن ناکرپت.

* زانست له‌به‌رکردن و تيگه‌يشتنه. له‌به‌رکردنی بي تيگه‌يشتن ده‌بيته هو‌ی نه‌زانی و له‌خو‌بايوون، تيگه‌يشتنی بي له‌به‌رکردن لاوازی و که‌مته‌رخه‌ميه.

* ﴿قِيلَ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ [العنكبوت: ۴۹]

«نه‌خير وانيه گومان ده‌به‌ن به‌لکوو قورئان نيشانه‌کانی ئاشکران له دل و ده‌روونی که‌سانتيکدايه که زانستيان پي دراوه.»

ئو زانسته‌ی له‌ناو سينه‌دا هه‌لنه‌گيراوه به به‌لگه و چو‌نييتی به‌لگه‌که‌وه ئه‌وا نابيته هو‌ی ناو‌بردنی خاوه‌نه‌که‌ی به زانا، ئه‌و بابه‌ته‌ی نه‌توانی به‌بي کتيب بيخه‌يته روو، ئه‌وه زانا نييت تيايدا.

* پله‌به‌ندی له زانست و کرده‌وه‌دا له هو‌کاره‌کانی چيگيربوونه، خودا په‌يامبه‌ره‌که‌ی به‌وه چيگير کردوه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ [الفرقان: ۳۲]

«خوانه‌ناسه‌کان دبيژن: بو‌چی خودا به تيکرايی هه‌موو قورئانی بو نه‌ناردوه‌ته خواره‌وه؟ هه‌ر بو ئه‌مه بوو که ئيمه دلتی پي دامه‌زرينين.»

* زيادبوونی زانست به خيراوون له وه‌رگرتيدا په‌يدا نابيت، به‌لکوو به ئارامگري و چيگيري ده‌چه‌سپيت و ره‌گ داده‌کووتيت: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [طه: ۱۱۴]

«په له مه که له (خویندنی) قورئاندا له پېش ئه وهی سرووش کردنه که ی بۆت ته واو بیت و بلن ئه ی پوره ردگارم زانست و زانیاریم زیاد بکه.»

* هاوه لان زانسته کانیان په له به برده کرد، نه که به په له بۆته وهی له بهرکراوه که یان بچه سپیت، کاتیک ئین عه باس بیستی که سانیک په له ده کهن له له بهرکردنی قورئاندا، گوتی: «ئه و جوړه په له کردن و خیرا له بهرکردنه م پښ خوش نییه.»

* له بهرکردن بنچینه ی زانسته، په به ندی کردن له له بهرکردنی مه تنه کاندای زیاتر زانست ده چه سپینیت وه که له له بهرکردنی له خولیکی کاتی و چرپدا، ئه وهی به خیرای له بهرکریت خیراش ده روات، پېشه وا عمر و ئین عه باس په له کردنی له له بهرکردندا پښ خوش نه بووه.

* کارکردن به زانست گه وړه ترین هوکاری جیگیر بوونه: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا﴾ [النساء: ۶۶]

«ئه گهر به راستی ئه وان کاریان بکر دایه به پښی ئه و ناموژگاریبانه ی ده کران، ئه وه باشر بوو بویان و دامه زراوتر ده بوون له سه ر ئایینه که یان.»

* ئه وانیه ی زوړترین جیگیری و چه سپاویبان هه یه ئه وانن که زانست و کرده وه یان کو کرده وه ته وه، ئه وانن ه که هه لگه رانه وه و لادانیان هه یه خاوه ن زانستی بڼ کرده ون ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا﴾ [النساء: ۶۶]

«ئه گهر به راستی ئه وان کاریان بکر دایه به پښی ئه و ناموژگاریبانه ی ده کران، ئه وه باشر بوو بویان و دامه زراوتر ده بوون له سه ر ئایینه که یان.»

* رېنموونی و ته و فیکی خودایی له زانستدا نییه، به لکوو له کار پیکردنی ئه و زانسته دایه، ئه گهر خودا ویستی خراپی به که سیک بیت، هوکاره کانی زانستی بو ئاسان ده کات و کارکردن به و زانسته ی لی دوور ده خاته وه.

* زانستی بی کردهوه سزایه کی خوداییه، هه رچه نده مروّف زانستی زیاد بیت و کردهوهی کهم بیتهوه، ئهوه زیاتر به شهیتان دهچیت، خو ئه گهر زانستی زیادی کرد و کردهوهشی زیادی کرد، ئهوا له په یامبه ران دهچیت.

* زانست ئه قل پاک ده کاتهوه، کردهوهش دهر وون پاک ده کاتهوه، لاوازترین کهس له کاتی ته نگانه و ئاسته نگه کاندانای بی کردار و کردهوه و کاری بی زانسته.

* زانست گه نجینه یه و کردهوه کان ده پیاریزن، زانست زور بووه و کردهوه کهم بووه، هه و اوئاره زوو هاتوو ته ناو زانسته وه ئه مه ویلی کردوون و پاوانه ی له سه ر کردوون و تاجی له قاچدا داناون، جا چوّن شوینه کانیان ده زانیت که هه رگیز کاری بی نه کردوون!

* باشتترین کاتی تاوتوی و گفتوگو و فی کردن چیشه نگاوه، چونکه هیچ شتیک پیش ئه وکاته کاری له دهر وون نه کردووه، ئه وه ده بیته یه کهم رووداوه:

﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْمَرَ النَّاسُ ضَجِيًّا﴾ [طه: ۵۹]

«مووسا وتی: کاتی دیاری کر او مان رۆزی رازاندن هوه بیت له کاتی چیشه نگاودا خالکی کو بکریت هوه.»

* زه کاتی زانست گه یاندنییه تی، وه ک چوّن زه کاتی سامان به خشینییه تی:

﴿وَيَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ [المائدة: ۶۷]

«ئهی پیغه مبه ر (ﷺ) رایگه یه نه (به خه لک) ئه وه ی هینراوته خواره وه بوّت له لایهن پهروه ردگارت هوه ئه گهر وا نه که ی ئه وه راسپی رییه که ی خوات رانه گه یاندووه و به جیت نه هیناوه.»

* گوره ترين به لا و موسيبت زوري زانسته له گهل ههواو ناره زوودا.

* زانست نه گهر تیکهل به ناره زوو کرا، نهوا له نه زانی زیاتر زیان به خاوه نه که ی ده گه یه نیت: ﴿اَفْرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوْنَهُ وَاَصْلَهُ اَللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَّحْتَمَ عَلٰى سَمْعِهِ وَّقَلْبِهِ وَّجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ غِشْوَةً﴾ [الجاثية: ۲۳]

«ئاخو تو نهو که سعت دیوه که ناره زوی خو ی ده پهرست؟ خدا - که ناگای لئ هه بوو- رپی لئ گوړی و گوپچکه و دلپشی موړکرد و لیلای خسته سهر چاوی.»

* زانست ناره زوو یه کی هه یه، نه ویش نه وه یه بو چیژی ده روون فیری بیت، نهک بو سوود گه یانندن به ده روون، له فهرمووده دا هاتوو: «خودایه په نات پئ ده گرم له زانستیک که سوودی نه بیت.»

* نه گهر دواړوژ له دلئ زانایه کدا نه ما، نهوا وای لئ ده کات فه توا له قازانجی دونیای بدات، په یامبه ر (بِسْمِ) ده فهرموویت: «بیگومان خودا زور نه وانهی لا بیزاروه که زانان به دنیا و نه زانن به دواړوژ.»

* مال، سه روه ت و سامان و مولک، ناو و ناوبانگ و په گ و ریشه که سی زانا به رهم ناهینن، زورینه ی نه وان هس که بانگه شه ی زانایه تی ده که ن به جگه له زانست و عیلم خو یان به رزکردوو ه ته وه و خو یان به ودا هه لواسیوه.

* نه گهر مروّف دلئ پر بوو له نه سه ب و پیگه و سامان و ده سه لاتئ، نهوا دلئ به تالّ ده بیت له زانست به نه ندازه ی پر بوونی له شته کانی دیکه.

* پاره و بازرگانی نه گهر تیکه لئ زانست بوون، نهوا ده ی شیوینن و خرابی ده که ن، به تاییه ت زانستی ئاین که شه ریعه ته و زانستی جه سته ش که پزیشکیه.

* کاری زانایان تهنه بلاوکردنه و پاراستنی پهرستشه کان نییه، به لکوو کاریان پاراستنی دیین و چاککردنی دونیایانه. شوعه یب بو چاکسازی کردن له و سته مانه له ساماندا دهیانکرد نیردر بو لای گه له که ی، لووط بو چاکسازی ئاکار و تیکچوونی سروشتی مروقبوونیان نیردر بو لای گه له که ی.

* کاری زانایان چاکسازییه له دینی خه لکی و دونیاشیاندا، ئه گهر به و جوړه نه بوو ئه واپه یامه که ی ته و او نییه، ئیین عه بدولهادی ده لیت: زوړینه ی خه لکی ئیین ته مییه یان خوښ ده ویت، چونکه شه و و روژ وه ستاوه بو خزمه تی خه لکی به زمان و قه له مه که ی.

* په یامی هیچ زانایه ک ته و او نابیت، تا به دادگهری دونیای خه لک به ره و باشی نه بات وه ک چون دینیان به ره و باشی ده بات به قورئان: ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ [الحديد: ۲۵]

«کتیبی (ئاسمانی) و تهرزووی دادمان له گه لدا ناردن بوئه وه ی خه لکی به دادگهری په فتار بکه ن.»

* کاربه دهستی موسلمانان مافی هیه و مافی له سهره، خاوه ن شوورا و قه لایه، دادگهری ئه وه یه زانایان له دهره وه ی قه لاکه ی بوهستن و بهرگری له مافی سهرکرده بکه ن، ههروه ها له ناو سنوور و بهر به سته کانیدا بوهستن تا له ناوه وه بهرگری له خه لک بکه ن تا سته میان لی نه کات.

* ئه گهر زانایان هه لنه ستان به و واجبه ی له سهریانه، ئه و نه زانه کان شوینیان ده گرنه وه و هه له ده که ن، پیش ئه وه ی سهرزه نشتی نه زان بکریت له سهر هه له یه کی پیویسته زانایان ئاگه دار بکرینه وه له سهر که مته رخمییان.

* نابیت زانایان وه لامی داواکاری ئه وانه بده نه وه که ده یانه ویت لایان بدن له گرنگیدانیان به قازانجی خه لکی و سهرخستیان، تهنه سهرقالی فیړکردنیان

بیت، واز له پیشه‌ی په‌یامبه‌ران به‌ینیت که سه‌رخستی سته‌ملیکراوان و چاککردنی باری دونیای خه‌لکی بووه.

* جیگه و پیگه‌ی زانایان به به‌تالی نامینیت‌هوه، خه‌لکی نه‌گه‌ر زانایان به‌دی نه‌کرد له شوینه‌که‌ی نه‌زاتیک داده‌نین، له فهرمووده‌دا هاتووه: «کاتیک که زانایان نه‌مان، خه‌لکی کوومه‌له نه‌زاتیک ده‌که‌نه گه‌وره و زانایان پرسپاری لی ده‌که‌ن و نه‌ویش به نه‌زانی وه‌لامیان ده‌داته‌وه.»

* ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ [یوسف: ۵۵]

«یوسف فهرمووی (به پادشا) له‌سه‌ر خه‌زنه و دارایی زه‌وی (میسر) دا دامن.»

دروسته بو زانایه‌کی به‌رچاو روون داوای لابردنی که‌سیک بکات که به‌جوانی ناتوانیت کاروباری دبین و دونیای خه‌لکی به‌رپوه‌به‌ریت، یوسف داوای سه‌رپه‌رشتی دارایی میسری کرد، نه‌مه‌ش نه‌وه له‌خو ده‌گریت که داوای لابردنی که‌سیک ده‌کات که جوان به‌رپوه‌ی نه‌بردووه.

* خو بی‌ئاگاکردنی زوریک له زانایان له ژیان و کاروباری خه‌لکی، زه‌ویه‌کی گونجاو بو رووان و جیگیربوونی فکره ماددیبه‌کانی وه‌ک عالمانییه‌ت و لیبرالییه‌ت ده‌ره‌خسینیت، چونکه نه‌وانه ده‌بنه جیگه‌وه‌ی ریکخستی دونیای خه‌لکی، کاتیک به‌هو‌ی سته‌مکارانه‌وه خراب ده‌بیت، له‌وانه‌شه سه‌رقالبوونی زانا له ئاست نه‌وه بیته به‌هانه بو نکو‌لیکردن له ده‌ستو‌ردانی زانایانی خواناس له ریکخستی ژیانی خه‌لک و گرینگیپیدانی، نه‌وه‌شی لی دیته نه‌نجام که په‌مزه‌کانی فکری عه‌لمانی بینیان ژینگه‌ی ئیسلام جیا‌بووه‌ته‌وه له‌نیوان هاوه‌لانی دین و هاوه‌لانی دنیا، جا ته‌نیا پتویستیان به‌وه بوو ناوه‌کان دابنین و ته‌واو، به‌بی‌جیا‌کردنه‌وه‌ی کرداره‌کان.

* فهتوا سهرناگرېت له م جوړه سهردهمانه دا، مه گهر به سهر به خو بوونی زانا له بژویو دونیایدا، نهوسا له بازنه ی دامه زران دن و فه سلگردن ده چیته دهره وه و موفتییه کان نه وقاف و مولکیکی تایهت ده یان پاریزیت له وهی گوشاریان لی بکریت.

* له کاتی فهتو ادان پروانه کتیه که نهینی و ئاشکرا وه ک یه ک پی ده زانیت، نه ک له جگه له و زاته پروانیت، شته کان دادپهروه رانه بیوه، راسته که هه موو حه قیک ناوتریت، به لام هه ندیک حه ق هه ن که هه ر ده بیت بو ترین.

* زانایان نابیت بینه پرد و خه لکی به سهریاندا تی بیهرن، نه وان تنها بو هه ق ملکه چ و کزول دهن، هه رچه نده پیچه وانه ی ئاره زوو و حه زه کانیشیان بیت.

* به شیک له پی خلیسکانی زانایان نه وه یه له کاتی نا کوکی هو کوومه ته کانداهه ریه که یان به رگری له سهر کرده که ی خو ی بکات به ناوی خوداوه، به لگه به کتیبه که ی خودا بهیننه وه بو جگه له خودا، مافی ئوممهت کور تبه که نه وه له مافی تاکیک یان هو کوومه تیک.

* زانای کار به چی نه و زانایه یه که نه و مه کروه و ناپه سه ندانه ی سهرنا کیشن بو حه رام، گه وره یان ناکات، به لام نه و موباحانه قورس ده کات که سهر ده کیشیت بو حه رام، زانایان ده روانه سهره تا و دهر نه نجامه کان، به لام که سانی دیکه تنها ده روانه سهره تا کان.

* دروست نییه که سی زانا هیچ بریاریک بدات تا نه و کاته ی به لگه و واقعی کاتی چه سپاندنی به لگه کان ده زانیت، تا له سهر یان بیانچه سپینیت، هو کم و بریاری بی به لگه هه و او ئاره زوو، به لگه به بی چه سپاندن و زانینی واقع هه لیه.

* ټو کهسهی توانای به لگهی ټه حکامه کانی هه بیت به لام هوکاره کانیان نه زانیت، بیگومان ده که وپته ناو هه له وه، ههروه ها ټو کهسهش که هوکاره کان ده زانیت و توانای به لگهی نییه، بیگومان ده که وپته لادانه وه له وه رگرتنی به لگه کان و تووشی ره تکرده وه یان ده بیت.

* مهج نییه هه رکهس پارچه کانی ټامیریک بزانتیت، بتوانیت به یه که وه بیان به ستیتته وه، ټه مهش هاوشیوهی زانسته، مهج نییه ټو کهسهی بابه ته جیاوازه کانی زانی بتوانیت ټو بابه تانه دابه زینتته سه ر واقع و پیشهاته کان.

* به شیک له گومراکردنی زانایان بو ټوممهت ټه وه یه بابه تیکیان بو به ره وا دابنیت به مه رجه وه، له کاتیکدا ده زانیت خه لکی ره وا دانانه که ی وه رده گرن و مه رجه کانی وه لا ده نین.

* قورسترین گومراکردنی زانایان ټه وه یه فه تواکه ی جیا بکاته وه له خراپ به کارهینانی، فه توای هه ق بدات و خه لکی بیکه نه پردیک بو ناهه قی، پیشه وا ټه حمه د ریگری کردوه له وه ی فه تو بو خه لیفه بدات، گوتویه تی: ده ترسم بیته هوکار بو خراپه یه کی دیکه.

* زوریک له و پاشگه زبوونه وانهی زانایان له ټه مرودا که ده بیندریت به هو ی لادانی زانایانه به فه سلکردن و دامه زرانندن، ټه وه ی فه توای به فه رز بوونی نیقاب ده دا له میسر، هه ر ټه وه فه توای بیده بوونی ده رکرد کاتیک به و جوړه داوای لی کرا.

* بیگومان بریاردان له بابه تی ټاینندا به تال و خالی نابیت له تیکه لبوونی ټاره زوو له گه لیدا، ته نانهت له زانا باش و چاکه کاره کانیشدا هه ر روو ده دات، ټه م ټایه ته دواندنه له گه ل په یامبه ر داود: ﴿يَا أَيُّهَا آدَمُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ [ص: ۲۶]

«ئهی داوود بېگومان ئیمه تۆمان کرد به جینشین (بی پیغهمبه رانی پیش خۆت) له زه ویدا که و ابوو تۆش له نیتوان خه لکدا به راستی فه رمانره وایی بکه شوین هه و او ئاره زووات مه که وه با له ریگای خوا لات نه دات، بېگومان ئه وانه ی له ریگای خوا لاده دن و گومرا دهن و سزای سهختیان بو هه یه چونکه روژی لپرسینه وه یان له بیر کردبوو.»

ئمه چ هه و او ئاره زوویه که له سه ر په یامبه ریگ بیت و پاشان چاکه کاریک پاریزراو بیت لئی!

* هیچ وته یه کی نامۆ نابینیت که ئوممه ت پیی تووشی به لا بوو بیت و گه شه ی کردبیت تیا یاندا، ئه و بېگومان به ئاوی سامان و ده سه لات ئاو دراود له سه ر زه ی ئاره زووات. گه شه ناکات به و س دانه یه نه بیت.

* هه رکه س فه توای ناهه قی و باتل بو خه لکی بدات، ئه و ته وه ی لئ وه رناگیریت تا هه ق بو ئه و که سانه روون نه کاته وه که به هۆیه وه له ری لایانداود و گومرا بوون، چونکه خودا له پاش نه فرینکردنی ئه وانه ی فه توای باتل و ناهه قی ده دن ده فه رموویت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا﴾ [البقرة: ۱۶۰]

«مه گه ر ئه وانه ی که په شیمان بووبنه وه و کرده وه ی باشیان کردبیت و (ئه وه ی شار دبوویانه وه) ئاشکرایان کردبیت.»

* له قورسترین ئه رکه کانی نه فس ئه وه یه وه لامی فه توایه کی هه له بده یه ود که له ئاکاریه وه دیاربیت هه و او ئاره زوو و بازرگانی کردن به دینه وه به سه ری دا زاله، له کاتیکدا خه لکی وا وه ری بگرن که رایه کی هه لئو و لاوی نییه ت پاکیه. تۆش شتانیکی تیدا ده بینیت که ئه وان نابینن.

* هه موو ئه و شتانه ی زانایان بریاری له سهر ده دهن به ئیجتهاد هه ژمار ناکریت که خاوه نه که ی پاداشتی له سهر وه برگریتته وه، به لکوو ئه و موجته هیده پاداشت وه رده گریت که ته واو هه ول و ماندوو بوونی گه رده خات له کاتی نه بوونی ده قدا، مه رج نییه هه موو موجته هیدیگ ئیجتهاد بکات، له وانه یه په له بکات یاخود شلگیری بکات و له باتی پاداشت تاوانی بو بنوو سریت.

* که سانی ئاسایی و نه شاره زا له به رانه بر حه قیقه ت و راستیدا وه ک نابینا وان له سهر ریگه، وه ک چۆن که سی نابینا دهستی دریز ده کات و هه ول ده دات که سیگ بدوزیتته وه دهستی بگریت، ئاوه هاش ده بیت بگریت ئه قلی بو که سیگ دریز بکات و هیدایه تی بدات.

* مرؤف زور خو پاریزی ده کات له هه لبراردنی پزیشکدا بو جهسته ی، به لام شلگیری ده کات له هه لبراردنی وته ی زانایان بو دینه که ی، شوینکه وتنی ئاسانکارییه کانی پزیشکان جهسته خراپ ده کات وه ک چۆن شوینکه وتنی ئاسانکارییه کانی زانایان دین خراپ ده کات.

* پیویسته پرساری دونیانه ویستی و خو پاریزی له زانایان بکریت. ئیین عومه ر گوئی له پیاویک بوو ده یگوت: ئه وانه له کوپن که دنیا نه ویستن و روویان کردووه ته دواپوژ؟ گوپی په یامبه ر و ئه بوبه کر و عومه ریان نیشان دا، گوتی له باره ی ئه وانه وه پپرسه.

ههق، نیشانه گانی و دوژمنایه تییه گانی

* ده تواندریت دهست و پییه کان کۆت و بهند بکرین، به لام ناتواندریت ری له چاوه کان بگریت له دیتنی ههق و زمانیش له دهربرینی راستی: ﴿لَا أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿۸﴾ وَ لِسَانًا وَ شَفَتَيْنِ ﴿۹﴾ وَ هَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿۱۰﴾﴾ [البلد: ۸-۹-۱۰]

«ئایا دوو چاومان نه داوه تی؟ ههروه ها زمانیک و دوو لیومان پی نه داوه؟ ری چاک و خرابیشمان نیشان نه داوه؟»

* ههق له خودی خۆیدا دیاره پیش ئه وهی بگات به نهفس، به لام ئه گهر چووه نه فسه وه، ملکه چی ئاره زووی دهکات و دهیشیوتییت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ [یوسف: ۵۳]

«به راستی نهفس زۆر فه مانده ره به خراپه بیجگه لهو نهفسه ی پهروه ردگارم په حمی پی کرد بییت.»

* ههق هیچ که سیک نانسیت، به لام پیویسته هه مووان ههق بناسن.

* ههق هیچ که سیک نانسیت، به لام پیویسته هه موو کهس ههق بناسیت. ئه قله کان له دهوری ههق ده سوورینه وه به راستگۆ و درۆزنه وه، هه مووانیش بانگه شهی ده کهن.

* ههق خاوه نه کهی بهرز ده کاته وه و ئاره زووش دای ده به زینیت: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَئِنَّهَا أَخْلَدَتْ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ﴾ [الأعراف: ۱۷۶]

«ئه گهر بمانویستایه بهو ئایه تانه پلهیمان بهرز ده کرده وه به لام ئه و خۆی نووساند به زهوییه وه و دوا ی ئاره زووی خۆی کهوت.»

* هه ق له خودی خویدا به هیزه، ئه گهر شوینی وتووژی بو بکه نه وه، هه ق شکستی به سهر نایه ت ئه گهر دهنگی کپ نه کریت، یان به که موکوریه وه دهرنه که ویت له رووی ناهه قیه کی ته واودا.

* حه ق و راستی په یوه ست نییه به کاته وه، به تیپه ربوونی کاتیش کون نابیت، حه ق جیگیره وخه لکین به ره و پیری ده چن یان لیتی دوورده که ونه وه. حه ق کاتیک کون ده بیت، واتای ئه وه ناگه یه نیت بوچوونه نوییه که ی تۆ شایسته تره و له پیشتر بیت لیتی.

* لا رییان خویمان له حه ق لا ده دن بوئه وه ی خویمان به کونه په ره سته یه وه هه لئه واسن، که چی گیروده ی نویگه ری ده بن به هوی نوپوونیه وه، نویگه رییه که ی ئه وانیش بو دوا ی خویمان کونه، حه قیش جیگیره و په یوه ست نییه به کاته وه.

* زور جار حه ق له سهرده مانیکدا ئاوا ده بیت، وه کوو بانگه وازی په یامبه رانی پیش په یامبه ر (محمد ﷺ)، هه رکه سیکیش به ره له ستی حه ق بکات به کار و کرده وه ی خه لکی و گه لان و باوو باپیران، ئه وا به لگه که ی هه مان به لگه ی گه لانی دژ به په یامبه رانه.

* حه ق په چه له ک و په گوریشه نانسیت، هیچ شار و دیهاتیکیش پیروز ناکات، به لکوو مروف ده بیت له حه ق بگه ریچ، حه ق له دوا ی مروقه کان ناگه پریت، له ریوایه تدا هاتووه: حکمه ت و دانایی ونبووی پرواداره.

* حه ق به په چه له ک نانسریت هه رچه نده به رزیش بیت، ئه وه تا وه چه ی پیغه مبه ر ابراهیم که سانی سته م کاری تیداهه بوون. ﴿قَالَ اِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ [البقرة: ۱۲۴]

» (خوا) فه رمووی: بیگومان من تۆ ده که م به پیشه وای خه لکی (ئیبراهیم) وتی: له نه وه شم ئکه یه ت؟ (به پیشه وای) فه رمووی: پیغه مبه رییتی من ناگات به سته مکاران.»

* حەق ناگه پښتووه، به لام زور جار پهروه دگارمان دواى ئه خات، له پيشى رووداو و به لاگه ليک دائه نيت، تاكوو بگاته ئهوپه ر بههيزى و له دلاندا جيگير بييت.

* حەق پالناداته ستايش و سهركونهى خه لكيبه وه، به لكوو مانايه كه خوئ به خوئ راوه ستاوه.

* كات و سهردهم حەق ناگورن، حەقيش له چهرخى دابونه ريتى خه لكيدا ناسوورپښتووه، ئه گه ر وابووبا، ئهوا دابونه ريته جياواز و دژبه يه كانى گه لانمان كوډه كرده وه و حەقمان تيدا بهرجهسته ده كرد، جهسته يه كى وا شيواوى لى دهرده چوو پهروه دگار دروستى نه كرد بييت.

* دهوله مهندي، هه ژارى، تهن دروستى، نه خوئشى، ترس و ئه مينى، ئه مانه كوومه له هوكارى كن دهنه هوئى گورپنى دهروون، بهو هوئبه وه بوچوونه كانيش ده گوردرين. هەق له خودى خوئدا په يوه ست نيبه به هيچ هوكارى كى گورانه وه.

* مروف كارى گه ر ده بييت به بوچوونى كه سانى ديكه، چونكه سه رسام بووه به مال و سامان و پيگه و جوانبيان، ئه مانه شتانيكى جياوازن له هەق، به لام فكره كان له ئه قلدا ده چينن، كه م كهس هه يه هەق له كارتيكه ره كانى جيا بكاته وه.

* مانه وه له سه ر فكرى ك زور ده گمهنه، مروف ئه گه ر دهوله مهندي بوو، پاشان هه ژار كهوت، ده گورپت. ئه گه ر كاربه ده ست بوو، پاشان لابرا ده گورپت. به ئه ندازه ي گورانكاريبه كانى له بهرز و نزمبوونى فكرى ده گورپت، هەق بوونى هه يه، به لام هه واوئاره زوو پالى پتوه دهنيت.

* زورپك له خه لكى فكره كانيان ده گورن به گورانى پيگه ي كوومه لايه تيبان له دونيادا، چونكه هه قيان له سه ر شيوه ي قازانجى خوئان داناوه به بن ئه وه ي هه ستى پى بكن، هەق جيگيره و خه لكى به دهريدا ده سوورپښنه وه، نه ك هەق به دهرى خه لكدا بسوورپښنه وه.

* هه نديک هه ق تاله نه گهر خوټ نه تچه شتووه (کارت پښ نه کردووه)، نهوا مهیده به که سانی دیکهش بیچه ژن.

* هه ق ناوه پوک و ناوه نديکی هه یه نه گهر له ناویدا نه بوویت، نهوا لایه کان و قهراغه کانی به یه کسانی نابینیت وهک نه وهی خودا دهیه ویت، کاربه دهست و خه لک و نه فس، نه گهر له پشت هه کامیکیان بوه ستیت، ستم لهوی دیکه یان ده که یت.

* زیره کی نه وهیه که هه ق به وردی و وه کوو خوئی بناسیت، پاکیش نه وهیه که هه ق هه لېږی به سهر رای هه موو هاوړی و که سه نزیکه کانتدا.

* هیز و سامان هه ق دروست ناکه ن به لکوو ویستراو یان بیزاوی ده که ن جا کاتیک که نه مان، دل ده گه رپته وه بو هه ق: ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾ [الأنفال: ۶۳]

«نه گهر به ختت هه رچی له زه ویدا هه یه، هوگریت نه ده خسته نیوان دله کانیانه وه، به لام خوا هوگریتی خسته نیوانیانه وه.»

* گه وره ترین هه ق قورسترینه له سهر نه فس، قورسترین هه قیش له سهر نه فس - له کاتی دان دانان به هه له ی نه فسدا- رپگریکردنی خراپه کاریکه که مروف ته ماعی پیی هه بیت و لپی بترسیت.

* نهو که سه ی مه زنترین شوینه وار و کاریگه ریی هه یه، نزیکتیرینه له هه قه وه، وهک چوڼ نه وهی دريژترین سیبه ری هه یه، نزیکتیرینیانه له روښناییه وه. نهو که سه ی هیچ نوور و روښناییه کی نییه، نهوا هیچ سیبه ریکی ناپیت، بو خوئی ده ژبیټ و بو خوئی ده مریت.

* زورینه ی نه وانهی شوینی هه ق ده که ون لاوه تازه پیگه یشتووه کانن، به لام گه وره کان که له ره ق و سهر که شی ده که ن بو نه وهی له باو باپیرانیانه وه بو یان جی

ماوه: ﴿فَمَا أَمَرَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتَهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾
[يونس: ۸۳]

«جا (له سهره تاوه) پروای نه هیئا به موسا چهند گه نجیک نه بیت له گه له که ی به هو ی ترس و بیمیان له فیرعه ون و پیاوماقوول و گه وره کانیا ن نه وه ک بیانگپریتته وه بو بیدینی.

* هه ندیک له خه لکی شوین هه ق ده که ون، چونکه ئه وه ی ویستوو یانه به ده ستی بهین له باتلدا به ده ستیان نه هیئا وه.

* خه لکی له سهر هه ق یان له سهر ناهه قی کو ببنه وه، به هر شیوه یه ک بیت هیچ کو مه لیکیا ن پاریزراو نابن له ستایش و ره خنه، که مینه یه ک سهرزه نشت بکری ن له سهر هه ق، باشتره له زوریک له سهر ناهه قی و باتل ستایش بکری ن.

* که مینه یه کی جیگیر له سهر هه ق، نه ک زورینه یه ک له سهر باتل: ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْحَبِيبُ وَالظَّيْبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْحَبِيبِ﴾ [المائدة: ۱۰۰]

«ئهی پیغه مبه ر (ﷺ) پیا ن بلن: پیس و پاک یه کسان نین، هه رچهند زوری نتی ئه و پیسه سهرنجی راکیشابیت.»

* لیکترا زانی خه لکی له سهر هه ق باشتره له کو کردنه وه یان له سهر باتل و ناهه قی: ﴿وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلَىٰ ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنْ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُوْنَ﴾ [النمل: ۴۵]

«سویند به خوا ناردمان بو گه لی سه موود بریا ن سالح پیغه مبه ر (علیه السلام) پیی وتن) که خوا بپه رستن که چی ئه وان بوونه دوو کو مه لی دژ به یه ک.»

په یامبه ر سالح به ئیمان و باوه ر جیاوازی تیخستن.

* ته نيا ټو که سانه له کوټاييه کان ترسيان هه يه که گومانيان له سهره تاکانيان هه يه، ټه وهی د لنييايه له سهره تاي که له سهر هه قه له چي ده ترسيټ؟! زور يک له خه لکی ټاواتي مردن ناخوازن له سهر ټو رپيازه ی له سهری دهرؤن «چونکه خوښيان گومانيان ليی هه يه».

* که سی د لسؤز گرنگی به کوټاييه کان ده دات، ټه وانهی له سهر ناهه قين گرنگی به سهره تاکان ده دن، هه رچهنده چاو بو دوورتر بروانیت ټهوا پييه کان باشر ده چه سپين.

* ټه گهر سهره تاکان به ټاره زوويه کی شاراهه تيکه ل بکريت، ټهوا ترسناکی کوټاييه کان له ټه قل ده شاردریته وه، هه رچهنده مروف نه زان بيت به کوټاييه کان ټه وه ندهش بویر ده بيت له سهره تاکان.

* هه ق ناپيکريت ته نها به دوو تير نه بيت: زانست و يه کلابونه وه.

* به لگه کان دابيرينه له دهربره کانيان ههروه ها له زوری و که می شوينکه وتوواني و دابيرينه له په ستانی واقع و ټاره زووی نه فس، به ته نها له گه لياندا به و خودا سييه متانه. ټه وکات هه ق له ناهه قی و باتل جيا ده که يته وه.

* ناگه يت به هه ق ټه گهر نه زانیت يه که م دوژمنت هه و او ټاره زووی خوټه:

﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ [النساء: ۷۹]

«هه ر خراپه يه ک تووش بوو، ټه وه له خوټه وه يه.»

* مروف هه نديک جار هه قی خوښ ده ویت، به لام ناتوانیت وه ريبگريت،

به هو ی تاوانتيکه وه که ټه نجامی داوه: ﴿وَأَعْلَوْا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾

[الأنفال: ۲۴]

«چاکیش بزنان که بيگومان خوا ده توانیت له نيوان مروف و دلیدا له مپهر

دانیت و نه هيتيت تووشی هيچ خير و چا که يه ک بيت.»

ئەبوو تالیب بەردەوام پارێزگاری له باوەرداران دەکرد و لەدەوری باوەر بوو، بەلام نەیتوانی شایه تومانی بهیئت.

* روو بکەرە هەق، دەی بینیت هەرچەندە دووریش بیت، ئەگەر پستی تۆ بکەیت، ئەوا نای بینیت هەرچەندە لای پاژنە قاچەکانیشت بیت. روو بکەرە هەق، رووت تۆ دەکات.

* هەرکەس روو بکاتە هەق، دەبینیت هەرچەندە دووریش بیت لێی، هەرکەسێک پستی تۆ بکات، نایبینیت ئەگەر لەلای پاژنەپێهەکانیشی بیت. هەرکەسێک بەدوای حەقدا بگەرێت دەیدۆزێتەوه: ﴿ثَوَّلُوْا عَلَیْمَ اللّٰهِ فِیْهِمْ خَیْرًا لَّا سَمْعَهُمْ﴾ [الأنفال: ۳۲]

«خۆ ئەگەر خوا خێری تیدا بەدی بکردنایە، کاریکی دەکرد که وشە ی هەق و ئامۆزگاریه کانی قورئان ببیسن.»

* ئەگەر ویستت حەق بناسی بەبێ خەوش و لایەنگیری بۆ هیچ کەسێک، ئەوا خۆت بخەرە ئەم تەنگانەیهی فیرعه و نهوه: ﴿ثَوَّلُوْا جَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ [يونس: ۹۰]

«تا ئەوساتە خەریک بوو بخنکیت و نوقم ببیت، ئەوسا وتی: وا بروام هینا که بەدەر لەو خوایه نەوه کانی ئیسرائیل پروایان پێ. هیناوه هیچ پەرستراویکی تر نییه شیایوی پەرستن بیت.»

* ئەو کەسه حەق ناناسیت که خۆی نەناسیبت. ئەگەر نەفست بەرزکردەوه بۆ سهرووی حەقی خۆی ئەوه خۆبەگەرەزان دەبیت و هەق بەسووک دەزانیت، ئەگەر له ژیر حەقی خۆی دایبیت زهلیل ده بیت بۆ باتل.

* سهرلیشیوان له پیکانی حه قدا نیشانه یه له سهر زالوونی شهیتان به سهر کهسی سهرلیشیواودا: ﴿كَأَلَيْهِ اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ﴾ «وه کو کهسیک که شه یاتینی هه لیخه له تاندییت و چه واشه و سهرگردان بووییت و له زه ویددا بسووریته وه.»

یادی خوا شهیتان دوور ده خاته وه و دوورخستنه وه ی شهیتانیش سهرگردانی دوور ده خاته وه.

* خه لکی ده یانه ویت بگه ن به هه ق ئه گهر ترسی سته مکاران نه بییت، ئه مهش له کاتی هه لبراردنه کانی گهلاندا ده رده که ویت: ﴿فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةً مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾ «جا له سهره تاوه چند تازه لاویکی هۆزه که ی نه بییت بروایان به مووسا نه هینا له ترسی فیرعه ون و پیاوه گه وره کانیان که سزایان بدن و له و ئایینه به زور وهریان گیرن.»

* شوینکه وتنی هه ق ئاسانه له و کاته ی خاوه ن هیزه و خه لکی خو شه ویستیان بو ی هه یه، به لام خورگری له کاتی لادان لئی و لاوازیدا قورسه و ئه مهش ته نیا بو ده گمه نه کانه: ﴿إِلَّا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَل﴾ «چوونیه ک نین ئه و که سه تان که پیش ففتح و نازادکردنی مه که که مال و دارایی خو ی به خت کردووه و له گه ل دوزمنانی خوادا جهنگاوه، له گه ل ئه وانه ی تردا که پاش ففتحی مه که که دین و مال و دارایی خو یان به خت ده که ن.»

* شوینکه وتنی حه ق له کاتی لاوازوونیدا گه وره تره له شوینکه وتنی له کاتی به هیزیدا، چونکه هیز هه بیه تیکی هه یه که حه قیقه ت ده شارپته وه له عه قله کان، ﴿إِلَّا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَل أُولَئِكَ أَكْبَرُ دَرَجَةً﴾ «بیگومان چوونیه ک نین ئه وانه تان که پیش رزگاری مه که که، یا خود پیش سهرکه وتن، مال و سامانی به خشیه و جهنگاوه، چونکه ئه وانه پله و پایه یان زور به رزتره له وانه ی دیکه.»

* تاقیکردنه و هیه کی قورسه له سهر ههق بمینی له کاتیکدا خه لک وازی لیده هینن، له وهش قورستر ئه وهیه که بچيته ناو حه قه وه له کاتیکدا خه لک خه ریکن لئی دینه دهره وه.

* سه عاتیک ئارام گرتن له سهر ههق له و ساتانه ی به تهنه ای، گه وره تره له سالیک ئارام گرتن له سهر ههق که خه لکیت له گه لدا بیت.

* مروّف ههولّ ده دات له ههق تیگات و ناتوانیت، له وه گه وره تر ئه و که سه یه که سه یری ههق ده کات و به باتلّ تیی ده گات، ده ست به هه موو هۆکاریکه وه ده گرت و به دیه پنه ر له بیر ده کات: ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ «چاکیش بزائن که بیگومان خوا ده توانیت له نیوان مروّف و دلیدا له مپه ر دانیت.»

* کاروباری ئه قلّ به راستی سه یره سته م له حه قیقه ت ده کات له به ره ئه وه ی لئی تینه گه یشتوو! ئه گه ر لئی تیگه یشت ده ستریزئی ده کاته سه ر ئه وه ی که لئی تینه گه یشتوو، له کاتیکدا کلیلی قفلی تیگه یشتن له لای خوای گه وره یه، با داوای لی بکات، چونکه هه ر ئه و به خشه ر و ریگره.

* هه ندیک له حه قیقه ته کان بو تیگه یشتن پیوستیان به وردبینی و تیپرامانیکی دریزه، وه ک ئه و که سه ی سه عاتیک ورد ده بیته وه له مانگی نوئی له ئاسماندا پاشان ده ببینیت، به تیگه یشتنی تاکیک ئوممه ت به ناههق به رۆژوو ده بیت یان رۆژوو ده شکینیت به حهق.

* باتلّ لووتکه ی هیه وه کو لووتکه ی شاخ، که ئه و لووتکه یه له هه مووی ئازاره خشته ر، به لام کاته که ی کورته و هاتنه خواره وه یه کی خیرای به دوادا دیت، جا سه رکه وتن بو ئه وپه ری باتلّ وه کوو دابه زین نیبه لییه وه.

* هیز باتل ناچه سپینیت له زهویدا، به لکوو هه لیده واسیت جا هه رکاتیک ئه و هیزه نه ما، باتله کهش ده که ویت.

* هه ق کاتیکی تایبه تی هه یه و باتل کاتیکی تایبه تی هه یه، جا باشترینی خه لکی ئه وانه ن که شوین هه ق ده که ون له کاتی لاوازی هه قدا، ههروه ها خراپترینی خه لکی ئه وانه ن که شوینی باتل ده که ون له کاتی لاوازی باتلدا. ئاسانترین شت شوینکه وتنی هه قه کاتیک به هیز بیت و وازه یانه له باتل کاتیک که لاوازه.

* هه رکاتیک ده نگی باتل تیایدا سه رکه ویت به سه ر هه قدا، هه ندیک له ئه هلی هه ق خوین ده خه نه ناوه نده وه بوئه وه ی له نیوان هه ق و باتلدا بووه ستن و ئه مهش له بهر لاوازیانه یان دووروویان. پاشان که باتل رووخا، ده گه رینه وه.

* نه فس ئه گه ر باتل و ناهه قی تیکه ل بوو، ئه وا رقی له هه ق ده بیت و لپی راده کات، جا پیویستی به بویری و ئارامگرتنه تاکوو نیشه جی ده بیت، په یامبه ری خودا (ﷺ) به که سیکی فه رموو: «موسلمان به» وتی: "حه زم لپی نییه؟! فه رموو: «موسلمان به ئه گه ر هه زیش لپی نه بی»

* هه ندیک جار نه فس چالاک ده بیت له سه ر باتل و بیتاقه ت ده بیت له هه ق، شافیعی ده لیت: پیره میردیکم دییت ته مه نی ۹۰ سال ده بوو روزه که هه مووی به پیه تی ده سوورایه وه و خه لکی فیری مؤسیقا و گورانی ده کرد، به لام کاتی نویژ به دانیشتنه وه نویژی ده کرد.

* باتل ناگات به دل، تاکوو به فیل به رگی هه قی به به ردا نه کریت: ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۴۲]

«به زانینه وه راستی له گه ل درو تیکه ل مه که ن و راستی مه شارنه وه.»

* زور کهم ههواوئاره زوو له گهل ههق له دهرووندا کؤده بيتهوه، ئه گهر ههواوئاره زووت له لايهک بهدى کرد، ئهوا بزانه ههق له لايهک هى ديكه يه: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ [النازعات: ۴۰]

«بهلام ئهوهى له پايه و شكوى پهروهردگارى ترسابييت و حيسابى بو کردبييت و جلوهوى نهفسى گرتبيتهوه له هه موو ههواوههوهس و ئاره زوو يهكى نادروست ...»

* ئه گهر ههق تهنها بوو لهرووى دلدا، ئهوا بيگومان دهچيته ناو دلوه، بويه شهونويژ و قورئان خویندنى شهو وادهکهن مروف زياتر کارىگهتر بيت به کارتیکه رهکان: ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾ [المزمل: ۶]

«بهراستى شهو بيدارى و گفتوگو و پارانهوه و رازونياز له گهل پهروهردگارى زور کارىگهتره لهسهر شانى نويژکار له نويژى رۆژ، چونکه شهو کاتى خهوو چهوانهويه و بو خویندنى قورئانىش لهبارتره.»

* ئهوه کهسهى دهروانيته زانستى کهلام و دلى نهخوشه، ئهوا ئهوهى له گهل نهخوشيه کهيدا گونجاوه وهرى دهگريت، چونکه تهنها دل راست و پاک و دوور له گومانهکان سوود له ههق وهردهگرن.

* ئهوه کهسه له حهق ناگات وهکوو خوى که پيسى باتل و ناههقى گهرايى له ميشکيدا ههبيت تا خوى پاک نهکاتهوه لى، وهک چوون دهميک چيژى ئاو ناکات که تاميکى ديكهى تيداييت، بيروبوچوونهکان وهکوو مادده وان گهر تيکهل بوون و دهره نجامه کانيشيان کارىگهر دهن.

* ههواوئاره زوو وهک بيهوشکهر و ئارهق وايه بو ئهقل، کوپرى دهکات له ديتنى ههق و سهرگهردانى دهکات و له تاريکايى بوچوون و فکرهکاندا ويلى دهکات: ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى﴾ [طه: ۱۶]

«نه په پلایت نهو که سانه ی که باوه ریان به قیامت نییه و شوینی ئاره زووی خوین که وتوون، (له و راستییه) ویلت بکن، چونکه ئه وسا تیا ده چیت و زهره ده که بیت.»

* مروّف له هه ق لانا دات ته نها به هوی هه او ئاره زووه نه بیت، به ئه ندازه ی هه او ئاره زووی له هه ق لاده دات جا به لای راست یان چه پدا: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [ص: ۲۶]

«که و ابوو توش له نتيوان خه لکدا به راستی فه رمانره وایی بکه، شوین هه او ئاره زووات مه که وه با له ریگای خوا لات نه دات.»

* هه رکه س حوکمیکی خودا به هوی هه او ئاره زووی هه په بکاته وه، ئه و بویر ده بیت له سه ر په تکر دنه وه ی حوکمیکی دیکه ی هاوشی وه ی، چونکه هه او ئاره زووه نه خوشییه کی گواستراوه ی دلّه که به هه موو ئه و فکر و بوچوونانه ده گوازریته وه که به ریان ده که ویت، به ناو فکره کاندای بلاو ده بیته وه وه ک چون نه خوشی به جه سته دای بلاو ده بیته وه.

* که سانی خاوه ن هه او ئاره زووه بیرکردنه وه و تیرامانی زیاتر ده بیته هوی زیاتر لادانیان، ئه گه ره داری بوو له ئاره زوو، ته نها که میک تیرامان و بیرکردنه وه ی به سه: ﴿إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿۱۸﴾ فُقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿۲۱﴾﴾ [المدثر: ۱۸-۱۹-۲۰-۲۱]

«ئو هه راما و هه لیسه نگانده ده که به کوشته چی چونی هه لسه نگانده دووباره به کوشته چیت چونی لیکدا وه ته وه. له پاشان ته ماشایه کی کرد.»

* تیرامان و بیرکردنه وه هه رچه نده دریز بیت، جگه له گومرای و لادان هیچی دیکه بو خاوه ن ئاره زوو زیاد ناکات: ﴿إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿۱۸﴾ فُقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿۲۱﴾﴾ [المدثر: ۱۸-۱۹-۲۰-۲۱]

«ئەو هەر راما و هەلپسەنگاند. دەک بەکوشت چۆن چۆنی هەلسەنگاند. دووبارە بەکوشت چیت چۆنی لیکداووتەوه. لەپاشان تەماشایەکی کرد.»

* زۆر تەماشاکردنی بەلگەکان بەردەوام ناتگەیهنن بە هەق، ئەگەر هەواوئارەزوو لەگەڵ تێپارمانەکەدا بوو، ئەوا کۆمەلە ئەشکەوت و بۆشاییەکی خەيالی دەدۆزیتەوه لە بەلگەکاندا. ئەگەر کەسەکە دوورکەوتەوه لە هەواوئارەزوو، ئەوا بچووکتەین تێپارمانی بەسە.

* دلّ وەک ئاوینە وایە، بەرانبەرەکە ی هەلناگێریتەوه، کەموکورتییەکی تێدابی جوان نیشانی بدات، دلّت پاک بکەوه لە هەواوئارەزوو وەک چۆن ئاوینە پاک دەکەیتەوه لە تەم و تەلخی، ئەوکات هەق بەروونی دەبینیت: [وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ] «بەلکوو ئەو دلانە کوێر دەبن و هیزی دەرککردنیان نامینیت.»

* عه قلّ تەرازوو، نابیت کێشانە ی پێ بکە ی لەکاتیکیدا تەرازوو کە لارە و پارسەنگە، کەواتە هەردوو لاکانی خالی بکەوه لە هەموو خەوش و ئارەزووییک تاکوو دەرئەنجامەکانی راست دەرچیت.

* نەفس هەواوئارەزووی ئاشکرا و نەینی هەیه و مروّف لە راستی لادەدات بە ئەندازە ی حەزی بۆ ئارەزوو کە ی، لە فەرموودەدا هاتوو: «بیع دینه بعرض من الدنيا» واتە: «دینه کە ی دەفرۆشیت بە کالایەکی کەم لە دنیا.»

ئەنەس فەرمووی: "رأينا من باع دینه بدرهم." واتە: "کەسانی وامان بینی دینه کە ی بە دره مێک فرۆشت."

* ئەگەر هەواوئارەزوو زال بوو بەسەر مروّفدا، ئەوا وای لێ دەکات نەتوانیت کردەوه کانی جیا بکاتەوه، ئەوانە ی بۆ خودا ئەنجامی داوه لەوانە ی بۆ ئارەزووی خۆی کردوو یەتی.

* له نیشانه‌کانی ته‌وفیق نه‌دانی خوا بۆ مروّف ئه‌وه‌یه که خدا دووری ده‌خاته‌وه له هه‌ق و قورسی ده‌کات له‌سه‌ری تاوه‌کوو سستی ده‌کات له وه‌رگرتنی هه‌ق: ﴿وَأَلَكِنَّ كَرِهَ اللَّهُ آثِمَاتِهِمْ فَتَبَّطَهُمْ وَقِيلَ أَفَعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ [التوبة: ۴۶]

«به‌لام خوا ده‌رچوونی ئه‌وانی پێ ناخۆش بوو بۆیه (خوا) خاوی کردنه‌وه (له ده‌رچوون بۆ جهاد) پێیان و ترا دانیشن له‌گه‌ڵ جیماواندا.»

* هه‌ندیک له‌حه‌ق قورسه له‌سه‌ر نه‌فس، تا‌کوو هه‌ق قورستر بێت له‌سه‌ر نه‌فس، پادا‌ستی گه‌وره‌تر ده‌بێت لای خودای گه‌وره‌.

* زۆریک له‌وانه‌ی هه‌ق به‌ درۆ داده‌نین کاتیان ته‌رخان نه‌کردوو بۆ عه‌قلیان تا تێرامان بکات، خێرا به‌درۆی ده‌خه‌نه‌وه، جا له‌سه‌ریان قورسه که بگه‌رینه‌وه بۆهه‌ق به‌هۆی خۆبه‌زلزانیانه‌وه: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلَمِهِ، وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ [يونس: ۳۹]

«نه‌خێر ئه‌وان شتیک به‌ درۆ ده‌زانن که هه‌چی لێ تینه‌گه‌یون و بۆشیان لیک نه‌دراوه‌ته‌وه.»

* په‌له‌کردن رێگری له‌عه‌قل ده‌کات له‌ تێرامانی به‌لگه‌کان، به‌هۆیه‌وه قه‌ناعه‌تی به‌رانبه‌ر به‌لگه‌کان لاواز ده‌بێت، بۆیه هه‌ندێجار رووده‌دات ته‌نها یه‌ک به‌لگه‌ لای که‌سێک جێی باوه‌ره و که‌سێکی دیکه باوه‌ری پێ نابێت: ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأَرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ [الأنبياء: ۳۷] «سروستی ئینسان له‌سه‌ر په‌له‌کردن به‌دیه‌تێراوه و به‌زوویی تۆله‌ی خۆمتان نیشان ده‌ده‌م که‌واته په‌له مه‌که‌ن.»

* دژایه‌تی حه‌ق ده‌که‌ن له‌کاتی‌کدا که‌ لێی ورد نه‌بوونه‌ته‌وه، وه‌کوو دژایه‌تی کردنیک بۆ هه‌لگرانی و رقلیبوونه‌وه‌یه‌ک لێیان: ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِاللَّيْلِ آمَنُكُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ [الأعراف: ۷۶]

* دژايه تى هه ق ده کهن له کاتيکدا تيرامانيان تيدا نه کردووه، به لکوو تهنها به هوى خو به گوره زانى و ريگرى له هه لگره کاني هه ق ده کهن.

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ «ئوانه ي خويان بهزل ده زانى وتيان: ده سا بزنان! ئه و په يامه ي ئيوه بروتان هيناوه پي، ئيمه ئينكارى و حاشا لى ده کهن.»

عه قله کان تيکده چن ئه گهر هه واو ئاره زوو ئاراسته يان بکات.

* زورپک له خه لکى ده خو پينه وه، به لام ورد نابنه وه و تيرامان ناکه ن، جا بيبه ش دهن له هه ق به هوى خيرا تپه رينيان به سهر به لگه کاندا، ههر به مه ش هاوبه شدانه ران گومرا بوون و خوداى گه وره لومه ي کردن: ﴿أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾ [المؤمنون: ۶۸]

«ئاخو ئه وان تينه فکران له م گوفتاره، واته: له قورئان.»

* پتويسته راستى به چاوى خوت بينى، به لام نه فس واده کات بينين به لايدا خيرا تپه رپت و بيشارپته وه، چونکه پپچه وانه ي هه واو ئاره زوى ده کات. مافى خو ي به حه ق بده له تيرامان، راستى ده بينيت.

* هه رکه سيک رقى له حه ق بيت، پيش ئه وه ي به لگه کاني بيستيت، سوودى لى نابيتت: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ﴾ [هود: ۲۸]

«نوو و تى: ئه ي گه له که م هه وا لم بده نى ئه گهر من به لگه ي ئاشکرام هه بيت له لاي په روه ردگارمه وه په حمه تىکى پى به خشيم له لايه ن خو يه وه به لام ئه وه له ئيوه شاردرابيتته وه و به زور پابه ندتان بکه ين پتبه وه له کاتيکدا ئيوه حه زى لى ناکه ن.»

* عه قل له به لگه ورد ده بیته وه، نه فسیش سه رقالی ده کات به قسه کهر و شیوه یی و وه سفی تا وه کوو دوور که و بیته وه و ورد نه بیته وه: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَخِذُواكَ إِلَّا هُزُوا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ [الفرقان: ۴۱]

«ئوانه که تو ده بینن، هیچ ریز و پایه یه کت بو قایه ل نابینن، به لکوو ده تکه نه گالته جار و ده لئین: ئا ئه مه یه خوا کردوویه به په یامبه ر و په وانهی کردووه؟»

* له هه ق راده کهن چونکه راهاتوون له سه ر باتل، وه کوو چاو چون راده کات له رووناکي کاتیک به تاریکی راهات: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ [الزمر: ۴۵]

«کاتیک ناوی خوا ببریت، دلئ ئوانه که بر وایان به روژی دوايي نییه دیته وه یه ک و پر ده بیت له رق و کینه!»

* تۆمه ت مه ده پال هه ق، له بهر ئه وه ی دلئ لئی راده کات، ئه و دلئ ی نو قوم بووه له گومر اییدا، له رو شنایی هه ق راده کات، وه ک چاویکی نو قوم بوو له تاریکیدا که له رووناکي خوړ راده کات، که واته دلئ هوگری هه ق بکه، رادیت له سه ر ئه و هه قه.

* هه ر کهس خو ی راهینا بیت له سه ر وه رنه گرتنی هه ق، ئه و لئی تینا گات ئه گه ر هه موو روژی کیش گو ی بیستی بیت: ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الْأَعْمَىٰ وَلَوْ كَانَ أَوْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ [یونس: ۴۲]

«کافران کهسی وایان هه یه گویت لئ ده گرن (که قورئان ده خوینیت) جا ئایا تو گو فتارت به که ران ده ژنه وینی؟ ئه گه ر چی ئه و که رانه هیچیش تینه گه ن.»

* هه ر کهس ته نها بو ساتیک سه یری هه ق بکات به تیگه یشتنی خو ی، ده بینیت ئه و که سانه ی له سه ر که له ره قی راهاتوون به هیچ کاریگه ر نابن و هیدایه ت وه رنا گرن، بیجگه له زیاد کردنی فرتوفیلیان نه بیت، هیچی دی زیاد

ناکهن. گهلی نوح ۹۵۰ سال گویبیستی حق بوون کهس باوهری نه هینا تنها کهمیک نه بیت.

* به لگه سوودی نییه بو که سیک که نهیه ویت تیبگات: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ [الأنعام: ۲۵]

«نه گهر هموو به لگه و نیشانه یه کی پروون ببینن، بروای پی ناهینن.»

﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ [یونس: ۹۶-۹۷]

«ئیتیر باوهری ناهینن، نه گهرچ هرچی به لگه و موعجیزه هیه بویان پیش بیت، نه وانه هر باوهر ناهینن، ههتا سزای به ئیش و نازار ده بینن.»

* نه گهر مروف له نتوان خووی و که سیک ترده بهر به سستیکی دهر وونی دروست بکات، نه واه قبوولی ناکات، نه گهر ته نانهت له لایه ن په یامبهری خواداشه وه بیت: ﴿أَفَلَمْآ جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ أَسْتَكْبِرْتُمْ فَفَرِحْنَا كَدْبَتُمْ وَفَرِحْنَا تَفْتُلُونَ﴾ [البقرة: ۸۷]

«جا هه رکا تیک پیغه مبه ریکتان بو بهاتایه به جوریک که ریکی ناره زوتان نه بووایه، لووت بهرز بوون و خو تان به گه وره گرتوو جا دهسته یه کتان (له پیغه مبه ران) به درو زانیوه و دهسته یه کتان کوشتوون.»

- * شوینکه و تووانی هه و او ناره زوو ئامانجیان نه وه یه حق و راستی ره تبه که نه وه، به لگه کانی ته نیا هینانه وه ی پوزشه. گه لانیک حق ره تده که نه وه له بهر نه وهی که پیمان وایه کو نه: ﴿اساطیر الاولین﴾ [القلم: ۱۵] هه ندیکیشیان ره تی ده که نه وه له بهر نه وهی پیمان وایه نوئییه: ﴿مَا سَعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ﴾ [المؤمنون: ۲۴]

«ئیمه شتی ومان نه بیستوو له باوو باپیره پیشووه کانمانه وه.»

* کهسانیک ده بینیت گفتوگو ناکه ن له سهر به لگه کان که چی به رانبه ره که یان به دواکه وتویی وه سف ده که ن، ئەمه ره فتاریکی سهرده می نه فامییه: ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ يُجَدِّدُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ [الأنعام: ۲۵]

«کاتیک بین بۆ لات دهمده می و بهر به ره کانیت له گه ل ده که ن ئەوانه ی بیباوه رن ده لئین: ئەم قورئانه هیچ نییه بیجگه له ئەفسانه ی پیشینان.»

* بانگه وازی په یامبه ری خودایان به دواکه وتویی وه سف ده کرد: ﴿وَإِسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ [القلم: ۱۵]

«(ئهمان) ئەفسانه ی پیشینان.» ده لئین بانگه وازه که ی دهمریت و نامینت به نه مانی خۆی، به دواپراو وه سفیان ده کرد، ئەوان مردن و دینه که شیان مرد، ئەوه ی که مایه وه یادی په یامبه ر و دینه که یه تی.

* زورکات مروّفه کان بهر په رچی هه ق ده ده نه وه، پیش ئەوه ی لئی رابمینن، له بهر ئەوه ی له که سیکه وه هاتوو که چه زی پیناکات، هه ق نادریته پال هیچ کهس تا راست بییت، به لکوو هه موو شته کانی دیکه ده درینه پال ئەو بۆئه وه ی راست بن.

* هه ندیک مروّف خۆیان په یوه ست ده که ن به چه ند بۆچوونیکه وه که نه خۆشیان ده ویت و نه بروایان پتی هه یه، به لکوو له بهرئه وه ی دزی بۆچوونی به رانبه ره که یانه که رقیان لیه تی، ئەم جوړه که سانه زورترین گوړان و هه لگه رانه و یان هه یه.

* زوریک له خه لکی په ره ئەده ن به بۆچوونیک له بهرئه وه ی رقیان له که سانیکه له بهر خودی خۆیان، به وهش رقیان له بۆچوونیان ده بییت، راستی هه ر راستیه گه رقیشت له خاوه نه که ی بییت و باتل و ناهه قیش هه ر ناهه قییه گه ر خاوه نه که یشت خۆش بویت.

* کهسی راستگو ته ماشای خودی په یامه که ده کات، به لّام کهسی خوږه زلزان ته ماشای پهیره وانی ده کات، نه گهر رقی لّیان بوو، نه وا رقی له په یامه کهش ده بیت: ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِءُ مُؤْمِنُونَ﴾ [الأعراف: ۷۵]
«وتیان بیگومان ئیمه پروادارین به وهی پپی ره وانه کراوه.»

* لاوازی که سایه تی و سامانی مروّف هه ندیچار ریگره له قبوولکردنی نه و راستییه ی پییه تی له لایهن نه وانه وه که ماددین: ﴿قَالُوا يَشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِينَا ضَعِيفًا﴾ [هود: ۹۱]
«وتیان نهی شوعه یب ئیمه تیناگه ین له زوری له وهی تو ده یلیتیت به راستی ئیمه تو به لاواز ده بینین له ناوماندا.»
لاوازی په یوه ندی چیه به هه قه وه؟!

* ناتوانیت له به لگه ی که سیکی هه ژار تیبگه ییت کاتیک قسه ت له گه لدا ده کات و توش چاوت له سه ر جله کوڼه کانی بیت، ۹۵۰ سال ه یچ سوودیکی نه بوو له گه لگه ی پیغمبر نووح (علیه سلام) ﴿مَا تَرَكْ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَكْ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِي الرَّأْيِ﴾ [هود: ۲۷]
«ئیمه تو نابینین جگه له ئاده مییه کی وه ک خو مان و نابینین تو ه یچ که سیک شوینت که وتبیت جگه له وانه ی که هه ژار و په سته کانمان بیتاوه زا و ساویلکه ن.»

* له شوینکه وتنی راستی ده وه ستیت چونکه پپی وایه نه وانه ی که له سه ر نه و ریگایهن هاوشانی نه و نین و پیگه یان له و نرمتره و پپی خو ش نییه له گه ل نه وان بزمیردریت ﴿قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَأَتَّبَعَكَ الْأَرْذُلُونَ﴾ [الشعراء: ۱۱۱]
«وتیان ئایا (چو ن) باوه ر به تو بینین له کاتیکدا نه وانه ی شوینت که وتوون په سترین که سن (هه ژار و دامو و نه فام) ن.»

نه م خو جیا کردنه وه یه نه فامیه و لادانه له ریگای راست.

* شهیتان زال نابیت به سهر هیچ مروځیکدا، ههتا باوهری لاواز نه بیت، کاتیک باوهری به هیز بوو، دهسه لاتی شهیتان لاواز ده بیت: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ [النحل: ۹۹]

«به راستی نهو (شهیتان) دهسه لاتی نییه به سهر ئه وانهی که باوهریان هیناوه ته نیا پشتیان به پهروه دگاریان ده بهستن.»

* شهیتان دهست ده کات به فریودانی مروځ به پیی دووری و نزیکی لیوهی، سهرهتا چاکه کانی ده گورپت بو ئه و شتانهی که چاک نین و نه خوازاوون، ئه و کهسه شیشی که کاریکی نه خوازاوون نه جام ده دات، هانی ده دات بو ئه نه جامدانی گوناوهی بچووک، پاشان هانی ده دات بو گوناوهی گه وره: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ﴾ [البقرة: ۱۶۸]

«دوای ههنگاوه کانی شهیتان مه کهون. خودا به چند ههنگاو یکی کهم ناوی

برد.»

* شهیتان پهله ناکات له پیشره ویکردنی مروځ بو خراپه، به لکوو ههنگاو به ههنگاو تا تووشی تاوانه کهی ده کات، دهیخاته ناو تاوانه که و ریگه ی ده رچوونی بو ناهیل پته وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ﴾ [البقرة ۲۰۸]

«دوای ههنگاوه کانی شهیتان مه کهون. له بهرته وهی ریگه کهی تاریکه و پیویستی به هوگرکردن ههیه ههنگاو به ههنگاو ئه و کاره ده کات.»

* ئیبلیس قسه و شیکارییه کی دوزیه وه بوئه وهی بیکاته بیانوو بو کوفره کهی، ئیدی کهس ههیه نه توانیت بیانوو بو هه واوناره زوو گومراییه کان بهینیتته وه. بزانه بیانوو تیپه رده بیت به سهر خه لکدا، به لام تیپه رنابیت به سهر خودای گه وره دا.

دامه زراوی و شکست و نسکو

* زورېک له خه لکی بو تاقیکردنه وه په پیره وکارن نه ک خاوه ن بیروباوه پرن، هه ربویه به روودانی بچووکتین گورانکاری کاریگه ر ده بن، تاکه شوینکه وتوویه ک به ته نها که خاوه ن باوه پړیکی دامه زراو بیت باشته ره له هه زار که س که به مردنی پېشه واکه یان پاشگه ز بینه وه، نه وانه ی له پاش وه فاتی په یامبه ر هه لگه رانه وه وابه سته ی خودی بانگه وازکار بیون نه وه ک بانگه وازی و په یامه که، بیگومان سه رکه وتنی نیسلام به جیگیره کان به ده ست دیت نه ک به که سانی دیکه، به ته نها نه وه نده ی که شوینکه وته ی بیروباوه پړیکی هه قهیت به س نییه به بی چه سانی ئیمان له دلدا، په یامبه ر گرنگی به چاندنی ئیمان ده دا، نه ک ته نها ملکه چبوونی خه لکی. زورېک له و لاساییکه ره وانه ی له مرودا شوین بانگه وازییه بریق و باقه کان که وتوون، نه و شوینکه وتنه یان کوئا دیت به کوئا هاتنی بریقو باقیی بانگه وازه که یان به مردنی پېشه واکه یان.

* نه وه ی له ده سپیکی ریگه ده ترسیت، نه و گومانی هه یه له کوئایی ریگه که ی، نه وانه ی جیگیر و به رده وامن له سه ره تادا نه وانه ن که ته و او دلنیان له سه رنجامی کوئایی ریگه که یان. راستگویان جیگیر ده بن و دوورووانیش هه لده گه ریینه وه.

* نه وانه ی لاوازترین یه قین و دلنیاییان هه یه، نه وانه ن که گوftar ده رده پرن و کاری پی ناکه ن، نه م جوړه که سانه زور که م له سه ر وته کانیا ن جیگیر ده بن و ده بینیت لادان و هه لگه رانه وه یان زوره، زورینه ی هه لگه رانه وه کان له میژوودا نه وانه ن که ته نها تیورساز ی ده که ن و کرده وه ناکه ن، نه مانه خودا بوی باس

کردووبین و فهرموو به تی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿۲۲۵﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۲۲۶﴾﴾ [الشعراء: ۲۲۵-۲۲۶]

«ئایا نابینی که ئه وانه به هه موو دۆل و شیو یکتدا به سه رلیشیواوی ده رۆن (شاعر ده لێن) و به راستی ئه وانه شتیک ده لێن که خو یان نایکه ن.»

به لکوو ئه مان هه لده گه رینه وه بو هه مان بو چوون و فکر که له وه و پێش له سه ری بوون و وازیان لیه تیاوه، خودا ده رباره ی ئه و سوورانه وه و ناجیگیریه یان ده فه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا﴾ [النساء: ۱۳۷]

«بیگومان ئه وانه ی بروایان هینا و پاشان بیباوه ر بوونه ته وه دواتر باوه ریان هینا و ئه وسا بیباوه ر بوونه ته وه.»

کرده وه کان چه سپینه ری بیروباوه رن، وه ک میخ وان بو چه سپاندنی خیمه، ئه گه رنا که مترین با ده بووه هوی فرین و لادانی خاوه نه کانیا ن، ئه وانه ی خاوه ن عه قیده و باوه رپکی پووچه ل و باتلن ئه گه ر کردووه بکه ن، ئه وا چه سپاو تر له سه ر بیروباوه رپه که یان ده میننه وه له به رانه ر ئه و که سانه ی خاوه ن عه قیده و باوه رپکی راستن و کرده وه ناکه ن، لاوازترین فکر و بیروباوه ر ئه و فکرانه ن که کرده وه کردن به ئه ندامه کانی جه سته یان زۆر به که می له رپبازه که یاندا داناوه، به هیژترین کرده وه بو چه سپاندنی به نده له سه ر ئایین بریتیه له نوێژ، چونکه به هیژترین کرده وه یه بو جیگیربوونی بیروباوه ر، بگه وه ک په رژینیکه بو ی، به رانه ر هه لگه رانه وه ده وه ستیته وه و به سه ریدا سه رده که ویت، خودا ده فه رموویت: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنکبوت: ۴۵]

«نوێژ بکه بیگومان نوێژ به رگری (نوێژکه ر) ده کات له کاری ناشرین و ناپه سه ند

(خرابه).»

که مته رځه می له نوښدا، که مته رځه مییه له پاراستنی بیروباوهر و شکانی په رښنی ده ورپه تی.

* هیزی دووروو له زوبانیدایه و هیزی باوهر دار له دلیدایه، زوریک له وانیه هه لده گه پښه وه نه وانن زورترین وته و که مترین کرده و هیان هه یه، هه موو نه وانن هه که که مترین وته و زورترین کرداریان هه یه زور دامه زراو چه سپاون.

* گه وره ترین که رامت به رده و امییه له سه ر هه ق تا مردن.

* شوینکه وتنی هه ق له و کاته ی خه لکی به پول پرووی تی ده که ن کاریکی ئاسانه، به لام جیگیر بوون له سه ر هه ق قورسه له و کاته ی خه لکی پشتی تی ده که ن.

* ریگه ی هه ق زور دریزه، خودا لیپرسینه وه ت له گه ل ناکات له سه ر نه وه ی نه گه یشتوویت به کو تا مه نزل، به لکوو لیپرسینه وه ت له گه ل ده کات له باره ی جیگیر نه بوونت له سه ر هه ق.

* نه و که سه ی به چه سپاوی له سه ر هه ق مرد بیت هه رچه نده نه گه یشت بیته ئامانج، نه و خودا پاداشتی نه وانیه ده داتی که گه یشتوونه ته ئامانج: ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ [النساء: ۱۰۰]

«هه ر که سپک له مالی خو ی ده رچیت و کوچ بکات بو لای خوا و پیغه مبه ره که ی پاشان مردن پی بکات، نه وه بیگومان پاداشتی نه و که سه که وتووه ته سه ر خوا.»

* دامه زراوی له لایهن خودا وه یه چه ند که سی زانا له ری لایداوه، چه نده ها که سی که م زانستیش جیگیر و دامه زراو ماوه ته وه، یه کیک له نزاکانی په یامبه ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ (بقره: ۲۷۷) بریتی بووه له «نه ی نه و په روه ردگاره ی دل ه کان ئالوگوور ده که یه دل م جیگیر بکه له سه ر ئایینه که ت.»

* ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ [الزمر: ۳۷]

«هر کهس خوا رېنموونی بکات، ئه وه هيچ گومراکه ريکی بو نيه.»

ئو مروقهی خدا دامه زراوی بکات، به هيچ شتيک کاريگه ری و گوران و هه لگه رانه وهی به سهردا نایات. ئه گهر نه فسی بيه ویت بيگوریت، ئه وا ناتوانیت، چونکه دلی به دهستی خودایه، جا چ دهستیک زال ده بیت به سهر دهستی خودادا.

* مروف لاوازی و ترس و دله راوکیتی له پياده کردنی ريگه ی هه قدا تووش ده بیت ئه گهر خودا دامه زراوی نه کات، خودا به مووسای فهرموو کاتیک گوچانه که ی بوو به مار ﴿لَا تَخَفْ﴾

مه ترسه. له کاتی دیتنی ساحیره کاندای فهرمووی: ﴿لَا تَخَفْ﴾

«مه ترسه»

جا کاتیک گه يشته لای ده ریاکه، پی فهرموو: ﴿لَا تَخَفْ﴾

«مه ترسه»

* ژینگه ی گومرای و خراپ که سيک گومرا ناکات که خودا جيگيري بکات و رېنمووی بکات، مووسا په يامبه ريکی ئولول عه زمه و له مال و ژینگه ی فيرعه ون گه وره ده بیت: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ [الزمر: ۳۷]

«هر کهس خوا رېنموونی بکات، ئه وه هيچ گومراکه ريکی بو نيه.»

* دروست کردنی يهک ئه قل باشتره له شوپنکه وتنی هه زار کهس به هو ی جوولاندنی عاتيفه و سوژيانه وه، ئه قل جيگيره و عاتيفه و سوژ ده مریت، يهک کهسی دامه زراو له هه زار کهسی هه لگه راوه باشتره.

* زۆرینه‌ی ئه‌وانه‌ی له هه‌ق هه‌لده‌گه‌رینه‌وه ئه‌وانه‌ن که عاتیفه و سوژ به‌رپوه‌ی بردوون، نه‌ک زانستیکی په‌گداکوتاو، ئه‌گه‌ر به‌لا و تاقیکردنه‌وه هات، زانست جیگیر ده‌بیت و عاتیفه ده‌روات و نامینیت.

* کاتیک ئه‌مرو له‌سه‌ر هه‌قیت، ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت سبه‌ینیش له‌سه‌ر هه‌ق ده‌مینیته‌وه، ﴿أَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ [الأنفال: ۲۴]

«وه‌لامی خوا و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بده‌نه‌وه کاتیک بانگتان ده‌که‌ن بو لای ئه‌و (ئایینه‌ی) که زیندووتان ده‌کاته‌وه بشرانن به‌راستی (ویستی) خوا ده‌بیته به‌ربه‌ست له‌نتیوان ئاده‌می و دلیدا.»

* له سه‌رده‌می هه‌لگه‌رانه‌وه و لاداندا پپووسته خو په‌نادانت به‌خودا زور بیت، ئه‌بوو به‌کری سدیق له‌کاتی هه‌لگه‌راوه‌کاندا قنوتی له‌نوێژه‌کانیدا ده‌خویند و ئه‌و ئایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه: ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ [آل عمران: ۸]

«ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان لای مه‌ده (له‌رپی راست) دل‌ه‌کانمان دوا‌ی ئه‌وه‌ی که رینموونیت کردین.»

* ئارامگری و له‌خودا ترسان پایه‌ی جیگیر بوونن، ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ [آل عمران: ۱۲۰]

«به‌ئارام بن (له‌سه‌ر گوپ‌راپه‌لی خوا) و له‌خوا بترسن پیلانی ئه‌وان هه‌ج زیانیکتان پێ ناگه‌یه‌نیت.»

* ئه‌و که‌سه‌ی له‌په‌نه‌انیدا په‌رستشی زور بیت، خودا له‌کاته‌ته‌نگانه و تاریکیه‌کاندا جیگیری ده‌کات.

* گه وره ترین هوکاري جيگيري بریتیه له پهرستشي په نهانی، هه روه ها گه وره ترین هوکاري هه لگه رانه وه نه جامدانی تاوانه له په نهانیدا.

* یادی خودا هوکاري جيگيربوونه له کاته قورس و تنه گانه و فیتنه کاند: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
[الأنفال: ۴۵]

«ئهی ئه وانهی باوه رتان هیناوه کاتې (له جهنگدا) له گه ل کومه لیکدا رووبه پروو بوونه وه خو بگرن (هه لنه یه ن) و یادی خوا زور بکه ن بوئه وهی سه رکه وتوو بن.»

* خودا سوننه تیکی هه یه، هه ر شتیک له سنوور تیپه ریټ و زیاد بکات، به و ئه اندازه یه له ناوه ندگیری دیته خواره وه، به هه مان شیوه به ئه اندازه ی شلگیری ش زیاده روه ی زیاد ده کات، ئه مه ش خراپی توندره وی و شلگیریه.

* دلنیا مه به له وهی لادان و هه لگه رانه وهی گه وره ت به سه ر نه یه ت، پاش ئه وهی به سه ر شه ی تاندا هات.

* هه موو لادانیک له هه ق و ترس له نزیکی بوونه وه لی، به هوئی تاوانیکه وه دروست بووه که ته وهی لی نه کراوه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ [آل عمران: ۱۵۵]

«به راستی ئه وانهی پشتیان هه لکرد له ناوتاندا له و روژه ی که هه ردوو کومه ل گه یشتن به یه ک (له ئو خوددا) بیگومان ته نیا شه ی تان هه لیخلیسکاندن به هوئی هه ندیک له و گونا هانه ی له وه به ر کرد بوویان.»

* ئه و که سه ی له هه ق لاده دات، یه که م شت پهرستشي کرداری تیدا لاواز ده بیټ، پاشان به شوینیدا لادانی بوچوون و زانستی به سه ردا دیت. لادان و هه لگه رانه وه بریتیه له که وتن، هه یچ که س ناکه ویت ئه گه ر له دوولوه پالپشتی هه بیټ: لایه نی «زانست» و لایه نی «کردار».

* يه کهم دهسټپيکي لادان به شپوه يه کي لاواز و پهرته وازه له کهسه کهدا دهرده که وپټ، خو ټه گهر وها خوې نيشان دها که به توندي دهستی گرتووه بهو بيروباوهره تازه يه وه، ټه وه عاتيفه و سوزه نهک بيروباوهر و عه قیده، چونکه عه قیده به بې زانستی ته و او به دهست نايات. هر بهو جوړه يه ټه وه کهسه ي له بابه ته جيگيره کاند ا ده لټيت دوو و ته هه يه: چونکه و ته ناموکه له ميشکيدا ټاماده يه و به گه وره رايگرتووه، وای لې هاتووه له گهل و ته بنه رته يه که هاوتای بکات و باسی بکات، ټه مهش لادانه به ناوی هه قه وه.

* ټه وانه ي لايانداوه له هه ق زورچار ده گه رپنه وه سهر ټه وه کارانه ي که پيشتر له پنهانيدا کردوو يانه. که واته په يوه ندیت به هيز بکه له گهل خدا له پنهانيدا، ده تياريزيت له ټاشکرادا.

* دلې ټه وه که سانه رابگره که گه راونه ته وه و ته و به بيان کردوو له لادانه کانين، به لام دلنيا مه به لييان! له وانه يه جاريکي ديکه تووشی لادان ببنه وه: ﴿لَنْ نَحْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقْتَلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْفُجُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ [التوبة: ۸۳]

«هرگيز ټيوه له گهل مندا دهرناچن بو جيهاد و هرگيز ټيوه له گهل مندا جهنگ ناکه ن له گهل هيچ دوژمنيدکا چونکه بيگومان ټيوه رازی بوون به دانيشتن له يه کهم جاردا.

* ټه وه کهسه ي زانست و زانباری هه بوو دهر باره ي هه ق، پاشان هه لگه راوه ته وه له هه ق، کهم جار پرووده دات بگه رپنه وه سهر هه ق: ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ [آل عمران: ۸۶]

«چون خوا رپنموني گه ليک ده کات بيپروا بوون دواي پرواهيتانين.»

جا ټه وه جوړه که سانه به هوې ټه وه سهر که شيبه ي که هه يانه، زياتر دزايه تي هه ق ده کهن وه که له که سيک که ههر له سهره تاوه له سهر ناهه قی بووپيت.

* که مته رخمی له هه ق گومانت بۆ دروست ده کات له و هه قهی له سه ری بوویت بۆیه که سانیک دروست ده بن که لاده دن له هه ق: ﴿وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَجَهُ النَّهَارِ وَآكْفُرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ [آل عمران: ۷۲]

«دهسته يهک له خاوه ن نامه کان وتیان (به هه نديکیان) بروا بینن به و قورئانه ی که نیردراوه ته خواره بۆ ئه وانهی که بروایان هیناوه سه رله به یانیان (به فیل) بیپروا بینه وه ده مه و ئیواره به لکوو ئه وانیش په شیمان بینه وه.»

* که سانیک شوین هه ق ده که ون و لادانیان له هه ق ده شارنه وه، تاکوو گومان بخه نه دلئ ئه وانه وه که جیگیرن له سه ر هه ق: ﴿وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَجَهُ النَّهَارِ وَآكْفُرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ [آل عمران: ۷۲]

«دهسته يهک له خاوه ن نامه کان وتیان (به هه نديکیان) بروا بینن به و قورئانه ی که نیردراوه ته خواره بۆ ئه وانهی که بروایان هیناوه سه رله به یانیان (به فیل) بیپروا بینه وه ده مه و ئیواره به لکوو ئه وانیش په شیمان بینه وه.»

* لادان له بیروباوه ړیکه وه بۆ بیروباوه ړیکی دیکه، ئه وه ناگه یه نیت یه کیکیان هه ق بیت، بانگه شه کردن بۆ ئه وه دژیه کی له خوډه گریټ چونکه هه موو بیروباوه ړیک که سانیک ده چنه ناوی و که سانیک لئی دهرده چن، جا هه ق کامه یانه له وکاته دا؟! ده بینین شانازی ده کریټ به هه نديک له وانهی له ړیکه لایاند او، وا نیشان ده درین که راستییان دهرخستوه، هه نديک جار داوایان لئ ده کریټ چیرۆکی په شیمانی و پاشگه زبوونه وه یان بنووسنه وه، هه نديک جار بۆ په ندوه رگرتن به سه له فی یان سه حه وی پیشوو ناویان ده بن، له گه ل ئه وه ی پیشه وای لاده ره کان که شه ی تانه له وه پیش فریشته بووه -له سه ر بۆچوونیک- عه بدوللای کوری جه حش له وه و پیش هاوه لئ په یامبه ر بووه، هوکاره کانی هاتنه ناو و چوونه دهر له بیروباوه ړه کان له ژماره نایه ن.

* گه وره ترین هوکارى بیئاگایى، سه رقالبوونه به ناهه قانه وه له برى سه رقالبوون به خاوهن ههقه کانه وه، ئه مهش به بیئاگابوون له حیکمه تى خودا له لادانى دلّه کان و جیگیرکردنیان به دنلیابوون له پیلانى خودا داده نریت، هیچ لاده ریك نییه شاره زاتر بیت به ههق هینده ی شهیتان.

* خودا ده فهرموویت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ [التین: ۴]

«سویند به خوا به راستی ئینسانمان دروست کرد له جوانترین شیوه دا.»

ئه وه که سه ی وا گومان ده بات که سانیکى به لهک و ناکامى دۆزیوه ته وه و خه لکی دابهش ده کات بو ته ندروست و نه خووش، ئه وه ده یه ویئت بگاته ناهه قییه ک به به لگه یه ک که ههقه به لام په راویز خراوه. هه ر به و جوړه یه ئه وه که سه ی له بابه ته جیگیره کاندایه لیت دوو وته هه یه: چونکه وته نامۆکه له میشکیدا ئاماده یه و به گه وره رایگرتووه، وای لیها تووه له گه ل وته بنه ره تییه که دا باسی بکات و بلیت هاوشیوهن، ئه مهش لادانه به ناوی ههقه وه. ئه وه په روه ردگاره ی کوپر و که ر و ناکامى دروست کردووه ده زانیت وه ک چون شاره زایه به ته ندروسته کان کاتیک فهرموویه تى: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ [التین: ۴] «به راستی مروؤفمان له باشتترین پیکهاته و بنیاددا دروست کردووه.»

* زوریک له خه لکی باوهش ده کهن به فکریکدا به بن ئه وه ی باوه ریان پیی هه بیت، به لکوو بو راکردن له بوچوونیکى دیکه ئه وه کاره ده کهن، ده یکه نه په ناگه بو خوځیان، ئه مه پیشه ی زورینه ی ئه وه که سانه یه که لاده دن و هه لده گه ریته وه.

* هه ندیک له خه لکی باوه ریان به ههق هه یه، چونکه یه کهم شت که فیری بووه و زانیویه تى ئه وه بووه، یاخود هتیز و جه ماوه رى له ناهه قى و باتل زیاتر بووه، جا کاتیک ناهه قییه جه ماوه رى زیاتر بوو، ئه وا ئه ویش هه لده گه ریته وه له ههق و به ره و ئه وه ناهه قییه ده روا ت له کاتیکدا پیی وایه له ناهه قییه وه ده روا ت به ره و ههق، له راستیدا ئه وه هه لخه له تاوه به رووکه شی ده ره وه، له

رووکه شېکي لاوازه وه روښتووه بو رووکه شېکي به هيژ و گرنگي نه داوه به ناوه روکي بيروباوه په کان تا ورده کاري تيدا بکات.

* هه نديک له خه لکي باوه پريان به هه ق هه يه، چونکه هيژ و په شايي له ناهه قی و باتل زياتره، جا کاتيک ناهه قی جه ماوه ري زياتر بوو، ئەوا ئەویش هه لده گه پريته وه له هه ق و به ره و ئەو ناهه قيه ده پروات له کاتيکدا پيی وايه له ناهه قيه وه ده پروات به ره و هه ق، له راستيدا ئەوه باوه په هينانه به رووکه ش، نه ک به ناوه روک.

* زورپک له خه لکي له سهريان قورسه زور چاوه پرواني سه رکه وتن بکه ن بويه لاده دن و هه لده گه پرينه وه، بيئاگان له وهی خودا به ليني داوه هه ق سه ريخات، نه ک که سه کان، زورپک له هه وه لان وه فاتيان کرد پيش ئەوهی هيژ و ده وله تی په يامبه ري خودا (ﷺ) ببينن.

* زورپک له هوکاري هه لگه پرانه وهی که سه ديار و پيشه نکه کان له هه ق په له کردنيانه بو ببيني ده رته نجامه کان: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ [الأحقاف: ۳۵]

«که واته خوگر به (ئهی موحه ممه د (ﷺ)) هه ره وه کوو پيغه مبه راني خوږاگري به هيژ دانيان به خودا گرت و په له مه که.»

به شوين ريگه يه کی دیکه دا ده گه پرين ئە گه ر ريگه که دريژ بيته وه و سه رکه وتن دوواکه وپت.

* ﴿إِذْ جَاءَكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ [الأحزاب: ۱۰]

«کاتيک (بيباوه ران) هيژشيان بو هينان له سه رووتانه وه و له خواریوتانه وه (چوارده وري مه دينه تان گرت) و چاوه کان ئە بله ق بوون و دلّه کان (له ترسا)

گه پښتوونه گه روو و گومانی جوړبه جوړتان به خوا دهر د.

نه و ترسه ی له گه ل هه قدا دروست ده بیت، هه لیکه بو شهیتان بو گوړینی خه لکی، چونکه دهر وون لاواز ده بیت و به شوین دهر چه یه کدا ده گه پرت له کاتی فیتنه دا، به هانه شهیتانییه کان ده کرینه وه، زوړیک له وانه ی لایانداوه و هه لگه پراونه ته وه له قوناغی تر سدا هه لگه پراونه ته وه نه ک له نارامیدا، کم که مه ده ستیان کردوه به لادان و گوړان.

* هه لگه پراونه و لادانی لاوازه کان له هه ق کاریگه ری ده کاته سر که سانی دیکه، پښخستنیان له سهره تاوه کاریکی هه لیه: ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا﴾ [التوبة: ۴۷]

«نه گه له گه لتاندا دهر چوو بوونایه، هیچ شتیکیان بو زیاد نه ده کردن بیجگه له تیکدان و خراپه.»

﴿وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيِّ قَتَلَ مَعَهُ رِثْيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا﴾ [آل عمران: ۱۴۶]

«زوړ له پیغه مبه ران جهنگ و کوشتاریان کردوه له گالیاندا، زوړ له زانایان و خواناسان، جا سست و دهسته پاچه نه بوون.»

شوناسی ئیسلامی و بهر ژئواکردن

* ئهوهی رۆژئاوا به داگیرکاری و جهنگ بلّوی کردهوه له کهلتور و شوینکهوتوویی و ئهوانهی په یوهستن پښهوه، له مړوډا راگه یاندنی عهره بی بهو رۆله هه لدهستن و به بی جهنگ کردن بلّوی ده کاته وه.

* عهره به نه فامه کانی سهرده می کۆن له دینداریدا زۆر باشر بوون له نه فامه کانی ئه مړو، چونکه نه فامانی کۆن شوین باوو باپیریان ده کهوتن، به لام ئهوانهی ئه مړو شوین دوژمن ده کهون، به لگه یان بو ئه و کاره یان: ﴿وَرَأَيْنَا عَلِيَّ ءَاثِرِهِمْ مُقْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ۲۳]

«به راستی ئیمه له سه ر ئایینی ئه وان ده رۆین.»

* کاتیك ده لئیت بهر زکردنه وهی پۆشاک بو سه روو قوله پی رپیازی په یامبه ره، زۆریک خویان به گه و ره ده زانن به رانه ری، به لام کاتیك ده بینیت بوته رپیازیکی رۆژئاوایی له ئه مړوډا، ده بینیت زۆریک له پانتۆله کان تا کوو نیوهی قاچ بهر ز ده کریته وه. هه ردووکیان یه ک وینهن، به لام دانهره که یان جیاوازه!

* ده ولته ئیسلامیه کان ئیسلامیان کردووه ته یاسا و ده ستور به لام جیبه جیی ناکهن، و ده ولته تانی رۆژئاوا ئه قلیان کردووه ته ده ستور، به لام جیبه جیی ده کهن، جا ده بینیت چهنده ها نه وه په یدا بوون که گومانی خراپ به ئیسلام ده بن و گومانی چاکیان به رۆژئاوایه.

* زۆریک له نووسهران ئه و ده قانه ده هینه پيش که نه رمونیانی ئیسلامی تیادایه، ئه م کاره شیان بو ئه وه یه وینای ئیسلام جوان نیشان بدن، ئه و

دهقانهش دهشارنهوه که دوژمنایه تی نیوان ههق و ناههقی تیدایه، ئه مهش ده بیته هوئی پهیدا بوونی نهوه یه کی سه رکز و سه رشوړ له ژیر په رده ی لیبوره ییدا.

* ئیسلام مافی ئاژه لئی زوړ زیاتر داناوه له وهی پوژئاوا بو مافی مروّف دایانناوه، به لام دادگه ری له پوژه لاتدا نهماوه، بو یه ئیسلام دیار نییه، له پوژئاواشدا نهماوه به وهی مروّفیان تیکه ل به ئاژه ل کردووه.

* خراپه کاری و په وشت نرمی له پوژئاوا دا گه ل به سه ر ده سه لاتدا دهی چه سپینیت، به لام له پوژه لاتدا ده سه لات به سه ر گه لدا دهی چه سپینیت. بو یه په وشت نرمی له پوژئاوا په رده سه نیت و به رده وام ده بیت، به لام له پوژه لات په رده ناسه نیت و به رده وام نابیت.

* ستایشی گه لانتیک ده که ن که به رنامه و یاسایان داناوه و په یوه ستن پییه وه، له گه ل ئه وهی باوه ریان به خودا هه یه که به دیه یتان و په رتو وکی بو دابه زاندوون و فه رمانیان پی ده کات په یوه ستن ببن به و په رتو وکوه، به لام ئه وان ده یانه ویت خو یان ده رباز بکه ن لئی ئه و کاره شیان وه ک پی شکه و تنخوازی ده بین!

* له فه رمو وده دا هاتووه «له و کاته وهی ئادم له زه ویدایه فیتنه و ئاشو ویتیک نییه گه وره تر بیت له فیتنه ی ده جال، خودا هیچ په یام به ریکی نه نار دووه گه له که ی له ده جال ئاگه دار نه کرد بیته وه، ئیوه کو تا ئوممه تن و هر له ناو ئیوه دا ده رده چیت.»

* خه لک پوژئاوا به گه وره داده نین به هوئی هیز و ته کنه لوژیایانه وه، جا ده بیت چون بن به رانه ر ده جال که خه لکی تووشی فیتنه ده کات و ته نانه ت له کاروباری ئاسمانیشدا ده ستوهر دان ده کات و باران ده بارینیت و ده یوه ستنیت و ده ژینیت و ده مرینیت، فه رمان ده کات به روبومی زه وی ده ریچیت راسته وخو ده رده چیت!؟

* ههر شکۆمه ندى و هیزیک له جگه له خودا بخوازریت کاتییه و بهرده وام نابت، سهرشوری و په شیمانی به شویندا دیت: ﴿أَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [النساء: ۱۳۹]

«ئایا به تهمان سهره رزیان لای ئه وان دهست که ویت؟ (بوچوونتیکی هه له یه) چونکه به راستی سهره رزی و بالادهستی هه مووی بو خوایه.»

* پيشینه کانمان هه ژار بوون، به لام بوونه سهرداری هه موو ئوممه تان، موسلمانانی ئه مرۆ دهوله مه ندن، به لام زه بوونترین و لاوازترین ئوممه تن. چونکه خودا شکۆ نادات به وانیه ناپاکی لئ ده کهن، هه رچه نده دهوله مه ندیش بن، ئه وان هه سهرشور ناکات که سهرخه رین هه رچه نده هه ژاریش بن.

* ئه گهر خودا ئوممه تیک یان دهوله تیکى شکۆدار کرد به ئیسلام، پاشان ئه وان دهستیان کرد به لادان له ئیسلام، ئه وا گۆرینیان به که سانیکی باشتەر ده رئه نجامیانه: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أُمَّتَ لَكُمْ﴾ [محمد: ۳۸]

«جا ئه گهر ئیوه پشت هه لکه ن، ئیوه ده گۆریت به که سانیکی تر (ی زور چاک) که وه کوو ئیوه نابن.»

* ئوممه تی ئیسلام به شکۆی دینداریان سهرده که ون، نهک به هیزی دونیایان، ئه گهر وازیان له دینه که یان هینا ئه وه به بئ شکۆی دین و هیزی دونیاش ده میننه وه، په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فرمویت: «خودا شکۆ و هه بیه تی ئیوه له دلئ دوژمنانتاندا ده رده هینیت.»

* جووله ی مرۆف هه مووی بو به دهسته یانی شکۆیه، هه ندیکیان له هه ندیکى دیکه یان، ته نها هوکاره کانیان جیاوازه: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ [فاطر: ۱۰]

«هر که سیک گه وره یی و سهر به رزی ده وی (له خوی بویت) چونکه به راستی هه موو گه وره یی و ده سه لات هر بو خوی، وتهی پاک و چاک ته نیا بو لای ئه و (خوا) سه رده که ویت و (وتهی پاک) کرده وی چاک به رزی ده کاته وه.»

* هه رکه س به رده وام ژیا نی له تاریکیدا به سه ر به ریت، رو شنای له سه ر چاوه کانی قورسه. ئه و که سه ی به رده وام دانیش تووه، هه ستانه وه قورسه له سه ری. ئه و که سه یی به رده وام سه رشو ر و زه لیل بووه، شکومه ندی و عیززه ت له سه ری قورسه.

* دیموکراتی بریار و حوکمی زورینه یه، جیل و نه وه ی زورینه ده مر ن و نامین، به لام بریاره کانیان وه ک ده ستور له سه ر جیل و نه وه ی تازه ده مینیتته وه، ئه و کات زورینه یه کی مردوو له سه ر هه موو زیندوه کان بریار و حوکم ده دات. حوکمی مردوو ه کان ده خه نه پیش حوکمی ئه و زاته ی زیندوو ه و هه رگیز مردنی به سه ردا نایات.

* هه ر یاسایه ک ئه گه ر خودی خو ی حوکم و بریاری هه لوه شان وه ی به سه ر خویدا ده دا، ئه و یاسایه کی ناته وا وه، دیموکراتی یاسای زورینه یه، ئه گه ر زورینه بریار بدن دیموکراتی وه رنه گرن، ئه و خو ی به خو ی هه لده وه شیتته وه.

* دیموکراتی ئه گه ر بخریته سه روو ئیسلام، ئه و تیکی ده دات؛ ئه گه ر بخریته خوار ئیسلام، ئه و ئیسلام ئه و چاک ده کات.

* دیموکراتی روژئاوا بنتیکه له خورما و خه لکی به ده ستی خو یان دروستیان کردوو، ئه گه ر سوودیان پئ بگه یه نیت، ده یبه رستن؛ ئه گه ر برسیشیان بکات، ده یخون. هه یج شتیک گونجاو و چاک نیه بو به نده کان ته نها حوکمی به دیهینه ری به نده کان نه بیت: ﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ [الأنعام: ۵۷]

«فهرمانه وایی ته نیا بو خوی.»

* سه رسامبوونی هودهود به شارستانییتی سه بهء نه بووه به ربه ست له دیتنی کوفره که یان: ﴿وَإِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿۲۳﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ ﴿۲۴﴾﴾

[النمل: ۲۳-۲۴]

«به راستی من دیم ئافرهتیک پادشای ئهوانه (به ناوی به لقیس) که هه موو شتیکی (پادشایه تی) پی دراوه و ته ختیکی (پادشایه تی) زور گه وره ی هه یه. خو ی و گه له که یم دی له جیاتی خوا سوژده بو رۆژ ده بن و شه یتان کرده وه (خرابه) کانیا نی بو رازان دیوونه وه.

* مرۆفی ژیر جیاوازی ده کات له نئیوان پیشه سازی و پیشکه وتنی رۆژئاوا و ئایینی رۆژئاوا ییدا، خه لکی سوود له هه موو شتیکی وه رده گرن، ته نانه ت له ئازه لیش. وه فاداری له سه گه وه فیر ببه، به لام وه رین نا، له داله وه فیری فریین ببه، به لام خواردنی لاکه توپیو نا.

فیتنه و ئاشووب، راستی و حقیقه‌تی و هه‌لویت له ئاستیدا

* فیتنه وهک ئاگر وایه هه‌لگیرساندی ئاسانه و کوژاندنه‌وهی گرانه.

* ئه‌و تیگه‌یشتنه‌ی بۆ فیتنه ده‌کریت له ئه‌مڕۆدا، ئه‌وه نیشان ده‌دات به‌ له‌ده‌ستدانی شته‌ دونیاییه‌کان لیکده‌دریته‌وه، نه‌ک به‌ له‌ده‌ستدانی شته‌ دینییه‌کان، ئیسلام لیکده‌دانه‌وه‌ی بۆ فیتنه که‌مییه له‌ دینیدا نه‌ک که‌می له‌ دونیادا.

* فیتنه چه‌ند پله‌یه‌که. له‌وانه: وازه‌ینانه له‌هه‌ق بۆ ناهه‌قی، له‌وانه: سه‌رقالبوون به‌ هه‌قیکه‌وه که‌ پله‌ نزمه له‌بری سه‌رقالبوون به‌ هه‌قانه‌ی له‌پیشتر و پله‌به‌رزترن، یه‌که‌میان فیتنه‌ی نه‌زانه‌کانه و دووه‌میان فیتنه‌ی زانایانه.

* هه‌موو شتیک فیتنه و ئاشووبی هه‌یه و ده‌بیت هۆشیار بیت به‌رانبه‌ری، ته‌نانه‌ت فیتنه له‌ خودی خۆیدا فیتنه‌یه، نه‌زانینت به‌ پله‌به‌ندی فیتنه‌کان واده‌کات هه‌لبییت له‌ فیتنه‌ی بچووک، به‌لام بکه‌ویته فیتنه‌ی گه‌وره‌وه: ﴿وَأُذِّنْ لِي وَلَا تَفْتِنِي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ [التوبة: ۴۹]

«پروخسه‌تم بده (با نه‌یه‌م بۆ جیهاد) و تووشی گونا و خراپه‌م مه‌که، با ئاگادار بن (هه‌ر له‌ ئیسته‌وه) که‌وتوونه‌ته ناو گونا و خراپه‌وه.»

* فیتنه‌ی شاراوو زۆرێک له‌ خه‌لکی نایبینن و ده‌که‌ونه ناوی چونکه به‌هه‌ند وه‌ریناگرن، له‌ کاتیکدا ئه‌وه پێشه‌کییه‌که بۆ فیتنه‌ی ئاشکرا و گه‌وره، په‌یامبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: «په‌نا بگرن به‌ خودا له‌ فیتنه، ئه‌وه‌ی که‌ دیاره و ئه‌وه‌ش که‌ شاراووه‌یه.»

* په یامبه‌ری خودا وازی له وتاری هه‌ینی هینا و له مینه‌ره‌که‌ی دابه‌زی تاکوو حه‌سه‌ن و حوسه‌ین هه‌لبگریت، پاشان فه‌رمووی: خودا راستی فه‌رمووه:
﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ [التغابن: ۱۵]

«بیگومان دارایی و مندالتان هر هوی تاقیکردنه‌وه‌تان.»

ئمه واتی‌ه‌کی زور ورده بو فیتنه که ناتواندریت ببیندریت تنها به پیوه‌ری په‌یامبه‌ریه‌تی نه‌بیت، سه‌رقالبوونی په‌یامبه‌ر بو ساتیکی کم به‌هوی هه‌لگرتنی دوو کچه‌زاکه‌ی له شتیکی له پیشر که وتاری هه‌ینی بو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هیچ کاریگه‌ریه‌کی جینه‌هیشتووه، به‌لام په‌یامبه‌ر به فیتنه نازه‌ندی کردووه، جا ده‌بیت ئه‌ندازه‌ی ئه‌و فیتنه‌یه چه‌ند بیت که سه‌رقالی به‌کاره‌ینانی ئینته‌رنیتین و پیوستیمان پی نیه له به‌رانبه‌ر ئه‌و شتانه‌ی واجبن بو ئوممه‌ت ئه‌نجامیان بده‌ین.

* هیچ شوبه‌ه و گومانیک نابینیت که له مندالتانی شه‌هوت و ناره‌زووه‌ه ده‌رنه‌چوو‌بیت، پاشان دواتر بووه‌ته مه‌زه‌به‌یکی شوینکه‌وته.

* گومان و شوبه‌ه‌کان له زه‌وی ناره‌زوه‌کاندا ده‌چیندریت، ناره‌زووی شتاتیک ده‌که‌ن و پاشان ئه‌نجامی ده‌دن ئه‌گه‌ر په‌خنه‌یان لی گه‌را، ناره‌زووه‌کانیان ده‌شه‌رعین و ده‌یکه‌نه شوبه‌ه و گومان، تاکوو له په‌خنه پاریزراو بین.

* شه‌هوت و ناره‌زوو ئه‌گه‌ر چوو‌ه ناو ئه‌قله‌وه، به‌لگه‌کان له به‌لگه‌وه ده‌که‌نه شوبه‌ه و گومان.

* پیوسته‌ریگه له ناره‌زووه‌کان بگیری‌ت پیش ئه‌وه‌ی بین به شوبه‌ه و گومان و پاشان بین به‌رؤشنیری و که‌لتور، ئه‌وکات جیا‌کردنه‌وه‌ی زور ئه‌سته‌م ده‌بیت.

* دهوله ته کان به ئاره زوووه کان ههرس دههينن، فکره کانيش به گومان و شوبه کان ههرس دههينن، ئه گهر دهوله تتيک دهيه وييت بهردهوام بييت، ئهوا با کاروباري نه داته دهست سه رکرده يه ک که رچوووييت له ئاره زوودا، زانايه کيش نه کهن به پيشه ننگ که نقوم بووييت له گومان و شوبه دا.

* ئه گهر شه هوهت و ئاره زوو مرد به شوينيدا گومان و شوبه هس ده مرپيت، بويه گومرپاي له ناو گهنجاندا زياتره وهک له ناو پيردا، چونکه تهماع و ئاره زوو له پيردا لاوازتره.

* مروّف کاتيک ههست دهکات مهرگي نزيک بووه ته وه، دهست دهکات به خو دهر بازکردن له ههنديک فکر و ئاره زووي، له کاتيکدا مهرگ هيچ په يوه ندي به دروستييه تي فکر و بيروباوه ره وه نييه، به لام به نزيک بوونه وه ي مهرگ ئاره زوووه کان دهمرن و ئه وهش ده بيته هو ي مردني فکره کان يان.

* ئه گهر دهر ووني مروّف پاريزراو بييت له ئاره زوو، ئهوا پيوه ريکي دروستي ده بييت بو ناسيني ههق، به لام شه هوهت و ئاره زوو کو مه له بهرديکن ئه و تايي ته رازوووه قورس ده کهن که ده يانه وييت، به رزي ده کاته وه و دايده به زينيت جار يک بو لاي راست و جار يک بو لاي چه پ.

* نه خو شکه وتني دل به شوبه و گومان زياد دهکات ئه گهر وازي لي به يندر يت، بويه بووني يه ک گومان ده بيته هو ي دروستبووني چه ندين گومان:

﴿لَيْفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ [البقرة: 1۰]

«دليان نه خو ش تيايه، بويه خودا نه خو ش ييه که يان زياد کردوه.»

بويه شوبه بستيکه کاتيک دهست پي دهکات، به کوفر کو تايي ديت.

* هه موو يووچه ل و ناهه قيهه ک ده بييت پشت بيه ستيت به شوبه و گومان يک تا کوو ناهه قي و باتله که ي بهردهوام بکات، ته نانهت شه يتان بو

سه پېچیکردنی خودا پاساوی ده هتینایه وه له شیوهی به لگه دا: ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾ [الإسراء: ۶۱]

«هه موویان سوژده یان برد بیجگه له ئیبلیس وتی ئایا من سوژده بهرم بو
که سیک که له قور دروستت کردوه.»

* شوبه و گومان له فکر و بیروباوه پدا به بستیک ده ست پښ ده کات، به
کوفر کو تایی دیت: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ [البقرة: ۱۰]
«دلایان نه خووشی تیدایه، بویه خودا نه خووشیه که یان زیاد کردوه.»

* له فهرمووه دا هاتوه، دهر باره ی روژی دوا یی «بیایوی وها هه یه به یانی
ده کاته وه و باوه پردار، ئیواره کافر بووه.» له چند کاتژمیریکدا کافر ده بیت، جا
ده بیت چند کاتی بویت تا کوو فاسق و گومرا و لادهر بیت له موسلمانیه وه!
ئهمه ئاماژه یه به بلاو بوونه وه ی گومان و ته شه نه سه ندنی.

* قورئان خو ی شوبه و گومان ناخاته ناو دلکی پاکه وه، به لام دلّه
نه خو شه کان ئه وانن که له قورئاندا گومان ده دوزنه وه: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
رِيبٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ﴾ [آل عمران: ۷]

«ئه وانن که له دلایاندا لادان و چه وتی هه یه دوا ی ئه و ئایه تانه ده که ون
که له قورئاندا موته شابهن (هاوشیوهن) بو تیکدانی بیروباوه پری موسلمانان و بو
رافه کردنی به ئاره زووی ناپاکی خو یان.»

* فیتنه و ناشووب ریزی موسلمانان ده پالئویت و نه تینییه کان دهرده خات،
موعاویه ده لیت: "رقتان له فیتنه نه بیت، چونکه سه رانی دووروه کان
دهرده خات."

* فیتنه دیته ریگه ی هه ق تا کوو پیاده کارانی راستگو جیابکاته وه له
پیاده کاره دروزه کان: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْكٰذِبِينَ﴾ [العنكبوت: ۳]

«سویند به خوا بیگومان که سانی پیش نه وانمان تا قی کرده وه (نه مانیش تا قی ده کهینه وه) ئینجا بیگومان خوا نه وه که سانه ی راستیان کرد، دیاری دکات، دروزه کانیش دیاری ده کات واته دهناسرین.»

* خودا به لا و فیتنه داده بزینیت تا نه وانیه تنها بانگه شه ی ربازی هه ق ده کهن و ده ریان بهینیت: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ﴾ [العنکبوت: ۳]

«سویند به خوا بیگومان که سانی پیش نه وانمان تا قی کرده وه (نه مانیش تا قی ده کهینه وه) ئینجا بیگومان خوا نه وه که سانه ی راستیان کرد، دیاری دکات، دروزه کانیش دیاری ده کات واته دهناسرین.»

له کاتی فیتنه دا راستگووییان به جیگیری ده میننه وه.

* نه گهر بینیت به لا و فیتنه هه یه نه وه یان فرمانیک له فرمانه کانی خودا کاری پین ناکریت یان ریگریه ک له ریگریه کانی نه نجام ده دریت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ [النور: ۶۳]

«جا با بترسن نه وانیه که پیچه وانیه فرمانی پیخه مبر (ﷺ) ده کهن که (له دنیا دا) به لا و تا قی کرده وه یه کیان تووش بییت.»

* فیتنه و تا قی کرده وه زیاد و کم ده کات له گهل زیاد بوون و که مبوونی تاواندا: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ [النور: ۶۳]

* پرسیار کرا له ئیین مه سعوود ده باره ی کات و سه رده می فیتنه گوتی: "نه گهر قورئان خوینه کانتان زور بوون و زانایانتان که م بوون و ئهمیر و پیشه واتان زور بوون، و نه مینداره کانتان که م بوون، دنیا ویسترا له ری کرده وه ی دوارپوزه وه و بو جگه له دین خویمان فییری دین کرد" ئهم گپرانه وه یه ش به سه حیح هه ژمار ده کریت.

* له ئاشكراترين ھۆكارى فیتنه بریتىيە له خۆپىشخستنى قورئان خوينەكان بۆ فەتوا، و لىكھەلۈەشانى دەولەتانى ئىسلام، پرسىيار كراوه له ئىبن مەسعوود دەربارەى كات و سەردەمى فیتنه گوتى: "ئەگەر قورئانخوينەكانتان زۆر بوون و زاناياتان كەم بوون و ئەمىرو پىشەواتان زۆر بوو."

* ئەگەر ئىسلام دابەش بوو بۆ چەند دەولەتتىك، ئەوا سەركردهكانيان زۆر دەبن و پىشېركى دەكەن و ھەق بە لای ويستى خۆياندا دەشكىنەو، پرسىيار كراوه له ئىبن مەسعوود دەربارەى فیتنه فەرمووبەتى: "ئەگەر قورئانخوينەكانتان زۆر بوون، و زاناياتان كەم بوون، و ئەمىرو پىشەواتان زۆر بوو."

* بىروادارى راستگۆ فیتنه نايگۆرپت، بەلكوو جىگىر دەبىت له كاتى بەلا و فیتنهكاندا، له فەرموودەدا پەيامبەرى خودا (ﷺ) دەفەرموويت: «وینەى مروقى باوەردار وەك پارچەيەك ئالتونە، ئەگەر بخرىتە كورەو سۈور دەبىتەو، ئەگەر كىشانەش بكرىت كىشى كەم ناكات).

* ئەگەر دلّ خۆى بخاتە بەر باى فیتنه ئەوا ھەلى دەگىرپتەو، بۆيە لەسەرى پىويستە خۆى ھەشاردا لە پەناگەى باوەر و زانستدا، تا جىگىر بىت، لە فەرموودەدا ھاتوو: «وینەى دلّ وەك وینەى پەرىك واىە لە زەويىەكى چۆلدا با ھەلگەرانەوەى پى بكات.»

* ھەركەس ھەق بناسىت لە كاتى فیتنەدا جىگىر و دامەزراو دەبىت، ئەو كەسەى فیتنە بەرەو پرووى بىت و زانستى نەبىت، سەرگەردان و شىواو و گومرا دەبىت. حوزەيفە دەلىت: "فیتنە زىانت پى ناگەيەنىت ئەگەر ئايىنەكەت بناسىت."

* لە فەرموودەدا ھاتوو "ھاوەلانم جى ئاساپشى ئوممەتى منن، ئەگەر ھاوەلانم نەمان، ئەو ھەموو ھەرەشەكان دىنە پىش بۆ ئوممەتەكەم. ئەگەر خودى كەسەكان نەمان ئەوا خۆ زانست و تىگەيشتىيان بۆ دەقەكان ماو، دەستگرتن پىيانەو پەرزراويىە لە فیتنە و ناكۆكى.

* گومانبوون له نارامی و ئاسایشی ریگه، جوړېکه له فیتنه، نه زانی زیادی ده کات و زانستیش لای ددهات، حوزه یفه ده لیت: "نه گهره هق و ناههقت لئ تیکه ل بوو و نه ت ده زانی شوین کامیان بکه ویت، نه وه بزانه تووشی فیتنه بوویت."

* له سهرده می هه لگه رانه وه و لاداندا پیویسته خو په نادانت به خودا زور بیت، نه بوو به کری سدیق له کاتی هه لگه راره کاند قنووتی له نویره کانی خویدا ده خویند و نه م نایه ته هی ده گوت: ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ [آل عمران: ۸]

«ده لیت نه هی په روه ردگارمان لای مه ده (له رپی راست) دل ه کانمان دوا ی نه وه ی که رینموونیت کردین.»

* باشتیرین که س له فیتنه دا نه وه که سه یه، دونیای پاریزراو بیت و تویشوو به ره و قیامت پیش بخت.

* پیویسته له کاتی فیتنه دا فهتوا ته نها له و زانایانه وه ربگیریت که دنیا نه چوو ته ناو دلایانه وه و دل ی پر نه کردوو له دنیا. دل وه ک گوزه یه که ناتوانیت شیر بدات نه گهر ناو گوزه که زورینه ی ناو بیت، خو نه گهر دیتت سپیه نه وه ساخته یه!

* له کاتی فیتنه دا ئاموژگاری خه لکی به وه ده کریت په یوه ست بین به زانایانه وه و دوور بکه ونه وه له شیکردنه وه ی خه لکی عه وام بو بابه ته کان، فیتنه خاوه نی بریقه یه خه لکی پیی هه لده خه له تین، ته نها نه وه زانایانه ی که هو شیارن شیکردنه وه و دهر نه نجام و سوودی بابه ته کان ده زانن.

* ته نها نه وه زانایانه ده توانن له کاتی فیتنه دا هق جیا بکه نه وه که دوو بابه ت له خو یاندا کو ده که نه وه: زانست هه بوون به واقع و سهر نه نجامی

فیتنه که و خۆدوورگرتن له تهماع له دونیادا، زانستیک که خۆپاریزی له دنیا له گه لدا نه بیت، ههواوئاره زووه. خۆپاریزی بی زانستیش سه رکه شییه.

* هیچ فیتنه یه کی دیار راوه ستاو نابیت ئە گەر له سه ر پشتی فیتنه یه کی شاراوه نه بیت، فیتنه ی شاراوه ش تهنه زانای خۆپاریز له دنیا ده ی بینیت، له فه رمووده دا هاتووه: «په نا بگرن به خودا له فیتنه به ئاشکرا و شاراوه کانیه وه.»

* ئامۆزگاری په یامبه ر (ﷺ) له کاتی فیتنه دا ئە وه بووه «ده ست به ئە و شتانه وه بگه که ده یزانی ت و واز له وانه بهینه که نایزانی ت، په یوه ست به به خودی خۆته وه و واز له خه لکی گشتی بهینه، که سی زاناش کاریگه ر ده بیت به لیکدانه وه ی خه لکی گشتی، به جوړیک واز له هه ق ده هینیت به ره شایی و زوړبیان ده خه له تیت.

* له کاتی فیتنه دا زوړیک له ئە قله کان تووشی فیتنه ی مه ستبوون ده بن به هه واله کان، له کاتی کدا هیچ پیشکه وتن و دواکه وتنیکیان تیدا روونادات، کاتیک فیتنه که نه ما، به ده ستی خالییه وه ده گه ری نه وه، ئە وکات تیده گن که نه زانست فی ربوون و نه کرده وه یان کرده وه له گه ل ئە وه ی ته مه نیان به فیرو رویشتووه.

* ئامۆزگاری خودا له قورئاندا بو ئیمه ئە وه یه ئە گه ر دییت که سانیک شوین لیکچوو و متشابهه کان ده که ون له بری به لگه جیگیره کان، ئە وا بلی: ﴿لَوْ رَبَّنَا لَا تُرِغُ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ [آل عمران: ۸]

«ده لین ئە ی په روه ردگارمان لای مه ده (له رپی راست) دلّه کانمان دوای ئە وه ی که ریموونیت کردین و پیمان به خسه لای خۆته وه به زه بییه ک.»

* خۆت ده رمه خه بو هیزی ده سه لاتدار و سته مکار، نه وه ک بینه هو ی فیتنه و تاقیکردنه وه ت له سه ر هه ق، خۆ تو باوه رت له ئیبرا هیم به هیزتر نییه که

ده یفه رموو: ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ [الممتحنة: ۵]

«ئهی پهروه دگارمان! مه مانکه به مایه ی تاقیکرده نه وه بو بیباوه ران، واته: که ئه زیه تمان بدن و له ئاین لمان بدن.»

واته: به سه رماندا زال بن و بینه مایه ی فیتنه بو مان.

* ده وله ته کان دهر بازیان ناییت له فیتنه ته نها به گه رانه وه یان نه بیت بو گوپرایه لی فه رمانه کانی خودا و از هینانانیا ن له هه و اوئاره زووی ده سه لاتدار و گه ل: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمُ فِتْنَةٌ﴾ [النور: ۶۳]

«جا با بترسن ئه وانه ی که پیچه وانه ی فه رمانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ن که له دنیا دا) به لا و تاقیکردنه وه یه کیان تووش بییت.»

* دنیا پر بووه له فیتنه و ئاشووب بو یه پیویسته له سه ر ده سه لاتدار و گه ل به په له بگه رپنه وه به ره و خودا، نه ک زیاتر لی رابکه ن: ﴿فَافْرُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ [الذاریات: ۵۰]

«ئینجا به په له به ره و لای خوا برؤن به راستی من له لایه ن خواوه ترسینه ریکی ئاشکرا و روونم بو ئیوه.»

* زوریک له خه لکی وازیان له هه ق هیناوه، به هو ی ئه وه وه که له سه ره تادا بو سه رخستنی بوچوون و فکریک هه ول ده دن و که چی له کو تاید ا هه موو هه ولیان بو سه رخستنی هه لگرانی ئه و فکریه یه.

* پاراستنی بیروباوه ر له پیشته ره وه ک له پاراستنی تاکه کان، بیروباوه ر سه رناخریت به سه رخستنی تاکه کان، چونکه ئه گه ر بیروباوه ریک سه ربخریت به سه رخستنی که سه کان، ئه وا به نه مانیا ن بیروباوه ره که نامینیت.

* حیزبایه تی و شوینکه وتنی تاکه کان گه وره ترین فیتنه ی خاوهن. هه قه کانه بو سه ر هه ق، شوین هه ق ده که ون له پیناو وته بیژه که ی نه ک له پیناو خودی هه قدا؛ نه گهر ونه بیژه که هه لگه ریته وه، نه وانیش هه لده گه ریته وه.

* گه وره ترین سه رمه شق موحه ممه ده، له گه ل نه وه شدا خودا زه م و سه رزه نشتی نه وانه ده کات که هه لده گه ریته وه و لاوازی پروویان تی ده کات نه گهر نه وه وفات بکات: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَهْلِيْنَ مَا تَأْتِيْهِمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۴۴]

«موحه ممه د (ﷺ) ته نیا پیغه مبه ریکه (نهر نییه) بیگومان له پیش نه و پیغه مبه رانی تر رابوردون، جا ئایا نه گهر وه فاتی کرد یان کوژرا ده گه ریته وه بو دواوه ی خوټان (پاشگه زه بنه وه)؟»

* ترسناکترین جوړی فیتنه نه وه یه راستیه کان بشیویندرین، ناهه قی به ره و دابندریت، وهه ق به خراپه له قه له م بدریت، بیده نگی له و کاته دا بریتییه له فیتنه ﴿لَقَدْ اٰتٰتَعُوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ﴾ [التوبة: ۴۸]

سویند به خوا (نه و دوورووانه) پیشتیش هه ولیان داوه فیتنه و ئاشووب (له نیتوان ئیمانداراندا) به رپا بکه ن و چهنده ها فرمان و نه خشه یان گوړی بو نه وه ی فیلت لی بکه ن و وره ت بروخینن.

* خه لکی واگومان ده بن فیتنه ته نها ئازاوه و خوینرژانه، بی ئاگان له ترسناکترین جوړی فیتنه که بریتییه له هه لگه ریته وه ی راستیه کان و چه مکه کان ﴿لَقَدْ اٰتٰتَعُوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ﴾ [التوبة: ۴۸]

سویند به خوا (نه و دوورووانه) پیشتیش هه ولیان داوه فیتنه و ئاشووب (له نیتوان ئیمانداراندا) به رپا بکه ن و چهنده ها فرمان و نه خشه یان گوړی بو نه وه ی فیلت لی بکه ن و وره ت بروخینن.

* گوره ترين فیتنه کان فیتنه ی هه لگه پراندنه وهی راستییه کانه، ترسناکترین جهنگه کانیش جهنگی درووشمه کانه، له فهرمووده دا: «ئه وهی که زۆرتین ترسم ده رباره ی هه یه له سه ر ئوممه ته که م: دوو پرووی زمان پاراوه.»

* گوره ترين فیتنه له سه ر تاک فیتنه ی هه لگه پرانه وهی هه قه له ده روونیدا و گۆرانی چه مکه کانه له لای، ئه و فیتنه یه گوره تر ده بیته ئه گه ر دلخۆش بوو به و گۆرانه ی!

* گوره ترين هۆکاری سزای خودا بو ئوممه ته کان هه لگه پرانه وهی راستییه کانه و تیکه لکردنیا نه له گه ل درۆ: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ [الأنعام: ۱۱]

«ئهی موحه ممه د (ﷺ) بلن برۆن و بگه رین به زه ویدا پاشان سه رنج بدن سه ره نجامی ئه وانه ی به لگه کانی خویان به درۆ داده نا چۆن بووه؟»

* خراپترین سه رده م ئه و سه رده مه یه که خراپه به ناوی چاکه وه ئه نجام ده دریت، چاکه ش به ناوی شه ر و خراپه وه، له ئه سه ردا هاتووه: "سه رده مانیک به سه ر خه لکیدا دیت وا ده بینن خراپه چاکه یه و چاکه ش خراپه یه."

* له زمانی خراپه کار و سه ته مکاردا راستییه کان به جگه له ناوی خویان ناوده برین، فیرعه ون وتی: ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ [الإسراء: ۱۰۱] «من وای ده بینم ئهی مووسا که تۆ سیحر لیکراویت»، ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ﴾ [غافر: ۲۶] «من ده ترسم مووسا ئایینه که تان بگۆریت یا خود خراپه له سه رزه ویدا زۆر و به ربلاو بکاته وه.»

* فیتنه به شه لژانی پاش ئارامی نانا سریته وه، هه روه ها به لیکبوونی دوا ی یه کبوونیش نانا سریت، گه رنا بانگه وازی پیغه مبه رانیش فیتنه ده بوو، به لکوو فیتنه گۆرینی چاکه یه به خراپه، و چاره سه ریشی چاکسازیه به حکمه ت و لیزانی.

* له زمانی گهندهال و سته مکاراندا شته کان ناو دهنرین به جگه له ناوی خوئی. فیرعهون گوتی: ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ [الإسراء: ۱۰۱]

«من وای ده بینم ئه ی مووسا که تو سیحر لیکراویت»

﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ [غافر: ۲۶]

«من ده ترسم مووسا ئایینه که تان بگوریت یا خود خرابه له سه رزه ویدا زور و بهربلاو بکاته وه.»

* زورینه ی نه زانه کان فیتنه به کارده هینن بو هه قیقی روون و ئاشکرا، له کاتیکیدا هه لگپرانه وهی ده سته واژه کانی هه قیش بو ناهه قی بریتیه له خودی فیتنه، خودا ده فهرموویت: ﴿لَقَدْ أَبْتَغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ﴾ [التوبة: ۴۸]

«سویند به خوا (ئهو دوورووانه) پیشتیش هه ولیان داوه فیتنه و ئاشووب (له نئیوان ئیمانداراندا) بهرپا بکه ن و چهنده ها فرمان و نه خشه یان گوری بو ئه وهی فیتت لی بکه ن و وره ت بروخینن.»

* ده قه کان یه کن و حوکه مەکانیان روونه، به لام ده گورین به هه لگپرانه وهی شوینه که یان، ههروه ها گورانیا ن به سه ردا دیت به هه لگه راندنه وه و لاریکردنی ده سته واژه کانیان، به هوئی دابرینی چوارچیوه و بواره که یه وه و اتاکه شی ده پچریت، ﴿يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ [آل عمران: ۷۸]

«زمانیان با ده دن و ده پیچنه وه به خویندنه وهی کتیه که یان (تهورات) تا تو وا بزانیته له نامه ی خواجه.»

* له چ حاله تیکدا گورانی بوچوون ده بیته فیتنه؟ کاتیک گورانی مروف له گه ل لاوازی په رستشی به یه که وه روو بدن، له بنه رته دا گوران په یوه ندی نییه به په رستشه وه، جا ئه گه ر په رستشی نه ما به لگه یه له سه ر ئه وهی ئهو گورانیه ی فیتنه یه.

* هه مووان گۆرانیان به سهردا دیت به لام ئه و گۆرانه ی به فیتنه هه ژمار ده کریت، کاتیک هاوتابیت له گهل که مبوونی په رسته شه کانی، له بنه رتدا گۆران په یوه ندی نییه به په رسته شه وه، جا کاتیک په رسته شی نه ما، به لگه یه له سه ر ئه وه ی ئه و گۆرانه ی فیتنه یه.

* گۆران و هه لگه رانه وه ی بۆچوونه کان زیاد ده بن به زیاد بوونی فیتنه، فیتنه کان ده کولین و دل هه لده گیر نه وه، ته نها ئه وانه نه بیت که خودا جیگیریان ده کات، له فه رمووده دا هاتوو: «دلی نه وه کانی ئاده م زۆر خیرا تر هه لده گه ریت وه له وه ی له مه نجه لیکدا ده کولیت.»

* تاکه کان فیتنه ی تابیه تیان هه یه، کومه له کانیش فیتنه ی گشتیان هه یه، گه وره ترین فیتنه له سه ر تاک فیتنه ی هه لگه رانه وه ی هه قه له ده روونیدا و گۆرینی تیگه یشته کانیه تی، ئه و فیتنه یه گه وره تر ده بیت ئه گه ر دلخۆش بوو به و گۆرانه ی به سه ریدا هاتوو، حوزیفه ده لیت: "هه رکه س حه زده کات بزانتیت که تووشی فیتنه بووه یان نا، با پروانیت ئه گه ر شتیکی لا حه رام بوو که پیشتر به حه لالی ده بینی یان حه لالیک پیشتر به حه رامی ده بینی، ئه وا با بزانتیت تووشی فیتنه بووه."

* ئه گه ر له سه رده می مملانییدا هه ق له نا هه قی حیا بوویه وه، ئه وه به شیکه له فیتنه ئه گه ر ئه و نا کوکییه به فیتنه ناو ببریت: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ اٰذَنْ لِيْ وَلَا تَفْتِيْ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا﴾ [التوبة: ۴۹]

«پروخسه تم بده (با نه یه م بۆ جیهاد) و تووشی گونا ه و خراپه م مه که، با ناگادار بن (هه ر له ئیسته وه) که وتوونه ته ناو گونا ه و خراپه وه.»

* به شیک له فیتنه ئه وه یه هه ق وه سف بکه ی به فیتنه! ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ اٰذَنْ لِيْ وَلَا تَفْتِيْ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا﴾ [التوبة: ۴۹]

راگه یاندن

* به هیژترین راگه یاندنه عه ره بییه کانی ئه مړو راگه یاندنه حوکومیه کانن، دژایه تی ئیسلام ده کهن و پره خنه ی لی ده گرن و دوژمن سرده خهن و پشتگیریان ده کهن، له که میندان بو هه ق و پشتی به رده دهن، ده سه لات خو ی شار دووه ته وه له پشت راگه یاندنه کانه وه بو دژایه تی و جهنگردن له گه ل ئیسلام.

* ئه وه ی زوړیک له راگه یاندنه کان ده یکه ن له رانان و ده رخستنی خراپه کان و وه سوه سه و بو یرکردنی نه فسن له سه ر ئه نجامدانی خراپه، وه ک وه سوه سه ی شه ی تانه بو ئاده م بو خواردنی دره خته که خو ئه گه ر شه ی تان وازی له وه وه سوه سه یه به ی تابه، ئه وا ئاده م بیری لی نه ده کرده وه.

* هه رکه س زانیاری له شه ریعه تدا هه بیته و زانیاری له سه ر که ناله کانی (MBC) هه بیته، دنلیا ده بیته که ده چنه ژیر ئه م ئایه ته وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ [النور: ۱۹]

«به راستی ئه وانه ی پییان خو شه زینا (کرداری ناشرین) بلاو بیته وه له ناو خه لکی ئیمانداردا سزای سه ختیان بو هه یه له دنیا و روژی دوا بییدا.»

* سه یه کومه له خه لکیک بابه تگه لیکیان لا شاراوه یه له سه ر هه ندیک له که ناله کان له گه ل ئه وه ی که که نالن و ناشکران! که چی شاره زایی و زانیاری له سه ر مزگه وتی ضرار هه یه که مزگه وته! جا ده بوو چو ن شار دنه وه و فیلیان بگردایه کاتیک که نالکان بیوونایه به مزگه وت و بیژه ره کانیش و تارخوینه کان بوونایه!

* ترسناکترین جوړی دوژمنایه تی ئیسلام دوژمنایه تی ناوځویه، دوورووان مرگه وتی ضراریان دروست کرد بو پهرته وازه بوون، له کاتیکدا بانگ و نویژی تیدا ده کرا به و جوړه ی که خودا داوای کردبوو. ئه مړو هه ندیک له که ناله کان هه مان حالت دوباره ده که نه وه.

* ئه گهر که نالی (العربية) له سه رده می په یامبه ردا بووبا، ئه وا دوورووه کان تهنه له ویدا کو ده بوونه وه، مال و سامانی به نی قوره یزه ش هه ر له ویدا خه رج ده کرا.

* له وانه یه نه توانیت خراپه له فکر و رهوشتی کدا بدوزیته وه که له سه ر شانی راگه یاننده کان به رزنه بوو بیته وه و له ری ئه وانه وه نه هینرایت.

* فه توکان دهرباره ی ئافره ت و سیاسه ت، تهنه پاش داگیرکاری روژئاوا گوړانکاری و شیواویان به سه ردا هات، جا کاتیک راگه یانندن کرایه وه بیړیزه کان ریژدار کران، ئه وکات ئیسلام تیروانیی روژئاوایی کرا به به ردا، هه رچند به زوره مله ش بیت.

* لیکوئینه وه دهرباره ی بابه ته نا کوک و خیلاییه کان هیچ کیشه یه کی تیدا نییه، به لکوو کیشه که له وه دایه له ناوجه رگه ی راگه یانندا بلاو بگریته وه و گالته بکه ن به بابه ته بنه رته ییه کان، به ویستی خو یان بابه ته بنه رته ییه کان بکه ن به بابه تی نا کوک، به تیگه ییشتنی راگه یانندکاریک ئیسلام دارمین.

* له حوزه یفه وه هاتووه ده لیت: نزیکه شه ر و فیتنه یه ک له ئاسمانه وه دابه زیت و هه موو شویتیک بگریته وه ته نانه ت (الفيافي) کانیش بگریته وه، گوترا: فیافي چییه؟ گوتی: زه وییه رووت و چوله کان. من وه ها گومان ده به م فیتنه ی راگه یانندن ته نانه ت گه ییشتیته شوانی مه ره کانیش.

* په يامبر (ﷺ) ده فەر مووېت: «شەش شت بژميرن پيش ئەو هې قيامەت بېت روو دەدات - يە کيک له وانە هې فەر مووې - فیتنه يە ک که هېچ مائیک له ماله کانی عەرەب جئ ناهي لیت و دە چي ته ناو هه موويانەوه.»

* له ناخیر زه ماندا وهک له فەر موودەدا ئاماژە هې پئ کراوه: پياوې وهها هه يه به يانی باوه رداره و ئیواره دە بېته کافر، له نیو رۆژدا باوه رې هیناوه و کافر بووه ته وه، ئەم گۆرانکاریه دە بېت به هۆکاریکی خیرا رووبدات، واده بینم راگه یاندن ئەو رۆله ببینیت.

* ئە قل له قالب دە دري ت و کاریگەر دە بېت به و شتانه ی له دە ور بوهریدان، وهک چۆن مادده خامه کان له قالب دە درين، ئە گەر ده کهس کۆبنه وه و بیانە ویت گومان بۆ که سیک دروست کهن دەر باره ی شیواوی جهسته ی، هه ریه که یان که پئی گه یشت به شیوازیک ئەو بابته ی پئی بلیت وهک ئەو هې له نیوان خۆ یاندا له سه ری ریک که وتوون، پاشان یهک به دوا ی یهک که سه کانی دیکه هه ریه که و به وته یه کی جیاواز به لام هه مان و اتا بگر نه خۆ ئەو بابته ی لای ئەو که سه باس بکه ن، ده بینیت ئەو که سه باوه ر به وته که یان ده کات که به و جو ره یه و ئەو وه سفه ی ئەوان ده یکه ن تیا دیا یه. جا ده بېت راگه یاندن چۆن کاریگه ری هه بېت له کاتیکدا به بینین و بیستن و وینه و خویندنه وه زه هر دەر یژیت، به شه و به رۆژ کار ده که نه سه ر ئە قل ی خه لکی و گومانی بۆ دروست ده که ن له ئایین و ئاکار و ره وشتیان. جا ده بېت چۆن ئە قل کاریگەر نه بېت پئی و وینه کان له می شکیدا دووباره نه بنه وه؟! جا ده بېت چۆن بېت ئە گەر راگه یاندن ته واو شاره زایانه له و بواره دا بینه پيش له گه ل ئە وه شدا ئە قل ه کان زۆر ساده و ئاسان گۆرانیان به سه ردا دیت؟

* بېگومان هه موو ئە قل یک کاریگەر ده بېت به دووپات کردنه وه ی باتل و ناهه قی له سه ری به شیوازی بیستن و بینین، سه ره تا به ره رچی ده داته وه و

وهرگير او نيه لای، پاشان که ميک لای ناسای ده بيت به پله به ندى، تا وای ليديت ده چيته دليوه، هه موو باتل و ناهه قيهه ک له زهويدا دهروونه کان له سه ره تاوه ليی راده کهن پاشان هوگري ده بن، پاشان هه لده گه رينه وه و دژايه تي هه ق ده کهن، هه موو ناهه قيهه کان به م هه نگاوانه له ناو نوممه تاندا بلاو بوونه ته وه، هه ر بويه دوو پاتکر دنه وهی هه ق له قورئان و سونه تدا هه رچه نده به يه ک شيوازی ده برپينيش بيت مه به ست تيايدا جيگير بوون و ره گدا کوتانی و اتا کانه، شور دنى ئه و پيسى و چلکه ييهی ده وری ئه قلیان داوه جار له دوای جار ده بيت به بارانی وهی جوړاو جوړی جار له دوای جار بشوریت و پاک بيته وه، شتانیکی دوو باره ی دوور کاریگه ريبان له سه ر ئه قل زياتره وه ک له شتانیکی زور که بو يه ک جار روو ده دن، ئه گه ر حه وزیکی ئا و به يه ک جار بکريت به سه ر پو شاکيکی پيسدا هينده ی گوژه ناويک پاکی ناکاته وه ئه گه ر به رده وام به سه ر پو شاکه که دا بکريت له گه ل سپرین و گوشينيدا، پيسى سه ر ئه قل و جهسته ش هه ر به و جوړه يه، به و جوړه ش لا ده چن!

* زوریک له وانهی بانگه شهی ئه وه ده کهن که شوينکه وتهی هه قن و نازادن و شوينکه وتهی هيج که سيک نيین، ده بينيت ئه قلی له قالب دراوه و وينه ی فکری بو کيشراوه!

* ئه قل کاریگه ر ده بيت به زور ره خنه گرتن ليی وه ک چون ليدانی زور کار له جهسته ده کات، ملکه چ ده بيت. ئه قل به قامچی راگه يانندن ليی ده دريت کاتيکيش ملکه چ بوو ده لين: ئه مه بوچوون و ويستی خو به تي و نازادی ته واوه و ئه مه ديمو کراسيه!

* روژئاوا جيهانی سه رقال کردووه به جهنگی گوړيني جهسته، به لام له ژير ئه وه دا خو ی حه شارداوه بو جهنگی گوړيني ئه قل، به راگه يانندن کان قامچی لى ده دات تا ملکه چ بيت بو فکریان، جا ئايا جهسته ته نها په يکه ریک نيه که ئه قل به ريوه ی ده بات؟

تاریفکردن و هه له پوښین

* دهروونی مروّف ستایشکردنی پښ خوښه، مروّقی ئاقل ناروانیته ستایشکردنی، چونکه بهردهوام تهماشاکردنی ئه و شته ی که خوشت دهویت ده بیته هو ی وابهست بوونی دل پیاپانه وه، جا کاتیک ستایش نه کرا کومه له کرده ویه ک به زور له خوؤکردن ده کات تا کوو بگات به خوښه ویسته که ی.

* ئه گه ر دهروون سه رقالم بوو به خوښه ویستی ستایشکردنیه وه، ئه و وازهینان له هه له کانی له سه ر قورس ده بیته تا ستایشکارانی لښ نه ره نجیته.

* ستایش و سه رکونه ی خه لکی له گه ل مروّقا ناچیه گوړه وه، هیه شتیکی له گه ل ناچیت ته نها کرده وه کانی خو ی نه بیته، هه ر ئه وه ش به رزی ده کاته وه یان دایده به زینتیته.

* ستایشکردنی مروّف به ره و روو ئه و مروّقه به ره و تیاچوون ده بات، بویرییه کی تییدا ده چینیته به ره و هه لدیری ده بات به جوړیک بویری ده کات له سه ر ئه و شتانه ش که نایزانیته، به وه ش خو ی تیاده چینیته و سته م له که سانی دیکه ش ده کات، په یامبه ری خودا (ﷺ) به ستایش کاریکی فه رموو: «گه رنی هاوړپکه ت بری.»

* دوو جوړ که س هه ن که مروّقی ئاقل نابیته ستایشیان لښ وه ربگریته:

ئو که سه ی شاره زایی له تو که متره، چونکه نه زانه به تو.

ئو که سه ی لیت ده ترسیته و ئومیدی پیت هه یه، چونکه سوود له تو وه رده گریته، هه موو خو به گه وره زانیکیش له م دوو جوړه سوود وه رده گریته و دروست ده بیته.

* خودای گوره له یه کهم جاردا تاوانی بنده کهی ناشکرا ناکات ئه گهر ئه و نهینى ئه نجامی دابیت، به لکوو ماوه یه ک ریگهی دهدات، ئه مهش ناوه پړوکی ناوی (الستیر) «زورداپوشهر» له خووی ده گریت، خو ئه گهر ناشکرای بکات، ئه واهه موو شاراوه کانی ناشکرا ناکات به لکوو به شیکی هر ده هیلیته وه بو ئه و پوژهی که نهینییه کان تیایدا هه لده مالریت.

* خودا یه کهم تاوانی بنده کهی ناشکرا ناکات، تاکوو جهند جاریک دووباره ی نه کاتوه و به رده وام نه بیته له سه ری، ریوایهت کراوه له پیشه واهه عومه ره وه، به دزیکی گوتووه کاتیک که پوژشی هیناوه ته وه به وهی یه کهم جار بووه ئه و کاره بکات، "درؤ ده کهی خودا له یه کهم جاردا، تاوانی هیچ بنده یه ک ناشکرا ناکات."

* خودا یه کهم جارتاوانی هیچ بنده یه ک ناشکرا ناکات، ئه گهر که سیکی ناشکرا کرد، ئه وه به هووی ئه وه بووه که چه ند جاریک جار له دوا ی جار ئه و تاوانه ی ئه نجام داوه. خودا مؤله تی داوه تاکوو ته و به بکات، به لام ئه و سوور بووه و به رده وام بووه. خودا شهرمن و داپوشهره.

* خودا تاوانی نهینی هیچ بنده یه ک ناشکرا ناکات به دوو هوکار نه بیته:

ئه گهر تاوان و نهینی خه لکی ناشکرا کرد، خودا تاوانه کانی ناشکرا ده کات.

ئه گهر تاوانی په نهانی زور بوو، خودا هه ندیکی لئ دهرده خات تاکوو ته مبی بیته و وازه نیته و بیته په ند بو که سانی دیکه ش.

* داپوشینی خه لکی له لایه ن بنده کانه وه پیوه ری په رده هه لمالینه له لایه ن خودا وه، تاوانه بچووه کانی کوومه له که سانیک دهرده خات، کوومه لانیکیش به تاوانی گوره وه داده پوشتیت، له فهرمووده دا هاتووه: «هه رکه س موسلمانیک بیوشتیت، خودا له دونیا و دواروژدا ده پوشتیت.»

* هه نديک جار خودا که سانیک ده پوښتیت که تاوانیکی زوریان نه نجام داوه و که سانیک ئاشکرا ده کات له کاتیکدا تاوانیکی که میان نه نجام داوه، چونکه به که میان تاوانی خه لکی داپوښیوه خوداش تاوانه گه وره کانی داپوښیوه، دووه میان تاوانی خه لکی ئاشکرا کردووه و خوداش تاوانه بچووکه کانی ئه وی ئاشکرا کردووه، له فهرمووده یه کدا په یامبه ر ده فهرموویت: «هه رکه س موسلمانیک بیوښتیت خودا له دنیا و دواروژدا ده بیوښتیت.»

* که موکوری خه لک پوښاکیکه ئه و که سانه ده پوښتیت که داپوښهرن، له فهرمووده یه کدا په یامبه ر ده فهرموویت: «هه رکه س موسلمانیک بیوښتیت، خودا له دنیا و دواروژدا ده پوښتیت.»

* هه رکه س ده یه ویت به رده وام له ژیر پوښینی خودادا بیت، ئه و با که موکوری که سانی دیکه بیوښتیت.

* ئه و که سه ی تاوانه شاراوه کان بلاو بکاته وه، ئه و هاوشیوه ی نه نجامدهری یه که م جار تاوانباره، له ئه سه ردا هاتووه "هه رکه س خراپه یه ک بیستیت و بلاوی بکاته وه، ئه و هاوشیوه ی ئه و که سه یه که نه نجامی داوه له سه ره تادا."

پهوشته چاکه کان و پهوشته خراپه کان

* پهوشته جوانی کرده وه کان گه وره ده کهن هرچه نده که میس بیت، خرابی پهوشته کرده وه کان خراب ده کات، هه چنده گه وره ش بن. له فهرمووده دا ریوایه ت کراوه «پهوشتنزی کرده وه کان خراب ده کات وه ک چون سرکه هه نگوین تیک ده دات.»

* که سی نه زان به پهوشته رزی ده گاته پله ی زانا، که سی زانا ش به پهوشته نزمیه که ی ده گاته پله ی نه زان، گه وره ترین به لا کوبوونه وه ی نه زانی و پهوشتنزمیه.

* ریبا ی ئاکار و پهوشته ئه وه یه چاکه یه ک بکه یه ت و وه بته ویت چاکتر وه ربرگ ریته وه، ریزدارترین که سه کانیش ئه وانن که چاکه ده کهن به بی چاوه پروانی وه رگرته وه ی پاداشت و چاکه له به رانه بریدا.

* لیبوردن و چاوپوشی له هه له ی خه لکی هوکاری داپوشینی که موکوری و لابردنی تاوانه: ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ [النور: ۲۲]

«ده با لیبورده بن و چاوپوشی بکه ن، ئایا بیتان خوش نیه خوا لیتان خوش بییت؟»

* ئه و که سه ی خاوه نی زورترین لیبورده ی و چاوپوشی بیت، زورترین له خوداترسانی هه یه، ئه و که سه ی که مترین لیبورده ی هه یه، دلره قترینه و لاوازترین باوه ری هه یه: ﴿وَإِنْ تَعَفُّوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ [البقرة: ۲۳۷]

«لیخوشبوونتان له پاریزکارییه وه نزیکتره.»

* هه چهنده سته مليکراو به توانا تر بوو له تۆله سهندنه وه و تووره بوونی زياتر بوو، ئەوا ليخوشبوون و چاوپوشی له وکاته دا شکومه ندى زياتر ده بيت، له فرموده دا هاتوو «ليبورن تهنه ا شکومه ندى بو مروف زيادده کات.»

* نابيت پيگه و شکو و زانستی هيچ کهس ببيته ريگري ئەوهی راويژ به کهسانی له خووی زمتر نه کات، پيگه ی هيچ کهس ناگاته پيگه ی په يامبه ر، ئەبوو هوهره يره ده لیت: «نهم ديويه هيچ کهسيک هينده ی په يامبه ر راويژي به هاوه لانی کرد بيت.»

* راستگوویی ده ربا زکهره، ئەگه ر خودی خو ت ده ربا ز نه کات، ئەوا ئوممه تتيک له پاش خو ت ده ربا ز ده کات، له فرموده دا هاتوو: «هيچ شتيک ده ربا زت ناکات تهنه ا راستگووييت نه بيت.»

* ئەگه ر رهوشتيکی خراپت له کهسيکدا به دی کرد، ئەوا بگه رپروه بو نفسي خو ت و خراپه يه ک به هه مان قه باره له خو تدا بدۆزه وه، ئەمه واده کات تيروانينت بگوړيت به رانبه ر ئەو کهسه له سووک ته ماشا کردنی و بيئه رزشي بوونی لات بو به زه يی و نه رم و نيانی پيی.

* ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ [يوسف: ۵۵]

«يوسف فرمووی (به پادشا) له سه ر خه زنه و دارایی زه وی (ميسر) دامنی به راستی من پاريزاريکی شاره زام.»

يوسف به ند کرا، کاتيک هاته ده ر، هه ولی دده ا خه لکی ميسر و ئەوانه شي له به نديان کردوو ده ربا ز بکات له و ئاسته نگی و قه يرانه ی تيايدا بوون، ده روونيکی به رزی هه بوو له سه روو کينه و تۆله سهندنه وه بوو.

* هه چهنده مروف پيگه ی به رز بيت، ده بيت ره خنه زياتر هه لگريت و لايبدا ت، ره خنه گرتن له شته لاهه کييه کان سه رقالت ده کهن له بابه ته

سهره کييه کان، په يامبه هرگيز ره خنه ی له خزمه تکار نه ده گرت، هيچ ره خنه ی له خواردن نه ده گرت نه گهر حزی ليی بووايه دهیخوارد و نه گهر نا وازی ليی ده هينا.

* ههرکس خاکی بيټ و خو به که مزان بيټ بهرز ده کرټه وه، ههرکس خو به گوره زان بيټ سهرشور ده کرټ. خو به که مزان به پيش نه وه ی سهرشور بکريټ.

* ههرکس خو به گوره زانين له دلیدا زياد بکات، نهوا خودا سهرشوري ده کات له دلی خه لکيدا: ﴿قَالَ فَأَهِيْطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّغِيْرِيْنَ﴾ [الأعراف: ۱۳]

«خوا فهرمووی: (له به ههشت) بروره خواره چونکه بوت نييه لهو (به ههشته دا) خوت به گوره و زل بزانی، يه کسهر ده رچو به راستی تو له بينرخ و ريسوايانی.»

* ههرکس بو نهوانه ی خوار خو ی خو به که مزان بيټ، نهوا که سانی لهو بهرتر خو به که مزان ده بن بهرانبه ری به نه دازه ی خو به که مزان زانينه که ی، ههر بهو جوړه يه که سيک خو ی به گوره بزانتیت له سهر نهوانه ی خوار خو ی، نهوا که سانی سهروو خو ی لووتبه رزده بن به سهريدا. توله و دادوه رييه کی نه زمونکراوه.

* سه رپشکانه و بهويستی خوتان خو به که مزان بن. پيش نه وه ی به زور کهم و رسوا بکريټ.

* نه بوو عوبه يده ده ليټ: نه سکه ندهر به شاريکدا تيپه ری که ههوت پاشا يهک له دوا ی يهک خو يان و وه چه کانين تيايدا مردبوون، پرسى هيچ کهس له وه چه ی نهوان ماوه ته وه؟ گوتيان: يهک پياو ماوه له گورستانه کان ده زيی، بو يان هينا و پيی گوت: بوچی به رده وام لای نهو گورانه ی، گوتی: ويستم ئيسکی پاشاکان جيا بکه مه وه له ئيسکی خزمه تکاره کانين که چی ديتم هه موويان وهک يه کن!

* تاکه شتیک که هوکاری زورترین تیکدانی نیوان خه لکیه، وه رگرتنی گومانی خراپه، جا کاتیک گومانه خراپه که دژ بهو کهسه بوو که نه فسیسش رقی لیه تی، ئەوا ئەو گومانه له دهروونیدا ده بیت به دلنای و یه قین: ﴿أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ [الحجرات: ۱۲]

«خوتان له زوریک له گومانه کان بیارین، چونکه به راستی هه ندیک له گومانه کان تاوان.»

* زوریک لهو شتانه ی نیوانی خه لکی ده شیویتیت گومانی خراپی بی به لگه یه، خودا ریگری کردوو له هه موو گومانیکی خراپ، چونکه به هو ی هه ندیکه وه خراپه و پشیویه کی زور دیته ئاراهه: ﴿أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ [الحجرات: ۱۲]

خوتان له زوریک له گومانه کان بیارین چونکه به راستی هه ندیک له گومانه کان تاوان.

* ئەگەر مرؤف که سیکی لا بیزاراو بوو، ئەوا گومانه خراپه کان که ده باره ی ئەو کهسه هه یه لای ده بیته راستی و یه قین، خو ئەگەر که سیکی خوش ویست، ئەوا بابه ته دلنایی و یه قینه خراپه کانی ئەو کهسه ی لا ده بیته گومان. خوشویستن و بیزاراو بوون ئەقل کویر ده کهن و ده رته نجامه کان ده گورن.

* ئەگەر گومانه کان گونجان له گه ل هه واو ئاره زوودا، ئەوا ده بنه دلنایی: ﴿إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾ [النجم: ۲۳]

«ته نیا شوینی گومان و ئەو شته ده کهون که نه فسی خو یان چه زی لیه تی.»

* ده روون ئەگەر کومه له هه والیکی پی بگات که خوازراوه لای بهو جو ره لیکۆلینه وه ی تیدا ناکات وه ک ئەو هه والانه ی نه خوازراوه لای.

* مروّف پۆزىش و عوزرى ئهوانه وهرده گريّت كه خوښى دهوښ، بهلام بهو جوړه نيبه له گهلّ ئهوانه‌ى خوښى ناوښ، مروّف ئه گهر خودى ههقى خوش بووئيت، ئهوا تهراروو پټوانه‌ى پۆزىش و عوزره كانى راست ده بئيت.

* ئه و كه سه‌ى له سهر زهويدا خوښه گه و ره زانينى تيا دايه، بئگومان به هوئى نه زانيبه تى به گه و ره يى ئه و زاته‌ى له ئاسمان دايه.

ئهو كه سانه‌ى زورترين خوښه گه و ره زانينيان تيا دايه، زورترين مهودا دوورن له خداوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ [النساء: ۳۶]
«بهراستى خوا خوښى ناوئيت ئه و كه سه‌ى كه خوښا گه و ره زان و شانازي كه ره بئيت.»

* كه سانه‌ى خوښه گه و ره زان به هيچ جورئيك نزيك نابنه وه له خدا، بهلكوو به ئه ندازه‌ى خوښه گه و ره زانينيان له خدا دوور ده كه ونه وه: ﴿قَالَ فَأَهِيظْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ﴾ [الأعراف: ۱۳]

«خوا فهرمووى: (له به هه شت) بروره خواره چونكه بوّت نيبه له و (به هه شته دا) خوّت به گه و ره و زل بزاني، يه كسه ره ده رچو بهراستى تو له بئيرخ و ريسوايانى.»
* خوښه گه و ره زانين و سته م په يوه ستن به يه كه وه، ئه گهر يه كيان به دى كرا، ئه و ئه وى ديكه شيان به دى ده كريت، به ئه ندازه‌ى خوښه گه و ره زانين سته م بوونى ده بئيت، له فهرمووده دا هاتووه: «خودا سروسى بو كردم كه خوښه كه مزان و خاكى بن تاكوو كه س سته م له كه سى ديكه نه كات.»

* خوښه گه و ره زانين و ئيره يى تيكه لى ههر شتئيك بين، تئيكى ده دات.

* ئه گهر كه سئيكى خوښه گه و ره زاننت بينى، ئه و بزانه خاوه ن نوئزئيكى كه مه يان ههر نايكات، چونكه خوښه گه و ره زانين و زور كر نووش بردن به يه كه وه كو نابنه وه: ﴿سَيَّمَاهُمْ فِي جُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ [الفتح: ۲۹]

«نيشانه يان له ناو چاوانياندا دياره به هوئى زور سوژده بردن دايه.»

* ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ [غافر: ۶۰]

«پهروه ردگارتان فهرموویه تی: لیم بیارینه وه، وه لامتان ده ده مه وه به پراستی نه وانهی خو به گه وره ده زانن که بمپه رستن له مه وپاش به سه رشوړی ده چنه دۆزه خه وه.»

نیشانه ی خو به گه وره زانینیان که می نزا و پارانه وه یانه له خودا، چونکه نزا و پارانه وه یان له خودا ده بیته هو ی شکاندنی نه فس و خو به که مزانینی به رانبر خه لکی.

* خو به گه وره زانه کان زور که میان ده گهن به ئامانجه کانیان، چونکه له ناو خه یالاتدا ده ژین و خه یالیش نایه ته دی، خودا ده فهرموویت: ﴿إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ﴾ [غافر: ۵۶]

«هیچ له دلایندا نییه جگه له خو به زلزانی، هه رگیز به مه به ستیان ناگهن.»

* نه گه ر خو به گه وره زانین له مرؤفدا زیادی کرد، نه وا تیرامان و بیرکردنه وه ی که م ده کات، چونکه خو به گه وره زانین و زیره کی به یه که وه کو نابه وه: ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ—أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾ [المؤمنون: ۶۸]

«له به رانبر نه و (قورثانه) خو تان به گه وره ده زانی، شه وگارتان ده برده سه به گالته کردن و قسه ی ناشرین وتن به نایه ته کانی ئیمه. ده ی ئایا نه وان (قوره ییش) بیران له م قورثانه کردووه ته وه؟»

* هه ق و خو به گه وره زانین پیچه وانهی یه کترن، به نه ندازه ی زیاد بوونی هه ریه کیان له دلدا نه وی دیکه یان که م ده کات: ﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْزِلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾ [الجاثية: ۸]

«که به لگه کانی خوا ده بیستیت بو ی ده خویندریته وه له پاشان (له سه ر کافری) به رده وامه چونکه خو به زلزانه و ده لئی هه ر نه ییستووه.»

* خۆبه گوره زانين په رده ی رينگری سهر دلّه، که سی خۆبه گوره زان هه رگيز له هه ق تئ ناگات، تا کوو خۆبه گوره زانينه که ی لانه بات، به ئه ن دازه ی خۆبه گوره زانینی نه فس، که می له وه رگرتنی هه قدا روو ده دات.

﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُّكْتَبِرٍ جَبَّارٍ﴾ [غافر: ۳۵]

«ئا به و جوړه خوا موړ ده نئ به سهر دلّی هه موو خۆبه زل زانیکي زوړ داردا.»

* خۆبه گوره زانين رينگه ی تيرامان له ئه قلّ ده گریت، هه ق خزمه تکار نييه و تو گوره ی بيت، به لکوو هه ق خاوه ن و گوره يه که واته خۆبه که مزان به به رانبه ری

﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ— أَقَلَمُ يَدَّبُرُوا الْقَوْلَ﴾ [المؤمنون: ۶۸]

«له به رانبه ر ئه و (قورئانه) دا خو تان به گوره ده زانی شه و گارتان ده برده سهر به گالته کردن و قسه ی ناشرين وتن به ئايه ته کانی ئيمه. ده ی ئايا ئه وان (قوره يش) بيريان له م قورئانه نه کردووه ته وه.»

* زورينه ی گو مرایي مروّف به هو ی ئه وه وه يه که ده ر فه تيکی نه داوه به ئه قلّی له ئايه ته کانی خودا رابمينيت، جا به هو ی خۆبه گوره زانينه وه، يان به هو ی چيژی دونياوه بوو بيت، هه ر کات به لايه ک يه خه ی پينگرت خۆبه گوره زانين و چيژی دونيا ی لئ لاده چييت، ئه و کات بيرده کاته وه و هه ق ده بينيت.

* ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَآلٌ مُّسْتَكْبِرٌ﴾ [لقمان: ۷]

«هه ر کاتيک ئايه ته کانی ئيمه ی به سه ردا بخوینر يته وه روو وه رده گيريت به خۆبه گوره زانينه وه.»

ته نها خویندنې به سه، ته نها ئه وه نده ی لئ داوا کراوه گو ی بيست بيت و بيري لئ بکاته وه، که چي پشت هه لده کات و ده يه و يت خو ی هه ق بدوژ يته وه، گوره ترين نه خو شى ئه قلّ بر يتيه له خۆبه گوره زانين.

* که سانی خۆبه گوره زان له تیگه یشتن بیبهش دهن، خو ئه گهر تیشبگات، به هوئی خۆبه گوره زانییه وه شوینی ناکه ویت: ﴿سَأَصْرَفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۴۶]

«بهم زووانه لائهدهم و بهرگری له نیشانه و بهلگه کانم ده کهم ئه وانهی خویان به گه وره داده نین له سهر زه ویدا به ناههق و نارها، ئه وانه ئه گهر هه موو ئایهت و موعجیزه یه ک ببینن، باوه ری پین ناهینن.»

* خۆبه گوره زانان که مترین تیگه یشتن بیان هه یه، چونکه دلیان پره له خه یالات، ئه گهر ههق به ره و پرووی بیت له ده روونیدا جیی نابیته وه، خودا ده فه رموویت: ﴿سَأَصْرَفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ﴾

«بهم زووانه لائهدهم و بهرگری له نیشانه و بهلگه کانم ده کهم ئه وانهی خویان به گه وره داده نین...»

ئه وانهی خۆبه که مزانن زۆرتین تیگه یشتن بیان هه یه.

* ئایه ته کان و بهلگه کان هه یه سوود ناکه یهنن به خۆبه گوره زانان: ﴿سَأَصْرَفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۴۶]

«بهم زووانه لائهدهم و بهرگری له نیشانه و بهلگه کانم ده کهم ئه وانهی خویان به گه وره داده نین له سهر زه ویدا به ناههق و نارها، ئه وانه ئه گهر هه موو ئایهت و موعجیزه یه ک ببینن، باوه ری پین ناهینن.»

* خۆبه گوره زانین رینگری له مروف ده کات که په ند له که سانی دیکه وه ربگریت، چونکه خاوه نه که ی وا ده بینیت ئه و گه وره تر و به هیزتره له که سانی دیکه، بۆیه سته مکاران په ند وه رناگرن ته نها به خودی خویان نه بیت.

* پرسیارم له زانایه کی شاره زاله بابه ته خوداییه کان کرد که بهر په گهز ئه مریکی بوو، موسلمان ببوو، دهر باره ی موسلمان نه بوونی خه لکانی روژتاوا له کاتیکدا قورئانیش ده خویننه وه، گوتی: هیچ شتیک ریگر نییه ته نها خوبه گه وره زانین نه بیت، گوتم: خودا راستی فهرموو: ﴿إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا﴾ [غافر: ۵۶]

«هیچ له دلایندا نییه جگه له خوبه زلانی.»

* مروّف به هر شتیکي خوی به گه وره بزانیّت به رانه بر خودا، ئه وا خودا به و شته سزای ددهات، فیرعه ون به رووباره کانی که به ژیریدا دهر پویش خوی هه لده کیشا: ﴿وَأَوْهَنْدِهِ الْأَنْهَرُ بَجْرِيٍّ مِنْ تَحْتِ﴾ [الزخرف: ۵۱]

«ئهم رووبارانه به ژیر (کووشکه کانی) مندا ناروون؟»

خودا رووباره که ی به سهردا هینا، ﴿فَعَشِيَهُمْ مِّنَ اللَّيْمِ مَا عَشِيَهُمْ﴾ [طه: ۷۸]

«جا له ناکاو دهریا ئه وانی (له ناو شه پۆلی خویدا) داپووشی چ داپوشینیک.»

* زورترین شوینکه وتوانی هه ق لاوازه کانن و زورینه ی ده وله مهنده کان له سهر ناهه قی و باتلن، چونکه خوبه گه وره زانین له گه لّ ده وله مهنديدا پهیدا ده بیت، خوبه گه وره زانین ده بیت به ربه ست و ریگر له وه رگرتنی هه ق. جا که و ابوو ئه گهر هه ژاری نه بووه هاوونشینت، ئه وا تۆ ببه هاوونشینی هه ژاران.

* تیکه لای له گه لّ خوبه گه وره زانان ده بیت هوی چاندنی خوبه گه وره زانین له دلدا، ههروه ها تیکه لای لاوازان ده بیت هوی چاندنی خاکیبوون و خوبه که مزانی، له فهرمووده دا هاتوو: «په یامبه ری خودا (ﷻ) ده چوو لای لاوازان و سهردانی ده کردن و ده چوو لای نه خووشه کانیان و به شداری ناشتنی جه نازه کانیان ده کرد.»

* ئه وکه سه ی زورترین مناقشه ده کات، زورترین خوبه گه وره زانین له ناخیدا هه یه، چونکه ئه و جوړه که سانه زیاتر خویمان سهرده خه ن وه ک له وه ی

هه ق سه ربخه ن: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾ [غافر: ۵۶]

«بهراستی ئه و که سانه ی دهمه قالی و کیشه ده که ن دهر باره ی نیشانه کانی خودا به بی ئه وه ی به لگه یه کیان بو هاتبی هیچ له دلپاندا نییه بیجگه له خو به زلانی.»

* هه ر که س چه زیکات خه لکی لیی بترسن ته نیا له بهر خودی خو ی، ئه وا خو به گه وره زانه. پیاویک هاته لای په یام بهر هه موو جهسته ی له ترسا ده له رزی، په یام بهر فه رمووی «ئه وه چپته، من وه ک پاشاکان نیم من کوری ژنیکم گوشتی وشکه وه بووی ده خوارد.»

* زور جار ئه و که سه ی ئیره یی به که سیکی دیکه ده بات ده بیته هو کاری به رز کردنه وه ی ئیره یی پی براو، ئه و ده یه ویت دایبه زینیت، به لام خودا هه ر به رزی ده کاته وه.

* له ناو دلی ئه و که سه ی ئیره یی ده بات ناگریک هه یه هیچ که س هه ستی پی ناکات ته نها خو ی نه بیته، ده ست ده کات به ناشرینکردن و تومه ت هه لبه ستن بو ی، ده یه ویت به ئا و ئه و ناگره ی ناو ناخی بکوژینیتته وه، به لام بیئاگایانه دره ختی که سی ئیره یی پی براو ئا و ده دات و گه وره ی ده کات، ئه و که سه ی ئیره ییه که ده بات، که سی ئیره یی پی براو به رز ده کاته وه تا خه لکی بیبینن، به لام ئه و هه ستی پی ناکات.

* گه وره ترین هو کاری یارمه تیده ر بو باوه ردار که خو ی بگریته له سه ر قسه و توانجی ئیره بیبه ران، پشتبه ستنه به یادی خودا و ئه نجامدانی نویژه: ﴿وَإِذَا صَبُرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ [طه: ۱۳۰]

«کهواته (ئه ی موحه ممه د (ﷺ)) ئارام بگره له سه ر ئه وه ی ئه وان ده یلین و

پهروه‌دگارت به پاک رابگره و سوپاسی بکه له‌پیش هه‌لهاتنی خور و له‌پیش
 ئاوابوونیدا.»

* گه‌وره‌ترین ئیره‌یی ئه‌وه‌یه خراپه‌ی که‌سانی دیکه باس بکه‌یت تا
 که‌موکوری خوت داپووشی، پاکترین دلپیش ئه‌و دل‌ه‌یه که‌ غه‌مبار ده‌بیت له‌سه‌ر
 تاوانی خه‌لکی وه‌ک ئه‌وه‌ی خوی ئه‌نجامی دابیت.

* ئه‌و که‌سه‌ی زیاتر دل‌خوشه به هه‌له‌ی که‌سانی دیکه وه‌ک له بیزاربوون
 و ئازارچیژان بو‌یان ئه‌وه‌ ده‌روونپکی پر له ئیره‌یی هه‌یه. که‌سانی ریزدار دل‌گران
 ده‌بن به هه‌له‌ی خه‌لکی و ئاموژگارییان ده‌که‌ن، به‌لام ده‌روون نه‌خوشه‌کان
 دل‌خوش ده‌بن و ئاشکرایان ده‌که‌ن.

* غه‌بیه‌ت تاوانیکی گه‌وره‌یه، ئه‌گه‌ر که‌سه‌که‌ زانی که‌ غه‌بیه‌ت کردووه،
 بچو گه‌ردنی خوتی لی ئازاد بکه و لای ئه‌و که‌سانه‌ی غه‌بیه‌ت کردووه به چاکه
 باسی بکه، ئه‌مه ده‌بیتته که‌فاره‌تی تاوانه‌که‌ت. خو ئه‌گه‌ر نه‌یزانی غه‌بیه‌تت
 کردووه، ئه‌وا داوای لی‌خوش بوون له خودا و باسکردنی به چاکه ده‌بیتته که‌فاره‌تی
 ئه‌و تاوانه.

* شاعیر و ئه‌دبیه‌کان باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ باسکردنی سه‌رکرده‌کان وه‌ک میوه
 خواردن وایه بو خه‌لکی گشتی، چونکه سه‌رکرده‌کان هه‌موو خه‌لکی ده‌یانناسن،
 هه‌موو خه‌لکی داوای مافه‌کانیان له‌وان ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌و که‌سیان نانا‌سیت،
 ئه‌وان جپی قسه‌ی خه‌لکین هه‌رچه‌نده نه‌شیان ناسن. خه‌لکی ده‌توانن باسی
 مافه‌کانیان بکه‌ن و داوای دادوه‌ری بکه‌ن، به‌لام ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت که
 گومانی خراپیان پی ببری‌ت و جوینیان پی بدری‌ت و باسی که‌سایه‌تیا‌ن بکری‌ت
 و نه‌ینی ژیا‌نی تایبه‌تیا‌ن باس بکری‌ت، که‌چی ده‌بینیت هه‌ندیک له ژیره‌کان
 که‌وتوونه‌ته ناو ئه‌و هه‌له‌یه‌وه و به ناوی داواکردنی مافه‌کانیا‌نه‌وه.

* درو گوره یه، هرچه نده پینگه ی مروڅه که بهرز بیت له ناو خه لکیدا، درو له مافی ئه ودا تاوانه که ی گوره تر ده بیت، ترسناکترین دروش ئه وه یه که سیک بیكات که بهرزترین پله ی هه بیت، له فهرمووده دا هاتوو: «خودا قسه له گه ل پاشایه کی دروژندا ناکات و سه ی ریشی ناکات.»

* گوینه دان به وه سفکردنی دروینه ی خه لکی و رووداوه کان به تاوانیکی گوره هه ژمار ده کریت، ﴿وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ﴾ [الانبیاء: ۱۸]
«هاوار (سزای به تین) بو ئتوه له بهر ئه وه ی ده یلین.»

حه سه نی به سری ده لیت: "والله ئه م سزا به تینه هه موو ئه و که سانه ده گریته که وه سفی به درو ده که ن تا روژی دوا یی."

* تومه تبارکردنی باوهردار له نیهت و کرده وه کانیدا به ناهه ق و به بی ئه وه ی به لگه یه کی له سه ره بیت، به تاوانیکی گوره ی له ناو بهر هه ژمار ده کریت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: ۵۸]

«که سانیک که نازاری پیاوان و ئافره تانی ئیماندار ده دن بیئه وه ی هیه تاوانیکیان کردبیت، ئه وه به راستی ئه وانه بوختان و تاوانیکی ئاشکرایان گرتوو ته ئه ستو.»

* تومه تدانه پال که سیک به کاریک که نه جامی نه داوه، تاوانیکی گوره یه که چی زوریک له خه لکی گو یی پی ناده ن: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: ۵۸]

«که سانیک که نازاری پیاوان و ئافره تانی ئیماندار ده دن بیئه وه ی هیه تاوانیکیان کردبیت، ئه وه به راستی ئه وانه بوختان و تاوانیکی ئاشکرایان گرتوو ته ئه ستو.»

* زمان پهرداخه و عقلیش گۆزه‌یه‌تی، زمان به‌شی باش و سهره‌وه‌ی له نقل هه‌لده‌گۆزیت و ده‌ری ده‌بریت. مروقی ژیر ئه‌و که‌سه‌یه دلی پر ده‌کات له هه‌ق، تا هه‌موو ناو دلی وه‌ک یه‌کی لښ دیت، ئه‌قلی پر ده‌بیت و زمانی دیته گۆ به‌و هه‌قه.

* زمان ئه‌و ئه‌ندامه‌یه که زۆرینه‌ی مروقه‌کان ده‌خاته به‌هه‌شت یان دۆزه‌خه‌وه، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئاسان به‌کاره‌ینانی و گه‌وره‌یی شوپنه‌واره‌وه، په‌یامبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: «جا ئایا ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌سه‌ر ده‌موچاودا فریده‌داته دۆزه‌خه‌وه هه‌ر کاری زمانی نییه؟»

* هه‌ندی‌ک وته و کردار لای خه‌لکی زۆر سانایه و گوویی پیناده‌ن و ده‌ری ده‌برن، به‌لام لای خودا زۆر گه‌وره‌ن، له‌وانه‌یه ده‌ربرینی ئه‌و وته‌یه که‌وتبیته ناو کاتیکی ریزداره‌وه، پیتوانه‌ی ئه‌و کارانه لای خودایه، نه‌ک لای به‌نده‌کان: ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ [النور: ۱۵]

«واتان ده‌زانی شتیکی سووک و ئاسانه له‌کاتی‌کدا لای خوا زۆر گه‌وره‌یه.»

* له‌ رووداوی (إفک) و تۆمه‌ت هه‌لبه‌ستن بۆ عایشه‌ی دایکی باوه‌رداراندا که‌سانیک چهند وته‌یه‌کیان ده‌رده‌بری و به‌سووک و سانا هه‌ژماریان ده‌کرد، به‌لام به‌و جووره نییه، چونکه پیتوانه‌ی ئه‌و کارانه لای خودایه، نه‌ک لای به‌نده: ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ [النور: ۱۵]

«به‌ زمانتان شتیکی ده‌لین که زانیاریتان ده‌راره‌ی نه‌بوو و واتان ده‌زانی شتیکی سووک و ئاسانه له‌کاتی‌کدا لای خوا زۆر گه‌وره‌یه.»

* ئه و وتانه ی لای خودا گهوره ن مهرج نییه لای خاوه نه که یان گهوره بن،
«پیاوی وه ها هه یه وته یه ک ده لیت له تووره یی خودادا هیچ گوئی پین نادات،
به لام حه فتا پایز ده بیاته خواره وه به دوزه خدا.»

* ریژه ی باوهر له مرو قدا که م ده بیته وه به ریژه ی زمان پیسیه که ی، له
فه رموده دا هاتووه «بروادار تانه دهر و له عنه تکار و خراپه بیژ و زمان پیس نییه.»

* ئه و شتانه ی که ناتوانی دهر یان بپریت، دلت پر مه که لیان و بیریان
لی مه که ره وه، ئه گهر نا کاتیک دیته پیش به سه رتا زال ده بیت و دهر ده چیت
هه رچه نده پیشت ناخوش بیت: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾
[القصص: ۱۰]

«جا دلی دایکی مووسا خالی بوو (له هه موو شت جگه له منداله که ی) نزیک
بوو (نهین ی) ئه و منداله ئاشکرا بکات.»

دلی خالی بوو له هه موو شتیک ته نها مووسا نه بیت.

دل و کارتیکه ره گانی

* مروّف خاوه نی تهنه یه ک دله ئه گهر سه رقّال بوو به روانین بو
به دیهینراوه کان ئه و سه رقّال ده بیته له به دیهینه ر.

* دل رووگه ی هه یه وه ک رووگه ی نویژ، مروّفی راستگو ژور سووره له سه ر
پیکانی ئه و ئامانجه یی و به ره و ئاسمان ئاراسته ی ده کات.

* داوای شتیک له دلته مه که که له وه و پیش پیته نه دابیت، هه ر
چاکه یه کت پی سپارد بیته، به دی ده که یته وه تیایدا، چونکه بوته ده پاریزیت و
زیادی ده کات.

* دلته مه که ره دیلی که س، تهنه ئه و زاته نه بیته که پی به خشویوت، خو
ئه گهر دلته نه ده یته خودا، ئه و بیگومان ده یده یته جگه له و.

* دل دروست کراوه تا په یوه ست ببیته، هه ر که س په یوه ستی بکات به
جگه له خودا وه ئه و سووکی کردووه و پله ی نزم کردووه ته وه، هه ر که سیش دلی
وابه ستی خودا کرد ئه و به رز رایگرتووه، چونکه خه لکی هه ندیکیان به سه ر
هه ندیکی دیکه یاندا به رز ده بنه وه، به لام خودا هیچ شتیک به سه ریدا به رز
نابیته وه.

* دلی قفل لیدراو وه ک په رداختیکی هه لگه راوه وایه، ئه گهر ئاوی ده ریایه کی
پیدا بکریته سوودی لی نابینیت: ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ
مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ [الأحقاف: ۲۶]

«به لام سوود و که لکی پی نه گه یاندا نه گوئی و نه چاو و نه دلیان هیچیک
چونکه ئه وان باوه ریان به نیشانه گانی خوا نه بوو.»

* دل له کاتی خویندنه وه و گهړان بهزه ویدا هه موو ئه و به لگه و پالپشتانه ی پیوه وابهسته ده بیټ که حزی لییه تی و پیی خو شه، جا به لگه کان به دلوه دهنووسین وهک چو ن درک له خورییه وه ده ئالیت، ترسناکترین ده رته نجام پروو ده کاته ئه و که سانه ی بیروباوه ریان داده مه زرینن پیش گهړان به شوین به لگه کاندا، هه ر کات ئه وه یان کرد، ئه و ته نها به شوین ئه و به لگانه دا ده گه ریت که حزیان لییه تی، نه ک به لگه رینمایي که ره کان: ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ﴾ [النجم: ۲۳]

«ته نیا شوینی گومان و ئه و شته ده که ون وه نه فسی خو یان حزی لییه تی له کاتی کدا به راستی له لایه ن پهروه ردگار یانه وه هیدایه تیان بو هاتووه.»

* هه ر ده بیټ مرو ف دل ی پر بیټ له ترس، ئه گه ر ترسی خودای زیاد کرد، ئه و ترسی که سانی دیکه له دلیدا که م ده کات، وته کان و کرداره کان پیوه ری ئه م بابه تن.

* هه ر که س ترسی که سیکی گه وری له دلیدا به دی کرد، ئه و با یادی گه وری خودا له دلیدا بکاته وه، ئه مه ده بیټه هو ی ئه وه ی جگه له خودای له به رچاو بچوو ک بیټه وه ﴿أَتَحْسَبُونَهُمْ فَأَلَلَهُ أَحَقُّ أَنْ تَحْسَبُوهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [التوبة: ۱۳]

«ئایا لییان ده ترسن جا هه ر خوا شایسته تره که لیی بترسن ئه گه ر ئیوه بروادارن.»

* دل گوزه یه، ئه گه ر به گه وریه ی و ترسی خودا پرکرا، هیچ شتیکی دیکه ی تی ناچیت و هه مووی ده ر ژینیت.

* بیگومان دل ده بیټ به گه وریه یه ک پر بکریت، پرکردنی به گه وریه ی خو ت خو به گه وره زانینه، پرکردنی به گه وریه یی که سانی دیکه کوفر و کو یلایه تییه و پرکردنی به گه وریه یی خودا یه کخوا په رستی و ئازادیه .

* دل ږوخساری ههیه وهک ږوخساری جهسته نهگه ږووی کرده لایهک
سه رقال ده بیت له لایهکانی دیکه و فه رمؤشیان دهکات، نهو کهسهی به دلی
ږووی کردووه ته جگه له خودا چوڼ گهورهیی حوکمی خودا و فه رمان و ږیگری و
دانایی خودای بو دهرده کهویت.

* نهگه شتیکت له بهر چاو گهوره بوو، نهوا هه موو شتیکی دیکه ی جگه
له نهوت له بهر چاو بچووک ده بیته وه، دلپیش به هه مان شپوهیه نهگه جگه له
خودای لا گهوره بوو، نهوا فه رمان و ږیگریهکانی خودای لا بچووک ده بیت به
به رانه بهر به فه رمانهکانی نهوشته ته که له دلیدا گهوره یه.

* وته و کرده وهکان بو گهورهکان نه نجام ده درین، نهگه خودات به گهوره
ږاگرت، نهوا کرده وهکانت بو نهو نه نجام داوه، خو نهگه جگه له خودات لا گهوره
بوو، نهوا کرده وهکانت بو نهو نه نجام داوه، دل شتانیک به گهوره راده گریت و
جهسته ش کرده وه دهکات.

* نهگه بو شایی چاو ږر بوو به شتیک، نهوا هیچی دیکه نابینیت. نهگه
بو شایی دل به شتیک ږر بوو، نهوا هیچی دیکه تی ناگات، بو یه مافی خودا
نابینیت نهگه چاو و دلته ږر بوو به مافی جگه له خودا.

دونیا و دواړوژ

* ښه و کهسه ی دنیای ښوهدان کردیتهوه، هز دهکات بهردهوام تیایدا
بمیتهوه، ښه و کهسه ی دواړوژی ښوهدان کردووتهوه، ښه و هزهکات زوو
برواتهوه بوی.

* ههچهنده ښویدت به دنیا دریز بیتهوه، زانستت به دواړوژ کهم دهکات:
﴿وَيُلْهِمُ الْأَمْلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ [الحجر: ۳]

«با ښویدت بیئاگیان بکات، جا بیگومان له مهودوا دهزانن (چون سزایان)
دهدهین.»

* دنیا بیباوهر هه لده خله تینیت، دنیا باوهردار دل خوش دهکات: ﴿وَقَالُوا
نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ﴾ [سبأ: ۳۵]

«وتیان ښمه سامان و مندالمان زورتره (له ښوه) ښمه قهت سزا نادرین.»

* له پاش دنیا هیچ مهزلتیکی دیکه بوونی نییه، جگه له بههشت و
دوزه خ. دنیا مهزلتیکی کاتییه، دواړوژیش مهزلتی هه تاهه تاییه.

* ته ماع بو دنیا نیشانه ی ښویدت دریزی و بیئاگیایه له دواړوژ، خودا
دهراره ی مروف ده فهرموویت: ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ [العادیات: ۸]

«به راستی ښنسان بو خوشه ویستی مالی دنیا زور به گیره.»

پاشان هوکاری ښمه ی روون کردهوه و فهرمووی: ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ مَا فِي
الْقُبُورِ﴾ [العادیات: ۹]

«جا که واده که هات، ئايا نازانيت کاتيت له گوره کان هينرايه دهري و زيندوو کرايه وه.»

* له فهرمووده دا هاتوو «نموونه ي من له دونيادا وهک پياويک وايه له ژير سيبهري درهختيکدا پشوو بدات و پاشان پروات و وازي لئ بهيتيت،) مروف بهو سيبهريه کورته ده خه له تيت، ئه وه ي بير ده چيته وه که سيبهري ئه و که متره له سيبهري درهخته که. مروف ته واو ده بيت پيش ته واو بووني دونيا.

* خوږه کلاکردنه وه بو دونيا گونجاو و شايسته نييه بهو که سه ي که خو ي ناماده کردوو بوئه وه ي بانگ بکريت و سه فهري ده ست پي بکات، له وانه يه نوره ي بيت و له بيتاگايي و غه فله تدا بيت، ئين عه باس ده لیت: "که سي وه ها ده بينيت سه رقالي راخستني فهرشه و زه وي چاندنه له کاتيکدا له مردوان هه ژمار کراوه."

* گرنتييه کان له دونيادا هه رچه نده گوره و به نرخ بن، ناگه نه ئه و گرنتييه ي خودا به په يامبه ره که ي داوه: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِكَ مِنَ النَّاسِ﴾ [المائدة: ۶۷]

«خوا تو ده پاريزيت له خه لکی که بتکوژن.» ئه مه بووه هو ي زياتر خاكيبوون و خو به که مگرنتي په يامبه ر به رانه ر خه لکی، به لام دونيا ويستان هه رچه نده ژيانيان پاريزراو تربيت زياتر خو به گوره زان ده بن.

* ئه گه ر خه لکی نيوه ي خه م و هه لپه و دلسوزيان بو دونيا بدياه به دينيان، ئه وا هيچ زه وييه ک نه ده مایه وه بو خرايه تا کوو ئالاي خو ي تيدا بچه قينيت، به لام خه لکی: ﴿... كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ [القيامة: ۲۰]

«زيندوو کردنه وه هه ر ده بيت، به لام ئيوه هه ر دونياتان خوشده ویت.»

* دنوڼيا به رووي خه لکيدا و آلا بووه له سامان و پراگه ياندن و خوښي و خواردن و سواري وهک له فهرمووده دا هاتووه: «به لکوو ده ترسم دنوڼيا به پرووتاندا بکريته وه ... پيشبرکي تيډا بکه ن.»

سهر فراز نه و که سه يه خوڼي بپاريزي تي له پيشبرکي خراب تيايدا.

* به هه شت به و هه موو فراوانييه وه ريگه پيدراو و حه لال بوو بو ئادم ته نها يهک درهخت نه بيت، شهيتان ئادمي سهرقال کرد به و تاکه درهخته وه، نه و کات به هه شت به و فراوانييه ي ته سک بوويه وه لاي ئادم نه و تاکه درهخته ش فراوان بوو لاي! جا ده بيت ئيستا شهيتان چون ده ست و آلا بيت به رانبر دنوياه کي ته سک و چهنده ها حهرام کراو.

* نه و که سه ي رووي کردووه ته خودا و دنوڼيا به ره و پيري هاتووه له پيشتره به هه لباردن و ريزلنيان، له که سيک رووي کردووه ته خودا، به لام دنوڼيا پشتي تي کردووه.

* ههر که س فرمانه کاني خودا له دليدا بيئرزش بوو، نه و به هوڼي گوره يي دنوياه له دليدا، مروڅ خاوه ني يهک دل، نه گهر پر بوو له شتيک، نه و خالي ده بيت له شته کاني ديکه.

* به ده سه تهناني دنوڼيا پيوه ري هه قبوونت نييه، له وانه يه دنوڼيا له ده ست بده يت له کاتيکدا له سه ر هه قي، له وانه يه دنوڼيا به ده ست به نييت له کاتيکدا له سه ر باتل و ناهه قيت، چونکه هه ق ده سکه وتيکي گوره تره له ماده و سامان.

* ترسناک ترين تيگه يشتنی مروڅ نه وه يه و ا گومان ببات که خودا وهک ريزيکي دنوياي پي ده دات، له کاتيکدا وهک تاقيرکرنه وه و هه لسه نگاندن پي ده دريت، سوله يمان له باره ي پاشايه تيبه که يه وه ده ي فهرموو: ﴿هُدَا مِنْ فَضْلِ

رَبِّي لِيُنلُوْنِيْ ؕ اَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ ﴿۴۰﴾ [النمل: ۴۰]

«وتى ئەمە فەزلى پەروەردگارمە بۆ ئەوھى تاقىم بکاتەوہ ئايا شوکرى (ئەم نىعمەتە) دەکەم يان پېنەزان و سپلە دەبم؟»

* سەرسام مەبە بە سامانى کەسانى دىکە، لەوانەيە ھۆکارى سزا بىت بۆى، بەلام بە خۆشحال خۆى دەريخات لە ترسى پيخوشبوونى دوژمنەکانى: ﴿وَقَالَ تُعْجِبُكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ [التوبة: ۵۵]

«جا با سەرنجەت رانەکيشيەت (سەرسامت نەکات) (زۆرىي) مال و دارايى و منداليان، بيگومان خوا دەيەويەت سزايان بدات بەھۆى ئەو (مال و مندالەوہ) لەم ژيانى دنيايەدا.»

چهند بابته تى جوراوجور

* ويڼه ي فوټوگرافى بابته تىکه جي ناکوکيهه کى له بهرچا وگيراوه، بوچوونى په سهند دروستيهه تى له گه ل هه بوونى دوو مهرج تيايدا:

۱- دهستکارى نه کړيټ و له سهر شيوازي بنه رته تى خو ي لانه بريټ.

۲- وهک په يکه ر هه لنه واسريټ.

* ويڼه ي روځله بهر که سهرى به ته واوى کيشرايټ، جا به دهست کيشرايټ يان چندرايټ يان داتاشرايټ، ئه مانه هه مووى حرامه، به لام ئه و ويڼه يه ي جى سووکايه تيهه دروسته وهک ئه وهى له ژيرپى بندريټ يان له عه لگه و بهرگى سهر خواردن بيت که فرى ده درين.

* تاشينى په يکه رى روځله بهر و دانانى حرامه به کوډهنگى زانايان، ئه مه به شيکه له و وهسيه ته ي په يامبه ر (ﷺ) که بو عه لى کرد، «هه ر په يکه ريکت به دى کرد، ئه وا له ناوى بهر» پيشه وا عه لى به خودى خو ي تىکى ده شکاندى و فه رمانيشى ده کرد تىک بشکيندريټ.

* پيويست نييه که سيک که ته وبه ي کرد به هو ي ته وبه که يه وه بهر ز بکريته وه، وهک چو ن ناکريټ پله ي دابه زيندريټ به هو ي پيشينه ي تاوانه کانبيه وه، به لکوو ستايش ده کريټ له سهر ته وبه که ي، پله ي جيگيره کان و پيشره وه کان بو هه ق ده بيت له بهرچا و بگيريټ.

* سه ر خه وشکاندى له روژدا نيعمه ت و به خشى خودايه و سروشت و فيتره تى مروقه وهک خه وى شهو: ﴿لَا وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ [الروم:

«له نیشانه کانی نهوه خهوتنتان به شه و روژ.»

* له کاتی بونه و مه‌راسیمدا دروسته گوږی گرتن له دهف به‌ته‌نھا به‌بی ئامیره‌کانی دیکه‌ی مؤسیقا، وهک جه‌ژن و ئاهه‌نگی هاوسه‌رگیری و هاوشیوه‌کانیان، دهف لیدراوه لای په‌یامبه‌ری خودا (ﷺ) به‌لام هه‌رگیز خو‌ی لئی نه‌داوه.

* حوکمی شیعر وهک په‌خشانه له په‌خنه لڼ گرتیدا، شافعی ده‌لټ هه‌ر که‌س جیاوازی بخاته نیوانیان، بی‌گومان نه‌زانه له فه‌رمووده‌دا هاتووه «شعر له پی‌گه‌ی وته و قسه‌کاندایه، باشییه‌که‌ی وهک باشه‌کانه و خراپه‌کانی وهک خراپی وته‌کان وایه.»

* نه‌ینی هیچ ری‌زیکی نامینیت نه‌گه‌ر زیان به که‌سینک بگات، نه‌و کات واجبه بو‌ نه‌و که‌سه‌ی که‌ زیانی به‌رده‌که‌ویت نه‌ینییه‌که‌ی بو‌ ده‌ربخه‌یت، پروانه پیاویک به‌هه‌له‌داوان هاته لای مووسا و پی‌ی گوت: ﴿يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ [القصص: ٢٠]

«ئه‌ی مووسا (ئاگادار به) سه‌ر گه‌وره‌کان کو‌بوونه‌وه‌ته‌وه له‌باره‌ی تو‌وه (قسه‌ ده‌که‌ن) بو‌ئه‌وه‌ی بت‌کوژن که‌واته ده‌رچو له شار (با نه‌ت گرن) بی‌گومان من دل‌سوژتم.»

* له هه‌موو قورئاندا ته‌نھا سی جار هاتووه که خودا جه‌نگ له‌گه‌ل مرو‌فه‌کاندا ده‌کات:

ریبا و سوو‌خو‌ری چونکه جه‌نگی به‌هیزه‌کانه به‌رانبه‌ر لاوازه‌کان.

دژایه‌تیکردنی پیاوچاکان، چونکه جه‌نگه له‌دژی چاکسازان.

هاوه‌لدانان چونکه جه‌نگه دژ به یه‌کخواپه‌رستی.

* (المقت) ئهوپه ر تووره ييه. خودا له قورئاندا تهنه ا بۇ كوفر و دووروي و به دره وشتي به كاربردوه.

* گوره ترين هوكار بۇ عاقبيه تخيري په رستشي په نهانيه، ههروهه گوره ترين هوكاريش بۇ عاقبيه شهري تاواني په نهانيه.

* خودا كرده وهى هيچ كه سيك به عاقبيه شهري و خراپه به كوتا ناهيتت تهنه ئه و كه سه نه يت كه له ناخيدا خراپه، به لام كرده وهى چاكه ي به روپامايي بۇ خه لكي ده رختووه، له فهرمووده دا هاتووه: «كه سي وا هه يه كرده وهى به هه شتي ده كات، به لام له دوزه خييه كانه، چونكه كرده وهه كان به كوتاييه كانيان هه ژمار ده كرين.»

* جهسته به بن روخ وهك پو شاكى بن جهسته يه، ئه و نازاره ي پي ده گات زيان به خاوه نه كه ي ناگه يه نيت، ئه گه ر خودا ويستي خو شى يان سزاي كه سيك بدات له گو ره كه يدا، ئه وا روحي ده گه ر نيتته وه ناو جهسته ي، به لام روخ خو شى و سزا ده چي زيت به بن جهسته.

* له عه بدوللاي كوري عومره وه هاتووه كه په يامبه ر (ﷺ) باسي دوو فريشه ي پرسياركه ري ناو گو ري كرد، عومره گوتى: ئه قَل و هو شمان بۇ ده گير دري ته وه له كاته دا، په يامبه ر (ﷺ) فهرمووي: «به لى وهك ئيستاتان.»

* مه كه له ئيستادا نيشانه يه كي ده ركه وتنى روژي دوا ييه، به سه حى له عه بدوللاي كوري عومره وه هاتووه: كاتي ك مه كه هه مووي بوو به تونيل و نه فه قى زور، باله خانه كان له لوتكه ي چيا كان به رزتر كرانه وه، بزانه روژي دوا ي وا سي به ري كرده وه به سه رتاند.

* شيرين كرنى مه لاشووي مندال تاي بهت بووه به په يامبه ر وه (ﷺ)، چونكه هاوه لان نه له زيانيدا و نه له پاش وه فاتى په يامبه ر ئه و كاره يان نه كرده وه.

* به لگه گهردوونیه کان بو ترساندن و تیگه یاندنی مروّقه له توانا و هیزی خودا، رینمایکراوه کان په ند و وده گرن و بیبه شه کانش خۆبه گوره زانی دهنوینن: ﴿وَتَحْوِفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ [الإسراء: ٦٠]

«(به و جوړه به لگانه) نه وانه دهرستینین که چی نه و (ترساندنه) هیچیان بو زیاد ناکات جگه له یاخیوون و سرکه شی.»

* زه مینله رزه به لگه یه که له به لگه کانی خودای گوره، په یامیکی خودایی له خو ده گریت، به هیزترینیان نه ووه یه نه و زاته ی به توانایه له سهر جوولاندنی زه وی، ده توانیت که سانی سهر زه وی بجوولینیت: ﴿وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَحْوِيفًا﴾ [الإسراء: ٥٩]

«نیمه هه موو موعجیزه کان نانیرین مه گهر بو ترساندن.»

* زانینی هوکاری زه مینله رزه له لایه ن مروّقه کانه وه له حکمه تی خودا که م ناکاته وه، خودا به نده که ی پی دهرستینیت، نه و ده ولته تی به چندان سده که خه ریکی ئاوه دانکردنه وه ین خودا له چند چرکه یه کدا له ناوی ده بات به کو مه له هوکاریکی گهردوونی نه بیندراو که ده سته وه ستانن له وه ی بتوانن ریگری لی بکن.

* نه گهر له م ئوممه ته دا هه ژار به دی کرا، نه و سامانه که ی زه وت کراوه لای ده وله مه ندیک که زه کاتی نه داوه، یان لای سهر کرده یه کی زه وت که ره، خودا کاتیک مروّقیک دروست ده کات به شی پیویستی خو ی بو داده نیت، خودا داده ره، به لام خه لکی داده ر نیین.

* گه وره ترین تاوان پاش کوفر، رشتنی خوینیکی حه رامه، نه گهر تاوانیک پیش کوفر بکه و تابه نه و کوشتن پیشی ده که وت، له فهرمووده دا هاتووه: «به رده وام باوه ردار له فراوانیدایه له ئایینه که ی، تا نه و کاته ی تووشی خوینریژیبه کی حه رام نه یه ت.»

* شکۆى خوښى موسلمان و کهسايه تى گه وره تره له شکۆى که عبه، ئيبين عومهر و ئيبين عه باس ته ماشاي که عبه يان کردووه و گوتويانه: ئاي چه ند گه وره ي ئاي چه ند شکۆدارى، به لام باوه ردار شکۆى زور زياتره لاي خودا له تو.

* ئەم تاقمانه هه موويان به شدار ده بن له رشتنى خوښيىكى هه رامدا ئه وهى که ئه نجامى داوه و ئه وهى پالپشت بووه و ئه وهى يارمه تى داون، جا به ئاماژه يان ده ربرين يان سامان، هه موو ئه مانه له تاواندا وه ک بکوژه که وان.

* په رسته شه فه رزه کان پادا شتيان گه وره تره له سونه ته کاني هاو جوړى خوښان، نوږى فه رز گه وره تره له نوږه سونه ته کان، به لام ئه مه له کاتى جياوازى جوړه کاندا ناگوتريت، وه ک جياوازى وه لام دانه وهى سللو و هه جى سونه ت.

* گرتنه به رى هوکاره کان سونه تيکى خوداييه، خودا به توانا بوو که ده ريا له ت بکات بو مووسا به بي گوچان، به لام بوئه وهى خه لکى ده ست بگرن به هوکاره کانه وه، خودا يارمه تى دانيشتوويه کى توانادار نادات: ﴿وَإِنْ أَضْرَبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ [الشعراء: ٦٣]

«به گوچانه که ت بده له ده رياکه.»

* ده ستگرتن به هوکاره کانه وه داواکارييه کى گه ردوونيبه، وازه ينان لى گيليتيبه. نوح کاتيک زريانه که نزيک بوويه وه سوار که شتبه کهى بوو، هه رچى کوره کهى بوو چووه سه ر لووتکهى چيايه ک. بروانه ئه مانه هه موويان هوکاره گه ليکى راستن، نوح ده ربازي بوو به وه هوکاره لاوازه که که شتبه کهى بوو، چونکه گوږپرايه لى فه رمانى خودا بوو، به لام کوره کهى له ناوچوو له سه ر ئه و چيا گه وره يه به هووى تاوان و سه ريچيبه کانييه وه.

* هوکاره کان نابنه مايه ي ده ربازيوون، ته نها به هووى يارمه تى خودا وه نه بيت، ئه و ده ريايه ي مووساى شيره خوړه تياى ده ربازي بوو، هه مان ده ريا بوو

که فیرعه ونی دهسه لاتداری تیدا له ناوچوو: ﴿فَلْيُلْغِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ﴾ [طه: ٣٩]

«جا با ده ریاش بیباته که ناری ئاوه که.»

﴿فَأَعْرِفْتَهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ [الأعراف: ١٣٦]

«له ده ریادا خنکاندمان.»

* وه قف سوننه ته ئه نجام بدریت بۆ هه موو که سییک با ده وله مه ندیش نه بیت، جابر ده فهرموویت: هیچ یه کییک له هاوه لانی پیغه مبه ر نه بووه توانای هه بیت و وه قف نه کات.

هاوه لان مه نه جل و سه تل و گوریسیان ده کرده وه قف.

* ئه وهی به رووداوی هاتوچۆ یان که وتنه خواره وه ده مریت، ئومیدی شه هیدی هه یه، چونکه ده چیته ژیر ناوی به سه ردا رووخانه وه، فهرمووده ی سه حیج ده فهرموویت: «به سه ردا رووخوا شه هیده.» ههروه ها فهرمووده ی: «ئه وهی له ئازه له که ی ده که ویته خواره وه و ده مریت شه هیده.»

* سوله یمان له باره ی هوده هوده وه فهرمووی: ﴿لَا أَعْدِيَّتُهُ عَدَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْحَجَّتْهُ﴾ [النمل: ٢١]

«سویند به خوا سزایه کی به تینی ده ده م یا بیگومان سه ری ده برم.»

سزایه کی سه ختی ده ده م یا خود سه ری ده برم، دروسته ئازه ل بکوژریت یا خود لئی بدریت ئه گه ر ته نیا به وه له زیانه که ی سه لامه ت ده بوویت، به لام له بنه رته دا ئازاردانی هه رامه به بی بوونی زیان.

* «من به نده یه کی فهرمان به ردارم» رسته یه که که سییک ده یلپت به ناهه ق، پرگاریشی ناکات چونکه ئه وه به نده ی خوایه به ر له وهی هی جگه له و بیت، فیرعه ون فهرمانی به سه ربازه کانی کرد و ئه وانیش به گوئیان کرد، به لام خودا:

﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُوذُهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ [القصص: ٤٠]

«سا خوۍ و سه ربازه کانی شیمان گرت و فریماندا نه ده ریاوه.»

* وتنی (الحمد لله) له گهل (بسم الله) له پیش نانخواردن سوننه تیکه که م کاری پښ ده کریت، نه بووه و هور هیره ده فهرموویت: په رداخه که م دایه پیغه مبه ر (ﷺ) سوپاسی خوا ی کرد و (بسم الله) ی کرد. سه رها سوپاسی ده کات بو پیدانی نه و رۆزیه له کو تایی شدا سوپاسی ده کات بو نه و بره ی که خوار دوویه تی لی.

* نه وه ی نه گوړیت، ناگوړ دریت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ [الرعد: ١١]

«به راستی خوا (بار و حالی) هیچ گه لیک ناگوړیت، هه تا نه وان خو یان (بار و حالی) خو یان نه گوړن، کاتیک خوا بیه ویت هوزیک تووشی به لا بن هیچ بهرگریکی بو ی نیه.»

به راستی خدا نه وه ی له قه ومیکدایه نایگوړیت، هه تا خو یان نه وه ی تیایاندا یه ده یگوړن.

* نه م ئابه ته له چوارچپوه ی ستایش کردنی گوړانکاریدا باس ده کریت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ [الرعد: ١١]

«به راستی خوا (بار و حالی) هیچ گه لیک ناگوړیت، هه تا نه وان خو یان (بار و حالی) خو یان نه گوړن، کاتیک خوا بیه ویت هوزیک تووشی به لا بن هیچ بهرگریکی بو ی نیه.»

له کاتیکدا له قورئاندا له چوارچپوه ی سه رکونه کردنی گوړانکاری خراب به کار هاتووه.

* پهروهردگار رېبازيکي تايبه تي هه يه له بهرز کړدنه وه و ونزم کړدنه وه ي بهنده کاني، جا گه رېبازي ديارى پهروهردگارمان گور، ئهوا دلى بهنده کان وه کو يهک نييه، ئه گه ر کار وکړد وه کانيشيان وهک يهک بن.

* يه کيک له هه له کان ئه وه يه بانگه شه بکه ي بو متمانه بوون به خود و نه فس: ﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ [يوسف: ٥٣]

«(يوسف وتي) من هه رگيز پاکانه بو خوّم ناکه م (چونکه) به راستي نه فس زور فرماندوره به خرابه بيجه ئه وه نه فسه ي پهروهردگارم ره حمي پي کړد بيت.»
له کاتيکدا راست وايه: متمانه ت به بيروباوه ره راست و دروسته که ي خو ت بيت و بي پاريزي له زالبووني نه فس و هه او واثره زووت به سه ري دا.

* له فه رمووده دا هاتووه: «خه لکي له پله و پايه ي خو ياندا دابنين»، ئه م فه رمووده يه زور باس ده کړي له زه م وسه رزه نشت کړدن و به که م داناني که سي گوره دا، که چي فه راموش ده کړي ت له باسي گوره کړدنه وه ي که سي بچووکدا، له کاتيکدا مه ترسي به رز کړدنه وه ي نه زان زياتره له مه ترسي به که مگر تني زانا.

* وابهسته کړدني فه رمووده ي «تفتحون البيت الأبيض» کوشکي سپي نازاد ده که ن. به واقعي ئه مړووه هه له يه، چونکه سه رده مي عومه ر نازاد کراوه، کوشکي سپي کيسراي مه ليکي فارس خاوه ني بووه نه ک مه ليکي روم! چه سپاني ده سه لات و تواناي ئيسلام به گشتي بابه تيکي جيگير و موته واتيره.

* زور جار کو مه له وته يه که ي دروست خه لکي وازي لي ده هينن، به هو ي هه له جي به جي کړدني خاوه نه که يه وه، خه لکي وته که ي ده به ستنه وه به جي به جي کړدنه که يه وه، له کاتيکدا دروستي بوچوون بابه تيکه و دروست جي به جي کړدنه که شي بابه تيکي ديکه يه.

* ته عزبباری گشتی له ئیسلامدا بوونی نییه، چونکه زیاتر دل ده به ستیته وه به که سایه تییه وه نه ک بنه ماکانه وه، مافی مردوو ئه وه یه نزا و چاکه ی بو بکریت، چاکه کانی بلاو بکریتته وه، گه وره ترین مردوو هکان په یامبه رانن و ته عزبباریان له سه ر ناگیریت.

چهند ناموژگارۍ و پهنډ و حیکمهت

* ټه گهر و ته یه کی ههقت گوت و خه لکی گواستیانه وه، به لام نه یانډایه وه پال ټو، ټهوا سپاسی خودا بکه که خودا سووډیکی به خه لکی گه یانډووه به هوئی ټووه، ههروه ها نییه تپاکی بو هیناویته جن، شوین ټاره زووی دهروون مه که وه نه بادا تووشی به لایه ک بییت که خودا ټوی لی پاراستووه.

* مروقی ژیر ده بییت ده رگایه ک له سهر نه فسی دابخات که چاکه یه کی لیوه دپته ژووره وه، به لام خراپه گه لیکیش به شوین خویدا ده هیئت.

* په له بکه بو ټه نجامدانی چاکه، ټه گهر کاره که له ټووه دوور بوو، ټهوا په له بکه بو نییه ته پینانی خیر. خو ټه گهر نه ت توانی ټهوا چاکه یه ټه نجام بدهیت، ټهوا یاداشتی ته واوت هه یه: ﴿وَرَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى﴾ [طه: ۸۴]

«به په له هاتم بو لات ټه ی پهروه ردگارم بو ټه وه ی لیم رازی بییت.»

* سه یرکردنی شوین پیی قاج پیش دانانی له پیشته له سه یرکردنی ټهوا شوین پییه ی که هه لگیراوه، مروقی ژیر ناروانیته رابردوویه ک که سه رقالی بکات له ئیستای، چونکه یه ک روانینی هه یه نابیت به زایه ی بدات.

* بارووکه شی شته کان نه تخه له تینیت له وه ی له ناو ناخدا ده گوزهریت، چون پارچه یه ک له ټالټوون هه رچهند ناشرینیش بییت، باشتره له پارچه ته خته یه ک هه رچهنده رازیند رابیتته وه: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنْهُمْ خُشْبٌ مَّسْنَدَةٌ﴾ [المنافقون: ۴]

«هه کاتیک ده یان بینیت له ش و قه لافه تیان سه رسامت ده کات و

ټه گهر قسه بکهن، گوځ له قسه که بیان ده گريت (دو پرووان) ههر وهک داری
هه لسيپردراون.»

* پيش ټه وهی بگه يته وه به پهروه ردگار چاوه پروانی پاداشتی کرده وه کانت
مه که، چونکه پاداشت ته نها لای ټه وه و لای جگه له ټه وه ده ست ناکه ویت،
ههروه ها له نيوهی ريدا ده ست ناکه ویت: ﴿ثَوَمَا تَقَدَّمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ﴾ [المزمل: ۲۰]

«ههر چاکه يهک پيش بخه ن بو خوتان، لای خوا ده ستان ده که ویت.»

* ته نانه ت نه فسه پاکه کانیش هه لپه و ته ماعی تايبه تيان هه يه، ټه گهر
به وریایی ده ری نه هینیت، ټه و تیکه ل به حه ق ده بیت و له خوئی و خه لکیشی
تیکده دات، له نزاکانی پیغه مبه ری خوادا هاتووه له کاتیکدا ټه و پاريزراویش بووه
له هه ل و تاوان: «پهروه ردگارا ژه نگ و بیسی دلّم ده ربینه.»

* چاکوون له گه ل خه لکی میسر وه سیه تی په یامبه ره (ﷺ) له سه حیجدا
هاتووه: «ټیوه میسر نازاد ده کهن، ټه گهر نازادتان کرد، چاک بن له گه ل
خه لکه که یدا، چونکه ټه وان خاوه ن ماف و خزمايه تین له سه رمان.»

* ترس پشتگیری دروست ناکات، به لکوو دو پرووی دروست ده کات،
ټه گهر ترسیان رویش ت دوزمانيه تیان ده رده خه ن، که سی راستگو ټه و که سه يه
ټاموژگاریت ده کات کاتیک به هیزیت و پشتگیریت ده کات کاتیک لاوازیت.

* ته مه ن قادرمه يه که مروّف به ره و لای خودا پیایدا سر ده که ویت، هه موو
هه نگاوېک پله يه که مروّف له لیپرسینه وه نریک ده کاتوه، سه يره که سانیک
هه رچهنده له لیپرسینه وه بیان نریک ده بنه وه خراپه کاریان زیاد ده کهن.

* بریار له سه ر کاری هېچ که س مه ده تاکوو خوت له پیگه ی ټه ودا دانه نیت،
ټه و که سه ی ټاگری له ده ستدایه وهک ټه و که سه نیه که پاره ی له ده ستدایه.

* خودا ناروانتته زیره کیی عقلت، به لکوو دهروانیتته پاکی دلت.

* ئه و کهسهی له سنوره کانی خودا ناوه ستیت، ئه و بزانه له سنووری توشدا ناوه ستیت، ئه وهی له خودا نه ترسا لئی دلنیا مه به: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال: ۷۱]

«ئه گهر (ئه و دیلانه) بیانوه پت ناپاکیت له گه لدا بکه ن، ئه وه بیگومان ناپاکیان له گه ل خوادا کرد له پیش (ئه مه دا) خواش (توی) زال کرد به سه ریاندا و خوا زانای دانایه.»

* ههر کهس به لینی خودا و ئه مانه تی خودای نه پاراست، ئه و لئی دلنیا مه به له پاراستنی به لین و ئه مانه تی تریشدا: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ﴾ [الأنفال: ۷۱]

«ئه گهر (ئه و دیلانه) بیانوه پت ناپاکیت له گه لدا بکه ن، ئه وه بیگومان ناپاکیان له گه ل خوادا کرد له پیش (ئه مه دا).»

* کهسی ژیر پیویسته زیاتر شاره زای ئه ندازه ی نه زانییه که ی بیت به راورد به ئه ندازه ی زانینی، چونکه ئه و کهسه ی سه رقالی ئه ندازه ی نه زانینی بیت خوی فیرده کات، ههر که سیش خوی سه رقالی بکات به ئه ندازه ی زانستییه وه ئه و خۆبه گوره زانینی تیدا په یدا ده بیت.

* سیاسه تیکی زیرانه نییه فه رمان به شتیک بکه یت که خه لکی نه توانن جیه جیی بکه ن -ههر چه نده له سه ر هه قیش بیت- چونکه ئه وه کاره که بیواتا و بیئه رزش ده کات و فه رمان کاریش شکوی له ده ست ده دات.

* ئه گهر ده ستت کرد به وازه ینان له خراپه، ئه و به گه وره ترینیان ده ست پی بکه چونکه له ناو به رن، خو ئه گهر ده ستت کرد به ئه نجامدانی چاکه له نزمترینیان ده ست پی بکه تا تووشی نشوست و سستی نه بیت.

* مادام تۆ له سهر ههق بيت ههلمهخله تي به زۆري، ههروهها كه ميش کارت تي نهكات.

* ههچهنده كات له مروف نزيك بيتهوه، ئيسلام زياتر گرنگي پي دهدات، له قورئان و سوننه تدا زۆرتر باسي كاتزميره كاني ژياني مروف كراوه، پاشان رۆژه كاني، پاشان ههفته كاني، پاشان مانگه كاني، پاشان ساله كاني، چونكه مروف وابهسته به و ساته بهوه.

* بنه ماي رازيبوون به بهشي خودا ئهوه به مروف نيعمه ته كاني بهراورد بكات به كه ساني خوار خۆي، له فهرمووده دا هاتووه: «سهيري ئهوانه بكه كه له خوار خۆتن، سهيري ئهوانه ي سهروو خۆته وه مه كه، ئه مه زۆر يارمه تي دهره كه سپله يي نه كه ن بهرانبهر نيعمه ته كاني پهروه دگارتان.»

* ههركهس پروانته خوار خۆي، سوپاس گوزار ده بيت، به لام ئهوه ي پروانته سهروو خۆي، سپله ده بيت بهرانبهر نيعمه ته كان «سهيري ئهوانه بكه كه له خوار خۆتن، سهيري ئهوانه ي سهروو خۆته وه مه كه، ئه مه زۆر يارمه تي دهره كه سپله يي نه كه ن بهرانبهر نيعمه ته كاني پهروه دگارتان.»

* به تنها روانيين بو كرداره كان به ي سه ره نجامه كانيان به كورت بينيني هه ژمار ده كرپت، سه ره تا و سه ره نجامه كان له يه ك دابرينيت، په يام به ري خودا مزگه وتي ضراري پوو خاند له كاتيكدا جيگه ي په رستش بوو، به لام ئه و كاره ي به هۆي نييه ت خراپي ئه و كه سانه وه كرد كه دروستيان كرد بوو.

* دلنيا و ئه مين مه به له و كرده وه خيرانه ي ده كرپت تا دلنيا نه بيت له و دهسته ي كه ئه نجامي داوه و ژياننامه و فكريان نه زاني، په يام به ر (ﷺ) مزگه وتي ضراري پوو خاند، به لام له مزگه وتي قوبا نويزي كرد، هه ردوو كيان مزگه وت بوون، به لام روانيين بو پشت كرده وه كان به سه رنج گيراوه.

* زورينهى ههلهکانى مرؤف له دهرئهنجامى برپار و حوكمهکانيدا بههوى
 نهوه دروست دهبيت که دهروانيته يهک لايهنى بابهتهکان، بيئاگايه له لايهن و
 نهنجامهکانى دیکهى نهو بابهته، خو نهگهر نهو بابهتهى له ههموو لايهنهکانهوه
 سهيرى بکردايه، وهک نهو تاکه لايهنهى که سهيرى کردووه، نهوا حوكم و
 برپارهکهى دهگورى، بويه خودا له پاش باسکردنى سنورهکانى هاوسهرگيرى
 و ميرات و نافرتهان باسى ناوى (العليم) البقرة ٣٢ دهکات، تاکوو ئامازه بيت
 بهوهى نهو حوكمه به زانستىكى زور وردهوه دابهزىندراوه.

* بزانه ههموو نهو کهسانهى که خودات تووره کردووه بو رازيکردنيان، ههر
 دهبيت روژيک توورهت بکهن بو رازيکردنى کهسانى دیکه.

* ههموو نهوانهى خودات تووره کردووه بو رازيکردنيان، ههر دهبيت روژيک
 توورهت بکهن بو رازيکردنى کهسانى دیکه، تو رازيکردنيان ليگهري بو خودا
 پيش نهوهى رازى بوونت وازلئ بهيندرئيت بو جگه له خودا.

* خوشهويستى خودا له ئاسمانهوه بو بندهکهى دادهبهزيت، نهک خهلكى
 له زهويدا لهسهریهکتر بيسهپينن، له فهرموودهدها هاتووه له ئاسماندا بانگيژيک
 جار دهات: «خودا فلان کهسى خووش دهويت، خوستان بوويت.»

* رازيبوون و قبوولبوونى بنده لهناو خهلكيدا له ئاسمانهوه دادهبهزيت
 نهک له زهوييهوه بهرز بيتهوه، نهوهى له ئاسمانه يهکيکه، بهلام نهوانهى سهر
 زهوى چندان ئوممهتن يهکيان رازى بکهى نهوى دیکهت لي دهرهنجيت. خودا
 رازى بکه، خهلكى رازى دهبن.

* پيگهى شايسته داوا ناکريت، ههرکهس خودا له ناو دلیدا بيت، خودا
 دهيخاته ناو دلئ خهلكيهوه.

* کۆتا ثایهت که دابهزی یادی کۆتا مهزلمان وهبیر دههینیتتهوه: ﴿وَأَتَقُوا
يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۸۱]

«بترسن له رۆژیک دهگه پرنیتتهوه بو لای خوا له پاشان دهدریتتهوه به ههموو
کهسیک (پاداشت و سزای) نهوهی کردووهیهتی و سته میان لی ناکریت.»

ئیین عهباس ده لیت: "ئه مه کۆتا ثایهت بوو له قورئان که دابهزی."

* له وتهی خودادا ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ [العنكبوت:
۵۷] «ههموو نهفسیک ده بیت چیژی مردن بکات، پاشان دهگه پرنیتتهوه بو
لامان.»

پرسه و ماته مینیه بو ههموو مروقه کان که مردن ده رگایه که ده بیت ههموو
خه لکی پیایدا گوزه ر بکه ن.

* راکردن نییه له مردن به لکوو خووی بو ئاماده ده کریت، مروف به ره و پرووی
ده روات، به لام وا گومان ده بات لیتی هه لدیت: ﴿لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ
الْمَوْتِ﴾ [الأحزاب: ۱۶]

«هه له اتان سوودتان پی ناگه یه نیت نه گه ر له مردن یا کوشتن هه لپین خوتان
بدز نهوه.»

﴿إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ [الجمعة: ۸]

«به راستی نهو مردنه ی که لیتی راده وون بیگومان پیتان ده گات و تووشتان
ده بیت.»

* خه لکی سوود له پروکاریان نابین. له فه رمووده دا هاتووه: «پیاوانی گه وره
و قه لهوی وهها دین له قیامه تدا سه نگی باله میشووله یه کی نییه.» نه گه ر
ویستان ئه م ثایه ته بخویننه وه: ﴿فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزْنًا﴾ [الكهف: ۱۰۵]

«له رۆژی دوایدا هیچ نرخ و ریزیکیان بو دانانین.»

* فیرعهون ده ربارهی مووسا گوتی: ﴿هُوَ مَهِينٌ﴾ [الزخرف: ٥٢]

بیریزه. واته: بیریز کراوه، به لام خودا ده ربارهی ده فهرموویت: ﴿وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي﴾ [طه: ٤١]

«تۆم هه لبرارد بو خۆم.»

زورچار سه رکرده کانی دونیا به نندهیه کیان لا بیریزه، به لام له کاتیکدا ئه وه لبراردراوه لای پاشای ئاسمانه کان و زهوی.

* بیبهش ئه وه کهسه نییه که بیتوانایه، به لکوو بیبهش ئه وه کهسه یه که کرده وه چاکه کان واز لئ ده هیئت له کاتیکدا توانای هه یه و هوکاره کانی بو فه راهه م کراوه.

* هه موو بینهریک به رچاو روون نییه: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ [الحج: ٤٦]

«له راستیدا چاوه کان کویر نابن، به لکوو ئه وه دلانه کویر ده بن که له سینه کاندان.»

* ئه گهر خودا له دلدا گه وره بوو، کرده وه ی ئه ندامه کان گه وره ده بن.»

* هه رکهس ئه وه شتانه بینیت که به دهستی خودان، ئه وا ئاورناداته وه به لای دهسته کانی دیکه دا.

* گه وره ترین کهس ئه وه کهسه یه له پاش مردنی سوودی زیاتری لئ وه گریت وه ک له ژیانیدا.

* هه رکهس خه لکی ناوی زیندوو راگرن، ئه وا ناوی نامینیت به مردنی ئه وه خه لکه، به لام هه رکهس خودا ناوی بهرز رابگریت، ئه وا خودا زیندوو و هه رگیز نامریت.

- * تۆ لهو شوينه به که خودا دهيه وپت، ههرچه ننده لای خه لکيش نه ناسرپت.
- * ئەگەر بهرەو خودا پڕ دەکەیت، ئەوا وەسفى رېڭاکەى له خۆى نه بپت له کەسى دیکه وه وەر مه گره.
- * ئەگەر مروّف نيوانى خۆى و خوداى چاک کرد، ئەوا خودا نيوانى ئەو و خه لکى چاک ده کات، ئەو که سهى سهرقاله به خوداى تاک و تهنه اوه، ئەوا بپپويستى ده کات له هه موو خه لکى.
- * هه رکەس له دليدا خەمى گه وره يه کى هه لگرتبوو، ئەوا با گه وره يى خودا بپنپته بهرچاوى ئيدى جگه له وى له لا بچووک ده بپته وه.
- * خودا شکۆ و گه وره يى تايبه تى هه يه، ئەگەر له دلندا به ديت نه کرد، ئەوا له وته و کرداره کانپشتدا به دى ناکه يت.
- * پاريزگارى له دين و دونيات بکه، خو ئەگەر دژيه ک وهستان ئەوا دونيات ملکه چ بکه بو دینه کهت و بهرپ بکه وه بهرەو خودا.
- * له سه ر شانى هپچ که ستيک مه مپنه وه هه رچه ننده بهرزيشت بکه نه وه، چونکه ئەگەر کړنووش ببهن بو جگه له خودا، ئەوا تۆش کړنووش ده به يت له گه لياندا.
- * زۆرن ئەوانه ي خه لکى بهرزيان ده که نه وه، ئەگەر که سانى بهرزه ره وه نه مان، ئەوا که سى بهرزه کراوه ده که وپت، ئەو که سه شى خودا بهرزي بکاته وه، هه رگيز ناکه وپت، چونکه خودا بهر ده وامه و نه مانى به سه ردا نايات.
- * هه له کانت له ناخى خو تدا باس بکه، پيش ئەوه ي هه له ي خه لکى باس بکه يت.
- * هه رکەس پشت ببه ستيت به شتيک جگه له خودا، خودا ده يکاته هوکارى سه رگهردانى و سزا بوى.

* مېروانه ئه وهى له دهستى خه لکيدايه، خه لکى و ئه وهشى له دهستياندايه له دهستى خودادان.

* متمانې خوت مه سپيره به ئه و که سهى که ده ترسى په يوه ندييه کاني له که لندا بېچرېنيت، متمانې ته نيا به خوا بسپره، چونکه په روه ردگار په يوه نديي له گه ل که س ناپچرېنيت مه گهر ئه و که سه ده ست پيشخه ر بيت. په روه ردگارمان بو پيوستى په يوه نديت پيوه ناکات، له بېيوستيش په يوه نديت نا پچرېنيت، به لکوو له هه ردوو حالته که هه ر تو پيوستت به په روه ردگارته.

* رېگه مده خاوه ن ئاره زوه کان به رزت بکه نه وه، چونکه له ژير ره حم و سوژى ئه واندا ده مېنېته وه، يان پشتگيرى ده که يت يان دات ده به زين.

* مانه وه له چال و نشيويدا زور باشته ره له به رزبوونه وه ت له سه ر پيسى.

* ده کرېت شتانيک له حه قى تودا دروست بن که له حه قى که ساني دیکه دا دروست نه بن، به هوى جياوازي پيگه يان به به راورد به تو، مروف بينين و بينايى هه يه، مه وداى تېروانينى ده گوړيت به پي شوينى، چونکه قسه تيره و هه موو نيشانه کانيش له يه ک چيوه نابينرين.

* وته کان وه ک تير وان، هه مووان دهى هاويزن، به لام که سى دانا ئه و که سه يه نيشانه ي قسه کاني ده زانيت، وه ک چون نيشانه ي تيره کاني ده بينيت.

* ئه وه وته ي تو نيه که له زارت هاتووته ده ر، به لکوو ئه وه وته ي تويه که خه لکى ليى تيده گهن.

* زور زياتر چاودېرى وته کانت بکه که چون خه لکى ليى تيده گهن به راورد به وهى چاودېرى ئه وه بکه ي که چون ده رده چيت له زارته وه.

* ئه گهر خو شه ويستى کوپرت بکات له خراپه ي ئه وانه ي خوشت ده وين، ئه وا رقيش کوپرت ده کات له چاکه ي ئه وانه ي رقت لتيانه.

* زۆرچار گوریس به دهستی ئه و که سه وه ده قرتیت که دهیه ویت توندی بکاته وه.

* سه رنج راکیشان کاریکی ئاسانه، به لام ئه قل راکیشان کاریکی قورسه.

* پله به ندی له سه ره تا وه ده بیته هو ی جیگیر بوون له کو تاییدا، هه رکه س په له بکات له سه ره تادا، ئه وا جیگیر نابیت له کو تادا.

* بو چوونی به ته مه نیک له تیروانیی بو رو دا وه کان وردتر و نزیکتره له راستیه وه له بو چوونی لاوکی تازه پیگه یشتوو، هه رچه نده به ته مه نه که دووریش بیت له رو دا وه که وه و لا وه که نزیک رو دا وه که بیت، عه لی کو ری ئه بوو تالیب ده لیت: "بو چوونی به ته مه نیک باشتره له بینینی راسته و خو ی لاو یک."

* پله و پایه ی خه لکی دوای مردنیان ده زانریت، چونکه ترس و ئومیدی خه لکی نامینیت، نه له خو یان و نه له نه یاره کانیشیان.

* بو پرتین که س له سه ره تا کاندان نه زانترینیانه به کو تاییی و سه ره نجامه کان.

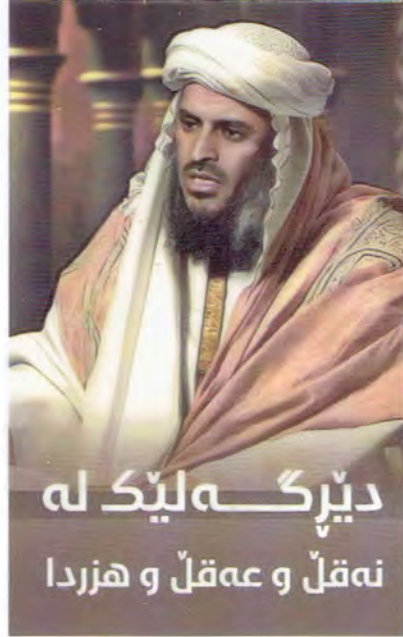
* حکمه ت و کارجییی به زایه ده چیت له نتوان په له کاران و ته مه ل و سسته کاندان.

ناوهرۆک

- 0..... کورته یه ک له ژ یانی شیخی طهریفی
- ١٣..... بیروباوهر، چهند هوکم و حکمه تیک
- ١٨..... مهزناگرتنی خودا و ئایینه که ی و هوکمی بهر هه لستکار یکردنی
- ٢٢..... مهزناگرتنی خودا و لیترسانی و زانستبوون پی
- ٢٨..... مهزناگرتنی پیگه ی په یام بهر ییه تی، هوکمی بهر هه لستکار یکردنی
- فهزل و مهزنی هاوه لان (رهزای خویان لی بیّت) و هوکمی بهر هه لستکار یکردنیان و
- ٣٤..... هندیک له باس و حالی باطنیه کان
- ٣٩..... خاوهن په رتووک، نه هلی کیتاب
- ٤١..... دوو پرووی و دوو پرووان و سیفه ته کانیان
- ٦٠..... هه لگه رانه وه (الردة)
- ٦٤..... شه ریهت گونجاوه بو هه موو سه رده میک، هه تا روژی دوایی
- ٧١..... له خواترسان و شوینه واره کانی تاوان
- ٨٢..... نییه تی پاک و راست و شوینه واره کانی
- ٨٥..... فهزل و گه وره ییی په رستش و پله و ئاسته کانی
- ٩١..... یادی خودا، پیگه و مهزنی و هوکمه کانی
- ٩٨..... فهزل و مهزنی قورئان و هوکمه کانی
- ١٠٤..... دوعا، پله و پیگه و هوکمه کانی
- ١١٠..... فیهییا تیک، چهند بابته و هوکمی
- ١١٢..... نوپژ و هوکمه کانی

- ۱۲۲ زهکات و خیرکردن و سامانی گشتی
- ۱۳۲ فیهی روژوو و حوکمهکانی رهمهزان
- ۱۴۵ هج و قوربانیکردن
- ۱۴۸ جهاد
- ۱۵۵ چند فهرمووده و نهسه ریک
- ۱۶۱ سیاستی شرعی
- ۱۹۲ زیندانیکردن و دوورخستنوه
- ۱۹۶ دووان سهارهت به چند رووداویک
- ۲۱۲ فیهی بانگهواز و چاکسازی و ماملهکردن له گهل راجیایان
- ۲۷۰ هز و نارزوو و شوینهوارهکانی لهسه ر بوچوون و هزرهکان
- ۲۸۱ چاکسازی و فیئل و پیلانی خراپهکاران
- ۲۹۱ ناکار و رهوشتی چاکسازان و نامانج و نامراز و شیوازیان
- ۳۰۵ بهلگه و ههواو نارزوو
- ۳۱۳ فیتنهی شوینکهوتووان، لاساییکردنهوی زورینه و خاوهن هیزهکان
- ۳۱۸ دامهزراوی و میانپهوی و زیادهپهوی
- ۳۲۳ عه قَل و نه قَل و کارتیکه رهکان
- ۳۳۷ هزر و بوچوون و کارتیکه رهکان
- ۳۵۹ لیبرالییهت و ئیلحاد
- ۳۶۸ نازادی و کوئیلیهتی
- ۳۷۴ ژن و خیزان، حکمهت و حوکمهکان
- ۳۹۴ تیکه لوییتی دوو رهگهزهکه
- ۴۰۰ میژوو، په ند و ناموژگاریی
- ۴۰۸ حوکمه وابهستهکان به روژ و مانگهکانهوه
- ۴۱۹ شام و فهزلهکانی شام

- ٤٢٣ تاقیکردنه وه، نارامگری و رزگار بوون
- ٤٤٣ نیعمه ته کان و روژی و دهوله مندۍ و سوپاسگوزاری
- ٤٥٤ هق له نیوان به هیژ و لاوازه کاند
- ٤٥٩ هله و گومرایی و خراپه
- ٤٦٨ خراپه و ستم و شوینه واریان له سهر تاک و گهلان
- ٤٩٩ دادپهروه ری
- ٥٠٢ زانست و زانایان
- ٥١٨ هق، نیشانه کانی و دوژمنایه تییه کانی
- ٥٣٨ دامه زراوی و شکست و نسکو
- ٥٥٠ شوناسی ئیسلامی و به روژنا واکردن
- ٥٥٧ فیتنه و ئاشووب، راستی و حقیقه تی و هه لو یست له ئاستیدا
- ٥٧٢ پاگه یانندن
- ٥٧٦ تاریخکردن و هه له پوشین
- ٥٧٩ رهوشته چاکه کان و رهوشته خراپه کان
- ٥٩٣ دل و کارتیکه ره کانی
- ٥٩٦ دونیا و دواروژ
- ٦٠٠ چهند بابتهی جوړاوجوړ
- ٦٠٩ چهند ناموژگاری و پهند و حکمهت

دیگر هلیک له

نهقل و عقل و هزردا

شیخ تهریفی یه کیکه له و کهسانه ی له م سهرده مه ی ئیمه دا که قسه کانی له هیچ پرووداویک له پرووداوه کانی ئوممه تدا ون نابن، به لکوو وای لیها تووه که قسه کانی ئه و گونجاوترین بن بو ههر بابه تیکی زیندووی ناو ئوممه ت، له وانه یه باوه ر نه کریت که پیاویک سهره پای وه ستانی له نووسین بو ماوه ی نیو ده یه، هیشتا قسه کانی پتیشه ننگن له نیو هه موو پرووداویکدا.

پوژ له دوای پوژ، به بی هیچ زیده پوژییه ک، زیاتر باوه ر ئه وه ده که م که شیخ تهریفی سهرسوورپهینه ری سهرده می خو یه تی، چونکه ئه و ئه وکه سه یه که ته نانه ت تونده وترین دژه بیره کانی شی ناتوانن نکۆلی له بلندی ئاستی زانستی بکه ن! ناتوانریت نکۆلی له دانایی ئه و بکریت.

هه رچه نده سته مکاران ئیستا بیشارنه وه، به دلنیا بییه وه میژوو یادی ده کاته وه، وه نه وه کانی داهاتوو له پیزی گه وره زاناکاندا دای ده نین.

نرخ: ۱۲۰۰۰ دینار

9 786226 041416